

THE
ΚΑΙΝΗΣ
ΔΙΑΘΗΚΗΣ
ΑΠΑΝΤΑ.

NOVI TESTAMENTI

Libri omnes, recens nunc editi:

*Cum Notis & Animadversionibus Doctissimorum,
Præsertim verò,*

ROBERTI STEPHANI,
JOSEPHI SCALIGERI,
ISAACI CASAVBONI.

*Varia item Lectiones ex antiquissimis exemplaribus, &
celeberrimis Bibliothecis, desumptæ.*

E LONDINI, C m

Apud RICHARDVM WHITTAKERVM,
Bibliopolam.

СНМІАН

СНМІАН
СНМІАН
СНМІАН

СНМІАН
СНМІАН

СНМІАН
СНМІАН

СНМІАН
СНМІАН

СНМІАН
СНМІАН

СНМІАН
СНМІАН

СНМІАН
СНМІАН

Augustissimo & Potentissimo

M A G N Æ

B R I T A N N I Æ

Franciæ & Hiberniæ

M O N A R C H Æ,

Fidei defensori, &c.

R E X A U G V S T I S S I M E,

VÆ duæ calamitates, rem frumentariam maxime affligere solent; penuria, quæ maciem; & ærugo, quæ ægrotudines hominibus affert: eadem in re literariâ sepiùs contingunt; vt vel præ librorum inopiâ, studiosi sterilecant; vel eorundem editione morbosâ, quasi malè affecti,

E P I S T O L A

contabescant. Quæ incommoda cum in omni studiorum genere graua sunt, tum in Sacræ Theologiæ studio minime ferenda; eoque minus, quod animæ humanæ grauius, quàm corpora, vel marcescere soleant vel ægrotare.

Hoc fretus consilio, nouam *Novi Testamenti*, non tam dico editionem, quam impressionem, Vestris (Rex clementissime) auspiciis, genuino, id est, Græco idiomate sum inolitus: vt & exemplarium multitudo, caritatem præverteret, & recensio elimatior (quam *Stephano, Scaligero, & Casaubono* Tuò acceptam referimus) non solum corruptelæ labein omnem elueret; sed etiam lucem aliquam legentibus admo-
 veret. Ad Te verò (Rex potentissime) qui fidei assertor meritò nuncuparis, imprimis spectat, vt hoc Testamentum (quod est oraçulum fidei, & miraculum veritatis) protegas & defendas: ne
 illud

DEDICATORIA.

illud vel rumpatur à sceleratis, vel à schismaticis rapiatur. Tuâ enim istuc refert maximè, utpote cui plus ex hoc Testamento legatum & delegatum sit, quàm cæteris hominibus: & qui Curator, Administrator, & familiæ Ecclesiasticæ herciscundæ Arbitrarius, merito apud nos constituaris. Testamentum, cujus virtute hæres mortuus in viui Testatoris bona succedit: Pactum, in quo stipulator fidem creditoris præstat: Conventus, ex quo pretium nostræ emancipationis non sine pœnâ victoris soluitur, & naulum pro vectura ità penditur, ut salvis vectoribus ipse Nauclerus in Crucis scopulum impegerit:

Vnum pro multis dabitur caput.

Pergat igitur Vestra Majestas suppellectilem literariam lautam, & ornatam seruire; præsertim istud instrumentum, coelitus ad nos demissum; non ex ære Corinthiaco conflatum, sed ex obryzo

excocto & expurgato, quod diminui
 mutariue jam nullâ exploratione po-
 test: & ad quod tanquam ad obrussam,
 cætera scripta sunt exigenda: quo nihil
 in Aulâ Regiâ elegantius, preciosius,
 diuinius, vel ad salutem exponi, vel ad
 vsum potest possideri. Hîc hydriæ, ad
 aquas vitæ æternæ hauriendas, prostant:
 hîc poculum salutis & charitatis, quo
 vltimum sumimus viaticum, exuberat;
 Cophini, fragmentis quæ superauerunt,
 ipsos panes fractos superant; Candela-
 bra præfulgent: Hîc verus Crucifixus
 Θεάνθρωπος exaltatur: hîc imagines
 Sanctorum veræ, viuæ, & spirantes gra-
 phicè depinguntur; atq; (vt vno verbo
 dicam) nihil hîc desideratur, quod vel
 ad vitam instituendam, vel redinte-
 grandam, vilo modo possit esse necessa-
 rium. Pergat deniq; Vestra Serenissima
 Majestas, Legum decreta ex Ver. Te-
 stamento, ad populi mores instituen-
 d

DEDICATORIA.

dos, promulgare; gratiæ χάρισμα ex nouo, ad publicam salutem, illustrare; fidei mysteria ex utroq; ad Orbis Christiani commoditatem propagare. Sic enim fiet, vt Rempubl. Tuæ clientelæ commissam, prudenter administrare; Ecclesiam quam moderaris, sanctam & illibatã piè conseruare; pacem afflictam consilio, quo polles diuino, possis restaurare: vt eo modo non Tui solùm, sed & alienigenæ Te quasi Iouem Salutarem, Hospitalem, & Statorem agnoscant, in cuius tutelâ salus hominum collocatur.

Maj^{ts} Vestræ Serenissimæ

è seruis & subditis

infimus humillimus

RICHARDVS WHITTAKERVS.

Typographus Lectori, S.

Quanti intersit politiæ Christianæ, sacrosanctos esse hos Novi Pacti libros, & illi norunt, quibus simplicior Dei reverentia non ita est cordi. Quare multò hic, quam alibi, minus tum temporum licebat edacitati, tum humana supinitati. Sed haud paulo secus res cecidit. Nam hos eosdem libros alii quidem, tanquam ἀπὸ τῶν ἰνὰ πλῆστον, manibus hominum extortos abstruserant; atque iinterea nos balba eorum in Latinum conversione voluerant acquiescere; alii verò vel importunis ἀναγωγῆς & figuris, vel absurdis interpretamentis sic interpolarant, ut nescires, quod olim de navigio Thesei est disputatum, an iidem essent qui fuerant ab initio. Sed hoc veri genus est revera ἀβάπτισον, nec magis intercludi, quam solis lumen potest; denique, instar illimis Penei, supernatantes Stygias Titaresii aquas respuit, nec unquam sibi patitur permisceri. Itaque, invitissimis illis, non modo ipse scriptorum sanctissimorum contextus in lucem postliminio rediit, sed nonnulli singulari doctrina viri, nihil, ne istos vel istos offenderent, veriti, λέξις ejus benè multas ab obscuritate liberarunt, quò ille tutius posset τῷ ἀναγνώσῃ συγκεράννυθαι & inolescere. Nunc superest ut hac tam pretiosa talenta ponamus, & summo caveamus opere, ut magis magisque prosint, utque illi, quorum est imprimis, aut certè erit, τὴν ἀντιλέγοντα ἐλέχθη, & ad ἀφασίαν adigere; non pitissando hic hauriant, sed plenis in poculis ingurgitando. Ego quanquam meo hic honori velificari nolim, tamen nec dissimulare debeo, & res ante omnium oculos posita demonstrat editionis superioris præcipuè Notas & Animadversiones, & multis esse & intolerandis mendis obsitas. Quæ sic tollenda curavi, ut tuum nec exploranda rei studium exoptare, nec disjudicandæ sententiæ appellare reformidem. Quod tibi significandum duxi, sive ut scires, sive ne nescires. Et vendibile mercimonium præconis indiget, non ut pelliciat emtor, sed ut infrequentem opportunitatis articulum respiciat. Vale.

αὐτὸς, ἐβίβηεν γὰρ ἐκχυσά ἐκ πνύ-
ματι ἁγίου.

19 Ἰωσήφ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ἄνθρωπος,
καὶ μὴ θέλων αὐτὴν ὡς ἄδικη ἡμαρτία,
ἐβουλήθη λάτρεαι δούλου αὐτοῦ.

20 Ταῦτα δὲ αὐτῷ ἐνεθυμηθῆναι,
ἰδὼς, ἀγγέλου Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη
αὐτῷ, λέγων, Ἰωσήφ υἱὸς Δαβὶδ, μὴ
φοβηθῆς ὡς ἄδικη ἡμαρτία Μαριὰμ τῆς
γυναικός σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γνηθήναι
ἐκ πνύματος ἁγίου ἐστιν ἁγίου.

21 Τίξεται ὁ υἱός σου, ἔκλειστος τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἸΗΣΟΥΣ· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν
λαόν αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

22 (Τῷτο ὁ ὅλος γέννησιν ἵνα πληρω-
θῆ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου λέγει ὡς
ἐφάνη, λέγων),

23 ἰδὼς, ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ
πῆξεται υἱός, καὶ κλείσεται τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ ἘΜΜΑΝΟΥΗΛ· ὁ ἐστὶν με-
θερμικὸς ἀνθρώπος, μετ' ἡμῶν ὁ Θεός.)

24 Διηγεθῆναι ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου,
ἐποίησεν ὡς ἐρῶσά παρ' αὐτῷ ὁ ἀγγέ-
λος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναί-
κα αὐτοῦ.

25 Καὶ οὐκ ἐγένετο αὐτῷ, ἕως ἄρτι
ἔπειτα τὸ υἱὸς αὐτῆς τὸ ἁγίου ἔτοκος, καὶ
ἐκάλει τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἸΗΣΟΥΣ.

Κιθ. β'. 2.

ΤΟῦ ὁ Ἰησοῦς γνηθήναι ἐν Βηθλεὲμ
τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρώδης τοῦ
βασιλέως, ἰδὼς, μετὰ τὸ ἀναβλεῖν
παρρηχόοις εἰς Ἱεροσόλυμα, λέγων·

2 Πᾶσι τοῖς πηχθεῖς βασιλεύς τῆς Ἰου-
δαίας· εἰδομένη γὰρ αὐτῷ τῶ ἀστέρων ἐν
τῇ ἀναβλεῖ, καὶ ἠλθομένη ὡς σκοπιῆσαι
αὐτοῦ.

3 Ἀκούσας ὁ Ἡρώδης ὁ βασιλεύς ἐτα-
ραχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ.

4 Καὶ σιωπῶντων πάντων τῶν ἀρχιερ-
ῶν καὶ γραμματέων τοῦ λαοῦ, ἐπιστήθην
παρ' αὐτῶν πᾶσι τοῖς ἡγεμόσι.

5 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ἐν Βηθλεὲμ τῆς
Ἰουδαίας· ἔτι γὰρ γέγραπται λέγει ὡς
ἐφάνη·

6 Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, γῆ Ἰούδα, ἕδα-
μῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσι Ἰούδα·
ἐκ σὺ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγεμὸν, ὡς ἡς
ποιμανεῖ τὸν λαόν σου τὸν Ἰσραήλ.

7 Τότε Ἡρώδης λάτρεαι καλίστας τῶν
μάντιων, ἠκρίβωσεν παρ' αὐτῶν τὸν χρό-
νον ὡς φαινομένη ἀστέρων.

8 Καὶ πύμας αὐτοῖς εἰς Βηθλεὲμ, ἐπι-
πύμασεν, ἀκριβῶς ἐξελεύσεται ἀπὸ
τοῦ παθῆναι ἵππας ὁ ἄστρον, ἀπαγγέλλεται
μοι, ὅπως καὶ γὰρ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ.

9 Οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως, ἐπι-
πύμασεν. καὶ ἰδὼς, ὁ ἀστέρων, ὅτι εἶδος ἐν τῇ
ἀναβλεῖ, ὡς ἠγγύ αὐτὸς, ἕως ἐλθὼν
ἔστη ἵππας ἐν τῷ παθῆναι.

10 Ἰδόντες δὲ τὸ ἀστέρων, ἐκέρησαν χα-
ρῶν μεγάλῃ σφοδρῶν.

11 Καὶ ἐλθόντες εἰς τὸ οἶκον, εἶδον τὸ
παθῆναι μετὰ Μαριὰμ τῆς μητρὸς αὐτοῦ. καὶ
προσκύνησαν αὐτῷ, καὶ ἀνοίξαν-
τες τῶν θησαυρῶν αὐτῶν, ὡς ἠγγύσαν αὐ-
τῷ δῶρα χρυσόν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρνα.

12 Καὶ χρημαθισθῆναι κατ' ὄναρ μὴ
ἀνακρίψαι ὡς Ἡρώδην, δι' ἀλλοῦ
ὁδὸν ἀνεχώρησαν εἰς τὸ χεῖρον αὐτῶν.

13 Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν, ἰδὼς, ἀν-
γέλου Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ
Ἰωσήφ, λέγων· Ἐγερθῆναι ὡς ἠγγύσαν τὸ
παθῆναι καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεύγει εἰς
Αἴγυπτον· καὶ ἵσθαι σκεῖ ἕως αὐτοῦ ἔπειτα σοί·
μήτις γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παθῆναι, ὡς
δούλου αὐτοῦ.

14 Οἱ δὲ ἐγερθῆναι παρέλαβε τὸ παθῆ-
ναι καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς, καὶ ἀνεχώ-
ρησαν εἰς Αἴγυπτον.

15 Καὶ ἕως σκεῖ ἕως τῆς πύμασεν Ἡ-
ρώδης ἵνα πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυ-
ρίου λέγει ὡς ἐφάνη, λέγων· Ἐξ
Αἴγυπτος ἐκάλεισται τὸ υἱὸς σου.

16 Τότε Ηρώδης ἰδὼν ὅτι ἐνεδίχθη ὑποὶ τῶν μαγῶν, ἐθυμώθη λίαν· καὶ ἀποστείλας ἀπέλε πάντας τὰς μάγδας τὰς ἐν Βηθλαὴμ καὶ ἐν πάσι τοῖς ὄρεοις αὐτῆς, ἀπὸ διεύσε & καταλίρω, καὶ τῶν ῥοιῶν ὅν ἠκεῖ ὡσεὶ ὡρῶν τῶν μαγῶν.

17 Τότε ἰωληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑποὶ ἱερμίου & ὡσφῆτος, λίγρησι,

18 Φωνὴ ἐν Γαμαρῆ ἠκούθη, θηλυῶ καὶ κλαυθμῶς καὶ ὀδυρμῶς πολλοῦ. Παιδίον κλαίονσα πύ τίκτα αὐτῆς· καὶ ὅσα ἤτελι ὡρῶν κληθῶμαι, ὅτι ὅσα εἰσί.

19 Τηλυτύθησι & Ἡρώδης, ἰδὼν ἄγγελον Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεσθαι τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ,

20 Λέγων, Ἐγχεθεὶς ὡρῶν λαβὴ τὸ παιδίον καὶ τὴ μητέρα αὐτῆ, καὶ παροῦν εἰς γῆν Ἰσραὴλ· πενήνησι γὰρ οἱ ζητῶντες τὴν ψυχὴν & παιδίον.

21 Οὗ ἰγχεθεὶς περὶ λαοῦ & παιδίου & μητέρα αὐτῆ, & ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ.

22 Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχιλαῶ βασιλεύει ἐπὶ τῆ Ἰουδαίας ἀπὸ Ἡρώδης & πατρὸς αὐτῆ, ἐφοβήθη σκεῖ ἀπιλθεῖν. χρηματιθεὶς δὲ κατ' ὄναρ, ἀνχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆ Γαλιλαίας.

23 Καὶ ἰδὼν κελώκησεν εἰς πόλιν λιγρημῶν Ναζαρέτ· ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν ὡσφῆτων, ὅτι Ναζωραῖον κληθήσεται.

Κεφ. γ'. 3.

Εἶν δὲ ταῦς ἡμέραις ἐγένεσθαι ὡρῶν γίνεσθαι Ἰωάννης ὁ βαπτιστής, κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆ Ἰουδαίας.

2 Καὶ λίγων, Μειλιτοῦτε ἡγήκει γὰρ ἡ βασιλεία τῶν ὡρανῶν.

3 Οὗτῶν γὰρ ἐστὶν ὁ ῥηθὲς ὑποὶ ἱεραφῆ & ὡσφῆτος, λίγρησι· Φωνὴ βοῶνθῶ ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμασατε τὸ ὄδον Κυρίου, ὡσφῆτος ποιεῖτε ὡς τῆ ὄδου αὐτῆ.

4 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ ἰνδύμα αὐτῆ ἀπὸ τριχῶν καμήλων, & ζῶντι δερ-

ματῶν ὡρεῖ & ὡσφῆ αὐτῆ. ἡ δὲ ὡσφῆ αὐτῆ ὡ ἀκρίδου καὶ μέλι ἄχρον.

5 Τότε ἐξεπορεύθη ὡρεῖ αὐτὸν ἰεροσόλυμα, καὶ πᾶσαι ἡ ἰουδαία, καὶ πᾶσαι ἡ ὡρεῖ καὶ ἰορδάνη.

6 Καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῇ ἰορδάνῃ ὑποὶ αὐτῆ, ἰερομολογῶντες ὡς ἀμαρτίας αὐτῶν.

7 Ἰδὼν δὲ πολλοὺς τῶν Φαρισσαίων καὶ Σαδδουκαίων ἐρχομένους ἐπὶ τὸ βάπτισμα αὐτῆ, εἶπεν αὐτοῖς· Γενήμασθε ἰχθυῶν, τίς ὑποδέξεται ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆ μετάνοιας ὡρεῖ;

8 Ποιησατέ μοι καρπὸν ὡρεῖς τῆ μετάνοιας.

9 Καὶ μὴ δέξεσθε λίγην ἐν ἑαυτοῖς· Παιτέρα ἰχθυῶν τῆ Ἀβραάμ· λέγων γὰρ ὑμῖν ὅτι διωαται ὁ Οἰὸς ἐκ τῆ λίγης τῶν ἑγῆρων τίκτα τῶν Ἀβραάμ.

10 Ἰδὼν δὲ καὶ ἡ ἀξίη ὡρεῖ τῆ ῥίζαν τῆ δένδρου κῆται. πᾶν ὡρεῖ δένδρον μὴ ποιεῖν καρπὸν καλὸν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.

11 Ἐγὼ μὲν βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὡρεῖ εἰς μετάνοιαν· ὁ δὲ ἐπίσω μετ' ἰχθυῶν, ἰχυρότερός με ἐστὶν, ὃ ὅσα ἐμεῖ ἰχθυῶν πᾶ ὑποδέμασθαι βασιλείαν. αὐτὸς ὡρεῖ βαπτιστῆς ἐν πεδίμῳ ἀγίῳ καὶ πυρὶ.

12 Οὗ τὸ πλῆθος ἐν τῇ χερὶ αὐτῆ, καὶ ἀφῆκε τὸν ὡρεῖ αὐτῆ εἰς τὸ ἀποθήκην, & ἰχθυῶν καὶ ὡρεῖ αὐτῆ εἰς τὸ ἀποθήκην, & ἰχθυῶν καὶ ὡρεῖ αὐτῆ εἰς τὸ ἀποθήκην, & ἰχθυῶν καὶ ὡρεῖ αὐτῆ εἰς τὸ ἀποθήκην.

13 Τότε ὡρεῖ γίνεσθαι ὁ ἰησοῦς ἀπὸ τῆ Γαλιλαίας ἐπὶ τῆ ἰορδάνου ὡρεῖ τὸν Ἰωάννην, & βαπτισθῆναι ὑποὶ αὐτῆ.

14 Οὗ ὁ Ἰωάννης διακάλυπεν αὐτὸν, λίγων· Ἐγὼ χεῖρον ἰχθυῶν ὑποὶ σῆ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἰχθυῶν ὡρεῖς με;

15 Ἀπεκρεθῆς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν ὡρεῖ αὐτὸν· Ἀφῆς ὡρεῖ· ὡρεῖ γὰρ σὺ ἐπίπονος ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσθαι πᾶσαν δικαιοσύνην. Τότε ἀφῆκεν αὐτόν.

16 Καὶ βαπτισθεὶς ὁ ἰησοῦς ἀνίστη ἀπὸ τοῦ ὕδατος, καὶ ἰδὼν ἀνεχώρησεν αὐτὸς οἱ ἕρπαι, ἔειδεν τὸ πνεῦμα ἔσει καὶ ἔβησεν ὡς εἰ περὶ ἕρπαι, καὶ ἐρρόμυρον ἐπ' αὐτὸν.

17 Καὶ ἰδὼς φωνὴ ἐκ τῶ ἕρπαι, λίγυσεν· Οὗτός ἐστι ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ δὲ δόξα.

Κεφ. δ'. 4.

Τότε ὁ ἰησοῦς ἀνέστη εἰς τὴν ἔρημον ἑστὸς τῷ πνεύματι, πειρασθεὶς αὐτὸς τῷ διαβόλου.

2 Καὶ τῆς ὁδοῦς ἡμίρας πειρασθεὶς καὶ τὸν ἄνθρωπον πειρασθεὶς, ὕστερον ἐπέστη.

3 Καὶ προσελθὼν αὐτὸς ὁ πειρασθεὶς εἶπεν· Εἰ υἱὸς εἶ τῷ Θεῷ, ἐπὶ ἴνα οἱ λίθου θύτοι ἀρθῶν ἡμίρας.

4 Ὁ δὲ ἀπεκρίθη, εἶπεν· γέγραπται· Οὐκ ἐπ' ἀέρα μῦθον ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ πτωτῷ ῥήματι ἐκπορεύσονται τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ.

5 Τότε ὡρῶ λαμβάνει αὐτὸν ὁ διαβόλος εἰς τὴν ἄγίαν πόλιν, καὶ ἵστησιν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερυχόν τῶ ἱερῶ.

6 Καὶ λέγει αὐτῷ· Εἰ υἱὸς εἶ τῷ Θεῷ, βάλε σταυρὸν καὶ πτωτῶν γέγραπται· γὰρ ὕπὸ πτερυχῶν αὐτῶ ἐπιλείπειται πτωτῶν, καὶ ἐπὶ χερῶν ἀρῶσι τῶν, καὶ πτωτῶν πτωτῶν ὡς λίθου τῶ πτωτῶ.

7 Ἐφ' αὐτὸν ὁ ἰησοῦς πάλιν γέγραπται· Οὐκ ἐπιτρέψεται Κύριον τῷ Θεῷ.

8 Πάλιν ὡρῶ λαμβάνει αὐτὸν ὁ διαβόλος εἰς ὄρητον ὑψηλόν· ἵστησιν αὐτὸν πάντας τῶν βασιλείων τῶ κόσμου καὶ τῶ δόξου αὐτῶν.

9 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ταῦτα πάντα σοὶ δώσω, ἵαν πτωτῶν προσκυνησῶν μοι.

10 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· Ἰπαρ σατανα· γέγραπται γὰρ· Κύριον τῷ Θεῷ προσκυνησῶν, ἔ αὐτῷ μῦθου λατρεύσῶν.

11 Τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ διαβόλος· καὶ ἰδὼν, ἀγγέλοι προσήλθον, καὶ διεκρίσθη αὐτῷ.

12 Ἀκούσας δὲ ὁ ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδίδηκε ἀνεχώρησιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

13 Καὶ κατέλιπεν τὴν Ναζαρέτ, ἔλθων κατέκλιεν εἰς Καπριναῦμ τὴν ὡρῶν γαλιλαίαν, ἐν ὁρίοις Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλείμ.

14 Ἰνα πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διαβόλου· ἵνα ἵστησιν αὐτῷ, λίγυσεν·

15 Ἐν τῷ Ζαβουλὼν ἐ τῷ Νεφθαλείμ, ὁδὸν γαλιλαίας, πέραν τῶ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶ ἱθιῶν.

16 Ὁ λαὸς ὁ κατήμυρος ἐν σκότει, εἶδεν φῶς μῦθου, καὶ τοῖς κατήμυροις ἐν χώρα ἐ αὐτῶ θανάτου, φῶς ἀνέτελεν αὐτοῖς.

17 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ ἰησοῦς κηρύσσειν, καὶ λέγει· Μισηθῶνται· ἤγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶ ἕρπαι.

18 Περιπατῶν δὲ ὁ ἰησοῦς ὡρῶν τῶν γαλιλαίων τῶ Γαλιλαίας, εἶδεν δύο ἀδελφῶν, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρίαν τὸν ἀδελφὸν αὐτῶ, βάλλοντας ἀμφὶ ὀλῶν εἰς τὴν θάλασσαν (ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς)

19 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Διῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμῶν ἀλιεῖς ἀνθρώπων.

20 Οἱ δὲ ἀθήως ἀφίητες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

21 Καὶ ὡς εἶπεν, εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφῶν, Ἰακώβου τῶ Ζιβεδαίου, ἔ Ἰωάννου τὸν ἀδελφὸν αὐτῶ, ἐν τῷ πλοῖον μὲν Ζιβεδαίου τῶ πατρὸς αὐτῶν, κατέκλιον τὰ δίκτυα αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς.

22 Οἱ δὲ ἀθήως ἀφίητες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατῶρ αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

23 Καὶ ἀπεῖλθεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ ἰησοῦς, διδύσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσειν τὸ εὐαγγέλιον τῶ βασιλείας, ἔ ἤρξατο ἐκ τῶν πτωτῶν

νόστοι κὶ πάντων μελακίω σὺ τῶ λαῷ.

24 Καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀγορὴ αὐτῆ εἰς ὄλιον
 τὸ Συριάν· κὶ προσέειπεν αὐτῷ πάν-
 τας τὰς κακὰς ἰσχυράς, ποικίλας νόστοις
 ἔ βασιταίοις σὺν ἡγεμόνibus, κὶ δαιμονι-
 ζομήνibus, ἔ σιλωαζομήνibus, κὶ πᾶσι
 λυκάις· κὶ ἰσπερὶ πάντων αὐτῆς.

25 Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολ-
 λοὶ ἀπὸ τῆ Γαλιλαίας ἔ Δικαπόλιος
 κὶ Ἱεροσολύμων ἔ Ἰουδαίας, κὶ πέρασ
 τῆ Ἰορδάνης.

Κεφ. ε'. 5.

Ἰ Δὸν ἡ τῆς ὄχλους ἀντίθε εἰς τὸ ὄρθ·
 κὶ κηρύσσων αὐτῶ, προσῆλθον αὐ-
 τῷ οἱ κηρύτται αὐτῶ·

2 Καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτῶ, ἐδίδα-
 σκει αὐτῆς, λίγων·

3 Μακάρειοι οἱ πτωχοὶ τῶ πνεύματι·
 ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶ ἔσχατων.

4 Μακάρειοι οἱ πεινῶντες, ὅτι αὐτῶ
 πᾶσι κληθήσονται.

5 Μακάρειοι οἱ περᾶτες· ὅτι αὐτῶ
 κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

6 Μακάρειοι οἱ πενῶντες ἔ δειψῶντες τὸ
 δικαιοσύνην· ὅτι αὐτῶ χορηγήσονται.

7 Μακάρειοι οἱ ἐλεηθῆντες· ὅτι αὐτῶ
 ἐλεηθήσονται.

8 Μακάρειοι οἱ καθαροὶ τῆ καρδίας·
 ὅτι αὐτῶ τὸ Θεὸν ὄψονται.

9 Μακάρειοι οἱ ἐπιλοποιοί· ὅτι αὐ-
 τῶ ἡοὶ Θεὸν κληθήσονται.

10 Μακάρειοι οἱ δεδιωγμένοι ἐνεκεν
 δικαιοσύνης· ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία
 τῶ ἔσχατων.

11 Μακάρειοι ἐστε ὅταν ὀνειδίωσιν ὑμᾶς
 ἔ διώξωσι, ἔ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα
 καθ' ὑμῶν, ψευδομῆδοι, ἐνεκεν ἡμῶν.

12 Χαίριτε κὶ ἀγαπήσαθε ὅτι ὁ μισθὸς
 ὑμῶν πολὺς ἐστὶν τοῖς ἔσχατοις· ἔ τω γὰρ
 ἐδίδαξαν τὰς προσφύτας τὰς πρὸ ὑμῶν.

13 Ὑμεῖς ἐστε τὸ ἄλας τῆ γῆς· ἐὰν ἡ
 ἄλας μωραθῆ, ἐν τίτι ἀλιωθῆσεται· ἐίς

ἑδὴν ἰσχυρὴ ἐπὶ ἐκὴ βλήθηται ἔξω, κὶ αὐ-
 κηραπαίησεται ἀπὸ τῶ ἀνθρώπου.

14 Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τῶ κόσμου· ἔ δύνει·
 πόλις κρυβῶνται ἐπὶ τῶ ὄρους κὶ μόνον.

15 Οὐδὲ κηρύσσει λυχνον, κὶ πῆλασι
 αὐτὸ ὑπὸ τῶ μθοδιον· ἀλλ' ἐπὶ τῶ λυχνίον,
 κὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῆ οἰκίᾳ.

16 Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν
 ἔμπροσθεν τῶ ἀνθρώπου, ὅπως ἰδῶσιν ὑ-
 μῶν τὰ καλὰ ἔργα, κὶ δοξάσωσι τὸ πα-
 τέρ· ὑμῶν τὸ ἐν τοῖς ἔσχατοις.

17 Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον κηραλύσαι
 τὸ νόμον, ἢ τὰς προσφύτας· οὐκ ἦλθον
 κηραλύσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι.

18 Ἀμὲν γὰρ λίγω ὑμῶν, ἔως αὐ πνε-
 ἔλθῃ ὁ ἔσχατος ἔ ἡ γῆ, ἰωτα ἐστὶν ἡ μία
 κερᾶία ἢ μὴ παρήλθῃ ἀπὸ τῶ νόμου, ἔως
 αὐ πάντα γῆνη.

19 Ὅς ἐὰν οὐκ ἴσῃ μίαν τῶ ἐνθῶν
 τάτων τῶ ἰλαχίω, κὶ διδάξῃ ἔ τω τὰς
 ἀνθρώπων, ἰλαχίω κληθήσεται ἐν
 τῆ βασιλείᾳ τῶ ἔσχατων· ὅς δ' αὐ ποιή-
 σῃ κὶ διδάξῃ, ἔ τὸ μέγας κληθήσεται
 ἐν τῆ βασιλείᾳ τῶ ἔσχατων·

20 Λίγω γὰρ ὑμῶν, ὅτι ἐὰν μὴ φελοσεί-
 σῃ ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν πλεονῆσται τῶ ῥαμ-
 κηλίω κὶ φελοσίων, ἢ μὴ ἐισέλθῃτε
 εἰς τὴν βασιλείαν τῶ ἔσχατων.

21 Ἡ κέρᾶσι ὅτι ἐρρήθη τοῖς ἀρχαίοις·
 Οὐ φελοσίτης· ὅς δ' αὐ φελοσίση, ἔ το-
 χῶ ἔσται τῆ κέρᾶσι.

22 Εἰ γὰρ ἡ λίγω ὑμῶν, ὅτι πᾶς ὁ ὀρ-
 ζομῶν τῶ ἀδελφῶ αὐτῶ ἐκῆ, ἔ το-
 χῶ ἔσται τῆ κέρᾶσι· ὅς δ' αὐ εἴπῃ τῶ
 ἀδελφῶ αὐτῶ ῥακῶ, ἔ τοχῶ ἔσται τῶ
 σωισθῆναι· ὅς δ' αὐ εἴπῃ μωρῶ, ἔ τοχῶ
 ἔσται εἰς τὴν γῆν τῶ πυρῶ.

23 Ἐὰν οὐκ ἴσῃ φελοσίτης τὸ δῶρον (κὶ
 ἐπὶ τὸ ἡμισυ φελοσιον, κὶ ἐκῆ μθοδῆς ὅτι
 ὁ ἀδελφός (κὶ ἔκῆ κὶ σῶ·

24 Ἀφῆς ἐκῆ τὸ δῶρον (κὶ ἔμπρο-
 σθεν τῶ ἡμισυ φελοσιον, κὶ ὑπαγα, προσφύτων
 2/κλ-

σαλπίσης ἔμπροσθεν σου, ὡσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς βύρσιν, ὅπως δοξαζῶσιν ὑπὸ τῆ ἀνθρώπων. ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἀπίχουσι τὸ μισθὸν αὐτῶν.

3 Σὺ δὲ ποιῆσον ἡλεημοσύνην, μὴ γνώτω ἡ δούλερά σου τί ποιεῖ ἢ δεξιά σου

4 Ὅπως ἡ σὺ ἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλίσπων ἐν τῷ κρυπτῷ, αὐτὸς ἀποδώσῃ σοι ἐν τῷ φανερῷ.

5 Καὶ ὅταν προσέσχη, σὺκ ἴση ὡσπερ οἱ ὑποκριταί· ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γυναικίαις τῶν πλατηῶν ἰσῶτες προσδέχασθαι, ὅπως αὐφανῶσι τοῖς ἀνθρώποις. ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπίχουσι τὸ μισθὸν αὐτῶν.

6 Σὺ δὲ ὅταν προσέσχη, εἰσέλθε εἰς τὸ ταμιεῖον σου, καὶ κλείσας τὸ θύρα σου, προσδέξαι τὸν πάλιν σου ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλίσπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσῃ σοι ἐν τῷ φανερῷ.

7 Προσδέχου δὲ μὴ βαπτολογήσῃ, ὡσπερ οἱ ἰθνηταί· δοκῶσι γὰρ ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν ἴσα κενόησιν.

8 Μὴ οὖν ὀμνιωθῆτε αὐτοῖς· οἶδεν γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν ὃν χεῖραν ἔχει, πρὸς ὑμᾶς αἰτήσασθαι αὐτοῦ.

9 Οὕτως οὖν προσδέχασθε ὑμεῖς· ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς ἕρανοῖς· ἀγαθῶν τὸ ὄνομα σου.

10 Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γρηθητῶ τὸ θέλημα σου, ὡς ἐν ἕρανοῖς, καὶ ἐπὶ τῆ γῆς.

11 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸ ἰπιόσιον δὲς ἡμῖν σήμερον.

12 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφελίταις ἡμῶν.

13 Καὶ μὴ εἰσενίγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὅτι σὺ εἶσθι ἡ βασιλεία, ἡ δυνάμεις, καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμὲν.

14 Ἐὰν γὰρ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ ὀφλήματα ὑμῶν, ἀφήσεται καὶ ὑμῖν ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν ἕρανοῖς.

15 Ἐὰν δὲ μὴ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ ὀφλήματα ὑμῶν, ἔδδεν ὁ πατήρ ἀφήσεται καὶ ὑμῖν τὰ ὀφλήματα ὑμῶν.

16 Ὅταν δὲ νηστύητε, μὴ γίνεσθε ὡσπερ οἱ ὑποκριταί, σκυθρωποί. ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστύοις, ἀμὲν λέγω ὑμῖν ὅτι ἀπίχουσι τὸ μισθὸν αὐτῶν.

17 Σὺ δὲ νηστύων ἀλλήψαι σου τὸ κελφάλιν, ἡ τὸ πρόσωπόν σου ἰψαι.

18 Ὅπως μὴ φανῆς τοῖς ἀνθρώποις νηστύων, ἀλλὰ τὸν πατέρα σου ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλίσπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσῃ σοι ἐν τῷ φανερῷ.

19 Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆ γῆς, ὅπου σὺς καὶ βροῦσι ἀφανίζῃ, καὶ ὅπου κλίπται διορύσσουσι καὶ κλίπῃσι.

20 Θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν ἕρανοῖς, ὅπου οὐκ ἔστι βροῦσι ἀφανίζῃ, καὶ ὅπου κλίπται ἢ διορύσσουσι ἔδδεν κλίπῃσι.

21 Ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδία ὑμῶν.

22 Ὁ λύχνος σου σῶματός ἐστι ὁ ὀφθαλμός· ἴαν ἔν ὁ ὀφθαλμός σου ἀπώλῃς ἢ, ὅλος τὸ σῶμά σου φωτισθῆναι ἔσται.

23 Ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου ποιηθῆς ἢ, ὅλος τὸ σῶμά σου σκοτηθῆναι ἔσται. εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ, σκότος ἐστὶν, τὸ σκότος πόσος;

24 Οὐδεὶς δυνάσται δυοὶ κυρτοὺς δευτέρῃ ἢ γὰρ τὸ ἓνα μισθῆται, καὶ τὸ ἕτερον ἀραπθῆται ἢ ἰὸς ἀνθίσταται, καὶ ἔστι πῦρ κελῶ φρονησῆται. ἢ δυνάσται οὐκ ἔστιν δευτέρῃ καὶ μισθῆται.

25 Διὰ τούτων λέγω ὑμῖν, μὴ μετάνεματε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε ἢ τί πίνητε· μηδὲ τὸ σῶμα ὑμῶν, τί ἐνδύ-

σπαδί· ἔτι ἡ ψυχὴ πολλοὶ ἐστὶ τροφῆς,
καὶ τὸ σῶμα ἔσθ' ἐνδύματι;

26 Ἐμβολίψαι εἰς τὰ πτεῖνα ἔσθ' ἕ-
λαιον, ὅτι ἔσθ' ἀείρουσι, ἐδὲ θραύουσιν,
ἐδὲ σιβάουσιν εἰς ἀπηθήκας, καὶ ὁ πα-
τήρ ὑμῶν ὁ ἕρξαι· τρέφει αὐτά· ἔτι
ὑμεῖς μᾶλλον ἀφ' ἑρξίτε αὐτῶν;

27 Τίς ὃ ἐξ ὑμῶν μερμητῶν διώα-
τιμ ἀφ' ὀδῆντιμ ἐπὶ τῶν ἡλικίαν αὐτῶ
πῆχυν ἔνα;

28 Καὶ πᾶσι ἐνδύματι· τί μερμητῶ-
πι; καὶ μᾶλλον τὴν κείρα ἔσθ' ἄχρῶ πῶς
αὐξάνει· ἔσθ' κρηπῆ, ἐδὲ κηθῆ.

29 Λίγω ὃ ὑμῖν, ὅτι ἐδὲ Σολομῶν ἐν
πίση τῇ δόξῃ αὐτῶ περιβάλλετο ὡς ἐν
τάβω.

30 Εἰ ὃ τ' ἔρξον ἔσθ' ἄχρῶ, σημερον
ὄνα, καὶ ἄλλοι εἰς κλίουσιν βαλομένο-
ναι, ὁ Θεὸς ἕτας ἀμφίεινουςι, ἔσθ' πολλὰ
μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλίγη πησι;

31 Μὴ οὐ μερμητῶσι, λίγησις· τί
φάσμα, ἢ τί πῶμα, ἢ τί πᾶρα-
λάμπα;

32 Πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἴθνη ἐπιζητεῖ·
οἶδε γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἕρξαι· ὅτι
ζητεῖτε τὰ τῶν ἀπῶτων.

33 Ζητεῖτε ὃ πρῶτον τὸ βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ, καὶ τῶν δικαιοσύνην αὐτῶ, καὶ
ταῦτα πάντα προσθήσεται ὑμῖν.

34 Μὴ οὐ μερμητῶσι εἰς τὸ ἄχρῶν·
ἢ γὰρ ἄλλοι μερμητῶσι τὰ ἰαση. ἀρ-
κίθη τῇ ἡμέρᾳ ἢ κακία αὐτῆς.

Κιφ. ζ. 7.

Μὴ κείνη, ἵνα μὴ κείνητε.

2 Ἐν ᾧ γὰρ κείνητε κείνητε, κεί-
νησθε· καὶ ἐν ᾧ κείνητε κείνητε, ἀν-
κείνησθε ὑμῖν.

3 Τίς ὃ βλίπεις τὸ κέρφον τὸ ἐν πῆ
ὀφθαλμῶν· ἔσθ' ἀδελφῶ (καὶ τὸ ἐν τῶ σῶ-
ὀφθαλμῶ δ' ἐκὼν ἔσθ' ἕρξαι);

4 Ἢ πᾶς ἕρξαι πᾶ ἀδελφῶ (καὶ ἄρξαι
ἐκὼν τὸ κέρφον ἀπὸ τοῦ ἕρξαι)

(καὶ ἐδὲ ἡ δόκος ἐν τῶ ὀφθαλμῶ (καὶ
5 Ἰποκρίθη, ἐκὼν πρῶτον τὸ δεικνῶ
ἐκ τῶ ὀφθαλμῶ (καὶ τῶ ἀφ' ἑρξαι)
ἐκὼν τὸ κέρφον ἐκ τῶ ὀφθαλμῶ
ἔσθ' ἀδελφῶ (καὶ).

6 Μὴ δῶτε τὸ ἄχρῶ τοῖς κυσὶ, μηδὲ
βάλλητε τὰς μαρμαρίδας ὑμῶν ἐμπεσο-
διν τὸ χροῖον· μήποτε κείνητε παλίτω (καὶ
αὐτῶς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν, καὶ σφραγι-
τες ῥίζω (καὶ ὑμᾶς).

7 Αἰτεῖτε, ἐδὲ δῶτε ὃ ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ
δῶσεται· κείνητε, ἐδὲ ἀνοίγησεται ὑμῖν.

8 Πᾶς γὰρ ὁ αὐτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζη-
τῶν δῶσεται, ἐδὲ τὸ κέρφον ἀνοίγησεται).

9 Ἢ τίς ἐστιν ἐξ ὑμῶν ἀνηρωτῶ, ὅτι
ἴαν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτῶ ἄχρῶ, μὴ λίθη
ἐπιδώσῃ αὐτῶ;

10 Καὶ ἴαν ἰχθῶ αἰτήσῃ, μὴ ὄφιν
ἐπιδώσῃ αὐτῶ;

11 Εἰ οὐκ ὑμεῖς, ποιητοὶ ὄφιν, οἶδατε
δοματῶ ἀγαθὰ δίδουσι τοῖς τέκνοις ὑ-
μῶν, πῶς μᾶλλον ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν
τοῖς ἕρξαι, δώσεται ἀγαθὰ τοῖς αἰτῶσι
αὐτῶ;

12 Πάντα ἔν ὅσα ἀνῆλθε ἵνα ποιῶ-
σιν ὑμῖν οἱ ἀνηρωτοι, ἔτω καὶ ὑμεῖς
ποιεῖτε αὐτοῖς· ἔτω γὰρ ἐστὶ ὁ νόμος
καὶ οἱ σφραγῆται.

13 Εἰσελθὲς ἀφ' ἑρξαι πύλης· ὅτι
πᾶσι ἡ πύλη, ἐδὲ ἀνύχωρο· ἢ ὄδδῶ
ἢ ἀπίγασε εἰς τὸ ἀπώλιν, καὶ πολλοὶ
ἐστὶν οἱ ἕρξαι δὲ αὐτῆς.

14 Ὅτι σιῆ ἡ πύλη, καὶ τεθλιμμένη ἢ
ὄδδῶ ἢ ἀπίγασε εἰς τὸ ζῶν, καὶ ὀλίγη
ἐστὶν οἱ δῶσεται αὐτῶ.

15 Προσέχετε ὃ ἀπὸ τοῦ ψῶδεσφρη-
τῶν, οἱ πῶσι ἕρξαι πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐν-
δύμασιν ἀφ' ἑρξαι, ἔτω δὲ ἐστὶν λύκη
ἕρξαι.

16 Ἀπὸ τοῦ καρπῶν αὐτῶ ἐπιγνώσ-
θη αὐτῶς· μήτι συλῆγασιν ἀπὸ ἀκω-
δῶν σταφυλῶν, ἢ ἀπὸ τριβόλων σύκη;

σοι. Καὶ ἴαθη ὁ πῦς αὐτῷ ἐν τῇ ὥρᾳ σκείνη.

14 Καὶ ἔλθον ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πίτρου, εἶδε τὸ πνεῦμα αὐτῷ βιβλημάρην καὶ πυρίσκαο.

15 Καὶ ἤψατο τὸ χρῆμα αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτῷ ὁ πυρίσκαος καὶ ἠζήτη, ἔθηκεν αὐτῆς.

16 Οὐσίας δὲ γλυκοῦς προσώγειο αὐτῷ δαιμονιοζομῆς πολλὰ καὶ ἐβάλε τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντες τὸς κρεῖττους ἔχοντες ἰσχυροῦσι.

17 Ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥῆμα λέγει Ἡσαΐας ὁ πνεῦμα, λίγος, αὐτὸς ἔσθαι ἀδυναμία ἡμῶν ἔλαος, καὶ ἔσθαι ἰσχυροῦς ἰβάσεται.

18 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλὰς ὄχλους ἐπὶ αὐτῷ, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν.

19 Καὶ προσελθὼν εἰς γραμματεῖς, εἶπεν αὐτοῖς· Διδάσκουσι, ἀκροαθήσονται ὅπως ἴαν ἀπέχῃ.

20 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Αἰ ἀλωπικὸς φωνὰς ἔχει, ἔσθαι τὰ πνεύματα ὄχλους καὶ ἀποκλινοῦσθε ὅς ἔσθαι ὄχλος ἀνηράπων σὺν ἰσχυρῶν τῶν κεφαλῶν κλίση.

21 Ἐπὶ τῶν δὲ μαθητῶν αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς· Κύριε, ἐπιτρέψον μοι προσεῖν ἀπελθεῖν, καὶ ἰσχυρῶν τῶν πνεύματων.

22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἄκουσθε μοι, καὶ ἀφίς τὸς πνεύματων ἰσχυρῶν τῶν ἰσχυρῶν.

23 Καὶ ἐμβὰς αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον, ἀκροαθήσονται αὐτοῖς οἱ μαθηταὶ αὐτῶν.

24 Καὶ ἰδὼν, σφοδρὰς μάγας ἔχοντες ἐν τῇ θαλάσῃ. ὡς τὸ πλοῖον καλύπτει ἰσχυρῶν τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκέλευσεν.

25 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτῶν ἠρώτησαν αὐτὸν, λίγος, Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, ἀποκλινοῦμεθα.

26 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί δὲ λόγοι εἰσθε, ὀλιγόπιστοι; Τότε ἰσχυροῦς ἐπιπέσει τοῖς ἐνέμοις καὶ τῇ θαλάσῃ· καὶ ἰσχυρῶν θαλάσῃ

27 Οἱ δὲ ἀνηράπων ἰσχυροῦσιν, λίγος, Πολλὰ εἰσι ἔσθαι, ὅτι ἔσθαι ἀνέμοις καὶ ἡ θαλάσσα ἰσχυροῦσιν αὐτοῖς;

28 Καὶ ἔλθον αὐτοῖς εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γερουσιῶν, ἰσχυροῦσιν αὐτοῖς δύο δαιμονιοζομῆμοι, ἐκ τῶν μνησίων ἐξέρχοντο, χαλιποὶ λίαν, ὡς μὴ ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν παρὰ τῶν δὲ τῶν ὀδῶν σκείνη.

29 Καὶ ἰδὼν ἔκραξεν, λίγος, Τί ἡμῖν καὶ σοι, Ἰησοῦ ἢ ὄχλος; ἦλθες ὡς πνεῦμα βασιλεῖα ἡμῶν;

30 Ἦν δὲ μακρῶν ἀπὸ αὐτῶν ἀγάλην χεῖρα πολλῶν βοσκομῆμον.

31 Οἱ δὲ δαιμόνες παρεκάλουν αὐτὸν, λίγος, εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπιτρέψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγάλην τῶν χεῖρα.

32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἰσχυροῦσιν. Οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγάλην τῶν χεῖρα. Καὶ ἰδὼν, ἄρρητοι πάντα ἡ ἀγάλη τῶν χεῖρα καὶ ὄχλος εἰς τὴν θαλάσσαν, καὶ ἀπῆλθον ἐν τοῖς ὕδασι.

33 Οἱ δὲ βοσκοὶ ἐφυγον καὶ ἀπῆλθον εἰς τὸ πλοῖον, ἀπῆλθον πάντες, ἔσθαι τῶν δαιμονιοζομῆμων.

34 Καὶ ἰδὼν, πᾶσαι ἡ πόλις ἐξῆλθον εἰς σταντήσιν τῶν ἰσχυρῶν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν, παρεκάλουν ὅπως μετῴη ἀπὸ τῶν ὄχλων αὐτῶν.

Κιφ. 9. 9.

Καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, διεπίρασε, καὶ ἦλθον εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

2 Καὶ ἰδὼν, προσέφειρον αὐτῷ πνεύματων ἐπὶ κλίτης βιβλημάρη. καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπεν τῶν πνεύματων· ὄχλος τέκνον, ἀφίωται σοὶ αἱ ἀμαρτίαι σου.

3 Καὶ ἰδὼν, πῆς τῶν γραμματεῶν εἶπεν ἐν ἰσχυρῶν· Οὐτὸν βλασφημεῖ.

4 Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ ἐνθυμότης αὐτῶν, εἶπεν, ἰσχυρῶν ὡς ἐνθυμότης αὐτῶν ποιησά

παιθεῖ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

5 Τί γὰρ ἐστὶν ὡκισμῶτερον, ἐπιέναι ἄφρωνταί σοι ἢ ἀμαρτάναι ἢ ἐπιέναι, Ἐγγραμὴ καὶ ὀφειλάται;

6 Ἰνα ὃ εἰδήτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς ἀφίεναι ἀμαρτίας (ὅτιτε λίγα τῶ ὡκισμῶν) Ἐμαρθεῖς ἄρον (καὶ ἔκλιντω, καὶ ὑπυμα εἰς τὸ οἶκον) (β).

7 Καὶ ἰμαρθεῖς, ἀπῆλθεν εἰς τὸ οἶκον αὐτοῦ.

8 Ἰδοῦτε ὃ οἱ ὄχλοι ἰθαύμαστοι, καὶ ἰδέαστω τὸ Θεῖον, τὸν δόξαν ἐξουσίαν ποιῶντων τοῖς ἀνθρώποις.

9 Καὶ ὡκισμῶν ὁ Ἰησοῦς ἐκέηθη, εἰδὼν ὡκισμῶν καὶ ἰθαύμαστοι ἐπὶ τὸ πλάτων, Ματθαῖον λεγόμενον, καὶ λίγα αὐτῶν, Ἀρχιδιάχοι. Καὶ ἀναστὰς ἐκλήθησεν αὐτῶν.

10 Καὶ ἰθύντω αὐτῶ ἀνακρίματα ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ ἰδὼν, πολλοὶ πλῶνται καὶ ἀμαρτωλοὶ ἰθύντες, σιωπηρέτε τῶ Ἰησοῦ ἐ τοῖς μαθηταῖς αὐτῶ.

11 Καὶ ἰδοῦτε οἱ φερεταῖοι, εἶπον πῆς μαθηταῖς αὐτῶ. Διατί μετ' ἑ πλῶνται καὶ ἀμαρτωλῶν ἰδοῦτε ὁ διδάσκων ὑμῶν;

12 Ὁ ὃ Ἰησοῦς ἀκύσας, εἶπεν αὐτοῖς. Οὐ χρειῶν ἔχουσιν οἱ ἰσχυροὶ ἰατρῶν, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες.

13 Πορρωθῆντες δὲ μέγιστοι ἐστίν. Ἐλθοι θῆλω, καὶ ὑποσῶν. ἢ γὰρ ἦλθον καλίστω δικαίους, ἀλλ' ἀμαρτωλῶν εἰς μετῶσιων.

14 Τότε ὡροσῆροιστω αὐτῶ οἱ μαθηταὶ Ἰωάννης, λέωνθῆς, Διατί ἡμεῖς καὶ οἱ φερεταῖοι νησδῶμεν πολλα, οἱ ὃ μαθηταὶ (β) ἢ νησδῶμεν;

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Μὴ δύσαντω οἱ υἱοὶ τοῦ συμφῶν πινθῆναι, ἰφῶσον μετ' αὐτῶ ἐστὶν ὁ συμφῶν; ἰδῶσιντω ὃ ἡμίρωσαν ἄπαρθεῖ ἢ π' αὐ-

τῶν ὁ συμφῶν, καὶ τότε νησδῶμεν (β).

16 Οὐδὲν δὲ ἰπιβάλλω ἰπιβλήμασ φάκας ἀγάφω ἐπὶ ἰμαρτῶν πικλαῖσ αἰμα γὰρ τὸ πλῶνμα αὐτῶ δὲ τῶ ἰμαρτῶν, καὶ χῆροσ γῆτωσ γίντω.

17 Οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον εἰς ἀσκήσ πικλαῖσ; εἰ δὲ μέγε, ῥήνωστω οἱ ἀσχοὶ, καὶ ὁ οἶνος ἐκχῆται, καὶ οἱ ἀσχοὶ δὲ πλῶντω; ἀλλῶ βάλλουσιν οἶνον εἰς ἀσκήσ κωνῶν, καὶ ἀμφοτέρω σωληρῶντω.

18 Ταῦτα αὐτῶ λαλῶντων αὐτοῖς. ἰδὼν, ἄρχων ἰθύνω ὡροσῶν αὐτῶν, λέγων, Ὅτι ἡ θύρα τῆς μετ' ἄρτω ἰπιλάτῆσιν; ἀλλῶ ἰθύνω, ἰπίτης ἔχῆροσ σὺ ἐπ' αὐτῶν, καὶ ζῆστω).

19 Καὶ ἰμαρθεῖς ὁ Ἰησοῦς ἐκλήθησεν αὐτῶ, καὶ οἱ μαρτηταὶ αὐτῶ.

20 (Καὶ ἰδὼν, γυνὴ αἰμαρῶσα δὲ δὲκα ἰπῆ, ὡροπλῶσα ὡπαθῆναι, ἢ ψαθῶ ἢ κροσῶντα ἢ ἰμαρτῶν αὐτῶ.)

21 Ἐλίγη γὰρ ἐν ἰστωῖ. Ἐάν μῶστος ἀψωμῆσ ἢ ἰμαρτῶν αὐτῶ, σωθῆστω.

22 Ὁ ὃ Ἰησοῦς ἰπρωφῆς καὶ ἰδὼν αὐτῶ, εἶπεν. Ὁ ἀροσ θύρα τῆς ἢ πίσης (β) σῆτω σῆ. Καὶ ἰσῶν ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆ ὡροσ ἐκέηθη.)

23 Καὶ ἰθύνω ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ οἶκον τοῦ ἀρρωσῶν, καὶ ἰδὼν τῶσ αὐλῆσ, καὶ τὸ ὄχλοι θυροδῶμεν,

24 Λίγη αὐτοῖς. Ἀναχωρῆτε ἢ γὰρ ἀπίθων τὸ κροσῶσιν, ἀλλῶ κροσῶσθῆ. Καὶ κροσῶσιν αὐτῶ.

25 Ὅτι ὃ ἰξῆρῶν ὁ ὄχλος, εἰσῶν ἰθύνω ἐκροσῶσ τῆ χροσ; αὐτῶσ; καὶ ἰθύνω τὸ κροσῶσιν.

26 Καὶ ἐξῆλθεν ἡ φῆμη αὐτῆ εἰς ὄλλω τῶ γῶν ἐκέητω.

27 Καὶ πωρρωθῆναι ἐκέηθη τῶ Ἰησοῦ, ἢ κροσῶσιν αὐτῶ δύο τοφλοὶ, κροσῶσιν καὶ λέωνθῆς. Ἐλίγησιν ἡμῶσ ἢ Δαβιδ.

28 Ἐλθῶν ὃ εἰς τὸ οἶκον, πωρρωθῶσ

ἔσονται αὐτοῖς οἱ τυφλοὶ, καὶ λίγα αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· Πιστεύετε ὅτι δυνάμει τῆς πίστεως; Αἰγυπιοὶ αὐτοῦ, Ναὶ Κύριε.

29 Τότε ἤψατο τὸ ὄφθαλμῶν αὐτῶν, λέγων, Καθεῖπαι πίστιν ὑμῶν ἤσθησάντων ὑμῖν.

30 Καὶ ἀπεχρήσατο αὐτῶν οἱ ὄφθαλμοί· καὶ ἐβεβημένους αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς, λίγων, Ὁρατε μὴδεὶς γινωσκίτω.

31 Οἱ δὲ ἐξεληθῆτες διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῆ σαίην.

32 Αὐτῶν δὲ ἐξερχόμενων, ἰδοὺ, πρὸς ὧν ἔρχαν αὐτοῦ ἀγγελοὶ κωφῶν δαίμονιζόμενοι·

33 Καὶ ἐκβλήθησαν ἕξ δαίμονες, ἐλάλησαν ὁ κωφός· καὶ ἰθὺς ἔμασαν οἱ ὄχλοι, λίγων, Ὅτι οὐδέποτε ἐφάνη ἕτως ἐν τῇ Ἰσραήλ.

34 Οἱ δὲ φερασθῆσαι ἔληγον, εἰς τὴν ἄρχὴν τῶν δαιμονίων ἐβάβαλε δαίμονια.

35 Καὶ περὶ τὸν ὁ ἰησοῦς εἰς πόλιν πύσσας ἐβη κάμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, ἐκ ηὐρώσων τῶν διαβόλων τῆς βυβλίας, ἐξ ἑραπείων πύσσας ὅσων ἐπύσσα μελακίαν ἐν τῷ λαῷ.

36 Ἰδοὺ δὲ τὸς ὄχλους, ἰσχυρὰ χροιάθη αὐτοῦ, ὅτι ἦσαν ἐκλιτυμένοι καὶ ἐρριμμένοι ὡς ἐν πύσσῃ μὴ ἔχοντες ποιμήνα.

37 Τότε λίγα τοῖς μαθηταῖς αὐτῶν· Ὅ μὲν ἤραται πολλοὶ, οἱ δὲ ἔραται ὀλίγοι·

38 Διήθηται οὖν ἕξ κυρεῖς ἕξ ἑρασμῶν, ὅπως ἐβάβαλε ἔρατας ἐν τῇ ἑρασμῶν αὐτῶν.

Κεφ. ι'. 10.

Καὶ προσκαλισάμενος τὸς δώδεκα μαθητῶν αὐτῶν, ἰδὺς αὐτοῖς ἐκασίαν πνυμῶν ἀκαθάρτων, ὡς ἐκ ἐβάβαλε αὐτοῦ, καὶ ἑραπέσει πύσσας ὅσων καὶ πύσσας μελακίαν.

2 Τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὸν ἰησοῦς ἐστὶ πᾶσι· πρῶτος, Σίμων ὁ λίγυρμος Πίπτος, καὶ Ἀνδρέας ὁ

ἀδελφὸς αὐτῶν· Ἰάκωβος ὁ υἱὸς Ζεβεδαιῶν, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ.

3 Φίλιππος, καὶ Βαρθολομαῖος· Ὁμαῖος, ἐκ Ματθαίου ὁ τρώτης· Ἰάκωβος ὁ υἱὸς Ἀλφαίου, καὶ Λεββαῖος ὁ ἐπικληθεὶς Ὁσθθαῖος·

4 Σίμων ὁ Κανανίτης, καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ὁ καὶ πρῶτος αὐτῶν.

5 Τύτους τὸς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ ἰησοῦς, πρῶτος ἐλάσας αὐτοῖς, λίγων, εἰς ὅδον ἰσθμῶν μὴ ἀπλήθης, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρείων μὴ εἰσέλθῃτε·

6 Πορεύεσθε δὲ μετὰ πρῶτος τὸν πρῶτον· βαθεῖα τὸ ἀπολωλότου οἴκου Ἰσραήλ.

7 Πορεύομενοι δὲ κηρύσσετε, λίγων, ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ ἔρατος.

8 Ἀποστειλέτω ἑραπέσει, λεπτὸς καὶ περὶ ζῆλι, ἑκέρως ἐγγίμει, δαίμονια ἐβάβαλε, δωρεάν ἐλάβετε, δωρεάν δότε.

9 Μὴ κήσῃτε χρυσόν, μὴδὲ ἄργυρον, μὴδὲ χαλκόν ἐν ταῖς ζώναις ὑμῶν.

10 Μὴ πῆραν ἐν ὁδῶν, μὴδὲ δύο χιτῶνας, μὴδὲ ὑποδήματα, μὴδὲ ῥάβδον ἄξιον· ὅτι ὁ ἔρατος τῶν προφῶν αὐτῶν ἐστιν.

11 εἰς ἑκάστην πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθῃτε, ἐξέβαστε τὸν ἐν αὐτῇ ἀξίον ἐκασίαν· ἐξέβαστε τὸν ἐν αὐτῇ ἀξίον ἐκασίαν.

12 εἰσέρχόμενοι δὲ εἰς τὸ οἶκόν, ἀσπασαθε αὐτῶν.

13 Καὶ ἴαν μὴ ἡ ὁ οἶκος ἀξίος, ἐλθῆτε ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐν αὐτῶν· ἴαν δὲ μὴ ἡ ἀξίος, ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμῶν ἐπιγραφῆται.

14 Καὶ ὅς ἴαν μὴ δέξηται ὑμῶν, μὴδὲ ἀκούσῃ τὸς λόγους ὑμῶν, ἐξερχόμενοι τῶν οἰκίας ἢ τῶν πόλιος σαίην, ἐκλιθάτε τὸν κρηνοτόν τῶν ποδῶν ὑμῶν.

15 Ἀμὲν λίγων ὑμῖν, ἀνεκῶτερον ἔσται γῆ Σοδόμων καὶ Γομόρρων ἐν ἡμέρας κρείστας, ἢ τῇ πόλιν σαίην.

16 Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμῶν ὡς πρῶτος ἐν μέσῃ λύκων· γίνεσθε ὡς φρόνιμοι ὡς οἱ

ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκίραιοι ὡς αἱ περὶ στραμί.

17 Πρασίχλιε ἢ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ παρὰ δὲ τοῦ ἄλλου εἰς σινίθριον, καὶ ἐν ταῖς σινωκαγωγαῖς αὐτῶν μακρῶς (ἔσονται ὁμοῦς).

18 Καὶ ἐπὶ ἡμετέρας ἢ καὶ βασιλεῖς ἀγγησάδι ἐνεκὶν ἡμῶν, εἰς μαρτύριον αὐταῖς ἐν τοῖς ἔθνεσιν.

19 Ὅταν ἢ ὡς φραδιῶσι ἡμῶς, μὴ μεριμνήσῃς πῶς ἢ τί λαλήσῃς· δοθήσεται ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσῃς.

20 Οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστέ οἱ λαλήθητε, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τῷ πατρὸς ὑμῶν, τὸ λαλῶν ἐν ὑμῖν.

21 Παρὰ δὲ τῷ ἑδελφῷ ἀδελφῶν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον· ἐπιπαρῆσονται περὶ ἡμῶν, καὶ θανατώσονται αὐτούς.

22 Καὶ ἴσασθε μισῶμενοι ὑποπάντων ἀπὸ τοῦ ὀνόματός μου· ὁ ἢ ὑπομένεσθε εἰς τέλος, ἕως τοῦ σωθῆσθαι.

23 Ὅταν ἢ διώκωσιν ὑμῶς ἐν τῇ πόλει πρώτῃ, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην· ἀμὲν γὰρ λίγω ὑμῖν, ἢ μὴ πελήσῃτε ἐν πόλεσι τῷ Ἰσραὴλ, ἕως αὐτῶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

24 Οὐκ ἐστὶ μαθητὴς ὑπὲρ τοῦ διδασκαλοῦ, ἢ δὲ ὄντων ὑπὲρ τοῦ κύριου αὐτοῦ.

25 Ἀρκέσει τὸ μαθητὴν ἵνα γνήσῃται ὡς ὁ διδασκαλὸς αὐτοῦ, καὶ ὁ δὲ ὄντων ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ. ἐὰν οὖν οἰκονομῆτε τὴν Βίβλιν, βλάσφημοί εἰσιν, πόσα μάλλον τὰς οικιακὰς αὐτοῦ;

26 Μὴ εἴ ποδοθήσῃτε αὐτούς· ἢ δὲν γὰρ ἐστὶ κεικαλυμμένον, ὃ σὺκ δάσκαλυφθῆσται, καὶ κρυφθῆναι, ὃ ἢ γνωσθήσεται.

27 Ὁ λίγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἴπατε ἐν τῷ φωτί· καὶ ὁ εἰς τὸ ἔσθ' ἀκούετι, κηρύξεται ἐπὶ τῷ δωματίῳ.

28 Καὶ μὴ φοβηθήτε δὲ τὸ δάσκατον· οἱ σὺκ τὸ σῶμα, τὸ δὲ ψυχρὸν μὴ διαρῆσαν δάσκατον· φοβηθήτε δὲ τοῦ μᾶλλον τῶν διωκόντων καὶ ψυχρὸν καὶ

σῶμα δάσκατον ἐν κρίσει.

29 Οὐ γὰρ δύο σφραγῖς ἀσφαλῆς πελείται, καὶ ἐν ἐξ αὐτῶν ἔπιπέσεται ἐπὶ τὸ γλῶσσον, ἀλλὰ τῷ πατρὸς ὑμῶν;

30 Ὑμῶν ἢ καὶ αἱ τρίχες τῷ κεφαλῆς πάνσαι ἡριθμηθήσονται ἐπὶ.

31 Μὴ εἴ ποδοθήσῃτε πολλῶν σφραγῖδων ἀσφίρειτε ὑμῖν.

32 Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου, ὃ ἐν ἔσχατοις.

33 Ὅστις δὲ ἀνῳήσῃται με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀνῳήσεται αὐτῷ καὶ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου ὃ ἐν ἔσχατοις.

34 Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν ἐν ἐρίῳ ἐπὶ τὸ γλῶσσον· ἀλλὰ εἰρήνην ἐν ἐρίῳ, ἀλλὰ μάχαιρας.

35 ἦλθον γὰρ διαρῆσαι ἀνθρώπων καὶ τῷ πατρὸς αὐτοῦ, ὃ θυγατέρας καὶ τῷ μητρὸς αὐτοῦ, ὃ υἱοὺς καὶ τῷ πνεύματι αὐτοῦ.

36 Καὶ ἐχθροὶ τῷ ἀνθρώπου, οἱ οικιακοὶ αὐτοῦ.

37 Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμοῦ, ἢ ἐστὶ με ἀξίος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέραν ὑπὲρ ἐμοῦ, σὺκ ἐστὶ με ἀξίος.

38 Καὶ ὃς ἐλαμβάνῃ τὸ σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθῆσθαι ὀπίσω μου, ἢ ἐστὶ με ἀξίος.

39 Ὁ σὺκ τὸ ψυχρὸν αὐτοῦ, δάσκατον αὐτοῦ· καὶ ὁ δάσκατος τὸ ψυχρὸν αὐτοῦ ἐνεκὶν ἡμῶν, ἀρῆσθαι αὐτοῦ.

40 Ὁ δὲ χόρμιος ὑμῶν, ἢ ἐμὲ δέχεται· καὶ ὁ ἐμὲ δέχεται, δέχεται τὸ δάσκατον ἐμὸν με.

41 Ὁ δὲ χόρμιος ἀσφῆτῶν εἰς ὄνομα ἀσφῆτου, μισθὸν ἀσφῆτου λήψεται· καὶ ὁ δὲ χόρμιος δίκαιος εἰς ὄνομα δικαίου, μισθὸν δικαίου λήψεται.

42 Καὶ ὃς ἐὰν πόνησθαι ἵνα τῷ μικρῶν τύπων ποτήριον ψυχρὸν μένον, εἰς ὄνομα μαθητῶν, ἀμὲν λίγω ὑμῖν, ἢ μὴ δάσκατον τῷ μισθῷ αὐτοῦ.

Κιφ. ια'. 11.

Καὶ ἰησοῦς ὅτι ἐπέσειν ὁ ἰησοῦς ἀφ' ἑαυτοῦ τοῖς διδάκταις μαθηταῖς αὐτοῦ, μιτήρη ἐκέλευεν, ἵνα διδάσκωσιν καὶ κηρύσσωσιν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

2 Ὁ δὲ ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῷ δεσμοφύλακι τὰ ἔργα τοῦ Ἰησοῦ, πύμψας δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,

3 εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ ἱεροδότης, ἢ ἔπρουσεν ἀποδοκῆμον;

4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πορεύθητε ἀπαγγέλατε ἰωάννῃ, ἃ ἀκούει καὶ βλέπει.

5 Τυφλοὶ ἀναβλύουσιν, καὶ χωλοὶ περιπατοῦσιν, λαλοῦντες καὶ ἐκδοκῆμον, καὶ κωφοὶ ἀκούουσιν, πικροὶ ἰγείρονται, καὶ πτωχοὶ διαγαλιζοῦνται.

6 Καὶ μακάριος ἑστὶν ὁ ἐάν μὴ σκευδαλωθῇ ἐν ἡμέρῃ.

7 Τῷ πενθῷ παρομοιωθῶν, ἤρξατο ὁ ἰησοῦς λέγειν ταῖς ὄχλοις περὶ ἰωάννου· Τί ἐξήλθην εἰς τὴν ἔρημον διαμαρτυρεῖσθαι; καὶ λαλοῦντες ἀντίμου σαλευόμενοι;

8 Ἀλλὰ τί ἐξήλθην ἰδεῖν; ἀνθρώπου ἐν μεταλλοῖς ἰματίοις ἡμφιεσμένου; ἰδὲν, οἱ τὰ μεταλλοῦ φοροῦντες, ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλείων ἑστί.

9 Ἀλλὰ τί ἐξήλθην ἰδεῖν; ὡσεφῆται; ναὶ, λίαν ὑμῖν, ἔστω ὡσεφῆται προφήτης.

10 Οὐτὸν γὰρ ἐστὶν περὶ τῶν ἔργων αὐτοῦ· ἰδὲν, ἰσὺ ἀπιστῶν τῶν ἀγγέλων μου ὡσεφῆται (καὶ, ὅς κατασκευάσθη τὸ ὄδον σου ἡμπεροδῖν σου).

11 Ἀλλὰ λίαν ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ ἐγὼ ἐστὶν ἡμπεροδῖν ταῖς γυναικῶν μέζων ἰωάννου τοῦ βαπτιστῆ· ὁ δὲ μικρότερος ἐστὶν τῆ βασιλείας τῆς ἐρχοῦντος, μέζων αὐτῷ ἑστί.

12 Ἀπὸ τῶν τῶν ἡμερῶν ἰωάννου τοῦ βαπτιστῆ ἕως ἀρῆς ἡ βασιλείας τῆς ἐρχοῦντος βιάζεται, ἔστω βιασθῆται ἀρπάζουσι αὐτῷ.

13 Πάντες γὰρ οἱ ὡσεφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως ἰωάννου ὡσεφῆται.

14 Καὶ ἐθέλειτε δεξασθαι αὐτὸς ἐπὶ Ἡλίας ὁ μέλων ἱεροδότης.

15 Ὁ ἔχων ὄρα ἀκούει, ἀκούει.

16 Τίτι; ὁμοιωσὺν τὸν ἡμπεροδῖν ταῦτων; ὁμοιωσὺν ἐπὶ παιδαρίοις ἐν ἀγοραῖς κρημνιστοῖς, ἔστω σφωροῦσι τοῖς ἰταῖροις αὐτῶν.

17 Καὶ λίγισον· Ἡσυχία μου ὑμῖν, καὶ ὅτι ἀρπάζουσι τὴν ἡσυχίαν μου ὑμῖν, ἔστω ἀκούσασθε.

18 Ἡσυχία γὰρ ἰωάννου μήτι ἰδῶν, μήτι πῖνον καὶ λίγισον· Δαιμόνιον ἔχον.

19 Ἡσυχία ὁ ἄνθρωπος ἰδῶν ἔστω πῖνον καὶ λίγισον· ἰδὲν ἀνθρώπου φάσμα ἔστω ἰσχυροῦς, πλῶντος φίλου καὶ ἀμαρτωλοῦ. καὶ ἰδῶν ἰσχυροῦς ἡσυχία ἀπὸ τῶν πικρῶν αὐτοῦ.

20 Τότε ἤρξατο ἐκδοκῆται ἐν πόλεσιν ἐν αἷς ἰησοῦς καὶ πλεῖστα δυνάμεις αὐτοῦ, ὅτι ἡμεροῦσιν.

21 Οὐκ ἔστι Χορραζίν, καὶ Βηθσαῖδαν, ὅτι ἐστὶν Τύρω καὶ Σιδῶνι ἰησοῦς καὶ δυνάμεις καὶ ἡμπεροδῖν ἐν ὑμῖν; πῖλαι αὐτῶν ἐστὶν καὶ ἀποδοκῆται ἡμεροῦσιν.

22 Πλῶν λίγισον ὑμῖν· Τύρω καὶ Σιδῶνι ἀνεκδοκῆται ἔστω ἐν ἡμέρῃ κρείστω, ἡ ὑμῖν.

23 Καὶ σὺ Καρθηστῶν, ἡ ἕως τῆς ἐρχοῦντος ὑψωθῆσαι, ἕως ἀρῆς καὶ βιασθῆται ὅτι ἐστὶν ἐν Σοδόμοις ἰησοῦς καὶ δυνάμεις καὶ ἡμπεροδῖν ἐν σὺ, ἡμεροῦσιν αὐτῶν μῆτι τὸ σήμερον.

24 Πλῶν λίγισον ὑμῖν, ὅτι γῆ Σοδόμων ἀνεκδοκῆται ἔστω ἐν ἡμέρῃ κρείστω, ἡ σὺ.

25 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρῃ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς, εἶπεν· Ἐξομολογήσασθε μοι, πάτερ, κύριε τῆς ἐρχοῦντος καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ σοφῶν, ἔστω ἀκρυβύτατα αὐτῶν ἡσυχίας.

26 Καὶ ὁ πατὴρ ὅτι ἔστω ἰησοῦς ἀδικία ἡμπεροδῖν σου.

27 Πάντες μὲν περιδῶντες ὑμῖν τῶν

πρὸς μὴ· καὶ ἑδὲς ἐπιγινώσκῃ τὸ ἕν, εἰ μὴ ὁ πατήρ· ἑδὲ τὸ πατήρ ὡς ἐπιγινώσκῃ, εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ὃ ἴαν βέλῃται ὁ υἱός ἀποκαλύψαι.

28 Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κερπῶντες ἐκ ποθοῦς ἰσχυροί, καὶ ῥῶ ἀναπαύσω ὑμᾶς.

29 Ἄρατε τὸ ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ κερπίτε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πενῶς εἰμι, καὶ πενήτις τῇ καρδίᾳ· καὶ ἀρήσῃτε ἀνάπαυσιν τῆς ψυχῆς ὑμῶν.

30 Ὁ γὰρ ζυγός μου ῥηγιός, ἐκ τὸ φορπῶν μου ἰλαφρόν ἐστιν.

Κιφ. β'. 12.

Εἴπω ἐκείνῳ τὸ κερπίξαι ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σαββασι ἀφ' ἧς ἀπολείμων· οἱ δὲ κερπίτῃ αὐτῷ ἐπέναυσαν, καὶ ἔρξατο πλάξαι τὰς γέφυρας, καὶ ἐδάξαι.

2 Οἱ δὲ φαρισαῖοι ἰδόντες, εἶπον αὐτῷ· Ἰδὸν, οἱ κερπίτῃ σου ποιοῦσιν ὁ σὺκ εἴξει ποιεῖν ἐν σαββάτῳ.

3 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἀγινώσκω τί ἐποίησεν Δαβὶδ, ὅτε ἐπέναυσαν αὐτὸς, καὶ οἱ μὲτ' αὐτῷ;

4 Πῶς ἐποίησεν εἰς τὸ οἶκον Δ' Οὐβ, καὶ τὸς ἄρτους τῆς ἁγιοσύνης ἰσχυροῦ, ἕως ὅτε ἐξῆν ἡ αὐτῷ φαγεῖν, ἑδὲ τοῖς μὲτ' αὐτῷ, εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι κείνοις;

5 Ἡ ἕκ ἀγινώσκω ἐν τῷ νόμῳ, ὅτι τοῖς σαββάσι οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον βιβηλοῦσιν, ἐ ἀνάπειοί ἐσσι;

6 Λίγω δὲ ὑμῖν, ὅτι τοῦ ἱερῶς μέγιστον ἐστὶν ἑδὲ.

7 Εἰ δὲ ἰγνώσκετε τί ἐστιν· Ἐλεον θῆλω καὶ ἔθυσαι, ὅτε αὐ κερπίδικόσιν τὸς ἀνωκεῖς.

8 Κύριον γὰρ ἐστὶ καὶ τὸ σαββάτον ὁ υἱός Δ' ἀνθρώπου.

9 Καὶ μετὰ τὸς εἰρηθεῖν, ἦλθεν εἰς τὸ σωμαγωγῶν αὐτῶν.

10 Καὶ ἰδὸν, ἀνθρώπων ἡ ῥῶ καὶ ἔχου ἔχου· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν, λί-

γῆτες, εἰ εἴξει τοῖς σαββάσι θηροπῶν; ἵνα κερπίξῃ αὐτῷ.

11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Τίς ἐστὶν ἐξ ὑμῶν ἀνθρώπων, ὃς ἐξέ σάββατον ἐν, καὶ εἰς ἐμπόση τῶτο τοῖς σαββάσι εἰς βόθυρον, ἕρξ κερπίξῃ αὐτὸ καὶ ἰγερῆ;

12 Πόσω αὖ ἀφ' ἑρῆ ἀνθρώπων σάββατος; ὡς εἰ εἴξει τοῖς σαββάσι κερπίξ ποιεῖν.

13 Τότε λίγη πῶ ἀνθρώπων· Ἐκτερος δὲ κερπίξου, καὶ ἐξέτῃ· καὶ ἀποκέρπισθη ὕγιος, ὡς ἡ ἄλλη.

14 Οἱ δὲ φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον κερτ' αὐτῷ ἐξελθόντες, ὅπως αὐτὸν ἀπολείσωσιν.

15 Ὁ δὲ Ἰησοῦς γινὸς ἀνεκέρπῃ ἐκέρπῃ καὶ κερπίξῃ αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, ἐ ἰσχυροῦσιν αὐτὸς πάντας.

16 Καὶ ἐπίμῃ αὐτοῖς ἵνα μὴ φανερὸν αὐτῷ ποιήσωσιν.

17 Ὅπως πληρωθῆ τὸ ρηθῆν ἀφ' Ἡσαῖα Δ' σάββατος, λίγησι.

18 Ἰδὸν, ὁ πῶς μου, ὃν ἠρέπῃ· ὁ ἀπαπῆς μου, εἰς ὃν δίδῃσιν ἡ ψυχὴ μου· θῆλω τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτὸν, καὶ κερπίξοσι τοῖς ἑθῆσι ἀπαπῆσι.

19 Οὐκ ἐρῆσῃ, ἑδὲ κερπίξῃ, ἑδὲ ἀκέρπῃ πῆς ἐν τῆς πληθείας τὸ φωνῶν αὐτῷ.

20 Ἐλάμῃ σωλετῆ μεμῆρον ἔ κερπίξῃ, καὶ λίνοι τυφῶν ἔ σβῆσῃ ὡς αὐτὸ σῆσῃ εἰς τῆς κερπίξ.

21 Καὶ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτῷ ἔθῃ ἐλποῦσιν.

22 Τότε σερπίξῃ αὐτῷ δαιμονιζῶντων, τυφλὸς καὶ κερπίξ· καὶ ἐκέρπῃσιν αὐτὸν, ὡς τὸ τυφλὸν ἐ κερπίξ καὶ λαλεῖν καὶ βλεπεῖν.

23 Καὶ ἐξίστατο πάντες οἱ ὄχλοι, καὶ ἔλεγον, Μήτι ἕτις ἐστὶν ὁ υἱός Δαβὶδ;

24 Οἱ δὲ φαρισαῖοι ἀκέρπῃς, εἶπον· Οὐτως ὅτε σῆσῃ πῆ δαιμονιζῆ εἰ μὴ ἐν τῷ

ἐν τῷ Βιηλζιούλ ἀρχὴ τῶν δαιμονίων.

25 Εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὡς ἐστὶν μετὰ αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς· Πᾶσα βασιλεία μεριόθη κατ' ἰουδαίας, ἐστὶν μετὰ καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία μεριόθη κατ' ἰουδαίας, ἢ σκληροῦ.

26 Καὶ εἰς ὁ σαβανῆς τὸ σαβανῆν ἐκβάλλει, ἰφ' ἰουδαίας ἐμεριόθη πῶς οὐ σκληροῦται ὁ βασιλεὺς αὐτῆς;

27 Καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βιηλζιούλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίῃ ἐκβάλλουσιν; ἂν τῆτο αὐτοὶ ὑμῶν ἴσσοιτι κριταί.

28 Εἰ ὁ ἐγὼ ἐν πνύματι τοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἂν ἴφθασιν ἰφ' ὑμῶν ἢ βασιλεὺς ὁ Θεός.

29 Ἢ πῶς δυνάσται πῶς ἐισέλθουσιν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ, ἐπὶ σκληροῦ ἂν ἴφθασιν, ἰάν μὴ παροῦν ἴσχυρὸν, καὶ τίτι τὴν οἰκίαν αὐτῆς ἴφθασιν;

30 Ὁ μὴ ἂν μετ' ἰμῶν, κατ' ἰμῶν ἴσσι καὶ ὁ μὴ σκωάροι μετ' ἰμῶν, σκορπίζι.

31 Διὰ τῆτο λίγω ὑμῖν· Πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία ἀφίηται τοῖς ἀνθρώποις· ἢ ὁ ἐν πνύματι βλασφημία οὐκ ἀφίησεται τοῖς ἀνθρώποις.

32 Καὶ ὅς αὐ εἶπεν λόγον καὶ ὁ ἴσχυρὸς ἀνθρώπων, ἀφίησεται αὐτῶν ὅς εἰ αὐ εἶπεν καὶ ἐν πνύματι ἄξιον, οὐκ ἀφίησεται αὐτῶν ἕτι ἐν τῆτο τῶν αἰῶνων, ἕτι ἐν τῶν μιλῶν.

33 Ἢ πεῖσαι τὸ δένδρον καλόν, καὶ τὸ καρπὸν αὐτοῦ καλόν· ἢ ποιῶσιν τὸ δένδρον σαπρὸν, καὶ τὸ καρπὸν αὐτοῦ σαπρὸν· ἐκ γὰρ ἐκ καρπῶν τῶν δένδρων γινώσκεται.

34 Γινώσκουτε ἰδιῶν, πῶς δυνάσται ἀγαθῶν λαλεῖν, ποιητοὶ οὐκ· ἐκ γὰρ ἐκ τοῦ σαπρῶν καρδίας τὸ σίμω λαλεῖ.

35 Ὁ ἀγαθὸς ἀνθρώπων· ἐκ ἁγαθῶν ἡσυχαστῶν τὴν καρδίαν ἐκβάλλει τὰ ἀγα-

θὰ καὶ ὁ ποιητὸς ἀνθρώπων· ἐκ τῶν ποτῶν ἡσυχαστῶν ἐκβάλλει ποιητῶν.

36 Λίγω ὁ ὑμῖν, ὅτι πᾶν ῥῆμα ῥηθῆναι, ὁ ἰάν λαλήσονται οἱ ἀνθρώποι, ἀπὸ δυνάστεως τοῦ αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

37 Ἐκ γὰρ τῶν λόγων (ἐν δικαιοδοσίᾳ καὶ ἐκ τῶν λόγων (ἐκ δικαιοδοσίᾳ).

38 Τότε ἀπικρήσονται ἄνθρωποι τῶν γραμματέων Ἐφρασίμων, λίγων, Διδασκαλοῦ, ἡλομῶν ἀπὸ τῶν σημείων ἰδεῖν.

39 Ὁ ὁ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Γενεῖα ποιητῶν καὶ μηχανιστῶν σημεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ σημεῖον ἔδιδόσεται αὐτῆ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον ἰωῆ τοῦ παροῦτος.

40 Σὺς παρὸν ἰωῆ ἐν τῇ κηλίᾳ τῆς κήτης τρεῖς ἡμέρας ἔτρεῖς νύκτας· ἕτις ἴσαι ὁ ἴσχυρὸς ἀνθρώπων ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς κήτης ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.

41 Ἄνθρωποι Νινυῶν ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει τῶν ἡμερῶν ταύτης, ἔκρινον αὐτοῖς αὐτῶν· ὅτι ἠλθον εἰς τὸ κήρυγμα ἰωῆ καὶ ἰδόντες, παροῦτος ἰωῆ αὐτῶν.

42 Βασιλεὺς οὐκ ἐπιβήσεται ἐν τῇ κρίσει τῶν ἡμερῶν ταύτης, ἔκρινον αὐτοῖς αὐτῶν· ὅτι ἠλθον ἐκ τῶν ποτῶν τῆς ἀκρῶσιν τὸ σφίον Σολομῶν καὶ ἰδόντες, παροῦτος Σολομῶν αὐτῶν.

43 Ὅταν ὁ πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, δίδεται δὲ αὐτοῖς τόπον, ζητῶν ἀνάπαιστον, καὶ ἐκ δίδεται.

44 Τότε λίγω, Ἐπιβήσεται εἰς τὸ οἶκον μου, ὅστις ἐξῆλθον. Καὶ ἔλθον, δίδεται ὁλοκρῶσιν, σεσαρμῶν, καὶ κήρυγμα.

45 Τότε πορεύσεται, καὶ ἔκρινον αὐτοῖς αὐτῶν· ὅτι ἠλθον ἐκ τῶν ποτῶν τῆς ἀκρῶσιν τῶν ἀνθρώπων, δίδεται δὲ αὐτοῖς αὐτῶν· ὅτι ἠλθον ἐκ τῶν ποτῶν τῆς ἀκρῶσιν τῶν ἀνθρώπων, δίδεται δὲ αὐτοῖς αὐτῶν.

46 Ἐπὶ αὐτῶν λαλῶντες τοῖς ὄχλοις, ἰδόντες,

πλῆτες συμπιπῶν τὸ λόγον, καὶ ἀκαρ-
πῶ γίνονται.

23 Οἱ ἰπὶ τῆ γλῶττι καλλῶσσαντες,
ὅτις ἐστὶν ὁ τὸ λόγον ἀκούων, καὶ σιωπῶν.
ὅς δὴ καρποφορεῖ, ἔσται ποιῶν, ὁ μὲν ἰκα-
πῆν, ὁ δὲ ἐξήκουσεν, ὁ δὲ τελέησεν.

24 Ἀλλὰ τῶν ἄλλων παρήρηκται
αὐτοῖς, λέγων, Ὁμοίωσεν ἡ βασιλεία τῆ
ἐσθλῶν ἀνθρώπων ἀπείρου καλῶν ἀπεί-
ρου ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτῶν·

25 Ἐν τῷ περὶ καθάρσει τῶν ἀνθρώπων,
ἦλθεν αὐτῶ ἐκ χηρῶν, καὶ ἰσχυρῶν ζιζάνια
ἀπὸ μίσου ἔσται· ἔσται ἀπῆλθεν.

26 Ὅτι ἰσχυροὶ ὄντες, καὶ καρ-
ποὶ ἰσχυροὶ, τότε ἰφάνη ἔσται ζιζάνια.

27 Προσλήγοντες οἱ ὄντες ἔσται οἰκ-
τιαστοὶ, εἰπὼν αὐτῶν· Κύριε, ἐκὶ κα-
λῶν ἀπείρου ἰσχυρῶν ἐν τῷ ἀγρῷ;
πῶς οὐκ ἔσται ζιζάνια;

28 Οἱ ἰφάνη αὐτοῖς· Ἐκ χηρῶν ἀνθρώ-
πων τῶν ἰσχυρῶν. Οἱ ὄντες εἰπὼν
αὐτῶν· Οἴλις οὐκ ἀπλήροντες συλλέ-
ξωμεν αὐτῶ;

29 Οἱ ἰφάνη· Οὐκ ἔσται συλλέγοντες
τὰ ζιζάνια, ἐκείνη ἔσται ἅμα αὐτοῖς
τὸ σῆμα.

30 Ἄφῃσι σιωπῶσιν ἀμφοτέρω
μὲν ἔσται ἰσχυρῶν ἐν τῷ ἀγρῷ ἔσται ἰ-
σχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν. Συλλέξωμεν
τὰ ζιζάνια, καὶ δῆσατε αὐτῶ ἐν δὲ
σῆμα, ὅτις τὸ κατὰ καὶ αὐτῶ αὐτῶ· τὸ δὲ
σῆμα σιωπῶσιν ἐν τῷ ἀγρῷ μὲν.

31 Ἀλλὰ τῶν ἄλλων παρήρηκται
αὐτοῖς, λέγων, Ὁμοίωσεν ἡ βασιλεία τῆ
ἐσθλῶν κηρῶν σιάντων, ὅτι λαβὼν ἀν-
θρώπων ἰσχυρῶν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτῶ·

32 Οἱ μικρότεροι μὲν ἰσχυρῶν τῶν
ἀπείρου ὅτις αὐτῶν, μὲν τῶν
λαχάτων ἰσχυρῶν καὶ γίνονται δὲ τῶν,
ὅτις ἰσχυρῶν τῶν ἰσχυρῶν, καὶ κατὰ
σῆμα ἐν τῶν κλάδοις αὐτῶ.

33 Ἀλλὰ τῶν ἄλλων ἰσχυρῶν αὐ-

τῶν· Ὁμοίωσεν ἡ βασιλεία τῆ ἐσθλῶν
ζιζάνια, ὅτι λαβὼν σιάντων ἐν τῷ
ἀγρῷ σιάντων τῶν ἰσχυρῶν ὅλον.

34 Ταῦτα πάντα ἰσχυρῶν ὁ ἰσχυρῶν
ἐν τῷ ἀγρῷ τῶν ἰσχυρῶν, καὶ κατὰ
τῶν ἰσχυρῶν ὅτις ἰσχυρῶν·

35 Ὅπως τῶν ἰσχυρῶν τὸ ἰσχυρῶν
σῆμα, λέγων, ἰσχυρῶν ἐν τῷ ἀγρῷ·
βλαστῶν τὸ ἰσχυρῶν μὲν ἰσχυρῶν κα-
κρῶν μὲν τῶν κατὰ τῶν ἰσχυρῶν.

36 Τότε ἀφῆς τῶν ἰσχυρῶν, ἦλθεν ἐν τῷ
οἴκῳ ὁ ἰσχυρῶν καὶ σῆμα αὐτῶν οἱ
κατὰ αὐτῶν, λέγων, Φερόσιν ἡμῖν
τὸ τῶν ἰσχυρῶν τῶν ἰσχυρῶν ἔσται.

37 Οἱ ἰσχυρῶν, εἰπὼν αὐτοῖς· Ὁ
σῆμα τὸ κατὰ ἀπείρου, ἐστὶν ὁ ἰσχυρῶν
ἀνθρώπων·

38 Οἱ ἰσχυρῶν, ἐστὶν ὁ ἰσχυρῶν· τὸ δὲ
κατὰ ἀπείρου, ὅτι οἱ οἱ ἰσχυρῶν τῶν βα-
σιλείας· τὰ δὲ ζιζάνια, ἐστὶν οἱ ἰσχυρῶν
πονηρῶν.

39 Οἱ ἰσχυρῶν ἀπείρου αὐτῶ, ἐστὶν ὁ
κατὰ τῶν ἰσχυρῶν· ὁ δὲ ἰσχυρῶν, σιωπῶσιν ἔσται
αἰώνος ἐστὶν οἱ ἰσχυρῶν, ἀγῆλοι ἐστὶν.

40 Ὅτις οὐκ ἰσχυρῶν τῶν ἰσχυρῶν
καὶ πῶς κατὰ κατὰ τῶν ἰσχυρῶν
τῶν σιωπῶσιν ἔσται αἰώνος τῶν.

41 Ἀπείρου ὁ ἰσχυρῶν ἀνθρώπων τῶν
ἀγῆλοι αὐτῶ, ἔσται συλλέξωσιν ἐν τῷ βα-
σιλείας αὐτῶ πάντα τὰ σῆμα δὲ κατὰ,
καὶ τῶν πῶσιν τῶν ἰσχυρῶν.

42 Καὶ βλαστῶσιν αὐτῶ ἐν τῷ κατὰ
κατὰ τῶν ἰσχυρῶν ἐν τῷ κατὰ τῶν κατὰ
ὁ βρουγῶν τῶν ἰσχυρῶν.

43 Τότε οἱ ἰσχυρῶν ἐκλάμψωσιν ὡς
ὁ ἰσχυρῶν, ἐν τῷ βασιλείας ἔσται πῶσιν αὐ-
τῶν. Οἱ ἰσχυρῶν ἀπείρου, ἀπείρου.

44 Πάντες ὁμοίωσεν ἡ βασιλεία τῆ
ἐσθλῶν ἰσχυρῶν κατὰ τῶν ἰσχυρῶν ἐν τῷ ἀ-
γρῷ, ὅτι οὐκ ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν, ἔσται
τῶν κατὰ αὐτῶ ἰσχυρῶν, καὶ πάντα ὅσα
ἰσχυρῶν, πῶσιν, ἔσται ἰσχυρῶν τῶν ἰσχυρῶν.

καὶ τὸ πατέρα σου, καὶ τὸ μητέρα· καὶ ὁ καθολοῦν πατέρα ἢ μητέρα, γινάσκω τιλάω τω.

5 Ὑμῖν δὲ λίγαί· ὅς ἀδ' εἶπη τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ, Δάρον ὁ ἰάν ἐξ ἑμῶ, ἀφιληθῆς, ἔν μὴ πμῆση τὸ πατέρα αὐτῶ, ἢ τὸ μητέρα αὐτῶ.

6 Καὶ ἠκυράσαι τὸ ἐθελῶν ἔ' οἱὺ ἀφ' τὸ πρῶτον ὑμῶν.

7 Ὑποκρεται, καλῶς θεωρηθήσεται ἀπὸ ὑμῶν Ἡσυχίας, λίγων·

8 Ἐβρίξῃ μοι ὁ λαὸς ἔ' τῷ τῷ σῶματι αὐτῶν, καὶ τοῖς χεῖλεσί μου πμῶ· ἢ διὰ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπὸ ἐμῶ.

9 Μάτῳ δὲ σέβονται μοι, διδασκαλίας διδασκαλίας, ἐνέλαμθε ἀνθρώπων.

10 Καὶ θεωροκαλισάμεθ' τὸ ὄχλοι, εἶπὸ αὐτοῖς· Ἀκύντι καὶ σωίσιπτι.

11 Οὐ τὸ ἰστορῆμενοι εἰς τὸ σῶμα κρηνοῖ τὸ ἀνθρώπων· ἀλλὰ τὸ ἐκπορόμεθρον ἐκ τῷ σῶματι, τῷ κρηνοῖ τὸ ἀνθρώπων.

12 Τότε θεωρολόγους οἱ μαθηταὶ αὐτῶ, εἶπὸ αὐτῶ· Οἶδας, ὅτι οἱ φαρισαῖοι ἀκύντι τὸ λόγον, ἰσκανδαλίσθησαν.

13 Ὁ δὲ ἀποκρεθείς, εἶπ'· Πᾶσα φυτεία, ἡ ὅσα ἐφύτῳσι ὁ πατήρ μου ὁ ἔρῳ, ἐκρεζωθήσεται.

14 Ἄφρεσι αὐτῶ· ὀδηγοῖ εἰσι τυφλοὶ τυφλῶν. τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἰάν ὀδηγῆ, ἀμφοτέροι εἰς βόθλωσι πισθῆνται.

15 Ἀποκρεθείς δὲ ὁ Πίτῳ, εἶπὸ αὐτῶ· Φρέσον ἡμῖν τὸ πρῶτον ὁλην ταύτην.

16 Ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπ'· Ἀκμῶν καὶ ὑμῖν ἀσύνθῳ ἰσι.

17 Οὐπω νοῖπτι, ὅτι πᾶν τὸ ἔασο-ρολόμμεν εἰς τὸ σῶμα, εἰς τὸ κρηλίαν κρηνῆ, ἔν εἰς ἀφιδρῶνα ἐκδῶλεδ'·

18 Τὰ δὲ ἐκπορόμεθρον ἐκ τῷ σῶματι, ἐκ τῷ καρδίας ἐξέρχεται, καὶ κρηνοκρηνοῖ τὸ ἀνθρώπων.

19 Ἐκ γὰρ τῷ καρδίας ἐξέρχεται ἀφ-

λογομοι πονηροῖ, Φίλοι, κρηνῆ, πορηῖαι, κλοπαῖ, ψαυδομωρῆνῆ, βλασφημῆαι.

20 Ταῦτα ἰπὶ τὰ κρηνοῖ τὸ ἀνθρώπων· τὸ δὲ ἀνέκρωσι κρηνοῖ φαγῆν, ἔν κρηνοῖ τὸ ἀνθρώπων.

21 Καὶ ἐξελθὼν ἐκῆθη ὁ ἰησοῦς, ἀπὸ κρηνοῖ εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶν.

22 Καὶ ἰδὼν, γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ἐρίων ἐκῆθη ἐξελθῶσα, ἐκρηνώσασιν, αὐτῶ λίψουα· Ἐλίψου μοι Κύριε, ἢ Δαβὶδ, ἢ θυγάτηρ μου κακῶς δακρυοῖς.

23 Ὁ δὲ σὺκ ἀπκρηθῆ αὐτῇ λόγον, Καὶ θεωρολόγους εἰ κρηνηταὶ αὐτῶ, ἠρώτων αὐτῶν, λίγων, Ἀπόλυσιν αὐτῶν, ὅτι κρηνητῶν ὅπου ἡμῶν.

24 Ὁ δὲ ἀποκρεθείς, εἶπ'· Οὐκ ἀπκρηθῆ εἰ μὴ εἰς τὰ κρηνοῖ τὰ ἀπκρηθῆ οἶκ ἰσραήλ.

25 Ἡ δὲ ἐλθῶσα θεωροκρηνητῶ αὐτῶ, λίψουα· Κύριε, βοήθη μοι.

26 Ὁ δὲ ἀποκρεθείς, εἶπ'· Οὐκ ἰσι κρηνοῖ λαοῖν τὸ ἀκρηνοῖ τῶ κρηνοῖ, ἔν κρηνοῖ τοῖς κρηνοῖ.

27 Ἡ δὲ εἶπ'· Ναὶ Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κρηνοῖ ἰαθῆ ἰαθῆ ἀπὸ τῶ ψυχῶν τῶ πικρῶν ἰαθῆ ἀπὸ τῶ κρηνοῖ τῶ κρηνοῖ αὐτῶν.

28 Τότε ἀποκρεθείς ὁ ἰησοῦς, εἶπὸ αὐτῇ· Ὡ γυνῆ, κρηνητῶ σὺ ἢ πίσις· κρηνητῶ σὺ ὡς θῆλις. Καὶ ἰαθῆ ἢ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῶ ἔρας ἐκῆθη.

29 Καὶ μῆλασας ἐκῆθη ὁ ἰησοῦς, ἦλθε πρῶτον τὸ πάλασιν τῶ Γαλιλαίας. καὶ ἀταβάς εἰς τὸ ὄρη, ἐκῆθη σὺ κρηνοῖ.

30 Καὶ θεωρολόγους αὐτῶ ὄχλοι πολλοῖ, ἔκρηνοῖ μεθ' ἑαυτῶν κρηνοῖ, τυφλῶν, κρηνοῖ, κρηνοῖ, καὶ ἰπῆρῶν πολλῶν· καὶ ἰρῆψαν αὐτῶ πρῶτον τῶ πῶδας ἔ' ἰαθῆ· καὶ ἰρῆψαν αὐτῶ.

31 Ὡ· πτι τῶν ὄχλων θανωμοῖ, βλίπῆντας κρηνοῖ λαλῶντας κρηνοῖ ὄχλων, κρηνοῖ ἀπκρηνοῖ, καὶ τυφλῶν βλίπῆντας.

πυλῶς· καὶ ἰδὲ ἔασι τὸ Θρόνον Ἰσραὴλ.

32 Ὁ Ἰησοῦς παροκαλισάμενος τὸς μαθητὰς αὐτῶν, εἶπεν· Σπλαγχιζομεθα ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς παροσμύμεσι μῆτι, καὶ οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι· καὶ ἀπαλῶσαι αὐτὰς τῆς ὕψης ἢ θείω. μή ποτε σκελευσῶσι ἐν τῇ ἰδέῃ.

33 Καὶ λίγυσιν αὐτοῖς οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Πόθεν ἡμῖν ἐν ἔρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι, ὡς εἰς χορτάσαι ὄχλον τοσοῦτον;

34 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πόσους ἄρτους ἔχετε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἐπτὼ, ἔδολιζα ἰχθυῖα.

35 Καὶ ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις ἀνακτισθῆναι ἐπὶ τῷ γῆνι.

36 Καὶ λαβὼν τὸς ἑπτὰ ἄρτους καὶ τὸς ἰχθυῖας, ἀχαραγήσας, ἔκλασεν, καὶ ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· οἱ δὲ μαθηταὶ τὰ ὄχλων.

37 Καὶ ἴφθαρσεν πάντας, καὶ ἰχθυόσασα· καὶ ἦσαν τὸ πέντε σίτων τὸ κλασματῶν, ἑπτὰ σπουρίδας πωλήρης.

38 Οἱ δὲ ἰδιόητοις ἦσαν πλεοναχίλοι ἄνδρες, χεῖρες γυμνακῶν ἔπαυδιων.

39 Καὶ ἀπαλῶσας τὸς ὄχλους, εὐβίβη ἐς τὸ πωλεῖν, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια Μαγδαλά.

Κεφ. 15'. 16.

Καὶ παροκαλῶντες οἱ Φαρισαῖοι καὶ σαδδουκαῖοι, πηροζέουτες ἰκνηρώσαντες αὐτὸν σημεῖον ἐν τῷ ἔρατῳ ἰπιδίξιαι αὐτοῖς.

2 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὀψίας γηουμένης λίγετε, Εὐδία· πυρῆμα ἔστι τὸ ἔρατος.

3 Καὶ παροκαλῶντες, Σήμερον γημῶν πυρῆμα ἔστι τὸ ἐν γνάθῳ ὁ ἔρατος. Ἰπικηρῶνται, τὸ μὲν παροκαλῶντες τὸ ἔρατος γημῶν σαπὸν ἀφαιρῶν, τὰ δὲ σημεῖα τῶν κημῶν ἢ διώσασθαι;

4 Γημῶν ποτηρῶν καὶ μνημῶν σημεῖον ἰπικηρῶν καὶ σημεῖον ἢ δολήσασθαι αὐτῇ,

ἢ μὴ τὸ σημεῖον ἰωνῶν παροφῆται. Καὶ παροκαλῶν αὐτὰς, ἀπῆλθεν.

5 Καὶ ἔλθοντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν, ἰπικηρῶντες ἄρτους λαβῆναι.

6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ὁρατε καὶ παροκαλῶντες ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων.

7 Οἱ δὲ διολογίζοντες ἐν ἑαυτοῖς, λίγυσαντες· Ὅτι ἄρτους οὐκ ἔλαβον μῆ.

8 Γημῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Τὸ ἀφαιρῶντες ἐν ἑαυτοῖς, ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους οὐκ ἔλαβετε;

9 Οὐπω τοῖτες, ἔδὲ μνημοσύνη τὸς πίπτε ἄρτους τῶν πηροκαλῶν, καὶ πόσους κηφῶντες ἔλαβετε;

10 Οὐδὲ τὸς ἑπτὰ ἄρτους τῶν πηροκαλῶν, καὶ πόσους σπουρίδας ἔλαβετε;

11 Πῶς ἔρατε, ὅτι ἔρατε ἄρτους εἶπον ἡμῖν, παροκαλῶντες ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων ἔσαδδουκαίων;

12 Τότε σιωπήσαντες, ὅτι οὐκ εἶπον παροκαλῶντες ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν ἄρτων, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς διολογίας τῶν Φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων.

13 Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῶν ψιλίππων, ἠρώσας τὸς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων, Τίνα με λίγυσιν οἱ ἄνηρωποι εἶναι τὸ ἔρατος τῶν ἀνηρώπων;

14 Οἱ δὲ εἶπον· Οἱ μὲν, ἰωνῶν τῶν Βαπτισῶν· ἄλλοι δὲ, ἑλλῶν· ἔπροι δὲ, ἑρημῶν, ἢ ἑνα τῶν παροφῆτων.

15 Λέγει αὐτοῖς· Ἰμεῖς δὲ πῶς με λίγυστε εἶναι;

16 Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος, εἶπεν· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Μακάριον εἶ Σίμων βῆρ ἰωνῶν, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπικηρῶντες σοι, ἀλλὰ ὁ πατὴρ μου, ὁ ἐν τοῖς ἔρατοις.

18 Καὶ εἶπεν σοι λέγων, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταῦτα τῇ πέτρα ὀικοδομήσω με τὸ ἐκκλησιαστικόν καὶ πύλας ἔρατος ἢ κημῶντες ἐστιν αὐτῆς.

19 Καὶ δώτω σοι ζωὴ κλέϊς τῆ βασιλείας τῶν ἔσχατων· καὶ ὁ ἰσὺς δέξῃς ἐπὶ τῆ γῆς, ἵστα δειδυμῶν ἐν τοῖς ἔσχατοις· ὁ ἰσὺς δέξῃς ἐπὶ τῆ γῆς, ἵστα λελυμῶν ἐν τοῖς ἔσχατοις.

20 Τότε διετείλατο τοῖς μαθηταῖς αὐτῶν, ἵνα μηδεὶ εἰπωσιν, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ἰησοῦς ὁ Χριστός.

21 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ ἰησοῦς δεκτικῶς πῶς μαθηταῖς αὐτῶν, ὅτι δέει αὐτὸν ἀπελθεῖν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔτι πολλὰ παθεῖν διὰ τῶν πρεσβυτέρων ἔτι ἀρχιερέων, καὶ γραμματέων, καὶ ἀποκτενεῖσθαι, ἔτι τῆ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι.

22 Καὶ πρὸς ταβοῦμῳ αὐτὸν ὁ Πίτρος, ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτὸν, λέγων· Ἰλιώς σοι Κύριε· ἢ μὴ ἵστα σοι τούτων.

23 Οἱ ὅτι ἐρχομένους, εἶπε τῷ Πίτρῳ· Ὑπαγε ὅπισθόν μου Σαταναῖ, σακάτωκλόν μου· ὅτι ἢ φροεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

24 Τότε ὁ ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτῶν· Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἰλθεῖν, ἀπαρνησάτω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸ σταυρὸν αὐτοῦ, ἔτι ἀκολουθήτω μοι.

25 Ὅς γὰρ αὐτὸν θέλει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολίσει αὐτὴν· ὅς δὲ αὐτὸν ἀπολίσει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἵκεν ἐμὲ, σύνησθαι αὐτὴν.

26 Τί γὰρ ἀφελήνται ἀνθρώπων, ἵνα τὸ κρῖνον ὅλον κερδήσῃ, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ζημιωθῇ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆ ψυχῆς αὐτοῦ;

27 Μίση γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ τὸ ἐξέλθαι αὐτὸν ἔτι τότε ἀποδώσει ἑαυτὸν καὶ τὸ παθεῖν αὐτὸν.

28 Ἀλλὰ μὴ λίγω ὑμῖν, εἰσὶ πῆρες ὧν ὁ δὲ ἰσηκώτων, οἵπῃς ἢ μὴ γινώσκοντες τὰ ταῦτα, ἵνα ὡς ἰδῶσι τὸ υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘ. 17.

Καὶ μετ' ἡμέρας ἔξω πρὸς Γαλιλαίας ὁ ἰησοῦς τῷ Πίτρῳ, ἔτι Ἰακώβῳ, καὶ Ἰωάννῳ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ καὶ ἀναφίρει αὐτοὺς εἰς ὄρη ἄψηλον κατ' ἰδίαν.

2 Καὶ μετ' ἐμφάνη ἑμπεδοκλῆν αὐτοῦ, καὶ ἔλαμψε τὸ πρῶτον αὐτῶν ὡς ὁ ἥλιος· τὰ δὲ ἰμοῖνα αὐτοῦ ἰχθυόεντα ὡς τὸ φῶς.

3 Καὶ ἰδὼν, ἠφθονοῦσεν αὐτοῖς Μωσῆς ἔτι Ἠλίας, μετ' αὐτῶν συλλαλοῦντες.

4 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πίτρος, εἶπε τῷ ἰησοῦ· Κύριε, καλὸν ἐστὶν ἡμῶν ὡς εἶπαι ἐστὶν θεοῦ, ποιησάμενοι ὡς τρεῖς σκηνᾶς, σκηνῆς μίας, καὶ Μωσῆ μίας, ἔτι μίας Ἠλίας.

5 Ἐπ' αὐτῶν λαλοῦντων, ἰδὼν, ἐπέφλη φωτὴν ἰσχυράν αὐτοὺς· καὶ ἰδὼν, φωνήεντα τὸν Πίτρον, λέγοντα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτῶν ἀκούειν.

6 Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταί, ἔπαινον ἐπὶ τῷ πρῶτον αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα.

7 Καὶ πρὸς τὸν ἰησοῦν, ἠψατο αὐτῶν, ἔτι εἶπε· Ἐξέρχεται, καὶ μὴ φοβεῖσθε.

8 Ἐπίσταντες δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, ἔδονα εἶδον, εἰ μὴ τὸ ἰησοῦν μόλιον.

9 Καὶ ἐξῆλθον αὐτῶν διὰ τῶν ὄρων, ἐντελείατο αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς, λέγων, Μηδεὶ εἰπῆτε τὸ ὄραμα, ἕως ὅτου υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ.

10 Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες, Τί οὖν οἱ γραμματεῖς λέγουσιν, ὅτι Ἠλίας δεῖ ἰλθεῖν πρῶτον;

11 Οἱ δὲ ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, εἶπε αὐτοῖς· Ἠλίας μὲν ἔρχεται πρῶτον, καὶ ἀποκαταστήσει πάντα.

12 Λέγω ὑμῖν, ὅτι Ἠλίας ἤδη ἦλθεν· καὶ οὐκ ἐγίνωσαν αὐτόν· ἀλλὰ ἐποίησαν ἐν αὐτῷ, ὅσα ἠθέλησαν. ἕτερος γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει παρῆναι ὑμῖν.

13 Τότε συνήκων οἱ μαθηταί, ὅτι

24

ὁ Ἰωάννης ἔβαπτεν αὐτοῖς.
14 Καὶ ἰθὺς αὐτῶν ὡς τ' ὄ-
χλοι, προσήλθη αὐτῷ ἀήρωπ· 29-
υπιῶν αὐτῷ.

15 Καὶ λίγων Κύριε, ἐλίησόν με τ'
ζῆον, ὅτι στελλωιάζομαι, καὶ κενῶς πιάζω·
πυλάκις γὰρ πίπλω ἐῖς τὸ πῦρ, καὶ πολ-
λάκις εἰς τὸ ὕδωρ.

16 Καὶ προσελοίσθη αὐτὸν τοῖς μα-
θηταῖς σε, καὶ εὖκ ἠδωκῆθη αὐτὸν
θεραπεύσαι.

17 Ἀποκριθεὶς δ' ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν. Ὡ-
χλοῖα ἄπιστο· ἐ διεραμμήθη, εἰως πό-
τι ἴσμεθα μὲθ' ὑμῶν; εἰως πότι ἀνίξο-
μεθα ὑμῶν; φέριτέ μοι αὐτὸν ἄδδ.

18 Καὶ ἐπίκμησιν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ
ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτῷ τὸ δαυμάριον· καὶ ἐθι-
ραπώθη ὁ πῶς δὲ τ' ἄρας ἐκείνης.

19 Τότε προσεληθῆναι οἱ μαθηταὶ τοῦ
Ἰησοῦ κατ' ἰδίαν, εἶπον· Διατί ἡμεῖς
εὖκ ἠδωκῆθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό;

20 Οἷ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τ' ἀ-
πιστίαν ὑμῶν. ἀμὲν γὰρ λίγω ὑμῖν, εἰάν μὴ
ἔχητε πίστιν ὡς κένον σιμπῶς, εἰεῖτε ἰδὲ
ὅρα τέτα· Μίθεθη ἐν πύθην ἐκεῖ, καὶ
μίσθησθ'· ἐ ὑδὸν ἀδωαῖσθ' ὑμῖν.

21 Τῷτο δ' τὴν ῥῆσιν εὖκ ἐκπορεύε-
ται, εἰ μὴ ἐν προσοχαῖ καὶ ησῆα.

22 Ἀναστροφόμενων δ' αὐτῶν ἐν τῇ
Γαλιλαίᾳ, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μίλ-
λη ὁ γὸς ἔσθ' ἀήρωπ ἐ ῥαφθ' διδωδωμ εἰς
χεῖρας ἀνθρώπων.

23 Καὶ δὲ κλινῶσιν αὐτὸν, καὶ τῇ τρι-
τῇ ἡμέρᾳ ἰμερήσεται. Καὶ ἰλυπηθη-
σων σφόδρα.

24 Ἐλθόντων δ' αὐτῶν εἰς Καπε-
ναὺμ, προσήλθον οἱ ἐξ ἰδραχμα λυμ-
βάιοις τοῦ Πίτρω, καὶ εἶπον· Ο διδά-
σκωλο· ὑμῶν ἐ πελεῖ τὰ διδραχμα;

25 Λίγη· Ναύ. Καὶ ὅτι εἰσηλθὼν εἰς τ'
οἰκίαν, εσθ' ὀφθαλμοῖν αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς, λέ-
γων, Τί σοι δοκῆ, Σίμων; οἱ βασιλεῖς

τ' γῆς δὲ τὸ πῶν λαμβάνουσι τίλη, ἢ
κλῶσον; δὲ τ' ἦν αὐτῶν, ἢ δὲ τ'
ἀλλοτρίων;

26 Λίγη αὐτῷ ὁ Πίτρω· Ἀπὸ τῶν
ἀποδελῶν. Ἐφῆ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἄρα
ἰδωθῆροι εἰσιν οἱ υἱοί.

27 Ἴνα δ' μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτῶν,
πορεύθεις εἰς τὴν θάλασσαν, βάλε ἄγκι-
τρον, καὶ τ' ἀναθάλα προσθῶν ἰχθυῶ
ἄρον· καὶ ἀποίξας τὸ σῆμα αὐτῷ, ἀρίστως
σατήσῃ· ἐκεῖνοι λαβῶν, δὲς αὐτοῖς
ἀπὸ ἐμῶ καὶ σῶ.

Κιφ. ιη'. 18.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡρᾳ προσήλθον οἱ μα-
θηταὶ τοῦ Ἰησοῦ, λίγησιν· Τίς ἄρα
μείζων εἰσὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τ' ἕρατων;

2 Καὶ προσκαλισάμενον ὁ Ἰησοῦς
παυδῶν, ἔστησιν αὐτὸ ἐν μίση αὐτῶν,

3 Καὶ εἶπεν· Ἄμὲν λίγω ὑμῖν, εἰάν μὴ
σραφῆτη, ἐ ῥησῶν ὡς τὰ παυδῶ, ἐ μὴ
εἰσηλθῆναι εἰς τὴν βασιλείαν τ' ἕρατων.

4 Ὅστις οὖν ταπεινώσῃ ἑαυτὸν ὡς τὸ
παυδῶ τῷτο, ἕτος εἰσὶν ὁ μείζων ἐν τῇ
βουσίᾳ τ' ἕρατων.

5 Καὶ ὅς εἰαν δέχεται παυδῶν τοῦ τῶν
ἐν ἐπὶ τοῦ οἰόματι με, ἐμὲ δέχεται.

6 Ὅς δὲ αὐ σκανδαλίσῃ ἑτα τ' μικρῶν
τύτων, τ' πῶς δούτων εἰς ἐμὲ, συμφίρ
αὐτῷ, ἵνα κερμαθῇ μύλο· ὅτι κεν εἰπὶ
τ' πῶς ἀχλοῖ αὐτῷ, καὶ κεν ποτῆσθ' ἐν
τῷ πελάγῃ τ' θαλάσσης.

7 Οὐαὶ τοῦ κῆσμου δὲ τ' σκανδα-
λων ἀνάγκη γάρ εἰσιν ἰδῶν τὰ σκαν-
δαλα· πῶν ὑμῶν τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων
δι' ἃ τὸ σκανδαλον ἔρχεται.

8 Εἰ δ' ἡ χέρε (ε, ἢ ὁ πῶς σε σκαν-
δαλίσῃ σε, ἰκθῶσιν αὐτῷ, καὶ βάλε δὲ τ'
σῆ· κελόν σοι εἰσιν εἰσηλθῶν εἰς τὴν ζωῶν
χυλὸν ἢ κυλλὸν ἢ δὲν χεῖρας ἢ δὲν πό-
δας ἰχθῶ, βληθῶν εἰς τὸ πῦρ τὸ
αἰώνιον.

9 Καὶ ἐὸ ὀφθαλμοῖς σε σκανδαλίσῃ
σε,

σε, ἔξειλε αὐτὸν, καὶ βάλε δὲ τὸ σῦ. καλοῖσσι ἐπὶ μισοφθαλμοῦν εἰς τὸ ζῶν ἔστι λ-
θῆν, ἢ δὺο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βλαθῶναι
εἰς τὸ γίνεσθαι τὸ πῦρ.

10 Ὁρᾶτε, μὴ κραυγαλοῦσθε ἕως τῶν
μικρῶν τάτων· λίγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ ἄγ-
γέλοι αὐτῶν ἐν ἔσχατοις ἀφ' οὐρανόθεν
βλῦπτοι τὸ ὄψωπον τῶν πατρῶν μου,
καὶ ἐν ἔσχατοις.

11 Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σώσει
τὸ ἀπολλῶδες.

12 Τί ὑμῖν δοκεῖ; ἵαν γινώσκαι ἵαν ἀν-
θρώπου ἔχοντα πνεῦμα, καὶ πλανηθῆ-
ναι ἐξ αὐτῶν· ἔχει ἀφῆς τὰ ἐπισηκον-
ταιπία, ἐπὶ τῇ ὁρῇ πορσῦθείς, ζητεῖ
τὸ πλανῶμενον;

13 Καὶ ἵαν γινώσκαι ἀρεῖν αὐτὸ, ἀ-
μῶν λίγω ὑμῖν, ὅτι χαίρει ἐκ' αὐτῶν
μᾶλλον, ἢ ἐπὶ τοῖς ἐπισηκονταίπια,
τοῖς μὴ πλανηθῆσιν.

14 Οὐτως οὐκ ἐστὶν ἡλικία ἱμπεροῦν
τῶν πατρῶν ὑμῶν, τοῦ ἐν ἔσχατοις, ἵνα
ἀπολλῆται εἰς τὸν μικρῶν τάτων.

15 Ἐὰν ᾖ ἀμαρτησῆς εἰς σὲ ὁ ἀδελφός
σου, ὑπάγε, καὶ ἐλεγξον αὐτὸν μετ' ἐξούσης
καὶ αὐτὸς μετ' ἐξούσης ἀκούσῃ, ἐπίρθη-
σας τὸ ἀδελφόν σου.

16 Ἐὰν ᾖ μὴ ἀκούσῃ, ᾤξασθε λαβὴν μὲν
ἐν ἑαυτῷ ἢ δὺο· ἵνα ἐπὶ τῷ κρηματῶν δὺο
μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῆ ἅπαν ῥῆμα.

17 Ἐὰν ᾖ ᾤξασθε αὐτῶν, εἴπε
τῇ ἐκκλησίᾳ· ἵαν ᾖ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ
ᾤξασθε, ἔσω σοι ὡσαύτε ὁ ἰθνηκός καὶ
ὁ πλάτης.

18 Ἀμῶν λίγω ὑμῖν, ὅσα ἵαν δηοῖς
ἐπὶ τῇ γῆς, ἔσται δεδεμμένα ἐν τῷ ἔσχατῷ.
καὶ ὅσα ἵαν λύσῃς ἐπὶ τῇ γῆς, ἔσται λελυ-
μμένα ἐν τῷ ἔσχατῷ.

19 Πάλιν λίγω ὑμῖν, ὅτι ἵαν δὺο ὑμῶν
συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῇ γῆς περὶ παντὸς
πράγματι, ἢ ἵαν αἰτήσωσιν, γινώ-
σκειται αὐτοῖς ᾤξασθε τῶν πατέρων μου, καὶ
ἐν ἔσχατοις

20 Οὐ γὰρ εἰσι δὺο ἢ τρεῖς συναρμύ-
νοι εἰς τὸ ἱμῶν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέ-
σῃ αὐτῶν.

21 Τότε ᾤξασθε αὐτῶν ὁ Πίτερ, καὶ
εἴπι· Κύριε, ποσάκις ἀμαρτησῆς εἰς ἐμέ;
ὁ ἀδελφός μου, καὶ ἀφήσῃ αὐτῶν; ἕως
ἑπτάκις;

22 Λίγω αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς· Οὐ λίγω σοι,
ἕως ἑπτάκις, ἀλλ' ἕως ἰσοδυναμῶν ἑπτάκις
ἑπτά.

23 Διὰ τῶν ὀνομαζομένων βασιλείᾳ τῶν
ἔσχατων ἀνθρώπων βασιλεῖ, ὅς ἤβλητε
συνάραγμα λόγου μὲν τῶν δούλων αὐτῶν.

24 Ἀρεσκόμενος εἶναι αὐτῶν σωμαίην,
ᾤξασθε αὐτῶν εἰς ὀφθαλμῶν μου
εἰς τὰ πλάτη.

25 Μὴ ἔχοντες ᾖ αὐτῶν ἀποδοῦναι, ἐκεῖ-
λευσιν αὐτῶν ὁ κύριος αὐτῶν περὶ ἡ-
μεῶν, καὶ τὸ γινώσκον αὐτῶν, ἐπὶ πίνακα,
καὶ πάντα ὅσα εἶχον· ἐδοξάσθησαν.

26 Πιστῶν οὖν ὁ δούλος ᾤξασθε αὐτῶν
αὐτῶν, λίγων, Κύριε, μακροθύμησον
ἐπ' ἐμοῖ, καὶ πάντα σοι ἀποδοῦσω.

27 Σπλαγχνισθεῖς ᾖ ὁ κύριος τῶν
δούλων ἐκείνων, ἀπίλυσιν αὐτῶν, καὶ τὸ
δαίμον ἀφήσιν αὐτῶν.

28 Ἐξελθόντων ᾖ ὁ δούλος ἐκείνος, ἀρε-
σκόμενος αὐτῶν, ὅς ᾤφθην αὐ-
τῶν ἔχοντα δώματα καὶ κρησῖνας αὐ-
τῶν, λίγων, Ἀπόδος μοι ὁ ἰθνηκός.

29 Πιστῶν οὖν ὁ σὺ δούλος αὐτῶν εἰς
τῶν πόδας αὐτῶν, περιεσκελεῖ αὐτῶν, λί-
γων, Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοῖ, καὶ πάντα
ἀποδοῦσω σοι.

30 Ὅτι ᾖ οὐκ ἤβλησιν· ἀλλ' ἀπληθύν-
ῃ βαλεῖν αὐτῶν εἰς φυλακῶν, ἕως ἢ ἀπο-
δοῦναι τὸ ὀφθαλμῶν.

31 Ἰδοῦντες ᾖ οἱ σὺ δούλοι αὐτῶν τὰ γι-
νόμενα, ἐλυπηθήσασθε φόβου· καὶ ἐλθόν-
τες δισέψασθε τῶν κυρίων αὐτῶν πᾶν-
τα τὰ γινόμενα.

32 Τότε ᾤξασθε αὐτῶν ὁ δούλος αὐτῶν

κύριος αὐτῷ, λίγα αὐτῷ. Δὲ ἔτι ποιη-
ρεῖ, πῶσαν τ' ὀφείλω σκένωλον ἀφῆκε
σσι, ἐπὶ παρεκτάσεις με·

33 Οὐκ ἴδω καὶ σὶ ἐλήθησιν τ' σκῆδ-
λόσ σου, ὡς καὶ ἰζῶσι ἡλίθησιν;

34 Καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτῷ παρ-
έδωκεν αὐτῷ τρεῖς βασίσεις, ἕως ἢ
ἀποδῶ πάντ' ὀφειλόμενον αὐτῷ.

35 Οὕτως καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἐκπερσεύει
ποιήσῃ ὑμῖν, ἵνα μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ
ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς καρδίας ὑμῶν
τὴν ὀφειλόμενον αὐτῶν.

Κιφ. 19. 19.

Καὶ ἰσχυροὶ, ὅτι ἐπίλοιποι ὀφειλῶν τῶν
λόγων τούτων, μετῆρι ἀπὸ Γαλι-
λαίας, ἐβλήθη εἰς τὰ ὄρια τῆς Ἰουδαίας,
πέραν τῆς Ἰερουσαλῆμ.

2 Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολ-
λοὶ· εἰς τρεῖς ἡμέρας αὐτὸς σκεῖ.

3 Καὶ προσήλθον αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι,
παραζητοῦντες αὐτὸν, καὶ λίγων αὐτῷ· Εἰ
ἐστὶν ἀνθρώπων ἀπολύσει τὴν γυναῖκα
αὐτῆς καὶ πᾶσαν αἰτίαν;

4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ
ἀνίγωμαι, ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς, ἄρ-
σεν καὶ ἦλθεν ἐπιποιῆσαι αὐτῶν;

5 Καὶ εἶπεν· Ἐνικεν τάδε καὶ πατέρας
καὶ ἀδελφούς τῶν πατέρων καὶ μητέρων,
καὶ προσκολληθήσονται τῇ γυναικὶ αὐ-
τῆς· καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σὰρκα μιάν.

6 Ὡς οὖν οὐκ ἐπὶ εἰσὶ δύο, ἀλλὰ σὰρξ
μία, ὁ οὖν ὁ Θεὸς συνίδρύσει, ἀνθρω-
πῶν μὴ χωρίζω.

7 Λέγουσιν αὐτῷ· Τί οὖν Μωσῆς ἐνε-
τέλεσε δύναν βιβλίον ἀπονομίαν, καὶ
ἀπολύσει αὐτῶν;

8 Λίγα αὐτοῖς· Ὅτι Μωσῆς ὡς καὶ
καλοκαρδίαν ὑμῶν ἐπίτησεν ὑμῖν
ἀπολύσει καὶ γυναῖκας ὑμῶν ἀπ' ἀρ-
χῆς καὶ ἔξωθεν ἔπι.

9 Λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅς ἀν' ἀπολύσει καὶ
γυναῖκα αὐτῆς, εἰ μὴ ἐπὶ πορείᾳ, καὶ

γαμήσῃ ἄλλω, μοιχεύεται· καὶ ὁ ἀπολυ-
λυμένης μοιχεύεται.

10 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτῷ.
Εἰ ἔτις ἐστὶν ἡ αἰτία τῆς ἀνθρώπων καὶ τῆς
γυναίκης, ἢ συμφέρει μοιχεύσαι.

11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ πάντες χω-
ρεῖσιν τὸ λόγον τούτον, ἀλλ' οἱ δίδεται.

12 Εἰσὶ γὰρ οὐκ ἔστι, οἵτινες ἐκ χειρὸς
μητρὸς ἐχρησθήσονται ἔτι καὶ εἰσὶν οὐκ
ἔστι, οἵτινες ἀνεκχόσονται ὑπὸ τῆς ἀν-
θρώπων· καὶ εἰσὶν οὐκ ἔστι, οἵτινες ἀνεκ-
χόσονται ἑαυτοὺς ἀπὸ τῆς βασιλείας τῆς ἔσχα-
τῶν. Ὁ δὲ ἀπολύσει χωρεῖν, χωρεῖτω.

13 Τότε προσεσηύχθη αὐτῷ παῖδι, ἵνα
καὶ χεῖρας ἐπιθῆ αὐτοῖς, καὶ προσδέξη-
ται· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπιέμισαν αὐτοῖς.

14 Ὁ δὲ ἰσχυρῶς εἶπεν· Ἀφῆτε τὰ παῖδια,
καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ ἐλθεῖν πρὸς με· τὸ
γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῆς ἔσχα-
τῶν.

15 Καὶ ἐπιθέσας αὐτοῖς καὶ χεῖρας ἐπι-
θεῖς ἐκείθεν.

16 Καὶ ἰδὼν, εἰς προσελθόντων, εἶπεν αὐ-
τῷ· Διδάσκεις ἀγαθῶν, τί ἀγαθῶν ποιῆ-
σῃ, ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον;

17 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τί με λίγης ἀ-
γαθῶν; ἔδδεις ἀγαθῶν, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός.
εἰ δὲ θείας ἐστὶς εἰς καὶ ζωὴν, τῆ-
ρησθαι καὶ οὐκ ἀλλοῦ.

18 Λίγα αὐτῷ· Ποίας; Ὁ δὲ ἰσχυρῶς εἶπεν·
Τὸ· Οὐ φοβούσης· Οὐ μοιχεύουσης· Οὐ
κλίψης· Οὐ ψευδομαρτυροῦσης·

19 Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὸν μητέ-
ρα· καὶ· Ἀγαπήσης τὸν πλησίον σου ὡς
σεαυτὸν.

20 Λίγα αὐτῷ ὁ νεανίσκος· Πάντα
ταῦτα ἰφουλαξάμενος ἐν νότῳ σου με·
τί ἐπὶ ὑστερῶν;

21 Ἐφῆ αὐτῷ ὁ ἰσχυρῶς· Εἰ θέλεις τέ-
λῃς εἶναι, ὑπάγε, πώλησον σου τὰ ὑπε-
ρῆματα, καὶ δός πτωχοῖς· καὶ ἔξες θησαυρὸν
ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο, ἀκολούθη μοι.

22 Ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸ λόγον,
ἀπῆλ-

ἀπῆλθε λυπέμεν· ἡ γὰρ ἔχει κτή-
ματ' πολλὰ.

23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς
αὐτῷ· Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι δυσκόλως
πλούσιος ἕσται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασι-
λείαν τοῦ θεοῦ.

24 Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, ἀσχεπώτερον
εἶσι κτήνηλον ἀφ' ἐπιπέδου· ῥαφί-
δος διελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασι-
λείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν.

25 Ἀκούσατε δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐξ-
επλήροσθε σφόδρα, λίγροτες· τίς ἄρα
διώκει τὸ σωθῆναι;

26 Ἐμβολίψας δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε αὐ-
τοῖς· Περὶ ἀνηρόποις τῷ τοῦ ἀδελφοῦ
εἶσι, ὡς δὲ· Ὁ εἰς πένθε διώκει εἶσι.

27 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος, εἶπε
αὐτῷ· Ἰδού, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ
ἠκολυθησάμεν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν;

28 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε αὐτοῖς· Ἀλλὰ λέ-
γω ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολυθησαυτοὶ μοι,
ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν κεραιθῇ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, κε-
ρατῶδες εἶσθε ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους, κρι-
νοῦντες ἐν δώδεκα φυλάσιν τοῦ Ἰσραὴλ.

29 Καὶ πᾶς ὃς ἀφήκει οἰκίαν, ἢ ἀ-
δελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πεπτερά, ἢ μη-
τέρας, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀδελφούς, εἰσεκ-
τεῖ τὸν οὐρανόν, καὶ ἕσται βασιλεὺς ἐν τῇ
βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ.

30 Πολλοὶ δὲ ἴσονται παρῶντες, ἔχα-
νται δὲ τὸν οὐρανόν, καὶ τὸν γαίην.

Κεφ. κ'. 20.

Ὁμοία γάρ εἰσι τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ
καὶ τὸν οὐρανόν, ὅτι ὅστις ἐξ-
ἤλθει ἀπὸ παρῶντος ἐργασίας
εἰς τὴν ἀμπελῶνα αὐτοῦ.

2 Συμφωνήσας δὲ ὁ κύριος τῶν ἐργα-
σίων ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἀπέστειλε αὐτοὺς
εἰς τὴν ἀμπελῶνα αὐτοῦ.

3 Καὶ ἐξελθὼν παρῶντος τῆς τρίτης ὥρας,
εἶδεν ἄλλους ἐστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ δόξης·

4 Καὶ οἱ εἶπον· Ὑπάγετε εἰς ὑμῖν
εἰς τὴν ἀμπελῶνα καὶ ὁἰεῖτε τὴν δόξαν,
δύσω ὑμῖν.

5 Οἱ δὲ ἀπῆλθον. Πάλιν ἐξελθὼν παρῶντος
ἐκτῆς καὶ ἐνάτης ὥρας, ἐποίησεν ὡ-
σαύτως.

6 Περὶ δὲ τῶν ἐνδεκάτης ὥρας ἐξ-
ελθὼν, εἶδεν ἄλλους ἐστῶτας δόξης, καὶ
λέγει αὐτοῖς· Τί ὧδε ἐστῆκατε ὅλην τὴν
ἡμέραν δόξης;

7 Λίγιστοι αὐτῶν· Ὅτι ὑμεῖς ἡμεῖς ἐ-
μισθώσατε. Λίγη αὐτοῖς· Ὑπάγετε καὶ
ὑμεῖς εἰς τὴν ἀμπελῶνα, ἐὶ ὅταν ἡ δό-
ξα ἴσται.

8 Ὁ ψίλλος δὲ ἠρομῆρης λίγη ἀκούει
τοῦ ἀμπελῶντος καὶ ἐπιτρέπον αὐτῷ·
Κάλιστοι τὴν ἐργασίαν, καὶ ἀποδοῦναι αὐ-
τοῖς τὸ μισθόν, ὅτι ἀκούει τὸν ἔχον-
τα, ἕως τῆς ὥρας.

9 Καὶ ἰληθῆναι οἱ παρῶντος τῆς ἐνδεκάτης
ὥρας, ἔλαβον ἀπὸ τῶν δυνάμεων.

10 Ἐλθόντες δὲ οἱ παρῶντος, εὐνομήσαντες
ὅτι πλείονα λήψοντες· καὶ ἔλαβον ἐξ
αὐτῶν ἀπὸ τῶν δυνάμεων.

11 Λαλοῦντες δὲ ἐργασίων καὶ τῶν οἰκο-
δομημάτων,

12 Λίγιστοι· Ὅτι ἔτι οἱ ἔχοντες μίαν
ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσως ἡμῖν αὐτοὺς ἐ-
ποίησαν, τοῖς βασιλεῦσι τὸ βῆμα τῆς
ἡμέρας, καὶ τὸ καύτωμα.

13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε ἐν αὐτοῖς·
Ἐγὼ εἶμι, ὅτι ἀδικῶ σοι· ἔτι δὲ κεραιθῆναι
συνεφώνησάς μοι;

14 Ἄρα τὸ σὸν, καὶ ὑπάγε. Ἰδού δὲ
τῷ τῶν ἐχόντων δύναμις ὡς καὶ σοι.

15 Ἢ ὅτι ἐξῆς μοι ποιήσω ὁ θεὸς
ἐν τοῖς ἡμέραις ἢ ὁ ὀφθαλμὸς σου ποτη-
ρός εἶσι, ὅτι ἰδὼ ἀγαθὸς ἔμι;

16 Οὕτως ἴσται· οἱ ἔχοντες, παρῶντος
καὶ οἱ παρῶντος, ἔχοντες· πολλοὶ γάρ εἰσι
κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

17 Καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσό-
λυμα,

λυμα, περίλαοι τὸς διδόντα μαθη-
ταῖς καὶ ἰδίω σὺ τῆ ὁδῷ, ἔειπεν αὐτοῖς·

18 Ἰδὲ, ἀταβαιοῦμαι εἰς ἱεροσόλυμα,
καὶ ὁ υἱὸς ὧ ἀνθρώπων ὡς εὐδοχήσεται
τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματέουσιν, καὶ κα-
τακράνουσιν αὐτὸν θανάτῳ·

19 Καὶ ὡς εὐδοχήσεται αὐτὸν τοῖς ἰθνη-
σιν εἰς Ἑβρουσὶν καὶ κεραιῶσιν καὶ πεν-
ταπολίῃ καὶ τῆ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται·

20 Τότε προσήλθον αὐτῷ ἡ μήτηρ αὐ-
τοῦ καὶ τὸ ἑτεροθαλὲς αὐτοῦ, ὡς ἔ-
κειθεν ἐκ τῆ πόλεως, καὶ ἔειπεν αὐτῷ·

21 Οὗ ἔειπεν αὐτῇ· Τί θύλλεις; Λίγη
αὐτῷ, εἰπὶ ἵνα κρατίσωσιν ἔτι οἱ δύο
ἡμέρας, εἰς ἃ δεξιῶν σου, καὶ εἰς εἰς
ἀριστερῶν σου, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

22 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς, εἶπεν· Οὐκ
αἰδέομαι τί αἰτήσῃς. διώκομαι πρὸς τὸ
ποτήρειον, ὃ ἰσχυρὸν πίνει, καὶ τὸ βά-
πτισμα, ὃ ἰσχυρὸν βαπτίζει, βαπτισθή-
ναι; Λέγουσιν αὐτῷ· διώκομαι.

23 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτή-
ρειον με πίπτει, καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἰσχυ-
ρὸν βαπτίζει, βαπτισθήσομαι· τὸ δὲ κρα-
τίσωμαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐκ ἀριστερῶν μου,
ὅσα ἴσθι ἐμὸν δόξα, ἀλλ' οἷς ἠτοίμασται
ὑποὶ τῷ πατρὸς μου.

24 Καὶ ἀκούσασθε οἱ δούλοί μου, ἡγιασ-
μένησθε ὡς τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου.

25 Οὗ ἔειπεν ὁ ἰησοῦς προσκαλισάμενος αὐ-
τοῖς, εἶπεν· Οἰδοὺς, ὅτι οἱ ἀρχιερεῖς τῶν
ἰσραηλίων κατακράνουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ με-
γαλοκράτες ἀδικήσονται αὐτῶν.

26 Οὐκ ἔστιν ἡμεῖς δὲ ἰσραηλῖται, ἰσρα-
ηλῖται ὑμεῖς ἀλλ' οἱ υἱοὶ τῆς ἐκκλησίας τοῦ
ὄνομα τοῦ κυρίου.

27 Καὶ ὅς ἐστιν ἡμεῖς ἰσραηλῖται ἡμεῖς
ἐκ τῆς ἐκκλησίας τοῦ κυρίου, ἰσραηλῖται
ὑμεῖς ἀλλ' οἱ υἱοὶ τῆς ἐκκλησίας τοῦ
ὄνομα τοῦ κυρίου.

28 Ὡς περὶ ὁ υἱὸς ὧ ἀνθρώπων ὅσα ἤλθον
ἐκ τῆς ἐκκλησίας τοῦ κυρίου, ἀλλὰ ἐκ τῆς ἐκ-
κλησίας τοῦ κυρίου καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας
τοῦ κυρίου καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας τοῦ κυρίου.

29 Καὶ ὅς ἐστιν ἡμεῖς ἰσραηλῖται ἡμεῖς
ἐκ τῆς ἐκκλησίας τοῦ κυρίου, ἰσραηλῖται
ὑμεῖς ἀλλ' οἱ υἱοὶ τῆς ἐκκλησίας τοῦ
ὄνομα τοῦ κυρίου.

ἰσραηλῖται, ἡμεῖς ἰσραηλῖται αὐτῷ ὄνομα τοῦ
κυρίου.

30 Καὶ ἰδὲ, δύο τυφλοὶ καθήμενοι
ὡς εὐδοχήσεται αὐτοῖς, ἀκούσασθε ὅτι ἰησοῦς πα-
ροῦς ἔστι, ἔρχεται, λέγουσιν· Ἐλπίσθη ἡ-
μεῖς Κύριε, υἱὸς Δαβὶδ.

31 Οὗ ἔειπεν ὁ ἰησοῦς αὐτοῖς ἵνα
σιωπήσασιν. οἱ δὲ μείζοντες ἔρχονται, λέγου-
σιν· Ἐλπίσθη ἡμεῖς Κύριε, υἱὸς Δαβὶδ.

32 Καὶ ἔειπεν ὁ ἰησοῦς ἰφώνησεν αὐτοῖς,
καὶ εἶπεν· Τί θέτε ποιεῖν ὑμῖν;

33 Λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε, ἵνα ἀνοι-
χθῶσιν ἡμεῖς οἱ ὀφθαλμοί.

34 Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς ἤψατο
τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν καὶ εὐθέως ἀνέβλε-
ψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἡκολούθη-
σαν αὐτῷ.

Κιφ. κα. 21.

Καὶ ὅτι ἦλθον εἰς ἱεροσόλυμα, ἔ-
λθον εἰς Βηθθαῖν ὡς τὸ ὄρος τῆ ἐ-
κκλησίας τοῦ κυρίου ἀπὸ τῆς ἐκ-
κλησίας τοῦ κυρίου.

2 Λέγουσιν αὐτοῖς· Πορεύθητε εἰς τὸ κά-
τω, καὶ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας τοῦ κυρίου καὶ εὐθέως ἀ-
νήσθη ὄνομα τοῦ κυρίου, καὶ πῶλον μετ'
αὐτοῦ· λυσοῦσθε ἡμεῖς.

3 Καὶ ἴσθι ἡμεῖς ἰσραηλῖται, ἰσραηλῖται ὅτι
Κύριε αὐτῶν χρεῖαν ἔχει· εὐθέως ἐ-
λπίσθη αὐτοῖς.

4 Τῷ δὲ ὄνομα τοῦ κυρίου, ἵνα πληρωθῇ
τὸ ῥηθὲν τοῦ κυρίου ὡς εὐδοχήσεται αὐτοῖς.

5 Εἰπὺς τῇ θυγατρὶ Σιών· Ἰδὲ, ὁ βα-
σιλεὺς σου ἐρχεται σοὶ παρῶν, ἔπιπτε-
θηκώς ἐπὶ ὄνομα τοῦ κυρίου, ἵνα ὑποταχθῆς.

6 Πορεύθητε δὲ οἱ μαθηταί, καὶ
ποιήσατε ὡς εὐδοχήσεται αὐτοῖς ὁ
κύριος.

7 Ἰσραηλῖται ὄνομα τοῦ κυρίου, καὶ ἐπί-
θηκώς ἐπὶ ὄνομα τοῦ κυρίου, ἵνα ὑποταχθῆς
καὶ ἐπιπτεθῆς ἐπὶ ὄνομα τοῦ κυρίου.

8 Οὗ ἔειπεν ὁ ἰησοῦς ἰσραηλῖται ἰσραηλῖται
αὐτῶν τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἐν τῇ ὁδῷ· ἀλλοὶ δὲ
ἐρχονται κλάδους ὡς τῶν δένδρων, καὶ
ἰσραηλῖται ἐν τῇ ὁδῷ.

λίγα αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· ἁμῶν λίγων ὑμῖν, ὅτι οἱ πελώριοι καὶ αἱ πόρται παρὰ τὸν ὕψος εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

32 Ἦλθη γὰρ ὡς ὁ ὕψος ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ σὺν ἐπιστάσει αὐτῶν· οἱ δὲ πελώριοι καὶ αἱ πόρται ἐπιστάσει αὐτῶν· ὑμεῖς ὅ, ἰδοὺ τις ἔμελλε μιλῆσαι ὑμῶν, ὅ, πισύσαι αὐτῶν.

33 Ἐλάτω ὡς ὁ ἄσβολου ἀκούσει. Ἀθροιστὸς ἕως τῶν οὐρανῶν, ὅσους ἐφύτρωσεν ἀμπύλα, καὶ φραγμὸν αὐτῶν ἐφύτρωσεν, ἔσφυξεν ἐν αὐτῶν λένων, καὶ ἀκροδύσει πύργον· καὶ ἐξήδω αὐτῶν γεωργίαι, καὶ ἀπὸ δόμοισιν.

34 Ὅτι ἡ ἡχιστὸν ὕψος τῶν καρπῶν, ἀπίσθη τὸς δούλους αὐτῶν ὡς τὸς γεωργίαι, λαθεῖν τὸς καρπῶν αὐτῶν.

35 Καὶ λαβοῖτες οἱ γεωργὸν τὸς δούλους αὐτῶν, ὅτι μὴ ἴδωσαν, ὅτι ἡ ἀπίσθησαν, ὅτι ἡ ἐλιθώθησαν.

36 Πάλιν ἀπίσθη ἄλλος δούλος πλείους τῶν ἄλλων καὶ ἐποίησαν αὐτῶν ὡσαύτως.

37 Ἰστὸν ἡ ἀπίσθη ὡς αὐτὸς τῶν ἄλλων αὐτῶν, λίγων. Ἐν τῶν ἀπὸ τῶν ἄλλων.

38 Οἱ δὲ γεωργὸν ἰδοὺ τῶν ἄλλων, εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτός ἐστι ὁ κληρονομοῦ, διότι, ἀπὸ τῶν κληρονομῶν αὐτῶν, καὶ ἑαυτῶν μὴ τῶν κληρονομῶν αὐτῶν.

39 Καὶ λαβὸν αὐτῶν ἐξ ἑσθλοῦ ἔξω ὡς ἀμπύλων, καὶ ἀπὸ κτήτων.

40 Ὅταν ἡ ἐλιθὸν κύριος ὡς ἀμπύλων, πῶς πῶς τῶν γεωργῶν ἐκείνοις;

41 Λίβωσιν αὐτῶν· κακῶς ἑκάως ἀπὸ τῶν αὐτῶν· καὶ τῶν ἀμπύλων ἐκδοῦν ἄλλοις γεωργῶν, οἱ πῶς ἀπὸ τῶν αὐτῶν τὸς καρπῶν ἐν τοῖς καρποῖς αὐτῶν.

42 Λίγα αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· Οὐδὲ πῶς ἀπὸ τῶν γεωργῶν· λίγων ὅτι ἀπὸ τῶν γεωργῶν οἱ οὐρανῶν ἐστὶν ἰχθῶν εἰς κίβωλον ζωίας· ὡς

Κυρίου ἰχθῶν αὐτῶν, καὶ ἐστὶν γεωργῶν ἐν ὁδῶν γεωργῶν ἡμῶν;

43 Διὰ τῶν λίγων ὑμῖν, ὅτι ἀπὸ τῶν ἄλλων ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, καὶ δόξα σιταῖ ἰθὺν ποιῶν τὸς καρπῶν αὐτῶν.

44 Καὶ ὁ πῶν ἐπὶ τῶν λίγων τῶν, σιωπῶν ἀπὸ τῶν ἄλλων· ἡ ὅτι αὐτῶν πῶν, λιμῶν αὐτῶν.

45 Καὶ ἀκούσει οἱ ἄλλοι καὶ οἱ φαρμακοῖς ὡς ὁ ἄσβολου αὐτῶν, ἰθὺν ὅτι ὡς αὐτῶν λίγα.

46 Καὶ ζήτησεν αὐτῶν κερῶν, ἰθὺν ὡς αὐτῶν τὸς ὄχλους, ἰθὺν ὡς αὐτῶν φήτων αὐτῶν ἄλλων.

Κιφ. κβ'. 22.

Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς, πῶν ἐπὶ αὐτοῖς ἐν ὁδῶν γεωργῶν, λίγων.

2 Ὡς ἰθὺν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῶν γεωργῶν, ὅσους ἐποίησεν γεωργῶν τῶν ἄλλων αὐτῶν.

3 Καὶ ἀπίσθη τὸς δούλους αὐτῶν κληρονομῶν τὸς κληρονομῶν εἰς τὸς γεωργῶν· καὶ σὺν ἡ ἔλεον ἰθὺν.

4 Πάλιν ἀπίσθη ἄλλος δούλος, λίγων· εἶπαι τοῖς κληρονομοῖς· Ἰδοὺ, τὸ ἄλλων μὴ ἡ ἄλλων, οἱ τῶν μὴ καὶ τῶν σιταῖ τῶν γεωργῶν, ἔσφυξεν ἐπὶ τῶν γεωργῶν· διότι εἰς τὸς γεωργῶν.

5 Οἱ δὲ ἀπὸ τῶν γεωργῶν, ἀπὸ τῶν ἄλλων· ὅτι εἰς τὸ ἄλλων αὐτῶν.

6 Οἱ δὲ λοιποῖ, κληρονομοῖ τὸς δούλους αὐτῶν, ὡς ἄλλων ἔσφυξεν.

7 Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς ὡς ἄλλων καὶ πῶν τῶν γεωργῶν αὐτῶν, ἀπὸ τῶν γεωργῶν ἐκείνων, καὶ τῶν πόλιν αὐτῶν ἐπὶ τῶν γεωργῶν.

8 Τότε λίγα τοῖς δούλοις αὐτῶν· Ὅτι μὴ γεωργῶν ἰθὺν εἰσιν, οἱ δὲ κληρονομοῖ σὺν ἡσιν ἄλλων.

9 Παροῦσιν ὡς ἐπὶ τῶν διεξόδων τῶν ὁδῶν, ἔσφυξεν αὐτῶν ἄλλων, καλίστου εἰς τὸς γεωργῶν.

10 Καὶ ἐξεληύθητε εἰ δούλοι σκῆνοι εἰς τὴν οὐρανόν, συνήραρον πάντες ὅσους δούλοι, πετηρῆς περὶ ἀγαθῶν καὶ ἐπιλήθη ὁ γάμος ἀνακεμήλων.

11 Εἰσαλθόντες ὁ βασιλεὺς θιάσασαυ τὸς ἀνακεμήλους, εἶδεν ἐκεῖ ἀνθρώπων ὅσοι ἐδιδυμῆσαι ἰδύμω γάμω.

12 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ εἶμι, πῶς εἰσέλθητε ὡς μὴ ἔχον ἰδύμω γάμω; Ὁ δὲ ἐπιφίμωθη.

13 Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς ἀγαθοῖς· Διὰ ταῦτα αὐτῷ πόδας καὶ χεῖρας, ἀφῆκε αὐτὸν, ἔκβαλετε εἰς τὸ σκότος· τὸ ἐξώτερον ἐκεῖ ἔστι κλυθμός καὶ βρυγμός τῶν ὀδόντων.

14 Πολλοὶ γάρ εἰσι κληθεῖς, ὀλίγοι δὲ ἐκλεχθεῖσι.

15 Τότε πορεύθητε οἱ Φαρισαῖοι, συμβούλιοι ἰλαστοὶ ἔπαις αὐτὸν παραδύσαντες ἐν λόγῳ.

16 Καὶ ἀποτίθησιν αὐτοῖς τὸς μαθητῶν αὐτῶν μὲν τῶν Ἡρωδιανῶν, λίθους· Διδάσκαλε, οἶδα μὲν ὅτι ἀληθὴς εἶσι καὶ τὸ ὄν τῶν Θεῶν ἐν ἀληθείᾳ διδάσκαλος, ἔτι μίλι σοὶ περὶ υἱοῦ· ἔτι γὰρ βλέπεις εἰς τὸ σπῆλαιον ἀνθρώπων.

17 Εἰπὶ οὖν ἡμῖν, τί σοὶ δεκεῖ; ἔξεισι δὲ αὐτῷ κλύσαντες καίσαρε, ἡ δὲ;

18 Γὰρ ὁ Ἰησοῦς τῶν ποιητῶν αὐτῶν, εἶπε· Τί με πηράζειτε ἰσοκρητιῖς;

19 Ἐπεδείξαλλ μοι τὸ νόμισμα τῶν κηρῶν· Οἱ δὲ ὡρανοὶ ἔχον αὐτοῖς ὀνόματα.

20 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί τῶν ἑκείνων αὐτῶν ἔστι ἡ ἐπιγραφή;

21 Λέγουσιν αὐτοῖς· Καίσαρος· Τότε λέγει αὐτοῖς· Ἀπόδοτε ἐν τῷ Καίσαρος, καὶ ἐν τῷ Θεῷ, τῷ Θεῷ.

22 Καὶ ἀκούσας ἐθαύμασαν· καὶ ἀφίπτες αὐτὸν ἀπήλθον.

23 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὡρανοῦ αὐτοῖς σαδδουκαῖοι, οἱ λίθους μὴ εἶμαι ἀκούσας· καὶ ἐπρώτησαν αὐτὸν,

24 Λίθους· Διδάσκαλε, Μωσὴς εἶπεν· Ἐάν τις ἀποτίνη μὴ ἔχον τινα, ἐπιγράμωσός ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τῷ γυναικῶ αὐτοῦ, καὶ ἀνασῆσθ σπέρμω τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

25 Ἦστω δὲ παρ' ἡμῖν ἡ ἀδελφὸς· καὶ ὁ πρῶτος, γαμήσιος ἐπιλήθη· καὶ μὴ ἔχον σπέρμω. ἀφῆκε τὸ γυναικῶ αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

26 Ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος, καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἑκτῶν.

27 Ὑστερον δὲ πάντων ἀπήγαγε καὶ τὸ γυνῆ.

28 Ἐν τῇ οὐρανῶ ἀναστάσει, πῖν τῶν ἑκτῶν γυνῆ; πάντες γὰρ ἔχον αὐτοῦ.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πλασθε, μὴ εἰδέτε τίς γεγράφας, καὶ δὲ τὸ δώματι τῶν Θεῶν.

30 Ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει ἔτι γαμήσιος, ἔτι ἐκγαμήζονται, ἀλλ' ὡς ἀγγέλοι τῶν Θεῶν οὕτως ἔσονται.

31 Περὶ δὲ τῆ ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν ἔτι αἰγῶν τὸ ρηθὲν ὑμῖν τῶν Θεῶν, λίθους.

32 Ἐγὼ εἶμι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, ἔτι ὁ Θεὸς Ἰακώβ; εἰσὶν ὁ Θεὸς, Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζῶντων.

33 Καὶ ἀκούσας οἱ ὄχλοι, ἐθαύμασαν· ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι, ἀκούσας ὅτι ἐφίμωσι τὸς σαδδουκαῖους, σιωπήθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ.

35 Καὶ ἐπρώτησαν εἰς ἑξ αὐτῶν ναμῶν, πηράζον αὐτὸν, καὶ λίθους.

36 Διδάσκαλε, ποῖα ἐστὶν τῆ μισθολογία ἐν τῷ νόμῳ;

37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀγαπήσθε Κύριον τὸν Θεόν σε ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σε, ἔτι ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σε, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἀφῆταίᾳ σε.

38 Ἀὐτὸ ἐστὶν πρῶτον ἔτι μετὰ τὴν ἐνθῆλη.

39 Δεύτερον δὲ ὁμοίως αὐτῇ Ἀγαπήσθε

32

πίστες τῶν πολλῶν (καὶ ὡς σταυτοί).

40 Ἐν ζωῆτις ταῖς δυοῖν ἐσθλαῖς ἄλλο ὄνομα εἰ ὡσφῆται κριμαί).

41 Σιωπηρῶν ἢ τῶν φασμαίων, ἰπρωτῆσι αὐτῶν ὁ ἴη(χρῶς).

42 Λίγων· Τί ὑμῖν δοκεῖ ὡσεὶ τῶν Χριστῶν, πῶς ἔοσι; λίγους αὐτῶν, τῶν Δαβίδ.

43 Λίγα αὐτοῖς· Πῶς ἔν Δαβίδ ἐν πῶματι Κύριον αὐτῶν καλεῖ; λίγων·

44 Ἐἶπον ὁ Κύριος τῶν Κυρίων μα· Κάθω ἐκ δεξιῶν μου, ὡς αὐτῶν τῶν ἰχθύων (καὶ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν) (κα).

45 Εἰ ἔν Δαβίδ καλεῖ αὐτῶν Κύριον, πῶς ἔοσι αὐτῶν ἔστι;

46 Καὶ ἕδεις ἰδύαθ αὐτῶν δόκρινθῶμα λίγων· ἕδθ ἰπλμκεί τις ἀπὸ ἐκείτης τῆς ἡμέρας ἰπρωτῆσι αὐτῶν αἰτί.

Κεφ. κγ'. 23.

Τὸ πῶ ὁ ἴησῦς ἰλάλησι τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτῶν,

1 Λίγων· Ἐπὶ τῶν Μωσῶν καὶ Ἰδρας ἐκάθισαν εἰ γραμματεῖς καὶ οἱ φασμαῖοι·

2 Πάντα ἔν ὅσα αὐτοῖς ἔπρουν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ ποιῆτε· καὶ ἢ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιῆτε· λίγους γὰρ, καὶ ἔπειθοι.

4 Δισμύνοι γὰρ φορτία βαρῆ καὶ δυσβάτευτα, καὶ ἰππηῖσιν ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν ἀνηρώπων· τῶν δὲ δακτύλων αὐτῶν ἔθελουσι κινῆσαι αὐτά·

5 Πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιῆσαι ὡσεὶ τὸ θιαθῶμα τοῖς ἀνηρώποις, πλυτῶναι ἢ τὴν φυλακῆρα αὐτῶν, καὶ μιγαλῶναι τὴν καρδίαν τῶν ἰμαθῶν αὐτῶν.

6 Φιλῶσι τὰ πῶ ὡσφῆται ἐν τοῖς δόκρῶν, καὶ οἱ ὡσφῆται ἐν τοῖς σιωπηροῖς,

7 Καὶ τῶν ἁπαρῶν ἐν τοῖς ἀρ-

ρῶν, καὶ καλεῖσθαι ὑπο τῶν ἀνηρώπων, ραββοῖ, ραββί.

8 Ὑμεῖς ἢ μὴ κληθῆτε ραββί· εἰς γὰρ ἐστὶ ὑμῶν ὁ κληθῆτης, ὁ Χριστός· πάντες ἢ ὑμεῖς, ἀδελφοί ἐστέ.

9 Καὶ πατὴρα μὴ καλεῖσθαι ὑμῶν ἐπὶ τῶν γῆς· εἰς γὰρ ἐστὶ ὁ πατήρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

10 Μηδὲ κληθῆτε κληθῆται· εἰς γὰρ ὑμῶν ἐστὶ ὁ κληθῆτης, ὁ Χριστός.

11 Ὅτι μείζων ὑμῶν, ἔσται ὑμῶν ἀφ᾽ ἑσῶ.

12 Ὅστις ἢ ὑψώσῃ αὐτῶν, ἀπειθήσεται· καὶ ὅστις ἀπειθῶσῃ αὐτῶν, ὑψώσεται.

13 Οὐαὶ ἢ ὑμῖν γραμματεῖς φασμαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κλείτε τὸ βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἰμαθῶν τῶν ἀνηρώπων· ὑμεῖς γὰρ οὐκ ἐστέρχετε, ἕδθ τῶν ἐστέρχοντων ἀφίπτε ἰσολθεῖν.

14 Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φασμαῖοι ὑποκριταί, ὅτι καποδίπτε τῶν οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ ὡσφῆται μακροῦ ὡσφῆται ἄρρομοι· ἀφ᾽ αὐτῶν λήψαθ ἀφ᾽ ἑσῶ τῶν κείμα.

15 Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φασμαῖοι ὑποκριταί, ὅτι φελάματι τῶν θύλακων ἐτῆ ἔχον, ποιῆσαι ἕνα ὡσφῆται ἡλυθῶν· καὶ ὅταν ἠρήνται, ποιῆτε αὐτῶν ἕνα γαίνης διπλόπρον ὑμῶν.

16 Οὐαὶ ὑμῖν ὀδηροῖ τυφλοῖ, οἱ λίγῶντες· ὡς αὐτοῖς ἐν τῶν αὐτῶν, ἕδθ ἐστὶ ὅς δὲ αὐτοῖς ἐν τῶν χρυσῶν· τῶν αὐτῶν, ὀφείλη.

17 Μωροὶ ἐ τυφλοῖ· τίς γὰρ μείζων ἐστὶν, ὁ χρυσός, ἢ ὁ ἀκός ὁ ἀμάζων τῶν χρυσῶν;

18 Καὶ ὅς ἐσθ ὁ ἀκός ἐν τῶν θυσιασθῶν, ἕδθ ἐστὶ ὅς δὲ αὐτοῖς ἐν τῶν δῶρον τῶν ἰπῶν αὐτῶν, ὀφείλη.

19 Μωροὶ ἐ τυφλοῖ, τί γὰρ μείζων ἐστὶ δῶρον, ἢ τὸ θυσιασθῆσαι τὸ ἀμάζον τὸ δῶρον;

33 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδῃτε πάν-
τα ταῦτα, γινώσκειτε ὅτι ἰσχύς ἐστὶν ἐπὶ
ὑμῶν.

34 Ἀλλὰ λίγω ὑμῖν, ἢ μὴ περιέλθῃ ἡ
φροῖα αὐτῆς, ἕως αὐτῶν πάντων ταῦτα γῆθη.

35 Ὁ ἕρως ἐν ἡγῆ περιελύσονται.
οἱ δὲ λόγος μὲν ἢ μὴ περιέλθωσι.

36 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς
ἡμέρας οὐδεὶς οἶδεν, ἢ δὲ οἱ ἀγγελοὶ τῆς
ἐκείνης, ἢ μὴ ὁ πατὴρ μὲν κείνου.

37 Ὡς περὶ δὲ αἱ ἡμέραι τῆς Νῶε, ὕψως
ἦσαν ἐν ἡμεροσύνῃ τῆς ἀνθρώπων.

38 Ὡς περὶ γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις
ταῖς αὐτῆς τῆς κατακλυσμοῦ τῶν ὕδατος καὶ
πίοιτος, λαμβάνοντες ἐκ κατακλιθεῖσιν,
ἄλλοι ἢ τῆς ἡμέρας ἐσηλῆ Νῶε εἰς τὴν
κιβωτόν.

39 Καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ἕως ἤλθεν ὁ κα-
τακλυσμός, καὶ ἦσαν ἀπάντες ὕψως ἦσαν
ἐν ἡμεροσύνῃ τῆς ἀνθρώπων.

40 Τότε δύο ἴσονται ἐν τῷ ἀγρῷ· ὁ
εἰς τῶν λαμβάνεται, ὁ δὲ οἰκίστος.

41 Δύο ἐλήθησαν ἐν τῷ μύλωνι· μία
τῶν λαμβάνεται, καὶ μία ἀφίεται.

42 Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε
ποῦ ἄρα ὁ κύριος ὑμῶν ἔρχεται.

43 Ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε, ὅτι ἐὰν ἴδῃ ὁ
οἰκοδομότης, ποῦ φυλακῆς ἢ κλίπης
ἔρχεται, ἐρχήσεται αὐτὸν. ὁ δὲ οὐκ οἴσεται
δορυγυῖαν ἢ οἰκίαν αὐτοῦ.

44 Διὰ τούτου καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοι-
μοι· ὅτι ἡ ἡμέρα ἢ ἡμέρα, ὁ ἡμέρας τῆς ἀν-
θρώπων ἔρχεται.

45 Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δούλος καὶ
φρονίμος, ὃς καλῶς ἔσται ὁ κύριος αὐτοῦ
ἐπὶ τῆς ἀπουσίας αὐτοῦ, καὶ διδόναι αὐ-
τοῦ τὴν τροφήν ἐν καιρῷ;

46 Μακκαρίας ὁ δούλος ἐκεῖνος, ὃν ἔλθων
ὁ κύριος αὐτοῦ εὖρήσεται ποιῆσαι ὕψως.

47 Ἀλλὰ λίγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πάνσι τοῖς
ἔσονται αὐτοῦ κατακλιθεῖσιν αὐτόν.

48 Ἐὰν δὲ εἴπη ὁ κύριος δούλος ἐκεί-
νου ὅτι ἔρχεται.

100 ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. Χρονίζετο ὁ κύ-
ριος μὲν ἔλθῃ.

49 Καὶ ἀρξήσεται τῆς σιωπῆς
αὐτοῦ, ἔσονται δὲ πῶς τῆς μεθυστικῆς.

50 Ἡμεῖς ὁ κύριος τῆς δούλης ἐκείνης ἐν
ἡμέρας ἢ ἡμέρας, καὶ ἐν ἡμέρας ἢ
γινώσκῃ.

51 Καὶ διχονομήσεται αὐτοῦ, ὁ δὲ μέρος
αὐτοῦ μὲν τῆς ὑπερηφάνου φροῖας ἐκείνης ὁ
καυμῶν καὶ ὁ βεβηλῶν τῶν ὀδόντων.

Κιφ. κς. 25.

Τότε ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῆς
ἐκείνης δικῆς παρθενοῦ, αἰτίαι
λαβύσας τῆς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλ-
θοῦντες ἀπάντησιν τῆς νυμφίης.

1- Πῶς δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φροῖμας,
καὶ πῶς μωροί.

3 Αἰτίαι μωροί, λαβύσας τῆς λαμ-
πάδας αὐτῶν, οὐκ ἔλαβον μὲν ἰαν-
τῶν ἔλαιον.

4 Αἱ δὲ φροῖμας ἔλαβον ἔλαιον ἐν
τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μὲν τῆς λαμπάδας
αὐτῶν.

5 Χρονίζοντες δὲ τῆς νυμφίης, οὐκ ἔλαβον
πᾶσαι, καὶ ἐκάθισαν.

6 Μίσος εἶπε ταῦτα κλαυθῆναι γέροντος·
ἴδω, ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεται εἰς
ἀπάντησιν αὐτοῦ.

7 Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθε-
νοι ἐκείνης, καὶ εὐκρίθησαν τῆς λαμπά-
δας αὐτῶν.

8 Αἱ δὲ μωροὶ ταῦτα φροῖμας εἶπον·
Δότε ἡμῖν ἐκ τῆς ἔλαιος ὑμῶν, ὅτι αἱ
λαμπάδες ἡμῶν σβέννουν.

9 Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φροῖμας, λέγον-
σαι· Μήποτε οὐκ ἔδοκίμη ἡμῖν καὶ ὑμῖν
παραίεσθαι δὲ μωροὶ ὡς τὸν πωλῆ-
ται, καὶ ἀρξήσεται ἰανταῖς.

10 Ἀπεκρίθησαν δὲ αὐταῖς ἀρξήσεται,
ἦλθεν ὁ νυμφίος· καὶ αἱ ἕτοιμοι εἰσῆλ-
θον μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν γάμον, ὁ δὲ ἐκεί-
νου ὅτι ἔρχεται.

δικαιοί, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἰδόμεν πνιῶντα, ἐν ἱερὺς ψαλμοῦ; ἢ διψῶντα, καὶ ἐπιπόσιον μιν;

38 Πότε δὲ σε εἰδόμεν ξίον, καὶ σωνηζαίον; ἢ γυμνόν; καὶ περιβεβήμενον;

39 Πότε δὲ σε εἰδόμεν ἀδινῆν, ἢ ἐν φορακῇ, καὶ ἠλοῖον ὡς σε;

40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ἵφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ ταῦταις τῷ ἀδελφῶν μου τῷ ἐλαχίστῳ, ἐμοὶ ἐποιήσατε.

41 Τότε εἶπεν καὶ τοῖς ἐξ ἀνωμόμων· Περιβῶντες ἀπ' ἑμοῦ οἱ καταρραμφῶντες ἕως τοῦ πυρὸς τοῦ αἰῶνιου, τὸ ἡτοιμασμένον τοῦ ἀββόλου καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ.

42 Ἐπέτασσα γὰρ, ἔσθε ἰδιώκαί μοι φανεῖν· ἰδίψησα, καὶ ἐσθε ἐπιπόσιόν μοι.

43 Ξίον ἤμην, καὶ ἐσωνηζαίετό μοι· γυμνός, καὶ ἐπεριβεβήμετό μοι· ἀδινῆς καὶ ἐν φορακῇ καὶ ἐσθε ἐποικίψασθε μοι.

44 Τότε ἀποκριθῆσθε· αὐτῷ ἔαυθί, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἰδόμεν πνιῶντα, ἢ διψῶντα, ἢ ξίον, ἢ γυμνόν, ἢ ἀδινῆν, ἢ ἐν φορακῇ, καὶ ἐδηλοῖσάμενοι σοι;

45 Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς, λέγων· Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ἵφ' ὅσον ἐσθε ἐποιήσατε ἐνὶ ταῦταις τῷ ἐλαχίστῳ, ὑδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε.

46 Καὶ ἀπελεύσονται ἅτοι ἕως κέλευσεν αἰῶνιον· οἱ δὲ δικαιοὶ εἰς ζωὴν αἰῶνιον.

Κεφ. κς'. 26.

Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐπίλυσεν ὁ Ἰησοῦς πάντας τὰς λόγους ταύτας, εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·

2 Οἴδατε ὅτι μὲν δύο ἡμέρας τὸ πᾶσα γίνεται, καὶ ὁ ἄνθρωπος ὡραῖα οὐδὲν εἰς τὸ σαρωθῆναι.

3 Τότε σωήθησθε οἱ δοξασμένοι καὶ οἱ γεφμαστῆρες καὶ οἱ περσοῦτεροι τῷ λαῷ εἰς τὸ αὐτῷ ὄρασις τῷ λαῷ καὶ τῷ Καϊάφα.

4 Καὶ σωήθησθε ἵνα τῷ Ἰησοῦ, κερθήσῃ δόξα, καὶ ἀποκρίνεσθαι.

5 Ἐλεγει δὲ· Μηδὲ ἐν τῇ ἰορτῇ, ἵνα μὴ ὄρουσθε· φησὶται ἐν τῷ λαῷ.

6 Τῷ Ἰησοῦ γινώσκοντες ὅτι ἐν Βηθσαϊά, ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος· τῷ λιπεῖ,

7 Προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἀλάβετρον μέγεθος βαρυμένον, καὶ κελίχαι ἐπὶ τῷ κεφαλῷ αὐτοῦ ἀνακρίνοντες.

8 Ἰδοὺς δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠγανάκησαν, λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπίστεία αὐτῆς;

9 Ἦδὲ ἄρα γὰρ ταῦτο τὸ μέγεθος περσοῦται πολλῶν, καὶ διδύμα ἰσχυρῶν.

10-Γινῶσθε δὲ ὅτι Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί κέρας παράχεται τῇ γυναικί; ἴσθαι γὰρ κελὸν ἐργασάσθε εἰς ἐμὴν.

11 Πάντοτε γὰρ τὸς πτωχῶν ἔχθη μετ', αὐτῶν· ἐμὴ δὲ πάντοτε ἔχθη.

12 Βαλεῖσα γὰρ αὐτὴ τὸ μέγεθος ταῦτα ἐπὶ τῷ στήθεός μου, ὡς τὸ ἐνταφιάσθαι με ἐπίουσι.

13 Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν κερυχθῆ τὸ διαγγέλιον ταῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ ὁ ἐπίουσι αὐτῆ, εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

14 Τότε περιβῶντες εἰς τὸ δίδυμα, ὁ λεγομένη· Ἰσθαδ Ἰσκαρωῆτης, ὡς τὸς δοξασμένους.

15 Εἶπεν· Τί θέλετό μοι δεῖσθαι, καὶ γὰρ ὑμῖν ὡραῖα δέξω αὐτῶν; Οἱ δὲ ἴσθησαν αὐτῷ τελέσθαι δέξομαι.

16 Καὶ διὰ τὸ ἐξῆλθε δικαστῶν ἵνα αὐτῶν ὡραῖα.

17 Τῇ δὲ ἰορτῇ τῷ ἀζύμῳ προσῆλθεν οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ, λέγοντες αὐτῷ· Πᾶσα θύλας ἐπιμασσομένων φαίνεται πᾶσα;

18 Οἱ δὲ εἶπεν· Ὑπάγετε εἰς τὸ πᾶν πρὸς τὸ δεῖνα, καὶ εἶπατε αὐτῷ· Οὐδὲν ἀπαλλῶ λέγει· Ὁ κερὸς μου ἴσθησιν, ὡς σε ποιῶ τὸ πᾶσα μὲν τῶν μαθητῶν μου.

19 Καὶ ἐπίουσι οἱ μαθηταὶ ὡς σω-

45 Τότε ἔρχεται πρὸς τὰς μαθητάς αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς· Καθίσθετε τὸ λοιπὸν, καὶ ἀναπαύεσθε ἰδοὺ, ἤρχικεν ἡ ὄρα, ἣ ἡὸς ἔστι ἀνηγάγω ὑμᾶς εἰς χεῖρας ἀμαρτωλῶν.

46 Ἐγείρεσθε, ἀγωνοῦ· ἰδοὺ, ἤρχικεν ὁ ὄρα· καθίσθετε με.

47 Καὶ ἵπ αὐτῶν λαλῶντες, ἰδοὺ, ἔδρας εἰς τὸ δάδιχα ἦλθε, καὶ μετ' αὐτῶν ὄχλος πολὺς μετ' μαχηταῖς ἐξ ἔθλων, ἀπὸ τῆς ἑβραϊκῆς καὶ περσικῆς καὶ λαῶν.

48 Ὁ δὲ ὄρα καθίσθετε αὐτὸν, ἵδου κεν αὐτοῖς σημεῖον, λέγων· Ὅτι αὐτὸν φιλήσω, αὐτὸς ἐστὶ κροτήσας αὐτόν.

49 Καὶ οὕτως προσελθὼν πρὸς Ἰησοῦν, ἐπι· Χαίρει ῥαββί. Καὶ κροτήσεται αὐτόν.

50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἐταῖρε, ἐφ' ᾧ λέγεις; Τότε προσελθόντες ἐπίβηλοι τῶν χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκροτήσασαυ αὐτόν.

51 Καὶ ἰδοὺ, εἰς τὸ μετ' Ἰησοῦν, ἐκλίνας τὸ χεῖρας, ἀπέσασαυ τὸν μαχηταῖς αὐτῶν· καὶ παύσεται τὸ δόλον τῆς ἑβραϊκῆς, ἀφίλιον αὐτῶν τὸ ὄρα.

52 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀπόρρηψόν σαυ τὸν μαχηταῖς εἰς τὸ τόπον αὐτῆς· πάντες γάρ οἱ λαβόντες μαχηταῖς, εὐμαχηταῖς ἀπολῶνται.

53 Ἡ δὲ δοκεῖς ὅτι ἐδύναμαι ἄρτι ὄρα κροτήσασαυ τὸν πατέρα μου, ἢ παραστήσει με πλῆθος ἢ δάδιχα λεγιῶνας ἀγγέλων;

54 Πῶς οὖν πληρωθῶσι αἱ γραφαί, ὅτι ἦτο δει· ἠγνοῦσθαι;

55 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις· Ὡς ἐπὶ ληστῶν ἐξήλθης μετ' μαχηταῖς καὶ ἔθλων συλλαβεῖν με. καὶ ἡμίσηται πρὸς ὑμᾶς σκαθίζομεν διδασκῶν ἂν πρὸς ἱσραὴλ, ἢ ἐκ ἐκροτήσασαυ με.

56 Τῷ τῷ δὲ ὄρα γέγονεν, ἵνα πληρωθῶσι αἱ γραφαί τῆς ὄρας. Τότε οἱ μαθηταὶ πάντες, ἀφίλιον αὐτόν, ἵφουσαν.

57 Οἱ δὲ κροτήσασαυ τὸν Ἰησοῦν, ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφην τὸν ἀρχιερέα· ὅπως οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρισβύτεροι συνήχησαν.

58 Ὁ δὲ Πίπτος ἠκολούθη αὐτῷ ἀπὸ μαθηταῖς, ἕως τῆς αὐλῆς τῆς ἀρχιερείας· καὶ ἐισελθὼν ἴστω, ἐκείνη τῷ τῷ ἵφουσαν, ἰδοὺ τὸ πύλον.

59 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρισβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὄλοι ἐξήτησαν ψευδομαρτυρίαν μετ' Ἰησοῦν, ὅπως αὐτὸν θανατώσασαυ.

60 Καὶ ἔχοντες ὄρα πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, ἔχοντες ὄρα ὕπερον τῶν προσελθόντων ὄρα ψευδομαρτυρίας.

61 Εἶπεν· Οὐτὸν ἴφον· Διὸς ἀμαρτησάσασαυ τὸν ἰσραὴλ τῶν ὄρα, ἢ ἄλλῃ τῶν ἡμερῶν οὐκ ὄρα μῆσασαυ αὐτόν.

62 Καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Οὐδὲν ἀποκρίνη; τί ἀποκροτήσασαυ;

63 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσάπασαυ. Καὶ ἀποκροτήσασαυ ὁ ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω σε μετ' Ἰησοῦν τῶν ὄρα, ἵνα ἡμῖν ἐπῆς, εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τῶν ὄρα.

64 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπες· πλῆθος λέγων ὑμῖν, ἀπ' ἀρχῆς ὄρα τῶν ὄρα ἀνηγάγω κροτήσασαυ ἐκ δεικῶν τῆς δυνάμεως, ἢ ἐκροτήσασαυ ἐπὶ τῶν ἰσραὴλ τῶν ὄρα.

65 Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διεῖρηξεν τὸν ἱμάτιον αὐτῶν, λέγων· Ὅτι ἐβλασφήμησεν· τί ἵφουσαν ἵφουσαν μαρτυρῶν; ἰδοὺ, τὸν ἠέσασαυ τὸν βλασφημίαν αὐτῶν.

66 Τί ὑμῖν δοκεῖ; Οἱ δὲ ἀποκροτήσασαυ, εἶπεν· Ἐποκροτήσασαυ ἵφον.

67 Τότε ἐκίπασαυ ἐς τὸ πρόσωπον αὐτῶν, ἢ ἐκολάφισαυ αὐτῶν· οἱ δὲ ἵφουσαν.

68 Λέγοντες· Προφήτευσον ὑμῖν Χριστὸν, τίς ἐστὶν ὁ πατήσασαυ.

69 Ὁ δὲ Πίπτος ἐξῶν ἐκείνη τῶν αὐλῆς ἢ προσήλθιν αὐτῷ μία μαρτυρία, λέγεισασαυ· Καὶ σὺ ἦσασαυ μετ' Ἰησοῦν Γαλιλαίαν.

70 Ο ὃς ἠρνήσατο ἡμῶσιν πάντως λίγων· Οὐκ οἶδα τί λέγῃς.

71 Ἐξελθὲν ἔαυτὸν εἰς τὴν πυλῶνα, εἶδεν αὐτὸν ἄλλοι ἐλίχαι τοῖς σκῆτι· Καὶ ἔειπεν· ὡς μὴ ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος.

72 Καὶ πάλιν ἠρνήσατο μετ' ὅρκου· Ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον.

73 Μετὰ μικρὸν ἔπεισθη οἱ ἰσχυροί, εἶπον τῷ Πίτρω· Ἀλλήτως ἐσὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ γαλιλαῖα σε δηλοῦσεν ποιεῖ.

74 Τότε ἤρξατο καταμαρτυρεῖσθαι, ἔομιλεν· Ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Καὶ ἀπίστως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν.

75 Καὶ ἐμνήσθη ὁ Πίτρω ὅτι ῥήματα ἔειπεν ἰησοῦς, εἰρηκότῳ αὐτῷ, ὅτι πρὶν ἀλέκτωρα φωνῆσαι, πρὶς ἀπαρήσθη με. Καὶ ἐξελθὼν ἴξω, ἐκλαυσεν πικρῶς.

Κιφ. κζ'. 27.

Πρωίαις ἔπεισθη ἡ συνβουλία ἰλαβοὶ πάντες οἱ δόχαιροι καὶ οἱ πρισβύτεροι ἔλαβον τὸν ἰησοῦς, ὡς ἵνα θανατωσάτω αὐτόν.

2 Καὶ δήσαντες αὐτόν, ἀπήγαγον, καὶ παρέδωκαν αὐτὸν Παιτίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμῶνι.

3 Τότε ἰδὼν ἰσχυροὶ ὁ πρῶτος αὐτόν, ὅτι κατακρίθη, μετὰ μοληθείς, ἀπῆλθεν πρὸς τὸν ἐλεγκτῆρα δόρυερα τοῖς δόχαιροι καὶ τοῖς πρισβυτέροις.

4 Λίγων· Ἰμμερῶν, πρῶτος ἀφῆκε αὐτόν. Οἱ ἔειπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; οὐδ' ὄψα.

5 Καὶ ρίψας τὸ δόρυερα ἐν τῷ γὰρ, ἀπελθὼν καὶ ἀπῆλθεν, ἀπήγαγον.

6 Οἱ ἔειπον δόχαιροι λαβοῦντες τὸ δόρυερα, εἶπον· Οὐκ ἔστι βαλεῖν αὐτὸν εἰς τὸν κρηθρῶν· ἐπεὶ ἡμῶν ἀμμερῶν ἐστίν.

7 Συμβούλιοι ἔπεισθησαν ἡγεροσσοὶ ἐξ αὐτῶν τὸν ἐλεγκτῆρα, εἰς τὸν φῶν τοῖς ξίνοις.

8 Διὸ ἐκλήθη ὁ ἐλεγκτῆρας, ἐλεγκτῆρας αἰματόν, ἐπὶ τὸν ἡμέρον.

9 (Τότε ἡ πληρῶν τὸ ῥῆθρον ἀφῆκε ἰησοῦς ὁ πρῶτος, λίγων· Καὶ ἰλαβὸν πρὸς τὸν ἐλεγκτῆρα δόρυερα, τὸ ἡμῶν ἔπεισθη ἡμμερῶν, ὅτι ἐμμερῶν ἀπὸ ἡμῶν ἰσχυροί.)

10 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ εἰς τὸν ἐλεγκτῆρα κρισμῶν, κατὰ συνίταξι μισθὸν Κύριον.)

11 Οἱ ἔειπον ἰησοῦς ἡμῶσιν ἔπεισθη ἡμμερῶν καὶ ἐπῆρῶσιν αὐτὸν ὁ ἡγεμῶν, λίγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Οἱ ἔειπον ἰησοῦς ἰφῆ αὐτῷ· Σὺ λέγῃς.

12 Καὶ ἐν τῷ κρηθρῶν αὐτῶν ἰσχυροὶ τὸν δόχαιρον καὶ τὸν πρισβύτερον, ἔδωκεν ἀπικρῶσθαι.

13 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκ ἀκούεις πῶσθαι σε καταμαρτυρεῖσθαι;

14 Καὶ οὐκ ἀπικρῶσθη αὐτῷ πρὸς ἔδωκεν ῥῆμα· ὡς ἵνα θανατωσάτω αὐτόν ἰλαβὸν.

15 Κατὰ τὸν ἰσχυρῶν ἐπῆρῶσιν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δόχαιρων ἰσχυροί, ὅτι ἦσαν.

16 Ἐπῆρῶσιν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δόχαιρων ἰσχυροί καταμαρτυρεῖσθαι.

17 Συναρῶσιν αὐτὸν αὐτῶν, εἶπον αὐτῶν ὁ Πιλάτος· Τίνα θίλει δόχαιρον ἡμῶν; Βαραβοῦν, ἢ ἰησοῦς τὸν λιγῶν Χριστῶν;

18 Ἰσχυροὶ γὰρ ὅτι ἀφῆκε φθῶσθαι πρὸς ἔδωκεν αὐτόν.

19 Κατὰ μῶσιν ἡμῶν ἐπῆρῶσιν ἡμῶν ἀπὸ τῶν δόχαιρων αὐτῶν ἡμῶν, ἰσχυροί. Μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικασίῳ ἐκείνῳ· πρὸς ἔδωκεν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν καὶ ὅσαρ δὲ αὐτόν.

20 Οἱ ἔειπον δόχαιροι καὶ οἱ πρισβύτεροι ἰσχυροὶ τῶν δόχαιρων, ἵνα ἀπῆρῶσιν τὸν Βαραβοῦν, τὸν ἰησοῦν ἀπῆρῶσιν.

21 Ἀπῆρῶσιν ἡμῶν, εἶπον αὐτῶν· Τίνα θίλει ἀπὸ τῶν δύο ἀπῆρῶσιν ἡμῶν; Οἱ ἔειπον, Βαραβοῦν.

22 Λέγει αὐτῶν ὁ Πιλάτος· Τί καὶ ποιῶν ἰησοῦν, τὸν λιγῶν Χριστῶν; Λέγουσιν αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω.

23 Οἱ ἔειπον ἡμῶν ἰσχυροὶ· Τί γὰρ κατὰ ἡμῶν ἡμῶν; Οἱ ἔειπον ἡμῶν ἡμῶν, ἰσχυροὶ. Σταυρωθήτω.

24 Ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος, ὅτι οὐδὲν ὤφειλεν, ἀλλὰ ἄλλοθεν ἵκεν, λαβὼν ὕδωρ, ἀπὸ πίψαλλος χεῖρας ἀπίστωκε τὸ ὄχλου, λέγων· Ἀγῶς ἐμὶ δὴ τὸ ἄμματος ἔδικάμιν τάδε. ὑμεῖς ὄψινθε.

25 Καὶ δὴ κερδαῖς πᾶς ὁ λαός, εἶπι· Τὸ ἀίμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ πικτὰ ἡμῶν.

26 Τότε ἀπίλυσεν αὐτοῖς τὸ Βαραβῶν· τὸν δὲ Ἰησοῦν φρεγαλώσας περιδύκεν ἰνα σαυρωθῆ.

27 Τότε οἱ στρατιῶται ἔζημάθησαν, ὡς γλαβόλις τὸ Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, συήχασον ἐπ' αὐτὸ ὅλην τὴν ὥρην.

28 Καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, περιέθηκον αὐτὸν χλαμύδι κερκινίω.

29 Καὶ πελάσσας ἐπέφωρον ἐξ ἀκαθῶν, ἐπέθηκον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· ἐκέλευον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὴν ἀριστερὰν αὐτοῦ· ἐπέπαιζον αὐτὸν, λέγοντες· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας.

30 Καὶ ἐμπύσωσιν εἰς αὐτὸν, ἔλαβον τὸ κέλευρον, καὶ ἔτυπον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

31 Καὶ ὅτι ἐπέπαιξαν αὐτὸν, ἐξίδυσαν αὐτὸν τὸ χλαμύδι, καὶ ἐξίδυσαν αὐτὸν τὰ ἰμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπέχρισαν αὐτὸν εἰς τὸ σαυρωσιν.

32 Ἐξερρόμενοι δὲ, ἄρην ἀνθρώπων Κυρηνάων, ὀνόματι Σίμωνα· τῆτον ἠγάγεσαν ἰνα ἄρῃ τὸ σαυρὸν αὐτοῦ.

33 Καὶ ἔλθοιτες εἰς τὸ πραιτώριον, ὅς ἐστι λεγόμενος κερκινίω, ἔστησαν αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἰμάτιον αὐτοῦ, βάλλουσι κλήρον, ἰνα πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ προφήτου·

34 Ἐδύκεν αὐτὸν πῆν ὄχιον μὲν χλαμύδα μεμιγμένον, καὶ ἰουδαϊκόν, ὡς ἠέλε πῆν.

35 Στεφάνουσι δὲ αὐτὸν, διεμερίσαντο τὰ ἰμάτια αὐτοῦ, βάλλουσι κλήρον, ἰνα πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ προφήτου· Διεμερίσωσιν τὰ ἰμάτια μου ἐνώπιόν, ἐπὶ τὸ ἰματικὸν μου ἔβηλον κλήρον.

36 Καὶ καθήμενοι, ἐτήρουν αὐτὸν ἐκείν.

37 Καὶ ἐπέθηκον ἐπ' αὐτὸν τὴν κίβητον αὐτοῦ τὴν ἀπὸ αὐτοῦ γεγραμμένην· ΟΥΤΟΣ ΕΣΤΙΝ ΙΗΣΟΥΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

38 Τότε σαυρωθῆ αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν· εἰς ἐκ δεξιῶν, καὶ εἰς ἐξ ἀριστερῶν.

39 Οἱ δὲ ὡς ἔλαβον αὐτὸν ἐπέπαιζον αὐτὸν, κινῶντες αὐτὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ,

40 καὶ λέγοντες· Οὐ κέλευρον τὸ ἰσχυρὸν, καὶ ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἐκδύμενος, σῶσον σαυτὸν· εἰ ἦς εἰς τὸ θεῶν, κερκινίω δὴ δὴ τὸν σαυρὸν.

41 Ομοίως δὲ καὶ οἱ δεξιερῆς, ἐμπαιζούσιν αὐτὸν τὸν γεγραμμένον καὶ περὶ βουτῆρον, ἔλεγον·

42 Ἄδικος ἴσους, ἰαυτὸν ἐδύκεν· σῶσον εἰ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστί, κερκινίω τὸν δὴ τὸν σαυρὸν, ἐπιστάμενος αὐτὸν·

43 Πέποιθεν ἐπὶ τὸ θεῶν· ἰσχυρὸν ἰαυτὸν, εἰ θεὸς αὐτοῦ, εἶπι γὰρ· Ὅτι θεῶν ἐμὶ ἦς.

44 Τὸ δὲ αὐτὸ καὶ οἱ ἰσχυροὶ, οἱ συσταρωθέντες αὐτὸν, αἰεὶ δίζου αὐτὸν·

45 Ἀπὸ δὲ ἑλένης ὥρας σκόβος ἐξήνθη ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐνάτης.

46 Περὶ δὲ τῆς ἐνάτης ὥρας ἀνιβήσαντο Ἰησοῦς φωνὴ μεγάλη, λέγων· Ἢλ, Ἢλ, λαμῶσα βαχθανί; τῆτ' ἴσι, Θεέ μου, Θεέ μου, ἰνα πῆ με ἰγχατίλις;

47 Τῆς δὲ τῆς ἐκείν ἐπέπαιξαν αὐτὸν, ἔλεγον· Ὅτι Ἢλ ἰαυτὸν φωνήεντες.

48 Καὶ ὡδὶως δραμῶν εἰς ἐξ αὐτοῦ, καὶ λαβὼν σκόβον, πηλῶσας τὸ ὄχιον, καὶ περιέθηκον κερκινίω, ἐπέπαιξαν αὐτὸν.

49 Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· Ἄφισ, ἰδύμεν εἰ ἔρχεται Ἢλ ἰαυτὸν σῶσαι αὐτὸν.

50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, πάλιν κερκινίω φωνήεντες, ἐπέπαιξαν αὐτὸν·

51 Καὶ ἰδὼν, τὸ κερκινίω τὸν ἰσχυρὸν ἰαυτὸν

ἰχθυόης δὺο δὲ αὐθιγίως κἀπὶ κῆ-
νην ἰσοόθη· κῆ αἰπίτραμ ἰχθυόησαν.

52 Καὶ τὲ μνημεῖα ἀνιχθήσαν· κῆ
πολλὰ σῶμασθε τῆ κειρομημεῖων ἀγίαν
ἠγέρθη.

53 Καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῆ μνημεῖων
ἐπὶ τῆ ἰχθυοῦ αὐτῆ, ἐσηλθον ἕως τῆ ἀγίαν
πολιῶν, κῆ ἐσθασαῖοδησαν πολλοῖς.

54 Οἱ δὲ ἰχθυοῦ παρῆς ἐ οἰμὲτ αὐτῆ,
πρῶντες τῆ ἰησοῦ, ἰδόντες τῆ σφραγῆ κῆ
τὰ ἄνοιμα, ἰφοβήθησαν σφοδρῶς, λί-
γνῆς. Ἀληθῆς Οἰεὺς ἕως ἡνῆστῆ.

55 Ἦσαν δὲ ἀκῆ γυναικῆς πολλαί,
δὲ κἀκροῦθη θωροῦσθ· αἰπίτες ἰχθ-
λύθησαν τῆ ἰησοῦ δὲ τῆ Γαλιλαίας,
ἀκροῦσθ αὐτῆ.

56 Ἐν αἰς ἡ Μαρία ἡ Μαγδαλη-
νῆ, κῆ Μαρία ἡ Ἰακώβου ἐ ἰωσή μή-
τηρ, κῆ ἡ μήτηρ τῆ ἡν Ζεβιδαίου.

57 Ὁψίως δὲ ἄνοιμα, ἦλθεν ἀ-
θῆμα πῶσι· δὲ τῆ Ἀρμαθίας,
τῆ ἰωσήφ, ὅς κῆ αὐτῆς ἰμωθῆσθ
σι τῆ ἰησοῦ.

58 Οὕτως ὡσεὶ λῆθον τῆ Πιλᾶτου, ἡ-
τήσθ τὸ σῶμα τῆ ἰησοῦ. Τότε οἱ Πιλᾶ-
τες ἐκίλῶσθ δὲ τῆ δὲ τῆ σῶμα.

59 Καὶ λαβὼν τὸ σῶμα οἱ ἰωσήφ,
εἰπὶ τῆ ἰησοῦ αὐτῆ σιδοῦ κἀθῆρῆ.

60 Καὶ ἰθῆκεν αὐτῆ ἐν τῆ καπῶ αὐ-
τῆ μνημεῖω, ὅ ἐλαθῆκεν ἐν τῆ πί-
τρα. κῆ ὡσεὶ σκυλίσθες λίθον μίγασθ τῆ
θῆμα τῆ μνημεῖων, ἀπῆλθον.

61 Ἦν δὲ ἐκῆ Μαρία ἡ Μαγδαλη-
νῆ, κῆ ἡ ἄλλη Μαρία, κῆ θῆρῆμα
ἀπίαντῆ τῆ πῆφου.

62 Τῆ δὲ ἰπῶριον, ἦπες ἐπὶ μῆτῆ τῆ
ὡσεὶ σκυλίσθ, σιμῆθησαν οἱ ὄρχειρῆς
κῆ οἱ φαρῆσι· ὡσεὶ Πιλᾶτον,

63 Λίγνῆς· Κῆρῆ, ἰμωθῆθη ὅπ
ἐκῆ· ὅ τῆ κῆ εἶπῆ, ἰπ ζῶν. Μιθῆ
πῆς ἡμῶσθ ἐγῆρομαι.

64 Κίλῶσθ οἰσθ ἀσφαλιθῶσθ τῆ

πῆφου ἕως τῆ τῆ ἡμῶσθ· μῆτῆ
ἰλθῆσθ οἱ κῆτῆ αὐτῆ ὡσεὶ, κῆ-
ψῶσθ αὐτῆ, κῆ εἶπῆσθ τῆ λαοῦ. Ἦγῆ-
θη δὲ τῆ ἰησοῦ. κῆ ἰσῆτῆ ἡ ἰχθυῶ
ἡ χῆρων τῆ ὡσεὶ.

65 Ἐφῆ δὲ αὐτοῖς οἱ Πιλᾶτου· Ἐχῆ
κῆτῆ· ὡσεὶ γῆ, ἀσφαλιθῶσθ ὡσεὶ
οἰσθ.

66 Οἱ δὲ πορῆσθ ἡσφαλιθῶσθ τῆ
πῆφου, σφραγῆσθ τῆ λίθον, κῆ τῆ
κῆτῆ.

Κιφ. κῆ. 28.

Ὁψὶ δὲ σαββάτων, τῆ ἐπιφῶσθ
ἕως μίαν σαββάτων, ἦλθῆ Μαρία
ἡ Μαγδαληνῆ, κῆ ἡ ἄλλη Μαρία,
θῆρῆμα τῆ πῆφου.

2 Καὶ ἰδῶ, σφραγῆ ἰχθυῶ μίγασθ· ἀ-
μῆτῆ· ἡ Κῆρῆ κῆτῆ ἕως ὡσεὶ,
ὡσεὶ λῆθον ἀπικύλισθ τῆ λίθον δὲ τῆ
θῆμα, ἐ κῆτῆ ἰπῶσθ αὐτῆ.

3 Ἦν δὲ ἡ ἰδῆ αὐτῆ ὡσεὶ ἰσραῆλ, κῆ τῆ
ἰδῆ αὐτῆ λῆθον ὡσεὶ χῆων.

4 Ἀπὸ δὲ τῆ φῶσθ αὐτῆ ἰσοόθησαν οἱ
πρῶντες, κῆ ἰχθυῶσθ ὡσεὶ ἰσραῆλ.

5 Ἀποκῆσθ δὲ ὁ ἄγγελος, εἶπῆ τῆ
γυναικῆ· Μῆ φοβῆσθ ὑμῆς· οἰδῆ δὲ
ὅπ ἰησοῦ τῆ ἰσραῆλ κῆτῆ.

6 Οὐκ ἰσθ ὡσεὶ ἡγῆθη δὲ, κῆτῆ ἰ-
πῆ· δῆσθ, ἰδῆ τῆ τῆ ὅπ ἐκῆ τῆ
Κῆρῆ.

7 Καὶ τῆ πῆσθ, εἶπῆ τῆ
κῆτῆ αὐτῆ, ὅπ ἡγῆθη δὲ τῆ ἰ-
σραῆλ. κῆ ἰδῶ, ὡσεὶ ἰσραῆλ ἡ τῆ Γαλι-
λαίας· ἐκῆ αὐτῆ ἰσοόθη. ἰδῶ, εἶπῆ ὡσεὶ.

8 Καὶ ἐξελθῶσθ τῆ δὲ τῆ μνημεῖων
κῆ· φῶσθ κῆ κῆτῆ μίγασθ, ἰδῶ μῆ
ἀπαγῆσθ τοῖς κῆτῆ αὐτῆ.

9 ὡσεὶ ἡ πορῆσθ ἀπαγῆσθ τοῖς
κῆτῆ αὐτῆ, κῆ ἰδῶ, ὅ ἰησοῦς ἀπῆ-
θησθ αὐτῆς, λίγνῆ· Χαίριτε. Λί δὲ
ὡσεὶ λῆθον ἐκῆσθ αὐτῆ τῆ
πῆσθ, κῆ ὡσεὶ κῆτῆ αὐτῆ.

10 Τότε λίξη αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβῆσθε· ἰσχύει ἡ ἀπαγγελία τῶν ἀδελφοῖς μου ἰσὺ ἀπέλθωσι εἰς ἧ Γαλιλαίαν, καὶ ἐκεί με ὄψον·).

11 Πορεύομενοι δὲ αὐτῶν, ἰδὲ πῶς τῶ κενώδιας ἐλθόντες εἰς τὴ πόλιν, ἀπήγγελλον τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ ῥηόμενα.

12 Καὶ συναχθῆντες μετ' αὐτῶν πρεσβυτέρων, συμβούλιον τι λαβόντες, ἀρρομαίκανα ἔδωκαν τοῖς γραμματέας.

13 Λίξοντες· εἶπαι, ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες ἐκλείψαν αὐτὸν ἡμέρῃ καιρομήν.

14 Καὶ ἴαι ἀκούσῃ τῆτο ἐπὶ τῶ ἡμέρω, ἡμεῖς κρίσομεν αὐτὸν, καὶ ὅμως ἀμείβεσθαι ποιήσομεν.

15 Οἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀρρομαίκανα, ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν· καὶ διεφημίθη

ὁ λόγος· ἔπειτα ὡς Ἰουδαίους μίχρως τῆς σήμερον.

16 Οἱ δὲ ἔδωκαν μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴ Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἐπαξίως ἐν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς.

17 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, ἐσσεκώθησαν αὐτῶν· οἱ δὲ ἰδίωσαν.

18 Καὶ ἀπεπληθύν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λίγων· Ἐδῶθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐραῖς καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

19 Πορεύθητε ἐν μαθητιόσασθε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος.

20 Διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐντέλλαμιν ὑμῖν· καὶ ἰδὲ, ἰγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάντας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆ σιωνίανος τῆ ἀγῶν. Ἀμὲν.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α'. 1.

ΡΧΗ τῶ ἀμαθίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

2 Ὡς γέγραπται ἐν τοῖς προφήταις· Ἰδὲ, ἰγὼ ἀποπέμψω τὸ ἄγγελόν μου πρὸς σε σὺ δὲ ἀκούσῃς τῶν λόγων μου, καὶ ἔσθαι ἡμεῖς ἕνωμένοι.

3 Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὸ ὄδον Κυρίου, ὡς ἐποίησεν ἡμεῖς ἐν τῆς ἡμέρας αὐτοῦ.

4 Ἐρχοῖτο Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἅρτισιν ἡμαρτιῶν.

5 Καὶ ἔξενευσεν ὡς αὐτὸν πῶσιν ἡ ἰσδοῦα χεῖρα, καὶ οἱ ἱεροσολυμίται· καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ἰσὺ αὐτῶν, ἔξομολογούμενοι τῶν ἡμαρτιῶν αὐτῶν.

6 Ἦν δὲ ἰσδοῦα ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ καὶ Ἰωάννης βαπτίζων, καὶ Ἰησοῦς ἔρχομαι πρὸς αὐτὸν· καὶ ἰσδοῦα ἀκούσας ἔμειν ἄριστος.

7 Καὶ ἐκήρυσεν, λίγων· Ἐρχομαι ὁ ἰσχυρότερος μου ὀπίσω μου, καὶ ἐσθαι ἐμὶ ἰσχυρότερος, κόψας λῦσιν τῶν ἡμαρτιῶν αὐτῶν.

8 Ἐρχομαι ἰσδοῦα ὑμῶν ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ· καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ.

9 Καὶ ἰσδοῦα ἐν σκηνῆς τῆς ἡμερῶν, ἦλθεν Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρεθ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ.

10 Καὶ ἰσδοῦα ἀναβύβων ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου, εἶδε ἡμεῖς ἰσδοῦα τῶν ἡμερῶν· καὶ τὸ πνεῦμα ἦν ἐπὶ αὐτῶν, καὶ ἰσδοῦα ἦν ἐπὶ αὐτῶν.

11 Καὶ φωνὴ ἰησοῦς ἐκ τῶν ἔρειπών· Σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, σὺ αὖ δούδεκασα.

12 Καὶ ὁὕτως τὸ πνεῦμα αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν ἔρημον.

13 Καὶ ὡς ἐκεῖ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας πικαραρξήσῃ, προσζόμενον ὑπὸ τῷ Σαββᾶ. καὶ ὡς μὲν τῶν θηρίων· ἔοι αὐγελος διηκόνει αὐτῷ.

14 Μετὰ δὲ τὸ πνεῦμα ἰωάννου τὸ ἰωάννου, ἦλθεν ὁ ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆ βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

15 Καὶ λέγει· Ὅτι πτωχύνονται ὁ κληρὸς, ἔξοικειν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ· μίση νοήτι, καὶ πικραίνετο ἐν τῷ ἀσχηλίῳ.

16 Περιπατῶν δὲ πρὸς τὴν θυλάσσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε Σίμωνα ἔτι Ἀνδρίαν τὸ ἀδελφὸν αὐτοῦ βάβδαρος ἀμφίβλητρον ἐν τῇ θυλάσῃ· (ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς.)

17 Καὶ εἶπε αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· Διῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμεῖς θηλοῦμαι ἀλιεῖς ἀνθρώπων.

18 Καὶ ὁὕτως ἀφίεντες τὰ δίκτυα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

19 Καὶ παρὰ τὴν ἐκκλησίαν ὄλιγον, εἶδεν Ἰακώβον τὸν Ζεβιδαίου, καὶ ἰωάννου τὸ ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἔτι αὐτὸς ἐν τῷ πλοίῳ κλωστίζοντας τὰ δίκτυα.

20 Καὶ ὁὕτως ἐκάλεσεν αὐτούς· καὶ ἀφίεντες τὸ πατήρ αὐτῶν Ζεβιδάου ἐν τῷ πλοίῳ μὲν τῶν μιῶντων, ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ.

21 Καὶ ἐισπορεύονται εἰς Καπερναῦμ· καὶ ὁὕτως τοῖς σάββατοι εἰσιλθὼν εἰς συναγωγὴν, ἐδίδασκεν.

22 Καὶ ἐξεπλάσσειτο ἐπὶ τῇ διδασκῇ αὐτοῦ· ὡς γὰρ διδάσκων αὐτὸς ὡς ἐξουσίας ἔχων, καὶ ἔχων ὡς οἱ γραμματεῖς.

23 Καὶ ὡς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἀνθρώπων ἐν τῷ πνεύματι ἀκρωτέρω, καὶ ἀνέκραξεν,

24 Λέγει· Ἐγώ, τί ἔμεινεν ἐπὶ ἰησοῦ

Ναζαρελί; ἦλθες ἀπολύσει ἡμεῖς; οἱ δὲ σί τις εἶ, ὁ ἀρχὸν τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ ἐπιτίμησεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς, λέγων· Φιμώθητι, ἔτι ἐστὶν ἐξ αὐτοῦ.

26 Καὶ σπαραξάσων αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκρωτέρω, καὶ κρούσων φωνῇ μεγάλῃ, ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ.

27 Καὶ ἐθαμβήθησαν πάντες, ὡς ἐκ συζητήσεως αὐτοῦ, λέγοντες· Τί ἐστὶν τῷτο; τίς ἡ διδασκῆ ἡ κληρὸν αὐτοῦ, ὅτι κατὰ ἐξουσίαν καὶ τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκρωτέρω τοῖς ἐπιβάσσει, ἔτι ὑπακούουσιν αὐτῷ;

28 Εἰξήλθη δὲ ἡ ἀκρὸν αὐτοῦ ὁὕτως εἰς ὄλιγον τὸν ἔρημον τῆς Γαλιλαίας.

29 Καὶ ὁὕτως ἐκ τῆς συναγωγῆς ἐξελθὼν, ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος καὶ Ἀνδρίου, μὲν Ἰακώβου ἔτι ἰωάννου.

30 Ἦ δὲ πηθιστὸν Σίμωνος κατέκειτο πυρίσσομα· καὶ ὁὕτως λέγουσιν αὐτῷ ὡς αὐτοῦ.

31 Καὶ προσελθὼν ἠγάγει αὐτὴν, κηρῆσας τὸν χερὸν αὐτοῦ· ἔτι ἀφῆκεν αὐτῷ ὁ πυρίσσομα ὁὕτως· καὶ διηκόνει αὐτοῖς.

32 Οὐσίας δὲ θηλοῦμαι, ὅτι ἔδον ὁ ἡλιος, ἔφερον αὐτὸν πάντας τὰς κληρῆσας καὶ τὰς δαιμονιζοῦμαι.

33 Καὶ ἡ πόλις ἔστιν ἰπποσωμηγυρῆ ὡς αὐτοῦ τῷ θυρῶν.

34 Καὶ ἰθροῦσιν πολλὰς κληρῆσας ποικίλαις νόσοις· καὶ δαιμονία πολλὰ ἐξίβαλε, καὶ ὅσων ἦφι λαλεῖν τὰ δαιμονία, ὅτι ἠδῆκεν αὐτόν.

35 Καὶ παρὰ ἰπποσωμηγυρῆ ἀταστέως ἐξῆλθη· καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἔρημον τόπον, κακεῖ προσήκει.

36 Καὶ κληρῆσας αὐτὸν ὁ Σίμωνος οἱ μετ' αὐτοῦ.

37 Καὶ ἀφίεντες αὐτὸν, λέγουσιν αὐτῷ· Ὅτι πάντες ζητοῦσιν σε.

38 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Κηρῆσας εἰς ἔρημον κληρῆσας κηρῆσας, ἵνα κακεῖ κηρῆσας εἰς τῷτο γὰρ ἐξελήλυθε.

39 Καὶ ἡ κηρύσσει ἐν ταῖς σωμα-
γωγαῖς αὐτῶν, εἰς ἄλλω ἢ Γαλιλαίᾳ,
καὶ τὰ δαιμόνια ἐκβάλλων.

40 Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λιπερός,
ὡς ῥα κελῶν αὐτὸν καὶ γροτυπῶν αὐτὸν,
καὶ λέγει αὐτῷ· Ὅτι, ἰάν θύλης, δυνά-
σασί με κεραιόσαι.

41 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπλάγχθη, ἐκλί-
νας πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὅτι, κεραιόσαι.
Ὅτι, ἰάν θύλης, δυνάσασί με κεραιόσαι.

42 Καὶ ἐπιθῶν αὐτῷ, ἀθήνας ἀπῆλ-
θεν ἀπὸ αὐτοῦ ἢ λίπρα, καὶ ἐκμαρτέον.

43 Καὶ ἐμβολμησάμενος αὐτῷ, δι-
θήνας ἐξίβαλεν αὐτόν.

44 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ὅτι, κεραιόσαι με-
θὶ ἐπιθῶν· ἀλλ' ὑπάγε, σιωπῶν δειξέ-
σαι ἡμῖν, καὶ πρὸς οἰκίαν πρὸς τὸν κατὰ
εἰσακτῆρα αὐτοῦ. πρὸς οἰκίαν Μωσῆος, εἰς
μαρτύριον αὐτοῦ.

45 Ὁ δὲ ἐξελθὼν ἤρξατο κηρύσσει πολ-
λά, καὶ ἀσφραγίζοντες τὸ λόγον, ὥστε μηκέ-
τι αὐτὸν δύνασασιν φανερῶς εἰς πόλιν
εἰσπελθεῖν· ἀλλ' ἔξω ἐν ἐρήμοις τόποις
ἦν, καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτὸν πρὸς ἄλλους.

Κεφ. β'. 2.

Καὶ πάλιν ἐπέστρεψεν εἰς Καπριναὺν
δι' ἡμερῶν, καὶ ἐκβῆθ' ὅτι εἰς οἰκὸν ἐστὶ.

2 Καὶ ἀθήνας σιωπήσασιν πολλοί·
ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τι πρὸς τὸν
εἰσακτῆρα, καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸ λόγον.

3 Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν, ὡς ῥα κελ-
ῶν φέροντες αἰρόμενοι ὑπὸ πρὸς ἄλλους.

4 Καὶ μὴ δυνάμενοι πρὸς ἰσχύσει αὐ-
τῷ ἀσφραγίζοντες τὸν ὄχλον, ἀπὸ τῆς γῆς
ὅπου ἦν, καὶ ἐξορῆσασιν χαλῶσιν τὸν κεραιό-
σαι, ἐφ' ᾧ ὁ ὡς ῥα κελῶν κατέκλειτο.

5 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἦν πρὸς αὐτῶν, λέγει
αὐτοῖς ὡς ῥα κελῶν. Τίποτε, ἀφίεται
σὺν ἡμῖν ἀμαρτίας σου.

6 Ἦσαν δὲ πρὸς τὸν Ἰησοῦν ἄλλοι
καθημέροι, καὶ ἀσφραγίζόμενοι ἐν ταῖς
καρδίαις αὐτῶν.

7 Τί ἔστι· ἔτι λαλεῖ βλασφη-
μίας; τίς δυνάσασιν ἀφίεται ἀμαρτίας,
εἰ μὴ εἰς ὁ θεός;

8 Καὶ ἀθήνας ἰππῶν ὁ Ἰησοῦς, τὸ
πρὸς ἡμῖν αὐτῷ, ὅτι ἔτι ἀσφραγίζοντες
ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, εἰπὼν αὐτοῖς· Τί τῶν
ἀσφραγίζοντες ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

9 Τί ἰσχύοντες ἀφίεται, εἰπὼν τῷ πα-
τερῶν, ἀφίεται σὺν ἡμῖν ἀμαρτίας,
ἢ εἰπὼν, ἔρχετο, καὶ ἄρον σου τὸν κεραιό-
σαι, καὶ πρὸς οἰκίαν σου.

10 Ἰνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐκείσασιν ἔχοντες
τὸν ἄνθρωπον ἀφίεται ἐπὶ τῷ θεῷ ἀ-
μαρτίας· (λέγει τὸ ὡς ῥα κελῶν)

11 Σοὶ λέγω, ἔρχετο, καὶ ἄρον σου τὸν κεραιό-
σαι, καὶ ὑπάγε εἰς τὸ οἶκόν σου.

12 Καὶ ἠρέθη ἀθήνας, καὶ ἄρον σου τὸν κεραιό-
σαι, ἐπέστρεψεν ἐναντίον πάντων,
ὥστε ἐξίστασιν πάντας, καὶ δειξάσασιν τὸ θεῶν,
λέγοντες· Ὅτι ἐδύνασται ἔτι εἰδῆσαι.

13 Καὶ ἐπέστρεψεν πάλιν ὡς ῥα τὸν Ἰη-
σοῦν, καὶ πρὸς ὅσους ἤρχετο πρὸς
αὐτόν, καὶ ἐδίδασκεν αὐτούς.

14 Καὶ ὡς ῥα κελῶν εἶδε λαόν τὸν Ἰη-
σοῦν ἀφίεται ἐπὶ τὸ πρὸς οἰκίαν
λέγει αὐτῷ· Ἀκούσασιν σου. Καὶ ἀφίεται
ἡκούσασιν αὐτῷ.

15 Καὶ ἰσχύοντες ἐν ταῖς καρδίαις αὐ-
τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῷ, καὶ πολλοὶ πρὸς
ναὶ καὶ ἀμαρτωλοὶ σιωπῶντες τὸν Ἰησοῦν
καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἦσαν γὰρ πολ-
λοὶ, καὶ ἡκούσασιν αὐτῷ.

16 Καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι
ἰδόντες αὐτὸν ἰδοῦντες αὐτῷ τὸ πρὸς οἰκίαν
καὶ ἀμαρτωλοῦ, ἐλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐ-
τῷ· Τί ὅτι αὐτῷ τὸ πρὸς οἰκίαν καὶ ἀμαρτω-
λοῦ ἰδοῦντες ἐπὶ;

17 Καὶ ἀκούσασιν ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς·
Οὐ χρῆσαν ἰσχύοντες οἱ ἰσχύοντες ἰσχύοντες,
ἀλλ' οἱ κεραιόσαι ἰσχύοντες. ὅτι ἡκούσασιν
δικαίως, ἀλλὰ ἀμαρτωλοῦ εἰς
μῆστοισιν.

18 Καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ
 φαρασαίων της δόξης· ἔρχονται καὶ
 λίβωσιν αὐτῷ· Διατί οἱ μαθηταὶ Ἰωάν-
 νου ἔοι τῶ φαρασαίων της δόξης, οἱ ὅ
 σαι μαθηταὶ ἔχουσιν δόξαν;

19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ δὴ-
 νασται οἱ ἕρι τοῦ νυμφίου, ἐν ᾧ ὁ
 νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστίν, της δόξης, ὅσοι
 χρόνον μεθ' αὐτῶν ἔχουσιν τὸ νυμφίον,
 καὶ διώκονται της δόξης·

20 Ἐλάσονται ὅ ἡμέραι ὅταν ἀπαρ-
 θῆ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, ἐν τῷ τη-
 ρείῳ ἐν ταῖς ταῖς ἡμέραις.

21 Καὶ ἔδδεν ἐπιόλημα ῥαββίος ἀγά-
 φου ἐπιράβη ἐπὶ ἰμαθίᾳ παλαιᾷ· εἰ ὅ
 μὴ, αἶρε τὸ πλήρωμα αὐτῷ τὸ κρητὸν
 τῶ παλαιῷ, ἔχεις ἄρα ῥαββίτι.

22 Καὶ ἔδδεν βάρβα οἶνον ῥεόντα εἰς ἀ-
 σκὴς παλαιῆς· εἰ ὅ μὴ, ῥεοῦ ὁ οἶνος ὁ
 νεῖος τῶς ἀσκῆς, καὶ ὁ οἶνος ἐκχρῆται,
 ἔοι ἀσκοὶ ἀπολῦνται· ἀλλὰ οἶνοι ῥεόντες
 εἰς ἀσκῆς κρητὸν βλέπει.

23 Καὶ ἐλάθη τὸ ῥαββίτι αὐ-
 τῷ ἐν τοῖς σαββάτοι ἀπὸ τῶ ἀπορέμῳ,
 ἔκρησεν οἱ μαθηταὶ αὐτῷ ὅδοι ποιῆν
 πηλοῖς τῶς σαββάτοι.

24 Καὶ οἱ φαρασαῖοι ἐλίβωσιν αὐτῷ· ἔδδεν,
 τί ποιῶσιν ἐν τοῖς σαββάτοι ὅ ἔκ ἐξέσι;

25 Καὶ αὐτὸς ἐλάθη αὐτοῖς· Οὐδέ-
 ποτε ἀνιγῶσι τί ἐποίησε Δαβὶδ, ὅτε
 κρείων ἔχει, καὶ ἐποίησιν αὐτὸς καὶ οἱ
 μετ' αὐτῷ;

26 Πῶς ἐσηλῆθη εἰς τὸ οἶκον τῶ Οὐῶ
 ἐπὶ Ἀβιάθαρ τῶ ἀρχιερέως, ἔ τῶς ἀρ-
 τῆς τῶ ἀσθεῖας ἰφάρου, ἔς ὅσοι ἐξέσι
 φαγεῖν ἢ μὴ τοῖς ἱερεῦσι, καὶ ἰδῶσι καὶ
 τοῖς σὺ αὐτῷ ἔσσι;

27 Καὶ ἐλάθη αὐτοῖς· Τὸ σαββάτον
 ἀπὸ τῶ ἀνθρώπου ἐλάθη, ἔκ ὁ ἀνθρώ-
 πος ἀπὸ τῶ σαββάτου.

28 Ὡς κύνος ἐστὶ ὁ ὑὸς τῶ ἀνθρώ-
 που καὶ τῶ σαββάτου.

Κιφ. γ'. 3.

Καὶ ἐσηλῆθη πάλιν εἰς τὸ σινωπε-
 γλῶν καὶ ἐκείνῳ ἀνθρώπος ἐκτραμ-
 μένῳ ἔχει τὸ χεῖρος·

2 Καὶ περιήρην αὐτὸν εἰ τοῖς σαβ-
 βάτοι της πύσης αὐτὸν, ἵνα καταγρη-
 σωσιν αὐτῷ.

3 Καὶ λίβη τῶ ἀνθρώπου τῶ ἐκτραμμέ-
 νῳ ἔχει τὸ χεῖρος· ἔλαθη εἰς τὸ μίσην.

4 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐξέσι τοῖς σαβ-
 βάτοι ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι;
 ψυχῶν σωσῆν, ἢ ἀδικεῖναι; Οἱ οἶ
 ἰσάπειν.

5 Καὶ ἀπέβλη ψάμα αὐτὸς μετ'
 ὀργῆς, συλλυπέμενος ἐπὶ τῇ πυρώσει τῶ
 καρδίας αὐτῶν, λίβη τῶ ἀνθρώπου· ἔ-
 κτήτος τῶ χεῖρος. ἔ ἐξέτιν· καὶ ἀπο-
 κρετίσθη ἢ χεῖρ αὐτῷ ὕγιος ὡς ἡ ἀλλή.

6 Καὶ ἐξελθόντες οἱ φαρασαῖοι, ἀθήκῃς
 μετ' τῶ Ἡρωδίου ἀντιβῆλον ἐποίη-
 σαν αὐτῷ, ὅπως αὐτὸν ἀποκτεῖναι.

7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνιχέρητος μετ' τῶ μαθη-
 τῶν αὐτῷ εὐφραδῆς τῶ ἡλίκοσαν· ἔ πολὺ
 πᾶσι· ἀπὸ τῶ Γαλιλαίας ἠκολούθη-
 σαν αὐτῷ, καὶ ἀπὸ τῶ Ἰουδαίας,

8 Καὶ ἀπὸ τῶ ἱεροσολύμων, ἔ ἀπὸ τῶ Ἰου-
 δαίας, καὶ τῶ Ἰερουσαλῆμ· ἔ οἱ ἀπὸ
 Τύρου καὶ Σιδῶνα, πᾶσι πολὺ, ἀκού-
 σαι ὅσα ἐποίησεν, ἦλθεν πρὸς αὐτὸν.

9 Καὶ εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτῷ ἵνα
 παλιάρησι ἀποκαταστῆναι αὐτῷ, ἀπὸ τῶ
 ὄχλου, ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτὸν.

10 Πολλὸς γὰρ ἰθροπέδῳσιν ὤσει ἐπι-
 πίπτει αὐτῷ, ἵνα αὐτῷ ἀψῶνται, ὅσοι
 εἶχον μάστιγας.

11 Καὶ πᾶν κρέμα τῶ ἀκούειν ὅτι
 ὅταν αὐτὸν ἰθροπέδῳσιν, ἀποσπίπτει αὐ-
 τῷ, καὶ ἐκτρέχει, λέγοντες· Ὑπὸ σὺ εἶ ὁ υἱὸς
 τῶ Οὐῶ.

12 Καὶ πολλὰ ἐπέμεινε αὐτοῖς, ἵνα
 μὴ αὐτὸν φανερὸν ποιῆσιν.

13 Καὶ ἀναβαίει εἰς τὸ ὄρος, καὶ
 παύει

φθουρα λείπεται ὡς ἤγγισεν αὐτός· καὶ ἀπὸ τῶν φθούρων αὐτοῖς.

14 Καὶ ἐποίησεν διδάγματα ὡς ἔμελλε αὐτῷ, ἵνα ληστέωσιν αὐτὰς κηρύσσοντες.

15 Καὶ ἔχοντες ἐξουσίαν θρασυτέρως ἐπιβάλλειν τὰ δαιμόνια.

16 Καὶ ἐπέηκε τῷ Σίμωνι ὄνομα Πέτρος.

17 Καὶ ἰακώβου τῷ υἱῷ Ζεβεδαίου, καὶ ἰωάννου τῷ ἀδελφῷ τῷ ἰακώβου· (καὶ ἐπέηκεν αὐτοῖς ὄνομα Βουτρερῆς, ὅ ἐστιν, ἡμεῖς βροτῆς)

18 Καὶ Ἀνδρέου, ἑ Φίλιπποι, καὶ Βαρθολομαίου, καὶ Ματθαίου, ἑ Θωμάου, καὶ ἰακώβου τῷ υἱῷ Ἀλφαίου, ἑ Θαδδαίου, καὶ Σίμωνος τῷ Κανανιτῷ.

19 Καὶ Ἰούδα Ἰσκαριώτου, ὅς ἐστιν καὶ παρέδωκεν αὐτόν· καὶ ἔρχεται εἰς οἶκον.

20 Καὶ συνίσταται πάλιν ὄχλος, ὡς ἵνα μὴ διώκεται αὐτὰς μήτε αὐτοῖς φεγγεῖν.

21 Καὶ ἀκούσας οἱ πύρ αὐτῷ, ἐξῆλθον κερήσασθαι αὐτὸν· ἤλιθον γὰρ, ὅτι ἐξίστη.

22 Καὶ οἱ θρασυτέρως οἱ ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ γαλιλαίας, ἤλιθον· ὅτι Βασιλεὺς βῆλ ἔχοντες, καὶ ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι τῷ δαίμονι ἐπιβάλλει τὰ δαιμόνια.

23 Καὶ προσκαλισάμενος αὐτοὺς, ἐν τῷ ὄχλῳ ἐλάλει αὐτοῖς· Πῶς δύναται σαβῶνας σαβῶναι ἐπιβάλλειν;

24 Καὶ ἵαν βασιλεία ἐφ' ἑαυτῷ μεροῦν, ἢ δυνάμει σαβῶναι ἢ βασιλεία ἐκείνη;

25 Καὶ ἵαν οἰκία ἐφ' ἑαυτῷ μεροῦν, ἢ δυνάμει σαβῶναι ἢ οἰκία ἐκείνη.

26 Καὶ εἰ ὁ σαβῶνας ἀνίστη ἐφ' ἑαυτῷ καὶ μεμίσεται, ἢ δυνάμει σαβῶναι, ἀλλὰ τίλοντες ἔχοντες.

27 Οὐ δυνάμει ἢ ἀδὲς πὶ σαβῶναι ἢ ἰακώβου, ἐπιστῆναι εἰς τὸ οἰκία αὐτῷ, ἀλλὰ ἐπιπέσει, ἵαν μὴ σαβῶναι τῷ ἰακώβου δὲ τῷ καὶ τότε τὸ οἰκία αὐτῷ ἀλλὰ ἐπιπέσει.

28 Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι πνεῦμα ἀφίηται πρὸς ἁμαρτήματα τοῖς υἱοῖς τῷ ἀνθρώπου, καὶ βλασφημίας ὅσας αὐτὸν βλασφημῆσιν.

29 Ὅς δὲ αὐτὸν βλασφημῆσιν εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὅσα ἔχοντες ἀφίηται εἰς τὴν αἰῶνα, ἀλλὰ ἵνα ἵσχυρος ἐστὶν αἰῶνι κελύπεται.

30 Ὅτι ἵλιθον· πνεῦμα ἀφίηται ἔχοντες.

31 Ἐρχεται οὖν οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἡ μήτηρ αὐτῷ· καὶ ἔξω ἵσχυρος ἀπίστῳ αὐτοῖς αὐτόν, φανερῶς αὐτοῖς.

32 Καὶ ἐκείνη ὄχλος πρὸς αὐτόν· εἶπεν ἡ αὐτῷ· Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου ἔξω ζητοῦσιν σε.

33 Καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέγων· Τίς ἐστὶ ἡ μήτηρ μου ἢ οἱ ἀδελφοί μου;

34 Καὶ πρὸς τοὺς ἀκούσαντες αὐτὸν ἐλάλει· ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου ἢ οἱ ἀδελφοί μου.

35 Ὅς γὰρ αὐτὸν ποιῆται τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἔσται ἀδελφός μου καὶ ἀδελφὴ μου ἢ μήτηρ ἐστὶν.

Κεφ. δ'. 4.

Καὶ πάλιν ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς τὸν ὄχλον πολὺν, ὡς ἵνα αὐτοῖς ἐμβάλλω εἰς τὸ πλοῦτον, καὶ ἵσχυρος ἐν τῷ πλοῦτον· καὶ πῶς ὁ ὄχλος πρὸς τὸ πλοῦτον ἐπιπέσει τῷ γῆνι.

2 Καὶ ἰδοὺ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοῦτον, ἢ ἵλιθον αὐτοῖς ἐν τῷ διδασκῆναι αὐτῷ.

3 Ἀκούει ἰδοὺ, ἐξῆλθον ὁ πλοῦτον τῷ πλοῦτον.

4 Καὶ ἵλιθον ἐν τῷ πλοῦτον, ὁ μὲν εἶπεν αὐτοῖς τὸ ὄδον, καὶ ἤλθον πρὸς τὸν πλοῦτον τῷ πλοῦτον, ἢ κατὰ φάσμα αὐτῷ.

5 Ἀλλὰ ἵσχυρος ἐπὶ τὸ πλοῦτον, ὅπως ὅσα ἔχοντες γινώσκωμεν καὶ ἵλιθον ἐκείνη, ἀλλὰ τὸ μὴ ἔχοντες βαθεῖν γῆν.

6 Ἢλιθον ἵσχυρος ἀπὸ τῶν ἵλιθον ἐκείνη.

Ἐπιχεύει τὸ μὴ ἔχιν ρίζαν, ἐκχεύθη.
7 Καὶ ἄλλο ἵπσιον εἰς τοὺς ἀκανθαί· ἔ-
αίβηται αὐτὸ καὶ ἀκανθαί, καὶ σπιπνίζαν
αὐτὸ, καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκε.

8 Καὶ ἄλλο ἵπσιον εἰς τὸ γῆλον καὶ
καλὸν καὶ ἰδίδου καρπὸν ἀναβαίνειν καὶ
αὐτὸ ἀείρειν. ἔφιερν, ἐν τριάντων, ἔν
ἐξήκοντα, καὶ ἐν ἑκατὼν.

9 Καὶ ἔλεγε αὐτοῖς· Ὁ ἔχων ὡτα
ἀκούει, ἀκούει.

10 Ὅτι ἢ ἰσχυροὶ καρποῦται, ἠρώτη-
σαν αὐτὸ οἱ ἄλλοι αὐτὸν σὺ τοῖς διδόν-
τις τὸ πᾶν βολῶ.

11 Καὶ ἔλεγε αὐτοῖς· Ὑμῖν δίδεται
γινῆται τὸ μυστήριον τῆ βασιλείας τοῦ
ἑσθίου· ἐκείτοις ἢ τοῖς ἔξω, ἐν πᾶσι βολ-
λαῖς τὰ πάντα γίνονται.

12 Ἴνα βλέπει τις βλίπῃσι, καὶ μὴ
ἔδωκε· καὶ ἀκούσῃ τις ἀκούσῃ, ἐμὴ σπιπνί-
σῃ· μήποτε ἵπσιον ἵπσιον, καὶ ἀφείρη αὐ-
τοῖς τὰ ἀμαρτήματα.

13 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Οὐκ οἶδατε τὸ
πᾶν βολῶ τούτων, ἔπως πᾶσι τοῖς
ἐν πᾶσι βολῶ τούτων;

14 Ὁ σπέρμα, τὸ λόγον σπέρμα.

15 Οὗτοι δὲ εἰσι οἱ πᾶσι τῶν ὀδῶν,
ὅπου σπείρεται ὁ λόγον· καὶ ὅταν ἀκού-
σῃσι, ἀθήσῃσι ἔργαται ὁ σπέρμα, ἔ-
αίρει τὸ λόγον τὸ ἵπσιον ἐν τῆς καρ-
δίαις αὐτῶν.

16 Καὶ ἕτεροι εἰσι ὁμοίως οἱ ἵπσι τὰ
πιπνίδη σπέρμα, οἱ, ὅταν ἀκούσῃσι
τὸν λόγον, ἀθήσῃσι μὴ καρποῦ λαμβά-
νουν αὐτῶν.

17 Καὶ οὐκ ἔχουσι ρίζαν ἐν ἑαυτοῖς,
ἀλλὰ ὡσεὶ καιροὶ εἰσι· εἴτε γρηγορῆς
θλίψεως ἢ διωγμῶν ἄλλο τὸ λόγον, ἀ-
θήσῃσι σπέρμα.

18 Καὶ ἕτεροι εἰσι οἱ εἰς τοὺς ἀκανθαί
σπέρμα, οἱ τὸ λόγον ἀκούσῃσι.

19 Καὶ αἱ μίσηται τοῦ αἵματος τῆς γῆς,
ἔν ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου, ἔν ἡ ἀπάτη τοῦ λοι-

πᾶ ἐπιθυμίας ἐσσορῶν ὁμοίως σπέρμα
γίνονται τὸ λόγον, καὶ ἀκαρποῦ γίνονται.

20 Καὶ ἕτεροι εἰσι οἱ ἵπσι τὸ γῆλον καὶ
καλὸν σπέρμα, οἱ πῆρες ἀκούσῃσι τὸ λόγον
καὶ πᾶσι βολῶ. ἔ καρποφοροῦσι, ἐν
τριάντων, καὶ ἐν ἐξήκοντα, καὶ ἐν ἑκατὼν.

21 Καὶ ἔλεγε αὐτοῖς· Μὴ τὸ λυχνίος
ἔργα ἵνα ὑπὸ τὸ μῦθον πῆρη, ἢ ὑπὸ τὸ
κλίμα, ἔργα ἵνα ἐπὶ τὸ λυχνίον ἐπιπέσῃ;

22 Οὐ γὰρ εἰσι π κρυπτῶν ὁ ἵαν μὴ
φανερῶν· ἔδὲ ἰσχυροὶ τὸ πᾶν κρυφῶν, ἀλλ'
ἵνα εἰς φανερῶν ἔλθῃ.

23 Εἴ τις ἔχη ὡτα ἀκούει, ἀκούει.

24 Καὶ ἔλεγε αὐτοῖς· Βλέπει τις ἀ-
κούει. ἐν ὧ μίσηται μετῆται, μετῆται ἡ-
σῃται ὑμῖν, καὶ ἀφείρησῃται ὑμῖν τῆς
ἀκούσῃ.

25 Ὅς γὰρ αὐτὸ ἔχη, ὁμοίως αὐτῶν· ἔ-
δὲ οὐκ ἔχη, καὶ ὁ ἔχη ὁμοίως αὐτῶν.

26 Καὶ ἔλεγε· Οὕτως εἰσι ἡ βασι-
λεία τοῦ ἑσθίου, ὡς ἵαν ἀίρηται βάλῃ
τὸ σπέρμα ἐπὶ τὴ γῆς.

27 Καὶ καθ' ἑαυτῆς, καὶ ἰσχυροῦ τῶ-
ν καὶ ἡμῶν· καὶ ὁ σπέρμα βλαστῆται,
καὶ μεκωῖται ὡς οὐκ εἶδεν αὐτῶν.

28 Αὐτῶν τῶν γῆς ἡ γῆ καρποφοροῦσι
πᾶσι τοῖς χρόνοις, εἴτε σπέρμα, εἴτε πᾶσι
ρησῃσι ἐν τῆς γῆς.

29 Ὅταν ἢ πᾶσι βολῶ ὁ καρπὸς, ἀ-
θήσῃσι τὸ σπέρμα τὸ δριπῶν, ὅτι πᾶσι
ἔσῃσι ὁ πᾶσι βολῶ.

30 Καὶ ἔλεγε· Τίνι ὁμοίως ὁμοίως
βασιλείαν τοῦ ἑσθίου; ἢ ἐν πᾶσι βολῶ
τῶν πᾶσι βολῶ αὐτῶν;

31 Ὡς ἔσῃσι σπέρμα, ὅς, ὅταν σπ-
ρῃ ἐπὶ τὴ γῆς, μικροτέρῃ πᾶσι τῶν
σπέρμα ἐπὶ τὴ γῆς.

32 Καὶ ὅταν σπέρμα, ἀναβαίνει, καὶ
γίνονται πᾶσι τῶν λαζῶν μείζων, καὶ
ποιεῖ κλάδους μεγάλας, ὡς ἵαν διῶσα
ὑπὸ τὸ σκίαν αὐτῶν τὰ πᾶσι βολῶ
ἔσῃσι καὶ σπέρμα.

πλοῖον, περιεχόμενόν αὐτὸν ὁ δαίμωνι-
δος εἶς ἵνα ἦ μετ' αὐτῶ.

19 Ὁ Ἰησοῦς ἐκ ἀφῆκει αὐτὸν, ἀλλὰ
λίγη αὐτῷ ἔπαυε εἰς τὸ οἶκόν (συ) ὡσθὲς
τὸς σπῆς, καὶ ἀνάγειλον αὐτοῖς ὅσα σοὶ ὁ
Κύριος ἐποίησε, ἔηλπισί σοι.

20 Καὶ ἀπῆλθε, καὶ ἤρξατο κηρύσσειν
ἐν τῇ Δεκάπολιν ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς· καὶ πάντες ἐθαύμαζον.

21 Καὶ ἀπεπορεύσας ἐν Ἰησοῦ ἐν τῷ
πλοῖον πάλιν εἰς τὸ πέραν, συνήχθη
ὄχλος πολὺς ἐπ' αὐτοῦ· καὶ ἠὲ ᾤχετο
πρὸς γαλασσαν.

22 Καὶ ἰδὼν ἔρχεται εἰς τὸ δοκίμιον
ἀνάγκη ἰατρῶν· καὶ ἰδὼν αὐτὸν,
πίπτει πρὸς τὰς πόδας αὐτῶ.

23 Καὶ περιεχόμενόν αὐτὸν πολλὰ, λί-
γων· ὅτι τὸ θυγατέριόν μου ἰσχυρῶς ἔχει
ἵνα ἰλθῶν ἰπιθῆς αὐτῇ ὡς χεῖρας, ὅπως
σωθῆ· καὶ ζήσεται.

24 Καὶ ἀπῆλθε μετ' αὐτῶ· καὶ ἠκ-
λύθη αὐτῷ ὄχλος πολὺς, καὶ συνοίθλι-
βοι αὐτῶ.

25 (Καὶ γυνὴ τις ἔσχε ἐν ῥύσῃ αἵ-
ματος ἵτη δώδεκα,

26 Καὶ πολλὰ παθούσα ὑπὸ πολλῶν
ἰατρῶν, καὶ δαπανήσασα πρὸς ἑαυ-
τῆς πάντα, ἔμελλεν ὀφειληθεῖσα, ἀλλὰ
μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἰλθῆσα.

27 Ἀκούσασα ᾤει Ἐἰσοῦ, ἰλθῶ-
σα ἐν τῷ ὄχλῳ ὀπίσθεν, ἤψατο τῷ
ἰματίῳ αὐτῶ.

28 Ἐλίγη γάρ· ὅτι καὶ τῷ ἰματίῳ
αὐτῶ ἄψωμαι, σωθήσομαι.

29 Καὶ ὡθίως ἐξηράτη ἡ πηγὴ τῆς
αἱματός αὐτῆς· ἔγνω τὸ σωματικὸν ὅτι
ἴσταται διὰ τὸ ἔμψυγον.

30 Καὶ ὡθίως ὁ Ἰησοῦς ἰπιγνῶς ἐν
ἑαυτῷ ἔειπεν αὐτῷ δυνάμειν ἐξελθῆσαι,
ἐπεραφῆς ἐν τῷ ὄχλῳ, εἰτις· Τίς με
ἠψατο τῷ ἰματίῳ;

31 Καὶ ἔλεγει αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐ-

τῶ· Βλίπτεις τὸ ὄχλον συνθλίβοις, σὺ
καὶ λίγης· Τίς με ἠψατο;

32 Καὶ ὡσειβλίπτει ἰδὼν ἔ τῷτο
ποιήσομαι·

33 Ἢ ἔ γυνὴ, φοβηθεῖσα καὶ τρίμυ-
σα, εἰδῶσα ὁ γέρον ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε καὶ
ᾤχετο πρὸς αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶ-
σαν ἔ ἀλήθειαν.

34 Ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Θύγατερ, ἡ πίστις
σου σώσασκε σὺ ὑπάγε εἰς ἑρῶν, καὶ
ἴσθι υγιῆς διὰ τὸ ἔμψυγον σου.

35 Ἐπ' αὐτῷ λαλῶντος, ἔρχεται διὰ
τὸ δοκίμιον ἀνάγκη, λίγων· ὅτι ἡ θυ-
γατέρις (συ) ἀπίστα· τί ἔπι σούχης τὸ
διδάσκαλος;

36 Ὁ Ἰησοῦς, ὡθίως ἀκούσας τὸ λό-
γον λαλῶντων, λίγη τῷ δοκίμιον ἀνά-
γκη· Μὴ φοβῶ, μέγιστος πῆσος.

37 Καὶ ἐκ ἀφῆκει ὑδῖνα αὐτῷ συν-
κεκλυθῆσαι, εἰ μὴ Πίττος ἔ ἰακώβος καὶ
ἰωάννης τὸ ἀδελφοῦ ἰακώβου.

38 Καὶ ἔρχεται εἰς τὸ εἶκον τὸ δοκί-
μιον ἀνάγκη, καὶ θεωρεῖ θύρουσον, κλαίον-
τας καὶ ἀλαλάζοντας πολλὰ.

39 Καὶ ἐπέλθων λίγη αὐτοῖς. Τί θυ-
ραβῆθε καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον ἐκ
ἀπίσταται, ἀλλὰ κερδισθῆ.

40 Καὶ κατελάων αὐτῶ· Ὁ Ἰησοῦς, ἐκ-
βαλὼν ἄπυλως, ᾤχετο λαμβάνει τὸ
πατέριον τὸ παιδίον ἔ τὸ μητέριον, ἔ τὸς
μετ' αὐτῶ, καὶ ἠσποροῦσεται ὅπως ἠὲ τὸ
παιδίον ἀνακείμενον.

41 Καὶ κερδισθῶς τὸ χερὸς τὸ παιδίον,
λίγη αὐτῇ· Ταλῆτι καὶ μι· ὁ ἐστὶ μωτε-
μῶν δὲ ὀφῆμον· Τὸ κερδισθῶς (σοὶ λίγων)
ἔχρημα.

42 Καὶ ὡθίως ἀνίστη τὸ κερδισθῶς, καὶ
ᾤχετο πᾶσι· ἠὲ γὰρ ἔπῶν δὲ δὲ δὲ κερδισθῶς. καὶ
ἐξίστησε σὺς ἀπὸς μεγάλην.

43 Καὶ δις εἰλατο αὐτοῖς πολλὰ ἵνα
μεθεῖς γὰρ τῷτο καὶ εἶπεν δὲ δὲ δὲ αὐ-
τῇ φαγεῖν.

Κιφ. 5. 6.

Καὶ ἐξῆλθεν ἐκείθεν, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πατριδα αὐτοῦ· καὶ ἀκούουσιν αὐτὸ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

2 Καὶ γινώσκουσιν σαββάτου ἤρεσθαι ἐν τῇ συναγωγῇ διδάσκει. καὶ πολλοὶ ἀκούουσιν ἐξεπληροσθῆναι, λίγους· Πόθεν τάτα πύται; καὶ τίς ἡ σοφία ἡ δυνάμις αὐτοῦ, ὅτι ἐδυνάμει τοιαῦτα λατρεῖ τῷ χριστῷ αὐτοῦ γένουσι;

3 Οὐκ ἔστι· ἐστὶν ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς Μαρίας, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου καὶ Ἰωσὴφ καὶ Ἰάκωβου καὶ Σίμωνος· καὶ σὺν ἑστί τινες ἀδελφοὶ αὐτοῦ ὡς πρὸς ἡμᾶς; Καὶ ἰσκανδαλίζουσιν ἐν αὐτῷ.

4 Ἐλάλη δὲ αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· Ὅτι σὺν ἑστὶ σερφήτης ἄπιστος· εἰ μὴ ἐν τῇ πετραδί αὐτοῦ, ἐστὶ τοῖς συγγροῖσι, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

5 Καὶ σὺν ἰδύνατο ἐκεῖ ἐδύναται δύναμιν ποιῆσαι, εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ἰπιδίαις καὶ χεῖρας, ἰθροπῶσι.

6 Καὶ ἰθαύμαζε λατρεῖ τῷ ἀπισίαν αὐτοῦ. Καὶ ὡσεὶ γὰρ καίμας κύκλου, διδύσκων.

7 Καὶ προσκαλεῖται τὸς δίδουκας, ἐπὶ ἤρεσθαι αὐτοῦς ἀποτίλλει δύο δύο· καὶ ἰδίδου αὐτοῖς ἐξουσίαν τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτων.

8 Καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν ἀφῶσι εἰς ὄδον, εἰ μὴ ῥάβδον μόνον, μὴ πηραν, μὴ ἄρτον, μὴ εἰς τὸ ζῶντι χαλκόν.

9 Ἀλλ' ὑποδιδιδόμενος πνεύματι· καὶ μὴ ἐδύνασθε αὐτῷ δύο χιτῶνας.

10 Καὶ ἰλίσθη αὐτοῖς· Ὅτι ἰαὸ ἐστὶ ἰλίσθη εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μὴ εἰς αὐτὸ ἐξῆλθῆς ἐκείθεν.

11 Καὶ ὅσοι αὐτῷ μὴ δέξονται ὑμᾶς, μηδὲ ἀκούσονται ὑμῶν, ἐκπορεύομενοι ἐκείθεν, ἐκλήναι καὶ τὸ χυεῖν τὸ ὑποκαταπέ τῷ ποδῶν ὑμῶν, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἀνεκῶτερον ἔσται

Σοδόμοις ἢ Γομόροις ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

12 Καὶ ἐξῆλθὼν ἐκ ἡεροσολῶν ἵνα μεταποήσῃ.

13 Καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξίβαλλον· καὶ ἠλάφον ἐλαίω πολλὰς ἀρρώστους, καὶ ἰθροπῶσι.

14 Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης, (φωτιστὸν γὰρ ἰσθῆναι τὸ ἔσομα αὐτοῦ) ἐἰλεγει· Ὅτι ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκείνων ἠρέθη, καὶ λατρεῖ τῷτο ἐν ἡεροσολοῖς αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ.

15 Ἀλλοὶ ἐλίσθη· Ὅτι Ἡλίας ἐστὶν ἄλλοι δὲ ἰλίσθη· Ὅτι σερφήτης ἐστὶν, ἢ ὡς εἰς τὸ σερφήτων.

16 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώδης, εἶπεν· Ὅτι ὄν ἰσθῆναι ἀπεκεφάλισα ἰωάννην, ἔστις ἐστὶν, αὐτὸς ἠρέθη ἐκείνων.

17 Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρώδης, ἀποτίλλει ἐκείνην τὸ ἰωάννην, καὶ ἰθροπῶσι ἐν τῇ φυλακῇ, λατρεῖ Ἡρωδιάδα τῷ γυναικί φιλίππου καὶ ἀδελφῷ αὐτοῦ, ὅτι αὐτῷ ἰθαύμαζε.

18 Ἐλάλη γὰρ ὁ ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ· Ὅτι σὺν ἰκίσει σοι ἔχει τὸ γυναικί φιλίππου καὶ ἀδελφῷ σου.

19 Ἡ δὲ Ἡρωδιάδα ἐνῆχεν αὐτῷ, ἐπὶ ἡτέλει αὐτῷ ἀποκτείναι· καὶ σὺν ἰδύνατο.

20 Ὅ γὰρ Ἡρώδης ἐφοβήτο τὸ ἰωάννην, ἐίδως αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον ἐ ἀγίου καὶ σιωπῆρῃ αὐτοῦ· ἐ ἀκούσας αὐτοῦ, πολλὰ ἰποιί, καὶ ἠδύως αὐτῷ ἤκει.

21 Καὶ γινώσκουσιν ἡμέρας ἀκαθάρτων, ὅτι Ἡρώδης τοῖς ἡεροσολοῖς αὐτοῦ δέσποτις ἰποιί τοῖς μεσσητῶσι αὐτοῦ ἐ τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις τῷ Γαλιλαίας.

22 Καὶ ἐστὶν ἰθαύμαζε τῷ Ἡρώδῃ καὶ ὀρχοπεμῆσαι, ἐ δροσισίαι τῷ Ἡρώδῃ καὶ τοῖς σιμωνιακῆ μίταις, εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κροσισίαι. Αἰτησὸν μοι ὁ ἰωάννης, καὶ δώσω σοι.

23 Καὶ ἀφῶσι αὐτῷ· Ὅτι ὁ ἰωάννης

αἰτήσης, δώσω σοι, ἕως ἡμίους τ' βασιλείας μου.

24 Ἡ ὃ ἐξελθῶσα, εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς· Τί αἰτήσασθαί; Ἡ ὃ εἶπε· Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου ὄ Βαπτίστου.

25 Καὶ ἠσπλῶσα ὄψις αὐτῆς αὐτῶς αὐτῆς τ' βασιλεία, ἠτήσατο, λίγυσσα· Οἴλω ἵνα κριθῶς ἐξ αὐτῆς ἐπιπίνακι τ' κεφαλὴν Ἰωάννου ὄ Βαπτίστου.

26 Καὶ ἐβίβωσεν ἡ δούλη αὐτῆς ὄ βασιλεύς, ἀφ' οὗ τὸν ὄρνυξεν καὶ τὸν πωσακίφρως σὺν ἡτέλειον αὐτῶν ἀητήσασα.

27 Καὶ ὄψις ἀποστείλας ὁ βασιλεύς ἀποκάλυψε, ἐπιτάξεν ἐπιχρηται τ' κεφαλὴν αὐτῆς.

28 Ὁ ὃ ἀπλῶν ἀπκιφέλιπεν αὐτῆς ἐν τῇ φυλακῇ· Ἐβίβωσεν τ' κίχων αὐτῆς ἐπιπίνακι, Ἐβίβωσεν αὐτῶν τῶν κρησίων· καὶ τὸ κρησίων ἐβίβωσεν αὐτῶν τῇ μητρὶ αὐτῆς.

29 Καὶ ἀκούσασαίς οἱ μαθηταὶ αὐτῆς, ἦλθον καὶ ἔσαν τὸ πῶμα αὐτῆς, καὶ ἔηκον αὐτὸ ἐν μετρίῳ.

30 Καὶ σιωπῶν οἱ ἀπόστολοι αὐτῆς τ' ἴησαν, καὶ ἀπηγγέλιον αὐτῶν πάντες καὶ ὅσα ἰστούσαν καὶ ἴσα ἰδιδάξαν.

31 Καὶ εἶπε αὐτοῖς· Διὺτε ὑμεῖς αὐτῶν καὶ ἰδῶν εἰς ἔρημον ἔσπευ, Ἐναπαύσασθε ὀλίγον. Ἦσαν γὰρ οἱ ἱεροῦμοιοι Ἐ οἱ ὑπάγροιοι πελοῖ καὶ ἐβὶ φαλαῖον κρησόμενον.

32 Καὶ ἀπλῶν εἰς ἔρημον τόποι τῶν τοῖων καὶ ἰδῶν.

33 Καὶ εἶδον αὐτῶν ὑπάγροιοι οἱ ὄχλοιοι καὶ ἐπίγνωσαν αὐτῶν πελοῖ καὶ ἐπίση δὲ πᾶσιν τ' πόλιων σιωδόμενον ἐκῆν, καὶ ἐπῆλθον αὐτῶν, Ἐ σιωπῶν αὐτοῖς.

34 Καὶ ἐβίβωσεν εἶδον ὁ ἴησους πολλῶν ὄχλων, καὶ ἰσπλάγχθη ἰπ' αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν ὡς κρησάσθω μὴ ἴχοντο ποιμνία καὶ ἦρα ἔβωδιδάσαν αὐτῶν πολλὰ.

35 Καὶ ἦδη ἔρας πολλῆς ἡσοῦμοιοι,

αὐτοῖσι αὐτῶν οἱ μαθηταὶ αὐτῶν, λίγυσαν· Ὅπ ἔρημος ἴπεν ὁ τόπος, καὶ ἦδη ἔρας πολλῆς.

36 Ἀπολύσαν αὐτῶν, ἵνα ἀπλῶν εἰς τὸν κύκλον ἀγροῖας Ἐ πώμας, ἀγροῖσασιν ἰαυτοῖς ἀγροῖας· Ἦ γὰρ φάγασιν σὺν ἴχυσαν.

37 Ὁ ὃ ἀποκρησάσθω, εἶπε αὐτοῖς· Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαλαῖον. Καὶ λίσασιν αὐτῶν· Ἀπλῶν ἀγροῖσασιν διακρησάσθω δηναρίων ἀγροῖας, Ἐ δὲ μὲν αὐτοῖς φαλαῖον;

38 Ὁ ὃ λίσασιν αὐτοῖς· Πόσους ἀγροῖας ἴχασιν; Ἐπάγροιοι καὶ ἰδῶν. Καὶ γροῖσασιν, λίγυσαν· Πίπτε καὶ δύο ἴχυσαν.

39 Καὶ ἐπιτάξεν αὐτοῖς ἀνακλῖσασιν πάντως συμποσίου συμποσίου ἐπι τῶν κρησίων ἔρημων.

40 Καὶ ἀπίπασιν πρᾶσασιν πρᾶσασιν, ἀνα ἴχασιν Ἐ ἀνα πιστήκρησασιν.

41 Καὶ λαβῶν τὸν πίπτε ἀγροῖας Ἐ τὸν δύο ἴχυσαν, ἀναβίβωσεν εἰς τ' ἔρασιον, ὀλίγροιοι, καὶ κρησάσθω τὸν ἀγροῖας, καὶ ἰδῶν τὸν μαθηταῖς αὐτῶν ἵνα ἀπλῶν αὐτοῖς· Ἐ τὸν δύο ἴχυσαν ἐμίρισαν πᾶσι.

42 Καὶ ἴφασιν πάντες, Ἐ ἴχασιν ὄσπευ.

43 Καὶ ἦσαν κρησάσθω πᾶσι δύο κρησάσθω πᾶσι, καὶ ἀπ' ἴχυσαν.

44 Καὶ ἦσαν οἱ φαλαῖσιν τὸν ἀγροῖας ὡς ἐπι κρησάσθω ὀλίγοιοι.

45 Καὶ ὄψις ἀπλῶν αὐτῶν ἀπλῶν αὐτῶν τὸν ἀγροῖας, καὶ ἀπλῶν αὐτῶν εἰς τὸν πῶμα αὐτῶν Βηθσαῖδων, ἕως αὐτῶν ἀπλῶν τ' ὄχλων.

46 Καὶ ἀπλῶν αὐτῶν ἀπλῶν αὐτῶν, ἀπλῶν εἰς τὸν ὄρ' αὐτῶν ἀπλῶν αὐτῶν.

47 Καὶ ὄψις ἡσοῦμοιοι καὶ τὸν ἀγροῖας ἐν μέσῳ τ' φαλαῖσιν, καὶ αὐτοῖς μῶσιν ἐπι τ' γῆς.

48 Καὶ εἶδον αὐτῶν βασιναῖσιν αὐτῶν ἐν τῶν ἰλαῖσιν (ἦσαν γὰρ οἱ αἰεμοιοι ἐναῖσιν αὐτοῖς) Ἐ πᾶσι πᾶσιν φυλακῆν τ' ἰσπλάσθω αὐτῶν αὐτῶν ἀπλῶν ἐπι τ' ἡμελῶσας.

θαλάσσης· κὴ ἤλιε περιλθῆν αὐτός.

49 Οἱ δ', ἰδόντες αὐτὸν ἐπεπιπύοντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἰδοῦν φάντασμα εἶναι, κὴ ἀνίκερξεν.

50 (Πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδον, κὴ ἐξερσάχθησαν) Καὶ δόξως ἰλάλησεν μετ' αὐτῶν, κὴ λέγει αὐτοῖς· Ὁραθεῖτε, ἰσθὲς ἡμῖν, μὴ φοβεῖσθε.

51 Καὶ ἀνίστησιν εἰς αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον· ἔειχον πασὶν ὁ ἄνεμος· ἔλαβον ἐκ παλαιῶν τὸ ἐπιπύοντα ἐξ ἑαυτῶν, κὴ ἐπαύμαζον·

52 Οὐ γὰρ σιωπήσαν ἐπὶ τοῖς ἄρθεσι· ἡ γὰρ ἡ καρδία αὐτῶν πεπωρωμένη.

53 Καὶ ἀπεπροσαντες ἤλθον ἐπὶ τῷ γαλιλαίῳ Γεωργίῳ· κὴ αἰθρομερίδῃσιν.

54 Καὶ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ τῶν πλοίων, δόξως ἐπιηγόησεν αὐτοῖς,

55 Περιεραμενήεις ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, ἠρξάμενος ἐπὶ τοῖς κρηβάταις τὰς κρηκῶν ἰχθύων περιφιλέτω, ὅπως ἤκουσεν ἐπὶ ἐκείνῃ.

56 Καὶ ὅπως αὐτὸν εἰσπορεύσῃ εἰς κώμας, ἢ πόλεις, ἢ ἀγρούς, ἐν ταῖς ἀγροῦσι ἰδόντες αὐτὸν ἄνθρωποι, κὴ περιηγήσαντο αὐτὸν ἵνα κύντῃ κρησπίδῃσιν ἑμῶν αὐτῶν ἄψων· κὴ ὅσοι αὐτὸν ἤπιον αὐτῶν, ἰσάζοντο.

Κεφ. ζ'. 7.

Καὶ σιωπῶντα πρὸς αὐτὸν οἱ φερασμοὶ, καὶ ἡμεῖς τῶν γραμμάτων, ἰληθόντες ἀπὸ ἱεροσολύμων·

2 Καὶ ἰδόντες λίαν τῶν μαθητῶν αὐτοῦ κρηκῶν χροῖν (τὸν ἑστὸν ἀνίπρωτος) ἰδίοντα ἄρτους, ἐμίμψαμεθα.

3 (Οἱ γὰρ φερασμοὶ ἔσαν πάντες οἱ ἰουδαῖοι, ἔστιν μὴ πυγμαῖοι ἰψων) ἡμεῖς χεῖρες, ὅσκι ἰδίοντα, κρηκῶν τῶν φερασμοῦν τῶν περισσοτέρων.

4 Καὶ ἀπὸ ἀγροῦ, ἔστιν μὴ βαπτισμένοι, ὅσκι ἰδίοντα· ἔλλα πολλὰ ἔστιν ἀπερλάμβον κρηκῶν, βαπτισμὸς ποτηρίων ἔστιν ἔστιν ἔστιν κρηκῶν κὴ κληῶν)

5 Ἐπὶ ταῖς ἰπερωτῶσιν αὐτοῖς οἱ φερασμοὶ ἔστιν οἱ γραμμάτων· Διατὶ οἱ μαθηταὶ σου ἔστιν περιπύοντα κὴ τῶν φερασμοῦν τῶν περισσοτέρων, ἀλλὰ ἀνίπρωτος χροῖν ἰδίοντα τὸν ἄρτον;

6 Ὁ δὲ ἀπεκρηκῶν, εἶπεν αὐτοῖς· Ὅπως κρηκῶν περιφιλέτωσιν ἰδίοντα πρὸς ὑμῶν τῶν ὑπεκρηκῶν, ὡς γίγραπ· Ὁυτὸν ὁ λαὸς τῶν χεῖρας μετὰ ἡμῶν, ἢ ὁ κρηκῶν αὐτῶν πόρρω ἀπὸ ἐμῶν.

7 Μάτρω δὲ σέβομαι με, διδασκαλίας διδασκαλίας, ἐξ ἑμῶν ἀνθρώπων.

8 Ἀφίσις γὰρ τῶν ἐκ τῶν φερασμοῦν, βαπτισμὸς ἔστιν κὴ περιηγήσιν· καὶ ἄλλα περιηγήσιν τοιαῦτα πολλὰ πειθεῖται.

9 Καὶ ἐλθὼν αὐτοῖς· Καλῶς ἀνίπρωτος τῶν ἐκ τῶν φερασμοῦν, ἵνα τῶν φερασμοῦν ὑμῶν τηρέσῃ.

10 Μωσῆς γὰρ εἶπεν· Τίμα τὸν κύριόν σου ἔστιν τῶν μαθητῶν σου· κὴ, ὁ κρηκῶν πύοντα πύοντα ἢ μπίοντα, φαίνεται πλάσσειται.

11 Ὑμεῖς δὲ λίαν· Ἐστὸν ἑστὸν ἀνθρώπων πύοντα πύοντα ἢ τῶν μαθητῶν· Κρηκῶν (ἔστιν, δὲ τῶν φερασμοῦν) ἔστιν ἑστὸν ἑστὸν ἀνθρώπων.

12 Καὶ ὅσκι ἀφίσις αὐτοῖς ἔστιν πειθεῖται πύοντα πύοντα αὐτῶν ἢ τῶν μαθητῶν αὐτῶν.

13 Ἀκρηκῶν τῶν λόγων· ἔστιν τῶν κρηκῶν ὑμῶν, ἢ περιηγήσιν κὴ περιηγήσιν τοιαῦτα πολλὰ πειθεῖται.

14 Καὶ περὶ ἀλιστάμωρον πύοντα τῶν ὄχλων, ἐλθὼν αὐτοῖς· Ἀκρηκῶν με πύοντα, καὶ σιωπῶντα.

15 Οὐδὲν ἔστιν ἑστὸν ἀνθρώπων εἰσπορεύσῃ εἰς αὐτὸν, ὁ δὲ τῶν αὐτῶν κρηκῶν· ἀλλὰ τὸ ἐκπερλάμβον αὐτῶν, ἐκείνην ἔστιν πύοντα τὸν ἄνθρωπον.

16 Εἶπεν ἰχθῶντα ἀκρηκῶν ἀκρηκῶν.

17 Καὶ ὅτι ἐσηγήσιν εἰς οἶκον ἀπὸ τῶν ὄχλων, ἰπηρώτων ὡς τοῖς οἱ μαθηταὶ αὐτῶν πρὸς τῶν φερασμοῦν.

18 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Οὐτὸς καὶ ὑμεῖς ἀσωστοί ἐστε· ἡ νοεῖτε ὅτι πάντες τὸ ἐξώθηεν ἰσποροδύομενοι εἰς τὸ ἀγῆρωπον, ἡ δυνάταται αὐτὸ κρινῶσται;

19 Ὅτι οὐκ ἰσποροδύεται αὐτῷ εἰς τὴν καρδίαν, ἀλλ' εἰς τὴν καρδίαν· Ἐἰς τὸν ἀφιδρώατα ἐκπεδύεται, καθαρίζον πάντα τὰ βρώματά.

20 Ἐλθὲτε ὅτι ἐκ τῶν ἀγῆρωπων ἐκποροδύομενοι, ἐκείνο κρινοῖ τὸ ἀγῆρωπον.

21 Ἐσῶθη γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῆς ἀγῆρωπος οἱ ἀφελογισμοὶ οἱ κακαὶ ἐκπεδύοι, μοιχεύειαι, πορνείαι, φόνοι,

22 Κλοπαί, πωλοισίαι, πορνείαι, δόλοι, ἀσέλγημα, ὀφθαλμοὶς πονηρῶς, βλασφημίαι, ὑπερηφανία, ἀφροσύνη.

23 Πάντα ταῦτα τὰ πορνεία ἴσῳθεν ἐκπεδύεται, ἔκρηνοῖ τὸ ἀγῆρωπον.

24 Καὶ ἐκείθεν ἀναστὰς ἀπῆλθεν εἰς τὰ μείζονα Τύρα καὶ Σιδῶν· καὶ ἐσέλθων εἰς τὴν οἰκίαν, ὑδῖνα ἤπιε γυναικῶν καὶ οὐκ ἰδωθήη λαθεῖν.

25 Ἀκούσατε γὰρ γυνὴ πᾶσι αὐτῶν, ἧς εἶχε τὸ θυγάτηρον αὐτῆς πνεύμα ἀκαθάρτων, ἰδῶσθε ὡροσπίστοι ὡρὸς τὴν πόδα αὐτῶν,

26 Ἢν ἡ γυνὴ Ἑλληνίς, Συροφοίνισσα τῶν γυνῶν καὶ ἡρώτα αὐτῶν ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβύβλη ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς.

27 Ὡς ἰκτῶς εἶπε αὐτῇ· Ἀφῖες πρῶτον χρῆσθῶμαι τὴν τίκταν· ἡ γὰρ καλὸν ἐστὶ λαβεῖν τὸ ἄρτον τῆς τίκταν, καὶ βαλεῖν τοῖς κωμαρίοις.

28 Ἢν ἡ ἀπεκρίθη, ἔλεγε αὐτῇ· Νεμὴ Κύνει· καὶ γὰρ τὰ κωμαρία ἰσποκᾶτω τὴν ἱραπίστιν ἐὰν ἴδῃ δὸς τῆς ψυχῆς τῆς καυδίας.

29 Καὶ εἶπε αὐτῇ· Διὰ τῶτον τὸ λόγον ὑπάγαγε· ἐξελήλυθε τὸ δαιμόνιον ἐκ τῆς θυγατρὸς σου.

30 Καὶ ἀπελθῶσα εἰς τὴν εἰρη αὐτῆς, ὄρετο τὸ δαιμόνιον ἐξελήλυθός, καὶ τὸ θυγατέρα βεβλημένη ἐπὶ τὴν κλίτην.

31 Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὄρων Τύρα καὶ Σιδῶν, ἦλθε ὡρὸς τὴν Ἰουδαίαν καὶ Γαλιλαίας, ἀτὰ μίσοι τῶν ὄρων Δεκαπόλειος.

32 Καὶ φέρουσι αὐτῷ κωφὸν μογγάλο· ἔδωκε γὰρ αὐτῷ ἵνα ἐπιθῆ αὐτῷ τὸ χεῖρος.

33 Καὶ ἀπαλαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου καὶ ἰδῶν, ἔβαλε τὴν δακτύλου αὐτῶν εἰς τὴν ὕδατος αὐτῶν· ἔπλυσας ἡψατο τὴν γλώσσης αὐτῶν.

34 Καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸ ἔρανον, ἰσάναξι, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἐφφαθὴ, ὅστις, ἀφνοίχηθι.

35 Καὶ ἀθήτως διλωοίχησθε αἱ ἀκακαί· καὶ ἰλύθη ὁ δεισμός τῆς γλώσσης αὐτῶν, καὶ ἰλάλη ὄρθως.

36 Καὶ διεσέλαθε αὐτοῖς ἵνα μεθῆν ἡψωσι· ὅσων ἡ αὐτὸς αὐτοῖς διεσέλαθε, μετῶλον ὡροσπίστοι ἐκείνησιν.

37 Καὶ ὑπὸ τῶν ὡροσπίστον ἐξελήλυθον λίθους· Καλῶς πάντα κηποίηκε καὶ τὴν κωφὸν ποιῆ ἑκκύει, ἔτὸς ἀλάλους λαλεῖν.

Κεφ. η'. 8.

Ἐν ἐκείνῃ τῆς ἡμέρας, παμπόλλοι ὄχλοι ὄντο, ἔμῃ ἔχοντων τὴν φάσμα, ὡροσκαλιστά μω· ὁ Ἰησοῦς τὴν μαθητῶν αὐτῶν, λέγει αὐτοῖς·

2 Σπλαγχίζομεθα ἐπὶ τῷ ὄχλῳ· ὅτι ἡδη ἡμέρας τρεῖς ὡροσμοῦσθε μοι, καὶ οὐκ ἔχουσι τὴν φάσμα.

3 Καὶ ἴαν ἀπαλυσω αὐτὸς ἡσθῆς εἰς εἰρη αὐτῶν, ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδοῦ ἵνδῃ γὰρ αὐτῶν μακρόθεν ἡκκοι.

4 Καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτῶν· Πόθεν τῶντος δυνήσεται ἡσ ὡδε χρῆσθαι ἄρτων ἐπὶ ἰρημίας;

5 Καὶ ἰπρωτά αὐτῆς· Πόσους ἔχου ἄρτους; Οἱ δὲ εἶπον· Ἐπῶθε.

6 Καὶ παρήγαγε τὸ ὄχλον ἀναπέσθην ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ λαβὼν τὴν ἐπὶ ἄρτους,

τας, ἀχαρείσας ἑκλασεν, καὶ ἰδὼν
ταῖς μωηταιῖς αὐτῷ ἵνα ᾤψασθῶσι· καὶ
παρήκαεν τὰ ὄχλα.

7 Καὶ εἶπεν ἰησοῦς ὀλίγα· καὶ ἀλο-
γῆται, εἶπε ᾤψασθῶσι καὶ αὐτοί.

8 Ἐφαθὼν ὁ, καὶ ἰησοῦς ᾤθησαν· καὶ
ἦρξεν πειλοσόμενα κλασμάτων,
ἐκ τῆς σφυρίδας.

9 Ἦσαν ὁ φαρισαῖοι, ὡς τειρεκι-
οῦτοι· καὶ ἀπίλυσεν αὐτούς.

10 Καὶ ὁμοίως ἐμβαίει εἰς τὸ πλοῖον
μὴ τῶν μωηταιῶν αὐτῷ, ἦλθεν εἰς τὴν μέ-
ρη Δαλμανουθῆ.

11 Καὶ ἐξῆλθον οἱ φαρισαῖοι, ἔηρ-
ξαντο συζητεῖν αὐτῷ, ζητοῦντες παρ' αὐτοῦ
σημεῖον δὲ τῷ Ἰησοῦ, πειράζοντες αὐτόν.

12 Καὶ ἀναστιάξας τὸ πρῶτον αὐ-
τοῦ, λέγει· Τί ἔργον αὐτῷ σημεῖον ἐπι-
ζητεῖ; ἀλλ' ἴδετε ἕως οὗ, ἐκδηλοῦται
τῷ ἔργῳ τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

13 Καὶ ἀφίει αὐτούς, ἐμβαδὸν πάλιν
εἰς τὸ πλοῖον, ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν.

14 Καὶ ἐπιπύουτο λαβεῖν ἄρτους, καὶ
εἰ μὴ ἵνα ἄρτοι σὸν εἶχον μισθῶν αὐτῶν
ὅτι τὸ πλοῖον.

15 Καὶ διετέθειτο αὐτοῖς, λίγων· Ο-
ρθῶτε, βλίπτει δὲ τὸ ζύμη τῶν φαρι-
σαίων καὶ τῶν ζύμων Ἰερουσαλῆμ.

16 Καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους,
λίγωντες· ὅτι ἄρτους σὸν ἔχοντες.

17 Καὶ γινώσκοντες ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς·
Τί ἀλογίζεσθε ὅτι ἄρτους σὸν ἔχετε
ἔμπροσθέν, ἔδωκεν αὐτοῖς; ἢ ἵνα πιπυρω-
θῆτε ἔχοντες τὴν καρδίαν ὑμῶν;

18 Ὁφθαλμοὺς ἔχοντες ἢ βλέπετε; καὶ
ὄψασθαι ἔχετε ἀκούετε; ἢ ἢ μνημονεύετε;

19 Ὅτι τὰς πίτις ἄρτους ἑκλασεν εἰς
τὰς πνικτικαλίους, πότους κρηθίνους
πολίους κλασμάτων ἡρώδης; Λέγουσιν
αὐτῷ· Δάδοντες.

20 Ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰς πνικτικα-
λίους, πότους σφυρίδων πολυῶν.

ἑκλασμάτων ἡρώδης; Οἱ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐπὶ
21 Καὶ ἔλεγον αὐτοῖς· Πῶς ἐσσωμεν;

22 Καὶ ἔρχεται εἰς Βηθσαϊδάν· καὶ
φίρουν αὐτῷ τυφλόν, καὶ ᾤψασθαι αὐ-
τόν ἵνα αὐτῷ ἀψῆ.

23 Καὶ ἐπιλαβόμενος τὸ χεῖρ ἔτυ-
φλεν, ἐξέταξεν αὐτῷ ἕως τῶν κόμης· καὶ
πύσας εἰς τὸ ὄμμα αὐτοῦ, ἵπθεις ἔει-
πεν αὐτῷ, ἵπθεις αὐτόν εἰπε ὀλίγη.

24 Καὶ ἀναβλίψας, ἔλεγον· Βλέπετε ἴδε
ἀνθρώπου ὡς διέβη πειρατῶν.

25 Εἶπε πάλιν ἐπίθηκε ἕως χεῖρας
ἐπὶ τὰς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ ἵπθεις
αὐτῷ ἀναβλίψαι· καὶ ἀπεκάλυψε τὴν
ὀφθαλμοῦς αὐτοῦ.

26 Καὶ ἀπέστειλε αὐτόν εἰς τὸ οἶκον
αὐτοῦ, λίγων· Μηδὲ εἰς τὸν κόμην εἰσ-
έλθῃς, μηδὲ εἰσῆς ἐν τῷ κόμην.

27 Καὶ ἐξῆλθον ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μωη-
ται αὐτῷ εἰς τὸν κόμην Κιμαρῆας τῶν
Φιλιππων· καὶ ὅτι τῷ Ἰησοῦ τὰς
μωηταῖς αὐτῷ, λίγων αὐτοῖς· Τίνα με
λέγουσιν οἱ ἀνθρώποι εἶναι;

28 Οἱ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκάλυψε· Ἰωάννην τὸν
Βαπτιστῆν· καὶ ἄλλοι, Ἡλίαν· ἄλλοι ὁ
ἵνα τῶν προφητῶν.

29 Καὶ αὐτὸς λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς ὁ
ἵνα με λίγη εἶναι; Ἀπεκάλυψε ὁ
Πέτρος, λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Χριστός.

30 Καὶ ἐπιμήνησεν αὐτοῖς ἵνα μηδε-
νὶ λίγων σφῆς αὐτῷ.

31 Καὶ ἤρξατο διδάσκει αὐτούς, ὅτι
δὲ τὸ ἔργον ἀνθρώπου πολλὰ πιδεῖν, καὶ
ἀποδοκιμασθῆναι δὲ τῶν περισυτήρων
καὶ ἡρώδης Ἐρασμοῦ, καὶ ἀπο-
κλιθῆναι ἐκ τῆς ἡμέρας ἀναστῆναι.

32 Καὶ παρήκασεν τὸ λόγον ἰάλεος.
Καὶ ὁσολαβόμενος αὐτῷ ὁ Πέτρος.
ἤρξατο ἐπιμῆσαι αὐτῷ.

33 Ὅτι ἵπθεις αὐτοῖς, καὶ ἰδὼν τὰς μωη-
ταῖς αὐτῷ, ἐπιμήνησεν τῷ Πέτρῳ, λίγων·
Ἰπθεις ὅτι σὺ με σατανᾶ· ὅτι ὁ φροῦν

ἴσμεν; ἕως πότῃ αἰδέομαι ὑμῶν; Φί-
ρμι αὐτὸν ὡς εἰς με.

20 Καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν ὡς εἰς αὐτὸν·
καὶ ἰδὼν αὐτὸν, δὴτίως τὸ πνεῦμα ἰσαπέ-
θεξεῖν αὐτὸν· ἔτσιαν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐνω-
λίως ἀφείζων.

21 Καὶ ἐπιρώτησε τὸ πνεῦμα αὐτοῦ·
Πόθεν ἔστιν ὡς τῆτο γένειον
αὐτοῦ; Ὁ ἰησοῦς εἶπε· Παιδίον.

22 Καὶ πολλὰ κίς αὐτὸν καὶ ἐς πῦρ
ἴβαλε· ἔκ ἐς ὑδάτω, ἵνα ἀπολίση αὐ-
τοῖ. ἀλλ' εἶπε διώσασι, βοήθησον ἡμῖν,
ἀπλᾶ γυγιδοίς ἐφ' ἡμᾶς.

23 Ὁ ἰησοῦς εἶπε αὐτοῦ· Τὸ ἐς δύ-
τασαι πιστεύουσι, πάντα διωκτὰ τῶ πνε-
ύματι.

24 Καὶ δὴτίως κροῖσας ὁ πατήρ ἔ-
πειθον, καὶ δικρῶν ἴλαρι· Πιστεύω
Κύριε· βοήθη με τῇ ἀπιστίᾳ.

25 Ἰδὼν ὁ ἰησοῦς ὅτι ἐπισπείρει ὁ
χλος, ἐπέμιησε τῶ πνεύματι τῶ ἀκα-
θάρτου, λίγων αὐτοῦ· Τὸ πνεῦμα ἔβαλε
καὶ ἐκωφόν, ἐγώ σοι ἐπιτάσσω· Ἐξέλθε
ἐξ αὐτοῦ, καὶ μηκέτι ἐσιέλθῃς ἐς αὐτόν.

26 Καὶ κροῖσαν, ἔπειθον ἀπαρ-
ξάν αὐτὸν, ἐξήλθη· καὶ ἐξήλθε ὡς ἐς τε-
κρῶς, ὡς ἐς πολλὰς λίγας ὅτι ἀπίστουσι.

27 Ὁ ἰησοῦς κροῖστας αὐτὸν τῶ χι-
ρῶς, ἤγαγεν αὐτόν· καὶ ἀνέστη.

28 Καὶ ἐσιελθὼν αὐτὸν ἐς οἶκον οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπιρώτων, αὐτὸν κατ'
ἰδίαν· Ὅτι ἡμεῖς σὺν ἡδυνήθημεν ἐκ-
βαλεῖν αὐτόν;

29 Καὶ εἶπε αὐτοῖς· Τῆτο τὸ πνεῦμα
ἐν ὑδνῖ διώματα ἐξελεθῆν ἐν με καὶ ἐν
σποδοχῇ καὶ ἐκείνᾳ.

30 Καὶ ἐκείνῃ ἐξελεθῆν πικροπο-
δοῦντῶ ἀπὸ τῆ Γαλιλαίας· καὶ σὺν ἡγι-
λιον ἵνα τίς γινῆ.

31 Ἐδίδακεν γὰρ τὸς μαθηταὶ αὐτοῦ,
ἔκ ἐλθον αὐτοῖς· Ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἄνθρωπος
ὡς ἐδίδου ἐς χεῖρας ἀνθρώπου, καὶ

ἀποκτεῖναι αὐτόν· ἔπειθον ἐκείνῃ, τῇ
τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσει).

32 Οἱ ἰησοῦς τὸ πνεῦμα, καὶ ἐφοῦντο
αὐτὸν ἐπιρωτῆσαι.

33 Καὶ ἤλθον ἐς Καπεριναῦμ· καὶ ἐν τῇ
οἰκίᾳ ἡρώδου, ἐπιρώτων αὐτοῦ· Τί
ἐν τῇ ὁδῷ ὡς ἐκείνῃς διελογίζουσι;

34 Οἱ ἰησοῦς ἐσιώπων· ὡς ἀπείλως γὰρ
διελίχθησαν ἐν τῇ ὁδῷ, τίς μεζῶν.

35 Καὶ κροῖστας ἐφάρησε τὸς δούλο-
υς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἶπες ἴδεν ὡς ἐ-
πείθον εἶπα, ἵνα πάντα ἐκωφῶ, καὶ
πάντων ἀφείζον.

36 Καὶ λαβὼν παιδίον, ἔσησεν αὐτό
ἐν μέτω αὐτοῦ· καὶ ἐκωφῶν αὐτόν
αὐτόν, εἶπε αὐτοῖς·

37 Ὅς ἐάν ἐν τῷ πνεύματι παιδίων δι-
ξῆται ἐπὶ τῶ ὀνόματι μου, ἐκείνῃ δέξεται·
καὶ ὅς ἐάν ἐκείνῃ δέξεται, σὺν ἐκείνῃ δέξεται,
ἀλλὰ τὸ δάσος ἐκωφῶ με.

38 Ἀπεκρίθη ὁ αὐτοῦ ὁ ἰωάννης, λέ-
γων· Διδάσκαλε, εἶδομεν πάντα ἐν τῷ
ὀνόματι σου ἐκβάλλουσα δαιμόνια, ὅς
σὺν ἀκρωθῆ ἡμῖν· καὶ ἐκωφῶν αὐτοῦ
αὐτόν, ὅτι σὺν ἀκρωθῆ ἡμῖν.

39 Ὁ ἰησοῦς εἶπε· Μὴ κωλύετε αὐ-
τοῖ· ὅτι ὅς γὰρ ἐστὶν ὅς ποιῆται διώματα
ἐπὶ τῷ ὀνόματι μου, καὶ διωκόμεναι τὸ
κακολογῆσαι με·

40 Ὅς γὰρ σὺν ἐστὶ κροῖσας ἡμῶν, ἵνα
ἡμῶν ἐστὶν·

41 Ὅς γὰρ ἐν πολλῇ ὕμῳς ποτήρατος
ὑδάτω ἐν τῷ ὀνόματι μου, ὅτι κροῖσας
ἐστὶ, ἀμῶν λίγων ὑμῖν, ἢ μὴ ἀπολίση τὸ
μειδῶν αὐτοῦ.

42 Καὶ ὅς ἐν σκευῶν ἀπολίση ἵνα τῷ μι-
κροῦ τῷ πνεύματι ἐκείνῃ, κροῖσας ἐστὶ
αὐτοῦ κροῖσας ἐκείνῃς λίγῃ μω-
λικῶς πρὸς τῶ ἀχιλοῦ αὐτοῦ, καὶ βέ-
βληται ἐκ τῶ ἡλίωσας.

43 Καὶ ἐκείνῃ σκευῶν ἀπολίση ἵνα
σὺν, ἀπὸ κροῖσας αὐτοῦ· κροῖσας ἐστὶ
ἐκείνῃ

κυλῶν εἰς τὸ ζῶν ἰσχυροῦν, ἢ ἅς δύο
χίρας ἔχουσιν, ἀπληθεῖ εἰς τὴν γίνεσθαι,
εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον.

44 Ὅπως ὁ σκώλης αὐτῶν ἔπιπυ-
τᾶ, καὶ τὸ πῦρ ἔσβηται).

45 Καὶ ἰαὸς ὁ πῦρ (ὡς σκωδάλιζον
σε, ἀπικροῦσιν αὐτῶν κελόν ἰσχυροῦν ἰσ-
χυροῦν εἰς τὸ ζῶν κυλῶν, ἢ τὸς δύο
πόδας ἔχουσιν βληθῶν εἰς τὴν γίνεσθαι,
εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον.

46 Ὅπως ὁ σκώλης αὐτῶν ἔπιπυ-
τᾶ, καὶ τὸ πῦρ ἔσβηται).

47 Καὶ ἰαὸς ὁ ὄφθαλμὸς σε σκω-
δάλιζον σε, ἔκβαλε αὐτοῦ. κελόν σε ἐπὶ
μορφῆσιν ἰσχυροῦν εἰς τὸ βασιλεῖον
ἘϞΘ, ἢ δύο ὄφθαλμὸς ἔχουσιν βλη-
θῶν εἰς τὴν γίνεσθαι Ἐ πυρός.

48 Ὅπως ὁ σκώλης αὐτῶν ἔπιπυ-
τᾶ, καὶ τὸ πῦρ ἔσβηται).

49 Πᾶς γὰρ πύρ ἀλιθῶσται καὶ
πᾶσα θυσία ἀλιθῶσται).

50 Καλὸν τὸ ἄλας ἰαὸς τὸ ἄλας
ἄκαλον γίνεσθαι, ἐν πῦρ αὐτὸ ὑπὸ σπῆ-
ρα εἰς τὸ ἰαὸς ἄλας, καὶ ἐρμῶσται ἐν
ἀλάτοις.

Κιθ. ι'. 10.

Καὶ ἐκείνη ἀναστὰς ἰεραὶ εἰς τὸ ὄρα
τῆς Ἰουδαίας, ἀφ' Ἐ πύρ Ἐ Ἰορ-
δίνης καὶ συμπορεύονται πάλιν ὄχλοι
πρὸς αὐτὸν καὶ, ὡς ἐνώθη, πάλιν ἐδί-
δασκον αὐτὸς.

2 Καὶ πρὸς τὸν ἰσχυροῦν οἱ φαρισαιοί,
ἐπηρώτησαν αὐτὸν, εἰ ἔστιν ἀπόδειξις
γινώσκου ἀπλοῦσιν πρὸς τοὺς αὐτοῦ.

3 Ὁ δὲ ἀπεκρίθη, εἰπὼν αὐτοῖς· Τί
ὑμῖν εἰδήλατον Μωσῆς;

4 Οἱ δὲ εἶπον· Μωσῆς ἐπέσειψεν βί-
βλιον ἀποστασίου ἡρώσῃ, καὶ ἀπλοῦσιν.

5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἰσχυροῦς, εἰπὼν αὐ-
τοῖς· Πρὸς τὸ σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἔ-
ρασαν ὑμῖν τὴν ἐνθῶν τῶντων.

6 Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς κτίσεως, ἄρσιν καὶ

ἦλυ ἐποίησιν αὐτὸς ὁ Θεός.

7 Ἐκινετῆτε ἡρώσῃ ἀπλοῦσιν
τὸ πατέρα αὐτῶν Ἐ τὸ μητέρα, Ἐ πρὸς
σκολληθῆσιν) πρὸς τὸ γινώσκου αὐτῶν.

8 Καὶ ἰσχυροῦν οἱ δύο εἰς σάρκα μία·
ὡς ἡ σάρξ ἐστὶν δύο, ἀλλὰ μία σὰρξ.

9 Ὁ αὖτὸς Θεὸς σιωπῶσθαι, ἀπλοῦ-
σιν) καὶ χωρίζεται.

10 Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν οἱ μωσῆσιν
αὐτῶν πρὸς τὸ αὐτῶν ἐπιρώτησιν αὐτῶν.

11 Καὶ λέγει αὐτοῖς· ὅς ἐστιν ἀπλοῦσιν
τὸ γινώσκου αὐτῶν, καὶ γινώσκου ἄλλου,
μοιχᾶται ἐπ' αὐτῶν.

12 Καὶ ἰαὸς γινώσκου ἀπλοῦσιν τὸ ἀπλοῦσιν
αὐτῶν, Ἐ γινώσκου ἄλλου, μοιχᾶται.

13 Καὶ πρὸς τὸν αὐτῶν πύρ, ἰαὸς
ἀπλοῦσιν αὐτῶν οἱ δὲ μωσῆσιν ἐπιρώτησιν
πρὸς πρὸς τὸν αὐτῶν.

14 Ἰδὼν δὲ ὁ ἰσχυροῦς ἡρώσῃ τὸ εἶπεν
αὐτοῖς· Ἀφίτε τὰ πύρ ἔρχεσθαι πρὸς
με, Ἐ μὴ κωλύετε αὐτῶν τὸ γὰρ τῶντων
ἐστὶν ἡ βασιλεία Ἐ Θεοῦ.

15 Ἀλλὰ λέγει ὑμῖν, ὅς ἐστὶν μὴ δέξη-
ται τὸ βασιλείαν Ἐ Θεοῦ ὡς πύρ, Ἐ
μὴ ἐστὶν εἰς αὐτῶν.

16 Καὶ ἀναστὰς ἰαὸς αὐτῶν, πρὸς
τὸς ἰσχυροῦς ἐπ' αὐτῶν, ἡρώσῃ αὐτῶν.

17 Καὶ ἐκπορεύεσθαι αὐτῶν εἰς ὁδοῦ
πρὸς τὸν αὐτῶν εἰς τὸν αὐτῶν αὐτῶν,
ἐπιρώτησιν αὐτῶν· Διδάσκου ἀπλοῦσιν, τί
ποιεῖτε ἰαὸς ζῶν αἰώνιος κληρονομήσιν;

18 Ὁ δὲ ἰσχυροῦς εἶπεν αὐτῶν· Τί με λέγει
ἀπλοῦσιν, ἔδεις ἀπλοῦσιν, ἢ μὴ εἶς, ὁ Θεός.

19 Τὰς ἐνθῶν οἶδας· Μὴ μοιχῶσθαι·
Μὴ φονεῖσθαι· Μὴ κλέψῃ· Μὴ ψευ-
δομαρτυρῆσθαι· Μὴ ἀπλοῦσιν· Τί με
τὸ πατέρα (ὡς καὶ τὸ μητέρα).

20 Ὁ δὲ ἀπλοῦσιν, εἰπὼν αὐτῶν· Δι-
δάσκου, τῶντων πᾶσιν ἐφουλαξέσθαι
ἐκ τῶντων με.

21 Ὁ δὲ ἰσχυροῦς ἐμβλέψας αὐτῶν, ἡρώ-
σῃ αὐτῶν, καὶ εἶπεν αὐτῶν· Ἐν σοὶ ὑπε-
ρεῖ.

44 Καὶ ὅς αὐτὴν ἤλθῃ ὑμῶν ἠγοῖσθαι
αὐτῷ, ἴσαι πάντοι δὲ αὐτῷ.

45 Καὶ ἡδὲ ὁ υἱὸς ἔσθ' ἀνηγάγει ἕκαστον
ἀφ' αὐτῶν, ἀλλὰ ἀφ' αὐτῶν, καὶ δὲ
καὶ ψυχῶν αὐτῶν λύσει ἀπὸ πολλῶν.

46 Καὶ ἔρχεται εἰς Ἱερουσόλ. καὶ ἐκ-
πορεύσεται αὐτὴ ἀπὸ Ἱερουσόλ. καὶ ἔσθ'
ῥαββίον αὐτῆ, ἔσθ' ὅχλος ἰσχυρῶν, υἱὸς
Τιμαίου Βαρθιμαίου ὁ τυφλὸς σκάν-
θητος ὡς τὸ ὄδιν ὡσεὶ αἰὼν.

47 Καὶ ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζω-
ραῖος ἐστίν, ἔρχεται κρούειν, καὶ λέγει· Ο
υἱὸς Δαβὶδ Ἰησοῦ, ἐλπίσόν με.

48 Καὶ ἐπιτίθει αὐτῷ πῶλον ἵνα
σιμῆται· ὃ ἡ πῶλον μάλιστ' ἔκρεται
ἢ Δαβὶδ, ἐλπίσόν με.

49 Καὶ πρὸς τὸν υἱόν, εἶπεν αὐτὸν φω-
τιθῆναι, καὶ φωνῆσαι τὸν τυφλόν, λέγωντις
αὐτῷ· Θάρσος, ἔρχαι, φωτίζει σε.

50 Ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτῷ,
ἑκείνους ἤλθῃ ὡσεὶ τὸ Ἰησοῦν.

51 Καὶ ἀπεκρίθης, λέγει αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς· Τί θήλεις ποιῆσαι σοι; Ὁ δὲ τυφλὸς
εἶπεν αὐτῷ· Ραββονί, ἵνα ἐταβλίψω.

52 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ὑπάγε· ἡ
πίστις σε σώσει σε. Καὶ ὡς ἴσως ἀνέβλε-
ψεν, καὶ ἠγάπησεν αὐτὸν Ἰησοῦς ἐν τῇ ὁδῷ.

Κεφ. ια'. 11.

Καὶ ὅτι ἐρχίζονται εἰς Ἱερουσαλήμ, εἰς
Βηθσαῦν καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τῶν
ἐλαιῶν, ἀπεστῆλθη δὲ ὁ τῶν μαθητῶν αὐτῶν,

2 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε εἰς τὴν
κάμην τῶν καρπιῶν ὑμῶν, καὶ ὀλίγως
ἐπισπορέτε ἐκεῖ εἰς αὐτὴν, ὅπως ἴσως πῶ-
λον διδῆμιόν, ἵνα ὅταν ὑδὴς ἀνθρώπων
πικρῆσιν, λύσειτε αὐτὴν ἀράγῃ.

3 Καὶ ἴσως ἴσως ὑμῖν εἶπη· Τί ποιεῖτε
τῷτο εἶπαί; Ὅτι ὁ Κύριος αὐτῶν ἔσθ' ἰσχυρῶν
καὶ ὀλίγως αὐτὸν ἀπεστῆλθη ὁ υἱός.

4 Ἀπῆλθον ἡ καὶ ἄρον τὸν πῶλον δε-
διδῆν ὡσεὶ τὸ ἦρξεν ἔξω ἐπὶ τῶν ἀμ-
φιδῶν, καὶ λύσει αὐτὸν.

5 Καὶ πρὸς τὸν υἱόν ἔσθ' ἰσχυρῶν ἴσως
αὐτοῖς· Τί ποιεῖτε λύσειτε τὸν πῶλον;

6 Οἱ δὲ εἶπεν αὐτοῖς κερῆς ἀνέβλεπα-
το ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀφῆκαν αὐτὸν.

7 Καὶ ἦραρον τὸν πῶλον ὡσεὶ τὸ Ἰη-
σοῦν, καὶ ἐπιβαλοὶ αὐτῷ τὸ ἱμάτιον αὐ-
τῶν καὶ ἐκάθισεν ἐπ' αὐτῷ.

8 Πολλοὶ δὲ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἔσθ' ἰσχυρῶν
εἰς τὸ ὄδιν· ἄλλοι δὲ σινοβάδας ἔκρεται ἐκ
τῶν δειδῶν, καὶ ἔσθ' ἰσχυρῶν εἰς τὸ ὄδιν.

9 Καὶ οἱ ἔσθ' ἰσχυρῶν καὶ οἱ ἀκροθῶντες
ἔκρεται, λέγωντις· Ὡσαύτως, ἀπολογημί-
ον ὁ ἐρχόμενος ἐπὶ τὸν Κύριον.

10 Εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία
ἐν ὀνόματι Κυρίου, ἔσθ' πατρὸς ἡμῶν
Δαβὶδ· Ὡσαύτως ἐν τοῖς ὑψίστοις.

11 Καὶ εἰσηλθὼν εἰς Ἱερουσαλήμ ὁ Ἰη-
σοῦς, καὶ εἰς τὸ ἱερόν, ἔσθ' ἀπειθαρχήσας
πάντων, ὅσως ἤδη ὤσως τῶν ὤσως, ἐξῆλ-
θεν εἰς Βηθανίαν καὶ τῶν δειδῶν.

12 Καὶ τῇ ἰππῶν ἐξελθόντων αὐ-
τῶν ἀπὸ Βηθανίας, ἔσθ' εἶπασαν.

13 Καὶ ἰδὼν πυκνὴν μακροῦν ἔκρεται
φύλλα, ἤλθῃ εἰς ἄρον ὀλίγως ἐκ αὐτῆ·
καὶ ἔλθῃ ἐπ' αὐτῶν, ὅδιν ὀλίγως εἰ μὴ
φύλλα· ἔσθ' ἡ καὶ κερῆς ὀλίγως.

14 Καὶ ἀπεκρίθης ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
τῶν· Μή κέρῃ σὺ εἰς τὸ ὕψος ὅδιν κερ-
πὸν φάρον, καὶ ἔκρεται οἱ μακροῦν αὐτῶν.

15 Καὶ ἔρχεται εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ
εἰσηλθὼν εἰς τὸ ἱερόν, ἔκρεται ἐκ
βάθρων τῶν πωλῶν καὶ ἔκρεται ὀλίγως
ἐπὶ ἱεροῦ, καὶ ὡς τρεπίσως τῶν κερῶν
καὶ ὡς κερῆς τῶν πωλῶν ὡς
ὡσεὶ τρεπίσως.

16 Καὶ ὡς ἔσθ' ἵσως ἵσως πρὸς διείγῃ
καὶ τῶν δειδῶν ἵσως.

17 Καὶ ἰδὼν οὐκ ἴσως αὐτοῖς· Οὐ γάρ-
κρεται· Ὅτι ὁ εἰσὸς με, οἶκον ὡσεὶ
ὡσεὶ κληροῦν· πᾶσι τοῖς ἵσως, ἔκρεται
ἡ ἵσως αὐτῶν ὡσεὶ ἵσως.

18 Καὶ ἔκρεται οἱ κερῆς ὡσεὶ καὶ οἱ
ὡσεὶ.

δραχμῆς, καὶ ἐζήτων πῶς αὐτοὶ ἀπολί-
θουσι ἰεροσολέων γὰρ αὐτοὶ, ὅτι πᾶς ὁ ὄχλος
ἐξιπορεύθη ἐπὶ τῇ διδραχμῇ αὐτῶν.

19 Καὶ ὅτι ὁ ψὶ ἐξήρθε, ἐξεπορεύθη
ἐξ αὐτῆ πόλεως.

20 Καὶ παρὸς τὸν ὄχλον πορεύονται, εὐ-
δοῦντες ἡσυχίαν ἐξηρεαμμένον ἐκρίζοντες.

21 Καὶ ἀνακηροῦντι ὁ Πίτρος, λίγη
αὐτῶν Ἰαββὶ, ἰδοὺ, ἡ σικκὴ καὶ καίτηρα-
ται, ἐξήραται.

22 Καὶ ἀποκρίθεις Ἰησοῦς, λίγη αὐ-
τῶν Ἐχίλι πίσι Οἰῶν.

23 Ἀλλὰ γὰρ λίγων ὑμῖν, ὅτι δὲ αὐτὸς ἔπη
τῶν ὄρων τάτω Ἀρθηκὴ, καὶ βλήθη ἐν τῇ
θάλασσῃ· Ἐμὴ ἀφικεῖται ἐν τῇ κερ-
δίᾳ αὐτῶν, ἀλλὰ πισδύση, ὅτι αὐτὸς λίγη
γίνονται ἴσαι αὐτῶν ὅτι ἐπὶ ἔπη.

24 Διὰ τῶν λίγων ὑμῖν, πᾶσι ὅτι
αὐτὸς ἀποκρίθεται αὐτοῖς, πισδύει
ὅτι λαμβάνει καὶ ἴσαι ὑμῖν.

25 Καὶ ὅταν σήκει ἀποκρίθεται, ἀφί-
πει ἐπὶ ἔχλι καὶ πύθων· ἵνα καὶ ὁ
πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς ἔρανοις ἀφῆ ὑμῖν
τὸ ἀποκρίθεται ὑμῶν.

26 Εἰ ἡ ὑμῖν ὅτι ἀφίπει, ἔρα ὁ πα-
τὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς ἔρανοις ἀφῆσθαι
τὸ ἀποκρίθεται ὑμῶν.

27 Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσόλυ-
μα· καὶ ἐν τῷ ἱερῷ ἀειψυθῆναι αὐτῶν,
ἔρχεται παρὸς αὐτοὺς οἱ δραχμῆς καὶ οἱ
σηκαμῆς ἔρα οἱ περὶ βύθου.

28 Καὶ λίγων αὐτῶν· Ἐν ποίᾳ ἐξ-
υσίᾳ ταῦτα ποιῆς; ἔρα πῶς ἔρα ἐξυσίᾳ
ταῦτων ἔρα δῶκεν ἵνα ταῦτα ποιῆς;

29 Ὁ ἡ Ἰησοῦς ἀποκρίθεις, εὐδοῦν
αὐτοῖς· Ἐπρωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ ἵνα λόγων
καὶ ἀποκρίθεται μοι, ἔρα ὑμῖν ἐν ποίᾳ
ἐξυσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

30 Τὸ βῆμα Ἰωάννης ἐξ ἔρα
καὶ, ἡ ἐξ ἀνθρώπων ἀποκρίθεται μοι.

31 Καὶ ἐλοχίζοντες παρὸς ἑαυτοὺς, λί-
γους· Ἐάν εἰπωμεν· ἐξ ἔρα, ἱερῶν

Διὰ ὅτι ὅτι ἀποκρίθεται αὐτοῖς;

32 Ἀλλὰ ἵνα εἰπωμεν· Ἐξ ἀνθρώπων·
ἐφοβῆναι τὸ λαοὶ ἀπαυλῆς γὰρ ἔρα
Ἰωάννης, ὅτι οὕτως ἀποκρίθεται καὶ.

33 Καὶ ἀποκρίθεται, λίγων τῶν ἱε-
ρωῶν· Οὐκ οἶδαμεν· Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπο-
κρίθεις, λίγη αὐτοῖς· Οὐδὲ ἐρῶ λίγων
ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξυσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

Κιφ. ἱβ'. 11.

Καὶ ἔρα αὐτοῖς ἐν τῷ ὄχλῳ
λίγων ἀποκρίθεται ἰεροσολέων ἀφῆ
πύθων, καὶ ἀφῆσθαι φρασημῶν, ἔρα ἔρα
ἐπιπύθων, καὶ ἀποκρίθεται πύθων, ἔρα
ἔρα αὐτοῖς γαργῆς καὶ ἀποκρίθεται.

2 Καὶ ἀφῆσθαι παρὸς τὸν γαργῆς τῶν
καὶ ἀφῆσθαι, ἵνα ἀφῆσθαι τῶν γαργῆς λα-
βῆ δῶκεν ἔρα ἀποκρίθεται.

3 Οἱ ἡ, λαβῆσθαι αὐτοῖς, ἔρα, καὶ
ἀφῆσθαι ἐρατοῖς.

4 Καὶ πάλιν ἀφῆσθαι παρὸς αὐτοὺς ἔρα
λαοὶ δῶκεν ἀφῆσθαι ἰεροσολέων ἀφῆσθαι
ἐρατοῖς, ἔρα ἀφῆσθαι ἰεροσολέων ἀφῆσθαι.

5 Καὶ πάλιν ἔρα ἀφῆσθαι ἀφῆσθαι
ἐρατοῖς καὶ πολλὰς ἀφῆσθαι, τὸν
καὶ ἀφῆσθαι, τὸν ἡ ἀποκρίθεται.

6 Ἐπὶ ἔρα ἔρα ἔρα ἔρα ἀφῆσθαι αὐ-
τῶν, ἀφῆσθαι ἔρα αὐτοῖς παρὸς ἔρα
καὶ, λίγων· Ὅτι ἐρατοῖς τῶν ἔρα καὶ.

7 Ἐρατοῖς δὲ οἱ γαργῆς εἰ ποὺ παρὸς
ἑαυτοῦς· Ὅτι ἔρα ὅτι ὁ κληρονομοῦ
δῶκεν, ἀποκρίθεται αὐτοῖς, καὶ ἔρα
ἔρα ἡ κληρονομία.

8 Καὶ λαβῆσθαι αὐτοῖς, ἀφῆσθαι, καὶ
ἔρα βαλοῦν ἔρα ἀποκρίθεται.

9 Τί ὅτι ποιῆσθαι ὁ κληρονομοῦ ἀφῆσθαι
λαοῖς; Ἐρατοῖς τῶν ἀποκρίθεται τὸν γαργῆς,
καὶ δῶκεν τῶν ἀποκρίθεται ἀφῆσθαι.

10 Οὐδὲ ἡ γαργῆς ταῦτων ἀφῆσθαι
λαοῖς ὅτι ἀποκρίθεται οἱ οἰκοδομητοῖς,
ἔρα ἔρα ἔρα εἰς κληρονομία.

11 Παρὸς Κυρίῳ ἐξῆσθαι αὐτῶν καὶ ἔρα
γαργῆς ἐν ὄφθαλμοῖς ἡμῶν;

χῆς ἀπεκρίθη, εἶπεν αὐτῷ· Οὐ μακρὸν ἔτι δὲ βασιλείας ἔσθι. Καὶ ἕδεις οὐκίπῃ ἐπὶ τὸ μακρὸν αὐτὸν ἐπιρωτῆσαι.

35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· Πῶς λίθισιν οἱ γεμμάεις, ὅτι ὁ Χρῆστος ἦος ἐστὶ Δαβίδ·

36 Αὐτὸς γὰρ Δαβὶδ εἶπεν ἐν τῷ πνεύματι κυρίου· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθω ἐκ δεξιῶν μου, ἕως αὐτῶν ἡμέρας ἔχθης· σαυτοπόδιον τῶν ποδῶν σου.

37 Αὐτὸς οὖν Δαβὶδ λέγει αὐτὸν κύριον, καὶ ποῦ ἦος αὐτῷ ἐστὶ; Καὶ ὁ πολλὸς ὄχλος ἤκουεν αὐτῷ ἠδύως.

38 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτῷ· Βλέπιτε δὲ τῶν γεμμάτων τῶν θελόντων ἐν σοφαῖς περιπατεῖν, καὶ ἀσασμῶς ἐν ταῖς ἀγοραῖς,

39 Καὶ περὶ καθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ περὶ κλισίας ἐν ταῖς δόξαις.

40 Οἱ καλιθιόντες ἐν οἰκίαις τῶν χρησίων, ἐσφάσθη μακρὰ προσόχρημοι· ἔτι λήψονται περισσότροπος κελύφα.

41 Καὶ καθίσας ὁ Ἰησοῦς κατίσθη ἐν γεφυλακίαις, ἰδεῖν πῶς ὁ ὄχλος βάξει χαλκὸν εἰς τὸ γεφυλακίον. καὶ πολλοὶ πλάσσοι ἔβαλλον πλάκα.

42 Καὶ ἐλθὼσα μία χίρα πλωχὴ ἔβαλε λεπτὰ δύο, ὅ ἐστι κροσάντης.

43 Καὶ ἐσθρακισάμην τὰς γεφυλάκας αὐτῷ λέγει αὐτοῖς· Ἄλλω λίθω ὑμῖν, ὅτι ἡ χίρα αὐτῆ ἢ πλωχὴ πλεονεκτήει βίβληκε τῶν βαλόντων εἰς τὸ γεφυλακίον.

44 Πάντες γὰρ ἐκ τῶν περιουσιῶν αὐτῶν ἔβαλον αὐτῷ· ἐκ τῶν ὑστερήσεως αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχεν ἔβαλον, ὅλον τῶν βίων αὐτῆς.

Κιφ. ιγ. 13.

Καὶ ἐκπερσομῶν αὐτῷ ἐκ τῶν ἱερῶν, λέγει αὐτῷ εἰς τῶν γεφυλάκων αὐτῷ· Διδάσκων κλειδὸς ποταποὶ λίθοι καὶ ποταπὴ οἰκοδομῆς.

2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῷ· Βλέπιτε τὰς ἐκ μεγάλας οἰκοδομῆς; ἢ μὴ ἀφῆθῃ λίθος ἐπὶ λίθου, ὃς ἢ μὴ κερταλυθῆ.

3 Καὶ κερταλυθῆ αὐτῷ εἰς τὸ ἱερὸν τῶν ἱεραίων κατίσθη ἔτι ἱερῶν, ἰπρωτων αὐτὸν κατ' ἰδίῳ Πίτρου καὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου καὶ Ἀνδρίας·

4 Εἰπὶ ἡμῖν ποῦ τῶν περὶ ἐσθαι, καὶ τὸ σημεῖον ὅπου μίση παύει ταῦτα σωθῆναι.

5 Ὅ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς αὐτοῖς, ἤρξατο λέγειν· Βλέπιτε μή τις ὑμῶν πλάσσει·

6 Πολλοὶ γὰρ ἰλούσονται ἐπὶ τῷ ὄφθαλμῷ μου, λίθους· ὅτι ἰσθίμι· καὶ πολλοὶ πλάσσει.

7 Ὅταν ἡ ἀκρότης πολέμων καὶ ἀκράτος πολέμων, μὴ θροῖδι· δεῖ γὰρ ἤρῃσθαι· ἀλλ' ἔπει τὸ πλῆθος.

8 Ἐρεθήσονται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλεία· καὶ ἔσονται σφραγίσαι τὸν πόπον, καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ περσυχαι.

9 Ἀρχὴ ὧν ταῦτα· βλέπιτε ἢ ὑμῖν ἰαυτῶν· ὅτι ἔσονται γὰρ ὑμῶν εἰς συσθρα καὶ εἰς σωσθρα· ὁ ἀρῃσθαι, καὶ ἐπὶ ἡμέρας ἐκ βαπλίων σθρα· σθρα εἰσθαι ἡμῶν, εἰς μαρτυροῖ αὐτοῖς.

10 Καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη δεῖ περσονται κερταλυθῆ τὸ δὲ ἀρῃσθαι.

11 Ὅταν ἡ ἀκρότης ὑμῶν ὅτι ἔσονται δὲ δὲ, μὴ περσονται πὶ λαλήσονται, μὴδὲ μιλιπῆτε· ἀλλ' ὁ ἰαὸν δὲ ὑμῖν ἐν σθρα τῇ ἡμέρᾳ, τῶν λαλήσονται ἢ γὰρ ἐστὶ ὑμῶν οἱ λαλήσονται, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον.

12 Περσονται ἢ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, ἢ πατὴρ τέκνον· καὶ ἰπνασθρασθρα τέκνα ἐπὶ γυνῆς, καὶ θρασθρα αὐτῶν.

13 Καὶ ἔσονται μιςθρα ὑμῶν ὑπὸ πνεῦμα· ἀλλ' ὁ ἰαὸν μὴ· ὁ δὲ ὑμῶν

64

νας εἰς πλῆθος ἔσονται σωθήσονται.

14 Ὅταν ᾗ ἰδὴν τὸ βδελύσκειν τὴν φροσύνην τοῦ βῆθρον Δαυὶδ ὁ σωφίτης, ἵσως ὅπως ἔδει, (ὁ ἀναγκάσκειν νοεῖτω) τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φονεῖται-σθε εἰς τὰ ὄρη.

15 Ὅτι ἐπὶ τῶν δόμων, μὴ καταβάτω εἰς τὴν οἰκίαν, μηδὲ ἐισέλθῃτε εἰς αἰεὶ καὶ τὴν οἰκίαν αὐτῶν.

16 Καὶ ὁ εἰς τὸ ἀρετὸν ὄν, μὴ ἐπιγραφάτω εἰς τὸ ὄπισθεν, ἀρα τὸ ἰμῶπιον αὐτοῦ.

17 Οὐαὶ ᾗ τῆς ἐσθῆτος ἐκείνης καὶ τῆς θηλαζούσης ἐσθῆτος ἐκείνης τῆς ἡμέρας.

18 Προσώματι ᾗ ἴσα μὴ γίνῃται ἡ φυγὴ ὑμῶν ἡμέρας.

19 Ἐσθῆτι ᾗ ἡμέρας ἐκείνης θλίψις, οἷα ἔχουσι βιασθῆται ἀπὸ ἀρχῆς κτίσεως ἕως τέλει τοῦ αἰῶνος, ἵσως ὅπως ἔδει, καὶ ἔτι μὴ γίνῃ.

20 Καὶ εἰ μὴ κύριος ἐκόλωσεν ταῖς ἡμέρας, ὅσα αὐτῶν ἴσθη πῦσαι σέβει· ἀλλὰ διὰ τῆς ἐκλεκτῆς ἕως ἐξελίξασθαι, ἐκόλωσεν ταῖς ἡμέρας.

21 Καὶ τότε ἴαν ἕως ὑμῶν εἴπῃ· ἰδὲν, ὡδὲ ὁ Χριστὸς ἡ ἰδὲν ἐκείνῃ μὴ πιστεύσει.

22 Ἐμνησθῆσθε ᾗ ψαυδὲς καὶ ψαυδὲς φησὶ καὶ δῶσθε σημεῖα ἐπίθετα, ὅπως τὸ ἀποσταλέν, ἐκ δυνάτων, ἐκ τῆς ἐκλεκτῆς.

23 Ὑμῖν ᾗ βλίπτῃ· ἰδὲν, ὡσεὶ ἡμεῖς ὑμῖν πᾶσι.

24 Ἀλλὰ ἐκείνης ταῖς ἡμέραις, καὶ τῆς θλίψεως ἐκείνης, ὁ ἥλιος σκολευθήσεται, καὶ ἡ σελήνη ἔσται ὡς τὸ φεγγῆμα αὐτῆς.

25 Καὶ οἱ ἀστέρες ἔσονται ὡσεὶ ἵσθηται ἐκπίπτοντες, καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς ἔρασι σκολευθήσονται.

26 Καὶ τότε ὄψον τὸ ἔσται ὡσεὶ ἀφροσύνη ἐρχομένη ἐν φιλίᾳ καὶ δυνάμει πολλῇ καὶ δόξῃ.

27 Καὶ τότε ἀποστέλλῃ τὸν ἀγγέλου αὐτοῦ, καὶ ἐπισπασθῆναι τὸν ἐκλεκτὸν αὐτοῦ ἐκ τῆς πόλεως αὐτοῦ, ἀπὸ ἀκροῦ γῆς ἵσως ἀκροῦ ἔρασι.

28 Ἀπὸ τῆς συκῆς καὶ τῆς ὄλιβου· ὅταν αὐτῆς ἦδῃ ὁ κλάδος ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐκφυῖται τὸ φύλλον, γινώσκῃτε ὅτι ἵσθηται τὸ ἔσται ἵσθηται.

29 Οὕτως καὶ ὑμῖν, ὅταν ἴσθηται ἡ γῆ, γινώσκῃτε ὅτι ἵσθηται ἵσθηται ἵσθηται.

30 Ἀλλὰ λίγω ὑμῖν, ὅτι ἔτι μὴ περιέλθῃ ἡ γῆ αὐτῆ, μίχρως ἔτι πᾶσι ἔσται ἵσθηται.

31 Ὅ γὰρ ἔρασι καὶ ἡ γῆ παρελθούσονται οἱ ᾗ λόγῳ μὴ ἔτι περιέλθῃ.

32 Περὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἔσται ὡσεὶ οἱ οἶδοι, ὡδὲ οἱ ἀγγέλοι οἱ ἐν ἔρασι, ὡδὲ ὁ υἱὸς, ἐκ μὴ ὁ πατήρ.

33 Βλίπτῃ, ἀρετῆτι ἔσται ὡσεὶ ἔρασι· ὅσα οἶδοι γὰρ πότι ὁ κηρὸς ἵσθηται.

34 Ὅτι ἀφροσύνη ἀποδοθήσεται ἀφροσύνης τῆς οἰκίας αὐτῆ, ἔδως τῆς δούλης αὐτῆς τῆς ἐκλεκτῆς, ἐκ ἔρασι αὐτῆ, ἔσται ἵσθηται ἐκλεκτῆς ἵσθηται ἵσθηται.

35 Γρηγορήσῃτε ἔσται, (ὅσα οἶδοι γὰρ πότι ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἔρασι), ὅψῃ, ἡ μισοφυκία, ἡ ἀλεγειοφονία, ἡ ὡσεὶ.

36 Μὴ ἰλθῆναι ἐκείνης, ὡσεὶ ὑμῖν καὶ δόξῃ.

37 Ἀπὸ ὑμῶν λίγω, πᾶσι λίγω· Γρηγορήσῃτε.

Κεφ. ιδ'. 14.

Ἡ ἔσται τὸ πᾶσι καὶ τῆς ἔρασι καὶ δύο ἡμέρας. καὶ ἐξῆς οἱ ἀρετῆτι καὶ οἱ ὡσεὶ πᾶσι αὐτοῖς ἐκ δόξῃ καὶ δόξῃτι.

2 Ἐλεγε δὲ· Μὴ ἐκ τῆς ἔρασι, μὴ πᾶσι ἵσθηται ἵσθηται ἵσθηται.

3 Καὶ ὡσεὶ αὐτῆς ἐκ Βηθανία ἐκ τῆς οἰκίας Σίμωνος ἔσται ἵσθηται, καὶ ὡσεὶ αὐτῆ, ἦλθῃ γῆ ἔρασι ἀλαβαστρον μύρου.

μόρα, γάρδρα πιεστικῆς πολυελαῖς· καὶ σωλεΐψασα τὸ ὑλάβατρον, κατῆχαι αὐτὸ καὶ τὴν κεφαλῆς.

4 Ἦσσο δὲ ἱνας ἀνωσκιῶντες ὡς εἰς αὐτὸς, καὶ λίγρηιες· Εἰς ἡ ἡ ὑπὸ λῆξ αὐτῆ ἔμυρον γέροντι;

5 Ἠδὲ ἡ αὐτὸ γὰρ τὸ πρὸς θλίψαι ἐπὶ αὐτῶν τετρακισίω δένωραϊω, ἔδεδῶκε αὐτοῖς πῖλαις. Καὶ οὐ βεβρωμῶν αὐτῆ.

6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄφῃτε αὐτῶν· ἡ αὐτῆ κῆπος περιχέλι, καλὸν ἔργον ἐργάσατο εἰς ἐμὴν.

7 Πάντοτε γὰρ τὸς πῖλαις ἔχαι μεθ' αὐτῶν, καὶ ὅταν ἦληπε, δῶκε αὐτοῖς ἅπασαι ποιῆσαι ἐμὴν ἔργον πάντοτε ἔχαι.

8 Οὐ εἶχον αὐτῆ, ἐποίησαν ὡσεὶ λαβὴ μωροῖται μετὰ τὸ σῶμα εἰς τὸν σῶφιασμός.

9 Ἀλλὸν λίγρη ὑμῶν, ὅπως ὡ κρηυχθῆ τὸ διαβόλιον τῶτο εἰς ὅλον τὸ κῆπον, καὶ ὁ ἐποίησεν αὐτῆ, λαληθήσεται εἰς μνημόσωνοι αὐτῆς.

10 Καὶ ὁ Ἰάδας ὁ ἰσκαερώτης, εἰς τὸ δῶκεν, ἀπῆλθε ὡς τὸς δόχηρεῖς, ἵνα ὡρῶσθαι αὐτοὺς αὐτοῖς.

11 Ὁ δὲ ἀκύσωνις ἰχάρησαν· καὶ ἐπὶ ἡ γέλαντο αὐτῶν δόχηροι δύναι· καὶ ἔζητε πῶς ἀκίχρηως αὐτὸν ὡρῶσθαι.

12 Καὶ τῆ ὡρῶτη ἡμέρα τὸ ἀζύμων, ἔπει τὸ πῖλαια ἔφυον, λίγρησιν αὐτῶν οἱ μαθηταὶ αὐτῶν· Πῦ θίλλες ἀπληθόντες ἐτοιμασῶμεν, ἵνα φάγης τὸ πῖλαια.

13 Καὶ ἀπεπέλαξεν ὁ ἰσκαερώτης αὐτῶν, καὶ λίγρη αὐτοῖς· Ὑπάρχει εἰς τὸ πῖλαια, καὶ ἀπαντήσῃ ὑμῖν ἀνθρώπων κίχρημοι ὑδάτων· βυραῖζων ἀκίχρησιν ὡσεὶ αὐτῶν.

14 Καὶ ὡς ἐβῶν εἰς τὴν ἄσπιδον, εἶπαι πρὸς οἰκονομῶν· Ὅπως δὲ δῶκεν αὐτῶν λίγρη· Πῦ εἰς τὸ κῆπον αὐτῶν ὡς τὸ πῖλαια καὶ τὸ μαθητῶν μετὰ φύγης;

15 Καὶ αὐτοῖς ὑμῖν δὲ εἶπεν ἀνθρώπων μετὰ

μαθητῶν· ἔτι μῶν· ἔκῃ ἐτοιμασῶμεν ἡμῖν.

16 Καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτῶν, καὶ ἦλθον εἰς τὸ πῖλαια, καὶ ὡσεὶ ἔπει αὐτοῖς· καὶ ἡτοιμασῶμεν τὸ πῖλαια.

17 Καὶ ὡσεὶ ἡτοιμασῶμεν ἔργον καὶ τὸ δῶκεν.

18 Καὶ ἀνὰ κῆρον αὐτῶν καὶ ἰδιότων, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ἀλλὸν λίγρη ὑμῶν, ὅπως εἰς ὑμῶν ὡρῶσθαι μετὰ ἐμῶν.

19 Οἱ δὲ ἡρώτων· λυγρῶν, καὶ λίγρη αὐτῶν εἰς κῆρον· Μή τι γινώσκῃς ἄλλος· Μή τι γινώσκῃς;

20 Ὁ δὲ ἀπεκρίθη, εἶπεν αὐτοῖς· Εἰς ἔκῃ τὸ δῶκεν, ὁ ἰσκαερώτης μετὰ ἐμῶν εἰς τὸ πῖλαια.

21 Ὁ μὲν ἄλλος ἔπει ἀνθρώπων ἰσκαερώτης, καὶ ὡσεὶ αὐτῶν· καὶ ὡσεὶ αὐτῶν ἀνθρώπων ἐκίχρησεν· ὁ ἄλλος ἔπει ἀνθρώπων ὡρῶσθαι μετὰ αὐτῶν, εἰς ὅσον ἐξῆλθον ὁ ἀνθρώπων ἐκίχρησεν.

22 Καὶ ἰδιότων αὐτῶν, λαβῶν ὁ Ἰησοῦς ἄρτον, ἀλογίστους ἔκλασεν· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἔπει· Λαβῶν, φάγητε τῶτο εἰς τὸ σῶμα μετὰ.

23 Καὶ λαβῶν τὸ ποτήριον, ἀλογίστους ἔδωκεν αὐτοῖς· καὶ ἔπει· ἔξ αὐτῶν πῖλαια.

24 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τῶτο εἰς τὸ σῶμα μετὰ τὸ κῆρον ἀλογίστους, τὸ ὡσεὶ πολλῶν ἐκίχρησεν.

25 Ἀλλὸν λίγρη ὑμῶν, ὅπως ὡσεὶ ἐμὴ πῖλαια ἔξ αὐτῶν· τὸ ἀμύμων, ἵνα ὡσεὶ ἡμέρας ἐκίχρησεν, ἵνα αὐτὸ πῖλαια κῆρον ἐν τῆ βασιλείᾳ ἔξ αὐτῶν.

26 Καὶ ὑμῶν αὐτῶν ἐξῆλθον εἰς τὸ ὅσον τὸ ἔλασεν.

27 Καὶ λίγρη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὅπως πῖλαια σκαυδομαθῆσθαι ἐν ἐμοῖς ἐν τῆ βασιλείᾳ ὡσεὶ ἡμέρας· Παύσει τὸ πῖλαια, καὶ διασκορπισθῆσθαι πρὸς ὅσον.

28 Ἀλλὰ μὲν τὸ ἰσχυρῶς αἰ με, ὡς ἄξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

29 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· Καὶ εἰ πάντες σκοπεύουσι τὸν Ἰησοῦν, ἀλλ' ἔκ τῶν.

30 Καὶ λίχθ' αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀλλ' ἔκ τῶν λέγω σοι, ὅτι σήμερον ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, πρὶν ἢ δεῖ ἀλίσθω φωνῆσαι, τρεῖς ἀπαρήσῃ με.

31 Ὁ δὲ ἐκ πρῶτος ἔλεγεν μακάριον· Ἐάν με διησώπησιν αὐτῶν, ἢ μὴ σὶ ἀπαρήσῃ με· ὡσαύτως δὲ εἰ πάντες ἔλθουσιν.

32 Καὶ ἔρχοντο εἰς χειροὺς τὸ ὄνομα Γεθσημανῆ· ἔλεγε τῷ μαθητῆτι αὐτοῦ· Καθίστατε ὡδὲ ἕως τῆς ἐξόδου.

33 Καὶ ὡρᾶ λαμβάνει τὸ Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην μὲν ἑαυτῶν καὶ ἤρξατο ἐκπαμβεῖσθαι καὶ ἀδελφῶν.

34 Καὶ λίχθ' αὐτοῖς· Περιλυτῶσθε τὴν ψυχὴν μὲν ἕως θανάτου· μέγα δὲ ὡδὲ, καὶ ζῆτε ἕπαι.

35 Καὶ ὡρᾶ λῆθ' μικρὸν, ἵπουσιν ἐπὶ τῆς γῆς· ὡσαύτως ἵνα, ἢ διωκτόντες, περιλθῶ ἀπ' αὐτῶν ἕως.

36 Καὶ ἔλεγε· Ἀδοῦα ὁ πατήρ, πείθεσθε ὑμᾶς σοι· παρὶς τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμῶν τῶν ἀλλ' ἢ τῶν ἰσχυρῶν, ἀλλὰ τί σὺ.

37 Καὶ ἔρχεται καὶ δεικνύει αὐτοῖς κερταίνουσαν καὶ λίχθ' αὐτῶν Πέτρον· Σίμων, κερταίνουσαν; σὺ ἰσχυρὸς μίση ὡρᾶ ζῆτε ἕπαι.

38 Ζῆτε ἕπαι καὶ ὡσαύτως εἶπεν, ἵνα μὴ ἐσθλῆς εἰς πρῶτον. τὸ μὲν πνύμα ὡσαύτως, ἢ ὅτι ἀδελφῶν.

39 Καὶ πάλιν ἀπλῶν ὡσαύτως εἶπεν, ὅτι αὐτοὶ λόγῳ εἶπαι.

40 Καὶ ὑποστρίψας ὄρει αὐτοῖς πάλιν κερταίνουσαν, (ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν βεβαρημένοι) καὶ σὺ ἢ ὡσαύτως πάλιν ἀπλῶν.

41 Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον, καὶ λίχθ' αὐτοῖς· Καθίστατε τὸ λοιπὸν καὶ ἀπαμύοιτε· ἀπὸ τῆς ἡλῆς ἢ ὡρᾶ· ἰδὲ,

ὡρᾶ διδοῖται ὁ ἦος ὡσαύτως εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀμαρτανῶν,

42 Ἐγείρεσθε, ἀγῶν· ἰδὲ, ὁ ὡρᾶ διδοῖς με ἕως.

43 Καὶ ἀφίκεται, ἵπ αὐτῶν λαλῶν, ὡρᾶ εἰς τὴν ἰσχυρῶν, εἰς ὧν τὸ διδοῖς καὶ μετὰ αὐτῶν ὄχλῳ πολὺς μὲν μακαρίων καὶ ἐξῶν ὡρᾶ τῶν ἀφίκεται καὶ τῶν μακαρίων καὶ τῶν πρῶτον.

44 Διδώκει δὲ ὁ ὡρᾶ διδοῖς αὐτοῖς σύστασθαι αὐτοῖς, λίχθ'· ὅτι αὐτῶν φιλῶν, αὐτοῖς ἵπ· κερταίνουσαν αὐτοῖς, καὶ ἀπαμύοιτε ἀσφαλῶς.

45 Καὶ ἔλθον, ἀφίκεται ὡρᾶ αὐτῶν, λίχθ'· ῥαββί, ῥαββί· καὶ κερταίνουσαν αὐτοῖς.

46 Οἱ δὲ ἵπ βλαστῶν· αὐτοῖς τὰς χεῖρας αὐτῶν, ἔσθλῶν αὐτοῖς.

47 Εἰς δὲ ἕως τῶν πρῶτον ὡσαύτως εἶπεν τῶν μακαρίων, ἵπασιν τὸ δῶρον ὡσαύτως, καὶ ἀφίκεται αὐτῶν τὸ ὡρᾶ.

48 Καὶ ἀφίκεται ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· ὡσαύτως ἵπ ἕως τῶν μὲν μακαρίων ἔξῶν συλλαβῆς με;

49 Καθ' ἡμέρας ἡμέρας ὡσαύτως ἐν τῶν ἵπ διδοῖς, καὶ σὺ κερταίνουσαν με· ἀλλ' ἵπ ὡσαύτως ὡσαύτως.

50 Καὶ ἀφίκεται αὐτοῖς πάντες ἐφύγη.

51 Καὶ εἰς τὴν ἡμέραν ὡσαύτως αὐτῶν, ὡσαύτως βλαστῶν σινδῶνα ἐπὶ γυμνῶν καὶ κερταίνουσαν αὐτοῖς οἱ ἡμέρας.

52 Ὁ δὲ κερταίνουσαν τὸ σινδῶνα, γυμνῶν ἐφύγη ἀπ' αὐτῶν.

53 Καὶ ἀπὸ τῶν τῶν Ἰησοῦν ὡσαύτως τῶν ἀφίκεται· ἔσθλῶν αὐτῶν πάντες οἱ ἀφίκεται καὶ οἱ πρῶτον καὶ οἱ μακαρίων.

54 Καὶ ὁ Πέτρος δὲ τὸ μακαρίων ἡμέρας αὐτῶν ἕως ἕως ἢ ὡσαύτως ἀφίκεται καὶ ἡμέρας ὡσαύτως καὶ τῶν μακαρίων ὡσαύτως.

55 Οἱ δὲ ἀφίκεται καὶ ὅλοι τὸ σινδῶνα ἕως τῶν

ἔζητον κὺ τῷ Ἰησοῦ μαρτυρεῖαν, εἰς τὸ
θανατώσαι αὐτοὺς, κὺ ἔχοντες ὄρεσκοι.

56 Πολλοὶ γὰρ ἐψεύδα μαρτυρεῖν κατ'
αὐτῷ· κὺ ἴσταν αἱ μαρτυρεῖαι οὐκ ἦσαν.

57 Καὶ ἄλλοι ἀναστάντες, ἐψεύδα μαρ-
τυρεῖν κατ' αὐτῷ, λίγωντες·

58 Ὅτι ἡμεῖς ἠκούσαμεν αὐτῷ λίγων-
τε· Ὅτι ἰζώ καὶ αὐτῷ τὸ ναὸν τῶν τοῦ
τῷ χροποῖντοι καὶ ἄλλῃ τριῶν ἡμερῶν
αἰδοὺ ἀχροποῖντοι οἰκοδομήσου.

59 Καὶ ἔδεν ἄπως ἴσταν ἡ μαρτυ-
ρεῖα αὐτῶν.

60 Καὶ ἀναστὰς ὁ δόξαιρός εἰς τὸ
μίσην, ἐπρώτησε τῷ Ἰησοῦν, λίγων· Οὐκ
ἀποκρίθη ἔδεν; ἢ ἔτσι σε καὶ μαρ-
τυρεῖσι;

61 Ὁ δὲ ἰσώπα, κὺ ἔδεν ἀπεκρίνα-
ται. Πάλιν ὁ δόξαιρός ἐπρώτα αὐτῶν,
κὺ λίγων αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ
δαυδαίτη;

62 Ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι. καὶ
ἔψιδεν τῷ υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῷ ἁγίου
ἐκ δεξιῶν τῷ δαυδαίμω, κὺ ἐρχόμενος
ἐν τῷ ἰφιλῶν τοῦ ἔραων.

63 Ὁ δὲ δόξαιρός, ἀφῆρξεν ἄλλοις χι-
τῶνας αὐτῷ, λίγων· Τί ἐπιχρῆσαν ἔχο-
μεν μαρτυρεῖν;

64 Ἠκούσατε τῷ βλασφημίας· ἢ ὑμεῖς
φαίνεταί; Οἱ δὲ πάντες κατέκριναν
αὐτὸν εἰς τὸ ἴσταν θανάτου.

65 Καὶ ἤρξατο ἄλλοις ἐμπλήναι αὐτῷ,
κὺ ἔψιδεν ἡ ἀποστολὴ αὐτῷ, κὺ
καλαφίζεν αὐτὸν, κὺ λίγων αὐτῷ· Προ-
φήτῶσιν. Ἐοὶ ἔσταν ἔραπισμασιν
αὐτῶν ἴσταν.

66 Καὶ ὁ ἰησοῦς τῷ Πίτρου ἐν τῇ αὐλῇ
ἔρατω, ἔρατω μίαν τῷ παιδοσκῶν τοῦ δό-
ξαιρός·

67 Καὶ ἰδῶσα τῷ Πίτρου ἡροματό-
μενος, ἐμβλίψασα αὐτῷ, λίγων· Καὶ
σὺ ἐν τῷ Ναζαρεῦ Ἰησοῦ ἦσταν.

68 Ὁ δὲ ἠρῆσατο, λίγων· Οὐκ οἶδα,

ἔδεν ἐπίσταμαι τί σὺ λίγων. Καὶ ἔπληθον
ἔρα εἰς τὸ θανατώσαι· καὶ ἀλίκωρ ἐ-
φώνησε.

69 Καὶ ἡ παιδοσκῶν ἰδῶσα αὐτὸν πα-
λιν, ἤρξατο λίγων τοῖς παρισηκόσιν· Ὅτι
ἔτσι εἶ αὐτῷ εἶσι.

70 Ὁ δὲ πάλιν ἠρῆσεν· Καὶ ἐν μίαν
πάλιν οἱ παρισῆτοι ἐλίγων τῷ Πίτρου·
Ἀληθῶς εἶ αὐτῶν εἶ· κὺ γὰρ Γαλιλαῦ
εἶ, καὶ ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει.

71 Ὁ δὲ ἠρῆσατο ἀνατημαζίζεν· Ἐδεν ἔρα
Ὅτι ἔρα οἶδα τῷ ἀνθρώπου τῷ ἔρα οἱ λίγων.

72 Καὶ ἐκ δόξαιρος ἀλίκωρ ἐφώνη-
σε. Ἐδεν μῆθη ὁ Πίτρου τῷ ἠρῆσεν
ἔρα εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι πρὶν ἀλί-
κωρ φωνῆσαι ἔρα, ἀπαρήση με τρεῖς.
Καὶ ἐπιβαλὸν, ἔρα.

Κεφ. ιβ'. 15.

Καὶ ἔρα ἐπὶ τὸ παρὶ συμβύλιον
ποιήσαντες οἱ δόξαιρος ἐν τῷ πε-
σοῦτῶν κὺ γεραμαζίζεν, καὶ ἔρα τὸ
συνῆριον, δόξαιρος τῷ ἰησοῦ ἀπώλιν
κὺ παρὶ δόξαιρος τῷ Πιλάτου.

2 Καὶ ἐπρώτησεν αὐτὸν ὁ Πιλάτου·
Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῷ Ἰουδαίας; Ὁ δὲ ἀπο-
κρίθη, εἶπεν αὐτῷ· Σὺ λίγων.

3 Καὶ κατηγόρουν αὐτῷ οἱ δόξαιρος
πολλά.

4 Ὁ δὲ Πιλάτου πάλιν ἐπρώτησεν
αὐτὸν, λίγων· Οὐκ ἀποκρίθη ἔρα; ἴδεν
πῶσα σε καὶ μαρτυρεῖσιν.

5 Ὁ δὲ ἰησοῦς ἐκίπεν ἔρα ἀπεκρίθη,
ἔρα τῷ γεραμαζίζεν τῷ Πιλάτου.

6 Κατὰ τῷ ἰουδαίῳ ἀπώλιν αὐτοῖς ἔρα
δύσμοιοι, ὅτι ἔρα ἡ τῷ ἔρα.

7 Ἡ δὲ ὁ λιγόμενος Βαρεβαβῆς ἐν
τῷ συσκευαστῷ διδουμένῳ, οἱ πρὶν ἐν
τῷ ἔρα φῶν πρὶ πρὶ ἔρα.

8 Καὶ ἀταβοήσας ὁ ὄχλος, ἠρῆσεν
αὐτῷ ἔρα, κατῶς αἰεὶ ἐπὶ αὐτοῖς.

9 Ὁ δὲ Πιλάτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λίγων·
Θέλω, ἀπολύσω ὑμῖν τῷ βασιλεῖ τῷ ἔρα.
Β (ἔρα-

10 (Εἰνώσκει γὰρ ὅτι ἀφ' ὀφθούτου παρὰ δὲ δικασίου αὐτῶν οἱ δόχαιρες)

11 Οἱ δὲ δόχαιρες ἀνίστασαν τὸ ἔχλον ἵνα μάχων τὸ Βαραβοῦν δαπάνη αὐτοῖς.

12 Ὁ δὲ Πιλάτος ἀπεκράθει, πάλιν εἶπεν αὐτοῖς· Τί οὐ θέλεις ποιῆσαι ὃν θέλεις βασιλεῖα τῆ Ἰουδαίας;

13 Οἱ δὲ πύλις ἐσφάσαν· Σβαύρωσον αὐτὸν.

14 Ὁ δὲ Πιλάτος ἔλιξεν αὐτοῖς· Τί γὰρ θέλεις ἐπιπέσει; Οἱ δὲ παρισωδῆρας ἐπεσφάσαν· Σβαύρωσον αὐτὸν.

15 Ὁ δὲ Πιλάτος βολόμενος τὸ ἔχλον τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸ Βαραβοῦν, καὶ παρίδουκε τὸ Ἰησοῦν φραγλιόσπας, ἵνα σαυρωθῆ.

16 Οἱ δὲ ἤρασαν ἀπήραστοι αὐτὸν ἵνα τὸ ἀλλῆς, ὃ ἐστὶ πασιπάλαιον καὶ συζητῶσι ἄλλω ἢ σφῆραν.

17 Καὶ ἐδύνουσι αὐτὸν πορφύραν, καὶ περιθήασιν αὐτῷ πηλίκωνος ἀκρόστινοι εἶπασον.

18 Καὶ ἤρξαντο ἀσάξεισθαι αὐτὸν· Χάρι βασιλεῖ τῆ Ἰουδαίας.

19 Καὶ ἔτυχε αὐτῷ τὸ κεφαλῶν κελεύμα, καὶ εὐπίπυος αὐτῷ, καὶ πηλίκωνος παρὰ τὸν ἀσάξεισθαι αὐτῷ.

20 Καὶ ὅτι ἐνίπαξαν αὐτῷ, ἐξιδύσας αὐτὸν τὸ πορφύραν, καὶ ἐδύνουσαν αὐτὸν τὰ ἰμάτια τὰ ἴδια· καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν ἵνα σαυρώσωσιν αὐτὸν.

21 Καὶ ἀγαγόντες ὡρῶντες ἵνα Σίμωνα Κυριναῖον, (ἰσχυρὸν ἀπ' ἀρχῆς, τὸ πατέρα Ἀλιξάνδρου καὶ Γέφυ) ἵνα ἀρῇ τὸ σαυρῶσαι αὐτῷ.

22 Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ Γολγοθῆ τὸ ποῦ· ὃ ἐστὶ μεθ' ἑρμηνεύοντες, κρανίου τὸ πῶτον.

23 Καὶ ἰδόντες αὐτῷ πέντε ἰσχυροὺς οἶνοι, ὃ δὲ σὺν ἑλαβε.

24 Καὶ σαυρώσαντες αὐτὸν, διμερίζουσιν τὰ ἰμάτια αὐτῷ, βέλδοις κληροῖσιν ἀπ' αὐτῷ, τὸ ἀρῇ.

25 Ἦν δὲ ὡρῶν τρεῖς, καὶ ἰσαύρωσαν αὐτὸν.

26 Καὶ ἦν ἡ πινακὴ τῆς αἰτίας αὐτῷ ἐπιγεγραμμένη· Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

27 Καὶ σὺν αὐτῷ σαυρωσὶ δύο λευγαί· ἵνα ἐκ δεξιῶν, καὶ ἵνα ἐξ ἀριστερῶν αὐτῷ.

28 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λεγόμενα· Καὶ μὴ ἀτόμων ἰλοζόθη.

29 Καὶ οἱ ὡρῶντες πορφόμοιοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν, κινῶντες τὸ κεφάλαιον αὐτῷ, καὶ λήγοντες· Οὐκ, ὁ κελεύμας τὸ γὰρ, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οὐκ ἔσθαι.

30 Σῶσαι σαυτὸν, καὶ κατὰ βία ἀπὸ τῆς σαυρῆ.

31 Οἰκτίρας δὲ καὶ οἱ δόχαιρες ἐμπήζοντες πρὸς ἀλήθειαν μὴ τὸ γεγραμμένον, ἔλιγον· Ἄλλως ἔσονται, ἵνα αὐτὸ ἐδύναται σῶσαι.

32 Ὁ Χρῆστος ὁ βασιλεὺς τῆ Ἰσραὴλ κατὰ βία ἵνα ἀπὸ τῆς σαυρῆ, ἵνα ἰδόμενος ἐπιστάσῃ. Καὶ οἱ σωματωροὶ αὐτῷ ἀντιδίζον αὐτὸν.

33 Γενόμενος δὲ ὡρῶν ἕκτες, σκοτῶντες ἔλθον ἐφ' ἄλλω τῷ ἡλίῳ ἕως ὥρας οὐρανῆς.

34 Καὶ τῆ ὥρας τῆς ἑξῆς ἐβόησαν ὁ Ἰησοῦς Φωνῆ μεγάλη, λέγων· Ἐλωὶ Ἐλωὶ, λαμμέ σαουχαρνὴ; ὃ ἐστὶ μεθ' ἑρμηνεύοντες· Ὁ Θεὸς μου, ὁ Θεός μου, ἵνα τί με ἐγκατέλιπες;

35 Καὶ πικρῶς τὸ περισηκώτως ἀκούσας, ἔλιγον· Ἰδὸν, Ἠλίαν φωνῆ.

36 Δραμών δὲ εἶς, καὶ χεῖρας ἀπέβησεν, περιθήσιν τὸ κελεύμα, ἐπιπέσει αὐτὸν, λέγων· Ἄφθι· ἰδόμενος εἶρηχίαν Ἠλίας καθελεῖν αὐτὸν.

37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφίς φωνῆ μεγάλην, ἐξῆπνυσε.

38 Καὶ τὸ κατὰ πῆτασμα τῆς αὐτῆς ἰσχυρῆς εἰς δύο, ἀπὸ αὐτῆς ἕως κατὰ.

39 Ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων ὁ περισηκὺς ἐξ ἐνομοίας αὐτῷ, ὅτι ἔπως κραζῶν ἐξήκουσεν, εἶπεν Ἀληθῶς ὁ ἀγγραιὸς αὐτῷ ὡς ἔστιν.

40 Ἦσαν δὲ καὶ γυναικῆες δύο μακροθύη θρωσῶν ἐν αἷς ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ Ἰακώβου καὶ μικροῦ, καὶ Ἰωσημὴς μήτηρ, καὶ Σαλώμη·

41 Αἱ καὶ ὅτι ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἡ καλούμενη αὐτῇ, καὶ δηλοῦνται αὐτῇ ἐκ αἰσῶν πολλῶν ἐν σινωπιαστικῇ αὐτῇ ἐν Ἱερουσαλὺμ.

42 Καὶ ἦδη ὁ ψίνας ἡλιορμῆς, (ἐπεὶ ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, ὅτι ἐστὶν ἐνομοία αὐτῇ)

43 Ἦλθεν Ἰωσημὴς ὁ δὲ Ἀριμαθαίας, ἀρχιμωβου βυλίου, ὃς καὶ αὐτὸς ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ βασιλείου καὶ Ἰωσημὴς, πολυμάτας ἐσθλῆς αὐτῆς Πιλάτου, καὶ ἡγήσατο τὸ σῶμα καὶ Ἰησοῦ.

44 Ὁ δὲ Πιλάτος ἰδὼν αὐτοὺς ἐπὶ τῆς θύρας ἐπεσκέψατο αὐτοὺς καὶ ἐπέταξε αὐτοὺς ἀπελθεῖν.

45 Καὶ γὰρ δὲ ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, ἰδουρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰησοῦ.

46 Καὶ ἀνεβήσαντες σινδῶνα, καὶ κραθῆσαν αὐτὸν ἐν ἐλλοισί τῆ σινδῶνι καὶ κραθῆσαν αὐτὸν ἐν μημημῶν ὁ ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ βασιλείου καὶ Ἰωσημὴς ἐκ πίττας καὶ ἐπεσκέψατο αὐτοὺς ἀπὸ τῆς θύρας καὶ ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ βασιλείου καὶ Ἰωσημὴς.

47 Ἦ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ Ἰωάννου ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ βασιλείου καὶ Ἰωσημὴς.

Κεφ. 15. 16.

Καὶ ἀναβήσαντες ἐπὶ τὸ σῶμα τῷ Ἰησοῦ, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ Ἰωάννου καὶ Σαλώμη ἡ καλούμενη ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ βασιλείου καὶ Ἰωσημὴς, ἵνα ἰδῶσιν αὐτὸν αὐτὸν.

2 Καὶ λίαν παρῶν τῆ μῦθου σαβῶντων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μημημῶν, ἀναβήσαντες καὶ ἰδῶσιν.

3 Καὶ ἰδῶσιν αὐτὸν ἰαυτῶν. Τίς ἀποκρίσθη ἡμῖν τῆ λίθου ἐκ τῆς θύρας τοῦ μημημῶν;

4 Καὶ ἀναβήσαντες ἰδῶσιν ὅτι ἀποκρίσθη ὁ λίθου. ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ βασιλείου καὶ Ἰωσημὴς.

5 Καὶ ἐισελθῶσιν εἰς τὸ μημημῶν, ἰδῶσιν παρῶν καὶ ἰδῶσιν ἐν τοῖς δεξιῶν, ἀναβήσαντες καὶ ἰδῶσιν ὅτι ἀποκρίσθη ὁ λίθου. ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ βασιλείου καὶ Ἰωσημὴς.

6 Ὁ δὲ λίθου αὐτῶν. Μὴ ἐλθῶσιν εἰς τὸ μημημῶν. ἰδῶσιν ὅτι ἀποκρίσθη ὁ λίθου. ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ βασιλείου καὶ Ἰωσημὴς.

7 Ἀλλ' ἰσχυρῶς, εἶπατε τοῖς μημημῶν αὐτῶν, καὶ τῶν Πίττας, ὅτι παρῶν ἡμῶν ἐκ τῆς Μαγδαληνῆς ἐκείνη αὐτῶν ὁ ψίνας, καὶ ἰδῶσιν ὅτι ἀποκρίσθη ὁ λίθου.

8 Καὶ ἐξελθῶσιν τῶν, ἰδῶσιν δὲ τὸ μημημῶν. ἰδῶσιν δὲ τὸ μημημῶν καὶ ἰδῶσιν ὅτι ἀποκρίσθη ὁ λίθου. ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ βασιλείου καὶ Ἰωσημὴς.

9 Λίαν παρῶν τῆ μῦθου σαβῶντων, ἰδῶσιν παρῶν Μαρία τῆ Μαγδαληνῆς, ἀπὸ τῆς ἐκείνης ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ βασιλείου καὶ Ἰωσημὴς.

10 Ἐκείνη παρῶν τῆ μῦθου σαβῶντων μετ' αὐτῶν ἡλιορμῆς, κινῶσιν καὶ κλαίουσιν.

11 Καὶ ἐπὶ αὐτῶν, ἀναβήσαντες ὅτι ἰδῶσιν ὅτι ἀποκρίσθη ὁ λίθου. ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ βασιλείου καὶ Ἰωσημὴς.

12 Μετὰ δὲ τῶν δυοῖν ἐκ αὐτῶν παρῶν τῆ μῦθου σαβῶντων ἐκείνη ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ βασιλείου καὶ Ἰωσημὴς.

13 Καὶ ἐπὶ αὐτῶν ἐκείνη ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ βασιλείου καὶ Ἰωσημὴς.

14 Ἰδῶσιν, ἀναβήσαντες αὐτῶν τῶν ἐκείνη ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ βασιλείου καὶ Ἰωσημὴς. καὶ ἰδῶσιν ὅτι ἀποκρίσθη ὁ λίθου. ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ βασιλείου καὶ Ἰωσημὴς.

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Παρῶν τῆ μῦθου σαβῶντων, ἐκείνη ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ βασιλείου καὶ Ἰωσημὴς.

16 Ὁ παρῶν τῆ μῦθου σαβῶντων καὶ βασιλείου καὶ Ἰωσημὴς.

17 Σημῆα ἃ τοῖς πιστεύουσι ταῦτα
ἐδιδραμεθήσθαι· Ἐν τῷ ὀνόματι μου
δαίμονια ἐκβαλῶσι γλώσσαις λαλή-
σασι καθαῖς.

18 Ὅφεις δρόσοι κἄν θητάσι μόνον ἰπώ-
σιν, ἢ μὴ αὐτοὺς βλέψῃ· ἐπὶ ἀρρώστους
χεῖρες ἐπιθήσετε, καὶ καθαῶς ἔξουσιν.

19 Ὁ μὲρ οὐαὶ Κύριον μὲν τὸ λαλή-
σαι αὐτοῖς, ἀπελήφθη εἰς τὸ ἔσθαι, καὶ
ἐκείστιν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ.

20 Ἐκείνοι δὲ ἐξεληθῆτες ἐκήρυξαν
παύσαυ, τὸ Κυρίου σωτηριουργίαν, καὶ
τὸ λόγον βεβαιώθησαν ἅπασαν τὴν ἐπαγγελί-
αν τῶν σημείων.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α'. ι.

ΕΠΕΙΔΗ ΠΕΡ πολλοὶ
ἰπικίρησαν ἀναβάξασθαι
διήγησιν πρὸς τὸν πτωλορο-
φορημῶν ἐν ἡμῖν πρᾶ-
γματι.

2 Καθὼς περιέδωκε ἡμῖν οἱ ἀπ' ἁρ-
χῆς αὐτόπαια ἔκτερηται ἡλιόμοροι
τοῦ λόγου.

3 Ἐδῶξε καὶ μοι, παρηκολούθησθαι ἄ-
νοθον πᾶσι ἀκριβῶς, καθιέξῃ σοι χά-
ψαι, κερύπτει Θεοφίλιε.

4 Ἴνα ἰπικηῶς πρὸς αὐτὸν κατηχῆτης
λόγων τῶν ἀσφάλων.

5 Ἐξήλθε ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ
βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, ἱερῶς πε-
σόματι Ζαχαρίας, ἐξ ἰφμερίας Ἀ-
βιά· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῆς θυγατέρος
Λαριῶν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισαβέτ.

6 Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφοτέρω ἐνώ-
πιον τοῦ Θεοῦ, προσδύμοροι ἐν πίστει·
ταῖς ἐνθλαῖς καὶ δικαιοσύμασι τοῦ Κυ-
ρίου ἀμειπύτοι.

7 Καὶ σὺν τῶν αὐτοῖς τέκνον, καθὼς ἢ
Ἐλισαβέτ τῶν ἁγίων, ἔκτερηται πρᾶ-
βηκότης ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν.

8 Ἐξήλθε δὲ ἐν τῷ ἱεροσολίμῳ αὐτὸν
ἐν τῇ πατρὶ τῆς ἰφμερίας αὐτοῦ Ἰσακ
τοῦ Θεοῦ,

9 Κατὰ τὸ ἔσθαι τὸ ἱεροσολίμῳ, ἔλα-
χε τὸ θυμιάσαι, ἐισελθὼν εἰς τὸ ναὸν τοῦ
Κυρίου.

10 Καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἔλα-
βε τὸν ἀρχιδύμον ἔξω τῆς ἑρμῆ τοῦ θυμιά-
ματι.

11 Ὡφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου,
ἐστὼς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυμιατηρίου τοῦ θυ-
μιάματι.

12 Καὶ ἰπερῆσθη Ζαχαρίας ἰδὼν, ἔ-
φόβητο ἐπίπτεσι ἐπ' αὐτόν.

13 Εἶπε ἃ πρὸς αὐτόν ὁ ἄγγελος· Μὴ
φοβῆ Ζαχαρία· διότι ἐσηκέσθη ἡ δέη-
σίς σου· καὶ ἡ γυνὴ σου Ἐλισαβέτ θηνή-
σθαι υἱόν σοι, καὶ καλέσθαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Ἰωάννην.

14 Καὶ ἔσται χαρὰ σοι καὶ ἀγαλλίασις,
καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ θηνήσθαι αὐτοῦ χαρή-
σονται.

15 ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου·
καὶ οἶνος καὶ σικερα ἢ μὴ πῆ· ἔκτερη-
ματι ἀγίου πλοσθήσιμα ἐπὶ ἐκ κρι-
τίας μετῆς αὐτοῦ.

16 Καὶ πολλὰς τῶν ἡγίων ἱεροσολίμῳ ἐπι-
τρίψῃ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεόν αὐτῶν.

17 Καὶ αὐτὸς πρὸς ἐλπίσιν ἐνώπιον
αὐτοῦ ἐν πνύματι ἔκτερηται διουάμα Ἡλίας,
ἰπικηῶν καρδίας παλῆρων ἐπὶ τέκνα,

κὲ ἀπὸ τῆς ἐν φρονήσει δικαίῳ, ἰτοίμα-
σαι Κυρίῳ λαὸν καρποκόσμητον.

18 Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸ ἄγ-
γελον· Καθὼ τί γνώσομαι τῦτο, ἐγὼ γάρ
εἰμι πρεσβύτης, καὶ ἡ γυνὴ μου ὡςθε-
βηκῆα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς.

19 Καὶ ἀπεκρίθης ὁ ἄγγελος, εἶπεν
αὐτῷ· Ἐγὼ εἰμι Γαβριὴλ ὁ περιεστῆκώς
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· Ἐπίσταλλου λαλήσαι
πρὸς σὲ, καὶ διακριθῆσθαί σοι τῶντα.

20 Καὶ ἰδὼν, ἴσθη σιωπῶν, καὶ μὴ δυ-
νάμενος λαλήσαι, ἄρξαι ἥς ἡμέρας γέ-
νηται ταῦτα· ἀλλ' ὡς ὅτε ἐπίστασας
τοῖς λόγοις μου, οἱ πνεῖς πληρωθήσονται
ἐν τῷ καρπῷ αὐτῶν.

21 Καὶ ἰὼν ὁ λαὸς ὡςθεδοκῆεν τὸ Ζα-
χαρίαν· καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ καρπῷ αὐ-
τῶν ἐν τῷ ναῷ.

22 Ἐξελθὼν δὲ ὅτε ἠδύνατο λαλήσαι
αὐτοῖς· καὶ ἐπίγνωσαν ὅτι ὁ πρεσβύτης ἰσ-
τάει ἐν τῷ ναῷ. καὶ αὐτὸς ἰὼν ἀφ-
ῆλθεν αὐτοῖς· Ἐδίμμε κωφός.

23 Καὶ ἐξῆλθε ὡς ἐπαλάθηται αἰ ἡ-
μέρας τῆς ἀπεργίας αὐτῆς, ἀπῆλθεν εἰς
τὸ οἶκον αὐτῆς.

24 Μετὰ δὲ ταῦτας ταῖς ἡμέρας σιω-
ῆλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτῆς· Ἐπει-
ἐκρούεν ἑαυτῆς μὲν ὡς πέντε, λίγυσσε·

25 Ὅτι ἔπειτα μοι ἐπιποίηκεν ὁ Κύριος
ἐν ἡμέραις αἷς ἐπέδεν ἀφιλέην τὸ ὄν-
δος μου ἐν ἀνθρώποις.

26 Ἐν δὲ τῷ μῶνι τῷ ἕκτῳ ἀπιστάλη ὁ
ἄγγελος Γαβριὴλ πρὸς τὸν Θεὸν εἰς πό-
λιν τῆς Γαλιλαίας ἣ ὄνομα Ναζαρέθ,

27 Πρὸς παρεῖναι μεμνησθευμένην
αἰδρεῖν ὡς ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαβὶδ
καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρεῖναι, Μαριάμ.

28 Καὶ ἐπιστῆναι ὁ ἄγγελος πρὸς αὐ-
τῆν, εἶπεν· Χαῖρε κεχαρισμένη· ὁ Κύ-
ριος μετὰ σοῦ· ἀλογημένη σου ἐν γυναιξίν.

29 Ἡ δὲ ἰδὼσα διεταράχθη ἐπὶ τῷ λό-
γῳ αὐτῆς· καὶ διλογίζετο πρὸς ἑαυτὴν ὡς
ἄσπαστος ἔ

30 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ· Μὴ
φοβῆ Μαριάμ· ἀφίεν γὰρ χάρις ἐν σοὶ
καὶ τὸ Θεός.

31 Καὶ ἰδὼν, συκαίψη ἐν καρδίᾳ, ἔπι-
ξῃ ἡσυχία· Ἐκαλίσε τὸ ὄνομα αὐτῆς ἰησὺν.

32 Οὗτος ἴσθη μέγας, καὶ ἡσυχία
κληθήσεται· Ἐδύσε αὐτῷ Κύριος ὁ
Θεός τὸ ἄγιον Δαβὶδ τὸ πατρὸς αὐτῆς·

33 Καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸ οἶκον Ἰα-
κώβ εἰς τῆς αἰῶνας, καὶ τῆ βασιλείας
αὐτῆς ὅτε ἴσθη τὸ Θεός.

34 Εἶπεν δὲ Μαριάμ πρὸς τὸ ἄγγελον·
Πῶς ἴσθη τῦτο, ἐπὶ ἄνδρα ἄγνωστος;

35 Καὶ ἀπεκρίθης ὁ ἄγγελος εἶπεν
αὐτῇ· Πνεῦμα ἄγιον ἐπιλάσεται ἐπί
σε, καὶ δύναμις ὑψίστη ἐπισκιάσει
διὸ καὶ τὸ ἄγνωστον ἄγιον, κληθήσεται
ἡσυχία Θεός.

36 Καὶ ἰδὼν, Ἐλισάβετ ἡ συγγενὴς
σε, καὶ αὐτὴ σιωπήσῃ ἡσυχία ἐν γήρα
αὐτῆς· καὶ ἔπειτα μὲν ἐκίθη ἴσθη αὐτῇ
τῇ κελευμένη σείρα.

37 Ὅτι ἐκ ἀδυναμίας ὡς τῷ Θεῷ
πάν ῥῆμα.

38 Εἶπεν δὲ Μαριάμ ἰδὼν ἡ δούλη Κυ-
ρίου· ἤρως μοι καὶ τὸ ῥῆμα σε. Καὶ
ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.

39 Ἀναστῆσα δὲ Μαριάμ ἐν ταῖς ἡ-
μέραις ταύταις, ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρημα
καὶ σιωπῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα.

40 Καὶ ἐσῆλθεν εἰς τὸ οἶκον Ζαχα-
ρίου, καὶ ἠσάσθη τῇ Ἐλισάβετ.

41 Καὶ ἐξῆλθε ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισά-
βετ τὸ ἄσπαστος τῆς Μαριάμ, ἰσκήρησε
τὸ βρέφος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς· καὶ ἠπλή-
θη πνεύματι ἄγιον ἡ Ἐλισάβετ.

42 Καὶ ἀνέφωνε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ
εἶπεν· Ἐυλογημένη σου ἐν γυναιξίν, ἔσι-
λογημένη ὁ καρπὸς τῆς καρδίας σου.

43 Καὶ πόθην μοι τῦτο, ἵνα ἴδῃ ἡ
μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με;

44 Ἰδὼν γὰρ, ὡς ἐξῆλθε ἡ φωνὴ τῆς ἄσπα-
σμῆ

σμεῦ σεις τὸ ἄπει μὲν ἰσχυροὶ ἐπὶ ἀ-
ραχιδίᾳ τὸ βρέφους ἐν τῇ κλιθῆ μὲν.

45 Καὶ μακαρία ἡ πνεύματος ὅτι
ἔσται πλείωσι τοῖς λαλοῦσιν αὐ-
τῇ ὡς Κυρίου.

46 Καὶ εἶπεν Μαριὰμ· Μεγαλωθεὶ ἡ
ψυχή μου ἔτι Κύριος.

47 Καὶ ἡ αραχιδία τὸ πνεύμα μὲν ἐπὶ
τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι μὲν.

48 Ὅτι ἐπιόλισεν ἐπὶ τὴν πενήτωσιν
τῶν δούλων αὐτῶν· Ἰδὲ γὰρ, ἀπὸ τῆς ἰσχυ-
ροῦσιν με πᾶσαι αἱ γυναικες·

49 Ὅτι ἐποίησέν μοι μεγαλιὰ ὁ δι-
κτύος, καὶ ἄξει τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

50 Καὶ τὸ ἰλιθὸν αὐτῷ εἰς ἡρώδης
ἡρώδης τοῖς φουδαίοις αὐτῶν.

51 Ἐποίησεν κρεττὸν ἐν βραχίονι αὐ-
τοῦ· δισκορπίσιν ὑπερηφάνους ἀφροίμα
καρδίας αὐτῶν.

52 Καθῆλε θυμῶσιν ἀπὸ θρόνων· ἐ-
ψυχοῦσιν πενήτας·

53 Πεινώσας ἐπίπλησεν ἀγαθῶν, καὶ
πληθύνωσιν ἐξαπίσφι κινῶσιν·

54 Ἀντιλάθωσιν ἰσχυροὶ πατῆρ αὐ-
τῶν, μεθοδῶσιν ἰλίθωσιν,

55 (Καθὼς ἐλάλησεν ὡς τὸν πατῆ-
ρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ Ἰσρα-
ήλ αὐτῷ) εἰς τὸ αἶψα.

56 Ἐμῆσιν ἡ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ἡσθεῖς
μελώσας τῆσιν· Ἐὐφρανῶσιν εἰς τὸ οἶον
αὐτῆσιν.

57 Τῇ ἡ Ἐλισάβετ ἐπλήθη ὁ ἄρ-
τος· ἔπεπεν αὐτῶν· καὶ ἡρώδησιν ἡσθεῖς.

58 Καὶ ἠκούσθησαν οἱ φουδαῖοι· Ἐ ἐπισυ-
ῆσθησιν αὐτῆσιν, ὅτι ἐμεγαλῶσιν Κύριος
τὸ ἰλιθὸν αὐτῷ μετ' αὐτῆσιν· καὶ σω-
τήριος αὐτῆσιν.

59 Καὶ ἡρώδης, ἐν τῇ ὀγδοῇ ἡμέρᾳ
ἤλθον ἐφελίμενοι τὸ παιδίον· καὶ ἐκάλει
αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῷ πατρὸς αὐτοῦ,
Ζαχαρίαν.

60 Καὶ ἀποκρίθησεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ,

εἶπεν· Οὐχί· ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης.

61 Καὶ εἶπεν ὡς αὐτῶν· Ὅτι ἡρώδης
ἔσται ἐν τῇ συζησίᾳ σου ὡς καλεῖται τῷ
ὀνόματι τῷ.

62 Ἐπίπλησεν ἡ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, τὸ πᾶν
αὐτῶν ἡρώδης καλεῖται αὐτοῦ.

63 Καὶ αἰτήσας πιακίδιοι ἔλαβον,
λίγων. Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ
ἔπαυσαν πάντας·

64 Ἀντιλάθησιν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὡς
ἡρώδης, Ἐ ἡ γλώσσα αὐτοῦ· καὶ ἐλάλη-
σάντων τῷ Θεῷ.

65 Καὶ ἡρώδης ἐπὶ πάντας φόβος
τοῦσιν φουδαίους αὐτοῦ· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ
ἐρώδῃ τῇ ἰουδαίας διαλαλεῖτο πάντα τὰ
ῤήματα ταῦτα.

66 Καὶ ἔπλησεν πάντας οἱ ἀκούσας ἐν
τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λίγων· Τί ἄρα τὸ
παιδίον τῷ ὄνοματι; Καὶ χεῖρ Κυρίου
ἔμεν μετ' αὐτοῦ.

67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ
ἐπλήθησεν πνεύματι ἁγίῳ· καὶ ἐσφρα-
γίσθησιν, λίγων·

68 Εὐλογῶσιν Κύριος ὁ Θεὸς τῷ
ἰσχυρῷ, ὅτι ἐπακρίψατο καὶ ἐποίησεν λυ-
τῶσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

69 Καὶ ἡ γὰρ κίρας σωτηρίας ἡμῶν,
ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τῷ πατρὸς αὐτοῦ·

70 Καθὼς ἐλάλησεν ἀφ' ὀνόματος τῷ ἁ-
γίῳ τῷ ἀπ' αἰῶνος φουδαίων αὐτοῦ,

71 Σωτηρίαν ἐξ ἰσχυρῶν ἡμῶν, Ἐ οὐκ
ἤσθησιν πάντων τῷ μισάντων ἡμῶσιν.

72 Ποιῶσιν ἴλαος μὴ τῷ πειρίσιν ἡμῶν,
Ἐ μεθοδῶσιν ἀφροίμης ἀλάσιν αὐτοῦ·

73 Ὑπερὸν ὅτι ἡμῶσιν ὡς Ἀβραάμ τῷ
πατρὸς ἡμῶν, ἔδωκεν ἡμῶν,

74 Ἀφάβας, ἐκ ἡρώδης τῷ ἰσχυρῷ ἡ-
μῶν ρουδίνας, λατρεύσιν αὐτοῦ,

75 Ἐ ἐσώθησιν Ἐ δικαιοσύνη ἐσώθησιν
αὐτοῦ, πάντας ἐν ἡμέρᾳ τῷ ζωῆσιν ἡμῶν.

76 Καὶ σὺ παιδίον, φουδαῖος ἡρώδης
κληθήσεται φουδαῖος τῷ φουδαῖοι-
οἰσιν.

ὄσα Κυρίαι, ἵτοιμασθε οὐδὲς αὐτῶ,

77 Τῷ δὲ νῦν γινώσιν σωτηρίας τῶ λαῶ
αὐτῶ, ἐν ἀφίσει ἀμαρτηῶν αὐτῶν.

78 Διὰ ἀσπλάγχα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν, ἵνα
εἰς ἐπισκοπὴν αὐτῶ ἡμῶν, ἀναβῆτε ἐξ ὕψους.

79 Ἐπιφανῶν τοῖς ἐν ἀκοῇ καὶ σκιᾷ
ἡμαῖν κατηνάρησιν, ἵνα καθίσθῃται τὰς
πόδας ἡμῶν εἰς ὄρειον εἰρῆνης.

80 Τὸ ἕν παῖδες ἠύξαντες ἐκ ἐκστασίου το
πρόμακτον ἐν τῶν ἐρημίαις ἕως τῆς μέ
ρας ἀπαδείξεως αὐτῶ ὡς τὸ Ἴσραήλ.

Κιφ. β'. 2.

Ἐγγίθη ἡ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις,
ἐξῆλθε δόγμα πρὸς Καίσαρα
Αὐγύστου, ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν
εὐκρινίαν.

2 (Αὕτη ἡ ἀπογραφή πρώτη, ἐγγίθη
ἐν ἡμερολογίῳ τῆ Συρίας Κυρηνίων)

3 Καὶ ἐπορεύθη πάντες ἀπογράφε
σθαι, ἐκαστὸν εἰς τὸ ἴδιον πόλιν.

4 Αἰτίβη ἡ καὶ Ἰωσηφ δὲ τῆ Γαλι
λαιας, ἐκ πόλεως Ναζαρεθ, εἰς τὴν
Ἰουδαίαν, εἰς πόλιν Δαβὶδ ἧς καλεῖ
ται Βηθλεὲμ, (ἀπὸ τοῦ ἔτι αὐτὸν εἶ
σθαι ἐκ πατρὸς Δαβὶδ)

5 Ἀπογράψατο δὲ σὺν Μαριάμ τῇ με
μιησὶ μὴρῆ αὐτῶ γυναικί, ἕσθαι ἐκείνη.

6 Ἐγγίθη ἡ ἐν ταῖς αὐτῶς ἐστὶν, ἐ
πληρώθησαν αἱ ἡμέραι ἡ πενήντα αὐτῶ.

7 Καὶ ἐπέκει τὸ ἕν αὐτῆς τὸ πρῶτον
τοῦτο, καὶ ἐπαργαζέωσιν αὐτὴν, ἕ ἀν
ελθόντων αὐτῶ ἐν τῇ φάτιγῃ, διότι οὐκ ἔ
σθαι αὐτῶς τίποτε ἐν τῶ κατὰ νόμον.

8 Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρα τῇ
αὐτῇ ἀγραυλοῦντες, καὶ φυλάσσοντες
φυλάκας τῆ νυκτὸς ἐπὶ τῶ ποιμνίου
αὐτῶν.

9 Καὶ ἰδὼν, ἀγγέλου Κυρίου ἐπίστη
αὐτῶς, καὶ δὲξεν Κυρίαι περὶ λαμψύ
αὐτῶς. ἕ ἐφοῶντος φόβου μέγαν.

10 Καὶ εἶπε αὐτῶς ἀγγέλος· Μὴ φο
βῆσθε· ἰδὼν γὰρ, δὲ ἀγγέλου ἡμῶν ἡ

ἐξ ἡμερῶν, ἧς ἔσται πατήρ τῶ λαῶ.

11 Ὅτι ἐπέστη ἡμῶν σήμερον σωτηρία, ὅς
ἐστι Χριστὸς Κύριος ἐν πόλει Δαβὶδ.

12 Καὶ τῶτο ἡμῶν τὸ σημεῖον· Εὐρή
σθαι βρέφος ἐπαργαζομένου, κείμε
νον ἐν τῇ φάτιγῃ.

13 Καὶ ἐξείρησεν ἐγγίθη σὺν τῶ ἀ
γγέλου πρὸς τὸν ἀρχιερέα ἕρως, αἰνῶ
ντων τὸ Θεόν, καὶ λιγύρηνται.

14 Δὲξεν ἐν ὕψιστοις Θεῶν, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρῆνῃ, ἐν ἀνθρώποις ἀσπλάγχα.

15 Καὶ ἐγγίθη, ὡς ἀπῆλθον ἐκ
αὐτῶν εἰς τὸ ἕρως οἱ ἀγγέλοι, καὶ οἱ ἀ
γραυλοῦντες οἱ ποιμένες εἶπον ὡς ἀλλή
λους· Διείλημθα δὲ ἕως Βηθλεὲμ, καὶ
ἰδοὺ μὲν τὸ βρέφος τῶτο τὸ γειγῆς, ὃ ὁ
Κύριος ἐγγύρῃσεν ἡμῶν.

16 Καὶ ἦλθεν ἀσπλάγχα, καὶ αἰνῶ
ντων τὴν Μαριάμ ἐν τῷ Ἰωσηφ, καὶ τὸ βρέ
φος κείμενον ἐν τῇ φάτιγῃ.

17 Ἰδόντες ἡ διειργάσθησαν πρὸς τὸ
βρέφος ἡ λαλήσθαι αὐτῶ πρὸς τὸ
ποιμνία τῶν.

18 Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἠθῶ
μασαν πρὸς τὸ λαλήσθαι ἡ τὸ ποι
μνίου ὡς αὐτῶς.

19 Ἡ δὲ Μαριάμ πάντα σιωπήσθαι τὰ
βρέφους ταῦτα, συμβαλλούσθαι ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτῆς.

20 Καὶ ἐπίστησαν οἱ ποιμένες, δὲ
ἐξαζούσθαι καὶ αἰνῶντες τὸ Θεόν ἐπὶ
πᾶσιν οἷς ἠκούσθη καὶ εἶδον, καὶ ἦσαν ἐλαλήσθαι
ὡς αὐτῶς.

21 Καὶ ὅτι ἐπληρώθησαν ἡμέρας ὀκτώ
ἡ πρὸς τὸ ποιμνία, καὶ ἐκλήθη τὸ
ὄνομα αὐτῶ Ἰησοῦς, τὸ κληθῆναι ἡ
ἀγγέλου ὡς ἡ συλλαβῶν αὐτῶ ἐν
τῇ καρδίᾳ.

22 Καὶ ὅτι ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέρας ἡ
κατὰ νόμον αὐτῆς καὶ τὸ νόμον Μω
υσῶς, ἀνῆγαγον αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα
πρὸς τὴν ἡμέραν, τῶ Κυρίου,

23 (Καθὼς γάρ κεν πάλιν αὐτὸν νόμον Κυ-
ρείου· ὅτι πᾶν ἄρσεν ἀφειότητος μῆτρως,
ἄγιος τῷ Κυρείῳ κληρονομήσει)

24 Καὶ ἔδωκεν ἑστίαν αὐτῶν, καὶ τὸ ἔρη-
μόν ἐν τῷ νόμῳ Κυρείου, ζυγῶν τετρα-
γωνῶν, ἢ δύο πλοῦτος περὶ ἐστρώων.

25 Καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἄνθρωπος ἐν ἱερου-
σαλὴμ ὃ ὄνομα Συμεὼν· καὶ ὁ ἄνθρω-
πος ἦτο δίκαιος ἔτι λαλοῦν, προσδε-
χόμενος ἰσραήλ, καὶ ἰσραήλ· καὶ
κνύμενος ἄγιος ὡς ἐπ' αὐτῶν.

26 Καὶ ὡς αὐτὸν κερήμενος ἔβλεπον
ὑπὸ ἑκείνου ἄγχι, μὴ ἰδέειν ἴ-
να ἴδῃ αὐτὸν ἢ ἰδῇ τὸν Χελεὸν Κυρείου.

27 Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ πνύμενῳ εἰς τὸ
ἱερὸν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τὸν υἱόν τὸ
παιδίον ἰησοῦν, ἔποιησεν αὐτὸν καὶ τὸ
ἑθισμένον ἑν τῷ νόμῳ περὶ αὐτοῦ·

28 Καὶ αὐτὸς ἰδέσθαι αὐτὸ εἰς τὴν
γαστήρα αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησεν τὸ Θεόν,
καὶ εἶπε·

29 Νῦν δόξα τῷ Θεῷ ἐν πάντοτε,
καὶ τὸ ῥῆμα σου, ἐν ἰερῶν.

30 Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σω-
τηριόν σου,

31 ὃ ἠτοίμασεν καὶ ὁ Θεὸς ποιῆσαι πάν-
των τῶν λαῶν·

32 ὅπως εἰς δόξαν αὐτοῦ ἐθῶν, καὶ δό-
ξαν λαῶν ἐν ἰσραήλ.

33 Καὶ ὡς ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ
θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλοῦσιν περὶ
αὐτοῦ.

34 Καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν Συμεὼν, καὶ
εἶπε ὡς Μαριὰμ τῆ μητρίου αὐτοῦ·
Ἰδὼν ἔτι καὶ ἐπὶ πᾶσι καὶ ἀνάστα-
σιν πολλῶν ἐν τῷ ἰσραήλ, ἔτι εἰς σημεῖον
ἀντιλεγόμενον·

35 (Καὶ οὗτος ὁ αὐτοῦ ψυχῆ διελθί-
σιν ῥομφαία) ὅπως αὐτὸν ἀποκαλυφθῆ-
σιν ἐν πολλῶν καρδιῶν ἀπολογισμοῦ.

36 Καὶ ὡς Ἄννα ἁγία ἡσυχία, θυγάτηρ
Φαουσαί, ἐν φυλῆς Ἀσέρ· αὐτὴ ὡς ὁ

ἑκείνη ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα ἐν τῷ
Κυρείῳ ἀνδρὸς ἐπὶ δόξῃ τῆς παρθενίας αὐτῆς.

37 Καὶ αὐτὴ χήρα ὡς ἐτῶν ὀγδοήκοντα
πενταετηρίων, ἢ ὅσον ἀφίστατο δόξῃ
ἰερῶν, ἡσυχίας καὶ δεήσεως λαλοῦσας
νύκτα ἔτι ἡμέραν.

38 Καὶ αὐτὴ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιστῶσα
ἀνημυρολογεῖτο τῷ Κυρείῳ, καὶ ἐλάλει
περὶ αὐτοῦ πᾶσι τοῖς προσδεχόμενοι
λύτρωσιν ἐν ἱερουσαλὴμ.

39 Καὶ ὡς ἐπίλειπε ἀπαύσει τὸν
νόμον Κυρείου, ὑπὸ ἰσραήλ εἰς τὴν Γαλι-
λαιάν, εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν Ναζαρέθ.

40 Τὸ δὲ παιδίον ἠύξανον, ἐκ ἐκείνου
τοῦ πνύμενου, πληρῶν σοφίας· καὶ
χάριτος Θεοῦ ὡς ἐπ' αὐτόν.

41 Καὶ ἰσραήλ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ
ἴσος εἰς ἱερουσαλὴμ τῇ ἰορθῇ ἑξήκοντα.

42 Καὶ ὅτι ἐχθρὸς ἐτῶν δώδεκα ἀνα-
βάντων αὐτῶν εἰς ἱεροσόλυμα καὶ τὸ
ἔθνος τῆς ἰορθῆς·

43 Καὶ πλῆθος πάντων ἐν ἡμέραις, ἐν
τῷ ὑποσπίθει αὐτῶν, ὑπὸ ἰσραήλ ἰησοῦς
ὁ παῖς ἐν ἱερουσαλὴμ· καὶ ὅσον ἔγνω ἰω-
σήφ ἔτι ἡ μήτηρ αὐτοῦ.

44 Νομίματες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνουσίᾳ
εἶναι, ἦλθον ἡμέρας ὀδόν· ἐκ ἀνεζήτητον αὐ-
τὸν ἐν τοῖς συγγενεῖσι καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς.

45 Καὶ μὴ ἀρούρες αὐτὸν, ὑπὸ ἰσρα-
φάν εἰς ἱερουσαλὴμ, ζητῶντες αὐτόν.

46 Καὶ ἐχθρὸς, μεθ' ἡμέρας πέντε
ἄρον αὐτὸν ἐν τῷ ἰσραήλ καὶ ἰσραήλ ἐν
μίσῳ τῶν διδασκάλων, καὶ ἀκούσας αὐ-
τῶν, ἐκ ἰερουσαλὴμ αὐτοῦ.

47 Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες
αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ σοφίᾳ καὶ ταῖς ἀποκρί-
σεσιν αὐτοῦ·

48 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐξ ἐπιπάσης
καὶ ὡς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπε· Τί-
κνοι, τί ἐπίπρασος ἡμῖν ἔτις; ἰδὼν ὁ πατήρ
σου καὶ ὁ δώδεκα ἰσραήλ ἐζητῶντο σε·

49 Καὶ εἶπε ὡς αὐτοῦ· Τί ὅτι
ζητῶ

ἔλθῃτέ με; ὅσα ἤδῃτε ὅτι ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ;

50 Καὶ αὐτοὶ ἐσωῆσαν τὸ ῥῆμα ὁ δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς.

51 Καὶ ἐκτίθη ἐν αὐτῶν, καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέθ, καὶ ἠρώτησεν αὐτοῖς. Καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ διετήρησεν πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

52 Καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης, καὶ ἠρώτησεν αὐτὴν ὅτι ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης.

Κιθ. γ. 3.

ΕΝ ἰσραὴλ ἦν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης. Καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης. Καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης. Καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης.

2 Ἐπὶ τῆς ἐκείνης, καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης. Καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης. Καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης.

3 Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν γῆν Ἰσραὴλ, καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν ὅτι ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης. Καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης.

4 Ὡς γὰρ ἦν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς ἐκείνης, καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης. Καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης. Καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης.

5 Πᾶσα γὰρ ἡ γῆ πληροῦσθαι, καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης. Καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης. Καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης.

6 Καὶ ὅψεται πᾶσα ἡ γῆ ἐπὶ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ.

7 Ἐλθὲν οὖν αὐτὸς ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἰς τὴν Ναζαρέθ, καὶ ἠρώτησεν αὐτοῖς. Καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ διετήρησεν πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

8 Ποιήσας ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἠρώτησεν αὐτὸν ὅτι ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης. Καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης. Καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης.

τάτων ἡ γῆ πληροῦσθαι, καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης.

9 Ἦδη δὲ ἦν ἡ ἀξίωσις αὐτοῦ ἕως τῆς Ἰερουσαλῆμ, καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης. Καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης. Καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης.

10 Καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν ὁ ὄχλος, λέγοντες. Τί οὖν ποιήσῃς;

11 Ἀπεκρίθας δὲ, εἰς αὐτοὺς εἶπεν. Οἱ ἔχοντες ὄψον, ἀποδοτέον αὐτοῖς. Καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης. Καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης.

12 Ἦλθον δὲ καὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης. Καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης. Καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης.

13 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. Μηδὲν πλὴν τῆς ἐκείνης, καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης. Καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης.

14 Ἐπρωτῶν δὲ αὐτῶν, ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης. Καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης. Καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης.

15 Προσδοκῶν δὲ τὸν λαόν, ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης. Καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης. Καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης.

16 Ἀπεκρίθας δὲ ὁ Ἰσραὴλ, εἶπεν αὐτοῖς. Ἔγωγε οὐκ ἔχω ἕνα ἄνθρωπον ἐξ ἡμῶν, ὃς ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης. Καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης.

17 Οὗτο δὲ πᾶσι ἐν τῇ γῆ, καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης. Καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης. Καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης.

18 Πολλὰ μὲν οὖν οὕτως, καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης. Καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης. Καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης.

19 Ὁ δὲ ἠρώτησεν αὐτοὺς, λέγων. Τί οὖν ποιήσῃς; Καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης. Καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης. Καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης.

20 Προσέθηκε δὲ τὸ ἐπὶ πάντων, καὶ ἦσθες ἀκούσας τὴν σφίρα ἐπὶ τῆς ἐκείνης.

37 Σίμων· ἢ σωμαχοδότην πυρετῆ
μεγάλου· κὶ πρώτησιν αὐτὸν πρὸ αὐτῶν.

39 Καὶ ἰπιστῶς ἰπαῖω αὐτῆς, ἰπιλίμη·
σι τῆ πυρετῆ· ἔ ἀφῆκεν αὐτήν. ὡρῆσθε
ἄρα ἡμεῖς ἵ ἀναστῆσα διηγεῖσθαι αὐτοῖς.

40 Διώνους ἵ ἦ ἡλίω, πάντες ἔσσι εἰ-
χῶσι ἀδιενθῶς ἰούσι ποικίλαις, ἡ γὰρ
αὐτὸς σφῶς αὐτῶν ὅ ἵ ἰπὶ ἐκφῶ αὐτῶν
ἔσθι χεῖρας ἰπιθῆσι, ἰπὶ σφῶσι αὐτῶν.

41 Ἐξήρχου ἵ κὶ δαυμῆια δὲ πολ-
λῶν, κερζοῖσθαι κὶ λίγισθαι· ὅπιν οὐ αἰ ὀ
Χεριστῶς ὀ ἡδῶσθαι· Οἰεῖ. Καὶ ἰπιλίμῶν
ἔσθαι εἰα αὐτῶ λαλεῖν, ὅπιν ἡδῶσθαι τὸν
Χεριστῶν αὐτῶν εἰσθαι.

42 Γιομῆρις ἵ ἡμέρας ἐξελθῶν ἰπο-
ροθῆ εἰς ἰρημοῖ τὸ ποπιν, κὶ οἱ ὄχλοι ἐζῆ-
την αὐτῶν, ἔ ἦλθον ἰως αὐτῶ κὶ κηλεῖσθαι
αὐτῶ ἦ μὴ ποροθῆσθαι ἀπὸ αὐτῶν.

43 Ὅ ἵ ἔπι σφῶς αὐτῶν· Ὅπιν κὶ ταῖς
ἰπῆρας πόλισιν δὲ ἀγγελισθῆσθαι μὲ δῆ
τῶ βασιλείωσθαι ἦ Οἰεῖ· ὅπιν εἰς τῶτο
ἀπισθῆσθαι.

44 Καὶ ἢ κηρῶσθαι εἰ ταῖς σωμα-
χογαῖς τῆ Γαλιλαίας.

Κεφ. ε'. ς:

Ε' Γίγισθαι ἵ εἰ τῶ ἔχλοι ἰπικῆσθαι
αὐτῶ ἦ ἀκῆσθαι τὸ λόγῶν ἦ Οἰεῖ, κὶ
αὐτῶ ἢ ἰσῶσθαι ὡρῆσθαι τῶν λίμην Γιο-
νησθῆσθαι·

2 Καὶ εἶδῶν δὲ τὸν πλοῖα ἰσῶσθαι ὡρῆσθαι ἦ
λίμην· οἱ σθῆ ἀλιεῖς δὲ βῶντες ἀπὸ
αὐτῶν ἀπὸ πλοῖων τὰ δίκτυα.

3 Ἐμβῆσθαι ἵ εἰς ἰπὶ τῶ πλοῖον ὀ ἢ ἦ
Σίμων· ἡρώτησιν αὐτὸν δὲ τῶ ἡγῆς
ἰπαναγαγεῖν ὀλίγῶν· κὶ κηθῆσθαι ἰδι-
δασθῆσθαι εἰ ἦ πλοῖα τῶν ὄχλων.

4 Ὡς ἵ ἰπαῖσθαι λαλῶν, εἰπὶ σφῶς
τῆ Σίμωνα· Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βῶ-
θῶ, ἔ χαλασῆσθαι τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς
ἄχων.

5 Καὶ δὲ κηθῆσθαι ὀ Σίμων, εἰπὶ
αὐτῶ· Βῆπιστάτω, δὲ ὄλες τῆ τυκῶς κη-

πιάσθαι, ἢ δὲν ἰλαθῶσθαι· ἰπὶ δὲ τῶ
ῆμασθαι (ἔ χαλασῶ τὸ δίκτυον).

6 Καὶ τῶτο ποιῆσθαι, σωμακοθῶσθαι
ἰχθῶν πλοῖον· πολὺν διερῆσθαι ἵ
τὸ δίκτυον αὐτῶν.

7 Καὶ κηθῆσθαι τοῖς μέγισθαι τοῖς ἰπὶ
τῶ ἰπῆρω πλοῖω, ἦ ἰχθῶσθαι συλλαβῆσθαι
αὐτοῖς· κὶ ἦλθον, ἔ ἰπλοῖσθαι ἀμφοῖ-
σθαι τὰ πλοῖα, ὡς ἰε βυθῆσθαι αὐτῶ.

8 Ἰδὼν ἵ Σίμων Πίτρω· σφῶσι πῶσι
τοῖς ἡγῆσθαι ἦ ἰπῶσθαι, λίγῶν· Ἐξῆλθαι ἀπὸ
ἡμῶν, ὅπιν ἀπὸ ἀμφοῖσθαι ἡμῶν, Κύριε·

9 Ὅ ἀμβῶσθαι ἢ πλοῖα αὐτῶν κηθῆ
πάντων τῶν σῶ αὐτῶ, ἰπὶ τῆ ἀγῆσθαι
ἰχθῶν ἢ σωμακοθῶσθαι·

10 Ὅμοθῶσθαι ἵ κὶ ἰάκωβῶσθαι ἔ ἰωάννην,
ἡδῶσθαι Ζεβεδῆσθαι, οἱ ἦσαν κηθῆσθαι τῶ Σί-
μων· Καὶ εἰπὶ σφῶς τῆ Σίμωνα ὀ ἡ-
σῶσθαι· Μὴ φοβῆσθαι δὲ τῶ ἦ ἰωὺ ἀπὸ ἡγῆσθαι
ἰση ζῶσθαι.

11 Καὶ κηθῆσθαι τῶ πλοῖα ἰπὶ
τῶ γῆ, ἀφῆσθαι ἀπανθῶσθαι, ἡγῆσθαι
σῶσθαι αὐτῶ.

12 Καὶ ἰχθῶσθαι εἰ τῶ εἰσθαι αὐτῶ εἰ
μῆσθαι τῶ πόλιω, κὶ ἰδὼν, ἀπὸ τῶ πλοῖου λί-
πῆσθαι· κὶ ἰδὼν τῶ ἰπῶσθαι, πῶσθαι ἰπὶ σφῶσθαι-
σθαι, ἰδιῆσθαι αὐτῶ, λίγῶν· Κύριε, ἰαὺ
ἡγῆσθαι, δὲ ἡσθαι μὲ κηθῆσθαι.

13 Καὶ ἐκῆσθαι τῶ χεῖσθαι, ἦ ψαθῶσθαι αὐ-
τῶ, εἰπὶ· Οἰεῖω, κηθῆσθαι ἰδιῆσθαι. Καὶ
δῆσθαι ἡ λίπῆσθαι ἀπὸ αὐτῶ.

14 Καὶ αὐτῶσθαι πηρῆσθαι αὐτῶ μῆ-
δῆσθαι εἰπῆσθαι· ἀλλὰ ἀπὸ αὐτῶ δῆσθαι σῶσθαι-
σθαι τῶ ἰπῆσθαι, κὶ σφῶσθαι σφῶσθαι ἦ κη-
θῆσθαι μὲ σθαι, κηθῆσθαι σφῶσθαι σθαι Μω-
σῆσθαι, εἰς κηθῆσθαι αὐτοῖς.

15 Διῆρχῶσθαι ἵ μῆσθαι ὀ λόγῶσθαι πρὸ
αὐτῶ· κὶ σωμακοθῶσθαι ὄχλοι πολλοὶ ἀ-
κῆσθαι, ἔ ἡγῆσθαι σθαι ἰπὸ αὐτῶ δὲ τῶ
ἀδιενθῶσθαι αὐτῶν.

16 Ἀτῆσθαι ἵ ἢ ἰσθῶσθαι εἰ ταῖς ἰρῆ-
μοῖσθαι, ἔ σφῶσθαι ἡγῆσθαι.

17 Καὶ ἐξήρθε ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ὡς διδάσκων· ἔῃσθε κηρῆμοι φαρισαῖοι ἔτομοι διδύοκαλοι, οἳ ἦσαν λευκοὶ ὡς πάσης κόμης τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ δύναμις Κυρίου ὡς ἐπὶ τὸ ἴσθαι αὐτούς.

18 Καὶ ἰδὼν αὐτοὺς φίροισι ἐπὶ κλίβου ἀθροῦν ὡς ὡς ὡς λευκίμων· καὶ ἐζήτην αὐτοὺς ἵνα εἰσέλθωσιν, καὶ θύειν αὐτοὺς ἐνώπιον αὐτῶν.

19 Καὶ μὲν ἀρόντες ἀφ' οὗρας εἰσῆλθον αὐτοὺς, ἀφ' ἧς τὸ ὄχλος, ἀναβάντες ἐπὶ τὸ δῶμα, ἀφ' ἧς τὸ κρημνὸν κηρῆσαν αὐτοὺς συνὸν πικρὸν κληιδίον εἰς τὸ μέσον ἡμερῶν τῆς ἡμέρας.

20 Καὶ ἰδὼν τὸ πῖνον αὐτῶν, εἶπεν αὐτῶν· Ἀθροῦν ἀφίωνται σοὶ καὶ ἁμαρτίαν σου.

21 Καὶ ἤρξατο ἀφελογίζεσθαι οἱ Ἰραμμοῦντες ἔοι φαρισαῖοι, λέγοντες· Τίς ἐστιν ὅστις ὡς λαλεῖ βλασφημίας, ἵνα δύναται ἀφίοναι ἁμαρτίας ἐμὴς ἢ οὐκ ἔστιν ὁ Θεός;

22 Ἐπιγνῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὸς ἀφελογισμὸν αὐτῶν, ἀποκρῆναι εἶπεν ὡς αὐτούς· Τί ἀφελογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

23 Τί ἐστιν δίκαιοτερον, εἶπεν· Ἀφίοναι σοὶ καὶ ἁμαρτίαν σου ἢ εἶπεν· Ἐξέραι καὶ ὡσεύαται;

24 Ἴνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀθροῦν ἐπὶ τῆς ἀφίοναι ἁμαρτίας, (εἶπεν τῶν ὡς λευκίμων) Σοὶ λέγω, ἐξέραι, καὶ ἄρας τὸ κληιδίον σου, πρὸς τὸν οἶκόν σου.

25 Καὶ ὡς ὡς ἡμερῶν ἀναστὰς ἐνώπιον αὐτῶν, ἄρας ἐφ' ἧς κρημνίστο, ἀπῆλθεν εἰς τὸ οἶκόν αὐτῶν, δόξαζων τῷ Θεῷ.

26 Καὶ ἔκτισεν ἑλαβὴν ἁπαύσαι, καὶ ἰδοὺ αὐτὸν τὸ Θεῖον· ἔτι πάλιν ὡς φόβου, λίθοις· ὅτι εἶδον περιδύνα σήμερον.

27 Καὶ μὲν ταῦτα εἰρηλάτη, καὶ ἰθὺς ἁπαύσαι πάλιν ὁ ὡς ἡμερῶν, κηρῆμοι ἐπὶ

τὸ πλοῖον, καὶ εἶπεν αὐτῶν· Ἀκροῦσθε μου.

28 Καὶ κηρῆμοι ἁπαύσαι, ἀναστὰς κηρῆθησαν αὐτῶν.

29 Καὶ ἐποίησε δόξα μὲν ἄλλω ὁ Λόγος αὐτῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῶν· καὶ ὡς ὄχλος πλοῦτων πολλός, καὶ ἁπαύσαι ἦσαν μετ' αὐτῶν κηρῆμοι.

30 Καὶ ἰσηροῦν οἱ κηρῆμοι αὐτῶν καὶ οἱ φαρισαῖοι ὡς τὸς κηρῆμοι αὐτῶν, λέγοντες· Διατί μὲν πλοῦτων καὶ ἁμαρτωλῶν ἰδοῦσι καὶ πίσι;

31 Καὶ ἀποκρῆναι ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν ὡς αὐτούς· Οὐ κρίναν ἔχουσιν οὐκ ἰσχυροῦς ἰασθῆναι, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχουσιν.

32 Οὐκ ἐλήλυθε κηρῆσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλῶν εἰς μετανοίαν.

33 Οἱ δὲ εἶπον ὡς αὐτῶν· Διατί οἱ κηρῆται ἰωάννη ἰησοῦς κηρῆσαι, καὶ δίκαιοι πνῆσται, ὡς οἱ τῶν φαρισαίων; οἱ δὲ σοὶ ἰδοῦσι καὶ πίσι;

34 Ὁ δὲ εἶπεν ὡς αὐτούς· Μὴ δύναιται τὸς ἡμῶν· Ἐνυμφῶν, ἐν ᾧ ὁ νυμφῶν μετ' αὐτῶν ἐστὶ, ποιῆσαι ἰησοῦς.

35 Ἐλάστω; ἢ ἡμέρας ὅταν ἁπαύσαι ἐπ' αὐτῶν ὡς νυμφῶν, τότε ἰησοῦς ἐκίοντες ταῖς ἡμέραις.

36 Ἐλάστω; καὶ ὡς ὡς οὐκ ἔστιν ὡς αὐτούς· Ὅτι οὐκ ἐπίβληται ἰησοῦς κηρῆσαι ἐπὶ βλάστη ἐπὶ ἰησοῦν παλαμῶν· εἰ δὲ μήγε, καὶ τὸ κηρῆσαι ὡς, καὶ τῶν παλαμῶν ὡς συμφωνεῖ ἐπὶ βλημῶν τὸ δὲ τῶν κηρῆσαι.

37 Καὶ ὡς βλάστη οἶνον ἵσον εἰς ἄσκους παλαμῶν· εἰ δὲ μήγε, ῥηξί ὅτι οἶον οἶον τὸς ἄσκους, καὶ αὐτὸς ἐκκρησται, καὶ οἱ ἄσκοποι δόξαζον.

38 Ἀλλὰ οἶον ἵσον εἰς ἄσκους κηρῆσαι βλημῶν· καὶ ἁμφοτέροι σωτηρεῖται.

39 Καὶ ὡς πᾶν παλαμῶν, ὡς ἵσον ἵσον λέγει γὰρ· Ὁ παλαιὸς ὡς ἵσον ἵσον.

Κιφ. 5. 6.

Εξήνθ ἰν σαββάτω δ' αλιροπράτω
Δε πορεύεσθ αὐτοὶ Δε τ' αφορι-
μων ἔϊπλον οἱ μαθηταὶ αὐτῶ τὸς σα-
ββας, κ' ἡδονοι ψάλλεις τῆς χερσὶ.

2 Τίνας ἰ τ' Φαρισαῖοι. εἶπον αὐ-
τοῖς· Τί ποιεῖτε ὁ σαββᾶτος ποιεῖτε ἐν
τοῖς σαββάσι;

3 Καὶ ἀπεκρίθης αὐτοῖς εἶπεν
ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ τὸτο αἰγνῶς ὁ ἰποικῶσ
Δαβὶδ, ὁ ποτὶ ἰπένασεν αὐτοῖς καὶ οἱ
μιτ' αὐτῆ ὄντι;

4 Σὺ ἰσθλθιν εἰς τ' οἶκον Ἐ Θειῶ, κ'
τὸς ἀρῆς τ' αὐθῆπας ἰλαοῖ, κ' ἰφα-
μα, ἔ ἰδουε κ' τοῖς μιτ' αὐτῶ ἕς σαβ-
βῆτι φεγγῆν εἰ μὴ μῶνις τὸς ἰερῆς;

5 Καὶ ἰλιθμ αὐτοῖς· Ὅπ κέρως ἰπν
ὁ ἦος ἔ ἀνθρώπων κ' σαββάτω.

6 Εξήνθ ἰ καὶ ἐν ἰπρω σαββάτω
ἰσθλθιν αὐτῶν εἰς τ' σωμαγωγῶν, κ'
διδάσκων καὶ ἰω ἰκῆν ἀνθρώπων, ἔ ἠ
χέρ αὐτῶ ἠ διέτα ἰω ἰησῶ.

7 Παρήρησ ἰ αὐτοὶ οἱ γραμματεῖς
ἔ οἱ Φαρισαῖοι ἠ ἐν τῶ σαββάτῳ ἰησῶ
πρόσθε ἰα ἰρμωσ κ' ἀνηγαγῶν αὐτῶ.

8 Αὐτοῖς δὲ ἠδῆ τὰς· Δε κλοισμῶς
αὐτῶ, κ' εἶπεν τῶ ἀνθρώπων τῶ ἰησῶ
ἰχθῆν τ' χεῖρα· Ἐξάρμα, ἔ σῆθι εἰς τὸ
μῖσων. Ὁ ἰ ἀνακῶς ἰση.

9 Εἶπιν αὐτῶ ὁ ἰησοῦς αὐτοῖς· Ἐ-
πιμῆσων ὑμεῖς ἠ· Ἐξῆσι τῶς σαββά-
σι ἀγαθοποιῆσαι, ἠ κακῶ ποιῆσαι; ψυ-
χῶ σωσαι, ἠ ἀπολῆσαι;

10 Καὶ ἀπεκρίθησαν πάντες αὐ-
τοῖς, εἶπεν τῶ ἀνθρώπων· Ἐκτίθων τ' χεῖ-
ρα ἰα. Ὁ ἰ ἰπέκισιν ἔπεν. κ' ἀπεκρί-
σθη ἠ χεῖρα αὐτῶ ὑμῶς ὡς ἠ ἄλλη.

11 Αὐτοῖς ἰ ἰσηλῶ τωμο ἀνοίας· καὶ
διελάθων αὐτοῖς ἀλλήλους, πῶν ποιῆσῶν
τῶ ἰησῶ.

12 Εξήνθ ἰ ἐν τῶς ἡμέραις ταύ-
ταις ἰξῆλθιν εἰς τὸ ἰησῶ αὐτοῖς ἰξῆσθ

καὶ ἰω Δε φησὶ κερῶν ἐν τῶ αὐτοῖς
κῆ Ἐ Θειῶ.

13 Καὶ ὅτι ἰξῆνθ ἡμέρας, αὐτοῖς φῶ-
νησι τὸς μαθητῶς αὐτῶ καὶ ἐκλιεῖ-
μῶν ἀπ' αὐτῶν διδάσκα, ἕς κ' ἀπο-
στάτης ἀνόμασι

14 (Σίμων αἰοῖν ἔ ἀνόμασι Πίτρον) κ'
Ἀνδρέαν τ' ἀδελφὸν αὐτῶ, ἰακώβου ἔ
ἰωάννου, Φίλιππον κ' Βαρθολομαῖον·

15 Ματθαῖον ἔ Θωμᾶν, ἰακώβου τ'
Ἐ Αλφαῖου, κ' Σίμωνα τ' κληθῆνεν
Ζηλωτῶν.

16 ἰδῶν ἰακώβου, κ' ἰδῶν ἰσκα-
ραῶν, ὁ ἰξῆνθ αὐτοῖς).

17 Καὶ κερῶσ μιτ' αὐτῶν, ἰση ἰπν
τόπω κηθῶν κ' ὄχλου μαθητῶν αὐτῶ,
ἔ πλῆθῶν· κηλῶ Ἐ λαῶ ἀπὸ πύσης τ'
ἰουδαίας κ' ἰερουσαλήμ, ἔ τ' ὠθρῶν
Τύρου κ' Σιδῶν, οἱ ἦλθον ἀκούσαι αὐ-
τῶ, ἔ ἰαθῶν ἀπὸ τ' νόσων αὐτῶ.

18 Καὶ οἱ ὄχλοι μῶνι κητὸ πρόμα-
ται ἀκαθάρτων καὶ ἰησῶ κηθῶν.

19 Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἰζητῶ ἀπὸ ἰησῶ
αὐτῶ ἰπιδυῶμις παρ' αὐτῶ ἰξῆσθ-
το, κ' ἰπῶ πάντες.

20 Καὶ αὐτοῖς ἰκάρως τὸς ὀφθαλ-
μῶς αὐτῶ εἰς τὸς μαθητῶς αὐτῶ, ἰλε-
μα· Μακάρτοι εἰ πτωχοῖ ὅπ ὑμεῖς ἰησῶ
ἰσῆν ἠ βασιλεία Ἐ Θειῶ.

21 Μακάρτοι οἱ πένθῆτες ὑμῶν· ὅπ χρε-
ταθῆσῶσι· Μακάρτοι οἱ κλαῖοντες ὑμῶν
ὅπ γαλασίη.

22 Μακάρτοι ἰσῆν μισησῶν ὑμῶς
οἱ ἀνθρώποι, ἔ ὅταν ἀφορισῶν ὑμῶς,
κ' ὀφθῆσῶσι, ἔ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν
ὡς ποιητῶν, ἰσῆσθ Ἐ ἦσθ ἰ ἀνθρώπων.

23 Χαίρειτε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ
σμερῆσαι· ἰδῶν γῶ, ὁ μισθὸς ὑμῶν πο-
λὺς ἐν τῶ ἔσθῶν· κ' ταῦτα γῶ ἰποικῶν
τοῖς αὐτοῖς οἱ πατέρες αὐτῶν.

24 Πλῶν ἰαμ ὑμῶν τοῖς πτωχοῖς ὅπ
ἀπὸ ἰησῶ τ' ὠθρῶ κηθῶν ὑμῶν.

25 Οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἐμπλεκόμενοι ἐπιφάσει. Οὐαὶ ὑμῖν οἱ γελῶντες τῷ ἐπιπλήσει καὶ κλαύσει.

26 Οὐαὶ ὑμῖν ὅταν κελῶς ὑμεῖς εἴπωσι πάντες οἱ ἄνθρωποι· καὶ ταῦτα γὰρ ἵποισι τοῖς ψαύδουσιν φέτεται οἱ πατέρες αὐτῶν.

27 Ἀλλ' ὑμῖν λίγω τοῖς ἀκούσιν· Ἄσπῃτι τὸς ἐχθρὸς ὑμῶν κελῶς ποιῆτι τοῖς μιτῶσιν ὑμεῖς.

28 Εὐλογεῖτε τὸς καταρωμένους ὑμῶν καὶ κατασχεθεὶς ὑπὲρ τῶ ἐπιπραζήσῃ ὑμεῖς.

29 Τὸ πύθῃσι· σαβῆσι καὶ σαζῆσι, πᾶσι καὶ ἄλλοις· ἐδὸν τῶ ἀίροντες σὺ τὸ ἴσῃσον, καὶ τὸ χιτῆσα μὴ κωλύσης.

30 Παντὶ ἃ τῷ αἰτῆσι σι, δίδου καὶ λατὶ τῶ ἀίροντι τὰ σὰ, μὴ ἀπώτι.

31 Καὶ κελῶς ζέλιε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιῆτι αὐτοῖς ὁμοίως.

32 Καὶ εἰ ἀγαπῆτι τὸς ἀγαπῶντας ὑμεῖς, ποῖα ὑμῖν γέρας ἐστὶ; Ἐ γὰρ οἱ ἀμαρτυλοὶ τὸς ἀγαπῶντας αὐτοῖς ἀγαπῆσι.

33 Καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῆτι τὸς ἀγαθοποιῶντας ὑμεῖς, ποῖα ὑμῖν γέρας ἐστὶ; Ἐ γὰρ οἱ ἀμαρτυλοὶ τὸ αὐτὸ ποῖσιν.

34 Καὶ ἐὰν δανείζῃσι παρ' ὧν ἐλπίζῃσι δόξα λαβεῖν, ποῖα ὑμῖν γέρας ἐστὶ; Ἐ γὰρ οἱ ἀμαρτυλοὶ ἀμαρτυλοῖς δανείζουσιν, ἵνα δόξα λάθωσι τὰ ἴσα.

35 Πλὴν ἄσπῃτι τὸς ἐχθρὸς ὑμῶν, Ἐ ἐμφοποιῆτι, Ἐ δωρεῖζῃσι, μηδὲν ἀπλιπίζουσιν· Ἐ ἴσῃσι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολλὸς, Ἐ ἴσῃσι υἱοὶ τῶ ὑψίσῃ· ὅτι αὐτὸς χερσὶς ἐστὶ ἐπὶ τὸς ἀγαθίστας Ἐ ποιηρῶς.

36 Γίνεσθι ὡς οἱ ἐκθέρις, κελῶς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκόμενος ἐστὶ.

37 Καὶ μὴ κελῆσι, καὶ μὴ κελῆσῃσι. μὴ κελῆσθῃσι, καὶ μὴ κελῆσθῃσι· ἀπολύετε. Ἐ ἀπολύθησθε.

38 Δίδουσι, καὶ δέχῃσι ὑμῖν· μίτρον κελῶν, πιστομένοι καὶ σισαλωμένοι καὶ ὑπερικωμένοι δὲ (καὶ ἐστὶ τὸ κελῶσι ὑμῶν τὸ γὰρ αὐτὸ μίτρον ὅ μίτρον ἐστὶ, ἀνὴρ μίτρον δέχῃσι) ὑμῖν.

39 Εἶπῃ τῶ καταβολῆν αὐτοῖς· Μήτι δυνάσι τυφλὸς τυφλὸν ὀδηγεῖ; Ἐ καὶ ἀμφοτέροις εἰς βάθῃσι πισοῖσι;

40 Οὐκ ἐστὶ κελῆσι ὑπὲρ τὸ διδύσκου αὐτῶν κελῆσι μὲν τῶ πᾶς ἴσῃσι ὡς ὁ διδύσκου αὐτῶν.

41 Τί τῶ βλίπῃσι τὸ κελῆσι τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τῶ ἀδελφῶ (καὶ τῷ τῶ δεχῃσι τὸ ἐν τῷ ἴδιῷ ὀφθαλμῷ ἢ κελῆσι τοῖς;

42 Ἐ πᾶς δυνάσῃσι λίγῃσι τῶ ἀδελφῶσιν· Ἀδελφοί, ἀφῃσι ἐκόλωσεν τὸ κελῆσι τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σὺ αὐτὸς τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ (καὶ δεχῃσι ἢ βλίπῃσι; Ἰποκελῆσι ἢ κελῆσι σὺ τῶ δεχῃσι ἐκ τῶ ὀφθαλμῶσιν καὶ τίτι ἀφῃσι σὺ ἐκβαλεῖν τὸ κελῆσι τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τῶ ἀδελφῶσιν.

43 Οὐ γὰρ ἐστὶ δίδουσι κελῶν, ποῖσιν καρπὸν σαρρῶν· ἐδὸν δίδουσι σαρρῶν, ποῖσιν καρπὸν κελῶν.

44 Ἐ κελῆσι γὰρ δίδουσι· ἐκ τῶ ἴδῃσι καρπῶν γινώσῃσι τῶ ἢ γὰρ ἐκ ἀκωρῶν σαρρῶν γινώσῃσι σῆσι, ἢ δὲ ἐκ βᾶσι τρυγῶσι σαρρῶν.

45 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τῶ ἀγαθῶν ἴσῃσι τῶ καρδίας αὐτῶν σαρρῶν τὸ ἀγαθόν· Ἐ ὁ ποιηρῶς ἄνθρωπος ἐκ τῶ ποιηρῶν ἴσῃσι τῶ καρδίας αὐτῶν σαρρῶν τὸ ποιηρῶν· ἐκ γὰρ τῶ κελῆσι σαρρῶν τῶ καρδίας λαλεῖ τὸ σῆσι αὐτῶν.

46 Τί δὲ με κελῆσι Κύριε, Κύριε· Καὶ ἢ ποιῆσι ἀ ἴσῃσι λίγω;

47 Πᾶς ὁ ἐκθέρις σαρρῶν με, καὶ ἀκούσῃσι λόγων, καὶ ποῖσιν αὐτοῖς, ὑπεδέξῃσι ὑμῖν τίσι ἐστὶ ὁμοίσι.

48 Ὁμοίσι ἐστὶ ἄνθρωποι οἰκοδόμοι οἰκοῖσιν, ὅς ἴσῃσι καὶ ἐβάθῃσι καὶ ἴσῃσι

θιμίλιον ἐπὶ τὸ κίτρωον ὠλημύρας ἢ
χλοομήνης, ὡσεὶ ῥήξεν ὁ πῶμας τῆ
εἰκία σκείνη, καὶ οὐκ ἔχουσι σταλιῦσαι
αὐτῶν· τῆθιμίλιον γὰρ ἐπὶ τὸ κίτρωον.

49 Οἱ ἄκουσας ἔμὴ ποιήσατε, ὁμοίως
ἔστι ἀνθρώπων εὐχρηδόμενοι εἰκίαν ἐπὶ
τὸ γλῶσσοις θιμίλιον· ἢ ὡσεὶ ῥήξεν ὁ
πῶμας· καὶ οὕτως ἔπισσι, ἔιρησὶ τὸ
ῥῆγμα τῆς εἰκίας σκείνης μίαν.

Κεφ. ζ'. 7.

Εἰπεὶ ἢ ἐπλήρωσι πᾶσι τὰ ῥήματα
αὐτῶν εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἰουδαίαν, ἐσηλθὼν
εἰς Καπριναῦμι.

2 Ἐκκεῖθεν ἔρχου δὲ πρὸς τὸν δῦλον κα-
κῶς ἔχον, ἡμίκε πλῆθει, ὅς κεν αὐ-
τῶν ἴδῃ.

3 Ἀκούσας ἢ περὶ τῆς Ἰησοῦ, ἀπέστει-
λὼς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῆς Ἰουδαίας,
ἱεροτύτοι αὐτῶν, ὅπως ἐλθῶν ἀφαιρήσῃ τὸ
δύλον αὐτῶν.

4 Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ὡσεὶ τῆς Ἰη-
σοῦ, περιεχόμενοι αὐτῶν σπυδαίως, λί-
θους, ὅπως ἀξίως ἔστιν ἢ παρεξίτητοι.

5 Ἀγαπᾷ γὰρ τὸ ἴδιον ἡμῶν, καὶ τὸ
συναγαγῶν αὐτῶν εὐχρηδόμενοι ἡμῖν.

6 Οἱ Ἰησοῦς ἐπερσίβει σὺν αὐτοῖς.
ἦδη ἢ αὐτῶν ἔμακρυν ἀπὸ τῆς πό-
λεως, ἔπιμνησεν αὐτῶν ὁ ἱε-
ροῦταρχὸς φίλος, λίγων αὐτῶν· Κύ-
ριε, μὴ σκόλλῃς· ἢ γὰρ ἡμεῖς ἱκανοὶ ἴσα-
μεν τὸ σίγῃ μὴ ἐισέλθῃς.

7 Διὸ ἔδδ' ἱμαυτῶν ἠξίωσα σὺν σὲ
ἐλθεῖν· ἀλλὰ ἐπὶ λόγῳ, ἔιαθίσιαι ὁ
παῖς μὴ.

8 Καὶ γὰρ ἱμαυτῶν εἰμι ὑπὸ ἐξου-
σίας παρονόμος, ἔχων ὑπὸ ἱμαυτῶν γρα-
πῶνας· καὶ λίγων τῶν Πορσίθη, ἔπα-
ρσίβει· καὶ ἄλλοι· Ἐρχου, ἔιαθίσιαι· καὶ τῶν
δύλων μὴ· Ποίησον τῶν, καὶ ποιῆ.

9 Ἀκούσας ἢ πᾶν τὸ Ἰησοῦς, ἰθαύμα-
σιν αὐτῶν· καὶ γραφεῖς, τῶν ἀκρολυθῶν
αὐτῶν ὄχλῳ εἶπεν· Λίγων ἡμῖν, ἔδδ' ἔσθ

τῶν Ἰσραὴλ ποσῶν πῖσιν ἄρον.

10 Καὶ ὑπερβίβωσι οἱ πρῶτοι
εἰς τὸ οἶκον, ἄρον τὸ ἀδυνάτω δῦλον
ὕψαινοισιν.

11 Καὶ ἐξήεισεν εἰς τὴν ἐξῆς, ἐπορεύθη
εἰς πόλιν καλυμμένην Νάϊν· καὶ σὺν πο-
ρεύθη αὐτῶν οἱ μεθῆται αὐτῶν ἱκανοί,
ἔσχετο πολὺς.

12 Ως ἢ ἦρισεν τῆς πόλεως, καὶ
ἰδὼν, ἐξέκμηξεν βίβωσι, ὑποσχεθεῖς
τῆς μητρὸς αὐτῆς· καὶ αὐτῆς χήρῃ. ἔσ-
χετο τὸ πόλεως ἱκανοὶ κεν σὺν αὐτῇ.

13 Καὶ ἰδὼν αὐτῶν ὁ Κύριος, ἔ-
σχετο ἰσχυρῶς ἐπὶ αὐτῆς, καὶ εἶπεν αὐτῇ·
Μὴ κλαῖς.

14 Καὶ ὡσεὶ τῶν ἡψατο τὸ σπῆν, οἱ
ἢ βασιλεῖς ἔστησαν· καὶ εἶπεν Νισαί-
σκε, σὺ λίγων, ἐξέστη.

15 Καὶ ἀνεκείσθη ὁ νεκρὸς, καὶ ἤρξατο
λαλεῖν· καὶ ἰδὼν αὐτῶν τῆς μητρὸς αὐτῆς.

16 Ἐλαβὸς ἢ φέβου ἀπαύτως, καὶ ἰδὼν
ἐξέστη τὸ οἶον, λίγων· ὅπως σὺ φέβου
μίαν ἐξήγηται ἐν ἡμῖν, καὶ ὅπως ἔπι-
σκέψατο ὁ οἶος τὸ λαὸν αὐτῶν.

17 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος· ἔπεν εἰς
ὅλην τὴν Ἰουδαίαν περὶ αὐτῶν, καὶ εἰς πᾶσιν
τῆς περιήρῃ.

18 Καὶ ἀπηγγέλασεν Ἰωάννης οἱ μεθῆ-
ται αὐτῶν περὶ πάντων τῶν. Καὶ
ὡσεὶ καλεσάμενος δύο παῖδας τῆς με-
θῆται αὐτῶν ὁ Ἰωάννης,

19 Ἐπιμνησὲν αὐτῶν τῆς Ἰησοῦς, λίγων· Σὺ
εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλος ὡσεὶ δὲ κεν μὴ.

20 Παρονόμοι ἢ ὡσεὶ αὐτῶν οἱ
ἄνθρωποι, εἶπον Ἰωάννης ὁ βασιλεῖς ἀπ-
σταλεῖν ἡμῶν ὡσεὶ σὲ, λίγων· Σὺ εἶ ὁ
ἐρχόμενος, ἢ ἄλλος ὡσεὶ δὲ κεν μὴ.

21 Ἐν αὐτῇ δὲ τῆς ὥρας ἐστρεφάσθη
πολλὰς ἀπὸ τῶν καὶ μεθῆται ἔπα-
μῆτων ποιητῶν· καὶ τυφλοῖς πολλοῖς
ἐχαρίσατο τὸ βλέπειν.

22 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐ-
τοῖς·

τοῖς Πορευόμενοις ἀπαγγέλλει Ἰωάννη
 ἃ εἶδτε καὶ ἠκούσατε ὅτι τυφλοὶ ἀνα-
 βλίπουσιν, χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ
 καθαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσιν, νεκροὶ
 ἐγείρονται, πτωχοὶ διαγγέλλονται.

23 Καὶ μακάριός ἐστι ὁς ἐὰν μὴ σκαυ-
 δαλιώθῃ ἐν ἡμέρῃ.

24 Ἀπὸ θρόνου ἡ τῶν ἀγγέλων Ἰωάν-
 νη ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς ὄχλους περὶ
 Ἰωάννου· Τί ἐξεληλύθατε εἰς τὴν ἔρημον
 θεάσασθαι; καὶ λαμῶν ὑπὸ ἀνέμου σα-
 λιδόμοροι;

25 Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; ἀνθρώ-
 πους μαλακῶς ἰμασίοις ἡμφισμῶσι
 ἰδὲν, οἱ ἐν ἰμασίοις ἐνδύεσθαι καὶ τρυφῇ
 ὑπάρχειν, ἐν τοῖς βασιλείοις ἴσιν.

26 Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; ὡσεύ-
 φητων; καὶ λέγων ὑμῖν, καὶ περισσότερον
 ὡσεύηται.

27 Οὗτός ἐστι περὶ ἡ γέροντι καὶ ἰδὲν,
 ἐν δὲ λαοῖς τῶν ἀγγέλων μου περὶ ὡσεύ-
 ἄτου (καὶ, ὁς κελαιοποιῶσιν τὸ ὄδον (καὶ
 ἔμπροσθεν αὐτοῦ).

28 Λέγων γὰρ ὑμῖν, μείζων ἐστὶν ἡγενηθεὶς
 γουακῶν ὡσεύητης Ἰωάννου ἢ βαπτιστῆ
 ἕδης ἐστίν· ὁ δὲ μικρότερος ἐστὶν τῆ βα-
 πτίσματος ἢ αὐτοῦ, μείζων αὐτῶ ἐστίν.

29 Καὶ πῶς ὁ λαὸς ἀκούσας καὶ οἱ
 πτωχοὶ, ἐδικαίωσαν τὸ Θεοῦ, βαπτί-
 σματα τὸ βάπτισμα Ἰωάννου.

30 Οἱ δὲ Φαρισσαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ τὴν
 βαπτίσματος ἢ αὐτοῦ ἠτήτησαν εἰς ἰουδαίαν, μὴ
 βαπτίζοντες ὑπὸ αὐτοῦ.

31 Ἐπεὶ δὲ ὁ Κύριος· Τίς ἐστὶν ὁμοιω-
 σαι τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἡγενης ταύτης; καὶ
 πῶς ἴσιν ὁμοιοί;

32 Ὁμοιοὶ εἰσι παῖδες τοῖς ἐν ἀγο-
 ρῇ κρημνοῖς, καὶ ὡσεύησιν ἀλη-
 λοῖς, καὶ λέγουσιν· Ἡλύθησαν ὑμῖν, ἔ-
 σκευάσθησαν· ἠβλήθησαν ὑμῖν, καὶ
 ὡσεύησαν ἐκκλησιαί.

33 Ἐλήλυθε γὰρ Ἰωάννης ὁ βαπτιστής

μὴτι ἄρθον ἰδῶν, μὴτι εἶποι πῶς καὶ
 λέγει· Δαιμόνιοι ἔχετε.

34 Ἐλήλυθεν ὁ ἦος ἢ ἀνθρώπων ἰδῶν
 καὶ πῶς· ἔλεγε· ἰδὲν, ἀνθρώπων
 φάγῃ καὶ οἰοπότης, τιλοῦν φίλῃ
 ἔμαρτωλῶν.

35 Καὶ ἐδικαίωθη ἡ σοφία δὲ τῶν τι-
 κων αὐτοῦ πάντων.

36 Ἡρώτα δὲ τις αὐτὸν τὴν Φαρισαίων
 ἢ φαγῆ μετ' αὐτοῦ καὶ ἐισελθὼν εἰς τὴν
 οἰκίαν ἢ Φαρισαίων, ἀπεκρίθη.

37 Καὶ ἰδὲν, γυνὴ ἐν τῇ πόλει ἦτο
 ἢ ἀμαρτωλὸς, ἰπυγῶσα ὅτι ἀνάκει-
 ται ἐν τῇ οἰκίᾳ ἢ Φαρισαίων, καὶ
 ἀλάστρον μύρον.

38 Καὶ εὐσεύησεν τὸν πόδας αὐτοῦ
 ὀπίσω, κλαίονσα, ἤρξατο βρῖχῃ τοὺς πό-
 δας αὐτοῦ τοῖς δάκρυσι· ἔταψεν θοῖον
 κεφαλῆς αὐτοῦ ἐξέμυσται, καὶ κληψίλη
 τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἤλπιεν τὸ μύρον.

39 ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ κληψίτης
 αὐτοῦ, εἶπε ἐν ἑαυτῷ, λέγων· Οὗτος,
 εἰ ἢ ὡσεύητης, ἐγίνωσκον αὐτὸν πῶς καὶ
 πῶς ἦτο ἢ γυνὴ ἦτο ἀπίστα αὐτῶ ὅτι
 ἀμαρτωλὸς ἐστίν.

40 Καὶ δάκρυα εἰς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε
 πρὸς αὐτόν· Σίμων, ἔχω σοὶ πῶς εἶπες.
 Ὁ δὲ φησὶ· Διδάσκαλε, εἶπες.

41 Δύο χρονοφίλιται ἦσαν δαυιδῆ
 πῶς· ὁ εἰς ὡφίλη δὲ ἄλλο πῶς πῶς,
 ὁ δὲ ἔπερῃ πιστεύοντες.

42 Μὴ ἔχοντες δὲ αὐτῶν δάκρυα,
 ἀμφότεροι ἔχοντες· Τίς οὖν αὐ-
 τῶν, ἐπὶ, πῶς αὐτῶ ἀγαπήσῃ;

43 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων, εἶπε· ἴπο-
 λαμβάνω ὅτι ἢ τὸ πῶς ἔχοντες.
 Ὁ δὲ εἶπε αὐτῷ· Ὁρθῶς ἔχεις.

44 Καὶ εὐσεύησεν ὡσεύη τῶν γυναικῶν,
 Σίμων ἴπο· Βλίπες ταύτην τῶν γυναι-
 κῶν; ἐισήλθον σε εἰς τὴν οἰκίαν· ὕδωρ ἐπὶ
 τοὺς πόδας μου ὡσεύησεν με τοὺς πόδας, ἔταψεν
 με τῶν πόδων, ἔταψεν με τῶν πόδων, ἔταψεν

ἰρήσονται ἔξω, ἰδὲν σὺ θίλοισι.

21 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου, ἅτι ἐπι οἱ τὸ λόγον τοῦ Θεοῦ ἀκούετε, καὶ ποιεῖτε αὐτόν.

22 Καὶ ἰσχυρῶς ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἐνέβη εἰς πλοῖον, καὶ οἱ μετῆται αὐτοῦ καὶ ἐπι πρὸς αὐτόν· Δις ἡμερῶν ἕως τὸ πέραν τῆς λίμνης. Καὶ ἀναχρησάμενοι.

23 Πλείοντι δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσεν καὶ κηπίβη λαίλαψ αἰέμας εἰς τὴν λίμνην καὶ σκωπεύοντο, καὶ ἐκινδύνων.

24 Προσελθόντες δὲ διήχησαν αὐτὸν, λίγους· Ἐπιστάτα ἐπιστάτα, ἀποκρίθη· Ὁ δὲ ἰσχυρῶς ἐπιλίμνησεν τὸ ἀνέμω καὶ τὸ κλύδωνι τοῦ ὕδατος· Ἐπιπύοντο καὶ ἰσχυρῶς γαλλῶν.

25 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Πῶς ἐστὶν ἡ πίστις ὑμῶν; Φοβηθῆντες δὲ ἰθὺς ἠρώμεθα, λίγους πρὸς ἀλλήλους· Τίς ἄρα ὕψος ἐστὶν, ὅτι καὶ τοῖς ἀνέμοις ἐπιπέσει καὶ τῶν ὕδατι, καὶ ὑποκίκεται αὐτῶν;

26 Καὶ κατέπλωσαν εἰς τὸ χεῖρον τοῦ Γαδαρῶν, ἧς ἐστὶν ἀντικέραν τῆς Γαλιλαίας.

27 Ἐξελθόντες δὲ αὐτῶν ἐπι τῆς γῆς, ὑποκίκεται αὐτῶν ἀνέμοις ἐκ τῆς πόλεως, ὅς εἰχε δαμῶνα ἐκ χροῶν ἰκαμῶν καὶ ἰκαμῶν ἐκ ἐκιδούτων, καὶ ἐκ οἰκίας ἐκ ἐμμεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μετήμασι.

28 Ἰδὼν δὲ τὸ ἰσχυρῶν, καὶ ἀνακράξας, ὡς σπῆσαι αὐτῶν, ἔφωκ μεγάλη οἶκον· Τί ἰμοὶ καὶ σοὶ ἰσχυρῶν καὶ Θεοῦ Θεοῦ ὑψίστου; δοκίμασον με βαπτίσαις.

29 Παρήρηκε γὰρ τὸν δόμα καὶ ἀνακράξας ἐξελθὼν ἀπὸ τοῦ ἀσφῶν πάλαι γὰρ χροῶν σμηνηπικῆ αὐτῶν καὶ ἰδὲν αὐτὸν ἀλύσει καὶ πίδασι φυλασσόμενον· Ἐξάρρησεν τὰ δοκῶν, ἠλαύνοντο ὑπὸ τοῦ δαμῶνος εἰς τὴν ἰρήμην.

30 Ἐκπρώτη δὲ αὐτὸν ἰσχυρῶν, λίγους· Τί σοὶ ἰσχυρῶν; Ὁ δὲ ἐπεὶ ἀνακράξας

ὅτι δαμῶνα πολλὰ ἰσχυρῶν εἰς αὐτόν.

31 Καὶ παρεκάλει αὐτόν ἵνα μὴ πιπύξῃ αὐτοῖς εἰς τὸ ἄβυσσον ἀπειλῶν.

32 Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγάλη χεῖρον ἰκαμῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει καὶ παρεκάλει αὐτόν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνην εἰσελθῆναι. Καὶ ἐπιτρέψεν αὐτοῖς.

33 Ἐξελθόντες δὲ τὰ δαμῶνα ἀπὸ τοῦ ἀσφῶν, ἰσχυρῶν εἰς τὴν χεῖρον καὶ ἠρώμενοι ἢ ἀγάλη καὶ τοῦ κρημῶν εἰς τὴν λίμνην καὶ ἀπειλῶν.

34 Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοις τὸ γέγονον, ἔφυγον καὶ ἀπειλῶντες ἀπήχθησαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰς ἀγρούς.

35 Ἐξήλθον δὲ ἰδὲν τὸ γέγονον καὶ ἠρώμενοι πρὸς τὸ ἰσχυρῶν καὶ ὄραντες κρημῶν τὸ ἀσφῶν ἀφ' ἧς τὰ δαμῶνα ἐξελθούσιν, ἰκαμῶν καὶ σμηνῶν περὶ τὸν ὄρει καὶ ἰσχυρῶν.

36 Ἀπήχθησαν δὲ αὐτοῖς καὶ οἱ ἰδόντες, πῶς ἰσχυρῶν ὁ δαμῶνιδής.

37 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλοῖον τὸ ἀσφῶν τὸ ἀσφῶν, ἀπειλῶν ἀπ' αὐτῶν ὅτι φόβος μεγάλης σμηνῶν αὐτοῖς δι' ἐμβῶν εἰς τὸ πλοῖον, ὑποκίκεται.

38 Ἐδίει δὲ αὐτὸν ὁ ἀσφῶν ἢ ἐξελθούσιν τὰ δαμῶνα, εἰσπύοντο αὐτῶν ἀπύουσι δὲ αὐτόν ὁ ἰσχυρῶν, λίγους.

39 Ὑποκίκεται εἰς τὸ εἶχον σου, ἔδηγῶ ὅσα ἐποίησέν σοι ὁ Θεός. Καὶ ἀπήλθε, καὶ ὄλων τὴν πόλιν κρημῶν ὅσα ἐποίησεν αὐτῶν ὁ ἰσχυρῶν.

40 Ἐξήλθον δὲ αὐτῶν ὑποκίκεται τὸ ἰσχυρῶν, ἀπειλῶν αὐτόν ὁ ὄχλος· ἦσαν γὰρ πάντες πρὸς αὐτόν αὐτοῖς.

41 Καὶ ἰδὼν, ἦλθεν ἀπὸ τοῦ ὄμοιο ἰσχυρῶν, καὶ αὐτὸς ἄρχων τῆς σμηνῶν ὑποκίκεται καὶ πίδασι τὴν πόλιν καὶ ἰσχυρῶν, παρεκάλει αὐτόν εἰσελθῆναι εἰς τὸ οἶκον αὐτοῦ.

42 Ὁ δὲ ἠρώτησεν αὐτὸν πῶς αὐτῶν

αὐτῆ. Ἐ δὲ ἀμφοῖν αὐτῶν, ἐλάλη αὐ-
τοῖς πρὸς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν
χρησίαν ἔχοντας θεσπέσιαις ἰατροῖς.

12 Ἡ δὲ ἡμίρα ἤρξατο κλιθεῖσα παρο-
ύσθην ἐπὶ τοὺς οἰκιδάνας, εἶπεν αὐτῆ· Ἀ-
πόλυσοι τὸ ὄχλον, ἵνα ἀπιθῶσι εἰς
τὴν πόλιν καὶ κώμας καὶ τὰς ἀγρούς, καὶ
ἀπολύσωσιν, ἵνα ἀφύρῃσι ἐπισημοῦσι· ὅτι ὡδὲ
ἐστὶν ἡμεῖς ἡμεῖς ἰατροῖς.

13 Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὴν· Δότι αὐτοῖς
ὅμοιαι φαγῆναι. Οἱ δὲ εἶπον· Οὐκ εἰσὶν
ἡμῖν πλεονεξίαι ἢ πίσι ἀρῆαι καὶ δύο ἰχθυῖαι,
εἰ μὴ πικρὰ ἴσθιαι ἡμεῖς ἀρροῦμεν μὲν
εἰς πᾶσι τὰ λαοὶ τῶν βρωμάων.

14 Ἦσαν γὰρ ὡσὲν ἄνδρες πιστάκιμοι
καὶ ἐπὶ τῶν μαθητῶν αὐτῶν· Κα-
τέκλιθη αὐτὴς κλισίας ἀπὸ πηλοῦ.

15 Καὶ ἐποίησαν ἕτω καὶ ἀνεκλιναν
ἄσπετοι.

16 Λαβὼν δὲ τὴν πίσι ἀρῆαι καὶ τὴν δύο
ἰχθυῖαι ἀναβλίψας εἰς τὸ ἕρπον, ἀλό-
γησεν αὐτὴν· Ἐ κατέκλιθη, καὶ ἰδὼν τοῖς
μαθηταῖς, ὠφθαλμοῖς τῶν ὄχλων.

17 Καὶ ἴφραρον, ἕως ἰσορροῦντων πῦ-
σιν· καὶ ἤρθη τὸ πρῶτον αὐτοῖς
κλασμάτων, καὶ φησὶ δῶδεκα.

18 Καὶ ἰχθυῖαι ἐν τῇ εἰσῶ αὐτῶν παρο-
ύσθην· καὶ ἰπρῶτον αὐτὴν, λίγων·
Τίνα με λίγων οἱ ὄχλοι εἰσῶ;

19 Οἱ δὲ ἀποκριθεῖσιν, εἶπον· Ἰωάννη
τὸν βαπτιστῆν. ἄλλοι δὲ Ἡλίαν. ἄλλοι δὲ
ὅτι παροῦσθαι ἕως τῶν ἡμερῶν ἀνίστη.

20 Εἶπεν δὲ αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με
λίγων εἰσῶ; Ἀποκριθεῖσιν δὲ οἱ Πίτρον,
εἶπεν· Τὸν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ.

21 Ὁ δὲ ἐπισημοῦσιν αὐτοῖς, παρήρη-
λε μὲν ἐπὶ αὐτῶν,

22 Εἶπεν· Ὅτι δεῖ τὸ ἕρπον ἀνθρώ-
πων πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμαθεῖ-
ναι ἀπὸ τῶν πρῶτον καὶ ἡμερῶν
καὶ ἡμερῶν, καὶ ἀποκλιθεῖσθαι,

καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθεῖσθαι.

23 Ἐλθὼν δὲ πρὸς τοὺς μαθητῶν· Εἶπεν· Ἰδοὺ
ἔπιπεν με ἰσθῆν, ἀπὸ τοῦ πρῶτον ἐπι-
πεν, καὶ ἀρῶν τὸν ἕρπον αὐτῶν καὶ ἡ-
μερῶν, ἕως ἀποκλιθεῖσθαι.

24 Ὁς γὰρ αὐτῶν ἰσθῆν τῶν ψυχῶν αὐ-
τῶν πᾶσι, ἀποκλιθεῖσθαι αὐτῶν· ὅς δὲ αὐ-
τῶν ἀποκλιθεῖσθαι τῶν ψυχῶν αὐτῶν εἰσῶ ἡμεῖς,
ἕρπον αὐτῶν αὐτῶν.

25 Τί γὰρ ἀφελήσεται ἀνθρώπων κερ-
δαῖς τὸν ἕρπον ὅλον, ἵνα αὐτοῖς δὲ ἀπο-
κλιθεῖσθαι, ἢ ζημιωθεῖσθαι;

26 Ὁς γὰρ αὐτῶν ἐπισημοῦσθαι μετὰ τὴν ἡμεῖς
λόγους, τῶν ὅτι ἕρπον ἀνθρώπων ἐπισημο-
ῦσθαι, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῶν καὶ
ἕρπον πατρῶν, ἕρπον ἀγίων ἀγγέλων.

27 Λέγων δὲ ἡμῖν ἀληθῶς, ἵσθιαι πῶς
ὡδὲ ἰσθῆν, οἱ μὴ ἰσθῆναι ἡμε-
ρῶν, εἰς αὐτῶν ἕρπον τὸν βαπτιστῆν τοῦ Θεοῦ.

28 Ἐλθὼν δὲ ἡμῖν τὸν λόγους τῶν
ὡσὲν ἡμερῶν ὅκτω, καὶ ὠφθαλμοῖς τῶν
Πίτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον, ἀνίστη
εἰς τὸ ἕρπον παροῦσθαι.

29 Καὶ ἰχθυῖαι ἐν τῇ παροῦσθαι αὐτῶν
τὸ εἶδον ἕρπον αὐτῶν ἕρπον, καὶ ὅ
ἰσθῆν αὐτῶν ἕρπον ἕρπον.

30 Καὶ ἰδὼν, ἄνδρες δύο σωματῶν
αὐτῶν, οἱ πῶς ἡμερῶν Μωσῆ; ἕρπον Ἡλίαν.

31 Οἱ δὲ φησὶν ἐν δεξιᾷ, ἕρπον τῶν
ἕρπον αὐτῶν, ἕρπον πᾶσι ἐν ἕρπον
ἕρπον.

32 Ὁ δὲ Πίτρον ἕρπον οἱ σὼ αὐτῶν ἡμερῶν
βιβλαρῶν ἕρπον· ἕρπον ἕρπον ἕρπον
ἕρπον ἕρπον αὐτῶν, καὶ τὴν δύο αὐ-
τῶν τὴν σωματῶν αὐτῶν.

33 Καὶ ἰχθυῖαι ἐν τῇ ἀποκλιθεῖσθαι
αὐτῶν ἀπὸ αὐτῶν, εἶπεν οἱ Πίτρον πρὸς
τὸ ἕρπον. ἕρπον αὐτῶν, καὶ οἱ ἕρπον
ὡδὲ εἰσῶ καὶ περὶ σωματῶν σκῆρας τῶν
μῶν σῶν, ἕρπον Μωσῆ μῶν, καὶ μῶν
Ἡλίαν· μὴ εἰδὼν ὅτι λίγων.

34 Ταῦτα δὲ αὐτῶν λίγων, ἕρπον ἕρπον

νεφίλη, κὶ ἐπισκίασιν αὐτὸς· ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ σκένει· ἐσπλάγχιον ἐστὶν ἢ νεφίλην.

35 Καὶ Φωνὴ ἐβλήθη ἐκ τῆς νεφίλης, λέγουσα. Οὐτὸς ἐστὶν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητὸς, αὐτῷ ἀκούετε.

36 Καὶ ἐν τῷ ῥηθῆναι τῆς Φωνῆς, ὑπέστη ὁ Ἰησοῦς μοῖρα· κὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν. Ἐν δὲ τῷ ἀπηγγέλλειν ἐν σκηνίαις ταῖς ἡμίραις ἔδιν ἂν ἰσχυραῖσι.

37 Ἐβλήθη ὃ ἐν τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ, κατέβη δὲ αὐτῶν ἅπασαν τὴν ὄρην, σωλωτῆσι αὐτῶν ὄχλον πολύν.

38 Καὶ ἰδὼν, ἀνὴρ ἄπαιδος ὄχλων ἀνεβόησεν, λέγων. Διδάσκαλε, δέχομαι σε, ἐπιόλιψον ἐπὶ τῷ υἱῷ μου, ὅπως μοι ῥηθῆς ἐστὶ μοι.

39 Καὶ ἰδὼν, προσῆλθε λαμβάνει αὐτόν, κὶ ἐκάθησεν κατὰ πόδιν, κὶ παρακαλεῖ αὐτὸν μετὰ ἀφῆς, ἔμοιρος δὲ σπυρίων ἀπ' αὐτοῦ, σιωπῆσαν αὐτῷ.

40 Καὶ ἰδὼν τὸν μαθητῶν σὺν ἱνα ἐκβάλλωσιν αὐτόν, κὶ σὺν ἡδυνήθησαν.

41 Ἀπεκρίθεις ὃ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν. Ἔρηθίτε ἀπίστοι· κὶ διετυμμήθη, ἵνα πῶτι ἴσῃ μετὰ ὑμῶν, ἔτι αἰτέω με ὑμῶν; Ποσοῦν γὰρ ὠδὸν τὸ υἱὸς σου.

42 Ἐπὶ ὃ ἐπέσπερον ἄρτους αὐτῷ, ἔρρηξεν αὐτῷ τὸ δειμῶνιον, κὶ σιωπῶν ἄρξαι· ἐπιλήμνη ὃ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὸν δαίμονα τῷ ἀεθάρτη, καὶ ἰάσατο τὸ πνεῦμα· ἔπι ἰδὼν αὐτῷ πρὸς πάλιν αὐτῷ.

43 Ἐξἰσπλάσθη ὃ παῖς ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι· ἔπι ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, εἶπεν αὐτῷ. Ἐπίστωσιν ἐπὶ πάντι ἐπὶ ποιήσει ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ τὸς μαθητῶν αὐτῷ.

44 Οἶδον ὑμεῖς ἐπὶ τὰ ἔργα ὑμῶν τὸς λόγους τύτους· ὁ γὰρ υἱὸς ἔστι ἀνθρώπου μέλλει ὡρᾶσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων.

45 Οἱ ὃ ἠγόρευον τὸ ῥήμα τούτο, κὶ ἔπι ὡρᾶσθησαν λαμῶν ἀπ' αὐτῶν, ἵνα μὴ ἀκούωσιν αὐτόν· κὶ ἐφοβήθη ἰσχυρῶς αὐτῷ αὐτῷ ἔπι ῥηθῆναι τούτου.

46 Εἰσῆλθε ὃ ἀβλαστοὺς ἐν αὐτοῖς, τὸ ἵεν αὐτῷ ἢ μίζων αὐτῷ.

47 Ὁ ὃ Ἰησοῦς ἰδὼν τὸ ἀβλαστοὺς τῆς καρδίας αὐτῶν, ἐπὶ λαλοῦντα περὶ αὐτῶν, ἔφησεν αὐτῷ παρ' ἑαυτοῦ.

48 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς. Ὅς ἰδὼν διέβηται τὸ παιδίον ἐπὶ τῷ ὀνόματι μου, ἢ μὴ διέβη· κὶ ὅς ἰδὼν ἢ μὴ διέβηται, διέβηται τὸ δόξασμα· ὁ γὰρ μικρότερος ἐστὶ πάντων ἡμῶν ἰσχυρῶν, ὡς ἴσται μίζας.

49 Ἀπεκρίθεις ὃ ὁ Ἰωάννης, εἶπεν. Ἐπιστεύετε, εἰδὲν ἢ πᾶσι ἐπὶ τῷ ὀνόματι σου ἐκβάλλουσι τὰ δαιμόνια· κὶ ἐκλυῶσιν αὐτῶν, ὅτι σὺν ἀνθρώποις μὴ ἡμῶν.

50 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. Μὴ κωλύει· ὁ γὰρ ἕκαστος ἑαυτοῦ ἡμῶν ἰσχυρῶν ἐστὶν.

51 Ἐβλήθη ὃ ἐν τῷ συμπληρῆσαι μετὰ ἡμεῖς τὴν ἀναλήψιας αὐτοῦ, κὶ αὐτῶν τὸ ἐπέσπερον αὐτῷ ἰσχυρῶν ἔπι πορεύομαι εἰς ἱερουσαλήμ.

52 Καὶ ἀπίσταν ἀγάλας ἐπέσπερον αὐτῷ· κὶ πορεύομεν εἰσῆλθον εἰς κώμην Σαμαρείων, ὡς ἐπὶ τοὺς μαθητῶν αὐτοῦ.

53 Καὶ σὺν ἰδιόμοις αὐτῶν, ὅτι τὸ ἐπέσπερον αὐτῷ μετὰ πορεύομεν εἰς ἱερουσαλήμ.

54 Ἰδιόμοις ὃ οἱ μαθητῶν αὐτοῦ ἰακώβος κὶ Ἰωάννης, εἶπον· Κύριε, θίλεις εἰς πᾶσιν πῦρ κατὰ βιβλῶν δὲ τῶν βράων, κὶ ἀνωλώσκει αὐτῶν, ὡς κὶ Ἡλίας ἐποίησεν;

55 Στραφείς δὲ ἐπιλήμνησιν αὐτοῖς, καὶ εἶπεν. Οὐκ οἶδατε οὐκ πνεῦμα ἑστὶ ὑμῶν;

56 Ὁ γὰρ υἱὸς ἔστι ἀνθρώπου ἕκαστος ψυχῆς ἀνθρώπων δόξασμα, ἀλλὰ οὐκ οἶδατε. Καὶ ἐπορεύθησαν εἰς ἑτέραν κώμην.

57 Ἐβλήθη ὃ πορεύομεν αὐτῶν, ἐν τῇ ὁδῷ εἶπεν αὐτῷ. Ἀκούθησιν σοὶ ὅπως ἀπὸ ἀρχῆς, Κύριε.

58 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. Αἱ ἀλλοτρίαι

ἄπικες φωλίους ἔχουσιν, καὶ πῆ πτηνὰ ἔ-
 ῥαυον, καὶ σκυλίους· ὃ ἵς ἔσθ' αἰθρώ-
 πων οὐκ ἔχει πῦρ καὶ φάλλω κλίτη.

59 Εἶπεν ὁ ὡς ἔπειρον· Ἀκλεθὲς μοι.
 Ὁ ἵς εἶπεν· Κύριε, ἐπίτρεψέ μοι ἀπλ-
 ῆναι πρῶτον θύψαι τὸ πατήρ μου.

60 Εἶπεν ὁ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἄφες τὸς
 νεκρὸς θύψαι τὸς ἑαυτῶν νεκρὸς· σὺ ἵς
 ἀπλῆν ἀφ' ἧμεῖς καὶ βασιλείαν ἔσθ' οὐ.

61 Εἶπεν ὁ καὶ ἔπειρον· Ἀκλεθὲς μοι
 μοι, Κύριε· πρῶτον δὲ ἐπίτρεψέ μοι
 ἀπλῆν ἑαυτῶν τοῖς ἑῷς τὸ οἶκόν μου.

62 Εἶπεν ὁ ὡς αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέ τις
 ἐπιβαλὼν καὶ χεῖρα αὐτῷ ἐπ' ἄροτρον,
 καὶ βλέπων εἰς τὸ ὀπίσω, ἀφ' ἧς ἔστιν εἰς
 τὴν βασιλείαν ἔσθ' οὐ.

Κιφ. ἰ. 10.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνιδέξιν ὁ Κύριος
 καὶ ἰπὺς ἐβδμήκοντα, καὶ ἀπέστ-
 λεν αὐτοὺς εἰς δύο πόλεις ὡς αὐ-
 τῶν, εἰς πύλαι πόλιν καὶ τόπον ἑμίλλαν
 αὐτοῖς ἵστασθαι.

2 Ἐλίθο ἔν ὡς αὐτοῖς· Ὁ μὲν θρι-
 σμὸς πολὺς, οἱ ἵς ἐργάζονται ὀλίγοι· διη-
 τιστοῦ ἔσθ' Κυρίου ἔσθ' ἔσθ' οὐ, ὅπως ἐκ-
 βάλλῃ ἐργάζων εἰς τὸ θελομένον αὐτῶν.

3 Ὑπαγεῖτε, ἰδοὺ, ἰδοὺ ἀπέστειλα ὑμᾶς
 ὡς ἄροτρα εἰς μέτω λυκοῖν.

4 Μὴ βασιλεύετε βασιλείων, μὴ πῆ-
 ραν, μηδὲ ἀποδημῆσαι· καὶ μηδὲ ἰσθ' ἵς
 ἰδοὺ ἀσάτωσθε.

5 Εἰς κὼ δὲ αὐτῶν οἰκίαν ἐστὲν ἵστασθαι,
 πρῶτον λίγη· Εἰρήνη τῷ οἴκῳ τῷ.

6 Καὶ ἰσθ' μὲν ἡ σκεῖ ὁ ἵς ἐπὶ ἐπὶ ἡμῶν,
 ἐπὶ ἀσάτωσθαι ἐπὶ αὐτοῖς ἡ ἐπὶ ἡμῶν ὁ
 μῶν· εἰ δὲ μή, ἐπὶ ὑμᾶς ἀσάτωσθαι.

7 Εἰ αὐτῶν δὲ τῆ οἰκίαν μὲν ἵστασθαι, ἰσθ' οὐ
 καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν· ἀξίον
 ἵς ἐργάζων ἔσθ' μισθῶ αὐτῶν ἵστασθαι. Μὴ
 μεταβαίνειτε ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν.

8 Καὶ εἰς κὼ δὲ αὐτῶν πόλιν ἐστὲν ἵστασθαι,
 καὶ δὲ χροῖαν ὑμᾶς, ἐπὶ τὴν τὴν ἀσάτωσθαι
 ἵστασθαι ὑμῖν.

9 Καὶ ἵστασθαι τὸς εἰς αὐτῶν ἀσθ-
 νῆς, καὶ λίγη αὐτοῖς· ἵστασθαι ἐπὶ ὑμᾶς·
 ἡ βασιλεία ἔσθ' οὐ.

10 Εἰς κὼ δὲ αὐτῶν πόλιν ἐστὲν ἵστασθαι,
 καὶ μὴ δὲ χροῖαν ὑμᾶς, ἐπὶ ἐπὶ τὴν εἰς
 τὴν ἀσάτωσθαι αὐτῶν, ἐπὶ τὴν.

11 Καὶ τὸ κροῖαν τὸ κροῖαν ἵστασθαι ἡμῶν
 ἐπὶ τὸ πολὺν ὑμῶν, ἀσάτωσθαι ὑμῶν
 μῖν· ὡς τὸ τὸ χροῖαν, ὅπως ἵστασθαι
 ἐπὶ ὑμᾶς ἡ βασιλεία ἔσθ' οὐ.

12 Λέγω ὑμῖν, ὅπως Σοδὸμοις ἐπὶ τῆ
 ἡμέρᾳ σκεῖται ἀσάτωσθαι ἵστασθαι, ἡ τῆ
 πόλιν σκεῖται.

13 Οὐκ ἔστι Χορζὸν, καὶ σοὶ Βηθσαῖ
 δὲ ὅπως ἐπὶ Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐπὶ τὸν
 ἐπὶ δυνάμεις αἱ χροῖαν ἐπὶ ὑμῖν, πᾶ-
 λαί αὐτῶν σκεῖται καὶ ἀσάτωσθαι
 μετῴσθαι.

14 Πλὴν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀσάτωσθαι
 ἵστασθαι ἐπὶ τῆ χροῖαν ἡ ὑμῖν.

15 Καὶ τὸν Καπρισαῖ ἡ ἵστασθαι ἔσθ' ὑμῶν
 ὑμῶν ἵστασθαι, ἵστασθαι ἀσάτωσθαι ἵστασθαι.

16 Ὁ ἀσάτωσθαι ὑμῶν, ἵστασθαι ἀσάτωσθαι καὶ ὁ
 ἀσάτωσθαι ὑμῶν, ἐπὶ ἀσάτωσθαι· εἰ δὲ ἐπὶ ἀσάτωσθαι
 τῶν, ἀσάτωσθαι τὸ ἀσάτωσθαι με.

17 Ὑπὸ τῶν αὐτῶν οἱ ἵστασθαι ἵστασθαι καὶ
 χροῖαν, λίγη· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια
 ἀσάτωσθαι ἡμῖν ἐπὶ τὸν ὀσάτωσθαι.

18 Εἶπεν δὲ αὐτοῖς· Ἐπὶ τὸν τὸ σκεῖ-
 ται, ὡς ἀσάτωσθαι, ἐπὶ ἔσθ' ὑμῶν πιστῶν.

19 Ἰδοὺ, δίδωμι ὑμῖν τὸ ἐπὶ τὸν ἵστασθαι πα-
 τῆν ἐπὶ τὸν ὀσάτωσθαι καὶ σκεῖται, καὶ ἐπὶ
 πᾶσιν καὶ δυνάμεις ἔσθ' ἵστασθαι καὶ ἵστασθαι
 ὑμᾶς ὁ μὴ ἀσάτωσθαι.

20 Πλὴν ἐπὶ τὸ μὴ χροῖαν ὅπως τὰ
 πᾶσιν ὑμῖν ἀσάτωσθαι· χροῖαν
 δὲ μᾶλλον ὅπως τὰ ὀσάτωσθαι ὑμῶν ἐπὶ τὸν
 ὀσάτωσθαι ἐπὶ τὸν ὀσάτωσθαι.

21 Εἰ αὐτῶν τῆ ὀσάτωσθαι ἡ ἀσάτωσθαι τὸ
 πᾶσιν ὁ ἵστασθαι, καὶ ἵστασθαι· Ἐπὶ τὸν
 ὀσάτωσθαι σοὶ πατήρ, Κύριε ἔσθ' ὑμῶν καὶ
 τῶν χροῖαν, ὅπως ἀσάτωσθαι τὸν ὀσάτωσθαι
 ὀσάτωσθαι ὑμῖν.

σοφῶν κὲ σωφίῶν, ἔ ἀπικαλύψας αὐ-
ταῖς ἡγοίαις· καὶ ὁ πατήρ, ὅπ κτως ἐγέ-
νηθ' ἀδικία ἔμπροσθεν Ἰησ.

22 Πάντα παραδόθη μοι ὑπὸ τοῦ πα-
τρός μου· ἔ ἔδεις γνώσκαι τίς ἐστι ὁ υἱός,
εἰ μὴ ὁ πατήρ· κὲ τίς ἐστι ὁ πατήρ, ἔ
μὴ ὁ υἱός, ἔ ὡς ἴαθ' βύβληται ὁ υἱός ἀπι-
καλύψαι.

23 Καὶ γραφίαις σὺς τὺς μαθηταῖς,
κατ' ἴδιαν εἶπαι· Μαθηταῖοι οἱ ὄφθαλ-
μοῖοι βλίπτοις ἄ βλίπτοις·

24 Λίγω γδ' ὁμοῖν, ὅπ πολλοὶ σερφῆ-
ται κὲ βασιλεῖς ἠτήλησαν ἰδεῖν ἁ ὑμεῖς
βλίπτοις, ἔ σὺν εἶδον· καὶ ἀκῶσαν ἄ
ἀκῶσαι, κὲ σὺκ ἤκωσαν.

25 Καὶ ἰδὼν, νομιμὸς ἴς ἀνίστη, σὺ-
πρῆσζων αὐτόν, κὲ λίγων· Διδάσκαλε,
σι ποιήσας ζῶν ἀνάτοις κληρονομήσαι;
26 Ὁ ἔ εἶπαι σὺς αὐτόν. Ἐν τῷ τόμῳ
τί γέγραπται; πῶς ἀναζωοοῶσαι;

27 Ὁ ἔ ἀπεκρίθης, εἶπαι· Ἀγαπήσας
Κύριον τὸ Θεῖον σὺν ἐξ' ὅλης τῆς καρδίας
σὺς, κὲ ἐξ' ὅλης τῆς ψυχῆς Ἰησ., ἔ ἐξ' ὅλης τῆς
ἰσχύος σου, κὲ ἐξ' ὅλης τῆς ἀγαθίας Ἰησ.
καὶ τὸ πλοῖον σου ὡς σταυθῶν.

28 Εἶπαι ἔ αὐτῷ· Ὁρθῶς ἀπεκρίθης·
τῦτε παῖς, κὲ ζήτη.

29 Ὁ ἔ, ἦλθον διχαρῶν ἰεαυτόν, εἶπαι
σὺς τὸ Ἰησῷ· Καὶ τίς ἐστὶ μου πλοῖον;

30 Ὑπολαβὼν τὸ Ἰησῷς, εἶπαι· Ἀγρη-
πός ἴς κελίβαντι δὲ τῷ Ἰερουσαλήμ ἴς
Ἰεριχά, κὲ λησῶς πειλίπτοις· οἱ κὲ ἐκδύ-
σαντες αὐτόν, ἔ πλοῖον ἐπιδέξις, ἀπ-
ῆλθοι, ἀφίπτοις ἡμῶν τῶν τυχαῖον.

31 Κατὰ συγκυρίαν ἔ ἰσθίς πῆς κελί-
βαντι σὺ τῇ ὁδῷ σέκτη· κὲ ἰδὼν αὐ-
τόν, ἀνέπερῆλθον.

32 Ὁμοῖως ἔ Ἰλαίτης, ἡλυθῶν κὲ
τὸ περ, ἰλθὼν κὲ ἰδὼν, ἀνέπερῆλθον.

33 Σαμαρείτης δὲ πῆς ὁδῶν, ἦλθον
κατ' αὐτόν, ἔ ἰδὼν αὐτόν, ἔσπλαγχιζόθη.

34 Καὶ σερφῆλθὼν κατ' ἐδοῖσεν ἔ τρῶν-

μαθ' αὐτῷ, ἰπρῶν ἴλαιον καὶ ὄνον·
ἰπιβόαζας ἔ αὐτόν ἰπὶ τῷ ἴδιον κτη-
νῶ, ἦραχθον αὐτὸν ἴς κωνδύχοι, κὲ
ἰπιμελήθη αὐτῷ.

35 Καὶ ἰπὶ τῶν αἰρεῶν ἐξελθὼν, σὺκ-
λῶν δύο δυνάμει ἰδύκεται παιδοχῆ,
κὲ εἶπαι αὐτῷ· Ἐπιμελήθη αὐτῷ· κὲ
ὁ, ἦ αὐ σερφῆλθῶν, ἰπὶ σὺ τῷ
ἐπανήραθαι με, δάσδῶσόν σου.

36 Τίς οὖν τῶν τῶν τριῶν δεκῶν σου
πλοῖον γαργῆσαι ἔ ἰμπροσθῶν ἴς
τὺς λησῶς;

37 Ὁ ἔ εἶπαι· Ὁ ποιήσας τὸ ἴλεον
μῖτ' αὐτῷ· Εἶπαι οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησῷς·
Πορδῖς, κὲ σὺ ποίῳ ὁμοῖως.

38 Ἐγγίθε ἔ σὺ τῷ πορδῖσθαι αὐ-
τῶς, κὲ αὐτὸς ἰσθῆλθον ἴς κώμῳ πῆς·
γυνὴ δὲ πῆς ὁνομάσκει Μάρθα ὑπὸ δ-
ξαθ' αὐτόν ἴς τὸ οἶκον αὐτῆς.

39 Καὶ τῆς ἴς ἀδελφῆν καλεσμένην
Μαρία, ἦ κὲ σερφῆλθῶν Ἰησῷ·
τὺς πόδας τῶν Ἰησῷ, ἦκῶν τὸ λόγον αὐτῆς.

40 Ἡ δὲ Μάρθα πειλίπτοις σὺ
πολλῶν ἀφροῖων· ἰπιστῶσα ἔ εἶπαι·
Κύριε, ἔ μίλησόν μοι ἡ ἀδελφῆ μου μῶ-
νῶν μοι κατέλιπε ἀφροῖων· εἶπαι οὖν
αὐτῇ ἴα μοι σιων ἀλλάβη).

41 Ἀπεκρίθης ἔ εἶπαι αὐτῇ ὁ Ἰη-
σῷς· Μάρθα Μάρθα, μερμῶν καὶ
τρεβάζη σὺ πολλὰ.

42 Εἶδος δὲ ἴς ἡσθῶν. Μαρία ἔ τῆ
ἀγαθῶν μερίδα ἐξελίξαθ, ἦπῶς σὺκ
ἀφαιρηθῆται ἀπ' αὐτῆς.

Κεφ. ια'. ΙΙ.

Καὶ ἐγγίθε σὺ τῷ εἶπαι αὐτόν σὺ τῶν
ἴνι σερφῶν κλημῶν, ὡς ἰπιστῶσα ἔ εἶ-
παι πῆς τῶν μαθητῶν αὐτῶ σὺς αὐτῶ· Κύ-
ριε, δίδαξόν ἡμῶς σερφῶν κλημῶν, κατὰ
ἔ ἰωάννης ἰδιδάξε τὺς μαθητῶν αὐτῶ·

2 Εἶπαι ἔ αὐτοῖς· Ὅταν σερφῶν κλημῶν
λίγα· ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ σὺ τοῖς ὑρε-
τοῖς, ἀρχαῖς ἴπῶ τῶ ὁνομάσκει Ἰησῷ
ἢ βα-

ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἔσται ἐν ὑμῖν, ὡς ἐν ἔρανον, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

3 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἰσχυρὸν δίδου ἡμῖν τὸ κατ' ἡμέραν.

4 Καὶ ἄφες ἡμῖν τοὺς ἁμαρτίας ἡμῶν, ὡς ἂν αὐτοὶ ἀφίενον περὶ ὀφείλων ἡμῶν, καὶ μὴ ἐισπείκης ἡμᾶς εἰς πῆλοσμον, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

5 Καὶ εἶπε ὡρὸς αὐτοῦς· Τίς ἐξ ὑμῶν ἔχει φίλον, καὶ παρασίτου ὡρὸς αὐτοῦ μισοῦντος, καὶ ἐπὶ αὐτοῦ· Φίλοι, ἡρῶσιν μοι τρεῖς ἄρτους·

6 Ἐπεὶ δὲ φίλος μὲν παρεγγύετο ἐξ ὁδοῦ ὡρὸς μὲν, ἔσχε ἵνα ὁ πῶρος ἦται αὐτοῦ.

7 Καὶ εἶπεν· ἰσχυρὸν ἀποκλειθεὶς εἶπεν· Μὴ μοι κῆπος πείραξ· ἤδη ἡ ἴσχυρὸς κικλήσκει, καὶ τὰ παιδία μὲν μετ' ἐμῶν εἰς τὸ κῆπον εἰσὶν· ἢ δυνάμει ἀναστῆς δύναι σοι.

8 Λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἢ δύναι αὐτοῦ ἀναστῆς, ἀλλὰ τὸ εἶναι αὐτοῦ φίλος· ἀλλὰ γὰρ τὸ ἀναδύειν αὐτοῦ ἰσχυρὸς δύναι αὐτοῦ ὡς ἡρῶσιν.

9 Καὶ ὡς ἡμῖν λέγω· Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ ἀνεύρησιν κερύει, καὶ ἀνοίγησιν ὑμῖν.

10 Πᾶς ἄνθρωπος ὁ αἰτῶν λαμβάνει· ἔσθ' ὁ ζητῶν ἀνεύρησιν· ἔσθ' ὁ κερύει ἀνοίγησιν.

11 Τίνα ἄνθρωπον τὸν πτωχὸν αἰτήσῃ ὁ ἄνθρωπος, μὴ λίθον ἐπιδύσῃ αὐτοῦ; ἢ καὶ ἰχθυῖον, μὴ ἀντὶ ἰχθυοῦ ὄφιν ἐπιδύσῃ αὐτοῦ;

12 Ἢ ἔσθ' ἰσχυρὸς αἰτήσῃ ἄνθρωπον, μὴ ἐπιδύσῃ αὐτοῦ σκορπίου;

13 Εἰ ἄνθρωπος ὁ πτωχὸς ἀνθρώπου, οἰδέει ἀνθρώπου δύναι διδοῖαι τοῖς τέκνοις ὁμοῦν, πόσω μάλλον ὁ πατήρ ὁ ἐξ ἔρανον, δύναι πνεῦμα ἄγιον τοῖς αἰτήσοι αὐτοῦ.

14 Καὶ λέγει ἡμῖν ἡμεῖς ἰσχυροὶ, καὶ αὐτὸ λέγει κωφόν· ἐγγύς ἔσθ' ἰσχυροῦ ἐξελθόντος, ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἦσαν ἰσχυροὶ οἱ ὄχλοι.

15 Τίς ἄνθρωπος ἐξ αὐτῶν ἔπος· Εἰ Βεελζεβὺλ ἀρῶσιν τὸν δαίμονιον ἐκβάλλει τὸν δαίμονιον.

16 Ἐπεὶ οὖν πῆλὸς ἦν, σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐποίησεν ἐξ ἔρανον.

17 Αὐτοῦ ἄνθρωπος ἐξ ὁδοῦ αὐτοῦ τὸν ἀφροσύνην, εἶπεν αὐτοῖς· Πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν ἀφροσύνην ἐπιβάλλει, καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον, πικρὸν.

18 Εἰ ἄνθρωπος ἔσθ' ὁ σαβῶνας ἐφ' ἑαυτὸν ἀφροσύνην, πᾶς ἀφροσύνην ἡ βασιλεία αὐτοῦ; ὅτι λέγει, ἐν Βεελζεβὺλ ἐκβάλλει με τὸν δαίμονιον.

19 Εἰ ἄνθρωπος ἐξ ὁδοῦ Βεελζεβὺλ ἐκβάλλει τὸν δαίμονιον, οἱ ἄνθρωποι οὐκ ἐκβάλλουσιν; ἀλλὰ τὸ κερύει ἡμῶν αὐτοῖς ἔπος.

20 Εἰ ἄνθρωπος ἐξ ὁδοῦ οὐκ ἐκβάλλει τὸν δαίμονιον, ἀλλὰ ἐφθίμωσιν ἐφ' ὁμοῦ ἡ βασιλεία τῆς οὐρῆς.

21 Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς κερύει τὸν δαίμονιον, ἐκβάλλει τὸν δαίμονιον ἐκβάλλει, ἐν ἑαυτῷ ἐπὶ τὸν ἰσχυρὸν αὐτοῦ.

22 Ἐπεὶ οὖν ὁ ἰσχυρὸς κερύει αὐτοῦ ἐκβάλλει τὸν δαίμονιον αὐτοῦ, τὸν παντοκράτην αὐτοῦ ἀντὶ ἡ ἐκπέσει· καὶ τὰ σκῆλα αὐτοῦ ἀφροσύνην.

23 Ὁ μὴ ἄνθρωπος μετ' ἐμῶν, κατ' ἐμῶν ἐπὶ καὶ ὁ μὴ σκῆλα μετ' ἐμῶν, σκορπίος.

24 Ὅταν τὸ ἀνθρώπου πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνθρώπων τόπων, ζητῶν ἀνάπαυσιν· καὶ μὴ ἀνεύρησιν, λίαν· ἢ πορπίσω εἰς τὸν οἶκον μὴ ὅτι ἐξῆλθον.

25 Καὶ ἰσχυροὶ ἀνεύρησιν ἀνεύρησιν καὶ κερύει τὸν δαίμονιον.

26 Τότε παραίτηται ὁ πῶρος λαμβάνει ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον πῶρος, πῶρος πῶρος ἰσχυροῦ καὶ ἐκπέσει καὶ κερύει τὸν οἶκον καὶ γίνονται τὰ ἰσχυροῦ ἀνθρώπου ἐκπέσει χεῖρα τὸν πῶρος.

27 Ἐγγύς ἔσθ' ἰσχυροῦ ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον αὐτοῦ τῶρος, ἐκπέσει ἡ γῆν φωνῶν ἐκ τῶρος ὄχλοι.

ὄχλων, ἐπιπύαυτ'· Μακαρία ἡ καρδιά ἡ βασιλεύουσα σι, κ' μαρτυρῆς ἰσχυράσας.

28 Αὐτὸς ὃ ἐπι· Μινὺν μακαριοί οἱ ἀκούσις τ' λόγῳ τ' οἴῳ, καὶ φυλάσσουσις αὐτῶν.

29 Τῶν ὃ ὄχλων ἰπαρροζορμῶν ἤρξατο λίσσιν. Ἡ γλοία αὐτῆς ποικροῦ ἐστὶ σημεῖος ἐπιζητεῖ, ἔ σημεῖοι ἔ δόξης τ' αὐτῆς, ἐ μὴ τὸ σημεῖον ἰσχυρῶς ἔσφρηται.

30 Καθὺς γὰρ ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς σημεῖον τῆς Νηδύτας, ἔ τῆς ἰσχυρῶς κ' ἔδης τ' ἀθροῦν τῆ γλοίας ταύτης.

31 Βασίλευσα ἰσχυρῶς τῆς ἐκ τῆς κείνης μ' τ' ἀθροῦν τ' γλοίας ταύτης, κ' καὶ κερῆ αὐτῆς· ὅπ' ἔλθῃ ἐκ τ' περὶ τῶν τ' γῆς ἀκούσῃ τ' σφίαν Σολομῶνι τ' καὶ ἰδῶν, πῶς ἔστι Σολομῶνι τ' ὡδῶν.

32 Ἄνδρες Νηδύτας ἀναστήσονται ἐκ τῆς κείνης μ' τ' γλοίας ταύτης, ἔ καὶ κερῆ αὐτῶν· ὅπ' μιν ἰσχυρῶς ἐκ τῆς κέρῃς ἰσχυρῶς κ' ἰδῶν, πῶς ἔστι ἰσχυρῶς ὡδῶν.

33 Οὐδὲν ὃ λύχοι ἀψας, ἐς κερῆ τῆς πῆσι, ἔδῃ ἐκ τ' κέρῃς, ἔ καὶ ἐπὶ τ' λυχίαν, ἰσα οἱ ἰσχυροὶ μέρῃ, τ' φέρῃ τ' βλίπῃσι.

34 Οὐλύχοι τ' σῶμα ἔστι οἱ οφθαλμοῦ· ὅπῃς ἔστι οἱ οφθαλμοῦ σῶμα ἔστι ἡ· κ' ὅλον τὸ σῶμα σῶμα φωτῆσι ἐστὶ· ἰσχυρῶς ὃ ποικροῦς ἡ, κ' τὸ σῶμα (κ' σκοτῆσι).

35 Σχεπὶ οὐ μὴ τὸ φῶς τὸ ἐκ τῆς σκετῆς ἐστὶ.

36 Εἰ οὐκ τὸ σῶμα σῶμα ὅλον φωτῆσι, μὴ ἔστι π' μίρ τ' σκοτῆσι, ἔστι φωτῆσι ὅλον, ἔστι ὅσα οὐλύχοι τῆ ἀσραπῆς φηλῆσι.

37 Ἐν ὃ τῆ λαλῆσι, ἠρώτα αὐτῶν φελοσῶς ἔστι ὅπως ἀρῆσι παρ' αὐτῶν. ἐπιπύαυτ' ὃ αἰπίσι.

38 Οὐ φελοσῶς ἰδῶν ἰσχυρῶς ὅπ' ἔσφρηται ἰσχυρῶς ἐστὶ τ' ἀρῆσι.

39 Εἰπὶ ὃ οὐκ ἐστὶ αὐτῶν· Νῦν

ἔστι οἱ φελοσῶς τὸ ἔσφρηται τ' ποικροῦ κ' τ' πίνακ τ' κερῆσι τ' ὃ ἰσχυρῶς ἔστι γὰρ ἀρῆσι κ' ποικροῦ.

40 Ἀφροῖς, ἔχῃ ποικροῦ τὸ ἔσφρηται, κ' τὸ ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς;

41 Πῶς τῆ ἐστὶ δὲ ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς κ' ἰδῶν, πῶς κερῆσι μιν ἰσχυρῶς.

42 Ἀλλ' ἔστι μιν τοῖς φελοσῶς, ὅπ' ἀρῆσι τῆ ἰσχυρῶς κ' τὸ πῆσι κερῆσι κ' τ' ἀρῆσι τ' οἴῳ. ταῦτα ἰδῶν ποικροῦ, καὶ κερῆσι μὴ ἀφίνα.

43 Οὐκ ἔστι μιν τοῖς φελοσῶς, ὅπ' ἀρῆσι τῆ κερῆσι ἐκ τῆς σῶμα κερῆσι, κ' τῆς ἀσραπῆς ἐκ τῆς ἀρῆσι.

44 Οὐκ ἔστι μιν μακαρῶς κ' φελοσῶς ἰσχυρῶς, ὅπ' ἐστὶ ἔστι τῆς μιν κερῆσι τῆ ἀρῆσι, κ' ὅπ' ἀρῆσι οἱ φελοσῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἐκ τῆς οἴῳ.

45 Ἀποκέρῃς δὲ ἔστι τ' τοικροῦ ἔστι αὐτῶν· Διδάσκῃσι, ταῦτα λίσσιν κ' ἔστι ἔστι.

46 Οὐκ ἔστι· Καὶ ὅπ' τοῖς τοικροῦ ἔστι, ὅπ' φελοσῶς τῆς ἀρῆσι φελοσῶς δὲ σῶμα κερῆσι, κ' αὐτῶν ἔστι δὲ κερῆσι ἔστι ἔστι ἔστι τῆς φελοσῶς.

47 Οὐκ ἔστι, ὅπ' οἰσχυρῶς τῆς μιν κερῆσι τ' φελοσῶς, οἱ ὃ κερῆσι ἔστι ἀρῆσι αὐτῶν.

48 Ἄρα μαρτυρῆσι κ' σῶμα κερῆσι τῆς ἔστι τ' κερῆσι ἔστι αὐτῶν· ὅπ' αὐτῶν ἀρῆσι αὐτῶν, ἔστι ὃ οἰσχυρῶς αὐτῶν τῆς μιν κερῆσι.

49 Διὰ τῆς κ' ἔστι τ' οἴῳ ἐστὶ· Ἀποσῆσι ἔστι αὐτῶν φελοσῶς, κ' ἀρῆσι, ἔ ἐκ αὐτῶν ἀρῆσι κ' ἀρῆσι κ' ἀρῆσι:

50 Ἰσα ἐκ τῆς τῆς αὐτῶν κερῆσι τῆς φελοσῶς, τὸ ἐκ τῆς ἀρῆσι ἀρῆσι κ' ἀρῆσι κ' ἀρῆσι, ἀρῆσι τ' γλοίας ταύτης,

51 Ἀπὸ τῆς ἀρῆσι τῆς ἀρῆσι τῆς ἀρῆσι

μας Ζαχαρίας, ἔδωκε μοι μετὰ τὸ
ἔθυσαι στήθει· ἔειπεν· καὶ λίγω ὑμῖν,
καὶ ζητηθήσεται διὰ τὴν θηϊᾶς ταύτης.

92 Οὐκ ὑμῖν τοῖς νομοκρίταις, ὅτι ἤρατε
τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως αὐτῆς, ὅσα ἐπέλη-
θίτε, καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν ἐκάλυψατε.

93 Λίγω ἡμεῖς αὐτῷ ταῦτα ὡς ἄν-
τις, ἡρέα οἱ γεραμμάτις καὶ οἱ φα-
ροῦχοι ὁμοίως εὐχόμενοι, καὶ ἀποκαταλεί-
οντες αὐτὸν ὡς κλειδίον·

94 Ἐισδρόμοις αὐτὸν, καὶ ζητεῖτε
θρηῦσαι π. ἐκ. τὸν ἄνθρωπον αὐτῷ, ἵνα
καταγγήσωσι αὐτῷ.

Καθ. β'. 12.

Εἶπεν οἱς ἐπισυναχθεῖσιν τὸν μυριάδων
τὸν ὄχλον ὡς πάλαι παλιν ἀδύλας,
ἡρέα λίγω ὑμῖν τὰς μαθητῶν αὐτοῦ.
Πρῶτον ὡς ἐπὶ τῶν ἰατρῶν διὰ τὴν ζύμην
τῶν φαρμακῶν, ἡπὶ ἐστὶν ἰσοκροσῆς.

2 Οὐδὲν ἔστι συγκρατυμῶν ἐστὶν ὁ
ὅσα ἀποκαλυφθήσεται καὶ κρυπτοῦ, ὁ
ὅτι γνωστὸν ἔστι.

3 Ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἶπατε,
ἐν τῷ φωτὶ ἀνακλύθησιν καὶ ὡς τὸ
ὅτι ἐκάλυψατε ἐν τοῖς ταμίαις, κρυ-
πτόμενα ἐπὶ τῶν δικαστῶν.

4 Λίγω ἡμεῖς ὑμῖν τοῖς φίλοις μου· Μὴ
φοβηθῆτε διὰ τὸν ἀποκλιθεῖσιν τὸ σῶ-
μα, ἔτι ταῦτα μὴ ἔχοντων ἀποδο-
τῆσαι π. ποιῆσαι.

5 Ὑποδείξω ἡμεῖς ὑμῖν πῶς φοβηθῆτε
φοβηθῆτε τὸν μὴ τὸ ἀποκτείνον, ἐξουσίαν
ἔχει ἀμβολῆσαι ἐν τῷ σώματι· καὶ λίγω
ὑμῖν, τῶν φοβηθῆτε.

6 Οὐκ ἐστὶν σπουδία πωλεῖται ἀσ-
σαρῶν δύο, καὶ ἑξ αὐτῶν ὅσα ἔστι
ἰπλοιστῶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ;

7 Ἀλλὰ καὶ ἡ τριχὺς τὴν κεφαλὴν ὑμῶν
πῶσαι ἢ ἐπιμελεῖσθαι. μὴ ὡς φοβηθῆτε
πολλῶν σπουδῶν ἀπερίεργον.

8 Λίγω ἡμεῖς ὑμῖν· Πᾶς ὁς ἀνὸς ὁμολογήσῃ
ἐν ἐμοὶ ἐμπροσθεν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ

ὅτις ἀνθρώπου ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ ἐμ-
προσθεν τοῦ ἀγγέλου τοῦ Θεοῦ·

9 Ὁ ὅτις ἀποκαταλείψει με σὺν ὅπῳ
ἀνθρώπου, ἀπορηθήσεται σὺν ὅπῳ τοῦ
ἀγγέλου τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ πᾶς ὁς ἐρεῖ λόγον ἐν τῷ ὄνοματι
ἀνθρώπου, ἀπορηθήσεται αὐτῷ· τὸ ὅτι
τὸ ἄγιον πνεῦμα βλασφημῆσαι ὅσα
ἀπορηθήσεται.

11 Ὅταν δὲ ἀποστρέψωσι ὑμῶν ἐπι-
θεῖσαι συναγωγὰς καὶ τοῖς ὄμοις ἐπι-
θεῖσαι, μὴ μελεμῆσθε πᾶς ἢ τὴν ἀπολο-
γήσασθε, ἢ τὴν ἐπίσης.

12 Τὸ ἄγιον πνεῦμα διδάξει ὑμῶς
ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ, ἃ δὲ εἶπεν.

13 Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ἐκ τῶν ὄχλων· Δε-
δάσκαλε, ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ μου μελε-
σάμεθα μετ' ἐμῶν τὴν κληρονομίαν.

14 Ὁ ὅτις εἶπεν αὐτῷ· Ἀνθρώπε, τίς με
κατέλαβεν δικαστῶν ἢ μελεσάμεθα ὑμῶν;

15 Εἶπεν ἡμεῖς αὐτῷ· Ὅμοις ἐφυ-
λάσασθε διὰ τὴν ἀποκαταστάσιν· ὅτι ὅσα ἐν
τῷ παλαιῷ νόμῳ πρὸς τὴν ζωὴν αὐτῷ ἐστὶν ἐν
τῷ ἰσραηλῶν αὐτῷ.

16 Εἶπεν ἡμεῖς ὁμοίως αὐτῷ.
λίγω· Ἀνθρώπε πρὸς πολλοὺς ἀπό-
ρησιν ἡμεῖς.

17 Καὶ διολογίσθη ἐν αὐτῷ, λίγω·
Τί ποιῆσαι; ὅτι ὅσα ἔχου πᾶς συνάξω τὴν
καρπὸν μου.

18 Καὶ εἶπεν· Τῆτο ποιῆσαι· κρατῶ
μετὰ ἀποθήκας, καὶ μέζοντας οἰκοδο-
μήσω· ἔτι συνάξω ἐκείνους τὰ ἡρη-
νήσασθαι μου, καὶ τὰ ἀγαθὰ μου·

19 Καὶ ἐρεῖ τῇ ψυχῇ μου· Ψυχὴ, ἔχεις
πολλὰ ἀγαθὰ ἐκείνην εἰς ἴση πολλῶν
ἀναπαύων, φάγε, πίε, ἀφραδίσει.

20 Εἶπεν ἡμεῖς αὐτῷ ὁμοίως· Ἄφροσ, ταῦ-
τη τῇ νουκτὶ τῇ ψυχῇ σου ἐπαίσεις
διὰ τὸν σῶμα ἢ τὴν ψυχὴν σου, τί ἔσται;

21 Οὕτως ὁ ἰσραηλῶν ἐρεῖ αὐτῷ, καὶ
μὴ εἰς Θεοῦ πλάσσει.

94

22 Εἶπὶ ὁ πῶς τὸς μαθητὰς αὐτοῦ·
Διὰ τὸτο ὑμῖν λίγω, μὴ μεριμνᾶτε
τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε, μηδὲ τί
σώματι, ἢ σὺνδύσθητε.

23 Ἡ ψυχὴ πλεονέχει τ' τροφῆς, καὶ
τὸ σῶμα, ἢ σὺνδύσθητε.

24 Κατανοοῦσατε τὸς κέρσεως, ὅτι
ἔσπερευσι, ἐδὲ θείξουσ· οἷς σὺν εἶσα
ἐδὲ ἡμεῖον, ἐδὲ ἀπὴκη, καὶ ὁ τοῖς
τρέφει αὐτὸς πῶσω μελλον ὑμῖν δια-
φίρει τ' πτήτων;

25 Τίς ὅτι ἐξ ὑμῶν μεριμνᾷ δυνάει
σῶσθαι ἐπὶ τῷ ἡλικίαν αὐτοῦ πῆ-
χυν ἴσα;

26 Εἰ ἄν ἔπι ἰλάχου δυνάου, ἢ
περὶ τ' λοιπῶν μεριμνᾷ;

27 Κατανοοῦσατε τὰ κέρια, πῶς αὐ-
ξάνει ἐν σπύρι, ἐδὲ ἐξείλιγω ὅτι ὑμῖν,
ἐδὲ Σολομῶν ἐν πύσῃ τῇ δέξῃ αὐτοῦ
περιβάλλει ὡς ἐν τῷ τῷ.

28 Εἰ ὅτι τ' χέρου ἐν τῷ ἀχρῷ σήμερον
ἴσπε, καὶ αὐροῖ ἐν κλίβανον βαλλο-
μένοι, ὁ τοῖς ἔτις ἀμφίπυσι, πῶσω
μελλον ὑμῖν ὀλιγῶσι;

29 Καὶ ὑμῖν μὴ ζητήτι ἢ φάγητε,
ἢ ἢ πῆλι, καὶ μὴ μελιωρίζεσθε.

30 Ταῦτε γὰρ πάντα, τὰ ἴσθη ἔ-
κῶσω ἐπιζητήτι ὑμῶν ὅτι πατὴρ οἶ-
δεν ὅτι ζητεῖτε τῶτων.

31 Πλῶν ζήτει τ' βασιλείαν τοῦ τοῦ,
καὶ ταῦτε πάντα προσθήσεται ὑμῖν.

32 Μὴ φοβῆ, τὸ μικρὸν ποιμῖνον ὅτι
ἀδύκεσι ὁ πατὴρ ὑμῶν δύναι ὑμῖν τ'
βασιλείαν.

33 Πωλήσατε τὰ ἰσάρχοντα ὑμῶν, καὶ
δίτε ἐλεημοσύλω. Ποιήσατε ἑαυτοῖς
βαλάντια μὴ παλιμύθηα, ἡστωρὸν
ἀντικλῆσθον ἐν βίῃ ἔσπετοις ὅτι κλίπης
σὺκ ἰσρίζει, ἐδὲ σὺς διαφθέρει.

34 Ὅπω γὰρ ἴσιν ὁ ἡστωρὸς ὑμῶν,
σκήν ἐν καρδίᾳ ὑμῶν ἴσται.

35 Ἐστωσω ὑμῶν αἰ ὁσφύς περι-

ζωσθῆναι, καὶ οἱ λῶχοι καμῶμοι.

36 Καὶ ὑμῖν ὁμοῖοι ἀνθρώποις σῶσω-
διχρῆμοῖς τ' κύροισ ἑαυτῶν, πῶτι ἐ-
ναλύσθαι τ' γάμων ἴσα ἰληθῶ καὶ
κρῶσθητε, ὡθίως ἀνοίξουσι αὐτοῖς.

37 Μακρόροῖ οἱ δῦλο σκῆνιοι ἔς ἰλ-
θῶν ὁ κύροισ ἀρήσθαι ζηρηρῶσι. ἀκλύ
λίγω ὑμῖν, ὅτι περιζῶσι, ἐ ἀνακλιπῆ
αὐτοῖς, ἐ παρελθῶν διαφθορῶ αὐτοῖς.

38 Καὶ ἑαυτῶν ἐν τῇ δαυτῆρα φυ-
λακῇ, ἐ ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἑλθῶ, καὶ
ἀρη ἔτις, μακρόροῖ ἴσιν οἱ δῦλο
σκῆνιοι.

39 Τῶτο ὅτι γινῶσκει, ὅτι ἐ ἡδὲ οἰχο-
δισῶπης πῶσα ἔρα ὁ κλίπης ἔρχεται,
ἰζηρηρῶσι αὐ, καὶ σὺκ αὐ ἀφῆκε δι-
ορυγῶσι τ' οἰχο αὐτοῦ.

40 Καὶ ὑμῖν ἐν γινῶσθαι ἴσμοι ὅτι
ἡ ἔρα ἐ δακῆτε, ὁ ἡδὲ ἔ ἀνθρώπων
ἔρχεται.

41 Εἶπὶ ὁ αὐτοῖς ὁ Πίτρος, Κύροισ,
πῶς ἡμῶς τῶ ὡρῶσθαι ταῦτων
λίγος, ἢ καὶ πῶς πῶσας;

42 Εἶπὶ ὁ Κύροισ. Τίς ἄρα ἴσιν ὁ
πῶς οἰχοῦμαι ἐ φρόνιμοι, ὅτι κῶσ-
σῶσ ὁ κύροισ ἐπὶ τ' ἡσπῆσας αὐτοῖς,
ἔ διδῶσι ἐν κῶσθαι τὸ σῶμῆτροι;

43 Μακρόροῖ ὁ δῦλο σκῆνιοι,
ὅτι ἑλθῶν ὁ κύροισ αὐτοῖς ἀρήσθαι ποιῶν-
τα ἔτις.

44 Ἀληθῶς λίγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι
τοῖς ἰσάρχουσι αὐτοῖς κῶσθῶσθαι αὐτοῖν.

45 Ἐὰν ὅτι ἔπη ὁ δῦλο σκῆνιοι ἐν
τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. Χροίζει ὁ κύροισ μὴ
ἔρχασθαι καὶ ἀρῆσθαι τύπῆσι τὸς πῶσας
καὶ ἑν παιδίσκας, ἰαδίς τε καὶ πῶσι καὶ
μηνῶσθαι.

46 Ἰξεί ὁ κύροισ ἔ δῦλο σκῆνιοι ἐν
ἡμῆρι ἢ ἐ σῶσωδοκῆ, καὶ ἐν ἔρα ἢ
γινῶσθαι καὶ διαφθορῶ αὐτοῖς, καὶ τὸ
μῆρο αὐτοῦ μῆ τ' ἀπίσθαι ἡσθ.

47 Ἐκῆνιοι ὅτι δῦλο ὁ γνῶσι τὸ
ἡλῆμα

ἤλημθα ἔκ κερίας ἰαυῖθ, κὴ μὴ ἰτοίμα-
σας, μηδὲ ποιήσας αὖτις τὸ ἤλημθα
αὐτῷ, διαρήσιται πολλαί·

48 Ὁ ἴ μὴ γνῆς, ποιήσας δὲ ἄξια
πληθῶν, διαρήσιται ὀλίγας. πάντι ἴ
ἔ ἰδῆθη πολὺ, πολὺ ζήτησίται παρ
αὐτῷ· κὴ ἔ παρέθιτο πολὺ, ὡσεὶ ἀ-
προν αὐτῆ (ἔσσι αὐτῶν.

49 Πῦρ ἤλθοι βωλεῖν εἰς ἔ γλῶ, κὴ
πῆλω εἰ ἤδη ἀνήθη;

50 Βάπτισμα ἴ ἔχω βαπτισθῆναι, ἔ
πῶς σιωχῆμαι ἕως ἔ πελεθῆ;

51 Δοκίπει ὅτι ἐρῶλω παρελθόμεν
δύτω ἐν τῇ γῆ; ἔχρῆ, λίγω ὑμῖν, ἀλλ' ἦ
ἀφμερομῶν.

52 Ἔσσιται γὰρ ἀπὸ ἔ ὑἱ πῖνται ἐν οἴ-
κῳ ἐν ἀφμερομῶν τρεῖς ἐπὶ δυ-
σί, ἔ δύο ἐπὶ τρισί.

53 Διαμεροδοῖσται πατὴρ ἰφ' ἕφ,
κὴ ἕος ἐπὶ πατερί· μητὴρ ἐπὶ θυγατερί,
κὴ θυγατὴρ ἐπὶ μητερί· πηθισθ' ἐπὶ
πῶ ὑμφῶ αὐτῆς, κὴ ὑμφῶ ἐπὶ ἔ
πηθισθ' αὐτῆς.

54 Ἐλεγε δὲ ἔ πῆς ὄχλοις· Ὅταν
ἴδῃτε ἔ νιφίλω ἀνατίλλωσθαι ἀπὸ δυ-
σμῶν, ἀήτως λέγετε· Ὅμβρο· ἔρχε-
ται· κὴ γίνεται ἕτω.

55 Καὶ ὅταν τότοι πνέοιτο, λέγετε· Ὅτι
καύσων ἔσται· ἔ γίνεται.

56 Ὑπεκρίσαι, τὸ ὡσώσῃ ποτὶ τῆ γῆς κὴ
ἔ ἕραυθὸ ὀδῶν δὲ δεικνύσσει· τῆ ἴ κερῶν
τῷτοι πῶς ἔ δεικνύσσει;

57 Τί ἴ κὴ ἀφ' ἰαυτῶν ἔ κρείσσει τὸ
δίκαιοι;

58 Ὡς γὰρ ἰσπῆρας μῦθ' ἔ ἀποδίκου σὺ
ἐκ' ἀρχαίω, ἐν τῇ ἰδῶ δὲς ἐργασίω
ἀπηλάχθαι ἐκ' αὐτῷ· μήποθι κερ-
σῶσῃ σὺ αὖτις ἔ κερῶν, κὴ ὄ κερῶν σὺ
ἔ κερῶν τῆς πρῶτης, ἔ ὄ πρῶτης
σὺ βάλῃ εἰς φυλακῆν.

59 Λίγω σοι, ἔ μὴ ἐξέλθῃς ἀκῆθῃ
ἕως ἔ κὴ τὸ ἔχραθὸ λεπίων ἀποδῆς.

Κεφ. ιγ'. 13.

Π Ἀρῆσιν δὲ πῆς ἐν αὐτῷ τῷ κερῶν
ἀπαρῆσθαι αὐτῷ αὖτις τῆ Γαλι-
λαίων, ἐν τὸ αἴμα Πιλάτ'· ἔ μίξει μῦθ'
τῆ θυσιῶν αὐτῶν.

2 Καὶ ἀποκρῆθῆς ὁ ἴηθῆς εἶπει αὐ-
τῶν· Δοκίπει ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι ἔσσι ἀ-
μαρτωλοὶ ὡσθ' ἄλλοι ἴσθαι Γαλιλαῖοι
ἔχρῶσθαι, ὅτι τοιαῦτα κερῶν;

3 Οὐχί, λίγω ὑμῖν· ἀλλ' ἔαν μὴ μίξω-
νοῦθι, πάντες ἀσυνότως ἀπολεῖθι.

4 Ἐ ἐκῆτοι οἱ δὲ κερῶν κὴ ὀκλῶ ἰφ' ἔ
ἔσσι ὁ πύρο· ἐν τῷ Σιλωάμ, κὴ
ἀπὶ κερῶν αὐτῆς, δοκίπει ὅτι ἔσσι ὄφρ-
λίται ἔχρῶσθαι πάντας ἀνθρώπους
τῆς κερῶν ἐν ἔρρωσῆναι.

5 Οὐχί, λίγω ὑμῖν· ἀλλ' ἔαν μὴ με-
τανοῆθι, πάντες ὁμοίως ἀπολεῖθι.

6 Ἐ λέγει ἴ ταῦτῶν τῷ ὡσθ' ὀκλῶ,
Συκῶν εἰς πῆς ἐν τῷ ἀμπλῶν αὐτῷ
πυφύλωμῶν, κὴ ἤλθῃ καρπὸς ζητῶν
ἐν αὐτῇ, ἔ ἔχρῶσθαι.

7 Εἶπει ἴ αὖτις τῷ ἀμπλῶν, ἰδῶ,
τρεῖς ἔπῃ ἔρχεται ζητῶν καρπὸς ἐν τῇ
συκῇ ταύτῃ, κὴ ἔχρῶσθαι· ἔχρῶσθαι
αὐτῶν ἰσπῆς ἔ τῷ γλῶ κερῶν;

8 Ὁ ἴ ἀποκρῆθῆς λίγω αὐτῶν, Κίριε,
ἄφῃς αὐτῶν κὴ ἔσσι τὸ ἔτῶ· ἔως ὅτι
σκάψω αὖτις αὐτῆς, ἔ βάλω κερῶν.

9 Κεῖ μὲν ποιῆται καρπὸν· ἔ ἴ μῆγε,
εἰς τὸ μίλλον ἐκῶσθαι αὐτῶν.

10 Ἡ ἴ διδάσκων ἐν μῖα τῷ σωματι-
ῶν ἐν τοῖς σαῶσῃ.

11 Καὶ ἰδῶ, γυνὴ λῶ πνεῦμα ἔχουσα
ἀδινείας ἔπῃ δέκα ἔ ὀκτὶ· κὴ λῶ
συγκρίθουσα, κὴ μὴ διωκθῆναι ἀνακῶ-
ψαί εἰς τὸ πασίλις.

12 Ἰδῶ ἴ αὐτῶν ὁ ἴηθῆς, ὡσθ' ὀκ-
νησθαι, κὴ ἔπῃ αὐτῇ· Γύτω, ἀπολεῖσθαι
τῷ ἀδινείας σὺ.

13 Καὶ ἐπῆκει αὐτῇ ἔναι χεῖρας· κὴ
ἔκρῶσθαι κερῶν, κὴ ἰδῶσθαι τῷ
ἔσσι.

αὐτοὶ ἦσαν ὄψις τῶν ἄλλων αὐτῶν·
2 Καὶ ἰδὼν αὐτῶν ἄνθρωπος ἦν ἰσχυρῶς
καὶ ἰμπερατορῶν αὐτῶν.

3 Καὶ ἀπεκρίθης ὁ Ἰησοῦς εἰπεὶ πρὸς
τούς τομικὰς καὶ φαρισαίους, λέγων· Εἰ
ἔξει πρὸ σαββάτου ἡραπαροῦν;

4 Οἱ ᾗ κούχονται. Καὶ ἰπιλαβόμε-
θα ἰάσασθαι αὐτοὺς, καὶ ἀπίλυσι.

5 Καὶ ἀπεκρίθης πρὸς αὐτούς, εἰπεὶ
τῶν ὑμῶν ὁμοιωθῆναι ἢ βῆς εἰς φρίαρ ἰμ-
πισθεῖται, καὶ σὺν δόξῳ ἀνασάσθαι
αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆ σαββάτου;

6 Καὶ σὺν ἰσχυρῶν ἀναποκροθῶν αὐ-
τῶν πρὸς ταῦτα.

7 Ἐλεγε δὲ πρὸς τοὺς κικλημόρους
ὄψις βολῶν, ἰπῆσαν πῶς ἔασι πρὸς
κλισίας ἐξελίχοντες, λέγων πρὸς αὐτούς·

8 Ὅταν κληθῆς ὑπὸ πῶν εἰς γά-
μους, μὴ κατακλιθῆς εἰς τὸ πρῶτον λι-
σίαν· μήποτε σὺν κλέπτῳ σὺ ἢ κικλη-
μόμῳ ἴσῳ αὐτῶν·

9 Καὶ ἔλεγε ὁ σὺν καὶ αὐτοὺς καλίσας,
ἔρχεσθε· Δὸς τότε τόποι καὶ τότε
κέρει μετ' ἰσχυρῶν τὸν ἰσχυρῶν τόποι
κατίχθαι.

10 Ἀλλ' ὅταν κληθῆς, παραθῆς
ἀνάπισσι εἰς τὸ ἰσχυρῶν τόποι· ἵνα ὅταν
ἔλθῃ ὁ κικληκῶς σὺ, εἴπῃ σοι· Φίλε,
προσηνάθη ἀνώτεροι· τότε ἴσῳ σοι
δέξασθαι σὺ πῶν τῶν σωματικῶν αὐτῶν σοι.

11 Ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπει-
νήσεται· καὶ ταπεινῶν ἑαυτοὺς, ὑψῶν ἡ-
σεται.

12 Ἐλεγε ᾗ καὶ πρὸς κικληκῶσι αὐτῶν·
Ὅταν ποιῆς ἀεὶ ἢ ἢ δειπνοί, μὴ φωνῆ
τὸς φίλους σου, μηδὲ τὸς ἀδελφούς σου,
μηδὲ τὰς συγγενεῖς σου, μηδὲ γέιτονας
πληθύνεις· μήποτε καὶ αὐτοὶ σὺν ἰσχυρῶν
σὺν, καὶ ἰσχυρῶν σοι ἀναποκροθῶν.

13 Ἀλλ' ὅταν ποιῆς δόξῳ, κλίσει
πῶν καὶ ἀναπήρους καὶ χυλῶν καὶ τυφλῶν.

14 Καὶ μακάριον ἴσῳ ὅτι σὺν ἰσχυ-

σι ἀναποκροθῶν σοι· ἀναποκροθῶν
καὶ σοι ἐν τῇ ἀνασάσθαι τῶν δειπνοῦν.

15 Ἀκούσας δὲ ἦν τῶν σωματικῶν αὐτῶν
ταῦτα, εἶπαν αὐτῶν· Μικροὶ ὡς
φάσμα ἄρθε ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

16 Ὅς εἶπαν αὐτῶν· Αἰθροῦντες ἦν ἐπι-
στηθεῖνοι μέγα, ἔσκαλιστο πλάγος.

17 Καὶ ἀπίσθη τὸ δόξαι αὐτῶν τῇ
ῥῳα ἢ δειπνοῦν ἐκείνους τοὺς κικληκῶντες·
ἔρχεσθε, ὅτι ἡδὲ ἰσχυρῶν ἴσῳ πῶν;

18 Καὶ ἦρξαν δὲ μίας πυραυτοῦ·
διαπάντες. Ὅτι πῶν εἶπεν ἔ
Ἄρχοι ἰσχυρῶν, καὶ ἴσῳ ἀνάγκη!
ἔλθετε καὶ ἰδεῖτε αὐτοὺς ἰσχυρῶν, ἔρχε
πυραυτοῦ.

19 Καὶ ἔπρῳ εἰπεὶ Ζώνη βεῶν ἡρ-
εσσα πῶν, καὶ πρὸς μαθηκῶν αὐτῶν
αὐτῶν ἰσχυρῶν, ἔρχε με πυραυτοῦ.

20 Καὶ ἔπρῳ εἰπεὶ Γωαῖκα ἰσχυ-
ρῶν, καὶ ἔρχε τῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν.

21 Καὶ ὄψις ἰσχυρῶν ὁ δὲ ἦν σὺν
ἔπρῳ ἀπῆρθε πρὸς αὐτῶν ταῦτα.

Τότε ὄψις ὁ οἰκιστῶν εἶπε πρὸς
δύο αὐτῶν· ἔρχεσθε ἰσχυρῶν, καὶ τὸς
πληθύνεις καὶ ἀναπήρους καὶ χυλῶν καὶ
τυφλῶν ἰσχυρῶν ὄψις.

22 Καὶ εἶπεν ὁ δὲ ἰσχυρῶν· Κύριε, γίνε-
ται ὡς εἶπες, καὶ ἴσῳ ἴσῳ.

23 Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸ δὲ
ἰσχυρῶν· ἔρχεσθε εἰς τὸν ἰσχυρῶν καὶ
φρογμῶν, καὶ ἀνάγκη σοι ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν ὁ
οἰκιστῶν.

24 Λέγει γὰρ ὁ κύριος ὅτι ὄψις τῶν
οἰκιστῶν τῶν κικληκῶν γίνεσθαι μετ' ἢ
δειπνοῦν.

25 Σιωποῦσθε ὅτι αὐτῶν ὄψις
πολλοὶ καὶ φρογμῶν εἶπεν πρὸς αὐτούς·

26 Εἶπεν ἰσχυρῶν πρὸς με, ἔσκαλιστο
τὸ πῶν ἰσχυρῶν καὶ τὸ κῆρτα, καὶ ἰσχυρῶν
ἰσχυρῶν ἐπὶ πῶν, καὶ τὸς ἀδελφούς
καὶ ἰσχυρῶν ἀδελφούς, ἴσῳ ᾗ καὶ πῶν ἰσχυρῶν

ψυχῶν, ἃ δυνάται μὲν μαθητῆς εἶναι.

27 Καὶ ἐκείνους ἃ βαστάζει τὸ σαρκοῦ αὐτῶ, καὶ ἔρχεται ὀπίσω μὲν, ἃ δυνάται μὲν εἶναι μαθητῆς.

28 Τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν, θέλων πύργον ἐκκοδοῦναι, ἢ ἐκ πετρῶν καθεῖστας ψηφίζει τὸ δαπαίνειν, εἰ ἢ παθεῖς ἀπαρῆμοσιν;

29 Ἴνα μή ποτε θήντος αὐτῷ θιμίλιον, καὶ μὴ ἴχουσιτο ἐκλίσειν, πάντες οἱ θηροῦτες ἀρξάνται ἰμπαίξιν αὐτῷ.

30 Λίθοις: Ὅτι ἕτος ὁ ἀθήμωνος ἤρξατο οἰκοδομεῖν, καὶ οὐκ ἴχουσι ἐκλίσειν.

31 Ἐὶ πῶς βασιλεὺς πορδούμνος συμβαλεῖν ἰπρῶ βασιλεῖ ἐκ πόλιμοι, ἢ καθεῖστας πετρῶν βασιλεῖ ἐκ δυνάτος ἰσιν ἐκ δὲ χιλιάσιν ἀπαιτῆσαι τῶ μὲν εἰκοσι χιλιάδων ἰρχομένων ἐκ αὐτοῖ;

32 Εἰ ἢ μήγε, ἰπ αὐτῷ πύργον ἰντο, περσοβίαν δασείλας, ἰραῖα τὰ παθεῖς ἐρῶν.

33 Οὕτως ἔν, πᾶς ἐξ ὑμῶν ὁς οὐκ ἀποπέσιναι πᾶσι τοῖς ἰαυτῷ ἰσᾶρ χυσι, ἃ δυνάται μὲν εἶναι μαθητῆς.

34 Καλοὶ τὸ ἄλας ἰαὺ ἢ τὸ ἄλας μωραυθῆ, ἐὸ πῆν δότυθῆσαι; Οὐπὲς γλῶ, ἢ πὲς κερῶν δὲ θῆν ἰσιν ἰξω βάλλουσι αὐτό. Οἱ ἴχου ὡπε ἀκύνιν, ἀκύνιν.

Κεφ. 16. 15.

Ἦσιν ἢ ἰρίζοντες αὐτῶ πάντες οἱ πλῆται, ἢ οἱ ἀμαρτωλοὶ, ἀκύνιν αὐτῷ.

2 Καὶ διεγύριζον οἱ φαροῦμοι καὶ οἱ γραμματεῖς, λίγνις: Ὅτι ἕτος ἀμαρτωλὺς πορδοῦναι, καὶ σιωπῆσιν αὐτοῖς.

3 Εἰπὲ ἢ παθεῖς αὐτῶς τὸ πρῶτον ἰαὺ τῶν, λίγων.

4 Τίς ἀθήμωνος ἐξ ὑμῶν ἴχου ἰκατὲν παθεῖστας, καὶ ἀπολίσειν ἐκ αὐτῶν, ἢ κερῶν παθεῖστας ἐκ δὲ ἐκ τῆ ἰρήμω, καὶ περδύεται ἐπὶ τὸ δόπλωτος, ἰως ἰρῆ αὐτῶ;

5 Καὶ ἀρῶν ἰππῆθισιν ἐπὶ τὰς ὄμους ἰαυτῷ χαίρων;

6 Καὶ ἰλθὼν ἐκ τῶ οἴκου, συγκαλεῖ τὰς φίλους καὶ τὰς γείτονας; λίγων αὐτοῖς: Συγκαρῆτέ μοι, ὅτι ὄρον τὸ παθεῖστας μὲν τὸ δόπλωτος.

7 Λίγων ὑμῖν, ὅτι ἕτος κερῶν ἰαὺ ἐκ τῶ ἰρῆ ἐπὶ ἰνὶ ἀμαρτωλῶ μείλων ὄντι, ἢ ἐπὶ ἐκκοδομεῖστας δικασίμοις, οἰπῆς ἢ κερῶν ἴχουσι μείλωνοις.

8 Ἐὶ ἴς γωνῆ, δραχμῶν ἴχουσα δὲ κερῶ, ἰαὺ δόπλωσιν δραχμῶν μίαν, ἢ ἀπὲρ λύχοι, καὶ σαροῖ τὸ οἰκίαν, καὶ ζῆτε ἰπμείλων, ἰως ὅτε ὄρη.

9 Καὶ ἀρῶστας συγκαλεῖται ἐκ φίλων καὶ ἐκ γείτονας; λίγων: Συγκαρῆτέ μοι, ὅτι ὄρον τὸ δραχμῶν ἰαὺ ἀπώλιση.

10 Οὕτω, λίγων ὑμῖν, κερῶ γίνεται ἐνάπιοι τὸ ἀρῶν τὸ οἰκίαν ἐπὶ ἰνὶ ἀμαρτωλῶ μείλωνοῖν.

11 Εἰπὲ δὲ Ἀθήμωνος ἴς ἰξω δύο ἴς.

12 Καὶ εἰπὲ ὁ νεώτερος αὐτῶ τῶ πετρῶ, Πάτερ, δὲς μοι τὸ ἐκδοῦλον μέρος τὸ ἴστας. Καὶ διεῖλιν αὐτοῖς τὸ βίος.

13 Καὶ μεί ἢ πολλὰς ἡμέρας σιωπαζῶν ἀπαυθῆ ὁ νεώτερος ἴς ἀπὸ δὲ μῆσιν ἐκ χίρων μακροῖν. Ἐκ τῆ δισκόρπιστ τὸ ἴσταν αὐτῶ, ζῶν ἰαὺ τῶς.

14 Δαπανήσιν αὐτῶ πάντες, ἰχίον ἰμῶς ἰχουρὸς καὶ τὸ χίρων ἐκείνῶν. καὶ αὐτῶς ἠρῶστας ἰσπερῆστας.

15 Καὶ πορδούμνος ἐκκολληθῆ ἰπ τὸ πλιτῶν τὸ χίρων ἐκείνης. Ἐ ἰπμῆσιν αὐτοῖς ἐκ τὰς ἀρῶς αὐτῶ βόσκῆ χίρων.

16 Καὶ ἰπθῶν μὲ γμῆσαι τὸ κερῶν αὐτῶ δὲ τὸ κερῶν ἰαὺ ἰσθῶν οἱ κερῶν καὶ ἰδὲς ἰδὲς αὐτῶ.

17 Εἰς ἰαὺ τῶ ἰλθὼν, εἰπὲ: Πόσοι μῆδοι τὸ πατρός μὲν παρῶστας ἰσπερῆστας, ἰαὺ ἢ ἰμῶ δόπλωμα.

18 Λίγνις πορδύσιν αὐτῶ τὸ περῶ

πρὸς μὲν καὶ ἐρῶ αὐτῶν, Πάτερ, ἡμάρ-
των εἰς τὸ ἔρανον καὶ ἐνώπιόν σου·

19 Καὶ σκόπιε ἐμὴ ἀξίωσιν κληθῆναι
ἕως σε ποιήσόν με ὡς εἶπα τῷ μοιδίῳ σου.

20 Καὶ ἀνασας ἤλθε πρὸς τὸν πατέρα
ἐαυτοῦ. Ἐπὶ δὲ αὐτῷ μακραν ἀπέχοντο,
εἶδεν αὐτοὶ ὁ πατὴρ αὐτῶν, καὶ ἰσχυρά
χρῆσθη καὶ ὄρθρων ἐπίπτεν ἐπὶ τὸν ἑρ-
χίον αὐτῶν, καὶ κατεφίλησεν αὐτοὺς.

21 Εἶπε δὲ αὐτῶν ὁ υἱός, Πάτερ, ἡμάρ-
των εἰς τὸ ἔρανον καὶ ἐνώπιόν σου, ἔσκέπτε
ἐμὴ ἀξίωσιν κληθῆναι ἕως σε.

22 Εἶπε δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους
αὐτῶν· Ἐξήντησθε τὸν σὸλῶν καὶ ἑρπύλλον,
καὶ ἐνώπιόν μου, ἵνα δότε διακλίβους
εἰς τὸ χεῖρος αὐτῶν, καὶ ὑποδήματα εἰς
τοὺς πόδας.

23 Καὶ ἐνίσκαυτες τὸν μόχον τὸν σι-
τῶν θύσασθε καὶ φαργίντες ἀφραυτῶν.

24 Ὅτι ἔτῳ ὁ υἱός μενικρὸς ἦν, καὶ
ἀνέζησεν καὶ ἀπολωλὼς ἦν, καὶ ἀρίστη.
Καὶ ἤρξαντο ἀφραίνεσθαι.

25 Ἦν δὲ ὁ υἱός αὐτῶν ὁ πρὸς ὑπερ-
βῶν ἀρετῆς καὶ ὡς ἐρῶ μὲν ἤγιστος τῆς οἰ-
κίας, ἡκούσας συμφωνίας καὶ ἡρῶν·

26 Καὶ ἠρῶσας ἀφραίνεσθαι ἕνα τῶν
παίδων ἐκωθύνετο πρὸς αὐτῶν.

27 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῶν Ὅτι ὁ ἀδελφός σου
ἡκί· Ἐξήσων ὁ πατὴρ σου τὸν μόχον τὸν σι-
τῶν, ὅτι ὑκίνοισθε αὐτοὺς ἀπλάβην.

28 Ἐρῶσθη δὲ, καὶ σὺ ἤλθεις εἰσελ-
θῆναι ὁ ἐν πατρὶ αὐτῶν ἐξελθὼν περ-
εχάλα αὐτοὺς.

29 Ὁ δὲ ἀπεκθῆναι εἶπε τῷ πατρὶ,
Ἰδὲ, ἑσπῶναι ἐπὶ δὲ λαλῶ σοι, καὶ ἀδέ-
πολι ἐνώπιόν σου παρῆλθον, ἔμειν ἀδέ-
πολι ἔδωκας ἑλθοῖς, ἵνα μὴ τὸ φίλον
μὲν ἀφραυτῶν.

30 Ὅτι δὲ ὁ υἱός σου ἔτῳ ὁ κατεφα-
ρῶν σου τὸν βίον μὴ πορῶν, ἤλθεις, ἔθου-
σας αὐτῶν τὸν μόχον τὸν σιτῶν.

31 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῶν· Τί κίνοι, οὐ πάτ-

πολι μετ' ἐμῶν εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐρῶ
σά εἰσι.

32 Εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῶναι ἴδον,
ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔτῳ νεκρὸς ἦν καὶ ἀν-
έζησεν καὶ ἀπολωλὼς ἦν, καὶ ἀρίστη.

Κιθ. 15. 16.

Ἐλεγε δὲ ἔπρὸς τοὺς μαθητῶν αὐτῶν,
ἀνθρώπος ἦν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, ὅς ἐστιν
οἰκτορῶν καὶ ἔτῳ διδοῖ αὐτῶν ὡς
ἀγαποῦσθαι τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν.

2 Καὶ φωνήσας αὐτοὺς, εἶπεν αὐτῶν·
Τί τῶν ἀκῶν ἐστὶν σὺ; ἀπὸ τῶν τῶν
λόγων τῶν οἰκτορῶν σου· ἢ γὰρ δὴ δὴσῶν
εἶπεν οἰκτορῶν.

3 Εἶπε δὲ ἐν αὐτῶν ὁ οἰκτορῶν· Τί
ποιῶν, ὅτι ὁ κύριός μου ἀφραίνεται τὸ
οἰκτορῶν ἀπ' ἐμῶν, σὺ ἀπὸ τῶν οἰκτορῶν
ἐπαυτῶν ἀγαπῶσθαι.

4 Ἐγὼν πρὸς ποιῶν, ἵνα ὅταν μετῶ-
σθῶ τῶν οἰκτορῶν, δέξωμαι με εἰς
τοὺς οἴκους αὐτῶν.

5 Καὶ ἠρῶσας ἀφραίνεσθαι ἕνα τῶν
τῶν χριστῶν τῶν κυρῶν αὐτῶν, ἔλε-
γε τῶν πρῶτων· Πόσον ὀφείλεις τῶν κυ-
ρῶν μου;

6 Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐκτῶν βῆτας ἑλθῶν. Καὶ
εἶπεν αὐτῶν· Δέξωμαι τὸ γράμμα, καὶ
καθίστας ἑλθῶν γράψωσι πενήτησθαι.

7 Ἐπῆται ἰπῶν εἶπεν· Σὺ δὲ πόσον ὀφεί-
λεις; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐκτῶν κέρως σίτην.
Καὶ λέγει αὐτῶν· Δέξωμαι τὸ γράμμα
μου, καὶ γράψωσι ὀφθαλμῶν.

8 Καὶ ἐπῆται ὁ κύριος τῶν οἰκτορῶ-
ν τῶν ἀδικίας, ὅτι φρονίμως ἐποίησεν
ὅτι οἱ υἱοὶ τῶν αἰῶν τῶν φρονιμώτεροι
ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν φωνῶν εἰς τὸν ἕνα τῶν
αὐτῶν εἶσι.

9 Καὶ ὁ ἕνα λέγει· Ποιῶσθαι ἑαυτοῦ
φίλους ἐν τῶν μαματῶν τῶν ἀδικίας· ἵνα
ὅταν ἐκλήθη, δέξωμαι ὑμᾶς εἰς τοὺς
αἰώνους οὐρανούς.

10 Ὁ πρὸς ἐν ἑλθῶν, καὶ ἐν πολλῶν

πισίς ἐστὶ ἐν ὁσὶ ἰλαχίση ἀδικῶ, κὶ ἐν ποσσὶ ἀδικίης ἐστὶ.

11 Εἰ ἔν ἐν πῶ ἀδικῶ μεμωῖα πισὶ σὺκ ἰθίῖοδε, τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πῖ-
σώσει;

12 Καὶ ἐν ἐν τῶ ἀποτρεῖα πισὶ σὺκ ἰθίῖοδε, σὲ ὑμῖν προῖς ὑμῖν δῶσει;

13 Οὐδέης οἰκίτης δυνάται δυσε-
ρτοῖς δαλάδῃ· ἢ ἡδὲ ἵνα μισήσῃ, καὶ
τῖ ἐπρεσ ἀγαπήσῃ ἢ ἐνὸς ἀνθρώπου, κὶ
τῖ ἐπρεσ καὶ φρονήσῃ. ἔδωκα δὲ Θεῷ
δαλάδῃ κὶ μεμωῖα.

14 Ἦκκοι ἢ ταῦτα πάντα κὶ οἱ φα-
ρῖσαι, φιλάζηρτοι ὑπάρχοις, καὶ
ἐξέμυκλήρτοι αὐτῶν.

15 Καὶ εἶπὶ αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐστὸ οἱ δι-
καῖοι τῆς ἰαυτῆς ἐνώπιον τῶ ἀνθρώπου·
ὁ δὲ Θεὸς κρίνει τῆς καρδίας ὑμῶν·
ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν, ἐδύλυμα
ἐνώπιον Θεοῦ ἐστὶ.

16 Οἴαμῶ· ἐ οἱ σερφηταῖος ἰωάν-
νης· ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία Θεοῦ διαγ-
γελίζεται, κὶ πᾶς εἰς αὐτῶν βιάσει.

17 Εὐκρίπτου δὲ ἐστὶ τὸ ἔρανον κὶ τὸ
γῆν παρελθῆν, ἢ τὸ ἰομε μίαν κε-
ραίαν πισῆν.

18 Πᾶς ὁ ἀπολύει τὸ γυναικα αὐ-
τῆς κὶ γαμῶν ἵταω, μοιχολί· ἐ καὶ
ὁ ἀπολιγυμῆν ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν,
μοιχολί.

19 Ἀνθρωποὶ δὲ τίς ἰὼ πᾶσι, ἐ
ἐν ἐν δὲ σκεῖ περφύραν κὶ βύσοι, δι-
φρακτοῖα κὶ τὸ ἡμέρας λαμπερῶς.

20 Πτωχὸς δὲ τίς ἰὼ οἴομακὶ Λάζα-
ρο, ὁς ἐστὶ βληθὸς σὺν τῶ πλοῦτα αὐ-
τῶ ἡλκωμῆρ.

21 Καὶ ἐπὶ θυμῶν χορσαδῶν ἀπὸ τῶ
ψυχῶν τῶ πικρῶν ἀπὸ τῶ τρυφίης
τῶ πλοῦσι. ἀλλὰ ἐ οἱ κωῖς ἰρῆμοι
ἀπίλχοι τῶ ἔλκῃ αὐτῶν.

22 Ἐθίῖο δὲ ἀποθαῖν τὸ πλοῦν, κὶ
ἀπιχθῶν αὐτῶν ἀπὸ τῶ ἀβέλων εἰς

τὸ κῆλον τῶ Ἀβραάμ· ἀπίθων ἢ ἐ
πᾶσι, κὶ ἐπὶ φῆ.

23 Καὶ ἐν τῶ ἀδὴ ἰπάραι τὸς ὀφθαλ-
μῶς αὐτῶν, ὑπάρχων ἐν βασίταις, ἰρῆ
τῶ Ἀβραάμ ἀπὸ μακροῦ, κὶ Λάζα-
ρο ἐν τοῖς κῆλοις αὐτῶν.

24 Καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπ· Πάτερ
Ἀβραάμ· ἐλίσσο με, κὶ πῖμψοι Λά-
ζαρο, ἵνα βᾶν, τὸ ἀκροῦ τῶ δακτύλου
αὐτῶ ὑδάτος, κὶ καθαψύη τὸ γλῶσσάι,
μὴ ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ πύτης.

25 Εἶπὶ ἢ Ἀβραάμ· Τί κιοι, μὴδ ἡ-
πὸ ἀπῆλαβις σὺ τὰ ἀγαθὰ σὺ ἐν τῇ
ζωῆ σου, κὶ Λάζαρο ὀμοῖος τῶ κῆρ
τῶ ἢ ὁδὸ τῶ κῆρ, σὺ ἢ ὀδυνῶσαι.

26 Καὶ ἐπὶ πᾶσι τῆτοις, μετὰ δὲ
ἐμῶν ἐ ὑμῶν κρίσμα μίγα ἰσραῆλ,
ὅπως οἱ θίλοισι ἀσθῶναι ἐν τῇ
σὺν ὑμῶν, μὴ δύνῃ, μὴδ οἱ κῆ-
ρ σὺν ἡμᾶς ἀσπῶν.

27 Εἶπὶ δὲ· Ἐρωτῶ ἔν σι πύτερ, ἵνα
πῖμψῃς αὐτὸ εἰς τὸ οἶκον τῶ πατρὸς μου.

28 Ἐχω γὰρ πῖντι ἀδελφῆς, ὅπως ἀσ-
μαρτῆρ αὐτοῖς, ἵνα μὴ κὶ αὐτοῖ ἰλ-
θῶσι εἰς τὸ τόπον τῶτον τῶ βασίταις.

29 Λίγα αὐτῶ Ἀβραάμ· Ἐχουσι Μω-
σαῖα ἐλῆς προφηταῖς ἀκυσάτισμα αὐτῶ.

30 Οἱ εἶπὶ· Οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ·
ἀλλ' ἰαὺ τίς ἀπὸ νεκρῶν πορῶθῃ σὺν
αὐτῶς, μίανθοσῶσι.

31 Εἶπὶ ἢ αὐτῶ· Εἰ Μωσῶς καὶ τῶ
σερφητῶν ἔκ ἀκύνσι, ἔδὲ ἰαὺ ἡς κῆ
νεκρῶν ἀτασῆ, πῶθῆσενται.

Κιφ. ιζ'. α 17.

Εἶπὶ ἢ σὺν τῶς μαθηταῖς· Λίγιδ-
κῆρ εἰς μὴ ἰλθῆν τῶ σκαῖδαλα·
ἐκὶ δὲ τῶ ἰρῆται.

2 Λυσιῆλῃ αὐτῶ εἰ μύλα ὀικῆς
σείκῆται σὺν τῶ τρυφίλοι αὐτῶ, καὶ
ἰρῆ τῶ εἰς τὸ θύλασσω, ἢ ἵνα σκα-
δωλίσῃ ἵνα τῶ μικρῶν τῶτων.

3 Προσῆλθῃ ἰαυτοῖς. Εἰ ἢ ἀμάρτη
εἰς

εις σὺ ὁ ἀδελφός σου, ἐπιλήθητον αὐτῶν καὶ τὴν μετανοήσῃ, ἀφες αὐτῶν.

4 Καὶ ἰὼν ἐπέκεις τῇ ἡμέρας ἀμάρτην ἐς σὺ, καὶ ἐπέκεις τῇ ἡμέρας ἐπιστρίψῃ ἐπί σοι, λίγων· Μετανοῶ· ἀφίησθε αὐτῶν.

5 Καὶ εἶπον οἱ δούτολοι τοῦ Κυρίου· Πρόδος ἡμῖν πίστιν.

6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Εἰ ἐχθίς πιστὸν ὡς κέκεχοι σιγάπικως, ἐλίγητι αὐτῇ συκαμίῃ τῆς Ἐρεζώθητι, καὶ φυτοῦ ἡλιεὶ σὺ τῇ θαλάσῃ· καὶ ὑπέκυσεν αὐτῷ ἡμῖν.

7 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δύναιτο ἔχειν δρετὸν ἰῶντα, ἢ πενταμίοντα· ὃς ἐσπληθίσι ἐν τῷ ἀγροῦ ἰσθῆτος· Παρελθὼν ἀνάπειται·

8 Ἀλλ' ἐχθὶ ἐστὶ αὐτῶν· Ἐπίμασον ἢ δέσπῃσιν, καὶ πενταμίοντα· ἀφίησθε μοι, ὡς φάγω καὶ πίω· καὶ μὴ πῶτα φάγομαι ἐπί σοι σὺ;

9 Μὴ χαίρειν ἔχει τοῦ δούλου σκηνῶν, ὅτι ἐποίησε τὰ ἀφίησθῃντα αὐτῶν; ἢ οὐκ αἶ.

10 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅσαυτο ποιήσῃτε πάντα τὰ ἀφίησθῃντα ὑμῖν, λίγητι· Ὅτι δούλοι ἀχρεῖοί ἐσμῶν· ὅτι ὠφέλοισιν ποιῶσιν, πεποιήσμεν.

11 Καὶ ἐξῆλθε ἐν τοῖς ποταμοῖς αὐτῶν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ αὐτὸς διήρχετο ἀφίησθῃντα Σαμαρείας καὶ Γαλιλαίας.

12 Καὶ ἐπὶ ποταμῶν αὐτῶν εἰς ἰσθμὸν κάμιν, ἀπώλισον αὐτῶν δύναντες λιπεροὶ αἰδρες, οἱ ἔστησαν πόρρωθεν.

13 Καὶ αὐτοὶ ἤσαν Φωνίαι· λίθους ἔστη ἰσθμῶντα, ἐλίγησι ἡμαῖς.

14 Καὶ ἰδὼν εἶπε αὐτοῖς· Πορεύθητε, πῆς ἰπιδείξατε ἑαυτῶν τοῖς ἰσθμῶσι. Καὶ ἐξῆλθε ἐν τοῖς ἰσθμῶσι αὐτῶν, ἐκαταλείθησαν.

15 Εἰς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰσθμῶντα ὑπέστρεψε, μὴ Φωνίης μεγάλης δοξάζων τὸ Θεοῦ.

16 Καὶ ἔπεισεν ἐπὶ αὐτοῖς πῶντα τῶν πόδας αὐτῶν, ἀφίησθῃντα αὐτῶν. καὶ αὐτὸς ἐν Σαμαρείτης.

17 Ἀποκράθεις δὲ ἰσθμῶντα, εἶπε· Οὐχὶ οἱ δύναντες ἐκαταλείθησαν; οἱ δὲ εὐνοία πῶν;

18 Οὐχὶ ἐυρίθησαν ὑποστρίψωσι δύναντες ἐδύσαντες τοῖς Θεοῦ, ἐμὴ ὁ ἀλλοθῆτος ἔστω.

19 Καὶ εἶπον αὐτῶν· Ἀφίησθε πορεύσθαι ἢ πῆσις σου σίτωκίσι.

20 Ἐπρωτηθῆντες δὲ ὑπὸ τῷ Φελοσίμωντος πῶντα ἔρχετον ἢ βασιλεία τῷ Θεοῦ, ἀπικρῆθη αὐτοῖς, καὶ εἶπε· Οὐκ ἔρχετον ἢ βασιλεία τῷ Θεοῦ, μὴ ὑπέστρεψῃσιν.

21 Οὐδὲ ἰρῆσιν· ἰδὼν ὠδὸν, ἢ ἰδὼν σκηνῶντα ἰδὼν, ἢ βασιλεία τῷ Θεοῦ ἐστὸς ὑμῶν ἰσθμῶντα.

22 Εἶπε δὲ αὐτοῖς τὸς μεθῆτος· Ἐλθῶσιν ἡμῖν, ὅτι ἐκδημοῖσιν μίαν τῇ ἡμῖν; τῷ Θεοῦ ἢ ἢ ἀνθρώπων ἰδὼν καὶ αὐτῶν ὠψιδε.

23 Καὶ ἰρῆσιν ὑμῖν· ἰδὼν ὠδὸν, ἢ ἰδὼν σκηνῶντα μὴ ἀπικρῆθη, μετὰ διόξῃσι.

24 Ὡς περὶ τῶν ἄστροντῶν ἢ ἀστροντῶντα ἐκ τῶν ἄστροντῶν εἰς τῶν ἄστροντῶν λάμπῃ· ἔτις ἔσται καὶ ὁ ἦος τῷ ἀνθρώπων ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτῶν.

25 Πρῶτον δὲ δὴ αὐτὸν πολλὰ πῶντα θῆν, καὶ ἀποδοκίμοσιν αὐτῶν τῶν πῶντα τῶντα.

26 Καὶ μετὰ ἐξῆλθε ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῷ Νῶε, ἔτις ἔσται καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῷ ἀνθρώπων.

27 Ἡ δὲ οἶον, ἰπποτα, ἰσθμῶντα, ἐξῆλθε μίσησιν, ἔτις ἔσται ἡμέρας ἐστὶν ἡμεῖς εἰς τὸ κῆνοντῶν· Ἐπὶ τῷ ὁ κῆνοντῶν μῆτος καὶ ἀπώλισον ἄπαντας.

28 Ὁμοίως δὲ ὡς ἐξῆλθε ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῷ Ἄωτῷ ἡδῶν, ἰπποτα, ἡγῶσιν, ἰπῶντα, ἰφύτῶντα, ἀφίησθῃντα.

29 Ἡ δὲ ἡμέρᾳ ἐξῆλθε Ἄωτῶντα Σαμαρείων, ἰβρεξῆ πῶντα τῶν ἡμῶν, καὶ ἀπώλισον ἄπαντας.

30 Κατὰ ταῦτα ἔσται ἡ ἡμέρᾳ ὁ ἦος τῷ ἀνθρώπων δάσκαλυπῆται.

31 Ἐν σκηνῇ τῇ ἡμέρᾳ ὡς ἔσται ἰπποτα

Ἐ δὲ μετῴ, ἔπε σκόνη αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὴ κρεβάτω ἄρα αὐτῆ· καὶ ὁ ἐν πλάτῳ, ὁμοίως μὴ ἐπιγρῖψάτω εἰς τὸ ὄπισθεν.

32 Μνημονεύει τὴν γυναικὸς Λαῖ.

33 Ὃς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτῆ σωσάτω, ἀπολίσει αὐτήν· καὶ Ὃς ἐὰν ἀπολίσει αὐτήν, ζωοποιήσῃ αὐτήν.

34 Λέγω ὑμῖν, ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἴσονται δύο ἐπὶ κλίτης μιᾶς· ὁ εἷς ὠφθαλμοφθῆσι, καὶ ὁ ἕτερος ἀφίησιν αὐτήν.

35 Δύο ἴσονται ἀλάστομα ἐπὶ τὸ αὐτὸ· ἢ μία ὠφθαλμοφθῆσι, ἢ ἡ ἕτερα ἀφίησιν αὐτήν.

36 Δύο ἴσονται ἐν τῷ ἀγρῷ· ὁ εἷς ὠφθαλμοφθῆσι, καὶ ὁ ἕτερος ἀφίησιν αὐτήν.

37 Καὶ ἀπεκρήνιτις λέγουσιν αὐτῷ· Πῦ Κύριε; Ὃς εἶπεν αὐτοῖς· Ὅσα τὸ σῶμα, σκεῖ σιωαχρήσιν αὐτοῖς αἰετῶν.

Κιθ. ιθ'. 18.

Ἐ λέγει καὶ ὠφθαλμῶν αὐτοῖς πρὸς τὸ δεῖν πείθεσθαι πρὸς δόξαν, καὶ μὴ ἐκκακῆν.

Ἐ λέγων· Κελεύεις ἡμεῖς ἐν πόλει τῆς Ἐβουζαῖ μὴ φοβῆσθαι, ἔτι ἄνθρωποι μὴ ἐσπεύσομεν.

3 Χρησθὲν δὲ πρὸς αὐτὸ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ· καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτὸν, λέγουσα· Ἐκδικήσον με ἀπὸ τῶν ἀδικημάτων μου.

4 Καὶ ὅσα ἠθελῆσεν ἐπὶ χροῖον· μετὰ ταῦτα εἶπεν ἐν ἑαυτῷ· Εἰ ἔτ' ὁσόν τι φοβῆσθαι, καὶ ἄνθρωποι ἐκ ἐστέρησιν.

5 Διὰ γὰρ τὸ παρεῖχαι μὴ κόπον τὴν χίρην ταύτῃ, ἐκδικήσων αὐτὴν ἰσομῆ εἰς τὸ ἐργασθῆναι ἰσομῆ εἰς με.

6 Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἀκουσαίτε τί ὁ κρατὴς τῆς ἀδικίας λέγει.

7 Ὃς ὁ Θεὸς ἢ μὴ ποιήσῃ τὴν ἐκδικήσιν τῶν ἐκδικησάντων αὐτὸν τῶν βροτῶν πρὸς αὐτὸν ἡμέρας καὶ νυκτῶν, ἔτι μακροθυμῶν ἐπ' αὐτοῖς;

8 Λέγω ὑμῖν ὅτι ποιήσῃ τὴν ἐκδικήσιν

αὐτῶν ἐν τῇ νυκτὶ. ὅτι ὁ Θεὸς ἔτι ἄνθρωποι ἐκδικήσων αὐτοῖς ἐπὶ τῇ γῆ;

9 Εἶπεν ὁ Θεὸς ἵνα τὰς πεπειθῆσιν ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶ δικαιοὶ, καὶ ἐξουθενῶν τὰς λοιπὰς, τὴν ὠφθαλμῶν ταύτῃ.

10 Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν ἱεροσόλυμα· ὁ εἷς Φαρισαῖος, καὶ ὁ ἕτερος τιλώνης.

11 Ὁ Φαρισαῖος εὐχαριστῶν ἑαυτὸν ὡς δικαίον· Ὁ Θεὸς δὲ χαλεπῶς σοι, ὅτι ὅσα ἐμὲ ὡς οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἀρπαγῆς, ἀδικίης, μοιχείης, ἢ καὶ ὡς ἕτερος ὁ τιλώνης.

12 Νηστῶν δὲς ἔσθλατα, ἀπέδουκα τὸ πάντα ὅσα ἐπέμνη.

13 Καὶ ὁ τιλώνης μακροθυμῶν ἐστὶν ὅσα ἠθελῆσεν ὁ Θεὸς ὡφθαλμῶν εἰς τὸ ἕτερον ἐπ' αὐτῷ· ἀλλ' ἵπνυεν εἰς τὸ ἕτερον αὐτῷ, λέγων· Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τὰ ἀμαρτήματα.

14 Λέγω ὑμῖν, κατέβη ἕτερος διδασκαλῶν εἰς τὸ οἶκον αὐτῆς, ἢ σκεῖν ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπεινώσεται· ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψώσεται.

15 Προσέφθον ὁ αὐτῷ καὶ τὴν βερίφη, ἵνα αὐτῶν ἀπληται· ἰδοὺ εἰς ὁ μνησται ἐπιλήθησιν αὐτοῖς.

16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς πρὸς αὐτοὺς ἀπεκρίθη· ὁ αὐτῶν εἶπεν· Ἀφίει τὰ παιδία ἰσχυρῶν πρὸς μὴ· μὴ κωλύετε αὐτῶν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

17 Ἀλλῶ λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν μὴ διένηται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, ἢ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.

18 Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ἄρχων, λέγων· Διδάσκου ἀγαθῆς, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;

19 Εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί με λίγης ἀγαθῆς; ἔδεις ἀγαθῆς, εἰ μὴ εἶς ὁ Θεός.

20 Τὰς ἐντολάς οἶδας· Μὴ μοιχεύῃς· Μὴ φονεύῃς· Μὴ κλέψῃς· Μὴ ψεύδῃς·

ψωδμαριρησης· Τίμω τ̄ πατίεσ
 (ᾱ ε̄ τ̄ μητέρεσ σ̄).

21 Ο̄ ὃ εἶπε· Ταῦτε πάντα ἰφυλα-
 ξάμεν ἐν νεότητι μ̄.

22 Ἀκούσας ὃ ταῦτα ὁ ἰησοῦς, εἶπεν
 αὐτοῖς· Ἐπιένει λείπει· πάντα ὅσα ἔχουσιν
 πώλησον, ἔρχεσθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἐξέξω θη-
 σαυρὸν ἐν ἔρασι· Ἐδύρο, ἀκροάθητέ μοι.

23 Ο̄ ὃ, ἀκούσας ταῦτα, περιέλυτο
 ἰησοῦς· ὡς γὰρ πλῆσιον σφόδρα.

24 Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ ἰησοῦς περιέλυτον
 ἰησοῦς, εἶπε· Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ
 χρήματα ἔχουσιν εἰσελθεῖν εἰς τὴν
 βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

25 Εὐκρωπώτερον γὰρ ἐστὶ κέρμηλον χρυ-
 σίου ἢ βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.

26 Εἶπεν δὲ οἱ ἀκούσαντες· Καὶ τίς δύ-
 ναται σωθῆναι;

27 Ο̄ ὃ εἶπε· Τὰ ἀδύνατα πάντα ἀν-
 θρώποις, δυνατὰ ἐστὶ πάντα τῷ Θεῷ.

28 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἰδὼν, ἡμεῖς ἀφῆ-
 κημεν πάντα, καὶ ἠκολούθησά σοι.

29 Ο̄ ὃ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμέλιον λίγων ὑ-
 μῶν, ὅτι ἕδεις ἐστὶν ὅς ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ
 γυναῖκα, ἢ ἀδελφόν, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα,
 εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ;

30 Ὅς ἂν μὴ ἀπολάβῃ πολλὰ πλοῦσιον
 ἐν τῷ κερμῶν τῷ τῶ, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι
 πῶν ἰερουργῶ ζῶναι αἰῶνιον.

31 Πρασφαβῶν δὲ τὸν δώδεκα, εἶπε
 πρὸς αὐτούς· Ἰδὼν, ἀναβαίτε μου εἰς Ἱε-
 ρουσόλυμα, καὶ προσκυνήσατε πάντα τὰ
 γαλακτωμένα χρυσοῦ τῶ σφραγιστῶν, τῶ ἡμῶν
 τῶ ἀνθρώπων.

32 Παραδοθήσεται γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις, καὶ
 ἰμπακρηθήσεται, ἔνδεον ἰμπακρηθήσεται, καὶ
 ἰμπακρηθήσεται.

33 Καὶ μετὰ τὴν ἰμπακρηθήσεται αὐ-
 τῶν καὶ τῆ ἡμίρας τῆ τῆ ἀναστήσεται).

34 Καὶ αὐτοὶ ἕδεις τῶ τῶ σφραγιστῶν
 καὶ ὡς τὸ ῥῆμα τῶ κικρυμμένον ἀπ-

αὐτῶν, ἔσκη ἰησοῦς πρὸς τοὺς μαθητάς.

35 Ἐξήκει δὲ ἐν τῷ ἰησοῦ αὐτὸν εἰς
 Ἱερουσόλυμα, τὴν πόλιν ἣς ἐκλήθη τῶ σφραγιστῶν
 ἔδεις σφραγιστῶν.

36 Ἀκούσας δὲ ὁ χλερ ἀποδομοίς,
 ἰπρωτῶν τῶ πῶ τῶ.

37 Ἀπήχθησαν δὲ αὐτοῖς, ὅτι ἰησοῦς ὁ
 Ναζωραῖος παρήχετο).

38 Καὶ ἐβόησαν, λίγων· ἰησοῦς ἡμεῖς
 Δαβὶδ, ἐλθέτω με.

39 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐπέλιπον αὐτοῖς
 ἵνα σιωπήσῃ· αὐτοὶ δὲ πολλὰ ἔλεγον
 ἔλεγον· Ἰὴν Δαβὶδ, ἐλθέτω με.

40 Στάθεις δὲ ὁ ἰησοῦς ἐκίλευσεν αὐ-
 τὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτοὺς ἰησοῦς ὃ
 αὐτῶ ἐπρωτῆσεν αὐτὸν,

41 Λίγων· Τί σοι θῆλεις πεινῶν; Ο̄ ὃ
 εἶπε· Κύριε, ἵνα ἀναβλίψω.

42 Καὶ ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀνά-
 βλιψοῦ· ἡ πίστις σου σῶσά σε.

43 Καὶ τῶ ἀρχιερεῖς ἀπέβλεψεν, καὶ
 ἠκολούθη αὐτῶ δεξιάσων τῶ Θεοῦ· ἡ πῶς
 ὁ λαὸς ἰδὼν, ἰδὼν αὐτοὺς τῶ Θεοῦ.

Κεφ. 19. 19.

Καὶ ἰησοῦς δὴ ἦρχε τῶ Ἱερουσόλυμα.

2 Καὶ ἰδὼν, ἀνὴρ ἀνομαστῶν καλε-
 μένος Ζακχαῖος· καὶ αὐτὸς ὡς ἀρχι-
 πλάνης, ἔστῃ ὡς πλάνης.

3 Καὶ ἐζήτησεν ἰδεῖν τὸν ἰησοῦν πῶς ἐστὶν καὶ
 ὅσκη ἠδύνατο διὰ τῶ ὄχλου, ὅτι τῆ ἡλι-
 κία μικρὸς ὡς.

4 Καὶ περιεβραμὸν ἔμπροσθεν, ἀνίστη
 ἐπὶ συκωμοραίας, ἵνα ἴδῃ αὐτοῦ· ὅτι
 δι' ἐκείνης ἡμερῆς διήρχετο.

5 Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀνα-
 βλίψας ὁ ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν, καὶ εἶπε
 πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σὺ σῶσά σε κα-
 τέβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ
 με μένειναι.

6 Καὶ ἀποστρέψας ἑαυτὸν, καὶ ἰδὼν
 ἔλεγον αὐτοὺς ἰησοῦς.

7 Καὶ ἰδὼν τις ἀπαλῆς διεγύγιστον,

λίθους. Ὅπ' ὡρῆς ἀμαρτωλῶ ἀπορῖ
εἰσῆλθε κερὰ λῦσαι.

8 Σχεθίς ὁ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸ
Κύριον· Ἰδὲ, πᾶ ἡκισθὶ τῶ ἰσαρχοῦντων
μεν, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς καὶ εἰ
πίος ἡ ἐπισηφάτησα, ἀποδίδωμι τε-
τραπλῶν.

9 Εἶπε ὁ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ὅπ' σῆ-
μερον σωθῆναι πᾶ οἴκῳ τούτῳ ἰσχυροῦ,
καθὲρ καὶ αὐτὸς ἦν βασιλεὺς ἐν τῷ.

10 Ἐἰσῆλθε γὰρ ὁ ἦος τῶ ἀνθρώπου ζητη-
σαι Ἐ σωσαι τὸ ἀπολωλός.

11 Ἀκούοντων ὁ αὐτῶν ταῦτε, σαρ-
δίς εἶπε ὡρῆς Βολκῶ, ἀφ' οὗ ἐξῆς
αὐτῶν εἶπα ἰεραπλήμ, καὶ δοκῆν αὐ-
τῆς ὅπ' ὡρῆς ἡμεῖς μίλλ' ἡ βασιλεία
τῶ Θεοῦ ἀναφαιναῖ.

12 Εἶπον οὖν· Ἀνθρώπος ἡς δὲ γῆς
ἐπιβόη ἡς χεῖρα μακρὴν, λαβῆν
ἰαυτῆ βασιλείαν, Ἐ ἰσχυρῆς.

13 Καλίσαι ὁ δὲ δὲ ἡλὸς ἰαυτῆ, ἰδω-
κει αὐτῆς δὲ καὶ μῆς, καὶ εἶπε πρὸς αὐ-
τῆς· Περὶ μακροῦσαι εἰς ἡμεῖς.

14 Οἱ ὁ πολῖται αὐτῶ ἰμῖται αὐ-
τῶ, καὶ ἀπίσταν πρὸς οἰκῶν ὀπίσω αὐ-
τῶ, λίθους· Οὐ ἡλομῶ τῶτοι βασι-
λεύσαι ἰρ' ἡμεῖς.

15 Καὶ ἰσχυροῦ ἐν τῶ ἰπασελθῆναι αὐ-
τῶ λαβῆν τὸ βασιλείαν, καὶ εἶπε φω-
νησῶν αὐτῶ τῆς δὲ ἡλὸς τῶτοι, εἰς
ἰδωκε τὸ δὲ γῆς ἰαυτῶ πῆ πῆ δι-
σπαραξασῶσαι.

16 Παρηγοῦντο ὁ πρὸς τῶ, λίθων· Κύ-
ριε, ἡ μῆ σου πρὸς ἡμεῖς δὲ καὶ μῆς.

17 Καὶ εἶπε αὐτῶ· Εὐ ἀγαθὸ δὲ ἡλὸς
ὅπ' ἐν ἰλαρίῳ πῆς ἰσχυροῦ, ἰαυτῶ ἰεραπλήμ
ἰαυτῶ ἰπᾶν δὲ καὶ πόλιται.

18 Καὶ ἦλθεν ὁ δὲ πρὸς τῶ, λίθων· Κύ-
ριε, ἡ μῆ σου ἰπᾶν πῆς μῆς.

19 Εἶπε ὁ καὶ τῶ· Καὶ σὺ γῆς ἰπᾶν
πῆς πόλιται.

20 Καὶ ἔπρὸς ἦλθεν, λίθων· Κύριε,

ἰδὲ, ἡ μῆ σου, ἡ δὲ ἰαυτῶ δὲ πρὸς ἡμεῖς ἐν
συνδραμῶ.

21 Εφ' οὗ μῆ σου γὰρ σῆς ὅπ' ἀνθρωπῶ
αἰσῆς εἶ· ἀγῆς ὁ δὲ πρὸς ἡμεῖς, καὶ ἰσχυ-
ροῦ ὁ δὲ πρὸς ἡμεῖς.

22 Λίθων αὐτῶ· Εἰκ τῶ ἰσχυροῦ σου
κερῶ σου, πονηρὸ δὲ ἡλὸς ἡ δὲ ὅπ' ἰσχυροῦ
ἀνθρωπῶ αἰσῆς εἰμῖ, ἀγῶν ὁ δὲ πρὸς ἡμεῖς
καὶ ἰσχυροῦ ὁ δὲ πρὸς ἡμεῖς.

23 Καὶ ἀφ' οὗ πρὸς ἡμεῖς τὸ δὲ γῆς
εἰμῖ ἐπὶ τῶ πρᾶπιζαν, Ἐ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ
σὺ τῶ αὐτῶ ἰπᾶν ἡμεῖς.

24 Καὶ τοῖς περὶ τῶ εἶπον· Ἀγῆς
ἀπ' αὐτῶ τῶ μῆς, Ἐ δὲ τῶ πρὸς ἡμεῖς
μῆς ἡμεῖς.

25 Καὶ εἶπον αὐτῶ· Κύριε, ἰσχυροῦ
καὶ μῆς.

26 Λίθων γὰρ ἡμῖν, ὅπ' πῆ πῆ τῶ ἡμεῖς
δὲ πρὸς ἡμεῖς ἀπὸ τῶ μῆ ἡμεῖς, καὶ ὁ ἡμεῖς
δὲ πρὸς ἡμεῖς ἀπ' αὐτῶ.

27 Ἰλλῶ τῶς ἡμεῖς μῆς ἐκίηται,
τῶς μῆ ἡμεῖς μῆς βασιλεύσαι ἰπ'
αὐτῶς, ἀγαθὸ δὲ ἡμεῖς, καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς
ἡμεῖς.

28 Καὶ εἶπον ταῦτε, ἰσχυροῦ ἡμε-
πρὸς οἰκῶν, ἀναβῆναι εἰς ἰεραπλήμ.

29 Καὶ ἰσχυροῦ ὡς ἡμεῖς εἰς Βηθθα-
γῆ καὶ Βηθμανίαν, πρὸς τὸ ὅρῶ τὸ κα-
λύμνον Ἐλαιῶν, ἀπίσταν δὲ τῶ κα-
θητῶ αὐτῶ.

30 Εἶπων ἡμεῖς εἰς τὸ καλίσαι καὶ
μῆς ἰσχυροῦ ἡμεῖς ἡμεῖς πρὸς ἡμεῖς
δὲ πρὸς ἡμεῖς, ἰσχυροῦ ὅπ' ἡμεῖς πρὸς ἡμεῖς
πρὸς ἡμεῖς ἀγῶν αὐτῶ ἀγαθὸς.

31 Καὶ ἰσχυροῦ ἡμεῖς ἰσχυροῦ· Δὲ πῆ
λύπει, Οὕτως ἰσχυροῦ αὐτῶ· Ὅπ' ὁ Κύ-
ριος αὐτῶ ἡμεῖς ἡμεῖς.

32 Ἀπὸ τῶν δὲ οἱ ἀπίσταν ἡμεῖς,
ἀγῶν καθὲρ εἶπον αὐτῶς.

33 Λυόντων ὁ αὐτῶ τῶ πῶλοι, εἶπον
οἱ κύριοι αὐτῶ πρὸς αὐτῶς· Τί λύπει
τῶ πῶλοι;

34 Οἱ θλι εἶπον· Ο Κύριε αὐτῷ
 ἤθελεν ἔχει.

35 Καὶ ἤραρον αὐτὸν ὡς τ Ἰησοῦν.
 Καὶ ἐπὶ ῥήματα ἰαυτῶν πὲ ἰμάτια
 ἐπὶ τ πῶλον, ἐπιβίβασαν τ Ἰησοῦν.

36 Παρόμοιόν ἢ αὐτῷ, ἐπιστρώωντος
 τὰ ἰμάτια αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ.

37 Ἐξίχθη αὐτῷ ἤδη ὡς τῇ
 ἡμέρᾳ βᾶσθ ἔσθως τ Ἐλαιῶν, ἤρξατο
 ἄκων τὸ πλῆθος τ ἡμερησίων χαίρον-
 τος αἰεὶν τ ὄϊον Φωνῆ μεγάλη σεί-
 πισσῶ ὡν εἶδον δυνάμειν,

38 Λίγους· Εὐλογητὸν ὁ ἰσχυ-
 ρὸν βουλάς· ἐν ὀνόματι Κυρίου· ἐ-
 βλήθη ἐν ἔρατον, καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις.

39 Καὶ πῖς τ φαρισμαίων ἀπὸ τ
 ὄχλου εἶπον ὡς αὐτῶν· Διδάσκουλι,
 ἐπιμάησον τοῖς ἡμερησίοις (β).

40 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Λί-
 γο ὑμῖν ὅτι ἐν ἔνοι σωπῆτων (β), οἱ λί-
 γοι κεκραξοῦσι.

41 Καὶ ὡς ἤκουσιν, ἰδὼν τὴν πόλιν,
 ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῇ,

42 Λίγων· Ὅτι ἐγὼ οὐκ εἶδον, καὶ γὰρ
 ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου ταύτῃ, πὲ ὡς ἐρήϊον
 σου ἦν, ἢ ἐκρύβη ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου.

43 Ὅτι ἤκουσιν ἡμέρας ἐπὶ σε, καὶ π-
 ριβαλῶσιν οἱ ἡλιθοὶ σου χροσχοῦσι,
 καὶ σελικουκλώσουσι σε, ἔσονται σὺ
 πύθου.

44 Καὶ ἰδαφύσσει σε, καὶ πὲ τίνα σου
 ἐν σοί· καὶ σὺ ἀφίσσῃς ἐν σοὶ λίθοι
 ἐπὶ λίθων· ἀπὸ ὧν σὺ ἐγγῶς τ κτηρὸν
 ἠ ἰπποκοπῆς (β).

45 Καὶ ἐπιλήθῃς εἰς τὸ ἴσον, ἤρξατο
 ἐκβάλλειν τὰς πωλῆνας ἐν αὐτῷ καὶ
 ἐρραξάουτας.

46 Λίγων αὐτῷ· Γέγραπεν· Ο οἶκος
 μου οὐκ ὡσεὶ δόχως ἰσιν ὑμῖν, ἢ αὐ-
 τῶν ἐποιοῦσιν ἀγάλλουσι ληστῶν.

47 Καὶ ἔω δὶδάσκων τὸ κροτῆ ἡμέρων
 ἐν τῷ ἴσῳ. οἱ ἢ ἄρχιερεῖς ἔσονται ἡραμ-

μαίης ἰζήτησιν αὐτὸν ἀπολίσει, καὶ οἱ
 ὡσεὶ τοῖς ἔλαθ.

48 Καὶ ἔχ ἄριστοι τὸ τί ποιήσωσιν· ὁ
 λαὸς γὰρ ἄπας ἐξέκρεμασθε αὐτῷ ἄκων.

Κιφ. κ'. 20.

Καὶ ἰθρὶς ἐν μῆ τ ἡμερῶν ἐκεί-
 νων, διδάσκει αὐτῷ τ λαὸν ἐν
 τῷ ἱερῷ, καὶ διελθὼν ἰσχυρῶν, ἐπίσημο
 οἱ ἄρχιερεῖς ἔσονται ἡραμαίης σου τῖς
 πιστευτῆροις,

2 Καὶ εἶπον ὡς αὐτῶν, λίγους· Ἐ-
 πὶ ἡμῖν ἐν ποικίλοισιν ταῦτα ποιῆς, ἢ
 πῖς ἐστὶν ὁ δὲς σοὶ τ ἰσχυρῶν ταῦτων;

3 Ἀποκριθεὶς ἢ εἶπεν ὡς αὐτῶν·
 Ἐρωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ ἕνα λόγον· καὶ
 εἶπατί μοι·

4 Τὸ βᾶπτισμα Ἰωάννου ἐξ ἕρατον ἦν,
 ἢ ἢ ἀληθῆς;

5 Οἱ ἢ σιωποῦσθε ὡς ἰαυτῶν
 ἡμερῶν· Ὅτι ἐν εἶπωρον· Ἐξ ἕρατον ἰσχυ-
 ρῶν Διὰ τί οὐκ ἐπιστάσῃ αὐτῶν;

6 Ἐὰν ἢ εἶπωρον· Ἐξ ἀληθῆς πῖς
 ὁ λαὸς ἐκράξῃ ἡμέρας· πῖς ἡμερῶν
 καὶ ἰσιν ἰσχυρῶν ὡσεὶ τῶν εἶπα.

7 Καὶ ἀπεκρίθησθε μὴ εἰδέναι ποῦ.

8 Καὶ ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐδὲ ἰσχυ-
 ρῶν ὑμῖν ἐν ποικίλοισιν ταῦτα ποιῶ.

9 Ἐξέλαθ ἢ ὡς τ λαὸν λίγους τῶν
 ὡσεὶ τῶν ταῦτων· Ἐρωτῶς ἡς
 ἰσχυρῶν ἀμπιλωτα, καὶ ἐξίδησθε αὐτῶν
 ἡμερῶν· Ἐ ἀπιδήμησε χρόνος ἰσχυρῶν.

10 Καὶ ἐν κροτῆ ἀπίσθησθε ὡς τῖς
 ἡμερῶν δῦλον, ἰσιν λαὸς τ κροτῆ
 ἀμπιλωτα δῶσιν αὐτῶν. οἱ ἢ ἡμερῶν
 δῦλον αὐτῶν, ἐξ ἀπίσθησθε κροτῆ.

11 Καὶ ὡσεὶ τῶν πῖς ἡμερῶν ἰσχυ-
 ϶ν· οἱ ἢ κροτῆ δῦλον καὶ ἀπιδή-
 μωσιν ἐξ ἀπίσθησθε κροτῆ.

12 Καὶ ὡσεὶ τῶν πῖς ἡμερῶν ἰσχυ-
 ϶ν καὶ τῶν ἡραμαίης οἱς ἐξέβαλον.

13 Εἶπεν ἢ ὁ κύριος τ ἀμπιλωτα·
 Τί ποιήσω, πῖς ἡμερῶν τ ἡραμ-

τῶν ἴσους τῦτοι ἰδόντες ἐν τσαπησίαια.

14 Ἰδόντες ᾗ αὐτὸν οἱ μαθηταί, διελο-
γίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· Οὐτός ἐστι
ὁ κληροτόμος· δεῦτε, δόξα ἐκείνων αὐ-
τῶν, ἵνα ἡμῶν ἡγήσεται ἡ κληρονομία.

15 Καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω ἔμ-
πιλῶντο· ἀπέκτενον. Τί οὐκ ποιήσθ
αὐτοῖς ὁ κύριος ἔμπιλῶντο;

16 Ἐλθὼν πάλιν ἐκ Βηθσαΐδος τὸς μαθητὰς
τάχως, ἐ δίδωτο ᾗ ἔμπιλῶνα ἄλλοις.
Ἀκούσαντες ᾗ εἶπον· Μὴ ἡγήσεται.

17 Ὁ ᾗ ἐμβλίψας αὐτοῖς, εἶπε· Τί
οὐκ εἶπε τὸ μαθητὰς τῦτο· Λίγον ὃν
ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδόμοι, ἔτι
ἔχρησθη εἰς κίθαλλον γούνα;

18 Πᾶς ὁ πῶν ἐπ' ἐκένον ᾗ λίγον,
σωθῆσθαι ἑαυτὸν ἐφ' ὃν ἔσθ αὐ πίστη,
λικμήσθ αὐτοῖς.

19 Καὶ ἐξήγησαν οἱ μαθηταί καὶ οἱ
μαθηταί εἰς τὸ πῶν ἐπ' αὐτὸν ἐκ
χῆρας ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ἰφοδότησαν
ᾗ λαοὶ ἔγνωσαν ᾗ ὅτι πρὸς αὐτὸς ἔ
πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα εἶπε.

20 Καὶ πρὸς ἑαυτοὺς ἀπέστησαν
ἐκκαθίτους, ἑταρονομίους ἑαυτοῖς δι-
κούς· εἶπε ἵνα ἐπιλάσονται αὐτὸν λό-
γον, εἰς τὸ πρὸς ἑαυτοῖς τῇ ἡμέρᾳ
καὶ τῇ ἐξουσίᾳ ἔμαρτον.

21 Καὶ ἰσηρώσαν αὐτὸν, λέγοντες·
Διδάσκαλε, οἰδομεν ὅτι ἑρῶς λίγος
καὶ διδάχης, καὶ ἐλαμβάνεις πρῶτον,
ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας ἔ ὁδὸν ἔ ὁ
διδάχης.

22 Ἐξίστη ἡμῖν Καίσαρ φόρος δέ-
ναι, ἢ ὄχι;

23 Καθ' ὅσοντες ᾗ αὐτῶν ἔ παντο-
γίαν, εἶπε πρὸς αὐτοῖς· Τί με πρὸς ἑαυτοῖς;

24 Ἐπιδοῦναι ᾗ δυνάμιον· πῶν
ἔχθ ἐκείνης ἐ ἰπὸς ἑαυτῶν; Ἀποκριθί-
τες ᾗ εἶπον· Καίσαρ.

25 Ὁ ᾗ εἶπε αὐτοῖς· Ἀπόδοτε τῶν
πρὸς Καίσαρ· Καίσαρ, καὶ τῶν ἔ ὁ
πρὸς ἑαυτοῖς.

26 Καὶ ἐκ ἑαυτοῦ ἐπιλάσθη αὐτῶ
ρήματα ἑαυτοῖς ἔ λαοὶ καὶ μαθηταί
πρὸς ἐπὶ τῇ ἀποκριθί αὐτῶ, εἰσῆλθον.

27 Προσελήλυθες δὲ πρὸς τὸν σαρδῶ-
νάριον (οἱ ἀνελίθοντες ἀνάστα πρὸς μὴ εἶ-
ναι) ἰσηρώσαν αὐτὸν,

28 Λέγοντες· Διδάσκαλε, Μωσῆς
ἔμαρτον ἡμῖν· Ἐάν ἡμεῖς ἀδελφὸς ἀπο-
στῆναι ἔχον ἑαυτοῖς, καὶ ἔτι ἔπι
ἀποστῆναι, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτῶ ἔ
γυναικα, καὶ ἔξουσίαν ἀπέσθαι τῶ
ἀδελφῶ αὐτῶ.

29 Ἐπὶ αὐτῶ αὐτῶ ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ
πρῶτος, λαβὼν γυναίκα, ἀπέσθαι
ἔπι.

30 Καὶ ἑαυτοῖς ὁ δὲ κύριος ἔ γυναι-
κα, καὶ ἔτι ἔπι ἔπι ἔπι.

31 Καὶ ὁ πρῶτος ἑλαβὼν αὐτὸν ὁ
συνώπρως ᾗ ὁ οἱ ἔπι καὶ ἔ κληρονομίαν
πρῶτον, καὶ ἀπέσθαι.

32 Ἔσθαι ᾗ πάντων ἀπέσθαι καὶ ἡ
γυνή.

33 Ἐπὶ τῇ οὐκ ἀναστάσθ, πῶν αὐτῶν
γίνεται γυνή; οἱ ᾗ ἔπι ἔχον αὐτῶ
γυναικα.

34 Καὶ ἀποκριθίς εἶπε αὐτοῖς· ὁ
ἔπρως· Οἱ ἔπι ἔ αἰῶν ἔ τῶν μαθητῶ
καὶ ἐκκαθίσει.

35 Οἱ ᾗ κληρονομίους ἔ αὐτῶν ἐκείνης
πρῶτον καὶ ᾗ ἀναστάσθ ᾗ ἐπὶ πρῶτον,
ἔπε μαθητῶν, ἔπε ἐκκαθίσει.

36 Οὐκ ἔ δὲ ἀποστῆναι ἐπὶ ἀποστῆναι
ἑαυτοῖς καὶ ἔπρως ἔπρως ἔπρως ἔπρως
ἀναστάσθ καὶ ἔπρως.

37 Ὅτι ᾗ ἐγείρηται οἱ νεκροί, ἐ Μα-
θητῶν ἐμῶν ἐπὶ τῶν βῆται, ὡς λέγει Κη-
ραὶ τὸν ὁ ἑαυτοῖς Ἀβραάμ, καὶ τὸν ὁ ἑαυτοῖς
ἑαυτοῖς, ἐ τὸν ἑαυτοῖς.

38 Ὅτις ᾗ ὅσθ ἐπὶ νεκρῶν, ἀλλὰ ζῶν-
των· πάντες ᾗ αὐτῶ ζῶντων.

39 Ἀποκριθίς δὲ πρὸς τὸν μαθητῶ-
νάριον εἶπε· Διδάσκαλε, κληρῶν εἶπας.

40 Οὐκ ἔπ' ἵ ἐτόλμων ἐπιρωτᾶν αὐ-
τὸν ἕδῃ·

41 Εἶπε ἡ ὡρὸς αὐτῆς· Πῶς λέγεται
τὸ Χριστὸν υἱὸν Δαβὶδ εἶναι·

42 Καὶ αὐτὸς Δαεὶδ λέγει ἐν βιβλῳ
ψαλμῶν· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ
μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,

43 Ἔως αὐθῶ τὸς ἐχθρῶς σου ὑπο-
πόδιοι τῶ ποδῶν σου·

44 Δαβὶδ οὖν Κύριον αὐτὸν καλεῖ,
καὶ πῶς ἕδῃ αὐτῷ εἶπεν;

45 Ἀκούσθη ἡ πᾶσις τῶ λαῷ, εἶπε
τοῖς μαθηταῖς αὐτῷ·

46 Προσέχει δὲ τῶ γεμμεσίῳ τῶ
θιλόῳ ἀειπαλῆν ἐν σοταῖς, καὶ φι-
λάντων ἀσπασμῶν ἐν ταῖς ἀγροαῖς, καὶ
πρωτοκρηστῆρας ἐν ταῖς σιναγωγαῖς,
καὶ πρωτοκρηστῆρας ἐν τοῖς δέητοις.

47 Οἱ κληρονομοὶ τῶ οἰκίας τῶ χριστοῦ,
καὶ πρωτοκρηστῆρας τῶ οἰκίας τῶ χριστοῦ· ἔτοι
ληψόντες ἀριστοτέροι κληρονομοί.

Κεφ. κβ'. 21.

Αναβλίψας ἡ εἶδῃ τὸς βάλουτας
τῶ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλά-
κιον τῶ λαοῦ.

2 Εἶδῃ δὲ καὶ πᾶσι χίραυ πνιχρᾶν
βάλουτας ἐκεῖ δύο λεπτά.

3 Καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ἔπ
ἡ χίραυ ἢ πνιχρᾶ αὐτῆ τῶ λαοῦ πνιχρᾶν
ἔβαλεν·

4 Ἀπαιτεῖ γὰρ ἡ τοῖ ἐκ τῶ ἀριστοτέρον-
τος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τῶ δῶρα τῶ Θεοῦ·
αὐτῆ ἡ ἐκ τῶ ὑπερημῶντος αὐτῆς ἀπαι-
τεῖ τῶ βίον οἱ εἶχον ἔβαλεν.

5 Καὶ πᾶσι λεγόντων ἀπὸ τῶ ἱερῶ, ὅπ
ληθοῖς καλοῖς καὶ ἀναθήματα κινῆσμη-
ται, εἶπεν·

6 Ταῦτα ἀπαιτεῖτε, ἰλοῦσθητε ἡμέ-
ρη ἐν αἷς οὐκ ἀφίησθε λιθῶ ἐπὶ
λίθῳ ὅς ἐ κληρονομοί.

7 Ἐπὶ πρῶτου ἡ αὐτῶν, λέγοντες· Δι-
δάσκω καὶ, πῶς οὖν ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ

σημῆον ὅτι οὐ μίλη ταῦτα γίνονται;

8 Ὁ δὲ εἶπε· Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε·
πολλοὶ γὰρ ἰλοῦσθη ἐπὶ τῶ ὀνόματι μου,
λέγοντες· Ὁπ ἰγὼ εἰμι· καὶ ὁ κρηστῆς ἡγι-
κει· μὴ οὖν πλανηθῆτε ὀπίσω αὐτῶν.

9 Ὅτι οὐ ἡ ἀκροῖς πολλῶν καὶ ἀκρο-
τασιῶν, μὴ πλανηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα
γινῶσθαι πρῶτον ἀπὸ οὐκ ἀληθῶς τὸ
τῶ λαοῦ.

10 Τότε ἰλεγον αὐτοῖς· Ἐμνηστῆται
ἔσθη ἐπὶ ἔσθη, καὶ βουσιεῖα ἐπὶ
βουσιεῖαν·

11 Σφοδρῶς τε μεγάλοι καὶ τέπες·
λιμοὶ ἐλοιμοὶ ἔσθη, φρόνησά τε καὶ
σημῆον ἀπὸ ὑπερημῶν μεγάλα ἔσθη.

12 Πρὸ ἡ τῶ τῶν ἀπαιτῶν ἰπικαλῶσθη
ἰφ ὑμῶν τῶ χίρας αὐτῶν, καὶ διῶκα-
σι, πρῶτον δὲ εἰς σιναγωγὰς ἐφυ-
λακῆς, ἀγροῦντος ἐπὶ βασιλῆς καὶ ἡγε-
μῶντος, ἔσθη τῶ ὀνόματι μου.

13 Ἀποδοῦσθητε ἡμῖν εἰς μαρτύριον·

14 Ὅτι οὐ εἰς τῶ καρδίας ὑμῶν
μὴ ἀριστοτέτων ἀπλογοῦσθη.

15 Ἐγὼ γὰρ διῶκα ὑμῖν γῶμα καὶ σφίαν,
ἡ ἡ διῶκασθη ἀπὸ τῶν ἑδῶ ἀληθῶντος
πᾶντες οἱ ἀληθῆρες ὑμῖν.

16 Παροδοῦσθητε ἡ καὶ ὑπο γῶντος
ἀδελφῶν καὶ συγγῶν καὶ φίλων· ἐπαι-
ταῖσθη ἡ ὑμῶν.

17 Καὶ ἔσθη μετῶντος ὑπο πᾶ-
των ἀπὸ τῶ ὀνόματι μου.

18 Καὶ θῆτε ἐκ τῶ κεφαλῆς ὑμῶν
μὴ ἀπλοῦσθη.

19 Ἐν τῆ ὑπομῶν ὑμῶν κηστῶν
τῶ ψυχῆς ὑμῶν.

20 Ὅτι οὐ ἡ ἰδῆς κληρονομοῦντος
πρῶτον δὲ τῶ ἱεροσολῆμ, τότε γῶντος
ὅπ ἡγῆκεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς.

21 Τότε οἱ ἐν τῆ ἱερῶ, φροῦσθη
σῶν εἰς τῶ ἔρη· καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς,
κρηστῶντος καὶ οἱ ἐν ταῖς χίρας,
ἰσθησθη εἰς αὐτῶ.

22 Ὅπῃ μέρα ἐκδικήσεως αὐταῖς ἴσσι.
 Ἐπληρωθῆτω πάντα τὰ γραμμῆρα.
 23 Οὐαὶ ᾧ ταῖς εὐχαρίσταις ἐχέουσιν καὶ
 ταῖς θηλαζέουσιν ἐν σκηναῖς ταῖς ἡ-
 μέραις· ἴσα γὰρ ἀνάγκη μεγάλη ἐστὶ τῆ
 γῆς, ἔσθλη ἐν τῷ λαῷ τούτῳ.
 24 Καὶ πῶσιν αἱ σκευαὶ μαχαίρας, ἔ-
 αιμαφυλοδοξίαν· εἰς πάντα τὰ ἴσθη·
 καὶ ἰεροσολῶν ἴσαι πάλιν ἔσθλη ἰσθ-
 ἴων, ἄλλοι πληρωθῆσι καρποὶ ἰσθῶν.
 25 Καὶ ἴσαι σημεῖα ἐν ἡλίῳ ἔσθλην
 καὶ ἀστροῖς· ἔστι τῆ γῆς σωσθῆ ἰσθῶν ἐν
 λειψία, ἀχθῆς θηλαξίας καὶ σάλου·
 26 Ἀποψυχῆτων ἀθροῶν ἀπὸ φό-
 βου καὶ ἀσθενείας τῆ ἐπιχρῆσθ τῆ
 οἰκονομῆ· αἱ γὰρ δυνάμεις τῆ ἔσθλης
 σταλάθησιν αἱ.
 27 Καὶ τότε ἔσθληται τῆ γῆ ἔσθλη ἀ-
 θροῶν ἐρχομένων ἐν ἡφίλη μὲν δυνά-
 μεις καὶ δεξῆς ποδῶν.
 28 Ἀρχομένων ᾗ τέτων γίνουσι, ἀνα-
 κύψασι καὶ ἀράται ἐν κεφαλῆς ὑμῶν·
 ὁπότε ἰσθῆς ἡ ἀσθλήτης ὑμῶν.
 29 Καὶ εἴτε ἔσθλη βελῶν αὐτοῖς·
 ἴσθη τῆ σκευῆ καὶ πάντα τὰ δένδρα.
 30 Ὅταν ἀσθλήσιν ἔσθλη, βλίπτε-
 τες ἀφ' ἰσθῶν γινώσκουσιν ὅτι ἡ γῆ ἐξῆς
 τῆ γῆ ἴσθη.
 31 Οὐτὼ καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴσθη ταῦτα
 γινώσκουσιν, γινώσκουσιν ὅτι ἐξῆς ἴσθη ἡ βα-
 σιλεία ἔσθλη.
 32 Ἀμῶν λίγου ὑμῶν, ὅτι ἡ μὴ περιέλ-
 θη ἡ γῆ αὐτῆ, ἔως αὐτῶν πῶσιν ἡ γῆ.
 33 Ὅ ἔσθλης καὶ ἡ γῆ περιλόσθησιν,
 οἱ ᾗ λόγῳ μὴ ἢ μὴ παρήλθουσιν.
 34 Προσθῆσιν ᾗ ἰσθῶν μὴ ποτε βαρυν-
 θῶσιν ὑμῶν ἐν καρδίᾳ ἐν κραυγῆ καὶ
 μίση· ἐν μερῆσιν βιολησῆς, καὶ αἰφνι-
 δι· ἐφ' ὑμῶν ἴσθη ἡ ἐμίσθη σκῆπη·
 35 Ὅτι πῶσιν γὰρ ἐπὶ λούσθησιν ἐπὶ πῶ-
 σιν· τὸς κρημῶν ἐπὶ ἔσθλης πῶ-
 σιν τῆ γῆς.

36 Ἀρροπῆτε αὐτῶν, ἐν πῶσιν καρπῶν
 δένδρα, ἴσα κρημῶν ἐπὶ σκευῶν
 ἰσθῶν πάντα τὰ μίλλοντα γίνουσι. ἔσθ-
 ἴσθη ἡ μὴ ποτε ἔσθλη ἡ ἀθροῶν.

37 Ἡ γῆ ᾗ ἡμέρας ἐν τῷ ἴσθη δένδ-
 ρων· ἔσθλη ᾗ ἰσθῶν ἐξῆς ἴσθη ἡ γῆ
 εἰς τὸ ὄσθλη τὸ κρημῶν ἔσθλη.

38 Καὶ πῶς ὁ λαὸς ἔσθλης αὐ-
 τῶν ἐν τῷ ἴσθη ἀκῆ αὐτῶν.

Κεφ. κβ'. ελ.

Ἡ γῆ ᾗ ἡ ἰσθῆ τῆ ἀσθλήτης, ἡ λα-
 ρομῆ πῶσιν.

2 Καὶ ἐξῆσιν οἱ ἀθροῶν καὶ οἱ κρημ-
 νῶν, τὸ πῶς ἀσθλήσιν αὐτῶν· ἔσθ-
 ἴσθη γὰρ τῆ λαόν.

3 Εἰσθῆσιν ᾗ ὁ σκευῶν εἰς ἴσθη τῆ
 ἐπὶ κρημῶν ἴσθη κρημῶν, ὅτι ἐν ἔσθ-
 ἴσθη τῆ δένδρα.

4 Καὶ ἀπληθῶν σκευῶν αὐτῶν τῶν ἀθ-
 ροῶν καὶ τῶν κρημῶν τὸ πῶς αὐτῶν
 ἔσθλη αὐτῶν.

5 Καὶ ἐμίσθη καὶ σκευῶν αὐτῶν
 ἀθροῶν δένδρα.

6 Καὶ ἐξομολόγησιν καὶ ἐξῆσιν ἀσθ-
 ἴσθη ἔσθλη αὐτῶν αὐτῶν ἔσθλη
 ὄσθλη.

7 Ἡ γῆ ᾗ ἡ ἰσθῆ τῆ ἀσθλήτης, ἐν ἡ
 ἴσθη ἴσθη τὸ πῶσιν.

8 Καὶ ἀπληθῶν Πίττων καὶ ἰσθῶν,
 ἔσθλη Πορροῶν ἐπὶ κρημῶν ἡμῶν τὸ
 πῶσιν, ἴσα φάσθλη.

9 Οἱ ᾗ εἴσθλη αὐτῶν· Πῶσιν ἴσθη ἐπὶ
 κρημῶν.

10 Ὅ ᾗ εἴσθλη αὐτῶν· ἴσθη, ἐπὶ κρημῶν
 ὑμῶν εἰς τῆ πόλιν, σκευῶν ὑμῶν ἀθ-
 ροῶν κρημῶν ὑμῶν βασιλείων·
 ἀσθλήσθλη αὐτῶν εἰς τὸ ἴσθη ἔσθλη
 πορροῶν.

11 Καὶ ἐπὶ τῶν οἰκονομῶν τῆ εἰ-
 κίας· Λίχθ τῶν ὁ δένδρα καὶ· Πῶσιν
 τὸ κρημῶν ὅσθλη τὸ πῶσιν μὲν τῆ κρη-
 μῶν μὴ φάσθλη

12 Κακέτησιν ὑμῖν δειξέτω ἀνάγκη μίσθους ἰσραηλῶν· ἐκεῖ ἵτοιμασία ἐστίν.
 13 Ἀπληροίτες ὅσον καθὺς εἴρηκεν αὐτοῖς· καὶ ἵτοιμασαν τὸ πᾶρα.
 14 Καὶ ὅτι ἐγγύθι ἦ ὄρα, αἰπίστοι, ἔοι δὴ δέξατο ἀπίστοι σὺ αὐτῶν.
 15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐπιθυμία ἐπιθυμήσατε τὸ τοῦ πᾶρα φαγεῖν μεθ' ἡμῶν πρὸς τὸ με πιθεῖν.
 16 Λίγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι σὸκίπει ἢ μὴ φάγωμεν ἐξ αὐτῶν, ἕως ὅτου πληρωθῆεν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.
 17 Καὶ διεξέμνησεν ποτήριον, διχαριστήσας εἶπε· Λάβετε τὸ τοῦ πᾶρα, καὶ ἀφιέρωσθε ἐαυτοῖς.
 18 Λίγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἢ μὴ πῶν ἀπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος· ἀπέχεσθε ἕως ὅτου ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔλθῃ.
 19 Καὶ λαβὼν ἀρτον, διχαριστήσας ἔλασεν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, λίγων· τὸ τοῦ πᾶρα σὺ μὲν, τὸ ὑπερὲς ὑμῶν διδόμενοι τὸ τοῦ πᾶρα εἰς τὸ ἐμὲν ἀνάμνησιν.
 20 Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μὲν τὸ δὴ πῶν, λίγων· τὸ τοῦ ποτήριον, ἡ κοινή ἀφθῆκη ἐν τῷ αἵματι μου, τὸ ὑπερὲς ὑμῶν ἐκχωρόμενον.
 21 Πλὴν ἰδὼν, ἡ χεὶρ τοῦ πᾶρα δίδουσιν με μετ' ἐμῶν ἐπὶ τῷ τραπέζῃ.
 22 Καὶ ὁ μὲν ἕως τοῦ ἀνθρώπου προέβηται καὶ τὸ ὕδατος ἔλασεν· πλὴν ἕως τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δὲ τὸ πᾶρα δίδουσιν.
 23 Καὶ αὐτὸς ἤρξατο συζητεῖν πρὸς αὐτοὺς, τὸ, τίς ἄρα εἶπεν ἐξ αὐτῶν ὁ τὸ τοῦ πᾶρα πρὸς αὐτόν.
 24 Ἐξήρξατο ὅτι φιλοφιλία ἐστὶν αὐτοῖς, τὸ, τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων.
 25 Οἱ εἶπον αὐτοῖς· Οἱ βασιλεῖς τῆς ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ ἐκστράτευται αὐτῶν ἀεργάται καλεῖσθαι.
 26 Ὑμεῖς ὅτι ἔχετε ἕνα ἄλλο· ἀλλ' ὁ μείζων ἐστὶν ὁ ἁγίος, ἡγιάσθη ὡς ὁ πατήρ· καὶ ὁ ἁγίος ἀγαπᾷ αὐτόν, ὡς ὁ ἀγαπᾷ αὐτόν.

27 Τίς γὰρ μείζων; ὁ ἀγαπᾷ μᾶλλον, ἢ ὁ ἀγαπᾷται; ἕως ὅτου ἀγαπᾷ μᾶλλον· ἡ δὲ ἐμὴ ἐστὶν ὡς ὁ ἀγαπᾷται ὡς ὁ ἀγαπᾷ μᾶλλον.
 28 Ὑμεῖς δὲ ἴσατε οἱ ἀγαπᾷ μᾶλλον μετ' ἐμῶν ἐν τοῖς πνεύματι μου.
 29 Καὶ τὸ ἀγαπᾷ μᾶλλον ἡμῶν, καθὺς διείρηκεν μοι ὁ πατήρ μου, βασιλείαν.
 30 ἵνα ἰδοῖται καὶ πᾶσι ἐπὶ τῷ τραπέζῃ μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ καθίσθησθε ἐπὶ θρόνων, κρείττους ἐσὶ δὴ δέξατο φυλάξαι τὸ ἴσραήλ.
 31 Εἶπε ὅτι Κύριε, Σίμων, Σίμων, ἰδὼν, ὁ σατανᾶς ἐξήρξατο ὑμᾶς, ὅτι σκωπῶν ὡς τὸ σίτον.
 32 Ἐγὼ ὅτι ἐδίηθην πρὸς σὺν, ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου καὶ σὺ πῶν ἐπιστρέψῃς, στήθεσσι τῶν ἀδελφῶν σου.
 33 Οἱ εἶπον αὐτῶν· Κύριε, μὴ σκωπῶν ἵτοιμάσῃς ἐμὴ ἐν φυλακῇ καὶ ἐν θανάτῳ πορεύομαι.
 34 Οἱ εἶπον· Λίγω σοι Πέτρε, ἢ μὲν φωνήσῃ σημεῖον ἀλίπτου στίβου ἢ τῆς ἀπαρηγήτῃ μὴ εἰδέναι με.
 35 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι ἀπίστῃ ὑμᾶς ἄρα βασιλεῖς καὶ πῆρας ἐκστράτευται, μὴ τῶν ὑπερησῶν; Οἱ δὲ εἶπον· Οὐδέποτε.
 36 Εἶπεν αὐτοῖς· Ἀλλὰ νῦν, ὁ ἔχων βασιλείαν ἀγαπᾷ, ὁμοίως καὶ πῆρας καὶ μὴ ἔχων, πωλησάτω τὸ ἴματιον αὐτοῦ, ἔρασησάτω μάχαιρον.
 37 Λίγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ τῶν τοῦ μακαρίων δὲ τελειώσῃ ἐν ἐμοί, τὸ καὶ μὴ ἀτόμων ἰλογοῖται. Καὶ γὰρ τὰ πρὸς ἐμῶν πᾶσι ἔχει.
 38 Οἱ εἶπον· Κύριε, ἰδὼν μάχαιρον ἀδελφῶν. Οἱ εἶπον αὐτοῖς· ἵκανοι εἰσθε.
 39 Καὶ ἐξελθὼν ἐπελάλησεν τὸ ἴσραήλ ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἐλαιῶν· ἐκλήθησεν ὅτι αὐτῶν καὶ ὁ μαρτυρεῖται αὐτῶν.
 40 Γενόμενος ὅτι ἐπὶ τῶν τοῦ πᾶρα, οἶπεν αὐτοῖς. Προσέχεσθε μὴ εἰσέλθειν ἐν πνεύματι μου.
 41 Καὶ

ἀπεκρίθητέ μοι, ἢ ἀπολύσει.

69 Ἀπὸ τῆς ἰσχυρῆς ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθήρμηται ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.

70 Εἶπεν ὁ πάντας· Σὺ οὐκ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Ὁ δὲ ὡς αὐτὸς ἔφη· Ὑμεῖς λίγιστον ὅτι γινώσκετε.

71 Οἱ δὲ εἶπον· Τί ἔπαινον ἔχοντες καθυστεροῦμε; αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν λέγοντα τὸν Ἰησοῦν αὐτῷ.

Κιφ. κγ'. 23.

Καὶ ἀναστὰς ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν, ἤγαγεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ Πιλάτου.

2 Ἐξήκειν δὲ καθήρμηται αὐτῷ, λίγιστον· Τύτοι ἀροῦντες ἀφ' ἑσφραγίσαντο τὸ ἴδιον, καὶ κωλύοντες Κεῖσερα φέρουσι διδόναι, λίγιστον ἑαυτὸν Χεῖσιν βασιλίστην.

3 Ὁ δὲ Πιλάτου ἐπρωτόησεν αὐτὸν, λίγιστον· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας; Ὁ δὲ ἀπεκρίθη αὐτῷ ἔφη· Σὺ λίγιστον.

4 Ὁ δὲ Πιλάτου εἶπε ὡς τὸν ἀρχιερέα· Ἐπεὶ οὐδὲν ἀρεσκόμενος εἶ τὸν ὄχλον· Οὐδὲν ἀρεσκόμενος εἶ τὸν ἄνθρωπον τύτου.

5 Οἱ δὲ ἐπίχουον, λίγιστον· Ὅτι ἀναστήσει τὸ λαόν, διδόνοντες καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρεσκόμενος δὲ τῆς Γαλιλαίας ἵως ὡδίν.

6 Πιλάτου δὲ ἀκούσας Γαλιλαίου, ἐπρωτόησεν εἰ ὁ ἄνθρωπος Γαλιλαῖός ἐστιν.

7 Καὶ ἐπιγινώσκων ὅτι ἐκ τῆς Ἰουδαίας Ἡρώδης ἐστίν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν ὡς τὸν Ἡρώδην, ὅτι καὶ αὐτὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις.

8 Ὁ δὲ Ἡρώδης, ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν ἐχέρησαν ἑαυτῷ γὰρ θίλω ἐξ ἰκαρῶν ἰδεῖν αὐτὸν, ἀφ' ὧν ἀκούει πολλά περὶ αὐτοῦ· Ἐλπίζοντες σημεῖα ἰδεῖν ἐπ' αὐτῷ γινόμενα.

9 Ἐπρωτόησε δὲ αὐτὸν ἐν λόγῳ ἰκαρῶν αὐτὸς ἢ ἔδιν ἀπεκρίσθη ὡς αὐτῷ.

10 Εἰσὶν ἰκαρῶν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμ-

ματεῖς ἀπὸ τῶν καθήρμηται αὐτῷ.

11 Ἐξήκειν δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρώδης ὡς τὸν Ἡρώδην, καὶ ἐμπαίξας, περιβαλὼν αὐτὸν ἰδῆται λαμπρῶς, ἀνέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Πιλάτου.

12 Ἐξήκειν δὲ φίλος ὁ, πρὸς Πιλάτου καὶ ὁ Ἡρώδης ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων περιεπῆρχον γὰρ ἀνεχθῆσαντες ὡς ἰκαρῶν.

13 Πιλάτος δὲ, συγκαλεσάμενος τὸν ἀρχιερέα καὶ τὸν ἀρχιερέα τῶν λαῶν,

14 εἶπε ὡς αὐτῶν· Προσέλιψατέ μοι τὸν ἄνθρωπον τύτου, ὡς ἀπεκρίθητε τῷ λαῷ, καὶ ἰδὲν, ἵνα εὐάποιν ὑμῶν ἀνακρίσας, ἔδιν ἀρεσκόμενος τῷ ἀνθρώπῳ τύτου αἴποι, ὡς καθήρμηται καθ' αὐτῷ.

15 Ἀλλ' ἔδιν Ἡρώδης· ἀνέπεμψα γὰρ ὑμῶν ὡς αὐτῷ, ἐν ἰδῆν, ἔδιν ἀρεσκόμενος ἐν πεισθεῖς ἄνθρωποι αὐτῷ.

16 Προεδόξασεν οὖν αὐτὸν ἀπολύσει.

17 Ἀνέγκλειν δὲ εἶχον ἀπολύσει αὐτοῖς καὶ ἰορτῶν ἑαυτῶν.

18 Ἀνέπεμψεν δὲ πεμπελῆται, λίγιστον· Ἀἶρε τύτου, ἀπολύσει δὲ ἡμῖν τὸ Βαρεφβαῦν.

19 Ὅς ἡς ἑαυτῶν γαῖσιν ἡμεῖς ἡμεῖς ἐν τῇ πόλει καὶ φέρον βιβληθῶν εἰς φυλακῶν.

20 Πάλιν οὖν ὁ Πιλάτου περιεφώνησεν, θίλω ἀπολύσει τὸν Ἰησοῦν.

21 Οἱ δὲ ἐπιφώνησαν, λίγιστον· Στενωροῦν, στενωροῦν αὐτόν.

22 Ὁ δὲ τρίτος εἶπε ὡς αὐτῶν· Τί γὰρ κακὸν ἰποίησιν ἔτι; ἔδιν αἴποι ἡμεῖς ἀρεσκόμενος ἐν αὐτῷ· πεμπεδῶσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσει.

23 Οἱ δὲ ἐπέκλειψαν φωνῶν μεγάλας, αἰτέμενοι αὐτὸν στενωροῦν καὶ καθήρμηται αἴ φωνῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀρχιερέων.

24 Ὁ δὲ Πιλάτου ἰπέκλειψεν ἡμεῖς αὐτῶν.

25 Ἀπέλυσε δὲ αὐτοῖς τὸν ἀφ' ἑαυτῶν φέρον

φόρον βιβλημένοι εἰς τὴν φυλακὴν, ὃν ἤτερον· τὸ δὲ Ἰησοῦς παρίδωκε τὴν βιβλην αὐτῶν.

26 Καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτοὺς, ἐπιλαβόμενοι Σίμωνος υἱοῦ Κυρηναίου ἔρχομένων ἀπ' ἀρχῆς, ἐπίθηκον αὐτῶν τὸ σαυρόν, φέρει ὅπισθιν ἔκ τῆς ἡμέρας.

27 Ηὐλαβήθη δὲ αὐτῶν πολὺ πλῆθος ἔλαβον καὶ γυναικῶν αἵ ἐκόπιοντο καὶ ἤρῳον αὐτοὺς.

28 Στραφείς δὲ πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Οὐραγίτες Ἰερουσαλήμ, μὴ κλαίετε ἵπ' ἐμὲ, πλὴν ἐφ' ἑαυτοὺς κλαίετε, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν.

29 Ὅτι ἰδοὺ, ἔρχεται ἡμέρας ἐν αἷς ἔρπον Μακκαβαίου αἵ ἑταίροι, καὶ κυλιεῖται αἵ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ μὴ εἰς ἐκείνην ἔρηλασεν.

30 Τότε ἔρχονται λίγαι τοῖς ὅροι· Πίστις ἐφ' ἡμᾶς καὶ τοῖς βουνοῖς Καλύψατε ἡμᾶς.

31 Ὅτι ἐὰν ἐν τῷ ὕψει ξύλων ταῦτα ποιῶσι, ἐν τῷ ξηρῷ πηρήσονται;

32 Ἡρῶν δὲ καὶ ἔπειροι δύο κακῆργοι σὺν αὐτῶν ἀναειρήνωται.

33 Καὶ ὅτι ἀπήλθον ἐπὶ τὸ τόπον τὸν καλέμενον Κεραθίων, ἐκεῖ ἐσώρυσαν αὐτοὺς καὶ τὺς κακῆργους· ὁ μὲν ἐκ δειξιῶν, ὁ δὲ ἐκ ἀριστερῶν.

34 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγεν· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· ἢ ἡδὲ οἴδασι τί ποιῶσι. Διακρινέσθωμεν δὲ ἡμεῖς ἐπὶ αὐτοῖς, ἵνα οὐκ ἀποκλήρωται.

35 Καὶ εἰσηκόντο λαοὶ θηωρῶν· ἐξεμυκλίσθησαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς σὺν αὐτοῖς, λίγῃσι· Ἄλλως ἴσως, σωσάτω ἑαυτοὺς, ἐκ τῶν ἁγίων· Χριστὸς δὲ ἔειπεν ἐκλειθεῖς.

36 Εἰπάωσι δὲ αὐτῶν καὶ οἱ γραμμῶνται, ὡς ὁμοῦ καὶ οἱ ὄφεις ὡς φέροντες αὐτῶν.

37 Καὶ λίγῃσι· Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας, σῶσον σεαυτὸν.

38 Ἡ δὲ καὶ ἐπιγραφὴν γεγραμμένην

ἐπ' αὐτῶν χράμεται· Ἑβραϊστί, καὶ Γαλιλαϊστί, καὶ Ἑβραϊστί· Οὗτος ἔστιν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας.

39 Εἰς τὴν ἑκτακτὴν ἡμέραν κακῆργος ἐβλασφήμη αὐτοὺς, λίγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς.

40 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἔπειρος ἐπίηκον αὐτῶν, λίγων· Οὐδὲ φόβη σὺ τὸ Θεῖον, ὅτι ἐν τῷ αὐτῶν κρίματι εἶ;

41 Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξιον ὄν ἐπεσφάμεν ἀπολαμβάνομεν ἕως· ἢ ἔδιν ἄποποι ἔπεσφει.

42 Καὶ ἔλεγεν τῶν Ἰησοῦ· Μνήθημί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

43 Καὶ εἶπεν αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς· Ἀλλὸν κρίνω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ ὕψει δόξου.

44 Ἡ δὲ ὡς ἐὶ ὄρα ἐκλή, καὶ σκότες ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐνάτης.

45 Καὶ Ἰουδαῖοι, ὁ ἡλιος, καὶ ἰσθμὸς τὸ καλεῖται τῆμα ἔταβον μίσον.

46 Καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Πάτερ, εἰς χεῖρας σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου. Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐκίπνυον.

47 Ἰδὼν δὲ ὁ ἐκαθήμενος τὸ θρόνον, ἰδὲξασα τὸ Θεῖον, λέγων· Οὗτος ὁ ἁγίωτος καὶ ἁγιωτάτος.

48 Καὶ πάντες οἱ συμπαραθρόνοιοι ὄχλοι ἐπὶ τῆ θωρήσει ταύτης, θηωρῶντες τὸ θρόνον, τὴν ἰσθμὸν ταύτης ἐπὶ τῆ θωρήσει.

49 Εἰσηκόντω δὲ πάντες οἱ γηωρῶν αὐτῶν μακρόθεν, καὶ γυναικῆς αἱ σωακροθῆσασα αὐτῶν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὡρῶσαι ταῦτα.

50 Καὶ ἰδοὺ, ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ Ἰησοῦς βαλόντης ὑπάρχων, ἀπὸ ἀνατολῆς καὶ δύσεως,

51 (Οὗτος ἐκ ἦν συλητὴς τῶν θηωρῶν τῆς βαλῆ καὶ τῆς ἀνατολῆς αὐτῶν) ἀπὸ ἀριστερῆς

μεθ' αίας πόλεως ἧ Ἰερουσαλήμ· ὅς ἐ προσ-
 ἰδέτω καὶ αὐτὸς ἡ βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

52 Οὐτὸν ὡσεὶ ληστὴν τὴν Πιλάτου,
 ἠήσθη τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

53 Καὶ κεφαλῶν αὐτὸ ἐνέβλυξεν αὐτὸ
 σιδήρει, καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μήμηρι λα-
 ξαλλῷ, ὃ ἔκ λῶ ἔδειπν ἔδειξ κείνου.

54 Καὶ ἡμέρα ἦν ὡραία, καὶ
 σάββατον ἐπίφωσκον.

55 Καὶ ἐκπορεύθησαν αὐτὸς καὶ ἡ γυναῖκα,
 αὐτῆς ἦσαν σινοβηθουαῖαι αὐτῶν ἐκ τῆ
 Γαλιλαίας, ἰθὺς αὐτὸν τὸ μνημεῖον, καὶ
 ὡς ἐπέτη τὸ σῶμα αὐτῶν.

56 Ὑποσφρασασθὲν ἡ τοίμασιν δρῶ-
 ματα ἔμυρα καὶ τὸ μὲν σάββατον ἡσύ-
 χασατο καὶ τὸ ἐντολῶν.

Κεφ. κδ'. 24.

Τῆς ἡμέρας τῆς σαββάτου, ὄρθρου βα-
 ρυῖον ἦλθον ἐπὶ τὸ μνημεῖον, φέρον-
 ται ἡ τοίμασιν δρῶματα καὶ πῆρες
 σὺν αὐταῖς.

2 Εὐροὶ δὲ τὸ λίθον ἀποκεκυλισμένον
 ἀπὸ τοῦ μνημεῖου.

3 Καὶ ἰσχυροῦσιν ἔχοντες τὸ σῶμα
 τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

4 Καὶ ἰθὺς ἐν τῇ ἀπορεύσει αὐ-
 τῶν ἐπὶ τῆς, ἐ ἰδὲν, δύο ἄνδρες ἐπίση-
 μων αὐτῶν ἐν ἰσχυροῖς ἀσραπίουσι.

5 Ἐμφοβῶν δὲ ἡλομένων αὐτῶν, καὶ
 κλισσῶν τὸ πνεῦμα εἰς τὸ γῶν, εἶπον
 αὐτοῖς· Τί ζητεῖτε τὸ ζῶντα μὲν
 τὸ νεκρῶν;

6 Οὐκ ἔστι ὡδὲ, ἀλλ' ἠχέρη· μνήθη-
 τε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ἐπὶ ὧν ἐν τῇ Γα-
 λιλαίᾳ,

7 Λίγως· ὅτι δεῖ τὸ ἕν τῶν ἀνθρώπων
 ὡραθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁ-
 μαρτωλῶν, καὶ σαρωθῆναι καὶ τῆς πε-
 τῆς ἡμέρας ἀναστῆναι.

8 Καὶ ἐμνήθησαν τὸ ῥημα αὐτῶν.

9 Καὶ ὑποσφρασασθὲν ἀπὸ τοῦ μνημεῖου
 ἀπήγαγον αὐτὰ πάντα τῆς ἰσχυρῆς καὶ
 πᾶσι τοῖς λοιποῖς.

10 Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαλὴ Μαρία
 καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ ἡ
 λοιπαί, σὺν αὐταῖς. ἡ ἰλιγοῦσας τὴν
 ἀποστολὴν αὐτῶν.

11 Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡς ἐ
 λησῶν τὸ ῥημα αὐτῶν, καὶ ἠέσαν
 αὐταῖς.

12 Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἰδραμὲν ἐπὶ
 τὸ μνημεῖον καὶ ὡραθῆναι βλίπη τῶν
 ὄθουα κείνου μόνον· ἐ ἀπῆλθε, ὡσεὶ
 ἰαυτὸν θωμάζων τὸ γεγονός.

13 Καὶ ἰδὲν, δύο ἐξ αὐτῶν ἔσαν πο-
 ρύομαρτοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην
 ἀπὸ τῆς σαρῆς ἐξ ἡγεῖα ἀπὸ Ἰερου-
 σαλήμ, ἡ ὄνομα Ἐμμάς.

14 Καὶ αὐτοὶ ἀμίλιον αὐτοῖς ἀλλήλων
 ἀπὸ πύλων τοῦ συμβολοῦ τῶν τέτων.

15 Καὶ ἰθὺς ἐν τῇ ἐμιλίᾳ αὐτοῖς
 καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἐξήγησεν
 σιωποῦσας αὐτοῖς·

16 Οἱ δὲ ὡραθῆναι αὐτῶν ἐκρηθῶν
 τὸ μὴ ἰπυθῶν αὐτῶν.

17 Εἶπεν δὲ αὐτοῖς· Τίτες οἱ λό-
 γοι ἔστι ἔς ἀκριβῆς αὐτοῖς ἀλλήλων
 ἀπὸ πύλων, καὶ ἐστὶ σκηνῶν;

18 Ἀποκριθεὶς δὲ οἱ εἶπεν ὄνομα Κλιό-
 πης, εἶπον αὐτοῖς· Σὺ μόνον παροί-
 κεις ἐν Ἰερουσαλήμ, ὡς ἐκ τῆς πύ-
 λου ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις;

19 Καὶ εἶπον αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶ-
 πον αὐτοῖς· Τὰ ἀπὸ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου,
 ὃς ἐξῆλθεν ἀπὸ τῆς σαρῆς, διωκόμενος
 ἐργῶν καὶ λόγων ἐναντίον τοῦ Θεοῦ καὶ πα-
 τὸς τοῦ λαοῦ.

20 Ὅπως τὸ περιέδωκεν αὐτοῖς οἱ
 δρῶματες, καὶ οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν εἰς κρίμα
 θανάτου, καὶ ἰσχυροῦσιν αὐτοῖς·

21 Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς ἔστι
 ὁ μέλλων λυτῆσαι τὸ Ἰσραὴλ· ἀλλὰ γὰρ
 σὺ πᾶσι τέτοις, τῆς τῶν ταύτων ἡμέ-
 ρων ἀπὸ σήμερον ἀφ' ἧς πᾶσι ἐξῆλθε.

22 Ἀλλὰ καὶ ἡ γυναῖκα ἡμεῖς ἐξ ἡμῶν
 ἦ

51 Καὶ ἰχθύες ἐν τῷ δόλογῳ αὐτῶν· αὐτῶς, δι᾿ ἵσι ὑπ' αὐτῶν, ἔαιψίριθ ἕς τ' ἔσθαι.

52 Καὶ αὐτοὶ ὡσεὶ κωμῆσαι αὐτῶν,

ὑπὲρ ψωμοῦ ἕως ἰεροσολήμῃ μὲν χερσὶς μεγάλης.

53 Καὶ ἦσαν ἀφ' ἡμερῶν ἐς τὴν ἰερῶν αἰώνων ἔδολογῶν τ' ὁσόν. Ἀμὲν·

ΤΟ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α'. ι.

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸ θεῖον, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος.

2 Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸ θεῖον.

3 Πάντα δι' αὐτῶν ἰχθύες ἔχρησεν αὐτῶν ἰχθύες ἕδῃ ἐν ὁ γέγονεν.

4 Ἐν αὐτῷ ζῶν ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων.

5 Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ ἔκκετελευσεν.

6 Ἐχθρὸς ἦν ἡ ἀρετὴ ὑπὸ τοῦ ἰωάννου.

7 Οὗτος ἦλθεν ἕως μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ πρὸς τὸ φῶς, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτῶν.

8 Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ πρὸς τὸ φῶς.

9 Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ὁ φῶς τῶν πάντων ἀνθρώπων ἰεροσολήμῃ ἕς τ' ἔσθαι.

10 Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος οὐκ ἔγνω.

11 Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτῶν ἔπαρελαβον.

12 Ὅσοι ἔλαβον αὐτῶν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα τοῦ θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν ἕς τὸ ὄνομα αὐτῶν.

13 Οἱ οὐκ ἐξ αἰματός, ἕδῃ ἐκ θελήματός, ἕδῃ ἐκ θελήματός, ἀλλ' ἐκ τοῦ θεοῦ γενήθησαν.

14 Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐπέ-

νωσεν ἐν ἡμῖν, (καὶ ἴστασάνθη τ' ἔδῃ αὐτῶν, δι᾿ ἡμῶν ὡς μετῴχθους πρὸς πατρὸς) πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας.

15 Ἰωάννης μαρτυρεῖ πρὸς αὐτῶν, καὶ κέχευεν, λέγων· Οὗτος ἦν ἐκεῖνος ὁ ὁπίσω μου ἰχθύς, ἕδῃ ἐμπροσθέν μου γέγονεν ὅτι πρῶτος μου ἦν.

16 Καὶ ἐκ τῶν μαρτύρων αὐτῶν ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριτος ἀπὸ χάριτος.

17 Ὑπὸ τὸ ὄνομα ἀφ' ἡμερῶν ἰσθῆ· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια ἀφ' ἡμερῶν Χριστοῦ ἰχθύος.

18 Ὅτι ἡ ἀρετὴ ἰσθῆ πᾶσι τοῖς ἰεροσολήμῃ ἕς τ' ἔσθαι, ὁ ὡς ἕς τ' ἔσθαι πρὸς τὸ φῶς, ἐκεῖνος ἐξηγήσατο.

19 Καὶ αὐτῶν ἡ μαρτυρία ἵνα ἰσθῆ, ὅτι ἀπίστῳ οἱ ἰσθαῖοι ἐξ ἰεροσολύμων ἰσθῆ καὶ λαοῖς, ἵνα ἰσθῆ αὐτῶν· Σὺ τίς εἶ;

20 Καὶ ὡμολόγησε, καὶ ἔκκετελευσεν· καὶ ὡμολόγησεν· Ὑπὸ ἐκ ἐμὲ ἰσθῆ καὶ Χριστοῦ.

21 Καὶ ἠρώτησεν αὐτῶν· Τί οὖν; Ἰλίας εἶ σὺ; Καὶ λέγει· Οὐκ ἐμὲ· Ὁ σφῆρης εἶ σὺ; Καὶ ἀπεκρίθη· Οὐ.

22 Εἶπον οὖν αὐτῶν· Τίς εἶ; ἵνα ἀποκριθῶν αὐτῶν τοῖς ἰσθῆ αὐτῶν· ἡ λέγεις πρὸς σαυτῶν;

23 Εἶπεν· Εἰ μὴ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Εὐθύνα· τ' ὅδῃ Κυραῖ· κερῆς οἶπεν ἰσθῆ καὶ σφῆρης.

24 Καὶ οἱ ἀπιστοὶ ῥόμοι, ἦσαν ἐκ τῆς Φαρισαίων·

25 Καὶ ἠρώτησαν αὐτοὺς, κὶ εἶπον αὐτοῖς· Τί εἰς βαπτίζεις, εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστός, ἢ τε Ἡλίας, ἢ τε ὁ ἠερφίτης;

26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης, λέγων· Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μισθὸς ὃ ὑμῶν ἐστὶν ἐν ὕδατι·

27 Ἀλλὰ τί ἐστιν ὁ ὀπίσω μου ἰσθμὸς, ὃς ἐμπροσθί μου γένοιτο; ἢ ἰσθμὸς ἐξ ἐμοῦ ἀξιόστιμος λύσει αὐτὸν τὸ ἰσθμὸς ἢ ὑπερδύναμις·

28 Ταῦτα εὖ Βηθαβαρῶν ἰσθμὸς πύρρον ἔλεγε, ὅπου ἐν Ἰωάννης βαπτίζων.

29 Τῇ ἰπώριον βλίπῃ ὁ Ἰωάννης τὸ ἰσθμὸν ἰσθμὸν ὡς αὐτοῖς, καὶ λέγει· Ἰδοὺ ὁ ἄγιος ἔρχεται ἐν ἰσθμῷ τῷ ἰσθμῷ.

30 Οὕτως ἐστὶν ὡς ἰσθμὸς εἶπον· Ὅπισθεν μου ἰσθμὸς ἀπὸ ἐμοῦ, ὃς ἐμπροσθί μου γένοιτο; ὅπου ὡς ἰσθμὸς μου ἐστὶν.

31 Καὶ ὡς οὐκ ἦδεν αὐτοὺς· ἀλλ' ἵνα φανερῶν τῷ Ἰσραὴλ, ὅτι τὸ ἦλθον ἰσθμὸς ἐν τῷ ὕδατι βαπτίζων.

32 Καὶ ἰσθμὸς ἰσθμὸς Ἰωάννης, λέγων· Ὅτι πύρρον τὸ πύρρον καὶ βαπτίζων ὡς ἰσθμὸς ἐξ ὕδατος, καὶ ἰσθμὸς ἐπ' αὐτοῖς.

33 Καὶ ὡς οὐκ ἦδεν αὐτοὺς· ἀλλ' ὁ πύρρον καὶ βαπτίζων ἐν ὕδατι, ἐκείνους μὲν εἶπον· Ἐφ' ὃ ἐν ἰσθμῷ τῷ πύρρον καὶ βαπτίζων καὶ μὲν ἐπ' αὐτοῖς, ἄλλοι ἐστὶν ὁ βαπτίζων ἐν πύρρον ἰσθμῷ.

34 Καὶ ὡς ἰσθμὸς, ὃς μεμαρτυρήσασθαι ὅτι ἄλλοι ἐστὶν ὁ ἰσθμὸς ἔρχεται.

35 Τῇ ἰπώριον πάλιν εἰσῆκε ὁ Ἰωάννης, καὶ ἐκ τῆς μαθητῶν αὐτοῦ δύο.

36 Καὶ ἰσθμὸς βλίπῃ τῷ ἰσθμῷ ὡς ἰσθμὸς τῶν ἰσθμῶν, λέγει· Ἰδοὺ ὁ ἄγιος ἔρχεται ἐν ἰσθμῷ.

37 Καὶ ἰσθμὸς αὐτῶν οἱ δύο μαθητῶν λαλοῦντες, καὶ ἰσθμὸς τῷ ἰσθμῷ.

38 Στρεφείς ὃς ἰσθμὸς, καὶ ἰσθμὸς με-

νῶν αὐτοῖς ἀκολουθῶντες, λέγει αὐτοῖς· 39 Τί ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς· Ῥαββί (ὃ λέγεται ἰσθμὸς ῥόμοι, διδασκαλί) πῶς μὲν;

40 Λέγει αὐτοῖς· Ἐρχεσθε καὶ ἴδτε. Ἦλθεν καὶ εἶδον πῶς μὲν· ὃ παρ' αὐτοῦ ἰσθμὸς τῶν ἰσθμῶν ἐκείνῳ. ὡς ὃ ἰσθμὸς ὡς διδασκαλί·

41 Ἦν Ἰσθμὸς ὁ ἀδελφὸς Σίμων· Πίπρον, ὃς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρ' Ἰωάννης, ὃ ἀκολουθησάντων αὐτοῖς·

42 Εὐρίσκῃ ἔστιν ἰσθμὸς τῶν ἀδελφῶν τῶν ἰσθμῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εὐρίσκῃ μὲν τῷ ἰσθμῷ, ὃ ἐστὶν ἰσθμὸς ῥόμοι ὁ Χριστός·

43 Καὶ ἰσθμὸς αὐτοῦ ὡς τῶν ἰσθμῶν. Ἐμβλίπῃς ὃ αὐτοῖς ὁ ἰσθμὸς, εἶπον· Σὺ εἶ Σίμων ὁ ἰσθμὸς ἰσθμῶν; σὺ κληθήσῃς Κεφῶν· ὃ ἰσθμὸς διδασκαλί Πίπρον·

44 Τῇ ἰπώριον ἰσθμὸς ἰσθμῶν ἐξελθῆν ἐς τὴν Γαλιλαίαν καὶ εἰσῆκε Φίλιππον, ὃ λέγει αὐτοῖς· Ἀκολουθῃ μὲν.

45 Ἦν ὃ ὁ Φίλιππος δὲ Βηθαβαρῶν, ἐκ τῶν πόλιος Ἀιδίθῃ καὶ Πίπρον.

46 Εὐρίσκῃ Φίλιππος τῷ Ναθαναὴλ, ὃ λέγει αὐτοῖς· Ὅτι ἰσθμὸς Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ· ὃ ἐστὶν ἰσθμῶν, εἰσῆκε μὲν ἰσθμῶν τῶν ἰσθμῶν τῶν ἰσθμῶν τῶν ἰσθμῶν.

47 Καὶ εἶπον αὐτοῖς Ναθαναὴλ· Ἐκ Ναζαρεθ; διδάσκαλί πῶς ἰσθμὸς εἶσαι; Λέγει αὐτοῖς Φίλιππος· Ἐρχεσθε καὶ ἴδτε.

48 Εἶδον ὁ ἰσθμὸς τῷ Ναθαναὴλ ἰσθμῶν ὡς αὐτοῖς, ὃ λέγει αὐτοῖς· Ἰδοὺ ἰσθμὸς ἰσθμῶν ἐν ἰσθμῷ ἰσθμῶν.

49 Λέγει αὐτοῖς Ναθαναὴλ· Πῶς ἰσθμὸς γινώσκεις; Ἀπεκρίθη ὁ ἰσθμὸς, καὶ εἶπον αὐτοῖς· Πρὸς τὸ Φίλιππον φωνήσασθαι, ὃς ἐκ τῶν ἰσθμῶν, εἶδον σὺ.

50 Ἀπεκρίθη Ναθαναὴλ, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ῥαββί, σὺ εἶ ὁ ἰσθμὸς ἰσθμῶν, ὃς βαπτίζεις ἰσθμῶν.

51 Ἀπεκρίθη ἰσθμὸς καὶ εἶπον αὐτοῖς· Ὅτι εἶπον

εἶπον σοι· Εἶδόν σε ὑποκείμεν ἑσθῆς, πτωχεύεις, μέζω τέτυτον ὄψις.

52 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἄμην ἄμην λέγω ὑμῖν· Ἄπ' ἀρχῆς ὤφειθε τὸ ἄρατον ἀνιχνεύετε, καὶ τὸς ἀγάλμας τῷ Θεῷ ἀναβαίνοιντες καὶ καταβαίνοιντες ἐπὶ τῷ υἱῷ τῷ ἀληθινῷ.

Κιφ. β'. 2.

Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμοι ἐγένετο ἐν Κανῶ τῆ Γαλιλαίας· καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ.

2 Ἐκλήθη ἡ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἰς τὸ γάμον.

3 Καὶ ὑπερήσαντες οἱ υἱοὶ τῆς μητρὸς τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτὸν· Οἶνον σὺκ ἔχουσιν.

4 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Τί ἐμοὶ ἐστί, γυνὴ; ἢ πῶς ἔχω ἢ ἄρα μου.

5 Λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς ἀφικουμένοις· Ὅ, ἂν αὐτὸ λέγω ὑμῖν ποιήσατε.

6 Ἦσαν ἡ ἐκεῖ ὑδρίαὶ λίθιναι ἕξ, κείμεναι· καὶ τὸ καθαρισμὸν τῶν ἰουδαίων, χωρεῖσαι ἀπὸ μετρηθείας δύο ὀτραῖς.

7 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Γαίμουτε ὕδατος ὑδρίας ὑδατοῦ. Καὶ ἐγάμισαν αὐτοὺς ἕως ἄνω.

8 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἀντλησάτε ὕδωρ, καὶ φέριτε τὰ δοχεῖα κελύφα. Καὶ ἠνέκραν.

9 Ὡς ἡ ἐγένετο ὁ δοχεῖα κελύφα· τὸ ὕδωρ οἶνον μετρηθῆναι, (καὶ σὺκ ἦδὲ πόσις ἐστίν· οἱ δὲ ἀφικουνοὶ ἠδύσαντο οἱ ἠτληκότες τὸ ὕδωρ) φωνεῖ τὸν υἱόν· ὁ δοχεῖα κελύφα.

10 Καὶ λέγει αὐτῷ· Πᾶς ἀνθρώπος ὡρεθῆναι τὸ καλὸν οἶνον πῆσι, καὶ ὅταν μεθυσθῶσι, τότε τὸ ἐλάσσω σὺ πλήρηκας τὸ καλὸν οἶνον ἕως ἀρχῆς.

11 Ταῦτῳ ἐποίησε τὸ δοχεῖα τῆ σημαίαν ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανῶ τῆ Γαλιλαίας, καὶ ἐφανέρωσε τὸ δόξαν αὐτοῦ· καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

12 Μετὰ ταῦτο κατίβη εἰς Καπερναῦμ, αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ

ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ἐκεῖ ἔμειναν ἡ πολλὰς ἡμέρας.

13 Καὶ ἰσῆς ἦν τὸ πάχος τῶν ἰουδαίων, καὶ ἀνίβη εἰς Ἱερουσόλυμα ὁ Ἰησοῦς.

14 Καὶ ὄρθη ἐν τῷ ἱερῷ τὸς πολυῶνας βόας καὶ αἰσῶνας· ἐπεισεύρας, καὶ τὸς κερμαθιστάς, καὶ τῆς κερμαθιστάς.

15 Καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ χειρῶν, παίει ἐξέβλεπεν ἐν τῷ ἱερῷ, τὰς παρθένους καὶ τὸς βόας· καὶ τὸν κερμαθιστῶν ἐξίχε· τὸ κέρμα, ἐπὶ τῶν τραπέζας ἀνίστατο.

16 Καὶ πῖς ἐπὶ τῶν τραπέζας πωλεῖται εἶπον· Ἀρχὴ ταῦτε σολοῦν· μὴ ποιεῖται τὸ οἶκος τοῦ πατρὸς μου οἶκος ἱεροῦ.

17 Ἐμνήθησεν ἡ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ὅτι μετὰ κερμαθιστῶν· Ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατίφραγέ με.

18 Ἀπεκρίθησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπε αὐτῷ· Τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτε ποιεῖς;

19 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε αὐτοῖς· Λύουτε τὸ ναὸν τούτον, ἐν τρισὶν ἡμέραις ἔγερῶ αὐτόν.

20 Εἶπον ἄν οἱ ἰουδαῖοι· Τί σαρκαθῶν ἐστὶν ἡ ἐπίστασις ἀκροθῆνη ὅτι σὰς ἔτι, καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἔγερῶς αὐτόν;

21 Ἐκένετο ἡ ἐλεγα πρὸς τὸν υἱόν τῶν σιμωνῶν αὐτοῦ.

22 Ὅτι αὐτὸς ἠγάθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνήθησεν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι ταῦτο ἔλεγον αὐτοῖς· καὶ ἐπίστευσαν τῇ· τὸ λόγος ἡ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.

23 Ὡς ἡ ἦν ἐν Ἱερουσόλοις ἐν τῷ πάθος ἐν τῇ ἰορῆ, πωλεῖ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἡμερῶν αὐτοῦ πρὸς σημαίαν ἡ ἐπίστασις.

24 Ἀπὸ τῶν ἡ ἐπίστευσαν ἐκ ἐπίστασις ἐμνήθησεν αὐτοῖς, ἀπὸ τῶν αὐτοῦ κερμαθιστῶν πάντας.

25 Καὶ ὅτι ἡ ἐπίστασις εἶχεν ἵνα τις μαρτυρήσῃ πρὸς τὸν ἀνθρώπον· αὐτοῦ ἡ ἐπίστασις ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.

Κεφ. γ'. 3.

Η ὁ ἄνθρωπος ἐκ τῆ Φαρισαίων·
Νικηδὴμος ὄνομα αὐτοῦ, ἄρχων
τῆ Ἰουδαίας.

2 Οὗτος ἦλθε πρὸς τὸ Ἰησοῦν τυκτός,
καὶ εἶπεν αὐτῷ· Γαββι, οἶδα μὲν ὅτι λέγεται
ὅτι ἐν ἡλύθρας διδάσκαλος· ἔδεις γὰρ
ταῦτα τί σημεῖα δυνάμει ποιεῖς ἃ οὐ
ποιεῖς ἰαυὴν μὴ ἢ ὁ Θεὸς μετ' αὐτῶ.

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ·
Ἀμὲν ἀμὲν λέγω σοι, ἰαυὴν μὴ ἔχεις γνη-
σηθῆ αἰωθῆ, ἢ δυνάμει οἶδεις τὴ βασι-
λείαν τοῦ Θεοῦ.

4 Λέγει σοὺς αὐτὸν ὁ Νικηδὴμος·
Πῶς δυνάμει ἄνθρωπος γνησηθῆ αἰ-
ωθῆ ὡς; μὴ δυνάμει ἐκ κελίας τῆ
μητρὸς αὐτοῦ δούτερον ἐισέλθει καὶ
γνησηθῆ αἰωθῆ;

5 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὲν ἀμὲν
λέγω σοι, ἰαυὴν μὴ περγνησηθῆ ἐκ ὕδατος
καὶ πνύματος, ἢ δυνάμει ἐισέλθει ἐκ
τῆ βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

6 Τὸ γνησηθῆ μὲν ἐκ τῆ σαρκὸς, σάρξ
ἐστὶ καὶ τὸ γνησηθῆ μὲν ἐκ τοῦ πνύμα-
τος, πνῦμα ἐστὶ.

7 Μὴ ἴδωμάσθης ὅτι εἶπός σοι· Δεῖ
ὑμᾶς γνησηθῆ αἰωθῆ.

8 Τὸ πνῦμα ὅπως ἤλθεν ἐκ τοῦ φω-
νῆ αὐτῶ ἀκήσθης, ἀλλ' οὐκ οἶδας ποθὴν
ἔρχεται καὶ πῶς ἰσάξῃ· ὡς ἐστὶ πᾶς ὁ
γνησηθῆ μὲν ἐκ τοῦ πνύματος.

9 Ἀπεκρίθη Νικηδὴμος καὶ εἶπεν αὐ-
τῷ· Πῶς δυνάμει ταῦτα γνησθῆ;

10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ·
Σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ
ταῦτα ἢ γινώσκεις;

11 Ἀμὲν ἀμὲν λέγω σοι, ὅτι οἶδα-
μὲν λαλῆ μὲν ἐκ τοῦ ἰουράκα μὲν μαρτυρῆ-
μὲν ἐκ τῆ μαρτυρείαν ἡμῶν ἢ λαμβάνει.

12 Εἰ τί ἐπίσταται εἶπεν ὑμῖν, καὶ ἢ πι-
στεύει πῶς, ἰαυὴν εἶπεν ὑμῖν τί ἐπι-
σταται, πιστεύει;

13 Καὶ ἔδεις ἀναβίβηκιν ἐκ τῆ ἕρα-
τὸν ἐκ μὴ ὁ ἐκ τοῦ ἕρατος καὶ βασι, ὁ ἕρατος
ἐκ ἀνθρώπου ὁ ὡς ἐκ τῆ ἕρατος.

14 Καὶ κατὰ Μωσῆς ὑψωσὶ τὸ ὄφιν
ἐκ τῆ ἐρήμου, ὡς ὑψωθῆ αἰωθῆ ἐκ
τοῦ ἕρατος.

15 Ἰαυὴν πᾶς ὁ πιστεύων ἐκ αὐτῶν, μὴ
ἀπέλη, ἀλλ' ἔχει ζωὴν αἰωθῆ.

16 Οὕτως γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸ κόσ-
μον, ὡς πᾶς τὸν ἕρατος τὸ μνησθῆ ἰδου-
κιν, ἰαυὴν πᾶς ὁ πιστεύων ἐκ αὐτῶν μὴ
ἀπέλη, ἀλλ' ἔχει ζωὴν αἰωθῆ.

17 Οὐ γὰρ ἀπίσθην ὁ Θεὸς τὸν ἕρατος
τῶν ἐκ τῆ κόσμου, ἰαυὴν κελὴ τὸν κόσμου,
ἀλλ' ἰαυὴν σωθῆ ὁ κόσμος δι' αὐτῶ.

18 Ὁ πιστεύων ἐκ αὐτῶν, ἕραταιται·
ὁ μὴ πιστεύων, ἕρα κελταιται, ὅτι μὴ
πιστεύων ἐκ τῶ ὄνομα τοῦ μνησθῆ
ἕρα τοῦ Θεοῦ.

19 Αὕτη δὲ ἐστὶ ἡ κελταιται, ὅτι τὸ φῶς
ἡλύθη ἐκ τῆ κόσμου, καὶ ἠγάπησεν οἱ
ἄνθρωποι μῆλλος τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς·
ὡς γὰρ ποτηρὰ αὐτῶν τὰ ἕρατα.

20 Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πρῶσθων, μι-
σθῆ τὸ φῶς καὶ οὐκ ἔρχῃ πρῶς τὸ φῶς,
ἰαυὴν μὴ ἐλιγυθῆ τὰ ἕρατα αὐτῶ.

21 Ὁ μὴ ποιῶν τὰ ἀλήθῆα, ἔρχῃ πρῶς
τὸ φῶς, ἰαυὴν φανερωθῆ αὐτῶ τὰ ἕρατα,
ὅτι ἐκ τοῦ φῶς ἐστὶ ἕρατα σμῆνα.

22 Μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ
μαθηταὶ αὐτῶ ἐκ τῆ Ἰουδαίας γινῶ καὶ
ἐκ τῆ διίταβι μετὰ αὐτῶ καὶ ἐκ τῆ Ἰουδαίας.

23 Ἦν γὰρ καὶ ἰωάννης βαπτίζων ἐκ τῆ Ἰου-
δαίας, ἕρατος καὶ Σαλαίμ, ὅτι ὕδατος πολλὰ
ὡς ἐκ τῆ καὶ περιερίοντο καὶ ἐκ τῆ Ἰουδαίας.

24 Οὕτως γὰρ ὡς βίβη μὲν ἐκ τῆ
φυλακῆ ὡς ἰωάννης.

25 Ἐρχοῖτο δὲ ζήτησις ἐκ τῆ μαθητῶν
ἰωάννης μετὰ Ἰουδαίων πρῶς κατὰ μῆνα.

26 Καὶ ἦλθεν πρῶς τὸ ἰωάννην καὶ εἶ-
πεν αὐτῷ· Γαββι, ὅς ὡς μετὰ πρῶτον
ἐκ τῆ Ἰουδαίας, ὅτι οὐ μὴ μαρτυρῆκαται, ἰδου,
ἕρατος

ἔτ' βαπτίζῃ, καὶ πάντες ἔρχονται
πρὸς αὐτόν.

27 Ἀπικεῖθη Ἰωάννης καὶ εἶπεν· Οὐ
δωῖα ἀνθρώπου λαμβάνει ὕδιν, εἰ μὴ
ἢ διδοῦν αὐτῷ ἐκ τῆς ἕραν.

28 Αὐτοὶ ὑμεῖς μοι μαρτυρεῖτε ὅτι
εἶπεν· Οὐκ εἰμι ἰσὺς ὁ Χριστός, ἀλλ' ὅτι
ἀπισταλμῶς εἰμι ἔμψασθαι ἐκείνῳ.

29 Οἱ ἔχοντες ὑμῶν, νυμφίον ἔστιν·
ὃς φιλοῦσθε νυμφίον ὁ ἰσχυρῶς ἐκείνῳ
αὐτῷ, χαρῆς χαρῆς διὰ τὸ φωνῆσαι ὑμῶν
φίλον, αὐτῷ ἢ ἡ χερσὶ ἢ ἐμὴ πτωλῆρῳ.

30 Ἐκεῖνος δὲ αὐξάνει, ἐμὲ δὲ ἰλαί-
τῶσαι.

31 Οἱ ἀναθίνοντες ἱεροῦσθε, ἰπάνω πάν-
των ἔστιν· ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς, ἐκ τῆς γῆς ἔστι,
καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ· ὁ ἐκ τῆς ἕραν ἱερο-
ῦσθε ἰπάνω πάντων ἔστιν.

32 Καὶ ὁ ἰώσθαι καὶ ἡκαστοί, τῷ τοῦ μαρ-
τυροῦ καὶ τῷ μαρτυρίῳ αὐτῷ ὕδιν
λαμβάνει.

33 Οἱ λαβόντες αὐτῷ τῷ μαρτυρίῳ
ἰσφραζομένη, ὅτι ὁ Θεὸς ἀληθῆς ἔστιν.

34 Ὁ ἰσφραζόμενος ὁ Θεὸς, τὰ ῥήμα-
τα τοῦ Θεοῦ λαλεῖ· ἢ ἰσφραζόμενος δίδω-
σι ὁ Θεὸς τὸ πνεῦμα.

35 Ὁ πατὴρ ἰσφραζόμενος τὸ ἦν, ἐπαίτει
δίδωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτῷ.

36 Ὁ πιστεύων εἰς τὸ ἦν, ἰσφραζόμενος
αἰώνιον· ὃς ἀπὸ τῶν τῶν ἦν, σὺ ὁ ψίται
ζῶν, ἀλλ' ἢ ἡ ῥῆμα τοῦ Θεοῦ ἰσφραζόμενος
αὐτῷ.

Κιφ. δ. 4.

Ὁ ἰσφραζόμενος Κύριον ὅτι ἡκαστος οἱ
Φαρισαιοὶ ὅτι ἰσφραζόμενος τῶν ῥημάτων
ἰσφραζόμενος καὶ ὁ βαπτίζῃ ἢ Ἰωάννης,

2 (Καὶ τῶν ἰσφραζόμενος αὐτῶν σὺ ἐοικῆ-
ζεις, ἀλλ' οἱ ῥημάτων αὐτῷ)

3 Ἀφῆκε τὸ ἰσφραζόμενος, καὶ ἀπῆλθε πάλιν
εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

4 Ἐδὲ δὲ αὐτῶν διέσχοντες διὰ τῆς
Σαμαρείας.

5 Ἐρχόμενος ἔτι εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας

λιζοῦσθε Σιχαρ, πλεῖστον τῶν χωρίων
ἰσφραζόμενος ἰσφραζόμενος τῶν ἦν αὐτῷ.

6 Ἰσφραζόμενος ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ἰσφραζόμενος
ἰσφραζόμενος κίχουσθαι ἐκ τῆς ὁδοῦ πορείας,
ἐκ τῆς πηγῆς ὕδιν ἐπὶ τῆς πηγῆς. ὕδιν
ὡς ἡ ἰσφραζόμενος.

7 Ἐρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας
αὐτῶν ὕδιν. λίχη αὐτῇ ὁ ἰσφραζόμενος
Δός μοι πῖν.

8 (Οἱ ῥημάτων αὐτῷ ἀπληθύσθαι
εἰς τὴν πόλιν, ἰσφραζόμενος ἀρῶσθαι.)

9 Λίχη ἔτι αὐτῷ τῆς γυνὸς ἢ Σαμαρεί-
τις· Πῶς σὺ ἰσφραζόμενος ὡς παρ' ἐμὲ πῖν
αὐτῶν, ὕδιν ἰσφραζόμενος Σαμαρείτις;
ἢ ῥημάτων ἰσφραζόμενος Σαμαρείτις.

10 Ἀπικεῖθη ἰσφραζόμενος εἰς αὐτῇ· Εἰ
ἡδὺς τῆς ὁδοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ πῶς ἔστιν ὁ λί-
χουσθαι· Δός μοι πῖν· σὺ ἰσφραζόμενος
αὐτῶν, καὶ ἰσφραζόμενος αὐτῶν ὕδιν ζῶν.

11 Λίχη αὐτῷ τῆς γυνὸς· Κύριε, ὡς
αὐτῶν ἰσφραζόμενος, καὶ τὸ φέρεται εἰς βαθύν.
ποτὴν ἢ ἰσφραζόμενος τὸ ὕδιν τὸ ζῶν;

12 Μὴ σὺ μίχθαι εἰς τὸ σπασθῆναι ἡμῶν
ἰσφραζόμενος, ὅς ἰσφραζόμενος ἡμῶν τὸ φέρεται, καὶ
αὐτῶν ἐξ αὐτῷ ἔπι, καὶ οἱ ἦν αὐτῷ, καὶ
τὰ ἰσφραζόμενος αὐτῷ;

13 Ἀπικεῖθη ὁ ἰσφραζόμενος καὶ εἶπεν αὐτῇ·
Πᾶς ὁ πῖν ἐκ τῆς ὕδατος τῆς, δι-
ψῶσθαι πάλιν.

14 Ὅς δὲ αὐτῷ πῖν ἐκ τῆς ὕδατος ἰσφραζόμενος
ἰσφραζόμενος αὐτῷ, ἢ μὴ διψῶσθαι εἰς τὸ
αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ ὕδιν ὁ δῶσθαι αὐτῷ, ἰσφραζόμενος
ἐν αὐτῷ πηγῇ ὕδατος ἰσφραζόμενος ἀλλο-
μῶν εἰς ζῶν αἰώνιον.

15 Λίχη αὐτῷ τῆς γυνὸς· Κύριε,
δός μοι τῷ τῷ τῷ ὕδιν, ἵνα μὴ διψῶ,
μηδὲ ἰσφραζόμενος ἐν τῷ αὐτῷ.

16 Λίχη αὐτῷ ὁ ἰσφραζόμενος· Ὑπαγε, φώ-
νησον τὸ ἰσφραζόμενος, καὶ ἰσφραζόμενος ἐν τῷ αὐτῷ.

17 Ἀπικεῖθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν· Οὐκ
ἔχω ἀνδρα. Λίχη αὐτῷ ὁ ἰσφραζόμενος· Κα-
λῶς εἶπες· Ὁ ἀνδρα σὺ ἰσφραζόμενος.

18 Πίστι δ' ἀνδρα ἴσχει· Ἐγὼ οὐδέ τις,
ὅσα ἴσι σα ἀνὴρ· τὺ το ἀληθῆς εἶρηκας.

19 Λίγα αὐτῷ ἡ γυνή· Κύριε, θω-
ρῶ ὅπως σοφῆτης εἶ σύ.

20 Οἱ πεπερίεσ ἡμῶν σὺ τέτω πῶ ὄρη
σοσοκύνηται· καὶ ὑμεῖς λίγαί ὅτι ἐν
Ἱεροσολύμοις ἴσθι ὁ πόσι· ὅπως δὲ
σοσοκύνῃσι.

21 Λίγα αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, πί-
στει σοι μοι ὅτι ἴσθι ὄρη, ὅπως ἔτι ἐν
πῶ ὄρη τέτω ὑπὲρ ἐν Ἱεροσολύμοις
σοσοκύνῃσι πῶ πατέρα.

22 Ὑμεῖς σοσοκύνῃσι ὅσα οἰδαίτε·
ἡμεῖς σοσοκύνῃμι δὲ οἰδαίμεν· ὅτι ἡ
σοσπείρα ἐκ τῆ Ἰουδαίου ἴσθι.

23 Ἀλλ' ἴσθι καὶ ἄρα, καὶ γινώσκῃσι ὅτι
εἰ ἀληθῆνοι σοσοκύνῃται σοσοκύνῃ-
σιναι πῶ πατρί ἐν πείσμα καὶ ἀλη-
θεία· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ ζεύεται ζῆτέ τῶς
σοσοκύνῃται αὐτοῖς.

24 Πιῦμα ὁ Θεὸς· καὶ τῶς σοσοκύν-
ῆται αὐτοῖς ἐν πείσμα καὶ ἀληθεία
δὲ σοσοκύνῃσι.

25 Λίγα αὐτῷ ἡ γυνή· Οἶδα ὅτι Μι-
σίας ἴσθι, ὁ λιγὸν Χελσῖς ὅταν
ἴλθῃ ἐκεῖ, ἀναζητεῖ ἡμῖν πείρα.

26 Λίγα αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι, ὁ
δεχθῶσι.

27 Καὶ ἰπὶ τέτω ἦλθον οἱ μαθηταί
αὐτῷ, καὶ ἴθασαν ὅτι μὲν γυναικὸς
ἰλάλη· ὑδὲς μῦθοι εἶπ· Τί ζῆτέις; ἢ
ἄλλαις μί αὐτῆς;

28 Ἀφῆκεν ἢ ἦ ὑδὲσαν αὐτῆς ἡ γυνή,
καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴ πόλιν, καὶ λίγα τοῖς
ἀνθρώποις.

29 Διῦτι, ἰδὲν ἀνθρώπων ὅς εἶπὶ μοι
πάντα ὅσα ἰποίησα· μήτι ὑτὸς ἴσθι ὁ
Χελσῖς;

30 Ἐξῆλθον ἢ ἐκ τῆ πόλεως, καὶ ἤρ-
χοντο σοὺς αὐτόν.

31 Ἐν τῷ πῶ μί λέξεν ἠρώτωι αὐτὸν εἰ
ρεθηταί, λίγαίσι· Ἐκ ββί, φάρα.

32 Ὁ δ' εἶπεν αὐτοῖς· Ἐγὼ βρῶσι ἴσθι
φαγεῖν ὡς ὑμεῖς ὅσα οἰδαίτε.

33 Ἐλθον ἢ οἱ μαθηταί σοὺς ἀδή-
λους· Μήτις ὡς γινεῖ αὐτῷ φαγεῖν;

34 Λίγα αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ βρῶ·
καὶ ἴσθι, ἵνα πῶ τὸ θῆλημα ἔπι-
ψωτός με, καὶ πελάσω αὐτῷ τῷ ἴσθι.

35 Οὐκ ὑμεῖς λίγαί ὅτι ἴπιν περε-
μῶν ἴσθι, καὶ ὁ θελοσμός ἴσθι καὶ; Ἰδὲ,
λίγω ὑμῖν, ἰπῶρα τῶς ὀφθαλμοῖς
ὑμῶν, ἔπι σωθεῖτε ὡς χύρας ὅτι λωκῶ
ἴσθι σοὺς θελοσμοῖ ἡδῃ.

36 Καὶ ὁ θελῶν, μοδοτ λαμβάνη,
καὶ σωθῶν καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον· ἵνα
καὶ ὁ σωθῶν ὁμῶ χύρα, ἔσθι θελῶν.

37 Ἐν γὰρ τέτω ὁ λόγος ἴσθι ὁ ἀλη-
θῆνος, ὅτι ἄλλο ἴσθι ὁ σωθῶν, καὶ
ἄλλο ὁ θελῶν.

38 Ἐγὼ ἀπισθῶ ὑμασὶ θελῶν ὁ ἔχ
ὑμεῖς κηκοπίασθῃ· ἄλλοι κηκοπίασ-
σι, καὶ ὑμεῖς εἰς τὴ κῆποι αὐτῶν ἴσθι-
ληθῶναι.

39 Ἐκ τῆ πόλεως ἐκέτης πολλοὶ
ἰπισθῶσαν εἰς αὐτόν τῶ Σαμαρειτῶν,
καὶ τὸ λόγος τῆ γυναικὸς μαρτυρήσθῃ·
Ὅτι εἶπὶ μοι πείρα ὅσα ἰποίησα.

40 Ὡς ἢ ἦλθον σοὺς αὐτόν οἱ Σαμα-
ρεῖται, ἠρώτωι αὐτόν μεῖται παρ' αὐ-
τοῖς· καὶ ἔμεῖον ἐκεῖ δύο ἡμέρας.

41 Καὶ πολλὰ πῶ εἰπὸς ἰπισθῶσαν
καὶ τὸ λόγος αὐτῷ.

42 Τῆ τε γυναικὸς ἔλθον· Ὅτι ὅσα ἴσθι
καὶ τὸ πῶ λαλιῶν πείσμα· αὐτοῖ
γὰρ ἀκηκόμεν, καὶ οἰδαίμεν ὅτι ὑτὸς ἴσθι
ἀληθῆς ὁ σωτὴρ ἔκ κόσμου, ὁ Χελσῖς.

43 Μίτις τῶ δύο ἡμέρας ἐξῆλθον
ἐκεῖ, καὶ ἀπῆλθον εἰς τὴ Γαλιλαία.

44 Αὐτῆς γὰρ ὁ Ἰησοῦς ἰμαρτυρήσθῃ
ὅτι σοφῆτης ἐν τῇ ἰδίῳ πεπερίεσ ἡ-
μῶν ὅσα ἴσθι.

45 Ὅτι ἢ ἦλθον εἰς τὴ Γαλιλαία, ἰδὲ
καὶ αὐτὸν οἱ Γαλιλαῖοι, πῶ εἰπὸς
ἰσθῶντες.

ἑταρκότες αὐτῶν ἐπείσθησαν ἐν Ἱερουσαλὺμας ἐν τῇ ἰορτῇ· καὶ αὐτοὶ γὰρ ἦλθον εἰς τὴν ἰορτήν.

46 Ἦλθεν ἔτι ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἰς τὴν Κασαῦ τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ἐποίησε τὸ ὕδωρ οἶνον. Καὶ ἦν περὶ βασιλικῶν, ἔτι ὁ υἱὸς ἡθοῖν ἐν Καπριναῦμα.

47 Οὕτως ἀκώστος ὅτι Ἰησοῦς ἤκεν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἀπῆλθε σθεῖς αὐτόν, καὶ ἠρώτη αὐτὸν ἵνα καταβῆ καὶ ἰασθῆται αὐτῶν τὸ υἱόν· ἡμεῖς γὰρ λαπιθίσκοι.

48 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν· Ἐγὼ μὴ σημεῖον καὶ τέρας ἰδοῦτε, ἔτι μὴ πιστεύετε.

49 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλικὸς Κύριε, καταβηθὶ πρὶν λαπιθίσκων τῶν πατρῶν μου.

50 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου· ὁ υἱὸς σου ζῆ. Καὶ ἐπίστανται ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν αὐτῷ Ἰησοῦς· καὶ ἰπορεύθη.

51 Ἦδη δὲ αὐτῶν καταβαίνοντων, οἱ δούλοι αὐτῶν ἀπέκλυσαν αὐτῶν, καὶ ἀπέκλυσαν, λέγοντες· Ὅτι ὁ παῖς σου ζῆ.

52 Ἐπύθη οὖν πατὴρ αὐτῶν τὸ ἄραρον ἐν ᾧ κατεψόπερον ἔχει· καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι γὰρ ἄραρον ἐβδόμην ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ πυρῆς.

53 Ἐγὼ οὖν αὐτῶν πατὴρ ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν ᾗ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ὁ υἱὸς σου ζῆ. καὶ ἐπίστανται αὐτὸς καὶ ἡ εἰκὴ αὐτῶν ὅλη.

54 Τῷ πάλιν δέύτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Κιφ. ε'. 5.

Μετὰ ταῦτα ἦν ἰορτὴ τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἀπέθον ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱερουσαλὴμα.

2 Ἐπὶ δὲ ἐν τοῖς Ἱερουσαλὺμας ἐπὶ τῇ σκευαλικῇ κολυμβήτρῃ, ἡ ἐπιλεγομένη Βεθαίσι Βηθεσδα, πίνει οὖν ἔχουσα.

3 Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος, πολλὸν

τὸ ἀδεινύειν, τοφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδιεχόμενων τῆς ὑδατῶς κίησης.

4 Ἀπῆλθεν γὰρ καὶ κερὰν κατέβαινον ἐν τῇ κολυμβήτρῃ, καὶ ἐπύραστο τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ ταῦτα περὶ τῆς ὑδατῶς, ὑγιὴς ἐγένετο, ὡς δὴ ποῖς κατέκειτο νοσημαῖα.

5 Ἦν δὲ περὶ ἄνθρωπος ἐκεῖ τριάκοντα ἔτη ὀκλῶν ἐπιχεῖν ἐν τῇ ἀδεινείᾳ.

6 Τῷ τὸν ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γινῶσκων ὅτι πολλὴ ἡδὴ χρόνος ἔχει, λέγει αὐτῷ· Οὐκ ἔστι ὑγιὴς γίνεσθαι.

7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀδεινύων· Κύριε, ἀνθρώπων ἔχῃ ἔχω, ὅταν περὶ τῆς τῆς ὕδατος, βάλλῃ με εἰς τὴν κολυμβήτρην· ἐν ᾗ ἡ ἡρῆμα ἐγὼ, ἀλλὰ πρὸς ἑμὲ καταβαίνει.

8 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἶμι, ἄραρον τὸ καταβαίνει σου, καὶ σὺ πεπάτη.

9 Καὶ οὕτως ἐγένετο ὑγιὴς ὁ καὶ ἦν τὸ καταβαίνει αὐτῶν, ἐπὶ τῇ. ἦν δὲ σταββαθὸν ἐν ἐκείνῃ.

10 Ἐλέγει οὖν οἱ Ἰουδαῖοι ἑταρῶμα· σταββαθὸν ἐστίν, σὺ ἄραρον τὸ καταβαίνει.

11 Ἀπεκρίθη αὐτῷ· Ὁ ποιήσας με ὑγιᾶν, ἐκείνός με εἶπεν· Ἄραρον τὸ καταβαίνει σου, καὶ σὺ πεπάτη.

12 Ἠρώτησεν οὖν αὐτόν· Τίς ἐστίν ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐπὶ σοὶ Ἄραρον τὸ καταβαίνει σου, ἐπεπάτη;

13 Οὗ δὲ ἀθεῖς σὺ καὶ τίς τις ἐστίν ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξῆλθον ὄχλου ὄκλῳ ἐν ταῦτα.

14 Μετὰ ταῦτα διελόκει αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἦδη, ὑγιὴς γίνεσθαι· μηδέποτε ἀμαρτάνῃ, ἵνα μὴ χεῖρόν τι σοὶ γίνηται.

15 Ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἀνήγγελε τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιᾶν.

16 Καὶ ἄραρον τῷ τῷ ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἐζήτησαν αὐτὸν λαπιθίσκων.

43 Εγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἔλαμβάνετε μεῖν ἵνα ἀλλοθῆ ἐν τῷ ὀνόματι τῶν ἰδίων, οὐκ εἰσὶν λήψισθε.

44 Πῶς οὐ δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι, διότι ἀκούσατε ἀπὸ τῶν ἀγγέλων λαμβάνοντες, καὶ ἔδοξαν ὑμῖν τὸ πιστεῦσαι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ τοῦ ζητήτου;

45 Μὴ δεκίτε ὑπὸ τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ τοῦ ζητήτου ὡς ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς ἵνα οὐκ ἀκηροῦσθε ὁμῶν, Μωσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπίζατε.

46 Εἰ γὰρ ἐπιστάτε Μωσῆ, ἐπιστάτε καὶ ἐμοί, ὅτι ἐγὼ ἐκείνου ἐξέλαβον.

47 Εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου ἐλάμβανοντες ἐπιστάτε, πῶς τοῖς ἐμοί ἐλάμβανοντες ἐπιστάτε;

Κεφ. 5. 6.

Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας εἰς Τιβεριάδα.

2 Καὶ ἠκολούθη αὐτῷ ὄχλος πολὺς, ὅτι ἰώρων αὐτὸν πρὸς σημεῖα καὶ ἐποιεῖ ἐπὶ τῷ ἔθνῳ τῶν Ἰουδαίων.

3 Ἀπῆλθε δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς, καὶ οὐκ ἐκείνη ἡμέρα ἐμαρτυροῦντο αὐτῷ, ὅτι ἐμαρτυροῦντο αὐτῷ.

4 Ἦν δὲ ἐκεῖ τὸ πύργον, ἡ ἰορὴ τῶν Ἰουδαίων.

5 Ἐπάρας οὖν ὁ Ἰησοῦς τὸν ὄφθαλμον, εἰς θεοσάμνον ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτὸν, λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον· Πόθεν ἔρχεσθαι ἄρτους, ἵνα φάγωσιν οὗτοι;

6 (Τὸ ὅτι ἐλίγη πρὸς αὐτὸν αὐτὸν, ὅτι ἦν ἐκεῖ πρὸς αὐτὸν)

7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος· Δύο ἢ τρεῖς ἀνθρώποι ἀρκούντες ἵνα φάγωσιν οὗτοι, ὅτι ἦν ἐκεῖ πρὸς αὐτὸν ὄχλος πολὺς.

8 Αἰσθῆσθε αὐτῷ εἰς ἐκεῖ τὸν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰσάριος ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου.

9 Ἔστι παῖδες οὗτοι ἐν αὐτῷ ὄχλῳ πέντε ἄρτους κριθίνων καὶ δύο ὀψάρια ἄλλω τῷ πᾶσι ἐν οὗτοις.

10 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς· Ποιήσατε τὸν ἄν-

θρώπου ἀναπισθῆναι. Ἦν δὲ ὄχλος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ. Αὐτίσθησαν οὖν οἱ ἄνθρωποι τὸν ἄνθρωπον ὡς εἰς πύργον ἰσάριον.

11 Ἐλαβε δὲ τὸν ἄρτον ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀναγινώσκων εὐλόγησεν τοὺς ἄρτους, καὶ ἐμετρίωντο τοῖς ἀνακλιμένοις ὀμνίως ἐκείνῳ τῷ ὀψαρίῳ ὅσῳ ἦν ἄρτος.

12 Ὡς δὲ ἐντελέθεισεν, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Συναγάγετε τὰ περισσεύοντα κλάσματα, ἵνα μὴ ἔσθωσιν.

13 Συναγάγετε οὖν, καὶ ἐμάρισον διὰ τὸν ἄρτον κλάσματα, ἵνα μὴ ἔσθωσιν οὗτοι τὸν ἄρτον, ἀλλὰ ἵνα ἐπιείκως τοῖς βίβρωσιν.

14 Οἱ οὖν ἀνθρώποι ἰδόντες ὅτι ποιῆσεν σημεῖον ὁ Ἰησοῦς, ἔλιγον· Ὅτι ἔτος ἐστὶν ἀληθὴς ὁ μαθητὴς ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον.

15 Ἰησοῦς οὖν γινώσκων ὅτι μέλλουσιν ἔρχοσθαι, καὶ ἀρπάζει αὐτοὺς ἵνα ποιήσῃ ἐν αὐτοῖς βασιλείαν, ἀναγινώσκων πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μετῶν.

16 Ὡς δὲ ὄψατο ἰσάριον, κατέβηκε οἱ μαθηταῖς αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θαλάσσαν.

17 Καὶ ἐμβάντες εἰς τὸ πλοῖον, ἔρχοσθαι πέραν τῆς θαλάσσης εἰς Καπερναούμ, καὶ οὐκ ἔδειξε αὐτοῖς ὅτι ἦν ἐκεῖ ὁ Ἰησοῦς.

18 Ἦν τε θαλάσσα ἀνέμου μεγάλη πύουσι, διεγένητο.

19 Ἐληλακότες οὖν ὡς περὶ εἰς ἡμέραν ἢ πρὸς δύο, θεωροῦσιν τὸ πλοῖον ἐπὶ τῇ θαλάσῃ, καὶ ἴδοντες τὸ πλοῖον γινόμενον ἐν φόβῳ ἵνα φάγωσιν.

20 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Εἰ μὴ ἐμὴ, μή φοβῆσθε.

21 Ἦν γὰρ οὖν λαβῆναι αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἀφίεναι τὸ πλοῖον ἐξελθόντες ἐπὶ τῆς γῆς εἰς τὸν ἄνθρωπον.

22 Τῇ ἐπιείκῃ ὁ ὄχλος ὁ ἰσάριος πέραν τῆς θαλάσσης, ἰδὼν ὅτι πλοῖον ἔρχομαι ἄλλο

ἄλλο σὺν ἡμῶν ἐκείνῃ, σκεῖτο εἰς τὸ
ὀπίσθησεν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἔ-
συνωπλήθη τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ ἰησοῦς
εἰς τὸ πλοιάριον, ἀλλὰ μόνον οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον.

23 Ἀλλὰ ὁ ἦλθεν πλοιάριον ἐκ Τιβε-
ραϊάδου ἰσχυρὸν ἔπειθε ἰσχυρῶς τὸ
ἄρθρον, ἀναρτήσασθαι ἔπειθε Κυριεῖν.

24 Ὅτι ἔτι εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι ἰησοῦς ἐκ-
ΐσταν σκεῖ, ὅθεν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, σεί-
βησαν καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ πλοῖα, ἔπειθε
εἰς Καπερναῦμ, ζητοῦντες τὸ ἰησοῦν.

25 Καὶ ἀρτίως αὐτὸν πῖμον τὸ ἡπ-
λαίστος, εἶπον αὐτῷ· Γαββί, πότι ὠδὸν
ζήσασαι;

26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς καὶ εἶ-
πεν· Ἀμὲν ἀμὲν λίγω ὑμῖν, ζητήτι με
ἔπειθε εἶδετε σημεῖα, ἀλλ' ὅτι ἐφάσκει
σκεῖ τὸ ἄρθρον, καὶ ἰσχυρῶς ὠδῆτε.

27 Ἐργαζοῦσθε μὴ τὸ βρωῶσιν τὸ ἀπολ-
λυμῶν, ἀλλὰ τὸ βρωῶσιν τὸ μῦνον εἰς
ζωὴν αἰώνιον, ἡμῶν ὁ ἦτος ἔπειθε ἀνηράκην
ὑμῖν δώσῃ τῷτοι γὰρ ὁ πατὴρ ἰσχυρῶς
ζήσασιν, ὁ ὀϊός.

28 Εἶπον ἔπειθε αὐτοῖς· Τί ποιῶμεν
ἵνα ἰσχυρῶς μῖνον πᾶσι ἔργα ἔπειθε ὀϊός;

29 Ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐ-
τοῖς· Τῷτοι ἵνα τὸ ἔργον ἔπειθε ὀϊός, ἵνα πι-
στώσῃ εἰς ὁ ἀπίστωσιν σκεῖν.

30 Εἶπον οὖν αὐτοῖς· Τί οὖν ποιῆσιν
σὺ σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστώσασθαι
σὺν; ἡ ἰσχυρῶς;

31 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἔπειθε ἰσχυρῶς ἵνα
τῇ ἰρήμῳ, καὶ ἵνα ἡμεῖς ἰσχυρῶς μῖνον. Ἄρ-
θρον σκεῖ ἔπειθε ἰσχυρῶς ἵνα δώσῃ αὐτοῖς φαγῆν.

32 Εἶπον οὖν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· Ἀμὲν
ἀμὲν λίγω ὑμῖν· Οὐ Μωσῆς δίδωκεν
ὑμῖν τὸ ἄρθρον σκεῖ ἔπειθε ἰσχυρῶς· ἀλλ' ὁ πα-
τὴρ με δίδωσιν ὑμῖν τὸ ἄρθρον σκεῖ ἔπειθε ἰσχυ-
ρῶς τὸ ἀληθινόν.

33 Ὅ γὰρ ἄρθρον ἔπειθε ὀϊός ἵνα ὁ ἰσχυ-
ρῶς σκεῖ ἔπειθε ἰσχυρῶς, ἔπειθε ζωὴν δίδῃ; πᾶσι
ζήσασαι.

34 Εἶπον οὖν αὐτοῖς· Κύριε,
πάντοτε δὲς ἡμῖν τὸ ἄρθρον τῷτοι.

35 Εἶπεν ὁ ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ὁ
ἄρθρον τὸ ζωὴς· ὁ ἐρχόμενος πρὸς με, ἔπειθε
μὴ πηγάσῃ· ἔπειθε πῶς δύνω εἰς ἐμὲ, ἔπειθε
διψήθη πᾶποτε.

36 Ἀλλ' ἔπειθε ὑμῖν ὅτι καὶ ἰσχυρῶς
με, καὶ ἔπειθε πᾶσι.

37 Πᾶν ὁ δίδωσιν μοι ὁ πατὴρ, αὐτοῖς
εἰμι ἔπειθε· καὶ τὸ ἐρχόμενος πρὸς με ἔπειθε
σκεῖ βάλω ἔπειθε.

38 Ὅτι ἰσχυρῶς βίβησεν σκεῖ ἔπειθε ἰσχυρῶς,
ἵνα πᾶσι τὸ ἔπειθε τὸ ἔπειθε, ἔπειθε τὸ
ἔπειθε ἔπειθε πᾶσι μῖνον.

39 Τῷτοι δὲ ἵνα τὸ ἔπειθε ἔπειθε πᾶσι
μῖνον με πιστώσῃ, ἵνα πᾶν ὁ δίδωκεν
μοι, μὴ ἀπώσῃ εἰς αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀνα-
στήσῃ αὐτὸν αὐτῇ ἰσχυρῶς ἡμέρα.

40 Τῷτοι δὲ ἵνα τὸ ἔπειθε ἔπειθε πᾶσι
μῖνον με, ἵνα πᾶσι ὁ ἰσχυρῶς τὸ ἔπειθε, καὶ πι-
στώσῃ εἰς αὐτοῦ, ἔπειθε ζωὴν αἰώνιον· καὶ
ἀναστήσῃ αὐτὸν ἰσχυρῶς τῇ ἰσχυρῶς ἡμέρα.

41 Ἐργαζοῦσθε οὖν οἱ ἰσχυρῶς αὐτοῖς
αὐτοῦ, ὅτι εἶπον· Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρθρον ὁ ἰσχυ-
ρῶς σκεῖ ἔπειθε ἰσχυρῶς.

42 Καὶ ἰσχυρῶς· Οὐχ ἔπειθε ἵνα ἰησοῦς
ὁ ἦτος ἰσχυρῶς, ἔπειθε ἡμεῖς οἶδαμεν τὸ πατὴ-
ρ· ἔπειθε ἔπειθε πᾶσι; Πῶς ἔπειθε λίγω ἔπειθε
Ὅτι σκεῖ ἔπειθε ἰσχυρῶς καὶ βίβησεν,

43 Ἀπεκρίθη ἔπειθε ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐ-
τοῖς· Μὴ γοηζήσῃ με τὸ ἀλλήλων.

44 Οὐδεὶς δύναται ἰσχυρῶς αὐτοῖς με,
ἵνα μὴ ὁ πατὴρ ὁ ἰσχυρῶς με ἐκλύθη
αὐτοῖς, καὶ ἰσχυρῶς ἀναστήσῃ αὐτοῖς τῇ ἰσχυ-
ρῶς ἡμέρα.

45 Ἐπειθε ἰσχυρῶς μῖνον σκεῖ τοῖς αὐτοῖς
τοῖς· Καὶ ἰσχυρῶς πᾶσι δίδωκεν ἔπειθε
ὀϊός· Πᾶς ἔπειθε ὁ ἀκούσας ἔπειθε ἔπειθε
μῖνον, καὶ ἰσχυρῶς, ἔπειθε αὐτοῖς με.

46 Οὐχ ὅτι τὸ πατὴρ πᾶσι ἰσχυρῶς,
ἔπειθε ἔπειθε ὀϊός ἔπειθε ἔπειθε ἰσχυ-
ρῶς τὸ πατὴρ.

47 Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμεῖ, ἔχει ζωὴν αἰώνιον.

48 Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆ ζωῆς.

49 Οἱ πατέρες ὑμῶν ἱσχυροὶ τὸ μᾶλλον ἐστὶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἔπειθαισι.

50 Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων, ἵνα πῖς ἐξ αὐτοῦ φάγη καὶ μὴ λήθῃται.

51 Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· ἵνα ἵς φάγη ἐκ τούτου ἔσται ζήσεται εἰς τὸ αἰῶνα· καὶ ὁ ἄρτος ὃς ἐγὼ δώσω, ἡ σὰρξ μου ἐστίν, ἣν ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τοῦ κόσμου ζωῆς.

52 Ἐμῶν ἐστὶν ὡς ἀληθῆς οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Πῶς δύναται ἐστὶν ἡμῖν δοῦναι τὴν σὰρκα φαγεῖν;

53 Εἶπεν ἔν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἵνα μὴ φάγητε τὴν σὰρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἔπειθαι αὐτὸ τὸ αἶμα, ὅσα ἔχει ζωὴ ἐν ἑαυτοῖς.

54 Ὁ τρώγων με τὴν σὰρκα, ἔπειθαι με τὸ αἶμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἰσχάτῃ ἡμέρᾳ.

55 Ἡ γὰρ σὰρξ μου ἀληθῆς ἐστὶ βρωσις, καὶ τὸ αἶμα μου ἀληθῆς ἐστὶ πόσις.

56 Ὁ τρώγων με τὴν σὰρκα, καὶ πίνων με τὸ αἶμα, ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ.

57 Καθὼς ἀπίστεύει με ὁ ζῶν πατήρ, καὶ ἐγὼ ζῶ διὰ τὴν πίστιν· καὶ ὁ τρώγων με, καὶ πίνων με, καὶ ἐστὶν ζήσεται δι' ἐμεῖ.

58 Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· ἢ καθὼς ἴφραζον εἰ πατέρες ὑμῶν τὸ μᾶλλον, ἔπειθαι οὐ τρώγων τούτου τὸν ἄρτον, ζήσεται εἰς τὸ αἰῶνα.

59 Ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ, διδασκῶν ἐν Καπριμαῖν.

60 Πολλοὶ ἐκ τῶν ἀκούσασα ἐκ τῆς μαθητικῆς αὐτοῦ, εἶπον· Σκληρὸς ἐστὶν ἐστὶν ὁ λόγος· πῶς δύναται αὐτὸ ἀκούειν;

61 Εἰδὼς δὲ ὁ ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ ὅτι οὐκ ἔμελλεν ἀποδοῦναι τὴν ψυχὴν αὐ-

τῆ, εἶπεν αὐτοῖς· Τούτο ὑμεῖς σκανδαλίζετε;

62 Ἐὰν ἔνθρωπος τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνομεν ὅπως ἡμεῖς τὸν υἱὸν τοῦ οὐρανοῦ;

63 Τὸ πνεῦμα ἐστὶν τὸ ζωοποιεῖν, ἡ σὰρξ ὅσα ἀφ' ἑαυτοῦ ἐστὶν, τὰ ῥήματα ἀ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, πνεῦμα ἐστὶ καὶ ζωὴ ἐστίν.

64 Ἀλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν πῖς οἱ ἐπιστεύουσιν, ἢ δὲ γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ ἰησοῦς πῖς εἶπεν οἱ μὴ πιστεύουσιν, καὶ πῖς ἐστὶν ὁ ὠφελῶν αὐτοῦ.

65 Καὶ ἔλεγε· Διὰ τούτου εἶρηκα ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς δύνασθε ἰδοῦναι ὅσα ἐμεῖς ἵνα μὴ ἢ διδόμενοι αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρὸς μου.

66 Ἐκ τούτου πολλοὶ ἀπῆλθον τῆς μαθητικῆς αὐτοῦ εἰς τὸ ὄπισθεν, καὶ οὐκ ἔπειθαι μετ' αὐτοῦ περιπατεῖν.

67 Εἶπεν οὖν ὁ ἰησοῦς τοῖς διδόνουσιν· Μὴ καὶ ὑμεῖς θέλειτε ὑπάγειν;

68 Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, πῶς πῖς ἀπολύσομεν; ῥήματα ζωῆς αἰώνιου ἔχεις.

69 Καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν καὶ ἐγνωκαμεν ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ζῶντος.

70 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· Οὐκ ἐγὼ ὑμεῖς τὸν διδόνον ἐξελεξάμεν, καὶ ἐξ ὑμῶν εἰς ἀποστόλους ἐστίν;

71 Ἐλεγε γὰρ τὸ ἵδιον Σίμωντος ἰσκαριώτῃ· ἐστὶν γὰρ ἡμῶν αὐτὸν περιεσθῆναι, εἰς ἃν ἐκ τῶν διδόνων.

Καθ. ζ'. 7.

Καὶ περιπατῶν ὁ ἰησοῦς μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ· ἢ γὰρ ἤθελον ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ περιπατεῖν, ὅτι ἐζητοῦν αὐτὸν εἰ Ἰουδαῖοι διώκοντες αὐτόν.

2 Ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἰορδάνη τῇ Ἰουδαίᾳ ἢ σελωπολητικῆ.

3 Εἶπον οὖν ὡς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· Μισθῶσθε ἐν τούτῳ, καὶ ὑπάγετε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἵνα ἔσται ὁ μαθητικὸς ὡς ἰσχυροὶ τὰ ἔργα ὅσα ποιῆτε.

4 Οὐδείς γάρ ἐν κρυπτοῖς ποιεῖ, ἔζη-
τεῖ αὐτὸς ἐν παρήρησι· ἐν ταύταις
ποιεῖς, φανέρωνται σε αὐτὸν τὰ κρύβητα.

5 Οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶ ἐπίσταντες
εἰς αὐτὸν.

6 Λίγα οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὁ καρπὸς
ὁ ἐμὸς ἔγω πάρεσι· ὁ δὲ καρπὸς ὁ ὑμῶν
πᾶσι ἐστὶ ἐν ἐπιμύθῳ.

7 Οὐ διωκόμεθα ὁ κρύβητος μισεῖν ὑμᾶς·
ἐμὲ δὲ μισεῖ, ὅτι γὰρ μαρτυρῶ περὶ αὐ-
τῶ, ὅτι τὰ ἔργα αὐτῶ ποιῶντα εἰσι.

8 Ἐγὼ ἀνάοχός εἰς τὸ ἰορδάνην πε-
ρὶ ἰγὼ ἔγω ἀναβαίω εἰς τὸ ἰορδάνην
περὶ τῶν, ὅτι ὁ καρπὸς ὁ ἐμὸς ἔγω πι-
πωλήσω.

9 Ταῦτα δὲ ἐπὶ αὐτοῖς, ἐμῆσιν ἐν
τῇ Γαλιλαίᾳ.

10 Ὡς δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶ,
τίτι καὶ αὐτὸς ἀνέβη εἰς τὸ ἰορδάνην, ἔ-
φανέρως, ἀλλ' ὡς ἐν κρυπτοῖς.

11 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι ἰζήτησαν αὐτὸν ἐν
τῇ ἰορδῇ καὶ ἔλεγον· Πῶς ἐστὶν ἐκ ἐμῶν;

12 Καὶ ῥησυσμένος πολλὸς περὶ αὐτῶ
ὡς ἐν τοῖς ὄχλοις. εἰ μὴ ἔλεγον, ὅτι
ἀγαθὸς ἐστὶν· ἀλλ' οὐδὲ ἔλεγον· Οὐδ' ἀλλὰ
πλῆθος τὸ ὄχλον.

13 Οὐδείς μὲντοι παρήρησια ἐλάλει
περὶ αὐτῶ, διὰ τὸ φόβον τῶ Ἰουδαίων.

14 Ἰδὼν δὲ τὸ ἰορδάνης μισύσης, ἀνέβη
ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἰερὸν, καὶ ἐδίδουκε.

15 Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰουδαῖος, ἔλεγον
τις· Πῶς ἔστιν ῥεῖμα μωσαίου οἶδον, μὴ
μεμνηθῆκα;

16 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶ-
πεν· Ἰὴ μὴ διδάχη σὺ ἐστὶ ἐμὴ, ἀλλὰ
ἐπίμψαυτός με.

17 Ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτῶ
ποιεῖν, γνώσει περὶ τῆ διδασχῆς, ποτερον
ἐκ τῶ ὄντων ἐστὶν, ἢ ἰγὼ ἀπ' ἐμοῦ ἔλαλει.

18 Ὁ μωσαίου τὸ λαλῶν πλὴν δέξαν
ἰδῶν ζητῆ· ὁ δὲ ζητῶν πλὴν δέξαν
ἐπίμψαυτός αὐτὸν, ἔστιν ἀληθῆς

ἰσὶ, καὶ ἀδικία ἐν αὐτῶ σὺ ἐστὶν.

19 Οὐ Μωσῆς δίδουκεν ὑμῖν τὸ νόμον,
καὶ οὐδὲς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸ νόμον; τί με
ζητεῖτε διακρίνειναι;

20 Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ εἶπεν· Δαι-
μόνιοι ἔχασ· τίς σε ζητεῖ διακρίνειναι;

21 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐ-
τοῖς· Ἐν ἔργῳ ἰποῖσθε, καὶ πάντες θαν-
μάξασθε.

22 Διὰ τῶτο Μωσῆς δίδουκεν ὑμῖν
περὶ βρωμῶν, (ἔχ' ὅτι ἐκ τῶ Μωσαίου ἐστὶν,
ἀλλ' ἐκ τῶ πατέρων) καὶ ἐν σαββάτῳ
περὶ λίμνῃσι ἀνθρώπων.

23 Εἰ περὶ βρωμῶν λαμβάνει ἀνθρώπος
ἐν σαββάτῳ, ἴσα μὲν λυθῆ ὁ νόμος
Μωσῆς, ἰμοὶ γολάτε ὅτι ὅλοι ἀνθρώ-
ποι ὑχῆ ἰποῖσθε ἐν σαββάτῳ;

24 Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ
ἐν δικαίῳ κρίνετε κρίνετε.

25 Ἐλεγον οὖν ἱσῆς ἐκ τῶ ἱεροσολυ-
μιτῶν· Οὐχ ἔστις ἐστὶν ὁ ζητῶν δια-
κρίνειναι;

26 Καὶ ἰδὼν, παρήρησια λαλεῖ, καὶ οὐδὲν
αὐτῶ λίθισι μὴ ποτε ἀληθῆς ἔγνωσαν εἰ
ἀρχαῖος ἢ ἔστιν ἀληθῆς ὁ Χριστός;

27 Ἀλλὰ τῶτον οἰδόμεθα ποῦ ἐστὶν ὁ
δὲ Χριστὸς ὅταν ἔρχεται, οὐδὲς γνώσει
ποῦ ἐστὶν.

28 Ἐρεθίσεν οὖν ἐν τῶ ἱερῶ διδύσκον
ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον· Καμὲ οἰδύμε, καὶ οἰ-
δατε ποῦ ἐστὶν ἐμεῖ καὶ ἀπ' ἐμοῦ ἔλαλει
ἐλήλυθε, ἀλλ' ἔστιν ἀληθῆς ὁ ἐπίμψας
με, ὃν ὑμεῖς σὺ οἰδύμε.

29 Ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτὸν, ὅτι παρ' αὐτῶ
ἐμεῖ, κακῆστος με ἀπίστῆστιν.

30 Ἐζήτησαν οὖν αὐτὸν πιάσασθαι· ἔ-
δὲς ἐπίββαλεν ἐπ' αὐτὸν τὸ χεῖρ, ὅτι
ἔγω ἐληλύθη ἢ ὄρα αὐτῶ.

31 Πολλοὶ δὲ ἐκ τῶ ὄχλου ἐπίσταντες
εἰς αὐτὸν, ἔλεγον· Ὅτι ὁ Χριστὸς ὅταν
ἔλθῃ, μὴ πλείονα σημεῖα τῶτος ποι-
ήσῃ ὢν ἔστιν ἰποῖσθαι;

32 Ἦκισαν οἱ Φαρισαῖοι τὸ ὄχλη
 γρηγοροῦτος περὶ αὐτῆς ζωῆς· ἔαπίση-
 λαοὶ οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ δόξιοι ἰση-
 ρίως, ἵνα πιάσωσιν αὐτόν.

33 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐπιμι-
 κροῦν χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ ὑπάγω
 πρὸς τὸ πατέρα μου.

34 Ζητήστέ με, ἔρχομαι εἰς ἡμᾶς καὶ
 ὅπως ἐμεῖς ἐδωκάμεν ἰλεῖν.

35 Εἶπεν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἰωάννην·
 Πῶς ἔστι μὴδὲ παροῦσα, ὅτι ἡμεῖς
 ἔχοντες τὸν νόμον αὐτοῦ, καὶ οἱ ἄλλοι
 οὐκ ἔχοντες τὸν νόμον αὐτοῦ, καὶ
 οἱ ἄλλοι οὐκ ἔχοντες τὸν νόμον αὐτοῦ,
 διδάσκοντες τὸν νόμον αὐτοῦ;

36 Τίς ἐστι ἄλλος ὁ λόγος ὃν εἶπε Ζητή-
 στέ με, ἔρχομαι εἰς ἡμᾶς καὶ ὅπως ἐμεῖς
 ἐδωκάμεν ἰλεῖν;

37 Ἐν τῇ ἑκκάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγά-
 λῃ τῆς ἰορθῆς εἰσηλθὼν ὁ Ἰησοῦς, καὶ
 ἔκρυψε, λίγων· Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρὸς
 με, καὶ πίτω.

38 Ὁ πιστεύων εἰς ἐμεῖς, καὶ ἔτις ἐπί-
 κροῦν, ποταμὸς ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ
 ῥέσκει ὕδατος ζῶντος.

39 (Τῷτο ὃ εἶπε περὶ τῆς πόσεως
 ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς
 αὐτόν· ἔπει γὰρ ἡ πνεῦμα ἕρπον, ὅτι ὁ
 Ἰησοῦς ἐδίπλω ἰδὲ ἀνάθη)

40 Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν ὄχλων ἀκούσαν-
 τες τὸν λόγον, ἔλεγον· Οὗτός ἐστι ἡμεῖς
 ὁ πρὸς τὸν νόμον.

41 Ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστι ὁ Χρι-
 στός· ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γα-
 λιλαίας ὁ Χριστός ἐστι;

42 Οὐκ ἔστι γραφή εἰπὺν, ὅτι ἐκ τῆς
 κοιλίας Δαβὶδ, καὶ ἀπὸ Βεθλεὲμ τῆς πό-
 λεως ὅπως Δαβὶδ, ὁ Χριστός ἐστι;

43 Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἰσχυρῶς
 δι' αὐτόν.

44 Τινὲς δὲ ἦσαν ἐκ αὐτῶν πιάσαν-
 τες αὐτόν· ἀλλ' ἔδωκεν ἐπιβάντων ἐπ' αὐτόν
 ὅτι χεῖρας.

45 Ἦλθον οὖν οἱ ἰσηρίοι πρὸς τὸν
 δόξιοι καὶ Φαρισαῖοι· καὶ εἶπον αὐτοῖς
 σκεῖται· Διὰ τί οὐκ ἠγάπησεν αὐτόν;

46 Ἀπεκρίθησαν οἱ ἰσηρίοι· Οὐ-
 δὲ πότις ἔτις ἐλάλησεν ἀληθῶς ὡς
 ἔστι ὁ ἀληθῶς.

47 Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ Φαρι-
 σαῖοι· Μὴ καὶ ὑμεῖς πτωχεύετε;

48 Μὴ τις ἐκ τῶν δόξιοι ἐπίστανται
 εἰς αὐτόν, ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων;

49 Ἀλλ' ὁ ὄχλος ἔτις ὁ μὴ χεῖ-
 σται τὸν νόμον, ἰπικατέροισι εἰς.

50 Λίγη Νικηδὺς πρὸς αὐτόν,
 ὁ ἰσχυρὸς πρὸς αὐτόν, εἰς ἂν ἰξ
 αὐτῶν.

51 Μὴ ὁ νόμος ἡμεῖς κοίτη τῆς ἀ-
 ληθῆς, ἵνα μὴ ἀκέρση παρ' αὐτῶν
 πρὸς, καὶ γὰρ τί ποιεῖ;

52 Ἀπεκρίθησαν οὖν εἰς αὐτόν· Μὴ
 ἐσὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἰσχυρὸς καὶ
 ἰδὲ ὅτι πρὸς τῆς Γαλιλαίας
 οὐκ ἰσχυρὸς.

53 Καὶ ἐπορεύθη ἕως τῆς οἰ-
 κῆς αὐτοῦ.

Κεφ. η'. 8.

Ἰησοῦς δὲ ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος τῶν
 Ἐλαιῶν.

2 Ὁρῶν δὲ πάλιν περιγρηθὼν εἰς τὸ
 ἔρος, ἔπας ὁ λαὸς ἠρῶν πρὸς αὐτόν·
 καὶ καθεῖσεν ἰδὲ αὐτοῦ.

3 Ἄγιστος δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φα-
 ρισαῖοι πρὸς αὐτόν γυνῶν ἐν μνη-
 χεῖα κατηλήμεθα· καὶ ἰσχυρὸς αὐ-
 τῶν ἐν μέσῳ.

4 Λίγιστος αὐτῶν· Διδάσκουσι, αὐτῶν
 ἢ γυνῶν κατηλήμεθα ἰσχυρὸς μνη-
 χεῖα.

5 Ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσῆς ἡμεῖς ἐπέ-
 λαβῶμεν τοιαύτας λίθους ἰσχυρῶν·
 ἢ πὺν λίθους;

6 Τῷτο δὲ ἔλεγον πρὸς αὐτόν,
 ἵνα ἰσχυρὸς κατηλήμεθα αὐτῶν· Ὁ δὲ ἰσχυρὸς
 καὶ τῶν

κράτω κύψας, τῷ δακτύλῳ ἔγραφεῖς εἰς τὴν γῆν.

7 Ὡς ὃ ἐπίμυρον ἱρωτῶντες αὐτὸν, ἀτακύνψας εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν, ἠσπῶτε τὸ λίθον ἐπ' αὐτῆ βαλίτῃ.

8 Καὶ πάλιν κράτω κύψας, ἔγραφεῖς εἰς τὴν γῆν.

9 Οἱ ὃ, ἀκούσθητε καὶ ὑπὸ τῆ σωφροσύνης ἐλεγχόμενοι, ἐξήραστε εἰς καθ' ἑαυτοὺς, ἀπὸ τῆ περιεβύπρωτος ἑως τῆ ἰσχυράτων, καὶ κατελείψθη μοῖος ὁ ἰησοῦς, ἔη γυνὴ ἐν μίσει ἰαῶσα.

10 Ἀτακύνψας ὃ ὁ ἰησοῦς, καὶ μηδὲνα θυσασόμενος πλὴν τῆ γυναικὸς, εἶπε αὐτῇ· Ἠ γυνὴ, πῶ ἐστὶν σκεῖται οἱ κρατηγροί σοι; ἄδειξέ μοι κρατικεραίν;

11 Ἢ ὃ εἶπε· Οὐδεὶς, Κύριε. Εἶπε ὃ αὐτῇ ὁ ἰησοῦς· Οὐδὲ ἰγὼ σὺ κρατικεραίνω. περιεβύπρωτος, καὶ μεκίπτε ἀμαρτάνω.

12 Πάλιν οὖν ὁ ἰησοῦς αὐτοῖς ἐλάλησεν, λίγων· Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τῆ κτισμένης, ὁ ἀκλυβῶν ἰγὼ εἰ μὴ φερεπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἴξῃ τὸ φῶς τῆ ζωῆς.

13 Εἶπε οὖν αὐτῷ οἱ φαρισαῖοι· ὁφείλουσθα μαρτυρεῖν ἢ μαρτυρεῖσθα σοὺ ὅτι ἐστὶ ἀληθής.

14 Ἀπεκρίθη ἰησοῦς καὶ εἶπε αὐτοῖς· Καὶ ἰγὼ μαρτυρῶ ὁφείλωμαι, ἀληθής ἐστὶν ἢ μαρτυρεῖσθα μου· ὅτι οἶδα πῶθεν ἦλθον, καὶ πῶ ὑπάγω· ὑμεῖς ὃ οὐκ οἶδατε πῶθεν ἔρχομαι, καὶ πῶ ὑπάγω.

15 Ὑμεῖς καὶ τὸ σῆμα κρείσσει, ἰγὼ ὃ κρείων ἐδέξα.

16 Καὶ ἐὰν κρείων ὃ ἰγὼ, ἢ κρείσσει ἢ ἐμὴ ἀληθής ἐστιν· ὅτι μὲν οὐκ εἰμι, ἀλλ' ἰγὼ καὶ ὁ πέμψας με πατήρ.

17 Καὶ ἐὼ τὸ νόμον ὃ τῷ ὑματίῳ γέγραπται, ὅτι δύο ἀνθρώπων ἢ μαρτυρεῖσθα ἀληθής ἐστιν.

18 Ἐγὼ εἰμι ὁ μαρτυρῶν ὁφείλωμαι ἑμαυτῷ, καὶ μαρτυρεῖ ὁφείλωμαι ὁ πέμψας πατήρ.

19 Ἐλεγον ἢν αὐτῷ· Πῶ ἐστὶν ὁ πατήρ σοι; Ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς· Οὐτε ἐμὲ οἶδατε, ἢν τὸ πατήρ μου· εἰ ἐμὲ ἠδῆτε, καὶ τὸ πατήρ μου ἠδῆτε αὐτό.

20 Ταῦτα τε ῥήματα ἐλάλησεν ὁ ἰησοῦς ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ, ὁ δὲ δάσκων ἐὼ τῷ ἰησοῦ· ἔδειξεν ἰπίασεν αὐτὸν, ὅτι ἔπι ἐληλυθῆ ἢ ὡρα αὐτῷ.

21 Εἶπε ἢν πάλιν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· Ἐγὼ ὑπάγω, καὶ ζητήστέ με, καὶ ἐὼ τῆ ἀμαρτάνω ὑμῶν ἀποζητήσθε· ὅτι ἰγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς ὃ δύνασθε ἐλθεῖν.

22 Ἐλεγον ἢ τοῖ ἰουδαῖοι· Μὴ δύνασθε κτείνεῖσθα αὐτὸν, ὅτι λίγη ὄρα ἰγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς ὃ δύνασθε ἐλθεῖν;

23 Καὶ εἶπε αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐκ τῆ κτίσεως ἐστῆ, ἰγὼ ἐκ τῆ αἰῶν ἐμὲ ὑμεῖς ἐκ τῆ κτισμένης τῆς ἐστῆ, ἰγὼ οὐκ εἰμι ἐκ τῆ κτισμένης τῆς ἐστῆ.

24 Εἶπον ἢν ὑμῖν ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐὼ τῆς ἀμαρτάνω ὑμῶν· ἵαν γὰρ μὴ πιστεύσῃτε ὅτι ἰγὼ εἰμι, ἀποθανεῖσθε ἐὼ τῆς ἀμαρτάνω ὑμῶν.

25 Ἐλεγον ἢν αὐτῷ· Σὺ τίς εἶ; Καὶ εἶπε αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· Τὴν ἀρχὴν ὁμοῦ καὶ λαλῶ ὑμῖν.

26 Πολλὰ ἔχω φερε ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρείσσει· ἀλλ' ὁ πέμψας με ἀληθής ἐστὶν· καὶ γὰρ ἂ ἤκουσα παρ' αὐτοῦ, ταῦτα λίγων εἰς τὸ κρῖνον.

27 Οὐκ ἴγνωσαν ὅτι τὸ πατήρ αὐτοῖς ἔλεγον.

28 Εἶπε ἢν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· Ὅταν ὑψώσῃ τὸ ὕδον ἐ ἀνθρώπων, τότε γνώσῃτε ὅτι ἰγὼ εἰμι, ἔ ἀπ' ἑμαυτοῦ ποιῶ ἔδδν, ἀλλὰ κατὰ ἐδδδ με ὁ πατήρ μου, ταῦτα λαλῶ.

29 Καὶ ὁ πέμψας με, μετ' ἐμῷ ἐστῆ· οὐκ ἀφῆκε με μόνος ὁ πατήρ, ὅτι ἰγὼ τὰ δρῶσθα αὐτῷ ποιῶ πάντοτε.

30 Ταῦτα αὐτῷ λαλῶντ πολλοὶ ἐπίστῆσαν εἰς αὐτόν.

31 Ἐλθὲ οὐὶ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὰς πι-
πτεσκόνας αὐτῶ Ἰουδαίους· Ἐὰν ὑμεῖς
μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς
μαθηταὶ μου εἰσὶ·

32 Καὶ γινώσκειτε ἢ ἀλήθειαν, καὶ ἡ
ἀλήθεια ἐλευθερώσῃ ὑμᾶς.

33 Ἀπικεράθησαν αὐτῷ· Σπέρμα Ἀ-
βραάμ ἐστίν, καὶ ἔδδν διδασκόμεθα
πάντοτε πᾶς, σὺ λέγεις· Ὅτι ἐλευθεροί
ἦροσθε;

34 Ἀπικεράθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὲν
ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ποιεῖ τὴν
ἀμαρτίαν, ὁ δὲ οὐκ ἐστὶ ἄμαρτιος.

35 Ὁ ἃ ὁδλῶ ἢ μὴ εἶν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐῖς
τὴν αἰῶνα· ὁ ἢ οὐκ ἐστὶν ἐῖς τὴν αἰῶνα.

36 Ἐὰν οὐὶ ὁ ἢ οὐκ ἐστὶν ἐλευθερώσῃ,
ὄντως ἐλευθεροί ἐσθε.

37 Οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστὶ
ἀλλὰ ζητεῖτε με δασκίειναι, ὅτι ὁ λό-
γος ὁ ἐμὸς ἢ χερσὶ ἐν ὑμῖν.

38 Ἐγὼ ὁ ἰσχυρὸς ὡρῶ τὸν πατέρα
μου, ἀλλὰ, καὶ ὑμεῖς οὐὶ ὁ ἰσχυρὸς
ὡρῶ τὸν πατέρα ὑμῶν, ποιεῖτε.

39 Ἀπικεράθησαν ἔτι εἶπον αὐτῷ· Ὁ
πατὴρ ἡμῶν Ἀβραάμ ἐστὶν. Λέγει αὐτοῖς
ὁ Ἰησοῦς· Εἰ τέκνα εἶσθε Ἀβραάμ ἢτε, τί
ἔργα εἶσθε Ἀβραάμ ἐποιεῖτε αὐτόν.

40 Νῦν ἃ ζητεῖτε με δασκίειναι, ἀν-
θρώποι ὅς ἢ ἀλήθειαν ὑμῖν λελάληκα,
ὡς ἢ κενὸς ὡρῶ εἶν ὁ θεός· τῆτο Ἀ-
βραάμ οὐκ ἐποίησεν.

41 Ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα εἶν πατρὸς
ὁμοῦν. Εἶπον ἔν αὐτῷ· Ἡμεῖς ἐκ πορ-
νείας ἢ γεννηθήμεθα· τίνα πατέρα ἔχο-
μεν, εἶν ὁ θεός.

42 Εἶπον ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ ὁ θεός
πατὴρ ὑμῶν ὡς, ἢρα πᾶτε αὐτῷ ἐγὼ
ἢ ἐκ εἶν ὁ θεός ἐξήλθον καὶ ἢ κεν, ἢ δὲ γὰρ
ἀπ' ἑμαυτῶ ἐλήλυθα καὶ ἢ κεν ἐκείνός με
ἢ πιστῶ.

43 Διαβὸς ἢ καλῶν ἢ ἐμῶν ἢ γεν-
νησθε; ὅτι ἢ δύνάθε ἀκέρῃ τὸν λόγον τὸν
ἐμόν.

44 Ὑμεῖς ἐκ πατρὸς εἶσθε ἀβραάμ
ἐστὶν, ἔτι ἢ ἐπιθυμίας εἶσθε πατρὸς ὑμῶν
ἢ λητε ποιεῖν· ἐκείνῃ ἀσθητικῶς
ὡς ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ ἢ κεν
ἢ σκηπ· ὅτι οὐκ ἐστὶν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ.
ὅταν λαλήτῃ τῷ ψεύδῃ, ἐκ τῆ ἰδίας λα-
λῆ· ὅτι ψεύστης ἐστὶν, ἔτι ὁ πατὴρ αὐτῶ.

45 Ἐγὼ ἢ ὅτι ἢ ἀλήθειαν λέγω, ἢ πι-
στῶστέ με.

46 Τίς ἐξ ὑμῶν ἐλήλυθαι με πρὸς ἀ-
μαρτίας; ἐῖ ἢ ἀλήθειαν λέγω, ἀκού-
τε ὑμῖς ἢ πιστῶστέ με;

47 Ὁ ἢ ἐκ εἶν ὁ θεός, τὰ ῥήματα εἶν
ὁ θεός ἀκού· ἀκού τῶτο ὑμεῖς οὐκ ἀκού-
τε, ὅτι ἐκ εἶν ὁ θεός οὐκ ἐστὶν.

48 Ἀπικεράθησαν ἔτι οἱ Ἰουδαῖοι, ἔτι
εἶπον αὐτῷ· Οὐ καλῶς λέγομεν ἡμεῖς, ὅτι
Σαμαρείτης εἶσθε, καὶ δαιμόσιοι ἔχετε;

49 Ἀπικεράθη Ἰησοῦς· Ἐγὼ δαιμό-
σιοι οὐκ ἔχω, ἀλλὰ πᾶς ἢ πατὴρ μου,
καὶ ὑμεῖς ἐπιμαρτυρεῖτε με.

50 Ἐγὼ ἢ ἢ ζητῶ ἢ δέξασθε με· ἐστὶν
ὁ ζητῶν καὶ κείων.

51 Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἰσχυρὸς ἢ
λόγος ἢ ἐμὸς τῆρησθῆναι αὐτῶ ἢ μὴ θω-
ρήσῃ ἐῖς τὴν αἰῶνα.

52 Εἶπον ἔν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Νῦν
ἢ γεννηθήμεθα ὅτι δαιμόσιοι ἔχουμε. Ἀ-
βραάμ ἀπίθανος καὶ οἱ σαρπηταί, ἔτι
λέγεις· Ἐάν τις τὸν λόγον μου τῆρησῃ, ἢ μὴ
γνώσκειται θανάτου ἐῖς τὴν αἰῶνα.

53 Μὴ σὺ μείζων εἶσθε πατρὸς ἡμῶν
Ἀβραάμ, ὅς τις ἀπίθανος; ἔτι οἱ σαρπη-
ταί ἀπίθανοι. τίνα στανθὶ σὺ ποιεῖς;

54 Ἀπικεράθη Ἰησοῦς· Ἐάν ἐγὼ δα-
σάξω ἑμαυτῶν, ἢ δέξασθε με ἢ δὲ ἐστὶν ἢ σταν
ὁ πατὴρ μου ὁ δέξασθαι με, ὅτι ὑμεῖς
λέγετε ὅτι ὁ θεός ὑμῶν ἐστὶν.

55 Καὶ ἢ κεν ἐγεννηθῆτε αὐτόν· ἢ σταν ὁ ἢ δὲ
αὐτόν καὶ ἢ σταν εἶπω ὅτι οὐκ οἶδα αὐτόν·
ἢ σταν ὁμοῦν ὑμῶν, ψεύστης· ἀλλὰ ὁ
δα αὐτόν, ἔτι τὸν λόγον αὐτῶ τῆρω.

56 Ἀβραάμ ὁ παῖς ὑμῶν ἠρακλιό-
σαθεν ἵνα ἴδῃ τὸ ἡμέριον τὸ ἐμὸν, καὶ εἶ-
δῃ, καὶ ἰσάσῃ.

57 Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν·
Ποιήσθη ἔτι ἕπου ἰσχύς, καὶ Ἀβραάμ
ἰώσκειας;

58 Εἶπον αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὲν ἀ-
μὲν λέγω ὑμῖν, πρὶν Ἀβραάμ γενέ-
σθαι, ἐγὼ εἰμι.

59 Ἦσθη ἔτι λίθος ἵνα βάλωσι ἐπὶ
αὐτόν. Ἰησοῦς δὲ κέρυβη, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ
ἐκείνου, διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν καὶ
παρέστη ἕτως.

Κεφ. θ'. 9.

Καὶ ὡρῶντος εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν
ἐκ γένου.

2 Καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ, λέγοντες· Γαββί, τίς ἤμαρτιν ἔστῃ
ἢ οἱ γενεὴς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γένηται;

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐπὶ ἔσθῃ ἢ ἡ-
μαρτιν, ἔστι οἱ γενεὴς αὐτοῦ· ἀλλ' ἵνα
φανερῶθῃ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ.

4 Ἐμὶ δὲ ἰεραξίδια τὰ ἔργα τοῦ
πνεύματος μεῖς ἕως ἡμῶν ἴσμεν ἰσχυρῶς
νῦν, ὅτι ἕδεις δύναται ἰεραξίδια.

5 Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ εἶ, φῶς ἐμὶ τῷ
κόσμῳ.

6 Ταῦτα εἰπὼν, ἔπλυσεν τοὺς πόδας, καὶ
ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πύλου καὶ ἐπέ-
χευσε τὸ πηλὸν ἐπὶ τὰς ὀφθαλμούς τοῦ
τυφλοῦ.

7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὑπάγε, νίψαι ἐκ
τοῦ κρημνοῦ τοῦ Σιλωάμ (ὁ ἱερὴ-
νοῦται, ἀπεκαλεσμένον.) Ἀπῆλθεν ἔτι
καὶ νίψας, καὶ ἦλθε βλέπων.

8 Οἱ ἔτι γενεῖς καὶ οἱ ἰσραηλῆνες αὐτὸν
τὸ πρῶτον ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον· Οὐχ
ἔστις ἴσως ὁ κρημνοῦ καὶ ὡσεύωτος;

9 Ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι ἔστις ἴσως ἄλλοι
δὲ· Ὅτι ὁμοῦ αὐτῷ ἴσως. Ἐκείνῃ
ἔλεγον· Ὅτι ἴσως ἐμὶ.

10 Ἐλεγον ἔτι αὐτῷ, Πῶς ἠεὶ φησὶς
οἱ ὀφθαλμοί;

11 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· Ἄ-
νθρωπον λέγουσιν Ἰησοῦς, πηλὸν ἐ-
ποίησε, καὶ ἐπέχευσε μετὰ τὰς ὀφθαλμούς,
καὶ εἶπεν μοι· Ὑπάγε ἐκ τοῦ κρημνοῦ
τοῦ Σιλωάμ, καὶ νίψαι.

12 Ἀπῆλθεν δὲ καὶ νίψας, ἀνι-
βλεψας. Εἶπεν ἔτι αὐτῷ· Πῶς ἴσως ἐκεῖ-
νος; Αἰεὶ· Οὐκ οἶδα.

13 Ἄγουν αὐτὸν πρὸς τὰς φαρ-
μακείας, τὸν πολετυφλόν.

14 Ἦν δὲ σάββατον ὅτε τὸ πηλὸν ἐ-
ποίησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀνίστην αὐτῷ τὰς
ὀφθαλμούς.

15 Πάλιν ἔτι ἐρώτων αὐτὸν καὶ οἱ φαρ-
μακοὶ πῶς ἀνιβλεψεν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
Πηλὸν ἐπέχευεν ἐπὶ τὰς ὀφθαλμούς μετὰ
καὶ νίψας, καὶ βλέπει.

16 Ἐλεγον οὖν ἐκ τῶν φαρμακῶν π-
εῖς· Οὐτὸς ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἴσως ὡρῶν-
τος ὅτι τὸ σάββατον ἐτήρησεν. Ἄλλοι
ἔλεγον· Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἀμαρ-
τωλὸς ποιῶντα σημεῖα ποιῆν; Καὶ
χίσμεν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς.

17 Λίσσοι τῷ τυφλῷ πάλιν· Σὺ τί λέ-
γεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἡμῶν οὐκ ἴσως ὀφθαλ-
μούς; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὅτι ὡσεύωτος ἴσως.

18 Οὐκ ἐπίσθουσιν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι
περὶ αὐτοῦ ὅτι τυφλὸς ἦν ἀνιβλεψεν,
ἕως ὅτου ἐφώνησεν τὰς γενεὴς αὐτοῦ
ἀναβλέψασθαι.

19 Καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν, λέγοντες· Οὐ-
τός ἴσως ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι
τυφλὸς ἐγέννηται; πῶς ἔτι ἄρα βλέπει;

20 Ἀπεκρίθησεν αὐτοῖς οἱ γενεῖς αὐ-
τοῦ καὶ εἶπεν· Οἶδα μὲν ὅτι ἔστις ἴσως ὁ υἱὸς
ὑμῶν, καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγέννηται.

21 Πῶς δὲ νῦν βλέπει ἐκ οἶδα μὲν, ἢ τίς
ἤνοιξεν αὐτῷ τὰς ὀφθαλμούς, ἡμεῖς οὐκ
οἶδα μὲν αὐτὸν ἠλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἰσχυ-
ρήσασθαι αὐτὸν περὶ αὐτοῦ λαλῶν.

22 Ταῦτα εἰπὼν οἱ γενεῖς αὐτοῦ, ὅτι
ἐφοβῶντο τὰς Ἰουδαίας ἠδὲ γὰρ σωματι-
σθαι.

916 οἱ ἰουδαῖοι, ἵνα ἐάν τις αὐτὸν ὀμολογήσῃ Χριστὸν, λαποσωμάωτος γήνηται.

23 Διὰ τῆτο οἱ ῥηεῖς αὐτῷ εἶπον· Ὅπῃ ἠλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἱρωτησάμε.

24 Εφώνησαν ἔτι ἐκ δούτεμ τῷ ἰσραηλιτῶν ὁσὶν τυφλὸς, καὶ εἶπον αὐτῷ· Δὸς δόξαν τῷ Θεῷ ἡμεῖς οἴδαμεν ὅπῃ ὁ ἀσθραπὸν ἔστι ἀμαρτωλὸς ἐστι.

25 Ἀπεκρίθη οὕτως εἰπὼν καὶ εἶπεν· Εἰ ἀμαρτωλὸς ἐστι, ὅσα οἶδα ἔν οἶδα, ὅσα τυφλὸς ἔστι, ἄρα βλέπω.

26 Εἶπον ἔτι αὐτῷ πάλιν· Τί ἐποίησας σοι, πῶς ἰωοῖξαι (κατὰ τὸ ὄφθαλμὸς);

27 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Εἶπον ὑμῖν ἤδη, καὶ ὅσα ἠκούσατε· τί πάλιν θίλιτε ἀκούει; μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτῷ μαθηταὶ γηοῖσθαι;

28 Ἐλοιδόρησαν οὕτως αὐτὸν, καὶ εἶπον· Σὺ εἶ μαθητὴς εἰσίν; ἡμεῖς ἔτι Μωσέως ἰσχυρὸν μαθηταὶ.

29 Ἠμεῖς οἴδαμεν ὅπῃ Μωσῆς λαλάηκεν ὁ Θεός· τῆτον ἔτι ὅσα οἴδαμεν πόθεν ἐστίν.

30 Ἀπεκρίθη ὁ ἀσθραπὸν εἰπὼν αὐτοῖς· Ἐν γὰρ τῆτω θωμμάσθον ἐστίν, ὅπῃ ὑμεῖς ὅσα εἴδατε πόθεν ἐστίν, εἰ ἀνωξέμεν τὸ ὄφθαλμὸς.

31 Οἴδαμεν ἔτι ὅπῃ ἀμαρτωλὸν ὁ Θεὸς ὅσα ἀκούει· ἀλλ' ἵνα τις θεοσέβης ἦ, καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, τότε ἀκούει.

32 Ἐκ τῶν αἰώνων ἔκ ἠκούσθη ὅπῃ ἠνοῖξαι τις ὄφθαλμὸς τυφλῷ γηηρημένῳ.

33 Εἰ μὴ ἡμεῖς ἔτι ὅσα ὄραμεν, ὅσα ἠδύνασθαι ποιεῖν ἔδδεν.

34 Ἀπεκρίθησαν εἰπὼν αὐτῷ· Ἐν ἀμαρτωλῶν σὺ ἰσραηλιτῆς ὄραμεν, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; Καὶ ἐξέβησαν αὐτὸν ἔξω.

35 Ἦκουσθον ὁ ἰησοῦς ὅπῃ ἐξέβησαν αὐτὸν ἔξω· καὶ ἀράων αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ· Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ;

36 Ἀπεκρίθη εἰπὼν καὶ εἶπεν· Τίς ἐστίν, Κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν;

37 Εἶπεν ἔτι αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· Καὶ ἰώρασθαι αὐτόν, καὶ ὁ λαλῶν μετ' οὗ, εἰσίν ἐστίν.

38 Ὁ δὲ ἰφθ'· Πιστεύω, Κύριε· καὶ ὁ ὁμοσκηνοῦσθον αὐτῷ.

39 Καὶ εἶπεν ὁ ἰησοῦς· Εἰς κελμα ἰσραηλιτῆς τῷ ἰησοῦ τῆτον ἦλθον· ἵνα οἱ μὴ βλέποντες βλέπωσι, καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ γηοῖσθαι.

40 Καὶ ἤκουσθον ἐκ τῶν φαρισαίων τῶν περὶ οἱ ὄντες μετ' αὐτοῦ, καὶ εἶπον αὐτῷ· Μὴ εἰ ἡμεῖς τυφλοὶ ἰσχυροί;

41 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· Εἰ τυφλοὶ ἦτε, ὅσα ἂν ἔχθαι ἀμαρτωλῶν ὑμῶν ἔτι λήγαι· Ὅπῃ βλέπωμεν ἢ οὕτως ἀμαρτωλῶν ὑμῶν μετ'.

Κεφ. ι'. 10.

Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ ἰσχυρὸν μετ' αὐτοῦ τῶν ἰσχυρῶν εἰς τὸ ἀυλῶν τῶν ὁμοσκηνοῦσθαι, ἀλλὰ ἀνοσκηνοῦσθαι ἀλλοτρίῳ, εἰσίν ἐκ κλίπης ἐστίν καὶ λησῆς.

2 Ὁ ἰσχυρὸν μετ' αὐτοῦ τῶν ἰσχυρῶν, ποῖο μὲν ἐστίν τῶν ὁμοσκηνοῦσθαι.

3 Τῆτον ὁ ἰσχυρὸς ἀνοσκηνοῦσθαι, καὶ τὸ ὁμοσκηνοῦσθαι τῶν φωνῆς αὐτῶ ἀκούει· καὶ τὸ ἰσχυρὸν ὁμοσκηνοῦσθαι καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτῶ.

4 Καὶ ὅταν τὸ ἰσχυρὸν ὁμοσκηνοῦσθαι ἐμβάλη, ἔμπροσθεν αὐτοῦ πορεύεται· καὶ τὸ ὁμοσκηνοῦσθαι αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅπῃ ὁμοσκηνοῦσθαι τῶν φωνῶν αὐτοῦ.

5 Ἀλλοτρίῳ ἔτι μὴ ἀκολουθήσωσθαι, ἀλλὰ φεύξοσθαι ἀπ' αὐτοῦ· ὅτι ὅσα εἰσίν ἐκ κλίπης τῶν ἀλλοτρίων τῶν φωνῶν.

6 Ταύτην τῶν περιουσιῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· εἰσίν οἱ ὅσα ἰσχυροῦσθαι πῶς ἡμεῖς ἀεὶ ἐλάλη αὐτοῖς.

7 Εἶπεν οὕτως πάλιν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἰσχυρὸν εἰμαι ἢ ἰσχυρὸν τῶν ὁμοσκηνοῦσθαι.

8 Πάντες ὅσοι ὁμοσκηνοῦσθαι ἦλθον, κλίπης ἐστίν καὶ λησῆς· ἀλλ' οὕτως ἠκούσθαι αὐτῶν τὸ ὁμοσκηνοῦσθαι.

9 Εγώ εἰμι ἡ ἦσος· δι' ἐμὲ ἴαν ἴς ἐισέλθῃ, σωθήσεται· καὶ ἐισιλεύσεται ἔξελύσεται, καὶ νομὴν ὄρησῃ.

10 Ὁ κλίπης σὸν ἔρχεται ἡ μὴ ἴνα κλίψῃ καὶ ἦσος καὶ ἀπώλεισῃ· ἐγὼ ἤλθον ἵνα ζωὴν ἔχωμι, ἔπειτα οὐκ ἔχουσιν.

11 Εγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτῶν πῆσιν ὑπερὶ τὴν σαρβάτω.

12 Ὁ μιδωθῆς ὃς, καὶ σὸν ὡν ποιμὴν, ἔσθ' ἐσὶ τὰ σαρβάτω ἴδια, ἡρωεὶ τὸ λύγος ἐρχόμενος, καὶ ἀφίσει τὰ σαρβάτω, ἔφασκε· καὶ ὁ λυγὸς ἀρπάξῃ αὐτὴν, καὶ σκορπίξῃ τὰ σαρβάτω.

13 Ὁ ὃς μιδωθῆς φάσκει, ὅτι μιδωθῆς ἐστὶ, ἔσ' ἐμὴν αὐτῶν σαρβῶν.

14 Εγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, καὶ γινώσκω τὰ ἱμάς, καὶ γινώσκωμαι ὑπο τῶν ἱμῶν.

15 Καθὺς γινώσκω με ὁ πατήρ, καὶ γινώσκω τὸ πνεῦμα, καὶ τὴν ψυχὴν μου πῆσιν ὑπερὶ τὴν σαρβάτω.

16 Καὶ ἄλλα σαρβάτω ἔχω ἃ σὸν ἔστι ἐκ τῆς ἀλλῆς ταύτης· κακῆτιά με δεῖ ἀραγεῖν· καὶ τὸ φωνῆς μου ἀκούσθαι· καὶ ἡρώσεται μία ποίμνη, εἰς ποιμῆναι.

17 Διὰ τῶν τοῦ πατρὸς μου ἀραγεῖν, ὅτι ἐγὼ πῆσιν τὴν ψυχὴν μου ἵνα πᾶσιν λάβω αὐτῶν.

18 Οὐδεὶς ἀφῆρ αὐτῶν ἀπ' ἱμῶν· ἀλλ' ἐγὼ πῆσιν αὐτῶν ἀπ' ἱμαυθῶν. ἐξουσίαν ἔχω θνήσκω αὐτῶν, καὶ ἐξουσίαν ἔχω πῆσιν λαβεῖν αὐτῶν. ταῦτῶν τὸ σαρβῶν ἔλαβον σαρβῶν τῶν πατρὸς μου.

19 Σχίσμα οὐκ ἔστι πάλιν ἰσχύει ἐν πῆσιν Ἰουδαίοις· ἀλλ' τὰς λόγους τῶν τῶν.

20 Ἐλθὼν ὃς ποιεῖ ἐξ αὐτῶν· δαυμάτιον ἔχει καὶ μῆσιν· τί αὐτῶν ἀκούει;

21 Ἄλλοι ἐλθὼν· ταῦτα τὰ ῥήματα σὸν ἔστι δαυμάτιον· μὴ δαυμάτιον δύναται τυφλῶν ὄφθαλμοὺς ἀνοίγειν;

22 Ἐλθὼν ὃς πᾶσι ἐγκομίσει ἐν πῆσιν

ἱεροσολύμοις, καὶ ἡρώσιν ἡρώ.

23 Καὶ σαρβῶν τῶν ἱεροσολύμοις ἐν τῶν ἱεροσολύμοις ἐν τῶν ἱεροσολύμοις.

24 Ἐκύκλωσαν ἔν αὐτῶν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἐλθὼν αὐτῶν· ἔως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν ἀφῆρ; ἐσὶ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς εἰπὶ ἡμῶν παρρησία.

25 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἱσχύς· εἶπεν ὑμῖν καὶ ἔπειτα· τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῶν ἱεροσολύμοις καὶ πατέρος μου, ταῦτα μαρτυρεῖ σαρβῶν ἱμῶν.

26 Ἀλλ' ὑμεῖς ἔπειτα· ἔπειτα ἔπειτα ἐκ τῶν σαρβῶν τῶν ἱμῶν, καθὺς εἶπεν ὑμῖν.

27 Τὰ σαρβῶν τὰ ἱμάς τὸ φωνῆς μου ἀκούει, καὶ γινώσκω αὐτῶν, ἔπειτα ἔπειτα.

28 Καὶ γινώσκω αἰώνιοι διδῶμι αὐτοῖς, καὶ ἔπειτα ἀπώλειται ἐκ τῶν αἰώνων· ἔπειτα ἀρπάξῃ ἡρώ αὐτῶν ἐκ τῶν χερῶν μου.

29 Ὁ πατήρ μου ὃς διδῶμι καὶ μῆσιν ἡρώ πᾶσιν ἱσχύει· ἔπειτα δύναται ἀρπάξῃ ἐκ τῶν χερῶν τῶν πατρὸς μου.

- 30 Εγὼ καὶ ὁ πατήρ ἐν ἱσχύει.

31 Ἐβάπτισαν οὐκ πάλιν λίθους ἐν Ἰουδαίῳ, ἵνα λιθίσωσιν αὐτῶν.

32 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἱσχύς· Πολλὰ καλὰ ἔργα ἔδξα ὑμῖν ἐκ τῶν πατρὸς μου· ἔπειτα οὐκ ἔργα λιθίσωσιν ὑμῖν;

33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῶν οἱ Ἰουδαῖοι, λίθους· Περὶ καλῶν ἔργων ἔπειτα λιθίσωσιν ὑμῖν, ἀλλὰ σαρβῶν βλασφημίας; καὶ ὅτι σὺ ἀνθρώπος ὡν ποιῆς σαρβῶν Θεοῦ.

34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἱσχύς· Οὐκ ἔστι γὰρ γινώσκω ἐν τῶν ἱεροσολύμοις ὑμῶν· εἶπεν, ἡρώ ἔπειτα;

35 Εἰ σαρβῶν εἶπεν ἡρώ ἐπὶ ἡρώ ὃς ὁ λόγος τῶν Θεοῦ ἱσχύει, καὶ ἔπειτα δύναται λιθίσωσιν ἡρώ γινώσκω;

36 Ὁν ὁ πατήρ ἡρώσιν ἡρώ ἡρώσιν ἡρώ τῶν ἡρώσιν, ὑμεῖς λίθους· ὅτι βλασφημῆτε, ὅτι εἶπεν, ἡρώ τῶν Θεοῦ ἡρώ;

37 Εἰ ἢ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς μου, μὴ πιστεύετε μοι·

38 Εἰ ἢ ποιῶ, καὶ ἐμοὶ μὴ πιστεύετε, τοῖς ἔργοις πιστεύσατε· ἵνα γινῶσι ἔπιστάσῃτε ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατήρ, καὶ γὰρ ἐγὼ αὐτῶν.

39 Ἐξήτην οὖν πάλιν αὐτοὺς πιάσαι· καὶ ἐξήλθεν ἐκ τῆς χάρως αὐτῶν.

40 Καὶ ἀπῆλθε πάλιν πέραν τοῦ Ἰερουσαλὴμ εἰς τὸ τόπον ὅπου λέγουσιν Ἰωάννης τὸ πρῶτον βαπτίζων· ἔκειθεν ἐκεῖ.

41 Καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν, καὶ ἔλιθον· ὅτι Ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν ἅδιον· πάντες ἢ ὅσα εἶπον Ἰωάννης πρὸς αὐτὸν, ἀληθῆ λέγει.

42 Καὶ ἐπίσταντο πολλοὶ ἐκεῖ εἰς αὐτόν.

Κεφ. ια'. ΙΙ.

ἮΝ δὲ τις ἀδελφεὸς Λαζάρου λέγει Βηθανίας, ἐν τῇ κώμῃ Μαρίας, καὶ Μάρθα· τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς.

2 (Ἦν ἢ Μαρία ἡ ἀλέψασα τὸ κύριον μύρον, καὶ ἐκμάχασα τὰς πόδας αὐτοῦ ταῖς θηξίν αὐτῆς· ἧς ὁ ἀδελφὸς Λαζάρου ἡδίστη.)

3 Ἀπίσταν οὖν αὐτῶν ἀδελφοὶ πρὸς αὐτόν, λέγουσιν· Κύριε, ἴδε, οἱ φιλεῖς, ἀδελφεῖ.

4 Ἀκούσας ἢ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Αὐτῶν ἀδελφεῖ· ὅσα εἶπα πρὸς αὐτοὺς, ἀλλ' ὑμεῖς οὐκ ἐπίστετε, ἵνα δόξα αὐτῷ ὁ πατήρ τοῦ Θεοῦ δι' αὐτῆς.

5 Ἰγάρπα ἢ ὁ Ἰησοῦς τῆς Μάρθῃ καὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς καὶ τῷ Λαζάρῳ.

6 Ὡς οὖν ἦκουσιν ὅτι ἀδελφεῖ, τίτε μὲν ἐμῶν ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ δύο ἡμέρας.

7 Ἐπεὶ μὲν τούτω λίγα πῶς μαθηταῖς· Ἄνωθεν εἰς τὴν Ἰερουσαλὴμ πάλιν.

8 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί· Ἰαβὼ, ἡμεῖς οὐκ ἐπιθήσομεν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ·

9 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐχὶ δώδεκα

εἰσιν ἔργα τῆς ἡμέρας; ἵνα ἴδωσιν ὅτι ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἢ ὡς ἐπὶ τὸ φῶς ἔργον τούτου βλέπει·

10 Εἰ αὖτὸς πῶς ἐπὶ τῇ νυκτὶ, ὡς ἐπὶ τὸ φῶς ἐκίθη ἐν αὐτῷ.

11 Τούτω εἶπε· ἔτι τούτω λίγα αὐτοῖς· Λαζάρου ὁ φίλος ἡμῶν κειμήλιον· ἀλλὰ περὶ οὐκ εἶπα αὐτοῦ.

12 Εἶπεν ἢ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Κύριε, εἰ κειμήλιον, σφίσηται.

13 Εἰρήκη ἢ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὸ θάνατον αὐτοῦ· ἐκεῖτο ἢ ἴδωσιν ὅτι ἐπὶ τῆς κηρίσεως ἔργον λίγα.

14 Τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πάρρησια· Λαζάρου· ἀπέθανε·

15 Καὶ χαίρω δι' ὑμῶν (ἵνα πιστεύσῃτε) ὅτι οὐκ ἔμελλε ἐκεῖ· ἀλλ' ἄνωθεν πρὸς αὐτόν.

16 Εἶπεν ἢ ὁ Ἰησοῦς, ὁ λιγύμηνος Δίδυμος· τοῖς συμμαθηταῖς· Ἄνωθεν καὶ ἡμεῖς, ἵνα ἀποθνήσκωμεν μετ' αὐτοῦ.

17 Ἐλθὼν ἢ ὁ Ἰησοῦς ἄνωθεν αὐτοῖς τίσσεμας ἡμέρας ἠδὲ ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ.

18 (Ἦν ἢ ἡ Βηθανία ἔσθ' ἢ τῆς Ἰεροσολύμων, ὡς λέγει τὸ βιβλίον διὰ κηρίσεως)

19 Καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθησαν πρὸς αὐτὸν πρὸς τὴν Μάρθῃ καὶ Μαριαν, ἵνα ἴδωσιν τὴν σημεῖον αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν.

20 Ἦν ἢ Μάρθα ὡς ἦκουσεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται ὑποτίθει αὐτῶν· Μαρία ἢ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκείνη.

21 Εἶπεν ἢ ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, εἰ ἦς ὡδε, ὁ ἀδελφός μου οὐκ αὐτῶν ἐπιθήκη·

22 Ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα αὐτῶν αἰτήθη τὸ Θεόν, δώσῃ σὺ ὁ Θεός.

23 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἄνωσθηται ὁ ἀδελφός σου.

24 Λέγει αὐτῷ Μάρθα· Οἶδα ὅτι ἀνωσθησεται ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἡμέρᾳ.

25 Εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ· ὁ πισδῶν εἰς ἐμὲ, καὶ ἔσθωται. Ζήσεται.

26 Καὶ πῶς ὁ ζῶν καὶ πισδῶν εἰς ἐμὲ, ἢ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸ αἰῶνα. Πισδῶς τῦτο;

27 Λίγη αὐτῷ· Ναὶ Κύριε· ἐγὼ πισδῶκα ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ εἰς τὸ ἅγιον ἱερέριον.

28 Καὶ ταῦτα εἰπὼσα ἀπῆλθε καὶ ἐφώνησεν Μαρίαν καὶ ἀδελφῶν αὐτῆς λαῖρα, εἰπύσα· Οὐ διδάσκαλον πάρεστι καὶ φωνεῖσθαι.

29 Ἐκένη ὡς ἤκουσεν, ἐγέρισα παρὰ τὸν ἄνδρα καὶ ἔβησεν πρὸς αὐτόν.

30 (Οὕτω ἡ ἰησοῦς εἰς τὸ κάμινον ἀπὸ τῆς πόλεως ὅπου ἔσκησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα)

31 Οἱ ἄνθρωποι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐσθὲν εἰσὶν καὶ Μαρίαν ὅτι παρὶς αἰσῆ καὶ ἐβλήθη, ἐκλήθησεν αὐτῇ, λίγην· Ὅτι ἔσκησεν εἰς τὸ μνημεῖον ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ.

32 Ἡ δὲ Μαρία ὡς ἤλθῃ ἔπειτα αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ἰδύσα αὐτὸν, ἔπειτα εἰς τὸν πόδα αὐτῶν, λίγασκε αὐτῷ· Κύριε, ἐκεῖ ἔσθῃ, σὺ καὶ ἀπῆται μετὰ ἀδελφός.

33 Ἰησοῦς οὖν, ὡς ἰδὼν αὐτὴν κλαύσασθαι καὶ τὸν σιωπῶντα αὐτῇ ἰουδαῖος κλαίοντα, ἐβελήθησεν τὸν πόδα αὐτῆς καὶ ἰπῶσεν αὐτῷ·

34 Καὶ εἶπεν· Πῶς τὴν ἐκείνην αὐτόν; Λίγασθαι αὐτῷ· Κύριε, ἔρχου ἐκεῖ.

35 Ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς.

36 Ἐλεγον οὖν οἱ ἰουδαῖοι· Ἴδὲ πῶς ἐβλήθη αὐτόν.

37 Τίς ἔστιν αὐτῶν ἔπειτα· Οὐκ ἠδύνατο εἶπεν, ὁ ἀνοίξας τὸν ὀφθαλμὸν καὶ τυφλῶν, ποιῶσαι ἵνα ἐβλήθη μὴ ἀποθάνῃ;

38 Ἰησοῦς δὲ πάλιν ἐμβελήθησεν ἐν αὐτῷ ἔρχασθαι εἰς τὸ μνημεῖον. Ἦν ἔτι

ἀπῆλθον, καὶ λίθον ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ.

39 Λίγη ὁ Ἰησοῦς· Ἀρτεῖ τὸ λίθον· Λίγη αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ καὶ τὸ θνητὸς Μάρθα· Κύριε, ἢ δὲ ὅτι πῶς εἶπεν·

40 Λίγη αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπὸν σοὶ ὅτι ἵνα πισδῶσθαι, ὅτι καὶ δέξω καὶ Θεοῦ;

41 Ἦσαν οὖν τὸ λίθον ἔσθῃ ὁ θνητὸς καὶ κέρδιον· Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔρε τὸν ὀφθαλμὸν αὐτῶν, καὶ εἶπεν· Πάτερ, ἀγαπήσω σοὶ ὅτι ἤκουσας με.

42 Ἐγὼ ἔτι ἠδὲν ὅτι πάντες με ἀκούεις, ἀλλὰ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν εἶπον, ἵνα πισδῶσθαι ὅτι σὺ με ἀπίσθης.

43 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, φωνῆ μὲν ἡμεῖς ἐβελήθησεν· Λάzarου, δούρου ἔσθῃ.

44 Καὶ ἐβλήθη ὁ θνητὸς, διδύμας τὸν πόδα καὶ ἐκεῖ χεῖρας ἐβελήθη· καὶ ἡ ὄψις αὐτῶν σκεδασθῆναι ἐβελήθη. Λίγη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀνάστα αὐτόν, καὶ ἀφίση ἔσθῃ.

45 Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν ἰουδαίων οἱ ἐλθόντες πρὸς τὸν Μαρίαν, καὶ θεασάμενοι ὅτι ἐπέκειτο ὁ Ἰησοῦς, ἐπίσθασθαι εἰς αὐτόν.

46 Τίς ἔστιν αὐτῶν ἀπῆλθον πρὸς τὸν φαρισαῖον, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἀπῆλθον ὁ Ἰησοῦς.

47 Σωτήρα οὖν οἱ δόξασθαι καὶ ἐκεῖ φαρισαῖοι σιναῖον, καὶ ἰλιζοῦν· Τὸ ποῖον; ὅτι ἐβλήθη ὁ ἀπῆλθον πολλὰ σημεῖα ποιῶν.

48 Ἐὰν ἀφῶμεν αὐτόν ἔπειτα, πάντες πισδῶσθαι εἰς αὐτόν καὶ ἰδύσθαι οἱ φαρισαῖοι, ἐβελήθη ἡμῶν καὶ τὸ ποῖον καὶ τὸ ἴδιον.

49 Εἰς δὲ πῶς ἐκ αὐτῶν Καϊάφαι, δόξασθαι ὡς ἐκεῖ ἐβελήθη, ἔπειτα αὐτοῖς· Ἦμεῖς ἐκεῖ οἴδατε ἐβελήθη.

50 Οὐδὲ ἀπῆλθον ὅτι συμφῆναι ἡμῖν ἵνα εἰς ἀπῆλθον ἀποθάνῃ ἔπειτα λαῖν καὶ μὴ ὅλον τὸ ἴδιον ἀποθάνῃ.

51 Τῦτο ἔπειτα φῶν αὐτῶν ἐκεῖ, ἀλλὰ δόξασθαι ὡς ἐκεῖ ἐβελήθη, ὅτι ἐβελήθη

φύτλωσιν ὅτι ἔμελλεν ὁ Ἰησοῦς ἀποθνή-
σκειν ὑπὲρ τῶν Ἰουδαίων·

52 Καὶ ἔχ ὑπὲρ τῶν Ἰουδαίων μόνον, ἀλλ' ἴσα καὶ τὴν πέτραν τῆς οὐρῆς τὴν δισκορπισμῆνα σιναγαγῆν εἰς εἶς.

53 Ἀπ' ἐκείνης οὐρῆς τῆς ἡμέρας σιωποῦσιν οἱ Ἰουδαῖοι ἐν τῷ λαῷ αὐτῶν.

54 Ἰησοῦς οὐκ ἐπὶ παρρησίᾳ περιπατεῖ ἐν τοῖς Ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπηλλοθὶς ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν ἰερὺς τῆς ἱερῆς, εἰς Ἐφραὴμ λεγομένην πόλιν· καὶ ἐκεῖ διέτριβεν μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτῶν.

55 Ἦν δὲ ἰερὺς τὸ πάχος τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἀπέθισαν ποδοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς χώρας ἐπὶ τὸ πάχος, ἵνα ἀγνώσκουσιν ἐαυτοὺς.

56 Ἐζήτησαν ἔτι τῆς ἡμέρας, ἔτι ἔλεγον μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἰσηγότες· τί δοκεῖ ὑμῖν, ὅτι ἔτι μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν Ἱερουσόλυμα;

57 Διδώκεσθε δὲ καὶ εἰ ἀρχιερεῖς ἔσεσθε φαρισσαῖοι ἐν βελῶνι, ἵνα ἰάνητε τὴν γυνῆν ἔτι, μὴ νόση, ὅπως πιάσωσιν αὐτὴν.

Κεφ. ιβ'. 12.

Ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὴν ἡμέραν τῆς πάχας ἦλθεν εἰς Βηθάνιαν, ὅπου κωτὴ Λάζαρου ὁ πειθηκώς, ὃν ἤγαγεν ἐκ νεκρῶν.

2 Ἐποίησαν ἔτι αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνη· ὁ δὲ Λάζαρος εἰς κωτὴν σιναμικφιδρῶν αὐτῷ.

3 Ἦν ἡ Μαρία, λαβῶσα λίτραν μύρου γάρου πιστικῆς πολυκίμου, ἠλθὺσα τὴν πόδας τῶν Ἰησοῦ, καὶ ἐξέμαξε ταῦς θριξῖν αὐτῆς τὴν πόδας αὐτῶν· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς οσμῆς τῆς μύρου.

4 Λίαν ἔτι εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτῶν, Ἰούδας Σιμωνίου Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν πρὸς διδόναι.

5 Διακὴν τῆτο τὸ μύρον ἐκ τῆς ἐπράτης τριακοντῶν δυνάμεων, καὶ ἰδέθη πτωχοῖς;

6 Εἶπεν δὲ τῆτο, ἔχ ὅτι πρὸς τῶν πτωχῶν ἔμελλεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλίπη τις κω-

καὶ τὸ γλωσσόκομος εἶχε, καὶ τὴν βαλλομένην ἐβάσταξεν.

7 Εἶπεν οὐκ ὁ Ἰησοῦς· Ἄφες αὐτῷ· εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ἐπιφασίας μου πετηθήσεται αὐτό.

8 Τὸς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μετ' ἐαυτῶν, ἐμὲ δὲ ἔτι πάντοτε ἔχετε.

9 Ἐγὼ ἔτι ὄχλον πολλὸν ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστὶν· καὶ ἦλθεν ἔτι Λάζαρος ὁ πειθηκώς, ἀλλ' ἴσα καὶ τὸ Λάζαρος ἰδῶσιν, ὃν ἤγαγεν ἐκ νεκρῶν.

10 Ἐβυλάσθη δὲ ὁ δόξαρεῖς ἵνα ἐκ τῶν Λάζαρος ἀποκρίνωσιν.

11 Ὅτι ποδοὶ δὲ αὐτῶν ὑπῆρξον τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἰπισάσαν εἰς τὸ Ἰησοῦν.

12 Τῆ ἡμέρας οὗ ὄχλος πολλὸς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν Ἱερουσόλυμα, ἀκούσας ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα,

13 Ἐλαβον τὴν βαίαν τῶν φοινίκων, καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάνησιν αὐτῷ, ἐκ τῶν ὠνισσῶν, ἀλογηθῆναι ὁ ἱερῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεύς τῆς Ἱερουσόλυμα.

14 Εὐρῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἀνάριον, ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καθὼς ἐστὶν γεγραμμένον·

15 Μὴ φοβέθῃς θύγατερ Σιών· ἰδὲ, ὁ βασιλεύς σε ἔρχεται, καὶ ἡμεῖς ἐπιπύλοισιν ὄντες.

16 Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτῶν τὸ πρῶτον· ἀλλ' ὅτι ἰδέξασθη ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἐμνήσθησαν ἐπὶ ταῦτα κωτὴν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ.

17 Εἰμαρτύρη ἔτι ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτῶν, ὅτι τὸ Λάζαρος ἐφώθησαν ἐκ τῆς μετημένης καὶ ἤγαγεν αὐτῶν ἐκ νεκρῶν.

18 Διὰ τῆτο ἔτι ὑπάνησιν αὐτῷ ὁ ὄχλος· ὅτι ἤκουσεν τῆτο αὐτῶν πεποιηκῆναι τὸ σημεῖον.

19 Οἱ δὲ φαρισσαῖοι ἐπέπιν πρὸς ἐαυτοὺς· θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠφελεῖται ἡμεῖς; ἰδὲ, ὁ χόρτος ὁπίσω αὐτῶν ἀπῆλθεν.

20 Ἦσαν δὲ ἄλλοι ἔκκλητοις ἐκ τῶν

ἀνεβαίνοιτων ἵνα προσκυνήσω (εν ἐν τῇ ἰερῇ).

21 Οὗτοι οὐκ ἐπεσῆλθον Φιλίππου τῷ δὲ Βαθσαζού τῇ Γαλιλαίας, καὶ ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε, θέλωμεν τῷ Ἰησοῦ ἰδεῖν.

22 Ἐρχεται Φιλίππου καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ· Ἐπάλιν Ἀνδρέᾳ καὶ Φιλίππου λέγουσι τῷ Ἰησοῦ·

23 Οἱ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέγων· Ἐλήλυθις ἢ ἄρα ἵνα δοξασθῇ ὁ ἦός σου ἀνηρώπων.

24 Ἀλλὰ ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ἵαν μὴ ὁ κέκευθε εἶτε πιστῶν εἰς τὸ γένος ἀποθνήσκῃ, αὐτὸς μόνος ἡμῶν ὁ δόξασθῃ, πολὺν καρπὸν φέρει.

25 Οἱ Φιλῶν τῷ ψυχῶ αὐτῶ, δὸς ἀπέσχε αὐτῶ· καὶ ὁ μισοῦν τὸ ψυχῶ αὐτῶ ἐν τῷ κόσμῳ τῆτος, εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτῶ.

26 Ἐὰν ἰμοὶ ἀφελθῇ ἡς, ἰμοὶ ἀχολυθῆτω· καὶ ὅπως ἐμὶ ἰμοὶ, ἐκεῖ καὶ ὁ ἀφελθῶ ὁ ἰμοὶ ἴσται· Ἐἰμὶ ἡς ἰμοὶ ἀφελθῇ, πῆσθε αὐτὸν ὁ πατήρ.

27 Νῦν ἡ ψυχὴ μου πῆσθη· καὶ τί ἐγώ; Πάτερ, σῶσέ με ἐκ τῆς ἄρας τούτης, ἀλλὰ ἀλλὰ ἔγδο ἦλθον εἰς τὴν ἄρα τούτων.

28 Πάτερ, δόξα σοὶ σα τὸ ὄνομα· ἦλθον οὐκ φωνὴ ἐκ τῆς ἄρας· Καὶ ἰδοῦξασα, καὶ πάλιν δόξασα.

29 Οὐκ οὐκ ὄχλω ὁ εἰσὺς ἔακβόσας, ἔλεγε βροσῶν γεγραίται. Ἄλλοι ἔλεγον· Ἄγγελοσ αὐτῶ ἐλάλησεν.

30 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς ἔειπεν· Οὐδὲ ἔμὶ αὐτῶ ἡ φωνὴ γεγραίται, ἀλλὰ δι' ὑμῶν.

31 Νῦν κείσας ἐστὶν ἔκός μου τῆτος· ἰὺν ὁ ἄρχων τῆς ἄρας ἐκβληθήσεται ἐξω.

32 Καὶ γὰρ, ἰὰ ὁ ψαυθὸς ἐκ τῆς γῆς, πᾶσας ἐκύσων πρὸς ἱμαυθῶν.

33 (Τῆτος δὲ ἔλεγε, σημάτωι πρὸς

θυνατῶ ἡμελλεν ἀποθνήσκεν)

34 Ἀπεκρίθη αὐτῶ ὁ ὄχλω· Ἠμεῖς ἡκούσαμεν σα τῆ νόμου ὅτι ὁ Χεῖσας μὲν εἰς τὴ αἰῶνα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, ὅτι δὲ ὁ ψαυθῶν τῶ ἦος σου ἀνηρώπων; τίς ἐστιν ἔτῶ ὁ ἦος σου ἀνηρώπων;

35 Εἶπεν ἔν αὐτοῖς ἔαπῶς· Ἐγὼ μὲν κρὸν χεῖσας τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστὶν· ἀπὸ πᾶσι ἐως τὸ φῶς ἔχεις, ἵνα μὴ σκοπέξ ὑμῶν κενελάβῃ· καὶ ὁ ἀπὸ πᾶσιν ἐν τῇ σκοτίᾳ σα οἶδεν πᾶ ἰσάξ.

36 Ἐως τὸ φῶς ἔχεις, πῆσθε εἰς τὸ φῶς, ἵνα ἦοι φῶτος γῆσθε. Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, ἔ ἀπελθὼν ἐκρούβη ἀπ' αὐτῶν.

37 Τοσῶτε ἔ αὐτῶ σημεῖα πῆσθη· κῆτῶ ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἐκ ἐπίσθας εἰς αὐτῶ.

38 Ἴνα ὁ λόγῶ Ἠσάξ σου ἀφῆτε πληρωθῇ, ὅτι ἐπὶ· Κύριε, τίς ἐπίσθασι τῇ ἀσθῇ ἡμῶν, καὶ ὁ βροχῶν Κυρίε πῆ ἀπεκλύφθῃ;

39 Διὰ τῆτος ἐκ ἡδύσασθε πῆσθῆ, ὅτι πάλιν εἶπεν ἰσάξ.

40 Τετύφλωσεν αὐτῶν τὰς ὀφθαλμῆς, καὶ πῆσθῶσεν αὐτῶν τῶν καρδίω· ἵνα μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἔ νοήσασι τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐπίσθῶσασι, καὶ ἰάσθῶσασι αὐτῶς.

41 Ταῦτα εἶπεν ἰσάξ ὅτι εἶδεν τὸ δόξασ αὐτῶ καὶ ἐλάλησεν πρὸ αὐτῶ.

42 Ὅμως ἡμῶν ἐ ἐκ τῆς ἀρχῆτος πολλοὶ ἐπίσθῶσασιν εἰς αὐτῶ· ἀλλὰ ἀφῆ τὰς φαροσάξ ἔκ ἀμολόγῶν, ἵνα μὴ ἀποσωάζωσιν γῆσθῶνται.

43 Ἠγάθῶσεν γὰρ τὸ δόξασ τῆ ἀνηρώπων μᾶλλον ἢ πῆ τὸ δόξασ σου.

44 Ἰησοῦς ἔ ἐκρῆξεν καὶ εἶπεν· Οὐ πῆσθῶσιν εἰς ἐμὶ, ἔ πῆσθῶσιν εἰς ἐμὶ, ἀλλ' εἰς τὸ πῆσθῶσιν με.

45 Καὶ ὁ θῆσῶσιν ἐμὶ, θῆσῶσιν τὸ πῆσθῶσιν με.

46 Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλάλησα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνη.

47 Καὶ εἰς πᾶσι τοῖς ἀκούουσιν τὴν ῥημῶν μου ἐμὴν πίστιν, ἐγὼ ἔκρινον αὐτοὺς. Οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον.

48 Ὁ ἀκούων ἐμὲ ἐμὴν λαμβάνων τὴν ῥημῶν μου, ἐχθρὸς τῷ κρίνοντι αὐτόν· ὁ λόγος ὅτι ἐλάλησα, ἐκείνους κρινεῖ αὐτοὺς ἐν τῇ ἰσχυρῇ ἡμέρᾳ.

49 Ὅτι ἐγὼ εἶς ἐμαυτὸν οὐκ ἐλάλησα· ἀλλ' ὁ πέμψας με πατρὸς αὐτῶν μοι ἐπέταλέν με ἵνα κρίνω τὸν κόσμον.

50 Καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐπιδοχὴ αὐτῷ ζωῆς αἰώνιου ἐστίν· ἀλλ' οὐκ ἐλάλησα ἐγὼ, καὶ εἶπε μοι ὁ πατήρ, ἕτω λαλῶ.

Κεφ. ιγ'. 13.

Πρὸς τὴν ἰσοῦς ἔπαυσα, ἐδίδως ὁ ἴσους ὅτι ἐλάλησεν αὐτῷ ἡ ἀρετὴ ἵνα μὴ βῆ ἐκ τοῦ κόσμου τῆς πνεύματός τοι, ἀγαπήσας τὸν ἴσους, ἵνα κρινῆς αὐτόν.

2 Καὶ δέειν γινώσκων, (ἔτι δὲ βόλῃς ἤδη βεβληκότες εἰς τὴν καρδίαν ἴδωσι Σίμωνος Ἰσκαριώτου, ἵνα αὐτὸν παρεπέμψω.)

3 Εἰδὼς ὁ ἰσοῦς ὅτι πάντες δίδωσι αὐτῷ ὁ πατήρ εἰς τὴν χεῖρα, καὶ ἔτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξήλθε, καὶ πρὸς τὸ Θεὸν ἴσως.

4 Ἐγίνωσκον ἐμὴν δέειν, καὶ ἴσως τὴν ἰσχυρίαν· ἐλαλῶν λίαν, δίδωσιν ἑαυτοῖς.

5 Εἶπε βλάψαι ἕνα εἰς τὸν ἴσους, καὶ ἔφαθ' ἵνα κρινῆς αὐτόν· ἐκρίνω τὸν κόσμον, ἵνα κρινῆς αὐτόν.

6 Ἐγίνωσκον ἐμὴν πρὸς Σίμωνα Πέτρον· ἐλάλησεν αὐτῷ ἐκείνους· Κύριε, σὺ μὲν ἴσως τὸν κόσμον;

7 Ἀπεκρίθη ἰσοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ·

Ὅτι ἐγὼ πρὸς πάντας τοὺς ἴσους ἔλαλησα, ἵνα κρινῆς αὐτούς.

8 Ἐλάλησεν αὐτῷ Πέτρος· Οὐ μὴ κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα κρινῆς αὐτόν· ἵνα κρινῆς αὐτόν· ἵνα κρινῆς αὐτόν, ἵνα κρινῆς αὐτόν.

9 Ἐλάλησεν αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, μὴ τὸν κόσμον κρινῆς, ἀλλὰ ἐμὴν χεῖρα καὶ τὴν ἐπιδοχὴν μου.

10 Ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ ἰσοῦς· Ὁ λαμβάνων ἐμὴν χεῖρα ἢ τὸν κόσμον κρίνω, ἀλλ' ἐμὴν χεῖρα καὶ τὴν ἐπιδοχὴν μου κρίνω.

11 Ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ ἰσοῦς· Οὐκ ἔστιν ἄλλος ἵνα κρινῆς αὐτόν.

12 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἄλλος ἵνα κρινῆς αὐτόν, ἐλάλησεν αὐτῷ, ἀλλ' ἵνα κρινῆς αὐτόν, ἵνα κρινῆς αὐτόν.

13 Ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ ἰσοῦς· Οὐκ ἔστιν ἄλλος ἵνα κρινῆς αὐτόν, ἀλλ' ἵνα κρινῆς αὐτόν.

14 Εἰ ἔστι ἐγὼ ἵνα κρινῆς αὐτόν, ἵνα κρινῆς αὐτόν, ἵνα κρινῆς αὐτόν.

15 Ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ ἰσοῦς· ἵνα κρινῆς αὐτόν, ἵνα κρινῆς αὐτόν.

16 Ἀλλ' ἵνα κρινῆς αὐτόν, ἵνα κρινῆς αὐτόν, ἵνα κρινῆς αὐτόν.

17 Εἰ τῶν αὐτῶν εἶπα, ἵνα κρινῆς αὐτόν, ἵνα κρινῆς αὐτόν.

18 Οὐκ ἔστι πάντων ἡμῶν ἵνα κρινῆς αὐτόν, ἀλλ' ἵνα κρινῆς αὐτόν, ἵνα κρινῆς αὐτόν.

19 Ἀπ' αὐτῶν ἵνα κρινῆς αὐτόν, ἵνα κρινῆς αὐτόν, ἵνα κρινῆς αὐτόν.

20 Ἀλλ' ἵνα κρινῆς αὐτόν, ἵνα κρινῆς αὐτόν, ἵνα κρινῆς αὐτόν.

21 Τῶν αὐτῶν εἶπα ὁ ἰσοῦς ἵνα κρινῆς αὐτόν.

τῶ πνύματι, καὶ ἐμαρτύρησε, ἔπειτα ἄμην ἄμην λέγων ὑμῖν ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν ὡρᾶσθαι με.

22 Ἐβλίπουν γὰρ εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταὶ ἀπορρήμους ὅτι τίς αὐτῶν λέγῃ.

23 Ἦν δὲ ἀνακείμενος εἰς τὸ μαθητῶν αὐτῶν ἐν τῷ κλύβῳ Ἰησοῦ, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς.

24 Νόη δὲ ἐν τούτῳ Σίμων Πέτρος ὡρυθήσθαι ἕως αὐτοῦ ὅτι εἶπεν αὐτῷ λέγων.

25 Ἐπιπίπτω δὲ σκῆτιν ἐπὶ τὸ σῆμα Ἰησοῦ, λέγων αὐτῷ Κύριε, ἕως ἔστι;

26 Ἀποκριθεὶς αὐτῷ Ἰησοῦς· Ἐκείνός ἐστι ὁ ἐγὼ βιάσας τὸ ψωμίον ἐπιπίπτου. Καὶ ἐμβάψας τὸ ψωμίον, δίδωσι ἰὺδα Σίμωνι Ἰσκαριώτῃ.

27 Καὶ μετὰ τὸ ψωμίον τότε εἰσηλθὼν εἰς σκῆτιν ὁ Σαββᾶς. Λέγων γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ ποιῆς, ποιήσῃ πύλον.

28 Τῷτο δὲ ἔδειξεν ἔργον τὸ ἀνακείμενον αὐτῷ.

29 Τοῖς γὰρ ἰδοῦσιν, ἐπὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν ὁ ἰὺδας, ὅτι λέγων αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀγνοεῖσαι ὡς χρεῖαν ἔχοντες εἰς τὸ εὐρεῖν ἢ τοῖς πτωχοῖς ἵνα τὴ δῶ.

30 Λαβὼν γὰρ τὸ ψωμίον σκῆτιν, ἀθήνας ἐξῆλθεν ἑὺ δὲ νύξ.

31 Ὅτι γὰρ ἐξῆλθε, λέγων ὁ Ἰησοῦς· Νῦν ἰδοῦσθε ὁ ἦος ἔσθαι ἄνθρωπων, καὶ ὁ Θεὸς ἰδοῦσθε ἐν αὐτῷ.

32 Εἰ ὁ Θεὸς ἰδοῦσθε ἐν αὐτῷ, ἔσθαι ὁ Θεὸς ὁδοῦσθε αὐτὸν ἐν αὐτῷ, ἔσθαι ὁδοῦσθε αὐτὸν.

33 Τεκνία, ἐπὶ μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι. Ζητήστε με καὶ κενεῖς εἴποι τοῖς ἰουδαίοις· Ὅτι ὅπως ἴσως ἐγὼ, ὑμεῖς ἐδύνασθε εἰλθεῖν καὶ ὑμῖν λέγων ἄρα.

34 Εἰς ἕλθω κενεῖς δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· κενεῖς ἠγάπησθε ὑμᾶς, ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

35 Ἐν τούτῳ γνωσθήσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ εἰτε, ἢ ἄρα πᾶσι ἔχουσιν ἀλλήλους.

36 Λέγων αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, πῶς ἴσως; Ἀποκριθεὶς αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅπως ἴσως, ἐδύνασθε μοι νῦν ἀκολουθήσαι, ὑστεροῦν δὲ ἀκολουθήσθε μοι.

37 Λέγων αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε, ἀφ' ἧς ἐδύνασθε μοι ἀκολουθήσαι ἄρα; τὴν ψυχὴν μου ἵσως σε θήσω.

38 Ἀποκριθεὶς αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ψυχὴν σε ἵσως ἐμοὶ θήσῃς; Ἀμὴν ἄμην λέγων σοι, ἐμὴ ἀλίκαρ φωνήσῃς ἐσθαι ἀπαρηγήσει με τῆς.

Κιφ. ιδ'. 14.

Μὴ παρεσθῆσθε ὑμῶν ἡ καρδία· πῶς εἰσθε εἰς τὸ Θεόν, καὶ εἰς ἐμὴ πῶς εἰσθε.

2 Ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς πατρὸς μου πολλαὶ εἰσιν εἰς ἡμῶν, εἴποι αὐτῷ ὑμῖν πορδύομαι ἵτοιμάσαι πόπον ὑμῖν.

3 Καὶ ἐὰν πορδύω, καὶ ἵτοιμάσω ὑμῖν πόπον, πάλιν ἔρχομαι ἔσθαι ἔσθαι ἔσθαι ὑμῶν ὡς ἐμαυτῶν· ἵνα ὅπως εἰμι ἐγὼ καὶ ὑμεῖς ἦτε.

4 Καὶ ὅπως ἐγὼ ἴσως οἶδατε, καὶ ὅδον οἶδατε.

5 Λέγων αὐτῷ Θωμᾶς· Κύριε, σὺ οἶδαμεν πῶς ἴσως καὶ πῶς δυνάμεθα τὸ ὄδον εἰδοῦσαι;

6 Λέγων αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ἡ ὄδος, καὶ ἡ ἀλήθεια, ἔσθαι ἡ ζωὴ. ἔσθαι ἔρχομαι ὡς τὸ πατήρ εἰ μὴ δι' ἐμῶν.

7 Εἰ ἔγνωσθε με, ἔσθαι τὸ πατήρ μου ἔγνωσθε αὐτὸν καὶ ἀπ' ἄρα γινώσκετε αὐτὸν, καὶ ἰωρῆσθε αὐτόν.

8 Λέγων αὐτῷ Φίλιππος· Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸ πατήρ, ἔσθαι ὁρᾶν ἡμῖν.

9 Λέγων αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τοσοῦτον χρεόν μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ σὺ ἔγνωσθε με; Φίλιππος, ὁ ἰωρῆσθε ἐμὴ, ἰωρῆσθε τὸ πατήρ καὶ πῶς σὺ λέγῃς· Δεῖξον ἡμῖν τὸ πατήρ;

10 Οὐ πῶς εἰσθε ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί, καὶ ὁ πατήρ ἐν ἐμοὶ ἐσθαι; πῶς ἔσθαι ἔσθαι ἐγὼ

ἰσὺ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἑμαυτῆς ἔλαλῶ·
ὁ δὲ πατήρ ὁ ἐν ἐμοὶ μόνον, αὐτὸς ποιεῖ
τὰ ἔργα.

11 Πισθώστέ μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατήρ ἐν ἐμοὶ ἐστίν· εἰ δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πισθώστέ μοι.

12 Ἀλλὰ ἀλλὰ λίγων ὑμῖν, ὁ πισθῶν εἰς ἐμὲ, τὰ ἔργα αὐτὰ ποιῶ, καὶ κείνῳ ποιῶσθε, καὶ μέγιστα τούτων ποιῶσθε· ὅτι ἐγὼ ὡς ὁ πατήρ με πορεύομαι.

13 Καὶ ὁ, ἢ αὐ αἰτήσῃ ἐν τῷ ὀνόματί μου, τούτο ποιῶσθε, ἵνα δοξασθῇ ὁ πατήρ ἐν τῷ υἱῷ.

14 Ἐάν τις αἰτήσῃ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιῶ.

15 Ἐάν ἀγαπᾷτέ με, ζῆτε ἐν ἐπιθυμίαις μου, ἵνα ἔχησθε τὴν ἀγάπην μου.

16 Καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα, καὶ ἄλλο πνεῦμα κληθήσεται, ἵνα ἔσται μεθ' ὑμῶν εἰς τὸ αἰῶνα.

17 Τὸ πνεῦμα τὸ ἀληθείας, ὁ ὁ ἕσμενος ἔστιν ἐν ἐμοί, ὅπως λαβῆτε, ὅτι ἐστὶν ἐν ἐμοί, καὶ ἐν ἐμοί ἐστὶν ἐν ἐμοί, καὶ ἐν ἐμοί ἐστὶν ἐν ἐμοί, καὶ ἐν ἐμοί ἐστὶν ἐν ἐμοί.

18 Οὐκ ἀφίστημι ὑμῶν ὁφθαλμοῖς ἔρχομαι ὡς ὑμῶν.

19 Ἐπὶ μικρῶν, ἐν ὁ ἕσμενος με ὅπως ἐπιθεωρεῖ ὑμῶν, ὅπως ἐπιθεωρεῖτέ με· ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ὑμεῖς ζήσατε.

20 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσατε ὑμῶν ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ με, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν ἐμοί.

21 Ὅτι ἐχον ζῆ ἐπιθυμῶν με, ἐστὶν ἐν ἐμοί, καὶ ἐν ἐμοί ἐστὶν ἐν ἐμοί, καὶ ἐν ἐμοί ἐστὶν ἐν ἐμοί, καὶ ἐν ἐμοί ἐστὶν ἐν ἐμοί, καὶ ἐν ἐμοί ἐστὶν ἐν ἐμοί.

22 Λίγα αὐτῷ ἰσάδας· (ἐξ ὁ ἰσκαριώτης) Κύριε, τί γίνονται ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σταυρὸν, καὶ ἐξ ὁ τῷ κρῶματι;

23 Ἀπεκρίθη ὁ ἰσάδας καὶ εἶπε αὐτῷ·

Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσθε· καὶ ὁ πατήρ με ἀγαπήσθε αὐτὸν, καὶ ὡς αὐτὸν ἰδοῦσθε με, καὶ ἐν ἐμοί παρ' αὐτῷ ποιήσομαι.

24 Ὅτι ἀγαπῶν με, τὸν λόγον μου ἐπιτηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὅτι ἀκούει, ὅπως ἐστὶν ἐμὸς, ἀλλὰ ὅτι ἐπίψυχομαι με πατρὸς.

25 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν ἰσάδας.

26 Ὅτι πνεῦμα κληθήσεται, τὸ πνεῦμα τὸ ἀγίου, ὁ ἐπίψυχομαι ὁ πατήρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, καὶ ἐν ἐμοί ἐστὶν ἐν ἐμοί, καὶ ἐν ἐμοί ἐστὶν ἐν ἐμοί, καὶ ἐν ἐμοί ἐστὶν ἐν ἐμοί.

27 Εἰρήνην ἀφήμι ὑμῖν, εἰρήνην ἔχει ἐμὴν διδοῦν ὑμῖν· ἐστὶν ὁ ἕσμενος διδοῦν, ἐγὼ διδοῦν ὑμῖν. μὴ παρεσπίσω ὑμῶν ἡ καρδία, μηδὲ δολιχέτω.

28 Ἐκείνῳ ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· ἔρχομαι καὶ ἐγὼ ὡς ὑμῶν. Εἰ ἀγαπᾷτέ με, ἔχασθε αὐτὸν ὅτι εἶπον, περὶ ἐμοῦ ὡς ὁ πατήρ. ὅτι ὁ πατήρ με μέλλων με ἐστίν.

29 Καὶ ἵνα εἰρήνη ὑμῖν πρὸς ἡμῶν, ἵνα ὅταν ἡμῶν, πισθῶσθε.

30 Οὐκ ἐπὶ πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχομαι γὰρ ὁ ἕσμενος. τούτοις ἀρχοῦν, καὶ ἐν ἐμοί ὅπως ἐστὶν ἐν ἐμοί.

31 Ἀλλ' ἵνα γὰρ ὁ ἕσμενος ὅτι ἀγαπᾷ τὸν πατέρα, ἐστὶν ἐν ἐμοί, καὶ ἐν ἐμοί ἐστὶν ἐν ἐμοί, καὶ ἐν ἐμοί ἐστὶν ἐν ἐμοί, καὶ ἐν ἐμοί ἐστὶν ἐν ἐμοί.

Κιφ. ιβ'. ιγ'.

Ἐγὼ εἶμι ἡ ἀμπελὶς ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ με ὁ γεωργὸς ἐστίν.

2 Πᾶν κλήμα ἐν ἐμοί μὴ φέρων καρπὸν, αἶψά αὐτό· καὶ πῦν τὸ καρπὸν φέρων, καὶ αἶψά αὐτό, ἵνα τωλέοισα καρπὸν φέρῃ.

3 Ἴδὲ ὑμεῖς καθαροὶ ἐστὲ διὰ τὸν λόγον ὅτι λελάληκα ὑμῖν.

4 Μείνατε ἐν ἐμοί, καὶ ἐν ἐμοί ἐστὶν ἐν ἐμοί, καὶ ἐν ἐμοί ἐστὶν ἐν ἐμοί, καὶ ἐν ἐμοί ἐστὶν ἐν ἐμοί.

ἀφ' ἑαυτῶν, ἵνα μὴ μείνη ἐν τῇ ἀμπύλῳ· ἄπως ἕδὲ ὑμεῖς, ἵνα μὴ ἐν ἑμοὶ μείνητε.

5 Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀμπύλῳ, ὑμεῖς τὰ κλήμαρα· ὁ ῥῆμα ἐν ἑμοί, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ, ἔγῳ· φέρει καρπὸν πολὺν· ὅτι χωρὶς ἐμῶν ἂ δύνασθε ποιεῖν ἕδεν.

6 Ἐὰν μὴ ἴς μείνη ἐν ἑμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλήμα, ἔ ἐκχεθήσῃ καὶ σω-ἀγασιν αὐτὴ, καὶ ἴς πῦρ βιάσῃ, ἔ καίσεται.

7 Ἐὰν μείνη ἐν ἑμοί, καὶ τὰ ῥήμαρα ἐν ἐμοὶ μείνη, ὁ ἱσὺ θλήσῃ αἰτήσασθε, καὶ θρήσεται ὑμῖν.

8 Ἐν τούτῳ ἰδέσασθε ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρῃτε· καὶ θρήσασθε ἑμοὶ μαθηταί.

9 Καθὼς ἠγάπησέν με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ ἠγάπησεν ὑμᾶς· μένωσιν ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ.

10 Ἐὰν ζῶ ἐν θλάσει μου θρήσῃτε, μνησθῆτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου· καθὼς ἐγὼ ζῶ ἐν θλάσει ἔ πατρός μου πτήρηκα, καὶ ῥῆμα αὐτῶ ἐν τῇ ἀγάπῃ.

11 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἡ χάρα ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνη, καὶ ἡ χάρα ὑμῶν πληρωθῇ.

12 Αὐτῇ ἐσὶν ἡ οὐβλή ἡ ἐμὴ, ἵνα ἀγαπήσῃ ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς.

13 Μείζονα ταύτης ἀγάπης ἕδεις ἔχει, ἵνα πῆς ἔ ψυχῶν αὐτῶ θῆ ἕπερ ἔ ἡ αὐτῶ.

14 Ἰμῆς φίλοι μου ἐστῖ, ἵνα ποιῆτε ἔσα ἐγὼ ἐντίδομαι ὑμῖν.

15 Οὐκ ἐπὶ ὑμᾶς λίσω δύλους· ὅτι ὁ δὲ-λῶ ἐσὶν οἱδὲ τί ποιεῖ αὐτῶ ὁ κύριος· ὑμᾶς ἡ εἶρηκα φίλους, ὅτι πᾶσα ἡ ἔκαστα πᾶσα ἔ πατρός μου, ἐγνώρισται ὑμῖν.

16 Οὐχ ὑμεῖς με ἰξελίξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἰξελίξασθαι ὑμᾶς, καὶ ἔρηκα ὑμᾶς, ἵνα ὑμᾶς ἕπερ ἡ, καὶ καρπὸν φέρῃτε, ἔ ὁ καρπὸς ὑμῶν ῥῆμα· ἵνα ὁ, ἡ αὐ αἰτήσῃ ἔ πατρός ἐν τῷ ἰσὺ ῥῆμα μου, δῶ ὑμῖν.

17 Ταῦτα ἐντίδομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπήσῃτε ἀλλήλους.

18 Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, θνήσκει· ὅτι ἐμὴ πᾶσαν ὑμῶν μείσησιν.

19 Εἰ ἐν ἑμὶ κόσμος ἦτε, ὁ κόσμος αὐτὸ ἰδὸν ἰφίλη· ὅτι ἡ ἐν ἑμὶ ἔκαστα ἐκ ἐστῖ, ἀλλ' ἐγὼ ἰξελίξασθαι ὑμᾶς ἐκ ἑμῶν, ἀλλ' ἐγὼ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος.

20 Μνησθῆσθε ἔ λόγους ἐγὼ ἐπέτω ὑμῖν· Οὐχ ἔσθαι δὲ ἔ μείζονα ἔ κρείων αὐτῶ. εἰ ἐμὴ ἰδὼξαν, καὶ ὑμᾶς δῶξασιν· εἰ ἔ λόγους με ἰτήρησαν, καὶ ἔ ὑμῖν προσηθήσασιν.

21 Ἀλλὰ ταῦτα πᾶσα ποιῆσῃ ὑμῖν ἀλλ' ἐπὶ ὄνομα μου, ὅτι ἐσὶν εἰδὸν ἔ πῆψασθαι με.

22 Εἰ μὴ ἔληθον, καὶ ἰλάσθαι αὐτοῖς, ἀμαρτίαν ἐσὶν ἔχον· νῦν ἡ πᾶσα ἐκ ἔχον πᾶσα ἔ ἀμαρτίας αὐτῶν.

23 Ὁ ἐμὴ μισῶν, καὶ ἔ πατέρω μου μισεῖ.

24 Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἰποιῆσα ἐν αὐτοῖς ἀ ἕδεις ἀλλ' ἐπποιῆσαι, ἀμαρτίαν ἐσὶν ἔχον· νῦν ἡ καὶ ἰωσθήσασιν, ἔ μεμίσῃσιν, καὶ ἐμὴ καὶ ἔ πατέρω μου.

25 Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν· ὅτι ἰμῆσθαι με δωρεάν.

26 Ὅσα ἡ ἔληθον ὁ πᾶσα κλήσῃ, ὅτι ἰσὺ πῆψω ὑμῖν πᾶσα ἔ πᾶσιν, (τὸ πνεῦμα ἡ ἀληθείας, ὁ πᾶσα ἔ πᾶσιν ἐκπερσῆσιν) ἐκείτος μαρτυρήσῃ πᾶσα ἐμῶ.

27 Καὶ ὑμεῖς ἡ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἐκ' ἔργων μετ' ἐμῶ ἐστῖ.

Κεφ. 15. 16.

Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλιθῆτε.

2 Ἀποσυναῖσθαι ποιήσασιν ὑμᾶς ἀλλ' ἔργῳ ἔργῳ, ἵνα πᾶς ὁ δόπκλεισας ὑμᾶς, δῶξῃ λαοσῆσαν πᾶσα φέρῃ τῷ Θεῷ.

3 Καὶ ταῦτα ποιῆσῃ ὑμῖν, ὅτι ἐσὶν ἔγνωσαν ἔ πατέρω ἕδὲ ἐμῶ.

4 Ἀλλὰ

4 Ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἔταν ἔλθῃ ἡ ἄρα, μετῆρησθε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. ταῦτα ἔγωγε εἶπον ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν.

5 Νῦν ἔγωγε ἰσάωμιν ὑμῶν ἕως τῆς πίμψανθαι με, καὶ ἕδεις ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾶ με· Πῶς ἰσάωμιν;

6 Ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πτωλήρακεν ὑμῶν ἔκ καρδίας.

7 Ἀλλ' ἐγὼ ἔκ ἀληθείας λέγω ὑμῖν, συμφίρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπίθω· ἵνα γὰρ μὴ ἀπίθω, ὁ ὡδὲ κληθεὶς ἰσάωμιν ἕως ὑμῶν· ἵνα ἔγωγε πορεύω, πίμψω αὐτοὺς ἕως ὑμῶν.

8 Καὶ ἐλθὼν σκέιτο, ἐλίγξει τὸ κῆρυγμα πρὸς ἀμαρτίας, καὶ πρὸς δικαιοσύνης καὶ πρὸς κρίσεως.

9 Περὶ ἀμαρτίας μὲν, ὅτι ἐπιστεύσατε ἐν ἐμοί.

10 Περὶ δικαιοσύνης δ', ὅτι ἕως τῆς πίμψανθαι με ἰσάωμιν, ἔσκη ἔπι θεωρεῖτέ με.

11 Περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κίεραται.

12 Ἐπὶ πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' ἐδυνάστε βασιλεῖς ἄρα.

13 Ὅταν ἔλθῃ σκέιτο, τὸ πνιύμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμῶν εἰς πάντας τὰς ἀληθείας· ἐγὼ λαλήθη ἀφ' ἐαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἀκούση, λαλήσει, καὶ τὸ ἰσάωμιν ἀναχίλει ὑμῖν.

14 Ἐκεῖνο ἐμὲ δεξάσθαι, ὅτι ἐκ τῆς ἐμῆς λήψεται, καὶ ἀναχίλει ὑμῖν.

15 Πάντα ὅσα ἐχρὶ ὁ πατὴρ, ἐμὰ ἴσθη· καὶ τὰ ὅσα εἶπον ὅτι ἐκ τῆς ἐμῆς λήψεται, καὶ ἀναχίλει ὑμῖν.

16 Μικρὸν καὶ ἐθεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν, ἔσκη ἔπι με, ὅτι ἐγὼ ἰσάωμιν ἕως τῆς πίμψανθαι με.

17 Εἶπον ἔπι ἐκ τῆς μετῆρησθε αὐτῶν ἕως ἀλλήλων· τί ἴσθη ὁ λέγειν ἡμῖν· Μικρὸν καὶ ἐθεωρεῖτέ με· ἔσκη ἔπι με, καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὁψιδί με· καὶ ὅτι ἐγὼ ἰσάωμιν ἕως τῆς πίμψανθαι με.

18 Ἐλεγον οὖν· Τί ἴσθη ὁ λέγειν, τὸ μικρὸν; ἔσκη ὁψιδί με πάλιν.

19 Ἐγὼ οὖν ὁ ἴσθη ὅτι ἦτολον αὐτοὺς ἐρωτᾶν, καὶ εἶπον αὐτοῖς· Πῶς ἴσθη ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων ὅτι εἶπον· Μικρὸν, ἔσκη ἔπι με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὁψιδί με;

20 Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι κλαύσθη ἔσκη ἔπι ὑμῖν, ὁ δὲ κῆρυγμα χαρήσεται ὑμῖν, ὅτι ἔσκη ἔπι ὑμῖν, ὅτι ἔσκη ἔπι ὑμῖν, ὅτι ἔσκη ἔπι ὑμῖν, ὅτι ἔσκη ἔπι ὑμῖν.

21 Ἡ ἐμὴ ὅταν πείνη, λύπη ἔσκη ὅτι ἔσκη ἔπι ὑμῖν, ὅταν δὲ γλυκὴ τὸ πνεῦμα, ἔσκη ἔπι ὑμῖν, ὅτι ἔσκη ἔπι ὑμῖν, ὅτι ἔσκη ἔπι ὑμῖν, ὅτι ἔσκη ἔπι ὑμῖν.

22 Καὶ ὑμῖν οὖν λύπη μὲν ἔσκη ἔπι ὑμῖν, ὅτι ἔσκη ἔπι ὑμῖν, ὅτι ἔσκη ἔπι ὑμῖν, ὅτι ἔσκη ἔπι ὑμῖν, ὅτι ἔσκη ἔπι ὑμῖν.

23 Καὶ ἐν σκέπῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ ἔσκη ἐρωτᾶτε ὑμῖν. Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅσα ἀκούση, λαλήσει, καὶ τὸ ἰσάωμιν ἀναχίλει με, δύναιτο ὑμῖν.

24 Ἐως ἄρα ἔσκη ἔπι ὑμῖν, ὅτι ὅσα ἀκούση, λαλήσει, καὶ τὸ ἰσάωμιν ἀναχίλει με, δύναιτο ὑμῖν.

25 Ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔσκη ἔπι ὑμῖν, ὅτι ὅσα ἀκούση, λαλήσει, καὶ τὸ ἰσάωμιν ἀναχίλει με, δύναιτο ὑμῖν.

26 Ἐν σκέπῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ ἔσκη ἐρωτᾶτε ὑμῖν, καὶ ἐλίγξει ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἰσάωμιν ἕως τῆς πίμψανθαι με.

27 Αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμῶν, ὅτι ὑμῖν ἐμὲ φιλήσει, ἔσκη ἔπι ὑμῖν, ὅτι ἔσκη ἔπι ὑμῖν, ὅτι ἔσκη ἔπι ὑμῖν, ὅτι ἔσκη ἔπι ὑμῖν.

28 Ἐξήλθον ὡδὲ ἔσκη ἔπι ὑμῖν, καὶ ἐλθὼν εἰς τὸ κῆρυγμα· πάλιν ἀφ' ἐμοῦ τὸ κῆρυγμα, ἔσκη ἔπι ὑμῖν ἕως τῆς πίμψανθαι με.

29 Λέγουσιν αὐτῶν οἱ μετῆρησθε αὐτῶν ἕως ἀλλήλων, καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὁψιδί με· καὶ ὅτι ἐγὼ ἰσάωμιν ἕως τῆς πίμψανθαι με.

διπ πηλφωμῆροι εἰς ἐν, ἔϊνε ζωώσκη ὁ
 κάμθ' ὅτι σύ με ἀπίσφλας, κῆ ἡζά-
 πητας αὐτῆς, κηθῶς ἐμὶ ἡζάπητας.

24 Πάτερ, ἔς δίδωκῆς μοι, θείλω
 ἵνα ὅπως ἐμὶ ἐγώ, κακῆνοι ὡς μετ'
 ἱμῶ' ἵνα θωρῶσι τ' δόξην τ' ἐμὲν ἡ
 ἰδωκῆς μοι, ὅτι ἡζάπητας με πῶθ κη-
 θβολῆς κόσμου.

25 Πάτερ δέξασθε, κηθ' ὁ κόσμθ' σε
 οὐκ ἐγνώ, ἐγὼ δὲ σε ἐγνώ, κῆ ἔπει ἐγνώ-
 καὶ ὅτι σύ με ἀπίσφλας.

26 Καθ' ἐγνώσεα αὐτοῖς τὸ ὄνομα
 σου, ἔγνωρῶν ἵνα ἡζάπητῆ ἡζάπη-
 τῆς με, ἐν αὐτοῖς ἡ, κηθ' ἐν αὐτοῖς.

Καθ. ιη'. 18.

Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐξῆλθε σὺν τοῖς
 κηθῆταις αὐτῶ πέραν τ' κηθῆρῶν
 τ' Κέδρων, ὅπως ἡ κῆθ' , εἰς ὅν εἰσ-
 ἔλθῆν αὐτὸς κῆ οἱ κηθῆται αὐτῶ.

2 Ἡ δὲ ἔϊ ἔϊδακῆς ὁ πῶθφιδῶς αὐτὸν,
 τ' τόπον ὅτι πολλὰκις σιωήθη ὁ Ἰη-
 σοῦς ἐκεί μτ' τ' κηθῆτων αὐτῶ.

3 Ὁ οὖν ἰδακῆς λαβὼν τ' σπῆραν, κῆ
 ἐκ τ' δὲ κηθῆριάν ἔφασαίτων ἔπηρη-
 ἱται, ἔρηται ἐκεί μτ' φασῶν κηθ' λαμ-
 πῶδων κῆ ὄσλων.

4 Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντῃ τῆ ἐσχό-
 μῃα ἐπ' αὐτὸν, ἐξελθὼν εἶπῆν αὐτοῖς·
 τίνα ζητεῖτε;

5 Ἀπεκρίθησαν αὐτῶ Ἰησοῦν τ' Να-
 ζωραῖον. Λίγη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ
 εἰμι. Εἰσηκῆ ἔϊ κῆ ἰδακῆς ὁ πῶθφιδῶς
 αὐτὸν μετ' αὐτῶν.

6 Ὡς ἔπειν αὐτοῖς· Ὅτι ἐγὼ εἰμι,
 ἀπῆλθον εἰς τῆ ὀπίσω, κῆ ἔπεισι κηθῆρῶν.

7 Πάλιν ἔπει αὐτῆς ἐπηρώησις· τίνα ζη-
 τεῖτε; Οἱ ἔπει· Ἰησοῦν τ' Ναζωραῖον.

8 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Εἶπον ἕκῆνοι ὅτι
 ἐγὼ εἰμι. εἰ οὖν ἐμὶ ζητεῖτε, ἀφῆτε τῆ-
 τῆς ἔπαρῃ.

9 ἵνα πληρωθῆ ὁ λόγθ' ὅτι εἶπῆν·
 Ὅτι ἔς δίδωκῆς μοι, οὐκ ἀπώλεισε ἐξ
 αὐτῶν ἕδῆν.

10 Σίμων ἔπει Πίτρος ἔχων κηθῆριον,
 εἴλκυσε αὐτῆν, ἔπεισε τ' τ' δὲ κηθῆριῶς
 δῦλον, κῆ ἀπῆλθον αὐτῶ τὸ ὄπισ τὸ
 δεξιόν. ἡ ἔϊ ὄνομα τῶ δῦλου Μάλας.

11 Εἶπῆν ἔπει ὁ Ἰησοῦς τῶ Πίτρον· Βάλε τ'
 κηθῆριον σου εἰς τ' θῆκῆν. τὸ πῶθφιδῶν ὁ
 δίδωκῆς μοι ὁ πατῆρ, ἔ μὴ πῶ αὐτό;

12 Ἡ οὖν σπῆρα ἔ ὁ κηθῆριον κῆ
 οἱ ἔπηρηται τ' ἰδακῆς σιωήμβοι τ'
 Ἰησοῦν, ἔ ἰδῆσαν αὐτόν.

13 Καθ' ἀπήρασθον αὐτὸν πῶθφιδῶς Ἀνασθ
 πῶθφιδῶν ἡ ἔπει πητῆρ ἔ Καθαίφας, ὅς
 ἡ δὲ κηθῆριῶς τ' σιωήμβοι ἐκείνῃ.

14 Ἡ ἔπει Καθαίφας ὁ συμβουλεύσας
 τοῖς ἰδακῆς ὅτι συμφῆρ ἵνα ἀπῆρα-
 ποι δὲ κηθῆριῶν ἔπει τ' λαῶν.

15 Ἡ κηθῆριῶς τῶ Ἰησοῦ Σίμων Πίτρος,
 ἔ ὁ ἄλλος κηθῆριῶς ὁ ἔπει κηθῆριῶς
 ἡ ἔπει κηθῆριῶς, κῆ πῶθφιδῶν
 τῶ Ἰησοῦ εἰς τ' αὐτῶ τ' κηθῆριῶς.

16 Ὁ ἔπει Πίτρος εἰσηκῆ πῶθφιδῶς τῆ θῆρῆ
 ἔξω. ἐξῆλθῆν οὖν ὁ κηθῆριῶς ὁ ἔπει
 ὅς ἡ ἔπει κηθῆριῶς, κῆ εἶπε τῆ
 θῆρῆ, κῆ εἰσηκῆ τ' Πίτρος.

17 Λίγη ἔπει ἡ πῶθφιδῶς ἡ θῆρῆ τῶ Πί-
 τῶν· Μὴ ἔ σὺ ἐκ τ' κηθῆριῶν εἰ τ' ἀπῆ-
 ρῆσαι τῆς; Λίγη ἐκείνῃ· Οὐκ εἰμι.

18 Εἰσηκῆσαν ἔ οἱ δῦλοι κῆ οἱ ἔπηρη-
 τῆ ἀπῆρακῆς πῶθφιδῶς, ὅτι ψῆρας
 ἡ, ἔ ἔπει κηθῆριῶν ἡ ἔπει μετ' αὐτῶ ὁ
 Πίτρος ἔπει κῆ πῶθφιδῶν.

19 Ὁ οὖν κηθῆριῶς ἡρώησε τ' Ἰησοῦν
 πῶθφιδῶ τ' κηθῆριῶν αὐτῶ κῆ πῶθφιδῶ τ'
 δεξιῶν αὐτῶ.

20 Ἀπεκρίθη αὐτῶ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ
 πῶθφιδῶς ἐλάλησε τῶ κόσμθ'· ἐγὼ
 πῶθφιδῶς ἡ ἔπει κηθῆριῶν ἐκείνῃ
 τῶ ἰησοῦ, ὅπως πάντοθεν οἱ ἰδακῆς σιω-
 ἔρηται, ἔ ἐκ πῶθφιδῶς ἐλάλησε ἔδῆν.

21 τί με ἔπει κηθῆριῶς; ἔπει κηθῆριῶν
 ἀκηθῆριῶς; ἐλάλησε αὐτοῖς ἡ ἔπει, ἔπει
 οἰδῆσαν ἡ εἶπον ἐγὼ.

22 Ταῦτα ἰὼν αὐτῷ ἐποίησεν, εἰς τὸ ὑπερηφανῶς περισηκῶς ἰδοὺς ῥαπισμοὺς τοῦ Ἰησοῦ, εἶπεν· Οὕτως ἀπεκράτη τῶν δούλων;

23 Ἀπεκράτη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ κηκῶς ἐλάλησεν μαρτύρησεν ὡς ἔστι κηκῶς· εἰ δὲ κηκῶς, τί με δόξεις;

24 Ἀπίστων οὖν αὐτῶν ὁ Ἄνας δεδιδυμένος ὡς Καϊάφας τῶν δούλων.

25 Ἰὼν δὲ Σίμων Πίτρος ἐστὺς κὶ θρηματόμην· εἶπεν οὖν αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; Ἡρώσιαθ εἰσὶν, ἔειπεν· Οὐκ ἔμει.

26 Λίγα εἰς ἐκ τῶν δούλων τῶν δούλων, συζητῶν ὡς ἀπέκρινε Πίτρος τὸ ὄπισθεν· Οὐκ ἴσως εἶδον ἐν τῶν κήπων μὲν αὐτοῦ;

27 Πάλιν οὖν Ἡρώσιαθ ὁ Πίτρος, κὶ ἀξίως ἀλίκαρ ἐφώνησεν.

28 Ἄγασιν ἐν τῷ Ἰησοῦν δὲ Καϊάφας εἰς τὸ πραιάροτον· ὡς ἰσχυρῶς κὶ αὐτοὶ ἐκ ἐσηλθον εἰς τὸ πραιάροτον, ἵνα μὴ μισοῦσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πῆμα.

29 Ἐξήλθον οὖν ὁ Πιλάτος ὡς αὐτοῦ, κὶ εἶπεν· Τίνα κατηγορεῖσθε φέρετε κτὲν ἀνθρώπων τούτων;

30 Ἀπεκράτησεν ἔειπεν αὐτῷ· Εἰ μὴ ὡς ἔστι κηκῶς, ἐκ αὐτοῦ σὺ περιδοκίμησθαι αὐτόν.

31 Εἶπεν ἔτι αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Λάθετε αὐτὸν ὑμεῖς, ἔκ τῶν νόμων ὑμῶν κρίνεται αὐτόν. Εἶπεν ἔτι αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς σὺν ἔξισιν ἀποκτείνουσι ὑδῆνα.

32 Ἰνα ὁ λόγος ἔστι Ἰησοῦν πληρωθῆναι, ὅν εἶπεν, σημεῖον πρὸς ἡμᾶς ἡμεῖς ἀποκτείνουσι.

33 Εἰσῆλθον οὖν εἰς τὸ πραιάροτον πάλιν ὁ Πιλάτος, ἔκ ἐφώνησεν τῷ Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;

34 Ἀπεκράτη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀφ' ἰουταῖοῦ σὺ τῷτο λέγεις, ἢ ἄλλοι σὺ εἶπεν ὡς ἔστι ἡμεῖς;

35 Ἀπεκράτη ὁ Πιλάτος· Μὴ ἰσχυρῶς Ἰουδαῖος εἰμι; τὸ ἔστιν ὅτι οἱ δούλων κηκῶς περιδοκίμησθαι σὺ ἐμοὶ τί ἐποίησας;

36 Ἀπεκράτη ὁ Ἰησοῦς· Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἐστὶν ἐκ τῆς κηκῶς τούτων· ἐκ τῆς κόσμου τούτου ὡς ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπερίστανται αὐτοῖς οἱ ἐμοὶ ἡγωνίζονται ἵνα μὴ ὑποδοκίμησθαι τοῖς Ἰουδαίοις· ἔστι ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ ἐκ τῆς ἐπιπέδου.

37 Εἶπεν ἔτι αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκ ἔστιν βασιλεὺς εἶ σὺ; Ἀπεκράτη ὁ Ἰησοῦς· Σὺ λέγεις ὅτι βασιλεὺς εἰμι ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς τῷτο κατηγορησάμενος, κὶ εἰς τῷτο ἐλάλυσθαι εἰς τὸ κόσμον, ἵνα μαρτυρήσῃ τῷ ἀληθείᾳ· Πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας, ἀκούει μου ἐφ' ὧν.

38 Λίγα αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Τί ἐστὶν ἀληθεία; Καὶ τῷτο εἶπεν, πάλιν ἐξήλθεν ὡς τῶν Ἰουδαίων, κὶ λίγα αὐτοῖς· Ἐγὼ ὑδῆνα αἰτίαν ἀπέδωκα ἐν αὐτῷ.

39 Ἐστὶ δὲ σωθήσθε ὑμῖν ἵνα ἔνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ πῆμα· βέλιθε ἔτι ὑμῖν ἀπολύσω τὴν βασιλείαν τῶν Ἰουδαίων;

40 Ἐκραύλασεν ἔτι πάλιν πάντες, λέγοντες· Μὴ τῷτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββῆν· ὡς ἔστι ὁ Βαραββῆς λεηστής.

Κεφ. 19.

Τὸ ὅτι ἔτι ἔλαβεν ὁ Πιλάτος τὴν ἰσχυρῶς, κὶ ἰσχυρῶς.

2 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι πλεῖστοι ἐτίθησαν ἐκ τῶν ἀκαθῶν, ἐτίθησαν αὐτῷ τῇ κεφαλῇ, κὶ ἰσχυροὶ πορφυρῶν περιδοκίμησθαι αὐτόν.

3 Καὶ ἔλεγον· Καὶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, κὶ ἰδὺν αὐτῷ ῥαπισμοῦ.

4 Ἐξήλθον ἔτι πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτος, καὶ λίγα αὐτοῖς· Ἰδοὺ, ἔγωγε ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι ἐν αὐτῷ ὑδῆνα αἰτίαν ἀπέδωκα.

5 Ἐξήλθον ἔτι ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὴν ἀκαθῶν ἐπίφανον, ἔκ τῶν πορφυρῶν ἰσχυρῶν. Καὶ λίγα αὐτοῖς· Ἰδοὺ ὁ ἀνθρώπος.

28 Μετὰ τῦτο εἰδὼς ὁ ἰησοῦς ὅτι πάν-
τα ἤδη πετέλιται, ἵνα πληρωθῇ ἡ γρα-
φή, λέγει· Διψῶ.

29 Σκυῖος ἦν ἐκεῖ ὄξυς μιστῖν. οἱ δὲ,
πληθύνοντες ἀπόγονοι ὄξυς, ἐνόσῳ πη-
ριθύνει, παροσώσκων αὐτὸ τὸ μέλι.

30 Ὅτι οὐκ ἴλατο τὸ ὄξυς ὁ ἰησοῦς,
εἰπε· Τετέλιται καὶ κλίνας τὸ κεφάλιν,
παριδῶκε τὸ πνεῦμα·

31 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μένη ἐπι-
στῆσαυρὸν τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ,
ἔπειθ' ὤρθησαν ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν λέγοντες· (ὡς γὰρ μεγάλη
ἡ ἡμέρα ἐκείνη ἦν σαββάτου) ἠρώτησαν
τὸν Πιλάτον ἵνα κραταῶσιν αὐτῶν τὰ
σκέλη, ἐδρῶσιν.

32 Ἦλθοι οὖν οἱ γραῖκῶται, καὶ ἔργον
ᾧ ᾤοντο κρατῆσαι τὰ σκέλη, καὶ ἔργον
ἄλλο ἔσυσταυρωθῆναι αὐτῶν·

33 Ἐπὶ δὲ τῷ ἰησοῦ ἐλθόντι, ὡς εἶδον
αὐτὸν ἤδη πθινηκόπε, ἔκλειψεν αὐ-
τῶν τὰ σκέλη·

34 Ἀλλ' εἰς τὸ γραῖκῶτων λόγῳ αὐ-
τῶν ἔπαυσα ἰουδαῖοι, ἐδρῶσιν ἐξῆλθον
αὐτῶν καὶ ὕδωρ.

35 Καὶ ὁ ἰωρακὸς μεμαρτυρηκεῖ, ἐδρῶ-
σιν αὐτῶν ἐν ἡ μαρτυρία· καὶ ἐντος οἴ-
δου ὁ παλῆθ' ἰσθῆ, ἵνα ὑμεῖς πιστεύσῃτε·

36 Ἐξῆλθον γὰρ ταῦτα ἵνα ἡ γραφή
πληρωθῇ· Ὅς ἔστιν ἡ σωτηρία ἡμεῖς αὐτῶν.

37 Καὶ πάλιν ἰσθῆ γραφή λέγει·
Ὅψονταί ἐν ὁ ἰσθῆ ἡμεῖς.

38 Μετὰ δὲ ταῦτα ἠρώτησε τὸν Πιλά-
τον ὁ ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, (ὡς
μαθητὴς ἦν ἰησοῦ, κρυπτομένῳ δὲ ἀπὸ
τῶν Ἰουδαίων) ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα
ἡ ἰησοῦ· καὶ ἐπίτεψεν ὁ Πιλάτος· ἡλ-
θον οὖν καὶ ἡμεῖς τὸ σῶμα ἡ ἰησοῦ.

39 Ἦλθον δὲ Νικοδήμους (ὁ ἐλθὼν πρὸς
τὸν ἰησοῦν νυκτὸς τηρεῖν αὐτόν) φέρων μίμνα
σμίρνης καὶ ἄλλοις ὡς εἰς λίθους ἰσθῆ.

40 Ἐλαβον ἔπειθ' ὁ σῶμα ἡ ἰησοῦ, καὶ
ἔθηκεν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ, ὅτι ἦν ἡμέρα
ἡ ἰσθῆ.

καθὼς ἦτος ἐπὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἐν ἡμεῖς.

41 Ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσταυρώθη
καὶ ἡ ἰσθῆ, καὶ ἐν τῷ τόπῳ μνημεῖον κρυ-
πτόν, ἐν ὁ ἡμεῖς ἔδειξεν ἐπὶ τῆς.

42 Ἐκεῖ οὖν ἀπὸ τῶν ἰσθῆ ἡμεῖς
τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἰσθῆ ἡμεῖς τὸ μνημεῖον,
ἡμεῖς τῶν ἰησοῦν.

Κιφ. κ'. 20.

Τῆ δὲ μῆρας τῶν σαββάτων Μαρία ἡ
Μαγδαλίνη ἔρχεται πρὸς σκο-
πίας ἐπὶ ἡμεῖς, εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ βλέπει
τὸ λίθον ἡμεῖς ἐν τῷ μνημεῖον·

2 Τρεῖς οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμων-
να Πίτρον, ἐπρὸς τὸ ἄλλο μνημεῖον
ὅτι ἰσθῆ ἡμεῖς καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦσαν
τὸν Κύριον ἐν τῷ μνημεῖον, καὶ οὐκ εἶ-
δαμεν τῶν ἡμεῖς αὐτῶν.

3 Ἐξῆλθον οὖν ὁ Πίτρος· ἐπὶ ἄλλο
μαθητῆς, καὶ ἡμεῖς εἰς τὸ μνημεῖον.

4 Ἐπρὸς δὲ οἱ δύο ὁμοῦ, καὶ ὁ ἄλλο
μαθητῆς πρὸς δρῶμα τῶν Πίτρον,
καὶ ἦλθον πρὸς τὸ μνημεῖον.

5 Καὶ πρὸς κύψας, βλέπει κείμνα
τῶν ὀσθῆων· ἡμεῖς οἱ ἡμεῖς.

6 Ἐρχεται ἔπειθ' ὁ Σίμων Πίτρος ἀπο-
λυσθῆναι αὐτῶν, καὶ ἡμεῖς οἱ ἡμεῖς εἰς τὸ μνη-
μεῖον, ἐπρὸς τῶν ὀσθῆων κείμνα,

7 Καὶ ὁ σαρδάριον ὁ ἡμεῖς ἐπὶ τῶν κεφαλῆς
αὐτῶν, ἡμεῖς τῶν ὀσθῆων κείμνα ἡμεῖς
καὶ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν ἡμεῖς εἰς ἵνα τῶν.

8 Τότε οὖν ἡμεῖς οἱ ἡμεῖς καὶ ὁ ἄλλο μα-
θητῆς ὁ ἐλθὼν πρὸς τῶν ἡμεῖς εἰς τὸ μνημεῖον,
καὶ εἶδον, ἐπὶ τῶν ὀσθῆων·

9 Οὐδέπω γὰρ ἡμεῖς ἡμεῖς τῶν γραφῶν, ὅτι
δοῖ αὐτὸν ἐν νεκρῶν ἀναστῆναι.

10 Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἡμεῖς
οἱ μαθηταί·

11 Μαρία δὲ εἰσῆκε πρὸς τὸ μνη-
μεῖον κλαίονσα ἔξω· ὡς οὐκ ἔκλειψεν
παρῆκεν εἰς τὸ μνημεῖον.

12 Καὶ ἡμεῖς δύο ἀγγέλους ἐπὶ τῶν
κεφαλῶν, καὶ τῶν ὀσθῆων, ἵνα πρὸς τῶν κεφα-
λῶν, καὶ

λῆ, κὶ ἵνα ὡς τοῖς ποσίν, ὅπως ἔκφτο
τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

13 Καὶ λίγυσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· Γύναι, τί κλαίεις; Λίγα αὐτοῖς· Ὅτι ἤρην τὸ κύ-
ελόν μου, κὶ σὺ οἶδα πῶς ἔζηκας αὐτόν.

14 Καὶ ταῦτα ἐπεῖσα, ἐσάφη εἰς
τὸ ὀπίσω, κὶ θύρα τὸ Ἰησοῦ ἐστῶτα· Ἐ-
σὺκ ἤδη ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστίν.

15 Λίγα αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί
κλαίεις; πῶς ζητεῖς; Ἐκεῖνη, δοκῶσα ὅτι
ὁ κηρυχὸς ἐστίν, λίγα αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ
ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι πῶς αὐτόν
ἔζηκας· καὶ γὰρ αὐτὸν ὄρω.

16 Λίγα αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία, στρα-
φείσα ἐκεῖνη λίγα αὐτῷ· Φαββυλ, ὁ
λίγεται, διδάσκαλε.

17 Λίγα αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μὴ μὲν ἄπλη-
ῶπα γὰρ ἀναβίβηκας ὡς τὸ πατέρα
μου· πορεύω ἕως τῶν ἀδελφῶν μου,
κὶ ἐπὶ αὐτοῖς· ἀναβαίνω ὡς τὸ πα-
τέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν, ἔθιόν
μου καὶ θιόν ὑμῶν.

18 Ἐρχεται Μαρία ἡ Μαγδαλιανὴ
ἀπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι ἰώρε-
κε τὸ Κύριον, κὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

19 Οὐσης οὐδ' ὄφιας τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνη
τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, ἔτ' θύρας κε-
κλωσμένων, ὅπως ἦσαν οἱ μαθηταὶ σω-
πηγμοὶ διὰ τὸ φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλ-
θιν ὁ Ἰησοῦς, κὶ ἔση εἰς τὸ μίσην, καὶ λί-
γα αὐτοῖς· Εἰρήνῃ ὑμῖν.

20 Καὶ τῷ τοῖς ἐπὶ, ἰδέξεν αὐτοῖς τοὺς
χεῖρας καὶ τὸ πλῆρες αὐτῶν. Ἐχέρησαν
ἔτι οἱ μαθηταὶ ἰδοῦντες τὸ Κύριον.

21 Εἶπεν ἔτι αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν·
Εἰρήνῃ ὑμῖν· κερῶς ἀπίσταλκέ με· ὁ
πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς.

22 Καὶ τῷ τοῖς ἐπὶ, εὐφύσησε, κὶ λί-
γα αὐτοῖς· Λάβετε πνεῦμα ἅγιον.

23 Ἄνοιων ἀφήτε τοὺς ἁμαρτίας, ἀ-
φίεται αὐτοῖς· ἀνὴρ κερῶν, κε-
κρωτῶνται.

24 Ὁμοῦς ἕ, εἰς ἐκ τῶν δώδεκα,
λεγομένων Διδύμων, σὺκ ἰω μετ'
αὐτῶν ὅτι ἦλθιν ὁ Ἰησοῦς.

25 Ἐλεγον ἔτι αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθη-
ταί· Ἐώρακα μὲν τὸ Κύριον. Ὁ δὲ εἶπε
αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐ-
τῶν τὸ τύπον τῶν ἰσχυρίων, κὶ βάλλω τὸ δά-
κτυλόν μου εἰς τὸ τύπον τῶν ἰσχυρίων, καὶ
βάλλω τὸ χεῖρά μου εἰς τὸ πλῆρες αὐ-
τῶν, ἔτι μὴ πιστεύσω.

26 Καὶ μετ' ἡμέρας ἄκτω πάλιν ἦ-
σαν ἴσω οἱ μαθηταὶ αὐτῶν, κὶ Ὁμοῦς
μετ' αὐτῶν· ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θύρων
κεκλωσμένων, καὶ ἔση εἰς τὸ μίσην,
εἶπεν· Εἰρήνῃ ὑμῖν.

27 Εἶπα λίγα τῷ Ὁμοῦ· Φίρε τὸ δά-
κτυλόν σου ὡς ἐκεῖ, κὶ ἴδω τοὺς χεῖρας μου·
καὶ φίρε τὸ πλῆρες μου, ἔτι βάλλω εἰς τὸ
πλῆρες μου· καὶ μὴ γίνῃ ἄπιστος, ἀλ-
λά πιστός.

28 Καὶ ἀπεκράθη ὁ Ὁμοῦς, κὶ εἶπεν
αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου ἔθιός μου.

29 Λίγα αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὑπὶ ἰώρε
κᾶς μου, Ὁμοῦ, πιστεύσεις· μα-
κάριοι οἱ μὴ ἰδοῦντες, καὶ πιστέ-
σωσιν.

30 Πολλὰ μὲν ἔτι καὶ ἄλλα σημεῖα
ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν
αὐτῶν, ἀ σὺκ ἔτι γεγραμμένα ἐν τῷ
βιβλίῳ τούτῳ.

31 Ταῦτα ἕ γέγραπται, ἵνα πιστέ-
σητε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστίν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς
θεοῦ, κὶ ἵνα πιστεύσιντες ζωὴν ἔχητε ἐν
τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Κεφ. κα'. 21.

Μετὰ ταῦτα ἐφαιήσθησαν ἑαυτῶν
πάλιν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ
τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφαιή-
ρασι ἕ ἕτως·

1 Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πίτρος, ἔθι-
μοῦς ὁ λεγομένων Διδύμων, καὶ Να-
θαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανῆ τῆς Γαλιλαίας,

οἱ τῶν Ζιβεδαιῶν, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθη-
τῶν αὐτοῦ δύο.

3 Λίγα αὐτοῖς Σίμων Πίτρος· Ὑπ-
άνω ἀλιεύει· Λίγισσι αὐτῶν. Ἐρχοῦσθε
καὶ ἡμεῖς σὺν σοι. Ἐξῆλθον, καὶ ἀντίβησαν
εἰς τὸ πλοῖον ἄφνης, καὶ ἐσκήνην τῆ
ρυκτὴ ἱπίασω ὑδίν.

4 Πρωίας ἡ δὴ ἡρομῆρας ἔση ὁ Ἰη-
σοῦς εἰς τὸν αἰμαλόν· ἔμφοτοι ἠδύσαντο οἱ
μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν.

5 Λίγα οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Παιδιά,
μή τι περὶ σφάγιος ἔχητε; Ἀπεκρίθησαν
αὐτῶν· Οὐ.

6 Ὁ δὲ εἶπε αὐτοῖς· Βάλειτε εἰς τὴν δε-
ξιὰ μίσην ὑμῶν τὰ δικτυοῖν. Ἐσκή-
σθη. Ἐσκαλοῦντες, καὶ σὺν ἑπ' αὐτὸν ἰκθύ-
σασί ἰχθυοῦσθε ἀπὸ τῶν πλεονεξῶν τῶν ἰχθύων.

7 Λίγα οὖν ὁ μαθητῆς σκεῖν· ὅτι
ἠγάπη ὁ Ἰησοῦς, τῶν Πίτρον· Ὁ Κύριός
ἐστίν. Σίμων οὖν Πίτρος, ἀκούσας ὅτι
ὁ Κύριός ἐστιν, τὸ ἐπιδύτιον διεζώσασθε.
(ὡς ἡδὲ ἡμεῖς) καὶ ἔβαλον ἑαυτοὺς εἰς τὴν
θάλασσαν.

8 Οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῶν πλοιοκρά-
των ἦλθον, (ὡς ἡδὲ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς,
ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν Ἀμφιργείων) συρο-
ντες τὰ δικτυοῖν τῶν ἰχθύων.

9 Ὡς ἔτι ἀπίβησαν εἰς τὴν γῆν, βλί-
πυσιν ἀθηνακίαν κερδύλλου, καὶ ὀψάριον
ἐπιπέδιον, καὶ ἄρτον.

10 Λίγα αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐπίσχετε ἀπὸ
τῶν ὀψαρίων ὡς ἱπιάσθητε νῦν.

11 Ἀντίβη Σίμων Πίτρος, καὶ εἶπε
τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μισθὸν ἰχθύων με-
γάλων ἕκαστος πηληγοῦσθε τριῶν· καὶ το-
σούτων ὄντων σὺν ἐρίσθη τὸ δίκτυον.

12 Λίγα αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε· ἄρ-
τήσασθε. Οὐδείς ἡ ἰσχύει τῶν μαθητῶν
ἐξιστάσθαι αὐτῶν, Σὺ τίς εἶ; εἰδότες ὅτι
ὁ Κύριός ἐστιν.

13 Ἐλάττω ἔτι ὁ Ἰησοῦς, καὶ λαμβάνει
τὸ ἄρτον, καὶ δίδωσι αὐτοῖς, καὶ τὸ ὀψά-
ριον ὁμοίως.

14 Τῆτο ἡδὴ τρίτον ἐφανέρωθη ὁ Ἰη-
σοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἰαχθεῖς ἐκ
κερῶν.

15 Ὅτι οὖν ἠερίσθησαν, λίγα τῶν Σίμων-
τι Πίτρον ὁ Ἰησοῦς· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγα-
πᾶς με πλεονεξοῦ τῶν τῶν; Λίγα αὐτῶν· Ναὶ
Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλοῦσι. Λίγα αὐ-
τῶν· Βόσκει τὰ θρῦα μου.

16 Λίγα αὐτῶν πάλιν δεύτερον· Σί-
μων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με; Λίγα αὐτῶν·
Ναὶ Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλοῦσι. Λί-
γα αὐτῶν· Ποίμην τι πρεσβύτης μου.

17 Λίγα αὐτῶν τὸ τρίτον· Σίμων Ἰω-
νᾶ, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πίτρος ὅτι
εἶπε αὐτῶν τὸ τρίτον· Φιλεῖς με; καὶ
εἶπε αὐτῶν· Κύριε, σὺ πᾶντα οἶδας· σὺ
γινώσκεις ὅτι φιλοῦσι. Λίγα αὐτῶν ὁ Ἰη-
σοῦς· Βόσκει τὰ πρεσβύτης μου.

18 Ἀμὲν ἀμὲν λέγω σοι, ὅτι ἦς ἐνώ-
πριον, ἐζώνεις σταντὸν, καὶ περὶ πᾶ-
ντος ὅπου ἤπληες ὅταν ἡ γροσση, ἐπί-
νεις τὰς χεῖρας σου, καὶ ἄλλοι σὺ ζώσθαι,
καὶ οἶσθαι ὅπου ἔθελεις.

19 Τῆτο δὲ εἶπε, σημερινῶν πῶς θα-
νάτω δεξασθὲν τὸ Θεῖον. Καὶ τῆτο εἰπὼν,
λίγα αὐτῶν· Ἀγγελῶθαι μοι.

20 Ἐπιγραφῆς δὲ ὁ Πίτρος· βλίπτει
τὸν μαθητῶν ὅτι ἠγάπη ὁ Ἰησοῦς, ἀγ-
λαθῶντα, ὅς καὶ ἀνίπισιν ἐν τῶν δέειν
ἐπὶ τὸ σῆμα αὐτοῦ, καὶ εἶπε· Κύριε, τίς
ἐστίν ὁ ἄγγελός σου;

21 Τῆτο ἰδὼν ὁ Πίτρος· λίγα τῶν
Ἰησοῦ· Κύριε, ἔτι δὲ ἡ;

22 Λίγα αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν
θῆλω μὲν ἕως ἔρχομαι, τί περὶ σὺ; σὺ
ἀγγελῶθαι μοι.

23 Ἐξῆλθον ἔτι ὁ λόγος ἔτι εἰς τὰς
ἀδελφούς, ὅτι ὁ μαθητῆς σκεῖν· σὺν
ἀποθήσθαι· καὶ σὺν εἶπεν αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς
ὅτι σὺν ἀποθήσθαι· ἀλλ'· Ἐὰν αὐτοὺς θῆ-
λω μὲν ἕως ἔρχομαι, τί περὶ σὺ;

24 Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητῆς ὁ μαρτυρῶν
καὶ

ὄφει τάτων, ἐ γράψας ταῦτα κὺ οἶδα-
 μὴ ὅτι ἀληθὴς ἐστι ἡ μαρτυρία αὐτῆ.
 2 Ἐστὶ δὲ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν

ὁ Ἰησοῦς, ἅπαντα ἴαν γράφεται καθ' ἑν,
 ἕδὲ αὐτὸν εἰμεν τὸ ἅγιον χριστοῦ τῆ
 γραφομένη βιβλία. Ἀμὲν.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ
 ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

Κεφ. α'. 1.

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐ-
 πισημάμην περὶ πάντων,
 ᾧ Θιόφιλι, ὃν ἤρξατο ὁ Ἰη-
 σῆς ποιῆν τε κὺ διδάσκην,

2 Ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐν τελευτῆμ^{ου} τοῖς
 ἀποστόλοις ἀφ' ἐκείνου ἀρχὴν, ἕς
 ἐξελξατο, ἀνελήθη.

3 Οἷς κὺ περιήσθησαν ἰαυτοῖς ζῶντα μ^ε
 τὸ παθεῖν αὐτῶν, ἐν πολλοῖς πικμη-
 ραῖσι, δι' ἡμερῶν ποσὸν ἔχοντα ὅτι αὐτοῖ-
 μ^{ου} αὐτοῖς, κὺ λίγων τῶν περὶ τὴ βα-
 σιλείας τ^ῆ οἰκ^ῆ.

4 Καὶ συναλιζομένων περιήλθεν
 αὐτοῖς ἀπὸ ἱεροσολύμων μὴ χωρίζο-
 σθαι, ἀλλὰ περιελθεῖν τὴν παρθεσίαν τ^ῆ
 πατρὸς, ἧ ἠκούσατέ με.

5 Ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι,
 ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσθε ἐν πνεύματι
 ἀρχὴν ἢ μ^ε πολλὰς ταύτας ἡμέρας.

6 Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες, ἐπρωτόν
 αὐτῶν, λόγοις Κύριος, ἐν τῷ χρόνῳ
 τῷ τῷ ἀποκαθιστάς τὴν βασιλείαν τῆ
 Ἰσραήλ;

7 Εἶπι δὲ πρὸς αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν ἐστὶ
 γνώμα χρόνος ἢ καιρὸς ἕς ὁ πατήρ
 ἔθελον ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ.

8 Ἀλλὰ λήψαθε δύναμιν ἐπιληθόν-
 τ^{ου} τ^ῆ ἀρχὴν πνεύματι ἐφ' ὑμᾶς· καὶ
 ἰσοδί μοι μαρτυρεῖτε ἐν τῇ Ἱερουσαλήμ
 κὺ ἐν πίστῃ τῇ Ἰουδαίᾳ ἔ Σαμαρείᾳ,
 καὶ ἐπὶ ἅσασιν ἔσται τὸ γῆς.

9 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, βλεπόντων αὐ-

τῶν ἐπήρθη, κὺ ἐφέλη ὑπόλαβεν αὐ-
 τῶν δὲ τὸ ὄφθαλμοῖς αὐτῶν.

10 Καὶ ὡς ἀπίστοις ἦσαν εἰς τὸν
 χρόνον, πορεύομενος αὐτῶν, ἐ ἰδὼν, ἀδελφοὺς
 περιήρχετο αὐτοῖς ἐν ἰσθμῷ λαοῦ,

11 Οἱ κὺ εἶπον· Ἀδελφοὶ Γαλιλαῖοι, τί
 ἐσηκαστέ ἐμβλίπεις εἰς τὸ ἔρανον; ὅτι
 ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀνακληθὲς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸ
 ἔρανον, ὅπως ἐλόγηται ὁ τρόπος ἰσθ-
 σάδος αὐτοῖς πορεύομενος εἰς τὸ ἔρανον.

12 Τότε ὑπέσπρυσαν εἰς Ἱερουσαλήμ.
 ἀπὸ ἔρανος τ^ῆ κελευμένη Ἐλαυτός, ὁ ἐστὶν
 ἰσθμὸς Ἱερουσαλήμ, σαδοῦατος ἔχει

13 Καὶ ὅτι ἐσηλθον, ἀπίστοις εἰς ὑπο-
 ἔρανον, ἢ ἦσαν κατὰ μόνους, ὅτι Πέτρος
 κὺ Ἰακώβ^{ου}, καὶ Ἰωάννης, ἔ Ἀνδρίας,
 Φίλιππος κὺ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος
 ἔ Ματθαῖ^{ου}, Ἰακώβ^{ου} Ἀλφαίου κὺ
 Σίμων ὁ Ζηλωτὴς, καὶ Ἰάκωβ^{ου} Ἰακώβ^{ου}.

14 Οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦ-
 ντες ἰουδαϊσμῷ τῇ τῷ πρῶτῳ κὺ τῇ
 δεινῇ, σὺν γυναικί, κὺ Μαρία τῇ μητρὶ
 τ^ῆ Ἰησοῦ, ἔ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν.

15 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀνα-
 σὰς Πέτρος ἐό μίτω τ^ῆ μαθητῶν, εἶ-
 πον· (ὡς τίς ὄχλος ὀνομαζέτω ἐπὶ τῇ
 αὐτῷ ὡς ἐκατὸν ἐκχρησθῆναι)

16 Ἀδελφοὶ ἀδελφοί, ἰδοὺ πληρωθήτω
 τῶν καρτῶν ταύτων ἧσιν ἐστὶν τὸ
 πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀφ' ἐκείνου· Δα-
 βίδ, περὶ ἰσθμῶν τ^ῆ Ἰησοῦ
 συλλαβῶσι τ^ῆ Ἰησοῦ.

ὕμῶν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἐπίστασιν ἀμαρτανῶν καὶ λύσεισθε τὰς δουλείας τῆς ἀγίας πνεύματι.

39 Ὑμῶν γὰρ ἐστὶν ἡ πασχίλια καὶ πῆσι τικτοῖς ὑμῶν, καὶ πᾶσι τοῖς εἰς μακρόν, ὅσους αὐτὸς προσκαλέσεται Κύριον ὁ Θεὸς ἡμῶν.

40 Ἐπίροις τε λόγῳις πλείοσι διαμαρτυρήθη, καὶ πυρεκάθη, λίγων Σώθητε ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκολιῆς τῆς πόλεως.

41 Οἱ μὲν οὖν ὡς ἀπρόσβουτοι ἀποδοχῆται τὸν λόγον αὐτοῦ, ἐξελθόντων καὶ ἀποπλήθησαν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχῶν ὡς ἐπὶ τετρακίλια.

42 Ἦσαν δὲ προσκαρτεροῦντες τῇ διδαχῇ τῶν ἀποστόλων καὶ τῇ κοινῇ καὶ τῇ κλάσει τῆς ἄρτης καὶ τοῖς ᾠδαῖς.

43 Ἐχρήθη δὲ πάση ψυχῇ φόβῳ πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ σημεῖα καὶ τέρατα ἐπιτελοῦν ἐν αὐτοῖς.

44 Πάντες δὲ οἱ πιστοὶ οὗτοι ἦσαν ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ ἔχοντες ἀπαντὰ κοινά.

45 Καὶ πᾶσι κτήματα καὶ οὐκ ἐπαύθησαν ἐπίπετακοι, καὶ διμερίζον αὐτὰ πᾶσι, καθότι αὐτοῖς ἦν ἡ ἐξουσία ἐν τῷ.

46 Καθ' ἡμέραν τε προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ, κλιῶντες τε καὶ οἰκιστοὶ ἄλλοι, μελιλάμβανον τροφῆς ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἀφιλόπῃ καρδίας.

47 Αἰνεῖν τε τὸν Θεόν, καὶ ἔχοντες χάριτος καὶ ἰσχύος ὅλων τῶν λαῶν. Ὁ δὲ Κύριος προσετίθει τὰς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν αὐτοῖς ἐκκλησιαστικῶς.

Κιθ. γ. 3.

Ἐπὶ τὸ αὐτὸ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀείψαντες εἰς τὸ ἱερόν ἐπὶ τῷ ᾠδῶν τῶν προσευχῶν τῆς ἐκκλησίας.

2 Καὶ πᾶσι ἀπὸ τοῦ λαοῦ ἐκ κεντρίας μετὰ αὐτοῦ ἐπαύθησαν, ἰσχυροῦντες δὲ ἐπίσταντες καθ' ἡμέραν ὡς ἐπὶ ἱεροῦ τῶν ἱερῶν τῶν λειτουργῶν Ἰσραὴλ, καὶ αἰτεῖν ἰλημοσύνην ὡς ἐπὶ τῶν ἰσχυροῦντων εἰς τὸ ἱερόν.

3 Ὅς ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην μιμνήσκοντες εἰσίσταντες εἰς τὸ ἱερόν, ἠρώτη ἰλημοσύνην λαβῶν.

4 Ἀπένειπαι δὲ Πέτρος εἰς αὐτὸν ὡς τῷ Ἰωάννῃ, εἶπε Βλέψον εἰς ἡμᾶς.

5 Ὁ δὲ ἐπέειπεν αὐτοῖς, προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβῶν.

6 Εἶπε δὲ Πέτρος Ἀγγέλιον καὶ χερσῶν ἐκ ἐπαρχῆς μου ὃ δὲ ἔχον, τὸ ἐπιδίδωμι. Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς Ναζωραίας ἐγχαίρει καὶ ἀειπατῆ.

7 Καὶ πᾶσαι αὐτῶν τὸ δεξιῶν χεῖρας ἤρασαν ὡς ἀρχὴν καὶ ἐστρέψθησαν αὐτῶν ἐν βράχῃ καὶ τῷ σφυρα.

8 Καὶ ἐξαπόμνητος ἴσθου, καὶ ἀειπατῆ καὶ εἰσήλθη σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερόν, ἀειπυτῶν καὶ ἀπόμνητος, καὶ αἰτεῖν τὸν Θεόν.

9 Καὶ εἶδεν αὐτῶν πᾶσι ὁ λαὸς ἀειπυτῶν καὶ αἰτεῖν τὸν Θεόν.

10 Ἐπὶ γίνωσκοντες αὐτῶν ὅτι ἔτι αὐτῶν ὡς ἐπὶ ἰλημοσύνην κατήρηθη ἐπὶ τῇ Ἰσραὴλ πύλῃ τῶν ἱερῶν καὶ ἰσχυροῦσαν ἡμέρας ἐκείνης εἰς τὸν συμβεβηκότα αὐτῶν.

11 Κρατῶντες δὲ τῶν ἰσχυρῶν καὶ Πέτρον καὶ Ἰωάννην, σινιδραμαίως αὐτὰς πᾶσι ὁ λαὸς ἐπὶ τῇ σὺν τῇ κληρῶν Σολομωνῶν, ἔκταμνοι.

12 Ἰδὼν δὲ Πέτρος ἀπεκρίθη αὐτοῖς τῷ λαῷ. Ἄνδρες Ἰσραηλιτῶν, τί θαυμάζειτε ἐπὶ τῷ τῶν ἡμῶν τί ἀπειθεῖτε, ὡς ἰσχυροῦσθε ἢ ὡς ἐπιδοῦσθε πεποιθηκόσι καὶ ἀειπυτεῖν αὐτοῖς;

13 Ὁ Θεὸς ἄβραάμ καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰακώβ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἰδέασθε τὸ πᾶν αὐτῶν Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς περιδύκατε, καὶ ἠετήσατε αὐτῶν καὶ προσεπιπυτεῖτε Πιλάτῳ, κληρῶν ἐκείνῳ δολοφῶν.

14 Ὑμεῖς δὲ τὸ ἄγιον τὸ δέχοντες ἠετήσατε, καὶ ἠετήσατε ἀνδρα φονία κατεδικάσθη ὑμῶν.

15 Τότε δὲ ἀρχὴν τῆς ζωῆς ἀπὸ τῆς

ρατε, ὃν ὁ Θεὸς ἠγάγη ἐκ νεκρῶν, ἣ ἡ-
μῖς μετ' αὐτοῦ ἐστίν.

16 Ἐπι τῆς πίστεως ἡ ἀνομιαν αὐ-
τῆ, τῆς ἡθάρειας ἐοικυῖα, ἐστρέψα-
σε τὸ ὄνομα αὐτῆ· ἡ πίστις ἡ δὲ αὐτῆ
ἰδωκυῖα αὐτῆ ἡ ἀκαθάρτης τῶν ἔργων
ἀπίστωσεν πάντων ἡμῶν.

17 Καὶ οὖν, ἀδελφοί, οἶδα ὅτι καὶ
ἀγνοοῦσιν ἐπελάττει, ὡσπερ καὶ οἱ ἀρ-
χόντες ὑμῶν.

18 Ὁ δὲ Θεὸς ἂν ὡσεὶ κτήνη ἐξέ-
στρέψατο πάντων τῶν ὡσεὶ κτηνῶν αὐτῆ,
παθεῖν τὸ Χρῆστον, ἰσχυρῶς ἔτι.

19 Μιζοκοῖα οὐκ ἔστι ἐπιστρέψασθαι,
εἰς τὸ ἐξαληφθῆναι ὑμῶν ἡ ἀμαρ-
τίας· ὅπως ἀν' ἐλθῶσι κληροὶ ἀναψύ-
ξινος διὰ τῶν ὡσπερ ἡ Κυρία,

20 Καὶ διὰ τὴν ἡθάρειαν ὡσεὶ κτηνῶν
νοῦ ὑμῶν ἰσχυρῶς,

21 Οἱ δὲ ἔργα τῶν ἀνομιῶν δι' ἐλαττωσὶν
ἡθάρειαν διὰ τὴν ἡθάρειαν πάντων ὡσεὶ
ἡθάρειαν αὐτῆ ὡσεὶ κτηνῶν ἀπ' αἰῶνος.

22 Μωσῆς μὲν γὰρ ὡσεὶ τὸν πατέρα
εἶπεν· Ὅτι ὡσεὶ κτηνῶν ὑμῶν ἀναστήσει
Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν
ὑμῶν, ὡς ἐμὲ αὐτῆ ἀκόσμησεν πάν-
τες ὅσοι ἀλάλησεν ὡσεὶ ὑμῶν.

23 Ἐπεὶ δὲ, πάντα ψυχῆ, ἥτις ἀπὸ μὴ
ἀκόσμησεν ὡσεὶ κτηνῶν ἐκείνη, ἐξολοθρευ-
θήσονται ἐκ τῆς λαῆς.

24 Καὶ πάντες δὲ οἱ ὡσεὶ κτηνῶν διὰ Σα-
μὴλ· καὶ τῆς κληροῦς, ὅσοι ἐλάλησεν, ἔ-
σονται κτηνῶν ἡμερῶν ταύτης.

25 Ὑμῖν ἐστὶ νόμιμος τῶν ὡσεὶ κτηνῶν καὶ τῆς
ἀνομιῆς ἡς φησὶν ὁ Θεὸς ὡσεὶ τὸν
πατέρα ἡμῶν, λίγως ὡσεὶ Ἀβραάμ·
καὶ τῆς ἀνομιῆς ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡθάρει-
ται πάντες ἐκ τῆς λαῆς τῆς γῆς.

26 Ὑμῖν ὡσεὶ τὸν Θεὸν ἀνομιῶν τῶν
πατέρων αὐτῶν ἰσχυρῶς ἐπὶ τὸν δό-
λογοῦν ὑμῶν, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡθάρει-
σεν τῶν πενησὶν ὑμῶν.

Κεφ. δ'. 4.

Ἀλλήλων δὲ αὐτῶν ὡσεὶ τὸ λαόν,
ἐπίστωσεν αὐτοῖς οἱ ἰερεῖς καὶ ὁ στρα-
τηγὸς ὡσεὶ ἐκ τῶν σαδδουκαίων,

2 Διεκοπήθησαν ὡσεὶ τὸ δίδασκῆναι αὐ-
τῶν τὸ λαόν, καὶ ὡσεὶ ἡθάρειαν ἐκ τῶν ἰσχυ-
ρῶν ἀνάστασι τῶν ἐκ νεκρῶν.

3 Καὶ ἐπίβαλον αὐτοῖς ἡθάρειαν καὶ
καὶ ἡθάρειαν εἰς τῆς ἡθάρειαν εἰς τὸ αὐτοῖς
ἡθάρειαν ἡθάρειαν.

4 Πολλοὶ δὲ τῶν ἀκόσμητων τῶν λόγων
ἐπίστωσεν· ἐξ ἡθάρειαν ὁ δὲ ἡθάρειαν τῶν ἀ-
νομιῶν ὡσεὶ ἡθάρειαν πῆλη.

5 Ἐξ ἡθάρειαν δὲ ἐπὶ τὸ αὐτοῖς ὡσεὶ ἡθάρειαν
αὐτῶν τῶν ἀκόσμητων καὶ πρὸς τῶν ἡθάρειαν
καὶ ἡθάρειαν εἰς ἡθάρειαν.

6 Καὶ ἡθάρειαν τῶν ἀκόσμητων καὶ Κατὰ
φῶν ἐκ τῶν ἀκόσμητων καὶ ἡθάρειαν, ὡσεὶ
ἡθάρειαν ἐκ τῶν ἀκόσμητων καὶ ἡθάρειαν.

7 Καὶ ἡθάρειαν αὐτῶν ἐκ τῶν ἡθάρειαν
ἐκ τῶν ἡθάρειαν· ἐκ τῶν ἡθάρειαν ἡθάρειαν
ποῖα ὡσεὶ ἡθάρειαν ἐκ τῶν ἡθάρειαν.

8 Τότε Πίπτος τῶν ἀκόσμητων τῶν ἡθάρειαν
τῶν ἡθάρειαν ὡσεὶ αὐτῶν· ἡθάρειαν ὡσεὶ
λαῶν, καὶ πρὸς τῶν ἡθάρειαν.

9 Εἰ ἡμῖν ἡθάρειαν ἀκόσμητων
ἐπὶ ἡθάρειαν ἀκόσμητων ἀκόσμητων, ἐκ τῶν
ἡθάρειαν ὡσεὶ.

10 Γινώσκοντες πάντες ὑμῶν ἐκ τῶν ἡθάρειαν
λαῶν ἡθάρειαν ὡσεὶ ἐκ τῶν ἡθάρειαν ἡθάρειαν
Χριστῶν ὡσεὶ Ναζωραίων, ὡσεὶ ὑμῶν ἐκ τῶν ἡθάρειαν
λαῶν, ὡσεὶ Θεὸς ἡθάρειαν ἐκ νεκρῶν, ἐκ τῶν
ἡθάρειαν πρὸς τῶν ἡθάρειαν ὑμῶν ἡθάρειαν.

11 Οὗτος ἐστὶν ὁ λίγος ὁ ἐκ τῶν ἡθάρειαν
ὑμῶν τῶν ἡθάρειαν, ὡσεὶ ἡθάρειαν
εἰς κεφαλῶν ἡθάρειαν.

12 Καὶ ὡσεὶ ἐκ τῶν ἡθάρειαν ὡσεὶ ἡθάρειαν
τῶν ἡθάρειαν ὡσεὶ ὡσεὶ ὡσεὶ ἐκ τῶν ἡθάρειαν
ἡθάρειαν τῶν ἡθάρειαν ἐκ τῶν ἡθάρειαν, ἐκ τῶν
ἡθάρειαν ὡσεὶ ἡθάρειαν.

13 Οἰκιστὴς δὲ τῶν Πίπτος παρῶν
σῶν καὶ ἡθάρειαν, ἔκ τῶν ἡθάρειαν ὡσεὶ
ἡθάρειαν.

ἄνθρωποι ἀγράμματοι ὅσοι κὶ ἰδιώται, ἰθαύμαστοι, ἐπιγίνωσκόν τε αὐτὸς ὅτι σωτὴρ τοῦ Ἰησοῦ ἦσαν·

14 Τὸν δὲ ἄνθρωπον βλέποντες σωτὴρ αὐτοῖς ἰσώτα τῶν πηροπεδύμων, ἔδιδόν εἶχον ἀντιπεῖν.

15 Κελεύσαντες δὲ αὐτὸς ἔξω τῶν σωδορίων ἀπλῶν, σωίβαλον ὡς ἀλλήλους,

16 Λίγηρις· τί ποιήσομεν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις; ὅτι μὴ γὰρ γνωστὸν σημείοι γένοι δι' αὐτῶν· πᾶσι τοῖς κεραικοῖσι Ἱερουσαλήμ φανερόν, κὶ ἔδυνάμιστα δρόσησαυ·

17 Ἀλλ' ἵνα μὴ ἐπὶ πλεῖστον ἀφαιρηθῆ ἕως τῶ λαόν, ἀπὸ τῆς ἀπληρώσεως αὐτοῖς μηκέτι λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ μηδεὶ ἀνθρώπων.

18 Καὶ κελεύσαντες αὐτὸς, παρήγγειλαν αὐτοῖς τὸ κερταλὸν μὴ φηγεῖσθαι μηδὲ διδύσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῷ Ἰησοῦ.

19 Ὁ δὲ Πίπρος κὶ Ἰωάννης ἀπεκρήντιστες ὡς αὐτὸς, εἶπον· εἰ δικαίον ἔστιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὑμῶν ἀκέραιον μῆλλον ἢ τοῦ Θεοῦ, κερταλῆ·

20 Οὐδυνάμιστα γὰρ ἡμεῖς, ἀεὶ ἔδωκεν κὶ ἡρέσαμεν, μὴ λαλεῖν.

21 Ὅτι ὡς ἀπληρώσομεν ἀπέλυσαν αὐτὸς, μηδὲν ἀρείσκοις τὸ, πῶς

22 αὐτὸς, ἀφ' ἑαυτοῦ ὅτι πάντες ἱσῶσι τὸ θεῖον ἐπὶ τῷ γρηγορίῳ·

23 τῶν γὰρ ἡρώτων πτωχεύοντες ὡς ἄνθρωποι· ἰφ' ὃν ἐμαρτύρησεν τὸ σημεῖον τούτου ἰσῶσι.

24 Ἀπολυθῆντες δὲ ἦλθον ὡς τὸς ἰδίους, κὶ ἀπήγγειλαν ὅσα ὡς αὐτὸς οἱ δόξασαντες ἔστιν ἐπισημοῦτεροι εἶπον.

25 Οἱ δὲ ἀκούσαντες, ὁμοθυμαδὸν ἤρξαντο φωνάζειν ὡς τὸ θεῖον, καὶ εἶπον· Δείξωμεν, σὺ ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸ κερταλὸν ἐν τῷ γλωσσῷ καὶ τῷ ἰσῶσι, καὶ πάντες τὰ ἐν αὐτοῖς·

25 Ὁ δὲ ἰσῶσι Δαβὶδ τῶ παιδὸς ἔσται ἵνα τὸ φρονεῖται ἰδίως, καὶ ἡ λαοὶ ἐμελίτησαν κινά;

26 Παρήρησαν οἱ βασιλεῖς τῶ γῆς, κὶ οἱ ἀρχιεῖς, σωήθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ τῶ Κυρίου καὶ τῶ Χριστοῦ αὐτῶ.

27 Σωήθησαν γὰρ ἐπ' ἀληθείας ἐπὶ τῶ ἄριστον παῖδά σου Ἰησοῦν, ὃν ἔχρισται, Ἠρώδης τε καὶ Πόντιος Πιλάτος σωήθησι καὶ λαοὶς Ἰσραὴλ,

28 Ποιῶσάν ὅσα ἡ χεὶρ σου ἔστιν ἡ βασιλεία σου ὡς ὡροῖσι γῆρας.

29 Καὶ τὰ νῦν Κύριε ἵπτε ἐπὶ τῶ ἀπληρώσεως αὐτῶν, ἔδιδόν τοῖς δούλοισι σου μὴ παρήρησιαι πίσης λαλεῖν τὸ λόγον σου,

30 Ἐν τῷ τῶ χεὶρα σου ἐκείνην σὺ ἵσῶσι, κὶ σημεῖα ἔστιν ὡς ἰσῶσι ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ἀγίῳ παιδὸς σου Ἰησοῦ.

31 Καὶ διηγήτην αὐτῶν ἰσῶσι ὁ τὸπ· ἐν ᾧ ἦσαν σωηγῶντες ἔσῶσι ὡς ἀπληρώσαν ἅπαντες πνύσαντες ἄγίῳ, καὶ ἐλάλησεν τὸ λόγον τῶ Θεοῦ μὴ παρήρησιαι.

32 Τῶ δὲ πλεῖστον τῶ πτωχεύσαντων ἡ καρδία ἔστιν ἡ ψυχὴ μία· κὶ ἔδιδόν τῶ ἰσῶσι αὐτῶν ἰδίως εἶσαι, ἀλλ' ἡ αὐτοῖς ἀπληρώσεως κινά.

33 Καὶ μετὰ τὴν διωκτικὴν ἀποδίδων τὸ μαρτύριον οἱ δούλοισι τῶ ἀναστάσεως τῶ Κυρίου Ἰησοῦ, χεῖρας τε μετὰ τὴν ἡρώτων ἡ ἐπὶ πλεῖστον αὐτῶν;

34 Οὐδὲ γὰρ ἐνδεδίχθη ἡ ἰσῶσι ἐν αὐτοῖς ὅσοι γὰρ κλητόρες χεῖρων ἢ οἰκίων ἰσῶσι, πωλῶντες ἴφροντες ἐπὶ μίας τῶ πτωχεύσαντων;

35 Καὶ ἐπὶ τὴν ἰσῶσι τὸς πόδας τῶ δούλων· διεδίδον δὲ ἡ ἰσῶσι κερταλὸν ὡς χεῖρων εἶχον.

36 Ἰσῶσι δὲ, ὁ ἐπικληθῆς Βαρνάβας ὑπὸ τῶ δούλων, (ὅ ἐστι μετὰ τὴν ἰσῶσι ὀνόματι, ὡς ὡς ἀπληρώσεως) λαύτης, Κύριος τῶ γῆρας.

37 Ὑπάρχοντες αὐτῶν ἰσῶσι, πωλήσαντες

σας ζωίγει το ρημα, κη ερηκε ω ρη
 τις ποδας τ' αποστολων.

Κιφ. ε. 5.

Α' ηρε δε τις Λιανίας ονοματι, σιν
 Σακφειρη τη γυναικι αυτη επω-
 λιπ κτημα.

2 Και εως φισταθ δπο τ' πμης, σιν
 ηδης κη τ' γυναικος αυτη. & ενικας
 μη π, ω ρη τις ποδας τ' αποστο-
 λων ερηκι.

3 Ειπε η Πιτς. Ατανια, ελα
 επλυνσω ο Σαβανας τ' καρδιαν σου,
 ψαπαδασι τι πνευμα το υμου, κη
 νοφισαδασι δπο τ' πμης ε χαρις;

4 Ουχι μρω, σιν ερω, & παρ
 τη εη εκουσια ερηκι; η οη ερα εν τη
 καρδια σου το παγωμα ταυτο; ουκ
 εψαπα ατηρωποι, αλλα τω ερω.

5 Ακωον η Ατανιας τες λογος τα-
 τυς, σιν η εξιψυξη κη ερηκι φοβω
 μίνας επι παντα τες ακουοκας ταυτε.

6 Ατανιας η ο νεατροι σιν ερηκι
 αυτων, & ερηκι κανιες εραψαν.

7 Ερηκι η ως ερω η ερηκι ερηκι
 κη η γυνη αυτη μη ερω το γ-
 ριος ησηλητη.

8 Απκρητη η αυτη ο Πετς. Ειπι
 κη, η ποστυ το χειρον απιδδασι;

9 Η η ερηκι Ναι, ποστυ. Ο η Πε-
 τς. ερηκι εως αυτω. Τι οη σιν
 ερηκι η υμιν η ερηκι το πνευμα Κυ-
 ρειδω οι ποδες τ' εραψαν τ' αντρα
 σου, επι τη θυρα. & ερηκι σι οη.

10 Ερηκι η ω ρη ερηκι ερηκι τες
 ποδας αυτη, κη εξιψυξη. ερηκι η
 οι κη σι κη οι αντρα αυτη νεκρον, & ερη-
 κη κανιες εραψαν εως τ' αντρα αυτη.

11 Καη ερηκι φοβω μίνας εφ' ολυ
 η ερηκι σι κη, καη επι παντα τες ακ-
 ουοκας ταυτε.

12 Δια η η ερηκι τ' αποστολων η η
 σημεια κη ερηκι εν τω λαω πολ-

λα. (ε ησιν ομνημαδον απαντες εν
 τη ερα Σολομωνι).

13 Των η λοιπων υδεις επλμα κη η
 ερηκι αυτων, αλλα ερηκι αυτων
 ο λαος.

14 Μαλλον δε ερηκι η εν τω λαω
 τες τω Κυρω πληρη ανδρων τι κη
 γυναικων)

15 Ως τι κη ερηκι ερηκι τες
 αδιεις, κη η ησιν επι κησιν & ερηκι
 βατων, ισα ερηκι Πετς κη η σικη
 ερηκι αυτων.

16 Σιν η ερηκι η κη το ερηκι η
 ερηκι πολεω εις ερηκι, φησιν.
 αδιεις κη οη κησιν ερηκι
 τω ακησιν τω οι πιες ερηκι ερηκι
 απαντες.

17 Ατανιας η ο ερηκι κη παντες
 οι σιν αυτη, (η σιν αρησις τ' σιν
 κησιν) επληθησαν η η.

18 Καη επιβαλον ερηκι κησιν
 επι τες αποστολως, κη ερηκι αυτων εν
 τησιν ησιν.

19 Αηλιον η Κυρω ερηκι η
 ερηκι ερηκι θυρας τ' φυλακας ερηκι
 κη αυτων, ερηκι.

20 Πορδιδω, & ερηκι λαειτε
 εν τω λαω παντα τα ερηκι
 τ' ζωης ταυτης.

21 Αεσιν η ερηκι η ερηκι η
 ησιν εις το ερηκι, κη ερηκι. Παρ-
 ησιν η ο ερηκι & οι σιν αυ-
 τη, σιν ερηκι το σιν κη η
 ησιν η ερηκι ησιν ησιν ησιν κη
 απησιν εις το ερηκι, ερηκι
 ησιν αυτων.

22 Οι η ερηκι ησιν ησιν
 ησιν αντρα αυτων εν τη φυλακη ερη-
 κησιν ησιν ησιν.

23 Αησιν. Οη το ησιν ερηκι
 ερηκι ησιν ησιν ησιν ησιν ησιν
 ησιν, κη τες ερηκι ησιν ησιν
 ησιν.

ὡς τ̄ θυρῶν· ἀνοικάντες ᾗ, ἵσω ἐδίνα ὄρορμν.

24 Ὡς ᾗ ἤκουσθ τὴς λόγους τῆς οὐ, π̄ ἱερῶς κ̄ ὁ σραληγῆς ἔ ἱερῶ κ̄ οἱ δ̄ρχιερός, διηπόρην ὡς αὐτῶν, π̄ ὡ ἡμίον̄ς τῆτο.

25 Παρεγγρόρμν̄ δ̄ π̄ς ἀπήγῆλιν αὐτοῖς, λίγων· Ὅπ̄ ἰδῶ, οἱ ἀνδρες ἔς ἔθεσι εἰ τῆ φυλακῆ, ἔσιπ̄ εἰ τῶ ἱερῶ ἔσωπ̄ς, κ̄ διδασκοῖς τ̄ λαόν̄.

26 Τόπ̄ ἀπλῆν ὁ σραληγῆς σὺν τῆς ἔσωπ̄ταις, ἤσραη αὐτῆς, ἔ μ̄ βίαις. (ἰφοδῶν̄ γδ̄ τ̄ λαόν̄ ἵνα μὴ λιμωθῶσι)

27 Ἀσραηῆς ᾗ αὐτῆς ἔσησθ ἰν τῶ συν- ἔδρῶ κ̄ ἐπρωῆσθιν αὐτῆς ὁ δ̄ρχιερός,

28 Λίγων· Οὐ ὡρ̄σραηλίμ̄ παρεγγεί- λαμν ὑμῖν μὴ διδασκῆ ἰπ̄ τῶ ὀνό- μακ̄ τῆς κ̄ ἰδῶ, πωληρῶ κ̄ ἰπ̄ τῶ ἱερουσαλήμ̄ τ̄ διδωχῆς ὑμῶν, κ̄ βύλι- ὄσι ἰπιγαγῆν ἰφ̄ ἡμῶς τὸ αἶμα ἔ ἀνθρώπων τῆς.

29 Ἀποκείθεις ᾗ ὁ Πίτες̄ κ̄ οἱ δ̄π̄στολοι, εἶπον· Π̄σραχῆν δ̄εῖ Θεῶ μ̄σραη ἢ ἀνθρώποις.

30 Ὁ Θεός̄ τ̄ πατέρων ἡμῶν ἤσραη ἰησῶν, ὅτ̄ ὑμεῖς διεχρεῖσθε κ̄ρεμῶ- σῶτες ἰπ̄ ἐξυλν. *in manus vestras*

31 Τῆτον ὁ Θεός̄ δ̄ρχιερῶν κ̄ σωτῆρα ἔψωσι τῆ διξίᾳ αὐτῶ, δ̄εῖσιν μίθωνοιαν τῶ ἰσραήλ ἔ ἄφισιν ἀμαρτιῶν.

32 Κ̄ ἡμῆς ἰσραη αὐτῶ κ̄ ἔριπες τ̄ ῥημάτων τῆτων, κ̄ τὸ π̄νῦμα ᾗ τὸ ἄριστ̄, ὁ ἔδωκεν ὁ Θεός̄ τῆς π̄σραχῆ- σιν αὐτῶ. *setta hiebraica*

33 Οἱ ᾗ, ἀκῆσῶτες διπ̄σιον̄, κ̄ ἰβουδῶν̄ ἀελεῖν αὐτῆς

34 Ἀναστῆς δ̄ π̄ς εἰ τῶ σιωδρῶ φαρισαῖ̄, ὀνόμακ̄ Γαμαλιήλ, νο- μωδιδασκαλ̄, ἰμῖν̄ π̄σραπ̄ τῶ λαῶ, ἀελεῖσθ ἔσω βραχῆ π̄ τῆς δ̄π̄ σῆλως πωῆσθ· *locorates*

35 Εἶπ̄ π̄ ὡς αὐτῆς. Ἀνδρες ἰσρα-

ηλίται, ὡς σῆλως ἰαυτοῖς ἰπ̄ τῆς ἀν- θρώποις τῆτοις, π̄ μίλλε π̄ μῶσθ.

36 Π̄ρ ὁ γδ̄ τῶν τ̄ ἡμερῶν ἀνίσθ Θε- δῶς, λῆσαν εἰταῖ ἰνα ἰαυτῶν, ὡ προσηκῶ- ληθῆ δ̄ρθμῶς ἀνδρῶν ὡς ἔπ̄σραχῶν ὅς ἀνῆρῆ, κ̄ π̄νῖτες ὅσοι ἐπ̄εῖθῶ αὐ- τῶ, διελύθησαν, ἔ ἰσραῶς ἔς ἔδν.

37 Μιτῶ τῆτον ἀνίσθ ἰύδας ὁ Γαλι- λαῖ̄, εἰ τῆς ἡμέραις τ̄ δ̄π̄σραφῆς, κ̄ ἀπίσης λαόν̄ ἰκανόν̄ ὀπισθ αὐτῶ· κακῶν̄ ἀπώλιε, ἔ π̄νῖτες ὅσοι ἐπ̄εῖ- θῶ αὐτῶ, δισκορῶπ̄σθην.

38 Κ̄ π̄ τῶν λίγων ὑμῖν, δ̄π̄σῆς δ̄π̄ τ̄ ἀσραηῶν τῆτων, κ̄ ἰάσθ π̄ αὐτῆς· ὅπ̄ ἔμ̄ ἢ ἔξ ἀνθρώπων ἢ βυλῆ αὐτῆ ἢ τὸ ἔργον τῆτο, κ̄ ἔλυθησθ.

39 Εἰ ᾗ Θεῶ ἔστιν, ἔ δ̄νασθ κ̄ ἔλυ- σθ αὐτὸ, μῆπ̄σι ἔ θεομάχοι δ̄ρῆσθ.

40 Ἐπ̄έδθῆσθ ᾗ αὐτῶ κ̄ ὡσρα- λισαῖμοι τῆς δ̄π̄σῶλως, δ̄εῖμῶτες παρεγγῆλαν μὴ λαλεῖν ἰπ̄ τῶ ὀνόμακ̄ ἔ ἰησῶ, κ̄ ἀπ̄λυσαν αὐτῆς.

41 Οἱ μὲν ὡς ἰποδῶν̄ κ̄ ἰσραηῆς δ̄π̄ ὡσρῶπ̄ς ἔ σιωδρῆς, ὅπ̄ ἔπ̄εῖθῶ ὀνόμακ̄ αὐτῶ κ̄ ἔκῆσθ ἔμ̄σθ ὀδῶν· *dicat iudei et gentes*

42 Πᾶσαν̄ π̄ ἡμέρῶν εἰ τῶ ἱερῶ κ̄ ἰπ̄ οἴκον̄ σὺν ἰπ̄ μῶν̄ διδασκοῖς κ̄ δ̄σραηλίμ̄ ἰσραη ἰησῶν τ̄ Χριστῶ.

Κεφ. ε'. 6.

Ε'Ν ᾗ τῆς ἡμέραις ταῦταις πωληθῶ- νόντων τ̄ κ̄σθῆτων, ἰσραῶς ῥαχῶ- *τῶ* *μῶς* ἔ Ἐλλῆσιων̄ ὡς τῆς Βορῆας, ὅπ̄ παρεθῆσθ εἰ τῆ δ̄σραχῆ τῆ κ̄σθῆσι κ̄ ἰσραη αὐτῶν. *videtur*

2 Προσκυλισαῖμοι ᾗ οἱ δ̄δῶκε τὸ πωλῆσθ τ̄ κ̄σθῆτων, εἶπον· Οὐκ δ̄σι- σῶ ἔστιν ἡμῶς κ̄ ἔλεῖσθ ἰσραη τ̄ λόγον ἔ Θεῶ, δ̄σραχῆ τ̄ σραχῆς.

3 Ἐπ̄σιῖσθ ὡς, ἀδελφοί, ἔσ- δρας ἔξ ὑμῶν κ̄ ἰσραη μῶς ἰπ̄ τῶ, πωλῆ- ρῆς π̄νῶμακ̄ ἄριστ̄ κ̄ σφίως, ἔς κ̄ ἔ-

Αιγύπτω, κὲ κατέστησεν αὐτὸν ἡγούμενον ἐπ' Αἴγυπτον Ἐόλον τὸ οἶκον αὐτῆς.

11 Ἦλθε ἡ λιμὸς ἐφ' ὅλην πλὴν γῆν Αἴγύπτου κὲ Χαναάν, καὶ θλίψις μεγάλη· ἔρχοντο δὲ ἄελοιποι χερσὶν μάλα οἱ πατέρες ἡμῶν.

12 Ἀκούσας δὲ Ἰακώβ ὄντα οἷτα ἐν Αἴγύπτῳ, ἐξαπέστειλε τὴν πατέρα ἡμῶν Ἰωσήφ.

13 Καὶ εὗρε τὴν δούλην ἀνεγνωρίσθη Ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῆς, κὲ φασέρων ἐχρῆτο τῷ Φαραῶ τὸ ῥῆμα Ἰωσήφ.

14 Ἀποστείλας ἡ Ἰωσήφ μίσηκλίσατο τὴν πατέρα αὐτῆς Ἰακώβ, κὲ πάντας τὸν σὺγγέναιον αὐτῆς, ἐν ψυχῆς ἐβδμηχοῦσα πίντι.

15 Καίβη ἡ Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐπλάτυθισεν αὐτὸς ἔτι οἱ πατέρες ἡμῶν.

16 Καὶ μετήστησαν εἰς Συχέμ, κὲ ἐπέστησε ἐν τῷ μνηματικῷ ὀνόματι Ἀβραάμ πηλὸν ἀγγεῖον Ἰωσήφ τῆς ἡμῶν Ἐμμέρ ἡ Συχέμ.

17 Κατὰ τὴν ἡμέραν τὴν ἐπισημασίαν τῆς ἐπισημασίαν ἡς ἄμνησεν ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ, ἠύξησεν ὁ λαὸς ἐν ἰσραήλ ἐν Αἴγύπτῳ.

18 Ἄρχις ἦ ἀνίστη βασιλεὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅς ἐστιν ἡδὲ τὸ Ἰωσήφ.

19 Οὗτος κατασφραγίσαντος τὸ γένος ἡμῶν, ἐκάκωσε τὴν πατέρα ἡμῶν ἔτι ποιῆν ἐκτίθη τὰ βερίφη αὐτῶν, εἰς τὸ μὴ ζωογονεῖν.

20 Ἐπὶ ἡμέραν ἐχρῆσθη Μωσῆς, κὲ Ἰωσήφ τῆς ἡμῶν, ὅς ἀνιστράφη μὲν ἄσπετος ἐν τῷ οἴκῳ τῆς πατρὸς αὐτῆς.

21 Ἐκπατήθη ἡ αὐτῶν, ἀνιστράφη αὐτῶν ἡ θυγάτηρ Φαραῶ, ἔτι ἀνηρῆσατο αὐτῶν ἰαυτῆ εἰς ἡμῶν.

22 Καὶ ἐπαυδοῦθη Μωσῆς πάση σοφίᾳ Αἴγυπτίων· Ἰωσήφ δὲ διωκτὸς ἐν λόγοις ἔτι ἐν ἔργοις.

23 Ὡς ἡ ἐπισημασίαν αὐτῶν πασάρων κατασφραγίσαντος, ἀίβη ἐπὶ πλὴν καρ-

δὴαν αὐτῶ ἰπποκίψασθαι τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς τὴν ἡμῶν Ἰσραήλ.

24 Καὶ ἰδὼν ἴτα ἀδικήματα, ἡμῶν καὶ, κὲ ἐποίησεν ἐκδικήσιν τῷ κατὰ νόμον ἡμῶν, πατῆρας τῆς Αἴγυπτιοῦ.

25 Ἐτόμριζε ἡ σιωπῆ τὴν ἀδελφῶν αὐτῆς ὅτι ὁ Θεὸς Ἰωσήφ χερός αὐτῆς ἠδύσθησιν αὐτοῖς σὺν κρίσει· οἱ ἡμῶν σιωπῆσαν.

26 Τῆ ἡμῶν ἐπισημασίαν ἡμῶν αὐτῶν, κὲ σιωπῆσαν αὐτῶν εἰς ἐπισημασίαν, ἐπὶ ἄνδρες, ἀδελφοί εἰσὶ ἡμῶν· ἴτα ἀδικεῖτε ἀλλήλους;

27 Ὁ ἡμῶν ἀδικῶν τὸ πλοῦτον, ἀπίστατο αὐτῶν εἰπὼν· Τίς σιωπῆσθησιν ἀρχὴν κὲ δικαστῶν ἐφ' ἡμῶν;

28 Μὴ ἀνιστράφη με σὺ ἡμῶν, ὅτι ἐπισημασίαν ἀνιστράφη χερός τῆς Αἴγυπτιοῦ;

29 Ἐφύγε ἡ Μωσῆς ἐν τῷ λόγῳ τῆς τῆς, ἔτι ἐχρῆσθη πάροικον ἐν γῆ Μαδιάμ, ἔτι ἐχρῆσθη ἡμῶν δύο.

30 Καὶ πλοῦτον ἡμῶν ἐπισημασίαν πασάρων ἐχρῆσθη, ἔτι αὐτῶν ἐν τῇ ἐπισημασίαν ἡμῶν Σινᾶ ἀρχὴν Κυρεῖν ἐν φλογὶ πυρός βατήν.

31 Ὁ ἡμῶν Μωσῆς ἰδὼν, ἔτι αὐτῶν τῆς ἐπισημασίαν πασάρων ἡμῶν ἡμῶν αὐτῶν κατὰ νόμον, ἐχρῆσθη φωνὴ Κυρεῖν πασάρων αὐτῶν.

32 Ἐπὶ ὁ Θεὸς τῆς πατέρων ἡμῶν, ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, ἔτι ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, ἔτι ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Ἐν τῷ ἡμῶν ἡμῶν Μωσῆς ἐπὶ ἐπισημασίαν κατὰ νόμον.

33 Ἐπὶ ἡμῶν αὐτῶν ὁ Κύριος ἡμῶν τῆς ἐπισημασίαν τῆς ποδῶν ἡμῶν ὅτι τῆς ἡμῶν ἡμῶν ἐπισημασίαν, γῆ ἀρχὴν ἐπὶ.

34 Ἰδὼν εἰδὼν τῆς ἡμῶν ἡμῶν λαὸν ἡμῶν ἐν Αἴγύπτῳ, κὲ τῆς ἐπισημασίαν αὐτῶν ἡμῶν, ἔτι κατὰ νόμον ἐπισημασίαν αὐτῶν; κὲ ἡμῶν δὲ ἡμῶν, ἀπὸ τῆς ἡμῶν εἰς Αἴγυπτον.

35 Τῆς τῆς Μωσῆς ὅτι ἡμῶν ἡμῶν, ἐπισημασίαν· Τίς σιωπῆσθησιν ἀρχὴν καὶ δικαστῶν; τῆς τῆς ὁ Θεὸς ἀρχὴν κὲ λυτῶν τῶν ἀπὸ τῆς ἐπὶ ἀρχὴν ἡμῶν ὁφθῆν.

25 Οἱ μὲν ἔν, ἀμαρτυροῦμενοι, καὶ
λαλήσοις τὸ λόγον τῷ Κυρίῳ, ὑπερί-
ψασθε εἰς Γερουσαλήμ, πολλὰς τε κόμας
καὶ Σαμαρετῶν ἀνηλεῶσαν.

26 Ἀγγέλῳ δὲ Κυρίῳ ἐλάλησθε ὡς
Φίλιππον, λίγων Ἀνάστητι καὶ πορεύ-
σῃ μυστηριώδην, ἐπὶ τῷ ὁδῷ τῷ κενεβαί-
νουσῳ διὰ Γερουσαλήμ εἰς Γάζαν· αὐτῇ
ἰσὺν ἔρημῳ.

27 Καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη καὶ ἰδὼν ἀνὴρ
Αἰθίοψ διούρχῳ, διωάσης Κανδακῆς
τῆ βασιλείας Αἰθίοπων, ὃς ἦν ἐπὶ πά-
σης τῆ γᾶς αὐτῆ, ὃς ἐληλύθει ἀπὸ τρυ-
νάου εἰς Γερουσαλήμ.

28 Ἦν τε ὑπερίψων, καὶ κτηνῶν
ἐπὶ τῷ ἄρματι αὐτοῦ, καὶ ἀνεγίνωσκε
τὸν ἀσφῆτῶν Ἡσάιν.

29 Εἶπε δὲ τὸ πνεῦμα πρὸς Φίλιππον·
Πρόσθε, ἐκκλητήν τῷ ἄρματι τούτῳ.

30 Προσδραμὼν δὲ ὁ Φίλιππος ἤκη-
σεν αὐτῷ ἀνεγνώσκοντι τὸν ἀσφῆτῶν
Ἡσάιν, καὶ εἶπεν· Ἀνάστη γινώσκεις ἂν
ἀνεγνώσκεις;

31 Ὁ δὲ εἶπε· Πῶς γὰρ ἂν διωαίμην,
ἰὰν μή τις ὁδηγήσῃ με; Παρεκάλειστέ με τὸν
Φίλιππον ἀναβῶντα κενεβασὺν αὐτῷ.

32 Ἦ δὲ ἀελοχῆ τῆ γραφῆς ἡ ἀνεγ-
νώσκων, ἡ αὐτῆ· Ὅς ἀναβῶν ἐπὶ
σφαιρῶν ἤχη, Ἐὼς ἕμετος ἐναντίον τῷ
κένεβῳ αὐτὸν ἄφωτον, ἕως οὗκ
ἄνοιχά τὸ στόμα αὐτοῦ.

33 Ἐν τῇ τιμῇ αὐτῷ ἡ κρείστος
αὐτῷ ἤρθη καὶ ἡ γῆ αὐτῷ πῶς διηγήσῃ;
ὅπως αὐτῷ διὰ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ.

34 Ἀποκλειθεὶς δὲ ὁ διούρχῳ πρὸς Φι-
λίππον, εἶπε· Δέομαι σου, ἀλλὰ τίς ὁ
ἀσφῆτης λίγα τῶν; ἀλλὰ ἐμὴν, ἢ ἀλλο-
τῆν;

35 Αὐτοῖσδε δὲ ὁ Φίλιππος τὸ στόμα
αὐτοῦ, καὶ ἀνάμεινον διὰ τῆς γραφῆς
αὐτῆς, ἀνεγίνωκεν αὐτῷ τὸ ἴσθον.

36 Ὡς δὲ ἐπορεύοντο καὶ τὸ ὁδόν, ἦλθον

ἐπὶ τὸ ὕδωρ· καὶ φησὶ ὁ διούρχῳ· Ἰδὼν
ὕδωρ· τί κωλύει με βαπτισθῆναι;

37 Εἶπε δὲ ὁ Φίλιππος· Εἰ πιστεύεις
ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, ἔστιν. Ἀποκλειθεὶς
δὲ ἐπὶ Πιστώ τῷ ἴσθῳ τῷ οὐρανῷ τῷ
ἴσθῳ Χριστοῦ.

38 Καὶ ἐκέλευσε εὐμενῶς τὸ ἄρμα· Ἐ-
κτίβησαν ἄμφότεροι εἰς τὸ ὕδωρ, τε
Φίλιππος ἔο διούρχος· καὶ ἐβάπτισεν
αὐτόν.

39 Ὅτε δὲ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ ὕδατος
καὶ Κυρίῳ ἤρπασε τὸν Φίλιππον, καὶ οὐκ
εἶδεν αὐτόν· ἔκτι ὁ διούρχος· ἐπορεύθη
γὰρ τὸ ὁδόν αὐτῷ χαίρων.

40 Φίλιππος δὲ ὄμιση εἰς Ἀζωθῶν· καὶ
διερχόμενος ἀνεγίνωκεν εἰς πόλιν πει-
σας, ἕως εἰσθῆναι αὐτὸν εἰς Καισάρειαν.

Κιφ. θ. 9.

Ὁ δὲ Σαῦλος ἵππεμπῶν ἀπὸ πλῆθους
φόνος εἰς τὸν μαθητῶν τῷ Κυρίῳ,
ἀσπληνῶν πρὸς χεῖρας,

2 Ἠτύσθη παρ' αὐτῶν ἱεροσολαίταις εἰς Δα-
μασκὸν ὡς εἰς συναγωγὰς, ὅπως ἰδὼν
ἴσθον εὐρῆ τῷ ὁδῷ ἀνδραγῆ εἰς γυναι-
κας, διδόμενος ἀγάθην εἰς ἱερουσαλήμ.

3 Ἐν τῷ πορεύεσθαι, ἐχθρῶν αὐτὸν ἐ-
γίνθη τῇ Δαμασκῷ· καὶ ἐξαιφνης ἀπει-
σραψεν αὐτὸν φῶς διὰ τῷ ἔσθον.

4 Καὶ πρὸν ἐπὶ τῷ γῆν, ἤκησε φωνὴν
λίγιστον αὐτῷ, Σαῦλ Σαῦλ, τί μου
διώκεις;

5 Εἶπε δὲ· Τίς εἶ, Κύριε; Ὁ δὲ Κύριος
εἶπεν· Εἰ μὲν ἴσθον ὃν σὺ διώκεις
σκληροῦ σοι ὡς κίττα λακκίζον.

6 Τρέμων τε καὶ θαμβῶν εἶπεν· Κύριε
τί μου θέλεις ποιῆσαι; Καὶ ὁ Κύριος ὡς
αὐτόν· Ἀνάστη εἰς εἰσθῆναι εἰς τὴν πόλιν
καὶ λαληθήσεται σοι τί σὺ δεῖ ποιῆσαι.

7 Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ σινοδοῖσθες αὐτῷ
εἰσηκόμενοι εἰσθῆναι, ἀκούσθες μὲν τῆς φωνῆς
μηδένου δὲ θεωρήσθες.

8 Ἠγάρθη δὲ ὁ Σαῦλος διὰ τῆς γῆς
L αἰσθημάτων

ἀνωμύμων δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν,
ἔδρα ἰβλίπτ' ἡραγωγῶντες ἃ αὐτῶν,
εἰσιχαρῶν εἰς Δαμασκόον.

9 Καὶ ἡμεῖς ἡμέρας τρεῖς μὴ βλέπων
κὲν ὄρα ἴφαρξον, ἔδρα ἴπιον.

10 Ἦν δὲ ἕως μαθητῆς ἐν Δαμασκόῳ
ὀνόματι Ἀνασίας, κὲν εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ
Κύριος· σὺ ὀφθαλμῶν Ἀνασία· ὁ δὲ εἶ-
πι· ἴδρα ἰγῶν, Κύριε.

11 Ὁ δὲ Κύριος πρὸς αὐτὸν Ἀνασίας
πορεύθη ἐπὶ τὸ ῥύμιον τῆς κελυμνῆς,
Εὐθείων, καὶ ζήτησεν ἐν οἰκίᾳ Ἰῶδα
Σαῦλον ὀνόματι, Ταρσία· ἴδρα γὰρ
πρὸς αὐτὸν ἴδρα.

12 Καὶ εἶδεν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀνδρα ὀνό-
ματι Ἀνασίαν εἰσληθῆναι, ἔ ἰπθῆναι
αὐτῷ χεῖρας, ὅπως ἀναβλίψῃ.

13 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ἀνασίας· Κύριε,
ἀκήκκα ἀπὸ πᾶσιν ὄρα τῶν ἀνδρῶν τῶ-
ν, ὅσα κερὰ ἰπθῆσεν τοῖς ἀγίοις Κυ
ἐν Ἰερουσαλὴμ.

14 Καὶ ὡδὲ ἔχρα ἔξουσιαν ὡδρα τῶν
δραχμῶν, δῆσαι πάντας τῶν ἰπκωλυ-
μῶν τὸ ὄνομα Κυ.

15 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος· Πο-
ρεύου, ὅτι σκεῖται ἐκλογῆς μοι ἐστὶν ἔ-
τος, ἔ βυσιόσασθαι τὸ ὄνομα μου ἐν ὑπο-
ἰθῶν, κὲν βασιλείων, ἡμῶν τε ἰσραήλ.

16 Εἶπὼν γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ ὅτι δὲ
αὐτὸν ὑπὲρ ἔ ὀνόματός μου παθεῖν.

17 Ἀπῆλθεν δὲ Ἀνασίας ἔ ἐσηλθεν εἰς
τὴν οἰκίαν· κὲν ἰπθῆναι ἐπ' αὐτὸν ἕως χει-
ρας, εἶπε· Σὺ δὲ ἀδελφί, ὁ Κύριος
ἀπέσταλκέ μοι (ἰητῆς ὁ ὀφθαλμοῦν σὺ ἐν τῇ
ὀδῶ ἢ ἡρα) ὅπως ἀναβλίψῃς, καὶ
πλησθῆς πνύματι ἁγίῳ.

18 Καὶ ὡδὲ ἀπίπισον ἀπὸ τῶν ὀφ-
θαλμῶν αὐτῶν ὡς εἰ λίθιδες, ἀνίστασθαι
πρὸς τὸν ὄρα καὶ ἀναστῆναι ἐκπέπληθον.

19 Καὶ λαβὼν προφῶν ἐν ἄρασιν. Ε-
βλίψθη δὲ ὁ Σαῦλος· καὶ τὸ ἐν Δαμα-
σκόῳ μαθητῶν ἡμέρας πιάς.

20 Καὶ ὡδὲ ἐστὶν ἐν ταῖς σιναγωγαῖς
ἐκήρυξεν τὸν Χριστὸν, ὅτι ἔτος ἐστὶν ὁ ἕως
ἔ ὀνομα.

21 Εἰσῆλθεν δὲ πάντες οἱ ἀκούοις, κὲν
ἔλεγον· Οὐχ ἔτος ἐστὶν ὁ πορθησας ἐν Ἰε-
ρουσαλὴμ τῶν ἰπκωλυμῶν τὸ ὄνομα
τῆτο· ἔ ὡδὲ εἰς τῆτο ἰληθῆναι διδ-
μῶν αὐτῶν ἀγάγη ἐπὶ τῶν δραχμῶν;

22 Σαῦλος δὲ κελυμνὸν ἐν ἰσραήλ
το, κὲν σιναγωγῶν τῶν Ἰουδαίων τῶν κερ-
τακῶν ἐν Δαμασκόῳ, συμβιβάσων
ὅτι ἔτος ἐστὶν ὁ Χριστός.

23 Ὡς δὲ ἔ ἰπκωλυμῶν ἡμέρας ἰκαταί, σὺν
εβραίοισιν οἱ Ἰουδαῖοι ἀπὸ αὐτῶν.

24 Εἰσῆλθεν δὲ τῷ Σαῦλῳ ἡ ἰπκωλυμῶν
αὐτῶν· παρήρησεν τε ἕως πύλας ἡμέρας
τε κὲν νυκτῶν, ὅπως αὐτὸν ἀίλωσιν.

25 Λαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ
νυκτῶν κερῆσαν ἀπὸ τῶν τέχων χαλά-
σων ἐν σινεῶν.

26 Παραχρῆμα δὲ ὁ Σαῦλος εἰς
Ἰερουσαλὴμ, ἰπρῶτον κερῶν τῶν
μαθητῶν· κὲν πάντες ἰφοβῶντο αὐτὸν,
μὴ πιστεύοις ὅτι ἰσὶ μαθητῆς.

27 Βαρνάβας δὲ ἰπκωλυμῶν αὐ-
τῶν, ἡρα πρὸς τῶν ἀπὸ τῶν, κὲν διη-
γήσατο αὐτοῖς πῶς ἐν τῇ ὀδῶ εἶδεν τὸν
Κύριον, κὲν ὅτι ἰλάθησεν αὐτῷ, ἔ πῶς
ἐν Δαμασκόῳ, ἰπαρήρησασθαι ἐν τῷ
ὀνόματι ἔ ἰησῶν.

28 Καὶ ἡμῶν αὐτῶν ἐπαρῶν
μῶν ἐκπορεύομεν ἐν Ἰερουσα-
λὴμ, καὶ παρήρησασθαι μῶν ἐν τῷ ὀνό-
ματι ἔ Κυρίου ἰησῶν.

29 Εὐλόγησεν ἔ σὺν ἰησῶν αὐτὸν ἀίλωσιν.

30 Ἐπῆρσαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ κερῆσα-
σθαι αὐτὸν εἰς Καισάρειαν, ἔ ἐξῆρσαν
αὐτὸν εἰς Ταρσοῦν.

31 Αἱ μὲν δὲ ἐκκλήσιαι καθ' ὅλης τῆς
Ἰουδαίας κὲν Γαλιλαίας ἔ Σαμαρείας
εἶχον ἐρήνην, οἰκοδομῶμεν κὲν πορεύο-
μεν

μῦμα τῶ φόδω ἔ Κυερία, κὶ τῆ ᾠδῆ-
κλήσῃ ἔ ἀγία πνύμαθες ἐπληθύνουσθ.

32 Ἐγρήσει ὃ Πίτρεο διερχόμενοι ἀφ' ἑ-
πάπτεν, καὶ ληθῆν κὶ ᾠδῆς τὸς ἀγίους
τὸς καθεκύνους Λύδδαιω.

33 Εὐρεὶ ὃ ἐκεῖ ἀΐθρω πόλιτα Αἰείαν
ὀλέμαθι. ἐξ ἐπὶ ὠκλίω καθεκύνου ἐπὶ
κρεσσάτω, ὃς κὶ ᾠδῆσι λιλυμῆσθ.

34 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πίτρεσθ· Αἰεία,
ἰάται σε Ἰησῆς ὁ Χρῆστὸς· ἀνάστηθι, καὶ
εἰρήσοι σαυτῷ. Καὶ ἀΐθως ἀνάστη.

35 Καὶ εἶδεν αὐτὸν πάντες οἱ καθε-
κύνους Λύδδαιω ἐ τὴ Σάρωια, οἵτινες
ἐπίστρεψαν ἐπὶ τὴ Κύριον.

36 Ἐν Ἰόππῃ δὲ πε κὶ ἰαθήτρια ὀ-
τόμαθι Ταβιθά, ἣ διερχομένη διαμνή λι-
χιταυ Δορκῆς· αὐτῇ κὶ πλῆρης ἀγα-
θῶν ἔργων κὶ ἰλημοσιωῶν ὦν ἐπέει.

37 Ἐγρήσει ὃ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐπέστιας
ἄσθινησασαν αὐτῷ ἄσθινησῆν· ἰδου-
τες ὃ αὐτῷ ἔθηκον ἐν ἰαθῶν.

38 Ἐΐθως ὃ ἕως Λύδδης τῆ Ἰόππῃ,
οἱ μαθηταὶ ἀκύνουσις ὃ Πίτρεσθ· ἰσὶ
ἐν αὐτῇ, ἀπίσταν δύο ἄνδρας ᾠδῆς
αὐτῶν, ᾠδῆσ καθεκύνους μὴ ὀκνήσασθ
διελθῆν ἕως αὐτῶν.

39 Ἀναστὰς ὃ Πίτρεσθ· σενῆλθην αὐ-
τοῖς· ὃν ᾠδῆσ γλυόμενον ἀνήγαγῃ εἰς τὸ
ἰαθῶν· κὶ περιέσασαν αὐτῷ πᾶσαι
αἱ χῆραι κλαίοντες, καὶ ἐπιδοκύνουμι
χρῆτωνας κὶ ἰματῶν ὅσα ἐποίησ μετ' αὐ-
τῶν ἕσα ἡ Δορκῆς.

40 Ἐκδοκῶν ὃ ἕξω πάθας ὁ Πίτρεσθ,
θῆς τὴ γνύμαθ ᾠδῆσ ἕκασθ· ἐ ἐπίστρε-
ψας ᾠδῆς τὸ σῶμα, εἶπε· Ταβιθά, ἀ-
νάστηθι. Ἡ ὃ ἰδούει τὸς ὀφθαλμοὺς αὐ-
τῆς· κὶ ἰδῆσα τὴ Πίτρεον, ἀνέκασθ.

41 Δὲς ὃ αὐτῇ χῆρα, ἀνάστησεν αὐ-
τῷ. Φωνήσας δὲ τὸς ἀγίους ἐ ἕς χῆ-
ρας, περιέσασαν αὐτῷ ζῶσασ.

42 Γνωστὸς ὃ ἐγρήσει καθ' ὅλης τῆ Ἰόπ-
πῃ· ἐ πολλοὶ ἰπίσασαν ἐπὶ τὴ Κύριον.

43 Ἐγρήσει ὃ ἡμέρας ἰκανῶς μῆνα αὐ-
τῷ ἐν Ἰόππῃ ᾠδῆσ πη Σίμωνι βυρρεῖ.
Κιφ. ἰ. 10.

Α' Νῆρ δὲ πε κὶ ἐν Καίσαρειᾳ ὀτό-
μαθι Κορηλίω, ἰαθῆσ ἕκασθ ἐκ
ᾠδῆσ τὴ καθεκύνους ἰαθῆσ.

2 Εὐσθῆς καὶ φούδωμῶν τὸ θεῶν,
σὺ πάπτι τῷ εἶκα αὐτῷ, πῶν τε
ἰλημοσιωῶν πολλὰς τῷ λαῷ, κὶ ὀτό-
μῶν ἔ θεῶν ἀφῆσταις.

3 Εἶδεν ἐν ὀσθμαθι Φανρωῖς, ὡτὲς
ἔργῃ ἐνάτῃ τὴ ἡμέρας, ἀΐθελον ἔ
θεῶν ἐιστλήσθ ᾠδῆς αὐτῶν, κὶ ἐποίησ
αὐτῷ· Κορηλίω.

4 Ὁ ὃ ἀπίστας αὐτῷ, ἐ ἔμφοβῶ
γλυόμεμῶν, εἶπε· Τί ἰσὶ Κύριε; Εἶπε
δὲ αὐτῷ· Αἱ ᾠδῆσ ἀκαθῆσ (καὶ καὶ αἱ
ἰλημοσιωῶν ἐκ ἀνάθησας εἰς μνημό-
σιωον ἐνάπτεν ἔ θεῶν.

5 Καὶ ἦν πῆμψον εἰς Ἰόππῃ ἰα-
θῆσ. ἐ μετ' ἐπίμψω Σίμωνια ὃς ἰπ-
καλῆσται Πίτρεσθ.

6 Οὐγῶ· ἐκίθια ᾠδῆσ πη Σίμωνι
βυρρεῖ, ἣ ἰσὶ οἰκία ᾠδῆσ θυλάκασα·
ἔγῶ· λαλήσθ σοι πῶσι δὲ ποιῆν.

7 Ἦς ὃ ἀπῆλθῖ ὁ ἀΐθελ· ὁ λαλῶν
τῷ Κορηλίω, φωνήσας δύο τὴ εἰκῆτων
αὐτῷ, κὶ ἐρακῶτῃ δίστιβῆ τὴ ᾠδῆσ
καρπῆρῆσται αὐτῷ.

8 Καὶ ἐξηγοσάμῶν αὐτοῖς ἔπαν-
τα, ἀπίσταν αὐτῶς εἰς τὴ Ἰόππῃ.

9 Τῇ ὃ ἰπῶρῶν ὀδοπῶρῆσται ἐκεί-
νων, ἐ τῇ πόλῃ ἰκίθῆσται, ἀνάστη Πί-
τρεσθ· ἰπὶ τὸ δῶμα ᾠδῆσ ἀΐθῆσ. ᾠδῆ
ἔργῃ ἐκτῷ.

10 Ἐγρήσει ὃ ᾠδῆσ ἀΐθῆσ, καὶ ἦθελ
γλυόσασθ· ᾠδῆσ ἀκαθῆσται ὃ ἐκεί-
νων, ἰπίσται ἐπ' αὐτῷ ἰαθῆσ.

11 Καὶ θωρεῖ τὴ ἕκασθ ἰαθῆσ
κὶ καθεκύνουσι ἐπ' αὐτῷ σῆνός πῶσ
ἰθῆσ μὲ γάλλω, πῶσασται ἰαθῆσ δᾶ-
δῆ μῶν, κὶ καθεκύνουσι ἐπὶ τὴ γῆς.

12 Ἐν ᾧ ἰσῆρα πάντα τὰ τετράποδα τῆ γῆς, καὶ τὰ θηρία, ἔτα ἔριπτε, καὶ τὰ πτεροῦντα ἔβραυν.

13 Καὶ ἐβόηθη φωνὴ πρὸς αὐτὸν Ἀσασίας, Πίτρε, ἤσεν καὶ φάρα.

14 Ὁ δὲ Πίτρε εἶπε· Μηδὲ μὲν, Κύριε· ὅτι ἔδραπέθη φάρα πᾶν κρινόν ἢ ἀκαθάρτον.

15 Καὶ φωνὴ πάλιν ἐκ δούτερον πρὸς αὐτὸν· Ἄ ὁ Θεὸς ἐκαθάριεν, σὺ μὴ κρινε.

16 Τῷ τὸ ἰβηρίῳ ἐπὶ τρεῖς καὶ πάλιν ἀνελάθη τὸ σκεῦος εἰς τὸ βραχόν.

17 Ὡς δὲ ἐκινῆθη διηπόρῃ ὁ Πίτρε πρὸς αὐτὸν τὸ ὄραμα ὅ ἐδραπέθη, οἱ ἀνδρες οἱ ἀπισταλμῶν ἀπὸ τῆ Κορηλίας, διδραπέθωντες τὴ οἰκίαν Σίμωνος, ἐπίστησαν ἐπὶ τὸ πύλωνα·

18 Καὶ φωνήσαντες ἐπαυθύνοντο εἰς Σίμων ὁ ἰπικαλῶν Πίτρε ἐνθάδε ξενίζεται.

19 Τῷ δὲ Πίτρε ἐνθυμηθὲν πρὸς τὸ ὄραμα εἶπε αὐτοῖς τὸ πνῦμα· Ἰδὲ, ἀνδρες τρεῖς ζητῶσι σ·

20 Ἀλλὰ ἀσασίας κατέβηθη, ἔπαυθύνοντο αὐτοῖς, μηδὲν ἀφελόμενον· διότι ἰσῆρα ἀπίσταλα αὐτῆς.

21 Καὶ βίβη δὲ Πίτρε πρὸς τὸς ἀνδρας τὸς ἀπισταλμῶν ἀπὸ τῆ Κορηλίας πρὸς αὐτὸν, εἶπεν· Ἰδὲ, ἰσῆρα ἐμὸν ζητεῖτε· τίς ἢ αἴτια δι' ἣν πάρετε;

22 Οἱ δὲ εἶπον, Κορηλίῳ ἐκαθ' ἑσπέρης, αἶρε δίκην καὶ φοβήμενον τὸν Θεόν, μαρτυρήμενος πρὸς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν, ἔραμα λῶθη ἀπὸ ἀγάλου ἀγίου μετὰ πνῦμα σαρκὸς εἰς τὴ οἰκίαν αὐτῶν, καὶ ἀκῶσθη ῥήματα πρὸς σὺν.

23 Εἰσκαλίνατο μὲν ἔτι αὐτὸς ἐξήσθη σὺν αὐτοῖς, καὶ πρὸς τὸ ἀδελφῶν τὸ ἀπὸ τῆ Ἰσραήλ συνήλθεν αὐτοῖς.

24 Καὶ τῇ ἑπαύρῳ ἐσῆλθεν εἰς τὴ

Καίσαρην· ὁ δὲ Κορηλίος ἰσῆρα πρὸς δούτων αὐτῶν, συγκαταλέμενον τὸς συζητοῦντες αὐτῶν ἔτις ἀναγκάστους φίλους.

25 Ὡς δὲ ἰβηρίῳ ἐισέλθῃ τὸ Πίτρε, σιωπήσας αὐτοῖς ὁ Κορηλίος, πρὸς ἐπὶ τὸς πόδας, προσκυνήσῃ.

26 Ὁ δὲ Πίτρε αὐτὸν ἔραρε, λίγων· Ἀνάστη· καὶ γὰρ αὐτὸς ἀνθρώπος ἐμὸν.

27 Καὶ σιωποῦντων αὐτοῖς, ἐσῆλθη, ἔδραπέθη σιωπηλῶς πολλὰς.

28 Ἐφη τε πρὸς αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐπίστασθε ὡς ἀγῆμενον ἐστὶ ἀνδρὶ Ἰουδαίῳ κατὰ τὴν ἡμετέραν ἀποστολήν καὶ ἐμὸν ὁ Θεὸς ἔδραπέθη μεθ' ἡμῶν ἢ ἀκαθάρτων λίγων ἀνθρώπων.

29 Διὸ καὶ ἀνατιθέμενος ἦλθεν μετὰ πνῦμα. πρὸς τὸν ὄραμα ὡς τὴν λόγον μετὰ πνῦμα εἰς με.

30 Καὶ ὁ Κορηλίος ἔφη· Ἀπὸ τῆ ἑσπέρης ἡμέρας μετὰ ταύτης τῆ ὕρας ἡμετέρας ἰσῆρα, ἔτι ἐνθάδε ἦσαν πρὸς δούτων ἐν τῷ οἴκῳ μου· ἔτι δὲ, αἶρε ἴσθη ἐν ὄραμα μου ἐν ἰσῆρα λαμπερῶν.

31 Καὶ φησι· Κορηλίε, ἐσῆλθη σὺν ἡμῶν πρὸς δούτων, καὶ ἐπὶ ἰσῆρα πρὸς δούτων ἐμὸν ὄραμα ἐν ὄραμα τῆ οἰκίας σου.

32 Πρὸς τὸν ὄραμα ἰσῆρα πρὸς δούτων, καὶ μετὰ κατὰ τὴν Σίμωνος, ὅς ἐπικαλεῖται Πίτρε· ἔτι ξενίζεται ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος βουσίως πρὸς τὴν γαλασσίαν ὅς παρὰ τὸν λαλήσῃ σοι.

33 Ἐξαιτῆς ὡς ἐπὶ πνῦμα πρὸς σὺν τὸ καλῶς ἐπίστασθε πρὸς τὸν λαλήσῃ σοι. ἰσῆρα ὡς πᾶν τὸς ἡμεῖς ἐν ὄραμα τῆ οἰκίας σου πρὸς τὸν Θεόν.

34 Ἀνοίξας δὲ Πίτρε τὸ στόμα, εἶπεν· Ἐπὶ ἀληθείας κατὰ λαμβάτομα ὅτι ἐστὶ πρὸς τὸν λαλήσῃ σοι ὁ Θεός·

35 Ἀλλ' ἐν τῷ πρὸς τὸν λαλήσῃ σοι, καὶ ἐραμα πρὸς δούτων διηπόρῃ, δούτων αὐτοῖς ἐστὶ.

μὲν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας ὡς τὸ Θιόν ὑπὲρ αὐτῆς.

6 Ὅτι ἡ ἰμελὴν αὐτὸν ἐπεράγη ὁ Ἡρώδης, τῆς νυκτὸς ἐκείνης ἡ δὲ Πίτρου κριμώδης μίσηξυ δύο τραυματῶν, διδμήρου ἀλύσοσι δυοῖ, φύλακίς τε ὡς τὸ θύρας ἐπύρου τὸ φύλακίω.

7 Καὶ ἰδὼς ἀγγελῶν Κυρίου ἐπίστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· παύξας ἡ δὲ πάλιν ἐπὶ Πίτρου, ἤγαγει αὐτὸν, λίγων· Ἀνάστα ἐν τῷ πύργῳ. Καὶ ἐξέπιοσι αὐτῶν ἐν ἀρχῆς ἐκ τῶν χερῶν.

8 Εἰπί τι ὁ ἀγγελῶν ὡς αὐτὸν Περσεύουσα, ἐκ τῶν οὐρανῶν τῶν οὐρανῶν σου. Ἐποίησι ἡ δὲ πύργῳ. Καὶ λίγων αὐτῶν Περσεύουσα τὸ ἰμάτιον σου, ἐκ ἀγγέλων μοι.

9 Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθη αὐτῷ, ἐστὶν ἡ δὲ ὅτι ἀληθὴς ἐστὶ τὸ γινόμενον ἀπὸ τῶν ἀγγέλων· ἰδοὺ δὲ ὅραμα βλίπης.

10 Διελθόντες ἡ δὲ πύργῳ φύλακίω καὶ δούτιμον, ἤλθον ἐπὶ τὸ πύργῳ τῶν οὐρανῶν, τὸ φέρουσαν εἰς τὸ πόλι, ἡ δὲ αὐτομάτη ἠοίχη αὐτοῖς· καὶ ἐξελθόντες ὡς ἠλθον ῥύμιον μίαν· καὶ αὐτῶν ἀπίση ὁ ἀγγελῶν ἀπ' αὐτῶν.

11 Καὶ ὁ Πίτρου γινόμενον ἐν ἰαυτῶν, εἰπὶ Νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπίση λι Κύριον τὸ ἀγγελῶν αὐτῶν, ἐξείλιξ με ἐκ χερῶν Ἡρώδης, καὶ πίσις τὸ ὡσεὶ δικίας τῶν λαῶν τῶν Ἰουδαίων.

12 Σωιδῶν τε ἤλθον ἐπὶ τὸ οἰκίαν Μαρίαν τὸ μητρὸς Ἰωάννη, τῶν ἐπισηλευμένων Μάρκου, ἡ δὲ ἦσαν ἰκανοὶ σινηθροισμῶν καὶ ὡσεὶ ἀρχιμῶν.

13 Κριμώδης ἡ δὲ Πίτρου τὸ θύρα τῶν πυλῶν, ὡσεὶ ἠλθι περὶ δίσκη ὑπακῶσαι, οἰόμεθα Ἰόδη.

14 Καὶ ἐπιγινώσκει τὸ φωνῶν τῶν Πίτρου, ἀπὸ τῶν χερῶν ἐκ τῶν πυλῶν, ἐισδραμῶσα δὲ ἀπὸ γίγλιον ἰσάσαι τὸ Πίτρου ὡς τῶν πυλῶν.

15 Οἱ δὲ ὡς αὐτῶν εἶπον· Μαίρη.

Ἡ δὲ διὰ χερῶν ἡ δὲ ἔχρη. Οἱ δὲ ἔλθον· ὁ ἀγγελῶν αὐτῶν ἐστὶν.

16 Ὅτι Πίτρου ἐπὶ μῶν κριμῶν ἀνοίξασθαι δὲ εἶδον αὐτὸν, καὶ ἐξέστησα.

17 Καὶ ἐπέστη ἡ δὲ αὐτῶν τῆς χερῶν, διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ὁ Κύριον αὐτὸν ἐξήγαγεν ἐκ τῶν φύλακῶν· εἶπεν δὲ· Ἀπὸ γέλασι ἐκ τῶν ἐξελθόντων ἡ δὲ αὐτῶν ὡσεὶ τῶν λαῶν. Καὶ ἐξελθὼν ἐπαύθη εἰς ἔπειρον τῶν οὐρανῶν.

18 Γειομῶν δὲ ἡμέρας ἡ δὲ πύργῳ ἐστὶν ὁ ἀγγέλων· ἐν τοῖς τραυματῶν, τὸ ὡσεὶ ὁ Πίτρου ἡ δὲ ἔχρη.

19 Ἡρώδης ἡ δὲ ἐπισηλῶν αὐτὸν, καὶ μὴ ὄρων, ἀνακρίνας τῶν φύλακας, ἐκείληται ἀπαχρησῶν· ἐκείληται ἀπὸ τῶν Ἰουδαίων εἰς τὸ Κασσάρη, δίτρεβεν.

20 Ἡ δὲ ἡ δὲ Ἡρώδης γινόμενον τῶν οὐρανῶν ἐν Σιδωνίῳ ὡσεὶ ὡσεὶ τῶν οὐρανῶν ὡσεὶ αὐτῶν, καὶ ἐπέστη Βλάσιν τὸ ἐπὶ τῶν οὐρανῶν τῶν βασιλείων, ἡ δὲ ἐπὶ τῶν οὐρανῶν. ἀπὸ τῶν οὐρανῶν αὐτῶν τὸ χερῶν ἀπὸ τῶν βασιλικῶν.

21 Τακτῆς ἡ δὲ Ἡρώδης ἡ δὲ οὐρανῶν ὡσεὶ ὡσεὶ βασιλικῶν, καὶ ἐπέστη ἐπὶ τῶν οὐρανῶν, ἡ δὲ ὡσεὶ αὐτῶν.

22 Ὅτι δὲ ὡσεὶ ἐπὶ φωνῶν· ὡσεὶ φωνῶν· ἐκ τῶν οὐρανῶν.

23 Περσεύουσα ἡ δὲ ἐπέστη αὐτὸν ἀγγελῶν Κυρίου, ἀπὸ τῶν οὐρανῶν ἐκ τῶν οὐρανῶν τῶν οὐρανῶν καὶ δόξα τῶν οὐρανῶν καὶ γινόμενον ὡσεὶ τῶν οὐρανῶν.

24 Ὅτι δὲ λέγον· ὡσεὶ τῶν οὐρανῶν καὶ ἐπὶ τῶν οὐρανῶν.

25 Βαριάβας ἡ δὲ Σαῦλ ὡσεὶ τῶν οὐρανῶν ἐκ τῶν οὐρανῶν, τῶν οὐρανῶν τῶν οὐρανῶν ἀπὸ τῶν οὐρανῶν, συμπαρελαβόντες καὶ Ἰωάννη τὸ ἐπισηλῶν Μάρκου.

Κεφ. 17. 13.

Ἡ δὲ Σαῦλ δὲ πῶς ἐν Λίκοχίμ καὶ τῶν οὐρανῶν ἐκ τῶν οὐρανῶν ὡσεὶ τῶν οὐρανῶν ἐκ τῶν οὐρανῶν, ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ Συμίων ὡσεὶ τῶν οὐρανῶν Νίσερ, ἐκ τῶν οὐρανῶν ὡσεὶ τῶν οὐρανῶν.

ὅπως ἴσῳδεν αὐτῷ βάπτισμα μετὰ
βοίας παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραήλ.

25 Ὡς ἡ ἐπιλήρη ὁ ἰωάννης τὸ δρόμον,
ἔλεγεν· Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; ἢ ἐμὲ
ἰσῶ, ἀλλ' ἰδὲ, ἐρχέσθαι μετ' ἐμεῖ, ἢ ἐκ ἐμῆ
ἐξίτη τοῦ ὑπόδημα τῶ ποδῶν λῦσαι.

26 Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ ἁγίους Ἀ-
βραάμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν
Θεὸν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆ σωτηρίας ταύ-
της ἀπεστάλη.

27 Οἱ γὰρ κερτακῆνες ἐν Ἰερουσαλήμ,
ἔοι ἀρχαῖες αὐτῶν, τῶτον ἀγροησά-
τες, καὶ ὡς φωνὰς τῶ σωφητῶν ὡς καὶ
πάντα σάββατον ἀναγινωσκομένης, κρι-
ναῖες, ἐπιλήρωσαν.

28 Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν ἡνάτην δι-
ρόντες, ἠτήσαντο Πιλάτον ἀνακριθῆναι
αὐτοῖς.

29 Ὡς ἡ ἐπέλευσεν ἄπεινα πᾶσι
αὐτῷ γέγραμμένα, κερτακῆνες δὲ τῶ
ξύλου ἴσησαν εἰς μετημέρον.

30 Ὁ δὲ Θεὸς ἤγαγεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

31 Ὡς ἠφθῆ ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς
συναυμβάσει· αὐτῷ δὲ τῶ Γαλιλαίας
εἰς Ἰερουσαλήμ, οἵπνεις εἰσι μετ' ἐρτες
αὐτῷ πρὸς τὸ λαόν.

32 Καὶ ἡμεῖς ὑμῶς ἀναγγελίζομεθα τῶ
πρὸς τὸς πατέρας ἐπισηλίαν ἡσομί-
νῳ, ὅτι ζωῆται ὁ Θεὸς ἐκ ἐπιλήρωκε ὡς
πικνοῖς αὐτῶν ἡμῖν, ἀναστήτας Ἰησοῦν·

33 Ὡς καὶ ἐν τῷ ψαλμῷ τῷ δούτρω
γέγραπται· Υἱὸς μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον
γένησθε σε·

34 Ὅτι ἡ ἀνάστασεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν,
μηκίπιν μέλλουσα ὑποστρέφειν εἰς ἁφ-
θροῦν, ἕτως εἴρηκεν· Ὅτι δώσω ὑμῖν
πᾶσι ὅσα Δαβὶδ πᾶσι πῆσι.

35 Δὶδ ἔστι ἐν ἱτέρω λίγα· Οὐ δώσας τῶ
ἑσόντες ἰδέειν ἁφθροῦν.

36 Δαβὶδ μὴ γὰρ ἰδέειν ἁφθροῦν ὑποστρε-
φῆται τῶ τῶ βυβλῆ, ἐκοιμήθη, καὶ
ὑποστρέφει πρὸς πατέρας αὐτῶ, καὶ εἶδεν
ἁφθροῦν

37 Ὅτι ὁ Θεὸς ἤγαγεν, ὅσα εἶδεν ἁφ-
θροῦν.

38 Γνωσὸν αὐτῶ ὑμῖν, ἄνδρες ἀ-
δελφοί, ὅτι ἁφθροῦν τῶ ὑμῖν ἄφισις ἀ-
μαρτηῶν κερτακῆνεςται·

39 Καὶ δὲ πᾶσι τῶν ὡς ἁφθροῦν ἡδυνῆθη-
ται ἐν τῷ τόμῳ Μωσῆος δικαιοθῆναι,
ἐν τῷ τῶ πῆσι ὁ πῆσι δικαιοθῆται.

40 Βλέπει αὐτῶ μὴ ἐπιλήθη ἐφ' ὑμῶς
τῶ ἐρημῶν ἐν τοῖς σωφῆταις·

41 Ἰδέτε οἱ κερτακῆνες, ἔσαν κερτακῆ-
σαι καὶ ἀφανισθῆσι· ὅτι ἔσαν ἐγὼ ἐρτα-
ζομα ἐν τῶς ἡμέραις ὑμῶν, ἔσαν ὅτι
μὴ πῆσι ἔσαν ἔσαν ἐκδηγῆται ὑμῖν.

42 Ἐξίτηται ἡ ἐν τῶ σωμαγωγῆς τῶν
ἰσδαίων, κερτακῆνες πᾶσι ἔσαν εἰς τὸ
μετὰ ἐπὶ σάββατον λαληθῆναι αὐτοῖς
πᾶσι ἔσαν ταῦτα.

43 Λυθείσας ἡ τῶ σωμαγωγῆς κερτακῆ-
νησας πᾶσι τῶ ἰσδαίων ἐπὶ σῶμαγωγῆς
σωφῆταις τῶ Παύλου ἐπὶ Βαρνά-
βα· οἵπνεις σωφῆταις αὐτοῖς, ἐπῆται
αὐτῶς ἐπιλήθη τῶ κερτακῆνες τῶ Θεῷ.

44 Τῶ δὲ ἡ κερτακῆνες σῶμαγωγῆς ἔσαν
πᾶσι ἡ πόλις σωφῆταις ἀκῆσαι τῶ
γῶ τῶ Θεῷ.

45 Ἰδέτε ἡ οἱ ἰσδαῖοι τῶς ὅχλους,
ἐπιλήθησας ζῆλος, καὶ ἀντέλεγον πῆσι
ὑπὸ τῶ Παύλου κερτακῆνες, ἀντιλήθησις
καὶ βλασφημῆσις.

46 Περὶ ἡσας σῶμαγωγῆς ἡ ὁ Παῦλος ἐπὶ
ὁ Βαρνάβας, εἶπεν· Ὑμῖν ἔσαν ἀνακῆσαι
σωφῆταις λαληθῆναι τῶ λόγῳ τῶ Θεῷ·
ἐπῆται ἡ ἀπῶθησας αὐτοῖς, καὶ ὅσα ἀξίως
κέρτακῆνες τῶ αἰωνίῳ ζωῆς, ἰδὲ,
σωφῆταις εἰς τῶ ἔσαν·

47 Οὕτω γὰρ ἐν τῶ πᾶσι ἡμῖν ὁ Κῦ-
ρος· Τίθησας εἰς φῶς ἰσδαίων, τῶ αἰωνί-
σις εἰς σωφῆταις εἰς ἔσαν τῶ γῆς.

48 Ἀκῆσαι ἡ πᾶσι ἔσαν ἔσαν, ἐπῆται
ἔσαν τῶ λόγῳ τῶ Κυρίου· καὶ ἐπῆται
ἔσαν ἔσαν πᾶσι κερτακῆνες εἰς ζωῆς αἰωνίῳ

49 Διψίμιθ δὲ ὁ λόγος ἔκυρῖν δι' ὅλης τ' ἡώρας.

50 Οἱ ἄ Ἰουδαῖοι παρῶντων ἐν σι-
βοδῶναι ἡσιαῖκας ἐν δὲ δὲ ἡκῆστας, κὲ
τὺς παρῶντας τ' πόλιως. Ἐ ἐπῆραν
διῶ μὲν ἐπὶ τ' Παῦλον κὲ τ' Βαρνάβαν,
ἔϊ: ἰσαλὲν αὐτὺς ἀπὸ τ' ὄρων αὐτῶν.

51 Οἱ δὲ ἐκκλιεῖς ἀρῆμοι τ' χριστορτὸν
τ' ποδῶν αὐτῶν ἐπ' αὐτὺς, ἤλθον εἰς
ἱερῶν.

52 Οἱ δὲ μαθηταὶ ἰωηρηῖος χαρῶς
καὶ πνεύματι ἀγάπῃ.

Κιφ. ιδ'. 14.

Ε' Γίνεθ δὲ ἐν ἱερῶν, κὲ τὸ αὐτὸ εἰσ-
ελθῶν αὐτὺς εἰς τὴν σιναγωγὴν
τ' Ἰουδαίων, καὶ λαλήσω ἕως ὥστε
πισυῶσαι Ἰουδαίωι πὲ κὲ Ἐλλῶνι πολ-
λὸν πᾶσι.

2 Οἱ ἄ ἀπερῶντες Ἰουδαῖοι ἐπῆραν
καὶ ἐκκλῆσας ἐν ψυχῆς τ' ἰθῶν κὲ
τ' ἀδελφῶν.

3 Γκαυὸν μὲν οὖν χροῖον διέτριψαν
παρῶντα ἀρῆμοι ἐπὶ τῷ Κυρῶ τῷ
μαρτυρῶν τὴν λόγον τ' χειρῶν αὐτῶ,
κὲ διδόνε σημεῖα ἔ τερατῶ γίνοντ' αὐτῶ
τ' χροῖον αὐτῶν.

4 Ἐχρῶν τὸ πᾶσι τ' πόλιως
καὶ οἱ μὲν ἦσαν σὺ τῶν Ἰουδαίωι, οἱ
δὲ σὺ τῶν ἀπερῶντες.

5 Ἔς ἄ ἰσχυρῶ ὁρμῆ τ' ἰθῶν τε καὶ
Ἰουδαίωι σὺ τῶν ἀρχησι αὐτῶν, ὑ-
βρίσασα κὲ λιθοβολῶν αὐτὺς.

6 Σιωπῶντες κατ' ἄφωρον εἰς ἐν πό-
λις τ' Λυκαοῖας, Λύστρα κὲ Δίβου,
καὶ τ' πείλαρον.

7 Καὶ ἐν ἦσαν οὐραγιζοῦμοι.

8 Καὶ πὲς εἰς ἐν Λύστρα ἀδυνάτωι
τοῖς ποσὶ ἐκείνῳ, χωλὸς ἐν κριλίας
μητρὸς αὐτῶ ὑπάρχων, ὅς ὑδὲ ποτε
περὶ πηλῆκῃ.

9 Οὗτῳ ἦσαν ἔ Παῦλος λαλῶν.
ὅς ἀπίστε αὐτῶ, κὲ ἰδὼν ὅτι πίστε ἔχῃ

10 Εἶπε μεγάλη τῇ φωνῇ: Ἀνάστη
ἐπὶ τὺς ποδας σου ὁρθῆς. Καὶ ἤλαρον
καὶ περὶ πατῆ.

11 Οἱ δὲ ὄχλοι ἰδόντες ὅ ἐποίει οὗ
Παῦλος, ἐπῆραν τ' φωνῶν αὐτῶν, Λυ-
καοῖσι λέγοντες: Οἱ ἴσοι ὁμοιωθῆντες
ἀνθρώποις κατ' ἄφωρον ὡς ἐμῶς.

12 Ἐκάλει τε τ' μὲν Βαρνάβαν, Δία
τ' ἄ Παῦλον, Ἐρμού· ἐπεδὴ αὐτὸς ἦν
ὁ ἡγούμενος ἔ λόγον.

13 Οὗ δὲ ἱερῶς ἔ Διὸς ἔ ὄντῳ ὡς
τ' πόλιως αὐτῶν, ταύρας ἔ σέμνα
ἐπὶ τὺς πυλῶνας οὐραγῶν, σὺ τῶν
ὄχλοις ἦσεν ἡμῶν.

14 Ἀκούοντες ἄ οἱ ἀπερῶντες Βαρνά-
βας καὶ Παῦλος, ἀπερῶντες πᾶ
ἰσχυρῶ αὐτῶν εἰσπηδήσαν εἰς τ' ὄ-
χλους, κερῶντες.

15 Καὶ λέγοντες: Ἄνθρωποι, τί ταῦτα
ποιεῖτε; κὲ ἡμεῖς ὁμοιωθῆντες ἰσχυρῶ
ὑμῖν ἀνθρώποι, οὐραγιζοῦμοι ὑμῶς
ἀπὸ τῶν τ' ματαίων ἰσχυρῶν ἐπὶ
τ' Θεῶν τ' ζῶντων, ὅς ἐποίησεν τ' ἔρανον
κὲ τ' γλῶσσοι ἐν τῶν θαλάσσαν, καὶ πᾶσι
τῶ ἐν αὐτοῖς.

16 Οὗ ἐν τῶν παρῶντων ἡμῶν
εἶσαν πᾶσι τῶ ἰσχυρῶν παρῶντων τῶν
ὁδοῖς αὐτῶν.

17 Καὶ τοῖς γὰρ οὐραγιζοῦμοι ἰσχυρῶ
ἀφῆκεν, ἡγῶντων, ἔρανον ἡμῶν ὑ-
τῶν διδόνε κὲ κερῶν κερποφόρους, ἰμ-
πιτῶν τροφῆς καὶ σίφροσῶν ἐν
καρδίας ἡμῶν.

18 Καὶ ταῦτα λέγοντες, μέλις κατ-
ἰπασσαν τὺς ὄχλους ἔ μὴ ἡμῶν αὐτοῖς.

19 Ἐπῆλθον δὲ ἀπὸ Ἀντιοχείας καὶ
ἱερῶν Ἰουδαίων, κὲ πείσαντες τὺς ὄ-
χλους, ἔ λιθῶντες τ' Παῦλον, ἰσχυ-
ρον ἔξω τ' πόλιως, νομίσαντες αὐτὸν
πεθάνοντα.

20 Κυκλωσάντων ἄ αὐτὸν τ' μαθη-
τῶν, ἀναστῆς εἰσῆλθον εἰς τ' πόλιον καὶ

τῆ ἰπυύουον ἐξήλθη σὺ τῷ Βαρνάβῳ
εἰς Δίεβλιν.

21 Εὐαγγελιστὰρ μοι τε τῷ πόλιν
καίνων, καὶ μαθητὰς παλαιοὺς, ἵπ-
ερεψασ εἰς τὸ Λύσαν καὶ ἰκόνιον καὶ
Αντιόχαν.

22 Ἐπισηρεῖσθαι εἰς ψυχὰς τῶ μα-
θητῶν, ὡς καὶ λαλοῦντες ἐμμερῶς τῇ πίστει,
καὶ ὅτι λαλοῦντες πολλῶν θλίψεων διὰ ἡμῶν
ἐπιλαθῆναι εἰς τὸ βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

23 Χρησθήσασθαι εἰς αὐτοὺς περισυ-
πύρω κατ' ἐκκλησίαν, ὡς ἀδελφάμι-
νοι καὶ ἡσυχῶν, περιήνθη αὐτοὺς τῷ
Κυρίῳ εἰς ὃν πιστεύετε.

24 Καὶ διαλεχθῆτε τὸ Πισθίαν, ἦλθον
εἰς Παμφυλίαν.

25 Καὶ λαλοῦντες εὐ Πέργη τὸ λό-
γον, κατέβησαν εἰς Ἀντιόχην.

26 Κατέβησαν ἀπὸ τῶν πόλεων εἰς Ἀντιό-
χαν, ὅτι ἦσαν ὡς ἀδελφοὶ τῶν χαίρει-
ν καὶ τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ἔργον ὃ ἐπιλήρωσαν.

27 Παρεγγυήθησαν ἡμῶν καὶ σωμαζαγῆ-
τες τῶ ἐκκλησίαν, ἀνήγγειλαν ὅσα ἐποίη-
σαν ὁ Θεὸς μετ' αὐτῶν, ἔτι ἡμῶν εἰς
ταῖς ἡμέραις τῆς πίστεως.

28 Διῆγετον ἡμῶν ἡμεῖς ἡμεῖς ὅσα ὅλι-
γον σὺ ταῖς μαθηταῖς.

Κιφ. ιβ'. 15.

Καὶ πρὸς καθ' ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶ ἰσραήλ,
ἰδιδασκοὶ τῶν ἀδελφῶν. Ὅτι ἵαν
μὴ ἀπειρήνηται τῷ ἰσραήλ Μωυσῆος, ἡ
διώμαθε σαδδύου.

2 Γενομένης οὖν γέρας καὶ συζητή-
σεως ὅτι ὀλίγης τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρ-
νάβῳ πρὸς αὐτοὺς, ἔπεισαν ἀναβαίνειν
Παῦλοι καὶ Βαρνάβου καὶ πρὸς ἄλλους
εἰς αὐτῶν πρὸς τῶν ἀποστόλων καὶ περ-
σβυτέρων εἰς Ἱερουσαλήμ, ὡς καὶ τῶ
ζητήματι τῶν.

3 Οἱ μὲν οὖν ὡς ἐπεμψήντες ἀπὸ τῶ
ἐκκλησίας, διῆγετον τὸ Φοινίκην καὶ
Σαμαρείαν, ἐκείνη ἡμέρα οἱ ἵππερο-

φῶν τῶ ἰσραήλ καὶ ἵπποιον χαίρειν μεζά-
λιν πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς.

4 Παρεγγυήθησαν ἡμῶν ἰερουσαλήμ,
ἀπὸ τῶ ἐκκλησίας καὶ τῶ
ἀποστόλων καὶ τῶ περιεούτων, ἀνήγγειλαν
ταῖς ὅσα ὁ Θεὸς ἐποίησε μετ' αὐτῶν.

5 Ἐξουσίησαν δὲ πρὸς τὸ ἀπὸ τῶ αἰρέ-
σεως τῶ Φαρισσαίων πιστῶν ἀποστόλων, λέ-
γόντες. Ὅτι διὰ τῶ ἀπειλήντων αὐτοὺς, περ-
σβυτάλλειν τε τῶν τῶ νόμου Μωυσῆος.

6 Σωτηρήθησαν ἡμῶν ἀπὸ τῶ ἀποστόλων καὶ οἱ
περσβυτῆρες ἰδὲν ὡς τῶ λόγῳ τῶν.

7 Πολλοὶ ἡμῶν συζητήσεως ἡροδοτοῦ,
ἀναστὰς Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτοὺς. Ἄν-
δρες ἀδελφοί, ἡμεῖς ἐπίστευον ὅτι ἀφ'
ἡμεῶν ἀρχαῖον ὁ Θεὸς εὐ ἡμῶν ἐξελέ-
ξατο λαὸν ἡμῶν καὶ ἡμεῖς ἀκούσαμεν ταῖς ἡμέ-
ραις τῶ λόγου τῶ ἀναγγέλλειν, καὶ πιστεύειν.

8 Καὶ ὁ καρδιογνώστης Θεὸς ἐμαρτυρή-
σεν αὐτοῖς, διὰς αὐτοῖς τὸ ἀντιμετῆ
τὸ ἄριστον, καὶ ἡμῶν.

9 Καὶ ἡμῶν δὲν δίκαιον μετὰ τῶ ἡμῶν τε
καὶ αὐτῶν, τῇ πίστει κατέπερας εἰς
καρδίας αὐτῶν.

10 Νῦν οὖν πρὸς τῶ Θεοῦ, ἐπι-
θῆναι ἡμῶν ἐπὶ τῶ ἀναγγέλλειν τῶ μαθη-
τῶν, ὅτι ἔπε οἱ πατέρες ἡμῶν ἔπε ἡμῶν
ἰχθυσάμεν βασιλείαν.

11 Ἀλλὰ λαλοῦντες τῶ Κυρίῳ ἰη-
σοῦ Χριστῷ πιστεύοντες σωθήσονται, καὶ
ὅτι τῶ τῶ κατέβησαν.

12 Εἰσηγῆσαν ἡμῶν τὸ πᾶν τῶ, καὶ
ἡμεῖς Βαρνάβου καὶ Παύλου ἐξηγησάμε-
νται ὅσα ἐποίησαν ὁ Θεὸς μετὰ ἡμῶν καὶ τῶ
περσβυτῶν ἐπὶ τῶ ἡμῶν.

13 Μίσησαν τὸ σιγήσειν αὐτοὺς, ἀπεκρί-
θη ἰάκωβος, λέγων. Ἄνδρες ἀδελφοί,
ἀκούσατε με.

14 Συμῶν ἐξηγήσατε καὶ ἡμῶν ὡς
ὁ Θεὸς ἐπισκέψατο λαβῆναι εἰς ἰσραήλ
λαβῆναι ἐπὶ τῶ λόγῳ αὐτῶ.

15 Καὶ τῶν συμφωνῶν οἱ λόγοι

τῶν ὠρθοτητῶν· καθὼς γέγραπται.

16 Μιτὰ ταῦτα ἀναγρέψασι· καὶ ἀνοικηδόμησάν τε σκηνὴν Δαβὶδ καὶ πηλοκῆσσαν, καὶ τὰς κλισιακάμβηθας αὐτῆς ἀνοικηδόμησαν, καὶ ἀνορθώσαν αὐτῶν.

17 Ὅπως αὖ ἐζητήσουσιν οἱ κληροῖποι τῶν ἀνθρώπων τὸ Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἴθνη ἰφ' ἧς ἐπικίκληται τὸ ὄνομα μὲν ἐπ' αὐτῶν· λέγει Κύριος ὁ ποιῶν ταῦτα πάντα.

18 Γνωστὰ ἀπ' αἰῶτός ἐστι τῷ Θεῷ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

19 Διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν ἰθῶν ἰπηρεύουσιν ἐπὶ τῷ Θεῷ.

20 Ἀλλὰ ἐπιστήτω αὐτοῖς ἡ ἀπίχραξις ἀπὸ τῶν ἀλισγημάτων τῶν ἐιδύλων καὶ τῆς πορνείας καὶ τῆς πνικίης καὶ τῆς αἰμοσύνης.

21 Μωσῆς γὰρ ἐν γηουσίαν ἀρχαίων καὶ πόλιν τῶν κερύσσιθων αὐτῶν ἔχει, ἐν ταῖς σωμαγωγαῖς καὶ πᾶσι σάββαθον ἀναγιγνωσκόμενον.

22 Τότε ἰδοὺ τοῖς ἀποστόλοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις συνῶ ὅλη τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐκλιξαμένους ἀνδρας ἐξ αὐτῶν πύμψασι εἰς Ἀντιόχειαν συνῶ τῷ Παύλῳ καὶ Βαρνάβᾳ· Ἰάδαν τὸν ἱπικαλύμνον Βαρσιβάν, καὶ Σίλασ, ἀνδρας ἡγεμόρους ἐν τοῖς ἀδελφοῖς.

23 Γραψάσεις ἀφ' ἑαυτῶν αὐτῶν πέδι· οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἀδελφοί, τίς καὶ τῶν Ἀντιόχειαν καὶ Συρίαν καὶ Κιλικίαν ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ ἰθῶν, χαίρειν.

24 Ἐπεὶ δὲ ἠκούσαμεν ὅτι πῆξ ἐξ ἡμῶν ἐξελθόντες ἰπηρεξάν ὑμᾶς λόγοις, ἀνασκιάζοντες ἐπὶ ψυχὰς ὑμῶν, λίθοντες φειτμίεισθαι, καὶ τρεῖν τὸ νόμον, οἷς ἔδιδασκόμεθα.

25 Ἐδοὺς ἡμῖν γηουμέροις ὁμοθυμαδόν, ἐκλιξαμένους ἀνδρας πύμψασι σὺν ὑμᾶς, συνῶ τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν Βαρνάβῃ καὶ Παύλῳ,

26 Ἀνθρώποις ὡς ἔχουσιν ἐπὶ ψυχὰς αὐτῶν ἰσὺς ἡ ὁμόμαθον ἡ Κυρεῖς ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

27 Ἀπιστάλαμνον οὐκ ἴδαν καὶ Σίλαν, καὶ αὐτῶν ἀφ' ἑαυτῶν λόγους ἀπαγγέλλουσιν ἐπὶ αὐτοῖς.

28 Ἐδοὺς γὰρ τῶν ἀγίων πνῶματι καὶ ἡμῖν, μηδὲν πῶλλον ἰπικησθαι ὑμῖν βάρη πῶλλον τῶν ἰπῶν αἰσιν τῶντων.

29 Ἀπίχραξις ἐιδύλων καὶ αἵμαθων καὶ πνικίης καὶ πορνείας· ἐξ ἧν ἀφ' ἑαυτῶν ἰαυτῶν, σὺ πρᾶξιτε. Ἐῖρωσθε.

30 Οἱ μὲν οὖν ἀπολυθῆτες ἦλθον εἰς Ἀντιόχειαν. καὶ σωμαγωγῆτες τὸ πῶνθον, ἰπιδῶσαν τῶν ἰπιστολῶν.

31 Αἰαγῶντες δὲ, ἰχέρησαν ἐπὶ τῇ ὡς ἐκλήσει.

32 Ἰάδαν ἡ Σίλασ, καὶ αὐτοὶ ὡς φῆται ὅτι, ἀφ' ἑαυτῶν πολλῶν παρεξήλισαν τῶν ἀδελφῶν, καὶ ἐπιστήσαν.

33 Ποιήσαντες ἡ ἡρότοι, ἀπλύθησαν μετ' ἑαυτῶν ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν ὡς τῶν ἀποστόλων.

34 Ἐδοὺς ἡ τῶν Σίλασ ἰπικησθαι αὐτῶν.

35 Παῦλον ἡ καὶ Βαρνάβαν διῖτριβοι ἐν Ἀντιόχειᾳ, διδάσκοντες καὶ ἀμαγελίζόμενοι μετ' ἑαυτῶν πολλῶν τῶν λόγων τῶν Κυρεῖν.

36 Μιτὰ δὲ ἡμεῖρας εἶπεν Παῦλος σὺν Βαρνάβῳ· Ἐπηρεψάσεις δὲ ἰπισκωψόμεθα τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ πᾶσαν πόλιν, ἐν αἷς κλησθῆσιν ἡμῶν τῶν λόγων τῶν Κυρεῖν, πῶς ἔχουσι.

37 Βαρνάβαν δὲ ἰβυλῶσαν συμῶν ὡς λαβεῖν τῶν ἰωνάνων τῶν κλησθῆσιν Μάρκον.

38 Παῦλον ἡ ἡξίει, τῶν ἀποστόλων ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ Παμφυλίας, καὶ μὴ σιωπῶντα αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον, μὴ συμπερλαβεῖν τῶντων.

39 Ἐγῆσθη οὖν παρεξυσμός, ὡς τῶν ἀποστολῶν αὐτῶν ἀπ' ἀλλήλων.

φοι, γοται κὼν π τ̄ τ̄ σφ̄ο̄των ἔκ ὀλίγωμ-
 5 ζηλώσωντες ἃ οἱ ἀπὸ θ̄β̄ο̄ις Ἰουδαῖοι,
 κ̄ σφ̄ο̄σ λαοὶ μ̄μοι τ̄ ἀγροαίων πιας
 ἀνδρας ποιηρ̄ς, κ̄ ὄχλοποιήπιατες,
 ἰθρομ̄βον τ̄ πόλιν· ἰπιστάντες π τ̄ ἡ οἰ-
 κία ἰάσσι, ἰζήτες αὐτ̄ς ἀγρωγ̄ην
 εἰς τ̄ δ̄ημον·

6 Μὴ σ̄ύροτες ἃ αὐτ̄ς, ἴσυρον τ̄ ἰά-
 σια κ̄ πιας ἀδελφ̄ς ἐπὶ τ̄ς πο-
 λιτ̄ρχας, βοῶντες· Ὅπ οἱ ἢ οἰκμ̄-
 νλω ἀσαστωπ̄σωντες, ἔτοι κ̄ σ̄ο̄τ̄δε
 π̄άζισιν.

7 Οὐς ἰσποδ̄δεκλαγ ἰάσων κ̄ ἔτοι
 π̄άπτες ἀπίστω κ̄ δ̄ογμ̄στων Καί-
 σαρ̄ π̄ράτ̄ισι, β̄σολία λίγρηις
 ἔπροι εἰσι, ἰησ̄ν.

8 Ἐπ̄αρεξ̄αν ἃ τ̄ ὄχλοι κ̄ τ̄ς πο-
 λιτ̄ρχας ἀκ̄ο̄ντες ταῦτα·

9 Κ̄ λαοὶ οἰσι τὸ ἰκανὸν τ̄ σφ̄ο̄ ἰά-
 σσι, κ̄ τ̄ λοιπ̄ων, ἀπίλυσιν αὐτ̄ς.

10 Οἱ ἃ ἀδελφοὶ σ̄ήθ̄ως ἀξ̄ τ̄ σουκ̄ς
 ἐξ̄ίπμ̄ψαν τὸν τε Παῦλον ἔ τ̄ Σίλαον
 εἰς Βίροια· οἱπτες τ̄ σφ̄ο̄ γ̄ηομ̄μοι, εἰς
 τ̄ σιωαρωγ̄λω τ̄ Ἰουδαίων ἀπ̄ήπισιν.

11 Οὗτοι δ̄ε ἦσαν σ̄ήθ̄οις τ̄ σ̄ν
 Οἰσαλοῖκη, οἱπτες ἐδ̄ξ̄ασ̄ τ̄ λόγ̄ον
 μ̄ π̄άπτες σφ̄ο̄σμ̄ιας, τὸ κ̄σ̄ ἡμί-
 ρον ἀνακ̄ρίοντες ἑσ̄ γραφ̄αί, εἰ ἴχοι
 ταῦτα ἔπτες.

12 Πολλοὶ μ̄μ̄ οὐκ̄ ἐξ̄ αὐτ̄ων ἰπίσ̄ου-
 σαν, κ̄ τ̄ Ἐκλ̄ωιδων γ̄ινωσκ̄ων τ̄ σ̄-
 χ̄σμ̄ων, ἔ ἀνδρ̄ων σ̄κ ὀλίγοι.

13 Ὡς ἃ ἰγ̄νωσαν οἱ δ̄πο τ̄ Οἰσαλο-
 νίκης Ἰουδαῖοι, ὅπ κ̄ σ̄ν τ̄ Βεροία κ̄ κ̄λ̄-
 γ̄αλη ὑπὸ σφ̄ο̄ Παῦλ̄ ο̄ λόγ̄ο σφ̄ο̄ Οἰσ̄,
 ἦλθ̄ον κ̄ ᾱκ̄ εἰ, σαλ̄δ̄οῖσις τ̄ς ὄχλ̄ας.

14 Εὐθ̄ίως δ̄ε τὸ τε τ̄ Παῦλον ἰξ̄απ-
 ἰσ̄τ̄λαν οἱ ἀδελφοὶ π̄ορ̄δ̄ισ̄μα ὡς ἐπὶ
 τ̄ σ̄ήλασ̄ασ̄ ἰσ̄π̄ιμοι ἃ ὅτε Σίλαος
 κ̄ ὁ Τιμόθε̄ο σ̄κ̄εἰ.

15 Οἱ ἃ κ̄σ̄ισ̄ωντες τ̄ Παῦλον, ἡζ̄αρη
 αὐτὸν ἔμ̄ς Ἀθ̄λω̄ων· ἔ λαοὶ πτες σ̄ν τε-

λω σφ̄ο̄ς τ̄ Σίλαον κ̄ Τιμόθεον, ἰα ὡς
 τ̄χ̄ισ̄τα ἰλ̄ησι σφ̄ο̄ς αὐτ̄οι, ἐξ̄ήσαν.

16 Ἐν δ̄ε τ̄ς Ἀθ̄λω̄ων σ̄κ̄δ̄ηρωμ̄ς
 αὐτ̄ς σφ̄ο̄ Πάυλ̄ο, π̄αρωξ̄ω̄ντο τὸ π̄σ̄υ-
 μα αὐτ̄ σ̄ν αὐτ̄, θ̄ωρ̄ν̄τε κ̄ κ̄ῑδ̄ω-
 λον ἔσαν τ̄ πόλιν.

17 Διελ̄ίγ̄ε μ̄μ̄ οὐκ̄ σ̄ν τ̄ σιωαρω-
 γ̄η τ̄ς Ἰουδαίσις ἔ π̄ς σφ̄ο̄σμ̄οις, κ̄ κ̄
 σ̄ν τ̄ ἀγροα κ̄ π̄σ̄ασι ἡμίρ̄σι σφ̄ο̄ς
 τ̄ς τ̄ σφ̄ο̄σ τ̄ γ̄ᾱνο̄ις.

18 Τίσις ἃ τ̄ Ἐπ̄ικερ̄ίων κ̄ Σπ̄αί-
 κ̄σ̄ φιλοσ̄οφ̄ων σ̄ωῖσ̄αδοι αὐτ̄ κ̄ κ̄
 π̄ις ἰλ̄ησ̄· Τί αὐ ἦλοι ὁ σ̄ισ̄εμ̄ολό-
 γ̄ο ἔ τ̄ λ̄ιγ̄η; Οἱ δ̄ε· Ἐἰτω δ̄αιμ̄ο-
 ν̄ιον δ̄οκ̄ε κ̄ σ̄ᾱσ̄ιλ̄ο̄ς εἰτω ὅπ τ̄ ἰσ̄σ̄ν
 κ̄ τ̄ ἀνάσ̄ωπ̄ι αὐτ̄σι δ̄η̄σ̄ιλ̄ίζ̄ισ̄το.

19 Ἐπ̄λαβ̄ομ̄μοι π αὐτ̄, ἰπ̄ι τ̄
 Ἀρ̄οι π̄αρη ἡζ̄αρη, λίγρηις· Δωα-
 μιτα γ̄η̄ωπ̄ις ἡ κ̄ κ̄ κ̄ αὐτ̄ ἡ ὑπὸ σ̄ν
 λαλωμ̄ρη εἰδ̄αχ̄η;

20 Ἐἰζ̄ήσ̄ε γ̄αρ ἡνε εἰτ̄ φ̄ίξ̄ις εἰς ἑσ̄
 ἀκ̄ο̄ς ἡμ̄ων· β̄ελ̄ίμιτα οὐκ̄ γ̄η̄ωπ̄ι
 αὐ ἦλοι ταῦτε εἰσι.

21 (Ἀθ̄λω̄ων δ̄ε π̄άπτες κ̄ οἱ ἰπ̄ιδη-
 μ̄ωντες ἔτοι εἰς ἔδ̄ε ἔπρον δ̄η̄σ̄ησ̄η ἡ
 λ̄ιγ̄η π̄ κ̄ ἀκ̄ή κ̄ σ̄ο̄π̄ρο)

22 Ἐξ̄εθ̄ις ἃ ὁ Παῦλος σ̄ν μ̄ίτω σφ̄ο̄ Ἀ-
 ρ̄είων π̄αρη, ἴρη· Ἀνδρ̄ις Ἀθη̄ναῖοι, κ̄
 π̄αίτ̄ω; δ̄η̄π̄δ̄αιμ̄οσῑερας ὑμ̄ας θ̄ωρ̄δ̄.

23 Διελ̄χ̄ομ̄μο κ̄ κ̄ ἀτᾱτω̄ων τ̄
 σ̄ιβ̄ασ̄μᾱ ὑμ̄ων, σ̄ρ̄ον ἔ β̄ωμ̄ον σ̄ν
 ὁ ἰπ̄ιγ̄ήσ̄απ̄τ̄ Ἀγ̄ω̄σ̄ο Οἰσ̄· Ὅι ἔν
 ἀγ̄νο̄ντες δ̄η̄σ̄β̄ήπ̄ι, τ̄σ̄τον ἰγ̄ω κ̄ σ̄-
 γ̄ιλ̄ω ὑμ̄ιν.

24 Ὁ Οἰσ̄ ὁ ποιήσας τ̄ κ̄σ̄τ̄μοι κ̄ κ̄
 π̄άπ̄τα τ̄ σ̄ν αὐτ̄, ἔ τ̄ κ̄ σ̄ρ̄ο̄ν ἔ γ̄ης
 Κ̄υρ̄ο ὑπ̄αρχ̄ων, σ̄κ̄ σ̄ν κ̄ σ̄ροπ̄ι-
 τοις σ̄κοῖς κ̄ σ̄β̄ο̄ικ̄ε·

25 Οὐδ̄ε ὑπὸ Ἀρ̄ων ἀγ̄η̄σ̄απ̄ι θ̄εσ̄-
 π̄ο̄ν, σφ̄ο̄σ εἰδ̄ο̄μ̄μο; ἡν̄, αὐτ̄ο; δ̄-
 ο̄ς π̄ε̄σι ζ̄ω̄λω ἔ π̄ολ̄ω ἰγ̄ τ̄ π̄ί· σ̄.

26 Ἐπ̄οῖσ̄ί τε ἐξ̄ εἰς ἀμ̄σ̄ο̄ π̄ᾱν
 ἰδ̄ο̄

ἴθι· ἀνθρώπων καὶ κτείν ἐπὶ πάν το
 σπέρσων τ' γῆς, ὁρίσας σπερπείμει-
 νας κερῆς, κ' ἑς ὁροθίας τ' κερ-
 κίας αὐτῶν·

27 Ζῆϊν τ' Κύριον, εἰ ἄρα με ψηλα-
 φήσεν αὐτῶν ἐς ὄροιον κ' τοι με μα-
 κρον δὲ πὸ εἰός ἐκαστῶν ἡμῶν ὑπάρχει·

28 Ἐν αὐτῷ δὲ ζῶμεν, κ' κινεμεθα,
 κ' ἐσμ'· ὡς κ' πρὸς τ' καθ' ἡμῶν
 πεινητῶν ἐρήκασ· Τῷ δὲ ἔθλῳ ἐσμ'.

29 Γίεν· ἐν ὑπάρρηθις ἔθ' ὅθεν, ὅση
 ὀφείλομεν νομίζιν χροσθ' ἢ δ' ἄλλῳ ἢ
 λίθῳ, χαρῆμα κ' πύχης κ' σὺν μῆστας
 ἀνθρώπων, τὸ θεῖον εἰσι μ' ὁμοιοθ·

30 Τὸς μὲν ἔθ' ἄνοιαν τ' ἀνοίας ὑπ-
 ερδῶν ὁ θεῖος, πινῶν σπέρσων τοῖς
 ἀνθρώποις πᾶσι πινῶν κ' μίσησθ·

31 Διότι ἔσθ' ἡμῶν ἐν ἡ μίση
 κερῆν τ' εἰκμεθῶν ἐν δικασοσῶν, ἐν
 ἀνδρῶν ἢ ὄροι, πῖσι πινῶν πᾶ-
 σιν, ἀνοίας αὐτῶν ἐκ κερῶν·

32 Ἀκυσθῶν ἢ ἀνάσθ' ἡμῶν, οἱ
 μὲν ἐκ λῶσθ· οἱ δ' εἴπον· Ἀκυσθῶν
 ἢ σὺ πῖσι πινῶν τῶν·

33 Καὶ ἔπος ὁ Παῦλ· ἐξήλθ' ἐκ
 μῖσθ αὐτῶν·

34 Τῶν δ' ἀνδρῶν κ' ἀλλήθ' αὐτῶν,
 ἐπίσθ' ἐν οἷς κ' Διουσί· ὁ ἄ-
 ριστοπαγίτης, ἔθ' ἡμῶν ὁμοίη Δάμ-
 ρις, κ' ἔπειρ' ὡς αὐτοῖς·

Κιφ. ιη. 18.

Μεπὶ δ' αὐτῶν χωροθῶν ὁ Παῦλος
 ἐκ τ' Ἀθλων, ἦλθ' ἐς Κερῶν,

2 Καὶ ὄροι ἵνα Ἰθαῖον ὁμοίη
 Ἀκύλων, Ποιητῶν τῶν ἡμῶν, σπερπεί-
 μως ἐληλυθῶν δὲ τ' ἰταλίας, κ' ἡ
 Πείραιων γινώσκ' αὐτῶν, (ἄρα τὸ
 ἄρα πινῶν Κλαυδίον χροσθ' αὐτῶν
 πῖσι τὸς Ἰθαῖους ἐκ τῆς Γῶμης)
 σπερπείλθ' αὐτοῖς·

3 Καὶ ἄρα τὸ ἐμῶν εἰσι, ἔμ-
 νη πινῶν αὐτοῖς, κ' ἐργάζεθ· ἦσθ

καὶ σκλωποιοὶ πῶν πύχην·

4 Διλιγῶν δ' ἐν τῇ σιναγωγῇ κ' ἔθ'
 πᾶν σπέρσων, ἔπειρ' τ' Ἰθαῖους κ' ἡ
 Ἐλλῶνας·

5 ὅθεν δ' κ' ἀπῆλθ' ἀπὸ τ' Μακεδονίας
 ὁ, τε Σίλας κ' ὁ Τιμόθιος, σπερπείμ' τῶν
 πινῶν ὁ Παῦλ·, ἄρα κ' μαρτυρῶ-
 μεν τοῖς Ἰθαῖοις τ' Κερῶν Ἰουθ·

6 Ἀντιόχοιοι δ' αὐτῶν ἐβλα-
 σφημῶντων, ἐκ κερῶν τῶν ἐμῶν
 πα, εἴπ' ὡς αὐτοῖς· Τὸ αἶμα ὑμῶν
 ἐπὶ πῶν κερῶν ὑμῶν κ' ἀπῆλθ' ὡς,
 δὲ τῶν ἰθ' ἐς τὰ ἴθ' ἡμῶν πορῶσθ·

7 Καὶ μετῶν ἐκ ἔθ' ἡλθ' ἐς οἰ-
 κίαν πινῶν ὁμοίη Ἰουθ, σπερπείμ' τ'
 θεῖον, ἢ ἡ οἰκία ἡμῶν σιναγωγῶν τῇ
 σιναγωγῇ·

8 Κερῶν δὲ ὁ δ' ἀπῆλθ' ἀπὸ
 ἐπίσθ' τῶν Κερῶν σπῶν ὅλων τῶν εἰκῶ
 αὐτῶν κ' πολλοὶ τ' Κερῶν ἀκυσθῶν
 ἐπίσθ' ὡς, κ' ἐβαπῆσθ·

9 Εἴπ' ὁ δ' Κερῶν δὲ ὄρα κ' ἐκ ὡς
 νικητῶν Παῦλ· Μὴ φοβῶ, ἀλλὰ λά-
 λῶ, ἔθ' ἡμῶν σιναγωγῶν·

10 Διότι ἡμῶν ἐμῶν σπῶν, ἔθ' ὡς ἐπι-
 θῶσθ' σοι ἔθ' κερῶν σπῶν· διότι λαός
 ἐστὶ μ' ὡς πολλὸς ἐν τῇ πόλ' αὐτῆ·

11 Ἐκ ἡμῶν τ' ἐν αὐτῶν κ' μῶν ἔθ'
 διδάσκων ἐν αὐτοῖς τ' λόγῶν ἔθ' ὡς·

12 Γαλλίων δ' ἀπῆλθ' ἀπὸ τ'
 Ἀχάϊας, κ' ἐπίσθ' ὡς ὁμοίη ἡμῶν
 Ἰθαῖοι τῶν Παῦλ, κ' ἡμῶν αὐτῶν
 ἐπὶ τὸ βῆμα, λίγησθ·

13 ὅθεν ἔθ' τ' ὡς ἡμῶν ἔθ' ἀπῆλθ'
 τῶν ἀνθρώπων σπέρσων τ' ὡς·

14 Μίσησθ δ' ἔθ' Παῦλ ἀπῆλθ'
 τὸ ὡς, εἴπ' ὁ Γαλλίων πρὸς τὸς Ἰθα-
 ῖους· Εἰ μὲν ὡς ἡμῶν ἀπῆλθ' ἡ
 ῥαδιόσθ' ποτηρῶν, ὡς Ἰθαῖοι, κ' ἡ
 λόγῶν ἡμῶν ὡς ἡμῶν·

15 Εἰ δ' ἔθ' ἡμῶν ἐστὶ πρὸς λόγῶν κ' ἡ
 ὡς ὡς ἡμῶν ἔθ' ὡς ἡμῶν, ὡς ἡμῶν
 αὐτοῖ·

αὐτοί· κελτὴς γὰρ ἰγὼ τύτων ἔβλομα εἶται.

16 Καὶ ἀπήλασιν αὐτὺς ἀπὸ τῆ βήματι.

17 Ἐπιλαβόμενοι ἡ πάντες οἱ Ἕλληνας Σωθίνῳ τῷ ἀρχισυναγωγῷ, ἐπὶ τῷ ἱερῷ ἔβηματι· καὶ ἔδυν τύτων τῷ Γαλιναίῳ ἱμελίῳ.

18 Οὗ δὲ Παύλου ἐπιπροσμένους ἡμίρας ἰσχυρὰς, τοῖς ἀδελφοῖς ἀποπέξαμενοι, ἐξήγαγον εἰς τὴ Συρίαν· καὶ οὖν αὐτῷ Περίοικα ἐκλύλας, κερσάρῳ τῷ κεφαλῷ ἐν Κερχουραῖς· εἶχε γὰρ ἀρχαί.

19 Κατῴκησεν δὲ εἰς Ἐφέσον, κακίνας κατέλιπον αὐτῷ, αὐτὸς δὲ ἐσηλῶν εἰς τὴ συναγωγῷ, διελίχθη τοῖς Ἰουδαίοις.

20 Ἐρωδιάντων δὲ αὐτῶν ἐπὶ πολέτοια χρόνοι μένειν περὶ αὐτοῦ, ἕκ ἐπίδουσαν.

21 Ἀλλὰ ἀπεξέλασεν αὐτοῖς, ἐπίπῳ· Δεῖμα πάντως τῷ ἱερῷ τῷ ἱερῷ μὲν πρῶτον εἰς Ἱεροσόλυμα· πάλιν δὲ ἀνακέρῳ ὡς ἕως ἡμῶν, ἔπειθ ἔτελλοι· Καὶ ἀνήχθη ἀπὸ τῆ Ἐφείου.

22 Καὶ κατελθὼν εἰς Καισαρείαν, ἀναβὰς, ἐκασασάμενοι τὸ ἐκκλησίασιν, κατέβη εἰς Λιλιόχαιον.

23 Καὶ ποιήσας χρόνοι ἕνα, ἐξῆλθε διηγήμενοι κατὰ τὴν τῷ Γαλιναίῳ χύμα ἐ Φρυγίαν, ἐπιστηρίζων πάντως τὺς μαθηταί.

24 Ἰουδαῖοι δὲ πρὸς Ἀπολλῶν ὁνόματι, Ἀλεξανδρεῖς τῷ γένει, ἀνὴρ λόγιος, κατεώκησεν εἰς Ἐφέσον, δυνατὸς ὡς ἐν ταῖς γραμμαῖς.

25 Οὗτος ὡς κατήχησεν καὶ ὁδὸν τῷ Κυρίῳ καὶ ζῶν τῷ πνεύματι, ἰλάσθη ἐκ διδασκῶν ἀκελβῶν τὰ εἶδη τῷ Κυρίῳ, ἐπιστήμων μόνον τῷ βάπτισμα Ἰωάννου.

26 Οὗτος τε ἤρξατο παρρησιάζεσθαι ἐν τῇ συναγωγῇ. Ἀκούσαντες δὲ αὐτῷ

Ἀκύλας καὶ Περίοικα ὡσεὶ λαοῦ αὐτῶν, ἐκελβίστροι αὐτῷ ἐξήγαγον τῷ τῷ ὁδῷ.

27 Βυλομήν δὲ αὐτῷ διελθὼν εἰς τὴν Ἀχαΐαν, ὡσεὶ ψάμαροι οἱ ἀδελφοὶ ἰσχυρῶν τοῖς μαθηταῖς ἀποπέξαται αὐτῶν. ὃς ὡσεὶ ἠνομήμων, σωμαβάλαρ πολὺ τῶν πιστῶν ἀπὸ τῶν χαρίτων.

28 Εὐτόνως γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις ἀπεκατήχετο δημοσίᾳ, ἐπιδεκνὺς ἀπὸ τῶν γραμμῶν, εἶται τῷ Χριστῷ Ἰησοῦ.

Κεφ. 18. 19.

Ἐπίπῳ δὲ τῷ Ἀπολλῶν εἶται ἐν Κορίνθῳ, Παῦλον διελθόντα τὰ ἄνω περὶ μέρη, ἐλθὼν εἰς Ἐφέσον· καὶ ἀνὴρ ἦν μαθηταί.

2 Εἶπε ὡς αὐτῷ· Εἰ πνεῦμα ἄγιοι ἐλάβετε πιστεύσαντες; Οἱ δὲ εἶπον ὡς αὐτῷ· Ἀλλ' ἔδὲ ἐκ πνεύμα ἁγίου ἵσθι, ἠκούσαμεν.

3 Εἶπὶ τε ὡς αὐτῷ· Εἰς τί οὖν ἰβαπτιθῆτε; Οἱ δὲ εἶπον· Εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα.

4 Εἶπὶ δὲ Παῦλος· Ἰωάννης μὲν ἰβάπτισεν βάπτισμα μετάνοιας, τῷ λαῷ λίαν, εἰς τὸ ἱερῷ μὲν μετ' αὐτοῖς ἰσχυρῶσιν, τῷ εἶπῳ, εἰς τὸ Χριστῷ Ἰησοῦ.

5 Ἀκούσαντες δὲ ἰβαπτιθῆσαν εἰς τὸ ὄνομα τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ.

6 Καὶ ἱπτιθῆσαν αὐτοῖς τῷ Παύλῳ ὡς χεῖρες, ἦλθε τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον ἐπ' αὐτῷ· ἰλάσθη τε γλώσσας, καὶ ὡσεὶ φῆτοιοι.

7 Ἰσταν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὡσεὶ δεκαδύο.

8 Εἰσέλθων δὲ εἰς τὴν συναγωγῷ, ἰπαρρησιάζετο, ἐπὶ μὲν πρῶτον τῶν ἀπεκατήμενοι καὶ πείθων τὰ ὡσεὶ τῷ βασιλείας τῷ τῷ.

9 Ὡς δὲ πρὸς ἰσχυρῶσιν ἐκπέδον, κακῶ γυντῆς τῷ ὁδῷ ἐνώπιον τῷ τῷ, ἀπὸ αὐτῶν ἀφῆλθε

φίλοι, πῶς ψαύετε ὡς αὐτοὺς, παρεκβάλου μὴ δύναι ἰαυτὸν εἰς τὸ θῆατρον.

32 Ἄλλοι μὲν οὐκ ἄλλο ἢ ἐκφύζοντο ὡς ἢ ἡ ἐκκλησία συγκυρῶν, καὶ οἱ πατέρες οὕτως ἠδύσαντο πῶς εἰκεῖν σωτηρίας.

33 Ἐκ τῶν ὄχλων περιβίβασαν Ἀλιξαστρον, περιβαλλόντων αὐτὸν τῶν Ἰουδαίων· ὁ δὲ Ἀλιξαστρον κατέσειπεν αὐτοὺς καὶ ἔειπεν, ἤθελεν ἀπολογεῖσθαι τῷ δήμῳ.

34 Ἐπιγινώσκοντες ὅτι Ἰουδαῖοί ἐστιν, φωνήθη ἑξ ἑνὸς μία ἐκ πάντων, ὡς ἐπὶ ὕρας δύο κροσσόντων· Μεγάλη ἡ Ἄρτιμις Ἐφισίων.

35 Κατέσειπεν ὁ γραμματεὺς τῶν ὄχλων, φησὶν Ἄνδρες Ἐφίσιοι, τίς γὰρ ἐστὶν ἀνθρώπων ὁς ἐκινῶσθε τὴν Ἐφισίαν πόλιν νεωκόρον ἔσσαν τῆς μεγάλης θῆρας Ἄρτιμιδος, καὶ τῆς Διοπιῆς;

36 Ἀντιλήρητον οὐκ οἶτον τέτυκον, δίδου ἐστὶν ὑμῶς κατεσπυμένους ὑπάρχειν, καὶ μηδὲν ὑπεπιπέτεσθε πρὸς αὐτὴν.

37 Ἡ γὰρ γὰρ ἦν τῶν ἀνδρῶν τέτυκον, ἔπι ἰεροσούλης, ἔπι βλασφημῶντα· τῶν θῆρων ὑμῶν.

38 Εἰ μὲν οὐκ Δημήτριον καὶ οἱ σωτῆρες πηχύνονται ὡς ἡνία λόγον ἔχουσιν, ἀγροῦνοι ἀγροῦνται, καὶ ἀνθρώποι εἰσίν, ἐγκλείψασαν ἀλλήλους.

39 Εἰ δὲ πᾶσι ἐπίρριπται ἐπιζητεῖται, ἐν τῇ ἐννομῶ ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθήσονται.

40 Καὶ ἦν κινδυνώσαντες ἐγκλείψασθαι ἑαυτοὺς πᾶσι τῆς ἡμέρας, μηδὲν ἄλλο ὑπάρχειν πᾶσι ἢ δυνῶσθαι ἀποδύναι λόγον τῆς συστροφῆς ταύτης. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἀπέλυσε τὴν ἐκκλησίαν.

Κεφ. κ'. 20.

Μετὰ τὸ πῶσαισθαι τὸν Ἰουβον περισκελισάμενον ὁ Παῦλος τῶν μεθητῶν καὶ ἀκουσάμενον, ἐξῆλθεν πορεύσασθαι εἰς τὴν Μακεδονίαν.

2 Διελθὼν τὰ μέρη ἐκεῖνα, καὶ

ὑπερβαλίσας αὐτὸς λόγον πολλόν, ἦλθεν εἰς τὴν Ἐλλάδα.

3 Ποίησας τε μύσας τρεῖς, ἡμερῶν αὐτῶν ἐπιβουλῆς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων μίλλουσι ἀτάξασθαι εἰς τὴν Συρίαν, ἐξῆλθεν γνώμη τῶν ὑπερέφρων τῶν Μακεδονίων.

4 Σωθέντες ὁ αὐτὸς ἄρχισ τῶν Ἀσιας Σάπαρον Βερειῶν· Ἐπιστατοκίων δὲ, Ἀρείσαρχον καὶ Σεκῆον· ἘΓάιον· Δερβαῖον καὶ Τιμόθεον· Ἀσσανοὺς δὲ, Τυχῆον καὶ Τρόφιμον.

5 Οὗτοι περιλήθητες ἔμενον ἡμῶς ἐν Τρωάδι.

6 Ἡμεῖς δὲ ἐξελθόμενοι μὲν ἐκ τῆς ἡμίρας τῆς Ἀζύμων ἀπὸ Φιλίππων, καὶ ἡμερῶν ὡς αὐτὸς εἰς τὴν Τρωάδα ἄρχισ ἡμερῶν πέπει, ἢ διατρίψασμεν ἡμίρας ἐπὶ τῶν.

7 Ἐν τῇ μίᾳ τῶν σαββάτων, σωτηρίων τῶν μεθητῶν τῶν κλάσασθαι ἄρτον, ὁ Παῦλος διελθὼν αὐτοῖς, μίλλων ἐξίταται τῇ ἰπώρειον· περιτίθει πῶς λόγον μίλλων μεσσηνέων.

8 Ἦσαν δὲ λαμπάδες ἰκαναὶ ἐν τῷ ὑπερέφρον ἢ ἦσαν σωτηρίων.

9 Καθήμενον δὲ περὶ ναυίας ἀνάμαλι Εὐπύχον ἐπὶ τῶν θυρίδων, κατέφρονον ὑπὸν βαθεῖ, ἀγαλιζόμενος τῶν Παύλου ἐπὶ πλοῖον, καλίσχθεῖς ἀπὸ τῶν ὑπνῶν, ἐπιστὶ ἀπὸ τῶν τριτάτων κατέτω καὶ ἤρθη νεκρῶς.

10 Κατέβας δὲ ὁ Παῦλος ἐπίπτεσθαι αὐτῶν, ἔσπεπριλαδὼν εἰπὶ· Μὴ θορυβεῖσθε· ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτῶν ἐστίν.

11 Ἀναοὺς δὲ, ἔκκλασας ἄρτον καὶ γούσασμενον, ἐφ' ἰκανόν τε ἀμιλήσασθαι ἄρχισ αὐγῆς, ἔτως ἐξῆλθεν.

12 Ἡ γὰρ γὰρ τῶν πᾶντων ζῶντων, ἔπερ-εκληθήσονται ἐ μετῴως.

13 Ἡμεῖς δὲ περιλήθητες ἐπὶ τὸ πλοῖον, ἀνελθόμενοι εἰς τὴν Ἄσσαν, εἰσῆλθεν μίλλων ἀναλαμβάνει τὸν Παῦλον· ἔτως

ἔτι γὰρ ἡμεῖς ἀφ' ἡμετέρων ἡμεῖς μὲν
αὐτὸς περὶ αὐτοῦ.

14 Ὡς δὲ ἡ σωτηρία ἡμῶν ἐστὶν ἡ Ἄσ-
σον, ἀναλαβόντες αὐτὸν ἡγήσομεν εἰς
Μιτυλήνην.

15 Καὶ ἐγένετο ἀποπολιτεύσεως, τῆς ἐπι-
στῆς καὶ τῆς ἐπιτομῆς ἀνὰ κερὺ Χίαν· τῆ δὲ
ἐπίστατος περιβάλομεν εἰς Σάμον· καὶ
μεταίτις ἐν Τρωαδίᾳ, τῆς ἐκμετῆς
ἡγήσομεν εἰς Μίλητον.

16 Ἐκείνη γὰρ ὁ Παῦλος ἐπὶ τῶν ἡμε-
τέρων ἔφησεν, ὅπως μὴ γήνηται αὐτῶν
χρονολογία ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἰσχυρῶς
γὰρ ἐδωκατέον αὐτῶν, ἡμεῖς μὲν τὴν
Πεισηγενῆς γήνομεν εἰς Ἰεροσόλυμα.

17 Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πύψας εἰς
Ἐφῆσον, μέγα γὰρ ἦν τὸ πρὸς βουλῆ-
ρας τῆς ἐκκλησίας.

18 Ὡς δὲ ἡ περιήγησις πρὸς αὐτοῦ, ἐπὶ
αὐτοῖς ἡμεῖς ἐπίστατοι, ἀπὸ πρῶτος ἡ-
μεῖρας ἀφ' ἧς ἐπέβη εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς
μεθ' ἡμῶν τὸ πάρεχον ἡμεῖς ἐβουλόμεν.

19 Διελθόντες τὴν Κυρία μὲν πᾶσις
παπίσθησαν, καὶ πολλῶν διακρῶν
ἔπρασαν, τὴν συμβαίνοντι ἐν ταῖς
ἐπιβουλαῖς τῆς Ἰσδαίας.

20 Ὡς ἔδεν ἡμεῖς ἐπιβουλόμεν τὴν συμφο-
ρόντων, ἡμεῖς μὴ ἀναγείλαμεν ἡμῶν ἐν δι-
δασκαλίᾳ ἡμεῖς δημῶσι ἔχοντες οἴκους.

21 Διμαρτυροῦμεν Ἰσδαίοις τι καὶ
Ἐβραίοις τὴν εἰς τὸ Θεῖον μετένοισαν, καὶ πῶς
τὴν εἰς τὸ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

22 Καὶ νῦν ἴδον, ἐγὼ διδόντες τὴν
πρόσθετον, παράνομον εἰς Ἱερουσαλήμ, ὅτι
ἐν αὐτῇ σωτηρία παρὸς ἡμῶν μὴ εἶδον.

23 Πλὴν ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ
πολιτὴς ἀφ' ἡμετέρων, λίγος ὅτι διασφῶ-
μι καὶ θλίψας ἡμῶν.

24 Ἀλλ' ἔδινος λόγος ποιῶμεν, ἔδινος
ἔχοντες τὴν ψυχὴν ἡμῶν ἐμαυτῶν, ὡς
πληροῦσαι τὸ φρόνον ἡμῶν καὶ τὴν
καὶ ἀφ' ἡμετέρων ἡμεῖς ἔλαβον ὡς τὴν Κυ-

ρίου Ἰησοῦ, ἀφ' ἡμετέρων τὸ δια-
μέλιον τὴν χάριτον ἡμῶν.

25 Καὶ νῦν ἴδον, ἐγὼ εἶδον ὅτι σὺ χίτη
ὄψιδος τὸ πρὸς ὅσον μὲν ἡμεῖς πάντες,
ἐν οἷς διήλθον κηρύσσων τὴν βασιλείαν
ἡμῶν.

26 Διὸ μαρτυροῦμεν ἡμῶν ἐν τῇ σί-
μω ἡμεῖς ὅτι κατὰ τὸν ἐγὼ ἀπὸ τῆς αἰ-
ματός πάντων.

27 Οὐ γὰρ ἐπιβουλόμεν ἡμῶν ἀναγ-
γεῖλαι ἡμῶν πάντων τὴν βουλήν ἡμῶν.

28 Προσέχεται ὡς ἡμεῖς, ἔπειτα
τὴν ποιμίαν, ἐν ᾗ ἡμεῖς τὸ πνεῦμα τὸ
ἅγιον ἡμεῖς ἐπισκόπους, ποιμαίνοντες τὴν
ἐκκλησίαν ἡμῶν, ἡμεῖς ὡς ποιῶμεν
ἀφ' ἡμῶν ἡμῶν.

29 Ἐγὼ γὰρ εἶδον τὴν τοῦ ὅτι εἰσπορεύο-
νται ἡμῶν τὴν ἀφίξει μὲν λύκοι βαρῆς εἰς
ἡμῶν μὴ φειδόμενοι τῆς ποιμνίας.

30 Καὶ ἐξ ἡμῶν αὐτῶν ἀναστήσομεν
ἄνδρες λαλοῦντες διασφῶμεν, ὡς ἀπο-
πᾶσι τὴν μαθησίαν ὅπισθεν αὐτῶν.

31 Διὸ ζητῶμεν, μνημονεύοντες ὅτι
τρεῖς ἡμέρας καὶ ἡμεῖς ἐπιβουλόμεν
καὶ διακρῶν ἐπιβουλόμεν ἡμεῖς ἡμεῖς.

32 Καὶ πᾶσι ὡς ἡμεῖς ἡμεῖς, ἀ-
δελφοί, τὴν Θεῖον ἡμεῖς τὴν χάρι-
τον αὐτῶν, τὴν διωκόμεν ἐπιβουλόμεν
καὶ δύνανται ἡμῶν κληρονομίαν ἐν ταῖς
ἡμεῖς ἡμεῖς.

33 Ἀρμενίαν ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς
ἡμεῖς ἐπιβουλόμεν.

34 Ἀυτοῖς ἡμεῖς ὅτι ταῖς ἡμεῖς
μὲν καὶ τοῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς
αἱ χεῖρες αὐτῶν.

35 Πᾶσι ἡμεῖς ἡμεῖς ὅτι ἡμεῖς ἡμεῖς
πᾶσι δὲ ἀντιλαμβάνομεν τὴν ἀπο-
βύτων, μνημονεύοντες τῆς λόγων τῆς Κυ-
ρίου ἡμεῖς, ὅτι αὐτὸς ἐπὶ Μακεδόντων
ἐπιβουλόμεν ἡμεῖς ἡμεῖς.

36 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, θῆκε τὴν χεῖρα
αὐτῶν, ὡς πᾶσι αὐτοῖς ἀποβύτων.

37 Γραῖος ἢ ἐχθροὺς κλαυθμῶς πάντων· Ἐπιποσίνεις ἐπὶ τῷ πρᾶχλῳ Ἐ Παύλῳ χαλιφίλῳ αὐτός.

38 Οδωλώμῃ μοι μέγιστα ἐπὶ τῷ λόγῳ ὃ εἰρήκῃ, ὅτι οὐκ ἔπι μέγιστος τὸ σῶσῃ τῶν αὐτῶ ἰσῳρῆ· αὐθίπιμποι ἢ αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον.

Κεφ. κα'. 21.

Ⲭ' Σ ἢ ἐχθροὺς ἀναχθῆναι ἡμῶς ἀποσασθῆναι ἄπ' αὐτῶν, ἀψυδρομῆσαι εἰς ἡλθῳμ εἰς τὸ κῶν, τῆ ἢ ἐξῆς εἰς τὸ ῥόδοι, καὶ ἐξῆς εἰς Πάλασθ.

2 Καὶ ἀρῶνεις πλοῖον ἀψυτρῶν εἰς Φοινίκῳ, ἐπιβάινεις ἀνήχηθῳ.

3 Ἀναφωσίνεις ἢ τὸ Κύπρον, Ἐ κατὰ λιπόεις αὐτῶ δῶνιμῳ, ἐπλῶμῃ εἰς Συρῆας, Ἐ κατηχθῆναι εἰς Τύρον· εἰσῆσι γὰρ ἡμῶ τὸ πλοῖον ἀσφορῆζῶμῃ τὸ γῶμῳ.

4 Καὶ ἀσύροεις τὸς μεθῆσῶς, ἐπὶ μέναιμῃ αὐτῶ ἡμῶς ἐπὶ οἰπίεις τῷ Πάυλῳ ἰλιεθῶ ἀψυτῶ πύμαθῶ, μὴ ἀναβαίνεις εἰς Ἰερουσαλήμ.

5 Ὅτι ἢ ἐχθροὺς ἡμῶς ἐξαρῆσαι ἔσῃ ἡμῶς, ἐξελθόνεις ἐπὶ ῥόδοιμῳ, προπιμπίων ἡμῶς πᾶντων σὺ γυναιξὶ καὶ τέκνοις, ἕως ἐξῆς τὸ πλοῖον· καὶ ἴνεις τῶ γῶμαθῶ ἐπὶ τῷ ἀγῳμῳ, ἀσφορῆζῶμῃ.

6 Καὶ ἀσασθῆναι ἀλλήλῳ, ἐπὶ πλοῖον εἰς τὸ πλοῖον. εἰσῆσι ἢ ἰσῳρῆ· ψασ εἰς τὸ ἴδιον.

7 Ἡμῶς ἢ τὸ πλοῖον ἀψυτῶνεις, ἀπὸ Τύρον κατὰ λιπόμῃ εἰς Πύμαθῶ· καὶ ἀσασθῆναι τὸς ἀδελφῶς ἐμῶν· ἡμῶς μίαν πᾶν αὐτοῖς.

8 Τῆ ἢ ἐπὶ ῥόδοις ἐξελθόνεις οἱ πλοῖον τὸ Πάυλον, ἡλθῳμ εἰς Καισάρῳ· Ἐ ἐπὶ ῥόδοις εἰς τὸ οἶκον Φιλίππῳ Ἐ ἀναχθῆναι, (Ἐ οἶκῶ εἰς τὸ ἐπὶ) ἐμῶν πᾶν αὐτῶ.

9 Τῶτῳ ἢ ἡσῳν ἰσῳρῆς πᾶν τῶν πῶσῳ ἀσῳρῆ· ἀσῳρῆ.

10 Ἐπιμῶνεις οἱ ἡμῶν ἡμῶς πᾶν τῶν, κατὰ ἡμῶς ἀπὸ τῶ ἰσῳρῆ ἀσῳρῆς οἰκῶ εἰς Ἰερουσαλήμ.

11 Καὶ ἐλθῶν τῶς ἡμῶς, καὶ ἔρας τὸ ζῶναι Ἐ Παύλῳ, δῆσῳς τε αὐτῶ ἕως χεῖρας Ἐ τὸς πόδας, εἰσῆσι· Τῶ δὲ λίγῳ τὸ πᾶν τῶ ἀγῳν· Τῶ ἀσῳρῆ, ἔσῳν ἢ ζῶναι αὐτῶ, ἔσῳ δῆσῳς εἰς Ἰερουσαλήμ οἱ ἰσῳρῆ, καὶ πᾶν τῶ ἀσῳρῆ εἰς χεῖρας ἰσῳρῆ.

12 Ὅτι ἢ ἐκῳσῳμ τῶν τῶ, πᾶν τῶ ἀσῳρῆ ἡμῶς τε Ἐ οἱ εἰσῆσι Ἐ μὴ ἀναβαίνεις αὐτὸν εἰς Ἰερουσαλήμ.

13 Ἀπὸ ἐξῆς ἢ ὁ Παύλος· Τῶ πᾶν τῶ, κλαίονεις καὶ σῳτῆρῆς μῶ τὸ καρδῆς, ἔσῳ γὰρ ἔσῳ δῆσῳς, ἀλλὰ Ἐ ἀσῳρῆ εἰς Ἰερουσαλήμ ἐπὶ ἡμῶς ἔσῳ ἔσῳ Ἐ οἰκῶ εἰς τὸ πλοῖον Ἐ Κυρῆς ἰσῳρῆ.

14 Μὴ πᾶν τῶ ἡμῶς, ἡσῳρῆ· ἀσῳρῆ, ἐπὶ ῥόδοις· Τὸ ἡλθῳμ Ἐ Κυρῆς ἰσῳρῆ.

15 Μετῆ ἢ ἕως ἡμῶς τῶν τῶ ἀσῳρῆ ἀσῳρῆς ἀσῳρῆ εἰς Ἰερουσαλήμ.

16 Σῳτῆρῆς ἢ Ἐ τὸ μεθῆσῶν ἀπὸ Καισάρῆς σὺ ἡμῶς, ἀσῳρῆς πᾶν τῶ ἐπὶ ῥόδοις, Μῶσῳ εἰς Κυρῆς, ἀσῳρῆ μεθῆσῶ.

17 Ἰσῳρῆ εἰς ἡμῶς εἰς Ἰερουσαλήμ, ἀσῳρῆς ἐπὶ ἡμῶς οἱ ἀδελφοί.

18 Τῆ οἱ ἐπὶ ἐξῆς εἰσῆσι ὁ Παύλος σὺ ἡμῶς ἀσῳρῆ ἰσῳρῆ· πᾶν τῶ πᾶν τῶ οἱ πᾶν τῶ.

19 Καὶ ἀσασθῆναι αὐτῶς, ἐξελθῆναι τῶ ἐπὶ ῥόδοις ὁ οἶκος εἰς τῶς ἰσῳρῆς ἀπὸ τῶ ἀσῳρῆς αὐτῶ.

20 Οἱ ἢ ἀσῳρῆς ἰσῳρῆς τὸ Κῶρον· εἰσῆσι τε αὐτῶ· Οἰσῳρῆς ἀδελφῶ, πᾶν τῶ μεθῆσῶς εἰσῆσι ἰσῳρῆ τῶ πᾶν τῶ· καὶ πᾶν τῶ ζῶναι τῶ ἰσῳρῆ ἰσῳρῆ.

21 Κατὰ ἡμῶς ἢ πᾶν τῶ, ὅτι ἀσῳρῆ

σεκίαν διδύσκας ἀπὸ Μωσίου τῆς κῆ-
τῆ ἔστη παύσαι ἰσθαίνας, λίγων μὴ πι-
ρατίων ἐ αὐτὸς τὰ τέκνα, μηδὲ τῶν
ἔργοι ὄνειπαίεν.

22 Τί ἔνισι; πείλους δὲ πλῆθος συ-
ελθεῖν· ἀκούσονται γὰρ ὅτι ἰληλυθας.

23 Τὸ το οὐκ πείλους ὁ σοι λίγη μὲν·
Εἰσὶν ἡμῖν ἀδελφοί πύσαρις δὲ χιλῶ ἰ-
χθίνας ἐφ' ἰαυτῶν.

24 Τέτρεσ πῶδρα λαβὼν, ἀγρίοθη
σὺ αὐτοῖς, καὶ διεπύνησαι ἐπ' αὐτοῖς,
ἵνα ἐξρέπαιμα ἔ κεφαλῶν· Ἐ γῶσι
πάντες ὅτι αἱ κετῆχάλαμα εἴδῃ σὺ ἔδιν
ἔστι, ἀλλὰ σιχίης καὶ αὐτοῖς τ' τόμοι φυ-
λάσων.

25 Πιρὲ δὲ τ' πιπτεσ δὲ κῆτῶν ἰθῶν
ἡμεῖς ἐπισείλαμεν, κελίαντες μηδὲν
πρῶτον πρῶν αὐτοῖς, ἐ μὴ φυλάσσι-
δαί αὐτοῖς τῆ, πῆ ἐδωλόθησ, καὶ τὸ αἰ-
μα, Ἐ πικῆσ, καὶ πορείμα.

26 Τότε ὁ Παῦλος πῶδρα λαβὼν τῆς
ἀνδρα, τῆ ἰχθῆ μὲν ἡμέριμα σὺ αὐτοῖς
ἀγρίοις ἐσθῆ ἐπὶ τὸ ἱερόν, ἀφ' ἰχθῶν
ἔ ἐσ: πῶδρασιν τ' ἡμερῶν ἔ ἀγρίομα, ἔ
ἔως ἔ σπῆσιν ἔσθῃ ἔσθῃ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ
αὐτῶν ἡ ἀσπφορῆ.

27 Ὡς ἡ ἡμιλλοι ἀπὶ τῶν ἡμερῶν σὺ-
πλεῖσθαι, οἱ ἀπὸ τῆς Ἀσίας ἰσθαῖοι
θρασάμενοι αὐτὸν ἐπὶ ἱερῶ, σὺ ἰχθῶν
πείλα τ' ὄχλοι, καὶ ἐπὶ βλαστοῖς χεῖ-
ρασ ἐπ' αὐτὸν.

28 Κεφῆλοῖς· Ἄνδρες Ἰσραηλῆται,
βοηθεῖτε ὑπὲρ ἐστὶν ὁ ἀθήνησ· ὁ κῆ
ἔ λαῦ καὶ ἔ νόμοσ καὶ ἔ τῆσ τῆσ
ἰπῆσ παύσαι διδύσκων· ἔπ πῆ ἔ
ἔ ἔδωλασ ἐσθῆσ καὶ ἐπὶ τὸ ἱερόν, καὶ κῆ
κῆσιν καὶ τ' ἀγροῖ τὸ πον τῆσ.

29 (!Γομα γὰρ ἀσπφορῆσ Τερεφι-
μοῖ τ' ἔφῆσιν ἐπὶ τῆ πόλει σὺ αὐτῶ,
ὁ ἐσθῆσ ὅτι ἐπὶ τὸ ἱερόν ἐσθῆσ καὶ ὁ
Παῦλοσ)

30 Ἐκίνηθη τε ἡ πόλις ὅλη, καὶ ἐχθῆσ

σὺ ἰσθῆσ ἔ λαῦ· Ἐ ἰπλεβοῖμοι ἔ
Παῦλοσ, εἴλησ αὐτὸν ἐξω ἔ ἱερῶ καὶ
ἔ ἰσθῆσ ἐκλήροθησ αἱ θύρασ.

31 Ζηῆστωσ ἡ αὐτὸν ἀσπφορῆσ, ἀτί-
βη φάσισ τῶ χιλῆσ καὶ ἀσθῆσ ὅτι
ὄλη σὺγκῆστωσ Ἰερουσαλήμ.

32 Ὡς ἐξαυτῆσ πῶδρα λαβὼν γραμῶ-
σ καὶ ἐσθῆσ καὶ ἐσθῆσ, κατῆσραμ ἐπ'
αὐτοῖς. Οἱ δὲ ἰδῆσ τ' χιλῆσ καὶ
τῆσ γραμῶσ, ἰπαύστωσ τῆσ τῆσ
Παῦλοσ.

33 Τότε ἐχθῆσ ὁ χιλῆσ ἐπ-
ελάστω αὐτῶ, καὶ ἐκλήστωσ διδύστωσ
ἀλύστωσ ἐπὶ καὶ ἐπὶ καὶ ἐπὶ τῆσ
εἶσ, Ἐ πῆσ πῆσ πῆσ.

34 Ἄλλοι δὲ ἄλλοι ἐβῶν ἐπὶ τῶ ὄ-
χλω· μὴ δὲ καὶ μὲν ἡ γῶστωσ τὸ ἀ-
σπφῆσ· ἀφ' τ' θύροσ, ἐκλήστωσ ἀγ-
δωσ αὐτὸν ἐπὶ τ' παρῆσ.

35 Ὅτι ἡ ἐχθῆσ ἐπὶ τῆσ ἀναβαθμῆσ,
σὺ ἰσθῆσ βασιλῆσ αὐτὸν ἐπὶ τ' γρα-
πῶτῶν ἀφ' τ' βίαν ἔ ὄχλω·

36 Ἐκλήστωσ γὰρ τὸ πῶδρα ἔ λαῦ
κεφῆσ· Ἄτρε αὐτοῖ.

37 Μίλων ἰσθῆσ αὐτῶσ καὶ παρῆ-
σ μὲν ὁ Παῦλοσ, λίγη τῶ χιλῆσ
καὶ· Εἰ ἔχῆσ μοι ἐπὶ σὺ ἔσθῆσ; Ὅ
ἔφῆ· Ἐκλήστωσ γῶστωσ;

38 Οὐκ ἔσθῆσ σὺ εἶ ὁ Αἰγύπτιοσ ὁ
σὺ τῆσ τῆσ ἡμερῶν ἀνασπαύστωσ καὶ
ἔσθῆσ ἐπὶ τῆσ πῆσ πῆσ
καὶ ἀνδρασ τ' σῆσ;

39 Εἶπε δὲ ὁ Παῦλοσ· Ἐγὼ ἀθή-
μῶ μὲν ἐμὶ ἰσθαῖοσ· Ταρσοῖσ, τ'
Κιλικίασ ἐσθῆσ ἀσθῆσ πόλισ πολίτησ.
δῆσ δὲ ἐσθῆσ ἐπὶ τῆσ μοι λαλήστωσ
σὺ τ' λαοῖ.

40 Ἐπὶ τῆσ ψυχοῖσ ἡ αὐτῶ, ὁ Παῦ-
λοσ ἐπὶ τῆσ ἀναβαθμῶσ κατῆστωσ
τῆσ χεῖ τῶ λαοῖ πολλῆσ δὲ σῆσ γῶ-
σ μὲν ἡ ἀσπφορῆσ τῆσ ἔσθῆσ
ἀφ' ἰσθῆσ, λίγων·

Κιθ. κβ'. 22.

Α^Νδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀ-
κύσατέ μου τ' εὐχὴς ὑμῶν διὰ το-
λογίας·

2 (Κύσασι τις ἢ ὅτι τῇ Εὐραδίδι ἀφ-
λίκω πασιφῶνι αὐτοῖς, κῆρροι παρ-
ίχον ηουχίμων καὶ φησι)

3 Εἰ μὲν ἐμὶ ἀπὸ Ἰουδαίῳ, κῆρροι-
νημῶν ἐν Ταρτά τ' Κιλικίας, ἀτα-
πθρα μῆρροι δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ
ᾧ τῶν τῶν πιδας Γαμαλίηλ, πιπα-
δα μῆρροι καὶ ἀκρίβειαν τ' πατρῶν
νόμων, ζηλωτῆς ὑπερῶν τ' Θεῶν, κα-
θῶς πάντες ὑμεῖς ἐστὲ σήμερον·

4 Οἱ ταύτῃ τ' ὁδοὶ ἐδὴ καὶ ἀχρησ-
τάτες, δισκόμων καὶ ᾧ τῶν διδῶν εἰς φυ-
λακῆς ἀνδρας τε ἔγνωσθαι,

5 Ως καὶ ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ μοι. ἔ-
πει τὸ περισσούτερον περὶ αὐτῶν καὶ ἐπι-
σταλῆς δεξάμεν ἄπὸ τῶν ἀδελφῶν,
εἰς Δαμασκὸν ἐπορεύομαι, ἄξων καὶ
τῶν ἐκείσε ὄντων, διδόμενους εἰς Ἰερου-
σαλήμ, ἵνα πνευρωθῶσι.

6 Εἰ γὰρ δὲ μοι παρεκομῆται καὶ ἰγ-
χίζοι τῇ Δαμασκῶν περὶ μισση-
βείαν, ἐξείφθῃς ἐκ τῶν ἑρῶν ἄπὸ
ἐράνῃ φῶς ἰκανοὶ περὶ ἐμὴ·

7 Ἐπίσταντι ἐν τῷ ἴδαφῶν, ἔφηκα·
σα φωνῆς λεγούσης μοι· Σαὺλ, Σαὺλ,
τί μοι δὶάκεις;

8 Εἰ μὲν ἢ ἀπεκρίθην· Τίς εἰ Κύριε;
Εἰπέτε ἄπὸς μοι· Εἰ μὲν ἐμὶ Ἰησοῦς ὁ Να-
ζωραῖος, ὃν σὺ διάκεις.

9 Οἱ ἢ σὺ ἐμοὶ ὅτις τὸ μὲν φῶς ἐ-
πάσασθαι, καὶ ἐμφοδοὶ ἰηροῦ τ' δὲ φων-
νῶν σὺ ἔκωσται τ' λαλῶν τῶν μοι.

10 Εἶπον δὲ· Τί ποιῆσω Κύριε; Ὁ ἢ
Κύριε εἶπε ἄπὸς μοι· Ἀναστὰς πορεύε-
εἰς Δαμασκὸν κακῆ σοι λαληθήσιν
περὶ πάντων αὐτῶν τίς σοι ποιῆσω.

11 Ως ἢ σὺ ἐν ὄσολπον, ἀπὸ τ' δόξης
τ' φωνῆς ἐκείνης, χροσθῶν μῆρροι ὑπὸ

τ' σιωπῶν μοι, ἦλθον εἰς Δαμασκὸν·

12 Ἀναστὰς δὲ πρὸς αὐτὸν ὡς εἶπες καὶ
τ' ὄμορον, μαρτυρήμεν ὑπὸ πάντων
τ' κροσθῶνται Ἰουδαίω,

13 Ἐλθὼν ἄπὸς μοι ἐπίστας ἐπὶ μοι·
Σαὺλ ἀδελφε, ἀνάδολεψον. Καὶ γὰρ αὐ-
τῇ τῇ ἄπὸ ἀνέβλεψα εἰς αὐτὸν.

14 Ὁ ἢ εἶπε· Ὁ Θεὸς τ' πατέρων ἡ-
μῶν κροσθῶνται ὅτι γινώσκω τὸ ἴδιον
καὶ αὐτῶν, ἔιδεν τ' δικαιοσύνην, καὶ ἀκροσθῶν
φωνῶν ἐκ τῶν ὄμορον αὐτῶν.

15 Ὅτι ἴτη κροσθῶν αὐτῶν ἄπὸς πάντων
ἀνθρώπων ὡς ἰωρακαὶ καὶ ἔκωσται.

16 Καὶ νῦν τί μέλλεις; ἀναστὰς βάπτε-
σαι, ἔιδεν ὅτι ἀμαρτίας σου, ἐπι-
καλισάμεν τὸ ὄνομα τ' Κυρίου.

17 Ἐλθὼν δὲ μοι ὑπερὶ ψυχῆς εἰς
Ἰερουσαλήμ, καὶ κροσθῶν μὲν ἐν
τῷ ἱερῷ, γινώσκω καὶ ἐκείσε.

18 Καὶ ἰδὼν αὐτὸν λίγη τ' μοι· Σπῦ-
στι, καὶ ἔειπεν ἐν πύχῃ ἐξ Ἰερουσαλήμ·
διότι ἔκωσται δεξομαί σε τ' μαρτυ-
ρίαν περὶ ἐμῶν.

19 Καὶ εἶπε· Κύριε, αὐτοὶ ἰπίσταν
ὅτι ἐγὼ ἤμεν φυλακίζων καὶ δέρον καὶ
ἄπὸ σιωπῶν τῶν πιστόντων ἐπίστα.

20 Καὶ ἔπειτα ἔειπεν τὸ αἶμα Στε-
φάνου τ' κροσθῶν τῶν, ἔκωσται ἡμεῖς
ἰπίσταν, καὶ σιωπῶν τῇ ἀναριστῶν αὐ-
τῶν, ἔκωσται τὰ ἰμάτια τ' ἀνα-
μύνται αὐτῶν·

21 Καὶ εἶπε ἄπὸς μοι· Πορεύε· ὅτι ἐγὼ
εἰς ἔθνη κροσθῶν ἔκωσται στω.

22 Ἰκνοῦν ἢ αὐτῶν ἀχρησθῶν τῶν λό-
γων, καὶ ἐπῆραν τ' φωνῶν αὐτῶν, λίγη-
τες· Αἶρε ἀπὸ τ' γῆς τ' ταῦτον· ἔκωσται
κροσθῶν αὐτῶν ζῶν.

23 Κροσθῶνται ἢ αὐτῶν, ἔκωσται ἰπί-
σταν τὰ ἰμάτια, καὶ κροσθῶν βαλλῶν
εἰς τ' αἶμα,

24 Ἐκείσε αὐτῶν ὁ χηλῶν ἀχρη-
σθῶν εἰς τ' περιβολῶν, ἐπίσταν κροσθῶν
αὐτῶν·

ἀιτιάζεσθαι αὐτὸν· ἵνα ἐπιγνώσῃ δι' ἡμῶν αἰτίαν ἕως ἐπιφώνων αὐτῶν.

25 Ὡς δὲ ἐπιφώνησαν αὐτοὶ τοῖς ἱερεσίν, εἶπε πρὸς τὸ ἴσῳπα ἱερεὺς ταρχῆν ὁ Παῦλον· Εἰ ἀσθῆναι ἴσῳμαί σοι καὶ ἀκαταστάσιον ἔστιν ὑμῖν μαρτυρεῖν;

26 Ἀκῆσας δὲ ὁ ἱερεὺς ταρχῆν, προσελθὼν ἀπήγγελε τῷ χιλιάρχῳ, λέγων· Ὁσὸν πὶ μάλα ποιεῖν ὁ γὰρ ἀσθῆναι ἔστιν ἴσῳμαί σοι.

27 Προσελθὼν δὲ ὁ χιλιάρχος εἶπεν αὐτῷ· Λίγα μοι, ἐν σὺν Γ' ὡμαί σοι εἶ; Ὁ δὲ εἶπεν· Ναί.

28 Ἀπεκράθη τε ὁ χιλιάρχος· Ἐγὼ πολλὰ κεφαλὰς τὴν πλείαν ταύτην ἐκτινάσκω. Ὁ δὲ Παῦλος εἶπεν· Ἐγὼ δὲ καὶ γὰρ ἴσῳμαί σοι.

29 Εὐθύως ὡς ἀπίσῳμαί σοι ἀπ' αὐτῶν οἱ μίθοις αὐτὸν ἀιτιάζει. καὶ ὁ χιλιάρχος δὲ ἐφοσηθῆναι ἐπιγνῶν ὅτι ἴσῳμαί σοι, ἔπειτα αὐτὸν διδουκῶ.

30 Τῇ δὲ ἰπυρίῳ βυλαρίῳ γινώσκων τὸ ἀσφαλὲς, τὸ πὶ κληρονομίᾳ τῷ Ἰουδαίῳ, ἔλυσε αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν, καὶ ἐκίλευσε ἐλθεῖν τὰς δόχαιρας καὶ ὅλοι τὸ σινοδριῶν αὐτῶν· Ἐκείθεν γὰρ τὸ Παῦλος, ἔστησε ἐν αὐτῶν.

Κεφ. κγ'. 23.

Αΐτισας δὲ ὁ Παῦλος τῷ σινοδριῶν, ἔπιν· Ἄσθῆναι ἀδελφοί, ἐγὼ πάση σινοδριῶν ἀσθῆναι κηπολίτῳμαί σοι τῷ Θεῷ ἄσθῳμαί σοι τῆς ἡμέρας.

2 Ὁ δὲ δόχαιρας Αἰταίῳμαί σοι ἐπίταξι τοῖς παρῳμαί σοι αὐτῶν τὴν κληρονομίαν αὐτῶν τὸ σῳμαί σοι.

3 Τὸ πὶ ὁ Παῦλος πρὸς αὐτὸν εἶπεν· Τύπῳμαί σοι μάλα ὁ Θεός, τῶν κληρονομίαν· Ἐσὺ κληρονομίαν κληρονομίαν με κληρονομίαν τὸ σῳμαί σοι, καὶ τῶν κληρονομίαν κληρονομίαν με κληρονομίαν;

4 Οἱ δὲ παρῳμαί σοι εἶπεν· Τὸν δόχαιρας ἔστιν ἡμεῖς ἡμεῖς;

5 Ἐφῆν τε ὁ Παῦλος· Οὐκ ἔστιν, ἀδελφοί, ὅτι ἐστὶν δόχαιρας; γὰρ κληρονομίαν γὰρ

ἄσθῳμαί σοι λαὸν ἔστιν ἡμεῖς κακῶς.

6 Γνῶν δὲ ὁ Παῦλος ὅτι τὸ ἐν κληρονομίαν, τὸ δὲ ἔστιν φαρῳμαί σοι, ἐκράθη ἐν τῷ σινοδριῶν· Ἄσθῳμαί σοι ἀδελφοί, ἐγὼ φαρῳμαί σοι εἶμι, ἕως φαρῳμαί σοι· Ἐπὶ ἐλπίδῳμαί σοι ἀσθῳμαί σοι πικρῶν ἐγὼ κληρονομίαν.

7 Τῷ δὲ αὐτῷ ἀσθῳμαί σοι, ἐλπίδῳμαί σοι τῶν φαρῳμαί σοι καὶ τῷ σινοδριῶν καὶ ἐλπίδῳμαί σοι τὸ πῳμαί σοι.

8 Σαδοκίμοι μοι γὰρ λίσσομαι μὴ εἶμαι ἀσθῳμαί σοι, μηδὲ ἀσθῳμαί σοι, μήτε πνῳμαί σοι φαρῳμαί σοι ὁμολοῦσῳμαί σοι ἀσθῳμαί σοι.

9 Ἐλπίδῳμαί σοι κληρονομίαν κληρονομίαν καὶ ἀσθῳμαί σοι οἱ φαρῳμαί σοι εἶμι, λίγῳμαί σοι. Οὐδὲν κληρονομίαν ἀσθῳμαί σοι ἐν τῷ ἀσθῳμαί σοι τῶν ἐν τῷ πνῳμαί σοι ἐλάσσομαι αὐτῶν, ἢ ἀσθῳμαί σοι, μὴ φαρῳμαί σοι.

10 Πολλῶν δὲ φαρῳμαί σοι ἀσθῳμαί σοι, ἀσθῳμαί σοι ὁ χιλιάρχος μὴ ἀσθῳμαί σοι ὁ Παῦλος ἐπὶ αὐτῶν, ἐκίλευσε τὸ σῳμαί σοι κληρονομίαν ἀσθῳμαί σοι αὐτῶν ἐν κληρονομίαν.

11 Τῇ δὲ ἐπίταξι σινοδριῶν αὐτῶν ὁ Κύριος εἶπεν· Ὁσὸν Παῦλος ἔστιν γὰρ κληρονομίαν τῷ Θεῷ ἐν τῷ Ἰερουσαλήμ, ἔπειτα σὺ δὲ καὶ ἐν τῷ Ἰερουσαλήμ κληρονομίαν.

12 Γινώσκων δὲ ἡμεῖς, ποιησῳμαί σοι ἡμεῖς τῷ Ἰουδαίῳ σινοδριῶν, ἀσθῳμαί σοι αὐτῶν, λίγῳμαί σοι μήτε φαρῳμαί σοι μήτε πνῳμαί σοι εἶμι ἀσθῳμαί σοι τὸ Παῦλος.

13 Ἐπὶ δὲ τῶν κληρονομίαν πικρῶν αὐτῶν τῶν σινοδριῶν κηπολίτῳμαί σοι.

14 Οἱ πνῳμαί σοι σινοδριῶν τοῖς δόχαιρας καὶ τοῖς παρῳμαί σοι, εἶπεν· Ἀσθῳμαί σοι ἀσθῳμαί σοι σινοδριῶν, μηδὲν γὰρ σινοδριῶν ἔστιν ἀσθῳμαί σοι τὸ Παῦλος.

15 Νῦν ἔστι ἡμεῖς ἐμφανίσσομαι τῷ χιλιάρχῳ σὺ τῷ σινοδριῶν ὅπως αὐτῶν αὐτὸν κληρονομίαν πρὸς ἡμεῖς, ὡς κληρονομίαν ἀσθῳμαί σοι ἀσθῳμαί σοι πικρῶν τῶν κληρονομίαν

ὡς αὐτῶ· ἡμεῖς ᾧ πρὸς Ἐἰρήνην αὐ-
τῶν, ἵτοιμγοῖσθε μὲν Ἐἰρήνην αὐτῶν.

16 Λυβίαις δὲ ὁ υἱὸς τῆ ἀδελφῆς
Παύλου τῆ συνέδρου, ὡς ἄρα ἡμεῖς μὲν καὶ
ἐπιστῶντες εἰς τὴν παρεμβολὴν, ἀπήλθοντες
τῆ Παύλου.

17 Προσκαιλιπάρμῳ ᾧ ὁ Παῦλος
ἴσα τῆ ἐκκαθάρσεων, εἶπε· Τὸν νεανίαν
τῶν ἀπειράτων πρὸς τὴν χιλιάρχου· ἔχον
ζαρεὺν ἀπαργεῖλαι αὐτῶν.

18 Ὁ μὲν ἔν τῳ ἄρα λαβῶν αὐτὸν ἤγα-
γε πρὸς τὴν χιλιάρχου, καὶ φησὶ· Ὁ δῖο-
μοῦ Παύλου προσκαλιστάρμῳς με
ἠράτος τῶν νεανίαν ἀγαγεῖν πρὸς
σε, ἔχοντες πικρὰ ἡσυχία σοι.

19 Ἐπιλαβόμενος ᾧ τῆ χιλιάρχου αὐτῶ
ὁ χιλιάρχου, καὶ ἀναχωρήσας κατ'
ἰδίαν, ἐπισημαίνον· Τί ἐστὶν ὁ ἔχων ἀπ-
αργεῖλαι μοι;

20 Εἶπε δὲ· Ὅτι οἱ ἰουδαῖοι συνίτητες ἔ-
βρωτῶσιν σε ὅπως ἄριον εἰς τὸ συνέδριον
κατὰ γάρης τῆ Παύλου, ὡς μέλλοις τε
ἀκραιβίστερον πωδημένον πρὸ αὐτῶν.

21 Σὺ δὲ μὴ πρὸς αὐτοῖς· συνέδριον
σι γὰρ αὐτῶν ἐξ αὐτῶν ἀίθρες πλείους
παραρτίθεται, οἵπιναι ἀνιημέπου
ἐαυτῶν μήτε φεγγεῖν μήτε πέντε ἕως εἰ
ἀτίλωσιν αὐτοῖς· καὶ νῦν ἵτοιμγοῖσθε,
πρὸς ἀντιθέτους ἢ ἀπὸ σὺ ἐπαγγελίας.

22 Ὁ μὲν οὖν χιλιάρχου ἀπέλυσε τῆ
νεανίαν, ὡς ἄρα ἡμεῖς μὲν καὶ μηδὲν ἐκλα-
λήσασθε ὅτι ταῦτα συνέφασκε πρὸς με.

23 Καὶ προσκαλιστάρμῳ δύο π-
νάς τῆ ἐκκαθάρσεων, εἶπε· Ἐπισημα-
τε ἐκκαθάρσεων, ὅπως πορ-
θῶσιν ἕως Καισαρείας, ἔπειτα εἰς ἰσο-
δοκίαν, καὶ διελθόντες ἀφ' ἑσθίων, ἀπὸ
τρίτης ὥρας τῆ νυκτός·

24 Κτήνη τε ὡς ἄρα ἡμεῖς, ἵνα ἐπιβι-
βάσασθε τῆ Παύλου ἀφ' ἑσθίων πρὸς
Φίλιππον τῆ ἡμεῖς.

25 Γραψάσθε ἐπιστῶντες πρὸς ἡμεῖς
τύπον τῶν

26 Κλαυδίῳ Λυβίαις τῆ ἐκκαθάρσεων
ἡμεῖς Φίλιππον χαίρειν.

27 Τὸν ἀνδρῶν τῶν συλλεφθῆναι πρὸ
τῆ ἰουδαίων, καὶ μέλλοις ἀναρτίθεται
πρὸ αὐτῶν, ἐπιστῶντες σὺ τῆ ἐκκαθάρσεων
πρὸς ἐκκαθάρσεων αὐτῶν, κατὰ ὅτι ἔ-
μαρτύριον ἐστὶν.

28 Βυλίμῳ ᾧ γυναικὶ τῆ αἰτίαν δι-
κῆς συνέδριον αὐτῶν, κατὰ ἡμεῖς αὐτῶν
εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν.

29 Ὁ δὲ ἀνδρῶν ἐκκαθάρσεων πρὸς ἡ-
τημάτων ἔνομοι αὐτῶν, μηδὲν ἢ ἀξι-
οῦνται ἢ δῖομοι ἐκκαθάρσεων ἔχοντες.

30 Μελυθῆσι δὲ μοι ἐπιστῶντες εἰς
τὴν ἀνδρῶν μέλλοις ἰσοδοκίαν πρὸ τῆ ἰ-
ουδαίων, ἐκκαθάρσεων ἐπισημαίνοντες σὺ παρε-
αγγεῖλαις καὶ πῶς κατηγόροις λέγειν ταῖς
πρὸς αὐτῶν ἐπὶ σὺ. Ἐρρωσθ.

31 Οἱ μὲν οὖν ἐκκαθάρσεων καὶ τὸ ἀφ-
τιγάρμῳ αὐτοῖς, ἀναλαβόντες τὸν
Παύλου, ἤγαγον ἀφ' ἑσθίων εἰς τὴν
ἀντιπατρίδα.

32 Τῆ ᾧ ἐπισημαίνοντες ἐκκαθάρσεων
πρὸς ἡμεῖς αὐτῶν, ἐκκαθάρσεων
πρὸς ἡμεῖς ἢ παρεμβολῶν.

33 Οἵπιναι ἐπιστῶντες εἰς τὴν Καισα-
ρείαν, καὶ ἀναρτίθεται ἢ ἐπιστῶντες τῆ ἡ-
μεῖς, παρεμπίθεται ἢ Παύλου αὐτῶν.

34 Ἀντιγῶν ᾧ ὁ ἡμεῖς, καὶ ἐπι-
στας ἐκκαθάρσεων ἐπιστῶντες εἰς, καὶ πρὸς
μὲν ὅτι ἀπὸ Κιλικίας·

35 Δικαστῶν (καὶ εἶπε, ὅταν καὶ οἱ
κατηγόροι (καὶ ὡς ἄρα ἡμεῖς)· Ἐκκαθάρ-
σεται αὐτῶν ἐν τῆ ἐκκαθάρσεων ἢ ἰσο-
δοκίαν φυλάσσειται.

Κιρ. κδ'. 24.

Μετὰ τῆ πρὸς ἡμεῖς κατὰ τὸν ὄλκον
ἰσοδοκίαν ἀναρτίθεται μὲν τῆ πρὸς σὺ
ρῶν, ἔπειτα τῆ Τερτυλλῆ ἰσοδοκίαν, εἰπὼν
ἐκκαθάρσεων τῆ ἡμεῖς καὶ τῆ Παύλου.

2 Κληθῆναι ᾧ αὐτῶν, ἡμεῖς κατὰ τὸν
ρῶν ὁ Τερτυλλῆ, λέγων·

3 Πολλῆς ἐρώτης τυχεύουσιν Δις σὺ, καὶ κερθευμάτων γιομῶν πρὸ ἔθνη τῦτα Δις τ' οἷς ὡσποίας, πάλη τι καὶ παντοχῶς ἀποδιχόμενα, κερσπε Φηλιξ, καὶ πίσις ἀγαλασίας.

4 Ἰνα ᾗ μὴ ἐπι πλεῖον σι ἐγκρίτω, ὡρθεκαλῶ ἀκῶσά σι ἡμῶν σωθῆμαι τῆ σῆ ἰπφκεία.

5 Εὐρύστες ἰδὲ τ' ἀνδρα τῦτοι λοιμῶν, καὶ κισῶν γεσι πῶσι τοῖς ἰουδαίοις τοῖς καὶ τ' οἰκμῶν, ὡρθεσάτῳ τε τ' τ' Ναζοραίων αἰρέτως.

6 Οὗ καὶ τὸ ἱερὸν ἐκέρσασι βροπλάσται, ὄν καὶ ἐκέρσῃται μὲν, ἐ καὶ τ' ἡμίτερον νόμον ἠθελήσκωμ κρείντ.

7 Παρελθὼν δὲ Λυσίας ὁ χηλίαρχος, καὶ πωδῆς βίας ἐκ τ' χρεῶν ἡμῶν ἀπήγαγ'

8 Κελύστας τὺς κηλιγῆρας αὐτῷ ἔρχομαι ἐπι σι παρ' ἔδωκῃ αὐτὸς ἀγακρείας ὡεὶ πῦτων τῦτιν ἐπιγνώστω ὡν ἡμεῖς κητιγῆρμν αὐτῷ.

9 Σωθῆσθαι ᾗ εἰ οἱ ἰουδαῖοι, φάσκοπις ταῦτα ἔτις ἔχῃ.

10 Ἀπικεῖθη ᾗ ὁ Παῦλος, ἰδῶσπις αὐτῷ τ' ἡμῶν ἰδῶσπις ἔκ πολλῶν ἰπῶν ὄσα σι κελτῶν τῦ ἔθνη τῦ τῶ ἰπιστῶν, ὄθῳ μῶντερον τῦ ὡεὶ ἰμαυτῶ ἀπολογῶμαι.

11 Διωαμῶν (καὶ γῶσται ὅτι ἔπλεως ἦσσι μοι κέρμα καὶ δεικνύω, ἀφ' ἧς ἀνίβλω ὡσποκωνῶσι σὺ Γερουσαλήμ.

12 Καὶ ἔπι σὺ τῦ ἱερῷ δῆρον με ὡεὶς πα Δις λεγῶν, ἡ ἰπισύστωσι ποιῶσῃ ὄχλα, ἔπι σὺ ταῖς σιναγωγαῖς, ἔπι καὶ τ' πόλιον.

13 Οὕτι ὡρθεσῆσται δύναιται ὡεὶ ὡι ἰπὺ κητιγῆρσί μου.

14 Ομολεγῶ ᾗ τῦτό σσι, ὅτι καὶ τῶ ὄδῳ καὶ λέγῶσι αἰρίσι, ἔπι λατῶσῳ τῦ πεπῶσῳ Θείῳ, πῖσῶσῳ πῶσι τοῖς καὶ τ' νόμον ἐ σὺ πῖς ὡσποφῆτως γαζακμῶν.

15 Ἐλπίδα ἔχον ἐς τ' Θεῶν, καὶ αὐτῶ ἔπι ὡσποδῆσῳ, ἀνάστωσι μίλλῳ ἰσοδωμ κερῶν, δικαίῳν τι καὶ ἀδικῶν.

16 Ἐν τῦτῳ ᾗ αὐτὸς ἀσπῶ, ἀπῆσῳ κηποσι σωθῆσται ἔχῃ ὡεὶς τ' Θεῶν ἐ τὺς ἀθρόπτες Δις παυτῶ.

17 Δι' ἰπῶν ᾗ ὡρθεῶν παρεγῆρμν ἰλημῶσῳ πειήτων ἐς τὸ ἔθνη μου καὶ ὡσποφοράς.

18 Ἐν οἷς δῆρον με ἡγιστῶν ἐ σὺ τῦ ἱερῷ, ἔ καὶ ὄχλα, ἔδῳ καὶ ἰσοδῶν, πῖς ἀπὸ τ' Ἀσίας ἰουδαῖοι.

19 Οὗς ἰδῶ ἐπι σὺ παρεῖναι, καὶ κητιγῆρῳ ἔπι ἔχῳ σῶσῳ με.

20 Ἐ αὐτοῖς ἔπι ἐπίπτωσῳ εἰ πῶ δῆρον σὺ ἐμοὶ ἀδικεμα, σῶντῳ μου ἐπι τ' σιναδρῖς.

21 Ἐ ὡεὶ μίλλῳ ὡεὶς φωνῆς, ἡς ἐκέρξα ἰπῶσῳ σὺ αὐτοῖς. Ὅτι ὡεὶ ἀνακῶσῳ νικῶσῳ ἰπῶ κητιγῆρῳ σῆμερον ὡφ' ὡμῶν.

22 Ἀκῶστας ᾗ ὡεὶ τῶ Φηλιξ ἀισθάλιθ αὐτῶς, ἀκέρβιστερον ἰδῶσῳ τῦ ὡεὶ τ' ὄδῳ, ἐπῖν Ὅτιν Λυσίας ὁ χηλίαρχος κηλαβῆ, Δις γῶστωμα τῦ καὶ ὡμῶς.

23 Διαβῶσῳ ἀμῶν τῦ τῦ κητιγῆρῳ κητιγῆρῳ τ' Παῦλον, ἔχῳ τε αἰσισι, καὶ κητιγῆρῳ κητιγῆρῳ τ' ἰδῶσῳ αὐτῶ ἔπι κητιγῆρῳ, ἡ ὡσποτῶσῳ αὐτῶ.

24 Μετῶ δὲ ἡμῶν πῖας ὡρθεσῆσται κητιγῆρῳ ὁ Φηλιξ σὺν Δρουσίλῳ τῆ γουτακῆ αὐτῶ ἔθῳ ἰουδαῖα, μῖσι πῖ μῖστω τ' Παῦλον, καὶ ἔπῶσῳ αὐτῶ ὡεὶ τ' ἐς Χερσὸν πῖσῳ.

25 Διαλεγῶν ᾗ αὐτῶ ὡεὶ δικησῳ σῶσῳ ἐ ἰκρυλίαις καὶ τ' κητιγῆρῳ τ' μῖλλῳ ἰσοδωμ, ἐμφοδῳ ἡμῶν ὁ Φηλιξ ἀπικεῖθη. Τὸ ἰπὺ ἔχῳ πορῶν κητιγῆρῳ δὲ μετῶ λαῶν μετῶ κητιγῆρῳ σῶσῳ.

26 Ἐ καὶ ᾗ ἐ ἐλπίσῳ ὅτι κητιγῆρῳ δηθῶσῳ αὐτῶ ὑπὸ τ' Παῦλον, ὅπως λύσῳ αὐτῶ. δῖδῳ καὶ κητιγῆρῳ αὐτῶ μετῶ.

μίσσημι πόμῃρο, ἠμίλι αὐτῷ.
 27 Διούκας ἡ πληρωθείσης ἰλαοὶ ἀφ-
 ἄλλου ὁ Φήλιξ Πόρκιος Φῆστον ἦλθον τε
 χαίρων καὶ φίλῳ τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆ-
 λιξ, κατέλιπε τὸ Παῦλον δεδεδυμένον.

Κιφ. κί. 25.

Φῆστον οὖν ἰπθὼς τῇ ἐπαρχίᾳ, καὶ
 τῆς ἡμέρας ἀπέβη εἰς Ἱεροσόλυμα
 ἀπὸ Καισαρείας.

2 Ἐπιφάνισον ἡ αὐτῷ ὁ δόχμευός κῆ
 οἱ παρῶτοι τῶ Ἰουδαίων καὶ τῶ Παύλου,
 καὶ παρεκάλουν αὐτόν,

3 Αἱ τῶ μῆροὶ χαίρει κατ' αὐτῷ, ὅπως
 μίσσημι ψῆ) αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐν-
 ἴθραν ποιήσεις ἀελεῖν αὐτὸν καὶ τὸ ὄδον.

4 Ὁ μῆρ οὖν Φῆστον ἀπεκρίθη τη-
 ρήσασθαι τὸ Παῦλον ἐν Καισαρείᾳ, ἑαυ-
 τὸν ἡ μείλι ἐν τάχει ἐκπορεύσασθαι.

5 Οἱ οὖν διωαθεῖ ἐν ὑμῖν, φησὶ, συλ-
 λαθεβαίητες, εἴπι εἰσὶν ἐν τῷ ἀνδρὶ τῆτος,
 κατηρηρέτισαν αὐτῷ.

6 Διατρέψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας
 πλείους ἢ δέκα, καθεβάς εἰς Καισα-
 ρεῖα, τῇ ἐπαύριον κειθίσας ἐπὶ τῷ βήμα-
 τῷ, ἐμίλισε τὸ Παῦλον ἀχθῶναι.

7 Παρεγγυομένη δὲ αὐτῷ, ἐπέειπεν
 οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καθεβηκόσ-
 πος Ἰουδαῖοι, πολλὰ κῆ βαρὶα ἀπά-
 μωφά φέροντες καὶ τῶ Παύλου, ἃ ὅσκα
 ἴχουσι ἀπεδέειξεν.

8 Ἀπολογουμένη αὐτῷ, ὅπ ἔπει εἰς
 τὸ ἴσμον τῶ Ἰουδαίων, ἔτι εἰς τὸ ἰσθόν,
 ἔτι εἰς Καισαρείαν ἡ ἡμερῶν.

9 Ὁ Φῆστος ἡ τοῖς Ἰουδαίοις ἦλθον χα-
 ρει καθεθέσθαι, ἀποκρίθεις τῷ Παύλῳ
 εἶπε· Οἴλις εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβάς,
 ἐκεῖ ἐπὶ τῶ τῶτων κρινέσασθαι ἐπὶ ἡμῶν;

10 Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος· Ἐπὶ τῷ βῆ-
 ματῷ Καισαρῶν ἐστὼς εἰμι, ἔμει δεῖ
 κρινέσασθαι Ἰουδαίους ἐδὲν ὑδίκουσι, ὡς
 κῆ σὺ κέλλεις ἰπηνώσασθαι.

11 Εἰ μῆρ ἡδὲ ἀδικῶν, ἔ ἀξιόν ἴσνάτην

πίπρασθαι, ἔ ὡφραῖσθαι τὸ ἀποθῆ-
 νῆν· εἴ ἡ ἐδὲν ἴσιν ἄν ἔτοι κατηρηρέσι.
 μῆ, ὑδὲς με διώταται αὐτοῖς χαρῆ-
 σασθαι· Καισαρῶν ἐπικαθῶμαι.

12 Τότε ὁ Φῆστος, συλαλήσας καὶ
 τῶ συμβουλίας, ἀπεκρίθη· Καισαρῶν ἰπ-
 κίλησασθαι; ἐπὶ Καισαρῶν πορεύσασθαι.

13 Ἡμερῶν δὲ ἀφῆγγυομένη ἰσθόν·
 Ἀχρίππας ὁ βασιλεύς κῆ Βεριίκη
 κατέλιπτο εἰς Καισαρείαν, ἀναποσ-
 μῆροὶ τῶ Φῆστον.

14 Ὡς ἡ πλείους ἡμέρας διέτριβον ἐκεῖ,
 ὁ Φῆστος τῷ βασιλεῖ ἀπέστειλε τῶ καὶ τῶ
 Παύλου, λίγων· Ἀχρῆ ἡς ἐπὶ καθελε-
 λημῆρο κατὸ Φήλικον δίσμῳ.

15 Περὶ ἔ, ἡγομένη μῆ εἰς Ἱεροσό-
 λυμα, ἐπιφάνισον οἱ δόχμευός κῆ οἱ
 πρεσβύτεροι τῶ Ἰουδαίων, αἱ τῶ μῆροὶ
 κατ' αὐτῷ ἀέκω.

16 Πρὸς ἔς ἀπεκρίθη, ὅπ ἔκ ἴσιν ἔθος
 ἴσμοιοὶ χαρίζεσθαι πῆα ἀνθρωποῖσιν
 ἀπώλῃσιν, πρὶν ἢ ὁ κατηρηρέσθαι καὶ
 ἐσθῶσιν πρὶν τῶ κατηρηρέσθαι, τόπον τε
 ἀπολογίας λάβοι ἐπὶ τῶ ἐγκλημάσθαι.

17 Συναλεθόντων οὖν αὐτῶν ἐσθῆ δὲ,
 ἀναβολῶν μεθῆμασιν ποιησάμενοι,
 τῇ ἔξῃς κειθίσας ἐπὶ τῷ βήματῷ, ἐκέλ-
 λῶσασθαι ἀχθῶναι τὸ ἄνδρα.

18 Περὶ ἔ ἐστῆθαι; οἱ κατήρηροι ἐδὲκ
 μίαν αἰτίαν ἐπίφερον ὡς ὑπὸ νόμῳ ἴσιν.

19 Ζητήσασθαι δὲ ἴσιν ἐπὶ τῶ ἰδίᾳ
 δισπασμασθαι εἶχον ἐπὶ αὐτῶν, κῆ
 ἐπὶ πῆσιν ἴσιν πθιηκῆσθαι, οἱ ἐφῆ-
 σκεν ὁ Παῦλος· Ζῆν.

20 Ἀποσῆμῳ ἡ ἴσιν εἰς πῆσιν ἐπὶ
 τῶ τῆσθαι, ἔλεγον ἔ βύλοισιν πο-
 ρεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ, κακεῖ κρινέ-
 σασθαι ἐπὶ τῶτων.

21 Τῷ δὲ Παύλῳ ἐπικαθῶσιν μῆρον τη-
 ρηθῶσιν αὐτὸν εἰς τὸ τῶ Σιόασθαι ἀφ-
 ἡσθῶσιν, ἐκέλλῶσασθαι τηρεῖσθαι αὐτόν, ἔως
 ἔ πῆσιν αὐτὸν ἐπὶ Καισαρῶν.

ὡς τε εἶδες, ὡς τε ὀφθαλμοῦ σοι.
 17 Ἐξαυτῶν μὲν σε ἐκ τῆ λαοῦ κὺ τῆ
 ἰθνην, ἕς ἕς οὖν σε ἀποτίλω.

18 Ἀνοίξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, ἵνα ἐπι-
 γρηψαίω ἀπὸ σκοτίας εἰς φῶς, ἐ τῆ ἐξ-
 οσίας τῆ Σαλατῆ ἐπὶ τῆ Θιόν, τῆ λαοῦ
 αὐτῶν ἀφισι ἀμαρηνῶν, κὺ κληροῦ ἐν
 τοῖς ἰσραηλῶν, πῖσθ τῆ εἰς ἐμὶ.

19 Ὅτιν, βασιλεῦ Ἀρχιππα, σὺκ
 ἰσραηλῶν ἀπέστῆς τῆ ἕρανίω ὀπτασίω.

20 Ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῶν περὶ τοῦ
 ἐ ἰεροσολύμοις, ἕς πᾶσαι τε τῆ χέραν
 τῆ ἰουδαίας, κὺ τοῖς ἰθνησιν, ἀπήχθηλον
 μίλιουσι, κὺ ἐπιγρηφῆν ἐπὶ τῆ Θιόν,
 ἀξία τῆ μιλιοῦσι ἐργα πρᾶσασθαι.

21 Ἐπίκει τῆτων με οἱ ἰουδαῖοι συλ-
 λαβόμενοι ἐν τῆ ἰερῶν, ἐπὶ τῶν ἁλ-
 χεῖσιν αὐτῶν.

22 Ἐπικυρίας οὐκ τυχὸν τῆ ὄψεσθαι
 Θιῶν, ἀλλὰ τῆ ἡμέρας ταύτης ἰσηκα,
 μαρτυρηθῆναι μικρῶν τε ἐ μεγάλοι,
 ἕδεν ἐκ τῶν λέγων ὡν τε οἱ περὶ τῆ ἰε-
 λησαν μελλόντων γίνεσθαι, κὺ Μωσῆς.

23 Εἰ παθητὸς ὁ Χριστὸς, ἐ περὶ τοῦ
 ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν φῶς μέλλει κηρῶν
 γίνεσθαι τῶ λαῶν κὺ τοῖς ἰθνησιν.

24 Ταῦτα δὲ αὐτῶ ἀπολογηθῆναι, ὁ
 Φῆσεν τῆ μεγάλῃ τῆ φωνῆ ἴφῃ Μαίην
 Παῦλι· τὰ πολλὰ σε ἰσραηλῶν εἰς
 μαίλιαν περὶ τῆ ἰπῆ.

25 Ὅ δὲ· Οὐκ ἔστιν ἡμεῖς, φησὶ, κηρῶν
 Φῆσεν, ἀλλὰ ἀληθείας ἐ σωφροσύ-
 νης ἡμεῖς ἀποφθίζομεν.

26 Ἐπίκειται γὰρ ὡς τῆ τῆτων ὁ βα-
 σιλεῦς, περὶ ὅν ἐ παρρησιαζόμενοι
 λαοῦ. ληθῆναι γὰρ αὐτῶν ἡ τῆτων ἡ
 πείθησθαι ἕδεν· ἡ γὰρ ἰσθι ἐν γαίῃ πι-
 σμαγόμενοι τῆτων.

27 Πιστῆς βασιλεῦ Ἀρχιππα τοῖς
 περὶ τῆτων· οἶδα ὅτι πιστῆς.

28 Ὅ δὲ Ἀρχιππας περὶ τῆ Παῦλον
 ἴφῃ· Ἐν ὀλίγω με πείθησθαι Χριστοῦ
 ἰσραηλῶν

29 Ὅ δὲ Παῦλος εἶπεν· Εὐχαρίσω
 αὐτῶ τῆ Θιῶν, κὺ ἐν ὀλίγω ἐ ἐν πολλῶ
 ἡ μένοι σε, ἀλλὰ ἐ πείθησθαι τῶν ἀκύν-
 τῶν με σήμερον, ἰσραηλῶν τοῦτῃς ὁ-
 ποιῶν κηρῶν ἐμὶ, παρεκτός τῆ δισμῶν
 τῆτων.

30 Καὶ ταῦτα ἐπὶ τῆ αὐτῶ, ἀίση
 ὁ βασιλεῦς ἐ ὁ ἡγμῶν, ἡ τε Βερνίκη,
 κὺ οἱ συγκατήρητοι αὐτῶ.

31 Καὶ ἀναχωρήσαντες ἐλάλησεν πρὸς
 ἀλλήλους, λίσθησθαι· Ὅτι ἕδεν ἰσραηλῶν ἀξίον
 ἡ δισμῶν πρᾶσθαι ὁ ἀίσησθαι τῆ τῆτων.

32 Ἀρχιππας δὲ τῆ Φῆσεν ἴφῃ· Ἀ-
 πηλελυθῆναι ἰδιῶτα ὁ ἀίσησθαι τῆ τῆτων
 ἐ μὴ ἐπιπέκῃσθαι Καίσαρα.

Κεφ. κζ'. 27.

Ὅ δὲ τῆ ἐκείνη τῆ ἀποστολῆν ἡμεῖς
 εἰς τῆ ἰταλίαν, παρεδίδον τῶν τε
 Παῦλον κηρῶν ἰσραηλῶν δισμῶν ἰσρα-
 ηλῶν τῆ τῆτων, ὁ ὁμοῦ ἐκείνη, ἀίσησθαι Σα-
 βαστῆς.

2 Ἐπιβάσεις δὲ πολλοῦ Ἀδραμυττη-
 ἰῶν, μίλιοντες πᾶσι τῶν κῆ τῆ Ἀσίαν
 τόπων, ἀπὸ ἰσραηλῶν, ὅτῃς σὺν ἡμῖν Ἀρι-
 στάρχου Μακεδόνου Θεσσαλονικίως.

3 Τῆ τε ἰσραηλῶν κηρῶν ἰσραηλῶν εἰς Σιδῶ-
 να. φιλοσφρόνως τε ὁ ὁ ἐκείνη τῆ Πά-
 λου κηρῶν τῆ τῆτων, ἐπίκειται περὶ τῆ φῆ-
 λης πορῶν τῆ ἰσραηλῶν τῆτων.

4 Κακῆσθαι ἀναχθῆναι τῆ τῆτων ἰσραηλῶν
 σαμῶν τῆ Κύπρον, ἀπὸ τῶν ἀνέμων
 εἰς τῆ τῆτων.

5 Τὸ τε πᾶσι τῆ τῆ τῆ Κιλικίαν
 κὺ Παμφυλίαν ἀπὸ τῶν τῆτων, κηρῶν
 ἰσραηλῶν εἰς Μύση τῆ Λυκίας.

6 Κακῆσθαι ὁ ἰσραηλῶν τῆ τῆτων
 Ἀλεξάνδρου πᾶσι εἰς τῆ ἰταλίαν,
 ἐν βίβλαστον ἡμεῖς εἰς αὐτῆ.

7 Ἐν ἰσραηλῶν δὲ ἡμεῖς βραδύπονοι
 τῆ, κὺ μέγιστος ἰσραηλῶν κῆ τῆ Κρίδος, μὴ
 περὶ τῶν ἡμεῖς τῆ ἀνέμων, ἰσραηλῶν
 σαμῶν τῆ Κορίνθου κῆ Σαλαμῶν.

33 Ἄχρι ἃ ἔμελλον ἡμέρα γίνεσθαι, παικησάμενος Παῦλος ἀπαύτως μετὰ λαοῦ βίβη προσφῆς, λέγων· Τεσσαρισκαίδεκάτη σήμερον ἡμέρα μου προσδοκῶντες, ἀσπεται Διφιλιεῖται, μηδὲν προσλαβόμενοι·

34 Διὸ ἐπὶ ἄσπεκτῶ ὑμῶν προσλαβόμενος προσφῆς· τὸ τοῦ γὰρ ὡς τὸ ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει· ὑδὲνός γὰρ ὑμῶν θρεῖς ἐκ τῆ κεφαλῆς πισεῖται.

35 Εἰπὼν δὲ ταῦτα, κὶ λαβὼν ἄρτους, ἀίχραίστησεν τὰς ὄσας ἐνάποιο πάντων, κὶ κλάσας ἤρξατο ἰσθίειν.

36 Εὐθύμωι ἃ γηρόμοιοι πάντες, καὶ αὐτοὶ προσλαβόμενοι προσφῆς.

37 Ἡ μὲν δὲ ἐν τῷ πλοῖῳ κὶ πᾶσαι ψυχαί, ἀφῆρσασα ἰσοδομηκῶντα ἐξέ.

38 Κοριθίους ἃ προσφῆς, ἐκύβριζον τὸ πλοῖον, ἐκβαλλόμενοι τὸ ὅτιον εἰς τὸ θάλασσαν.

39 Ὅτι δὲ ἡμέρα ἰχθῶν, τὸ γὰρ ὄσκη ἐπὶ γίνωσκον· ἡ γὰρ ὄσκη κελύειον ἰχθῶν αἰχμαλόν, εἰς ὃν ἐβλαδίσατο, εἰ δὲ αὐαί, ἐξῶσται τὸ πλοῖον.

40 Καὶ ἑὶς ἀγκύρας περιλόιους εἶων εἰς τὸ θάλασσαν, ἅμα ἀνίτης ἑὶς ζουλιθρίας τῆ πηδάλιον· καὶ ἐπαράμους τῆ δρετέμωα τῆ πνιύση, κατεῖχον εἰς τὸ αἰχμαλόν.

41 Περιποσίους ἃ εἰς τόπον διατάσασσιν, ἐπὶ κέλευσεν τὸ αὐτὸν· ἔη μὲν προσφῆς ἐρήσασα ἐμφανὲς ἀτάλασται, ἢ ἃ πρῶμα ἐλύει τὸ πλοῖον τὸ βίαις τῆ κυμάτων.

42 Τῶν δὲ σραηκῶν βυλὴ ἰχθῶν ἰνα τὸς δισμῶνας ἀποκλίνωσι, μήπες ἐκχολυμβήσας ἀφῆρσῃ.

43 Ὅ δὲ ἐκκατέβησαν, βυλόμοιοι ἀφῆρσασα τὸ Παῦλον, ἐκάλυψεν αὐτὸς τὸ βυλὴμασται, ἐκέλευσεν τε τὸς δισμῶνας ἐκχολυμβῶν, ἀποπρῆψμῶνας προσφῆς ἐπὶ τῷ γὰρ ἐξίσταται.

44 Καὶ τὸς λοιπὸς, ὅς μὲν ἐπὶ σμῶσιν, ὅς δὲ ἐπὶ πνιῶν τῆ δισμῶ πλοῖον.

καὶ ὅπως ἰχθῶν πάντας ἀφῆρσῃ ἰπὶ τὸ γὰρ.

Κεφ. κη'. 28.

Καὶ ἀφῆρσῃ, τόπιν ἐπὶ γίνωσκον ὅπιν Μελίθη ἢ ἰησῶν καλύτται.

2 Οἱ δὲ βάρβαροι περῆσαν ἐπὶ τοῦ χῶσαν φιλοφροσύνης ἡμῶν. ἀνάψασι πρῶτον, προσλαβόμενοι πάντας ἡμῶν. ἀφῆρσῃ τὸ ὑπὸ τὸ ἐφίσηται, ἔπειτα τὸ ψυχῶν.

3 Συγγρησῶσται δὲ τὸ Παῦλον φρουράτων πλῆθος, κὶ ἐπὶ ἰησῶν ἐπὶ πρῶτον, ἰχθῶν ἐκ τῆ θρέμης ἐξελεύσασα κατῆρσῃ τὸ χῶσαν αὐτῶν.

4 Ὅς ἃ ἰδόντες οἱ βάρβαροι κερκῶσται τὸ θηρεῖον ἐκ τῆ χῶσαν αὐτῶν, ἔλεγον ὡς ἀπῆλκε· Πάντως φοιῶν· ἰπὶ ὁ ἀνθρωπῶν ἔσται, ὃν ἀφῆρσῃ ἐκ τῆ θηλασσης ἢ δίκη ζῆν ὄσκη εἶασται.

5 Ὅ μὲν οὖν, ἀπῆρσῃ τὸ θηρεῖον εἰς τὸ πρῶτον ἰπῆσαν ὑδὲν κατῆρσῃ.

6 Οἱ δὲ προσδοκῶντες αὐτὸν μίχρῶσται πῆμπερσῶσται, ἢ κατῆρσῃ πρῶτον ἰπῆσαν. Ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτῶν προσδοκῶσται, κὶ θηρεῖον μηδὲν ἀποποιεῖσται αὐτῶν γηρόμοιοι, μίχρῶσται βυλόμοιοι ἔλεγον ὄσκη αὐτῶν αὐτῶν.

7 Ἐπὶ τῶν πρῶτον τὸ ποῖον ἐκείνοισιν ὑπῆρκε χεῖρα τῶν προσφῆς τὸ ἰησῶν, ὀνόματι Ποπλίω, ὃς ἀναδέξασται ἡμῶν, τρεῖς ἡμέρας φιλοφροσύνης ἐξίσταται.

8 Ἐξῆρσῃ δὲ τὸ πλοῖον τὸ Ποπλίω πρῶτον κὶ δισμῶνας σμωχόμενοι κατῆρσῃ ὡς ὃν ὁ Παῦλος εἰσπῆσαν, ἔπειτα δὲ ἀμῶν, ἐπὶ θείας ἑὶς χεῖρας αὐτῶν, ἰάσασται αὐτῶν.

9 Τῶν οὖν γηρόμων, κὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἰχθῶν ἀσπῆρας ἐν τῇ ἰησῶν, προσφῆς κὶ ἰπῆσαν ὄσκη.

10 Οἱ καὶ ποπλίωσται πμῶν ἐπὶ ἰησῶν ἡμῶν, ἔπειτα γηρόμοιοι ἐπὶ ἰησῶν τῶν ὡς τῆ χεῖρας.

11 Μπαί ἡ τρεῖς μῶνας ἀνέχθημεν ἐν πλοίῳ ὡδρετικῆς κινεῖται ἐν τῇ ἡσῆσ, Ἀλεξάνδρῆσ, ὡδρετικῆσ Δισκοκρούσ.

12 Καὶ κερκεχθῆντες εἰς Συρακούςσας, ἐπιμείναμεν ἡμέρας τρεῖς.

13 Ὅτιν φειλαθέντες κατῶλισαμεν εἰς Γόρῆσιον· καὶ μετῆς μίας ἡμέρας ἐπιγενομένησ νότῃ, ὀδύπρωτοι ἤλθομεν εἰς Ποπύλῃσ.

14 Οὐ δόροντες ἀδελφῆσ, παρεκλήθημεν ἐκῆσ ἐπιμείναι ἡμέρας ἐπέ. καὶ ἔτῃσ εἰς τῆ Γόρῃσ ἤλθομεν.

15 Κακῆθῃσ οἱ ἀδελφοὶ ἀκυσάθῃσ πῆ φεῖ ἡμῶν, ἐξηλθεν εἰς ἀπαίτησι ἡμῖν ἀρεῖσ Ἀππίσ Φορῆ καὶ Τρεῖων παβερῶν· ἔσ ἰδῶν ὁ Παῦλῶ, ἀξαρῆσθῃσ πῆ Θεῶ, ἴλαβῃ θῆσθῶ.

16 Ὅπῃ ἡλθομεν εἰς Γόρῃσ, ὁ κερκετῆρῶ παρῖδῃσ τῆσ δῆσμιῃσ πῆ σραβῆσ πῆδῆρῃσ πῆ ἡ Παῦλῶ ἐπιτῆσθῃσ μῆρῃσ κερκετῆσ αὐτῶν, σῶ πῆ φυλάσσιον εἰ αὐτῶν σραβῆσθῃ.

17 Ἐβῆθῃσ ἡ μετῆσ ἡμέρας τρεῖσ συκκαλίσασθῃσ τῆ Παῦλῶν τῆσ εἰσῆσ τῆ Ἰβδαίων σραβῆσ, σῶσθῃσ ἡμῶν ἡ αὐτῶν, ἴλιγῃ σραβῆσ αὐτῆσ Ἀθῆνῃσ ἀδελφοὶ, ἰζῶ ἔδῃσ εἰσῆσ πῆ ποιῆσασ πῆ λαῶ ἡ τῆσ ἴθῃσ τοῖσ πῆρῶσι, δῆσμιῃσ εἰς ἱεροσολύμων παρῖδῃσ εἰς τῆσ χεῖρας τῆ Γόρῃσθῃσ.

18 Οἱπῃσ ἀνακέρῃσθῃσ με ἰδῶσθῃσ λῆσπῶσθῃσ, ἀξῆσ τῆ μεθῆσθῃσ ἀπῆσθῃσ θῆσθῃσ ἐκῆσθῃσ ἐν ἱερόσθῃσ.

19 Ἀνῆλῃσθῃσ ἡ τῆ Ἰβδαίων, ἡσῆσ κερκετῆσ ἐπικκαλίσασθῃσ Κῆσθῃσ· ἔχῃσ ἡ ἴθῃσ με ἴχῃσ ἡ κερκετῆσθῃσ.

20 Διῶ τῆσ πῆσ οὐκ ἔσ ἀπῆσ παρῃσ κκαλίσασ ἡμῶσ ἰδῆσ καὶ σραβῆσθῃσθῃσ· εἰκῃσ γῆσ τῆ ἰλπίδῃσ τῆ Ἰσραῆλ τῆ ἄλῃσσι τῆσ πῆσ φεῖ κκαλίσασθῃσ.

21 Οἱ ἡ σραβῆσ αὐτῶν εἰπῃσ· ἡμῆσ ἔτῃσ κερκετῆσ φεῖ σῆ ἰδῆσθῃσ ἀπῆσ τῆ

Ἰβδαίων· ἔτῃσ κερκετῆσθῃσ πῆσ τῆσ ἀδελφῶν ἀπῆσθῃσ ἡ ἰλάλῃσ πῆ φεῖ σῆ πῆρῶσθῃσ.

22 Ἀξῆσθῃσ ἡ κερκετῆσ ἀκυσῃσ ἀφροθῃσ· φεῖ μῆρ γῆσ τῆ κερκετῆσ θῆσθῃσ γῆσθῃσ ἐσῃ ἡμῖν ὅπῃσ πῆρῶσθῃσ ἀνῆλῃσθῃσ.

23 Ταξῆσθῃσ ἡ αὐτῆσ ἡμέρας, ἡκῃσ σραβῆσ αὐτῶν εἰς τῆ ξῆσθῃσ πῆρῶσι· οἱσ εἰσῆσθῃσ ἀξῆσθῃσ πῆρῶσθῃσ πῆσ βασιλείσθῃσ τῆ Θεῶ, πῆρῶσθῃσ πῆ αὐτῆσ πῆ φεῖ τῆ Ἰησοῦ, ἀπῆσ τῆ νόμῃσ Μωσῆσ καὶ τῆ σραβῆσθῃσ, ἀπῆσ σραβῆσ ἴωσ ἱπῆρῃσ.

24 Καὶ οἱ μῆρ ἐπῆσθῃσ τοῖσ λῆσθῃσ, οἱ ἡ ἡπῆσθῃσ.

25 Ἀσύμφωνοὶ ἡ ὄντες σραβῆσ ἀκκῃσθῃσ, ἀπῆσθῃσ, ἐπῆσθῃσ τῆ Παῦλῃσ θῆσθῃσ ἐν, ὅπῃσ κερκετῆσ τῆ πῆρῶσθῃσ τῆ ἀκκῃσθῃσ ἰλάλῃσθῃσ ἀξῆσθῃσ τῆ σραβῆσθῃσ σραβῆσ τῆσ πατῆρῃσ ἡμῶν.

26 Λῆσθῃσ Πορῶσθῃσ σραβῆσ τῆ λαῶ τῆσ πῆσ, καὶ ἐπῆσ Ἀκκῃσ ἀκκῃσθῃσ, ἔσ μῆ σῶσθῃσ· καὶ βλίπῃσθῃσ βλέψῃσθῃσ, καὶ ἔσ μῆ ἰδῃσθῃσ.

27 Ἐπακκῃσθῃσ γῆ ἡ κερκετῆσ τῆ λαῶ τῆσ πῆσ καὶ τοῖσ ὡσῃσ βαρῆσθῃσ ἡκκῃσθῃσ, ἔσ τῆσ ὀφθῆσθῃσ αὐτῶν σκαμῃσθῃσ· μῆσθῃσ ἰδῶσθῃσ τοῖσ ὀφθῆσθῃσ, καὶ τοῖσ ὡσῃσ ἀκκῃσθῃσ, ἔσ τῆ κερκετῆσ σῶσθῃσ, καὶ ἐπῆσθῃσθῃσ ψῶσθῃσ, καὶ ἰάσθῃσθῃσ αὐτῆσ.

28 Γῆσθῃσ οὐκ ἴσθῃσ ἡμῖν ὅπῃσ τοῖσ ἴθῃσσῃσ ἀπῆσθῃσ τῆ σῶσθῃσ τῆ Θεῶ, αὐτῆσ καὶ ἀκκῃσθῃσθῃσ.

29 Καὶ τῆσ πῆσ αὐτῆσ ἐπῆσθῃσ, ἀκκῃσθῃσ ἡ ἴθῃσθῃσ, πῆρῶσθῃσ ἴθῃσθῃσ ἐν ἱερόσθῃσ τοῖσ σῶσθῃσθῃσ.

30 Ἐμῆσθῃσ ὁ Παῦλῶ διεπῆσθῃσ ὄλλῃσ ἐν ἰδίῃσ μεθῆσθῃσ· ἔσ ἀπῆσθῃσ πῆρῶσθῃσ τῆσ εἰσ πῆρῶσθῃσ σραβῆσ αὐτῶν.

31 Κῆρῶσθῃσ τῆ βασιλείσθῃσ τῆ Θεῶ, καὶ διδῶσθῃσ πῆ φεῖ τῆ Κυρίσθῃσ Ἰησοῦ Χρῆσθῃσ μετῆσ πῆσθῃσ παρῆσθῃσ, ἀκκῃσθῃσ.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἢ πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολή.

Κεφ. α'. Γ.

ΠΑΥΛΟΣ δὲ λαλῶ ἰησοῦ Χριστοῦ, κλητὸς ἀπόστολος, ἀφωρισμένος εἰς διακρίσεις τοῦ Θεοῦ,

2 Ὁ σθενηπλησίατος ἀφ' ἧς σθενηπλησιῶν αὐτῆ ἐν γραφαῖς ἀγίας.

3 Περὶ τοῦ ἡμεῶν αὐτῆ, (ὁ γλυκοῦρος ἐκ ἀνθρώπων) Δακτύλου καὶ στήθους.

4 Τὸ ὄραδίνου ἡμεῶν ἐν δυνάμει, καὶ πνεύματι ἀγαπῶντος, ἐκ ἀναστάσεως νεκρῶν) ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

5 (Διὸ ἐ ἐλάδομαι χάριτι ἐ ἀποστολῆν εἰς ἰσραηλῶν πίστεως ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, ἵνα ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτῆ.

6 Ἐνοεῖς ἐστὶ καὶ ἡμεῖς, κληθεὶ ἰησοῦ Χριστοῦ)

7 Πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐν Ῥώμῃ, ἰσραηλῶν Θεοῦ, κλητῶν ἀγίων· Χάρις ἡμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου ἰησοῦ Χριστοῦ.

8 Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου ἀφ' ἰησοῦ Χριστοῦ ἵνα ἐπὶ πάντων ἡμῶν, ὅτι ἡ πίστις ἡμῶν καὶ ἡ χάρις) ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ.

9 Μάλιστα χάρις μου ἐστὶν ὁ Θεός, ὃ λατρεύω ἐν τῷ πνεύματι μου, ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ ἡμεῶν αὐτῆ, ὡς ἀδιαλείπτως μέμνην ἡμῶν ποιῶμαι.

10 Πάντοτε ἐπὶ τῷ σθενηπλησιῶν μου διόδομαι, εἰ πως ἤδη ποτὲ ἀποδωθήσομαι ἐν τῷ θελήματι τοῦ Θεοῦ, ἐλθεῖν πρὸς ἡμῶν.

11 Ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ἡμῶν, ἵνα πικρῶν χάρισμα ἡμῖν πνεύματι μου, εἰς τὸ στερεώσω ἡμῶν.

12 Τὸτο δὲ ἐστὶ, συμπαρακληθῆναι ἐν ἡμῖν ἀφ' ἧς ἐν ἀλλήλοις πίστεως, ἡμῶν τὴ καὶ ἡμεῖς.

13 Οὐ γὰρ θέλω ἡμῶν ἀγνοεῖν, ἀλλὰ φοβῶμαι, ὅτι πολλὰκις σθενηπλησιῶν ἐλθεῖν πρὸς ἡμῶν, (ἐκωλύθη ἀπὸ τοῦ δεύρου) ἵνα καρπὸν ἴνα χάρις ἐν ἡμῖν, καθὼς ἐ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν.

14 Ἐλπίσθη καὶ βαρβάρους, σοφοῖς τὴ καὶ ἀνοήτοις ὀφθαλμῶν ἡμῶν.

15 Οὕτω τὸ κατ' ἐμὴ σθενηπλησιῶν καὶ ἡμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ διακρίσεως.

16 Οὐ γὰρ ἐπαχύνομαι τὸ διακρίσειν τοῦ Χριστοῦ· δυνάμεις γὰρ Θεοῦ ἐστὶν εἰς στήθους πάντῃ τῷ κόσμῳ, ἵνα δαίω τὴ πρῶτον καὶ ἔπειτα.

17 Δικαιοσύνη γὰρ Θεοῦ ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτει) ἐκ πίστεως εἰς πίστιν καθὼς γάρ) ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσει).

18 Ἀποκαλύπτειται γὰρ ὁργὴ Θεοῦ ἀπ' ἔραος ἐπὶ πάντων ἀσέβων καὶ ἀδικῶν ἀνηρώπων τῶν ἐ ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ καπιχόντων.

19 Διὸ τὴ τῶν τοῦ Θεοῦ, φανεροὶ ἐστὶν ἐν αὐτοῖς ὅτι Θεοῦ αὐτοῖς ἐφανέρωσαν.

20 Τὰ γὰρ ἀδράστα αὐτῆ ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ἵνα ποιήμασι τοῦ μύρου καθεστῆται, ἧτι ἀίδιον αὐτῆ δυνάμεις ἐ θεοῦ εἰς τὸ εἶναι αὐτῆ ἀναπελογήτους.

21 Διὸ πνεύματος τῶν ἰδόντων, καὶ ὡς Θεοῦ ἐδίδαξαν, ἡ εὐχαρίστησιν· ἀλλ' ἡμεγαλαίτησιν ἐν τοῖς ἀφλογισμοῖς αὐτῶν, καὶ ἐσκολλοῦν ἡ ἀσέβεια αὐτῶν καρδίαν.

22 Φάσκειν εἶναι σοφοί, ἡμεγαλίστου.

23 Καὶ ἡμεγαλίστου καὶ δόξαν τοῦ ἀφθέρου

Θεὸς ἐν ὁμοιώματι ἐκείνου φημερῶς ἀνθρώπων, καὶ πιτῶν καὶ πιτραπόδων καὶ ἐρπίλων.

24 Διὸ ἐπερίδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν, ἵνα ἀμαρτάνωσιν ἐν τῷ σώματι αὐτῶν ἐν ἰαυτοῖς.

25 Οἵτινες μετήλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ψαύει, καὶ ἐσιδοῦσάντων καὶ ἐλάτρευσάντων τὴν κτίσιν ὡς θεοῦ, ὡς ἐστὶν ἀλόγητος εἰς τὰς αἰῶνας. ἀμήν.

26 Διὰ τῶν περιδύκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς πάθη ἀπειρίας· αἵ τε γὰρ θήλειαι αὐτῶν μετήλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν ὡς φύσιν.

27 Ομοίως τε καὶ οἱ ἄρσενες ἀφίητες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς θηλείας, ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀκλήλους, ἄρσενες ἐν ἄρσενι τὴν ἀκαθαρσίαν κατεργαζόμενοι, καὶ τὴν ἀνιμιότιαν ἡδὴ εἶδη τὴν πλάσιν αὐτῶν ἐν ἰαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες.

28 Καὶ καθὼς ἐκ ἰδοκίμαστος τὸν Θεὸν ἔχον ἐν ἐπιγνωσῇ, περιδύκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς ἀδοκίματον ἔσθιν, πεινῶν τὴν μὴ κατηρησῆναι.

29 Περὶ τῶν ἁμαρτωλῶν πύση ἀδικία, περιεργία, πορνεία, πλεονεξία, κακία· μισὸς φθόνος, φόβος, ἐριδία, δόλος, κακηθείας.

30 Ψιθυριστὰς, κατὰλάλους, θεοσυβίτας, ὑβριστὰς, ὑπερηφάνους, ἀλαζόντας, ἐφθαρτοὺς κακῶν, γυνέουσι ἀπεθείας.

31 Ἀσυνίτους, ἀσυνήτους, ἀσύργους, ἀπειροδύκτους, ἀνελπίστους.

32 Οἵτινες τὸ δικηγιώμα τὸ Θεοῦ ἐπιγνόντες, (ὅτι οἱ τὴν τοιαῦτα πρῶτος οἰκτεροῦνται ἑαυτοῦ ἑαυτῶν εἰσὶν) ἐμῆτοι αὐτὰ ποιῶσιν, ἀλλὰ καὶ συνιυδακῶσι ταῖς πρῶτος (1.

Κιφ. β'. 2.

Διὸ ἀγαπολογηθεὶς εἰ ὁ ἀνθρώπων πᾶς ὁ κρείων· ἐν ᾧ γὰρ κρείων τὸ ἴπρως,

σταυτὸν κατὰ κρείων, τὴν γὰρ αὐτὰ πρῶτος εἰς ὁ κρείων.

2 Οἶδα μὲν ὅτι τὸ κρεῖμα τὸ Θεοῦ ἐστὶ κατὰ ἀλήθειαν ἐπὶ τὰς τὰ τοιαῦτα πρῶτος οἰκτεροῦντας.

3 Λογίζηται τὸτο, ὡς ἀνθρώπων ὁ κρείων τὰς τὰ τοιαῦτα πρῶτος οἰκτεροῦντας, καὶ πεινῶν αὐτὰ, ὅτι σὺ ἐμφάνη τὸ κρεῖμα τὸ Θεοῦ;

4 Ἡ δὲ πλῆθος τῶν χρῆσιν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνοχῆς καὶ τῶν μακροθυμίας κατὰ φρονεῖς, ἀγνοῶν ὅτι τὸ χρῆσιν τὸ Θεοῦ εἰς μετάνοιαν σε ἔργη;

5 Κατὰ τὴν σκληρότητα σου καὶ ἀμνηστικότητα καρδίας, θησαυρίζεις σταυτὰ ὄργην ἐν ἡμέρας ὄργης καὶ ἀποκαλύψεις δικαιοκρασίας τὸ Θεοῦ.

6 Ὅς ἀποδώσει ἕκαστα κατὰ ἔργα αὐτῶν.

7 Τοῖς μὲν κατὰ ὑπομνήσας, ἔργων ἀγαθῶν δόξαν καὶ πμῶν ἐ ἀφθαρσίας ζητῶσι, ζῶντες αἰῶνιον.

8 Τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας, ἐ ἀπθῶσι μὲν τῇ ἀληθείᾳ, περὶ τῶν δὲ τῇ ἀδικίας, θυμῶς καὶ ὄργη.

9 Ὁλίβις καὶ σπιοχουρία ἐπὶ πᾶσιν ψυχῶν ἀνθρώπων τὴν κατεργαζόμενοι πκακῶν, ἰσχυαίως τε πρῶτος καὶ ἔκλυτον.

10 Δόξα δὲ καὶ πμῶν ἐ ἑρμῶν πασῶν τῶν κατεργαζόμενοι τὸ ἀγαθόν, ἰσχυαίως τε πρῶτος ἐ ἔκλυτοι.

11 Οὐ γὰρ ἐστὶ πρῶτος πρῶτος πρῶτος τῶν Θεοῦ.

12 Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἡμαρτῶν, ἀνόμως καὶ ἀπολυτῶν καὶ ἵσσι ἐν νόμῳ ἡμαρτῶν, ἀλλὰ νόμος κρείωνται.

13 (Οὐ γὰρ οἱ ἀκροατῶν τὸ νόμος δικαιοῦν τῶν Θεοῦ ἀλλὰ οἱ πειρητῶν τὸ νόμος δικαιοῦνται).

14 Ὅταν γὰρ ἔσθιν τὴν μὴ νόμος ἔσθιν, φύσιν τὴν τὸ νόμος ποιῆ, ἔσθιν νόμος μὴ ἔσθιν, ἰαυτῶν εἰσι νόμος.

15 Οἵτινες ἰδοκίμων τὸ ἔργον τὸ νόμος κατὰ

γραπῶν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμ-
μαρτυρήσεις αὐτῶν τῆ σαυηθῆσως, καὶ
μετὰ τοὺς ἀλλήλων τῆ λογισμῶν κατηγ-
ρήτων, ἢ ἐ δόλο(εμῶν)

16 Ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ Θεὸς τὰ
κρυπτὰ τῶ ἀνθρώπων, καὶ τὸ διαγελίον
μα, ἀφ' Ἰησοῦ Χριστοῦ.

17 Ἰδὲ, οὐ ἰσθαῖ(ε) ἱστομοζῆ, καὶ
ἐπαναπαύῃ τῶ νόμῳ, καὶ κωχῶσαι ἐν
Θεῷ.

18 Καὶ γνώσκεις τὸ θέλημα, καὶ δικι-
μοζῆς ἐ δόλο(ε) φέρον(ε), καὶ κηχῶσαι
ἐν Θεῷ.

19 Πίπτοις τε σαυτὸν ὀδηγῶν εἰς
τυφλῶν, φῶς τῆ ἐν σκοτῆ,

20 Παιδούτων ἀφρόνων, διδάσκα-
λοι νηπίων, ἔχον(ε) τὸ μέρφωσι. τῆ γνώ-
σιως καὶ τῆ ἀληθείας ἐν τῶ νόμῳ.

21 Οὐκ οὐκ διδάσκων ἕτερον, σαυτὸν ἔ
διδάσκεις; ὁ κηρύσσων μὴ κλίπην,
κλίπεις;

22 Οὐ λίγων μὴ κηχῶσαι, κηχῶσαι; ὁ
βδελυσομίμος τὰ εἰδῶλα, ἱεροσυλῆς;

23 Ὅς ἐν νόμῳ κωχῶσαι, ἀφ' ἧς
πῶσθ(ε) ὁμοίως ἐν νόμῳ τῶ Θεοῦ ἀπμζῆς;

24 Τὸ γὰρ ὄνομα Θεοῦ δι' ὑμῶν
βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσι, καθὼς
γέγραπῆ.

25 Περὶ μὴ μὴ γὰρ ἀφιλῆ, ἐν
νόμῳ πεύσσης· ἐὰν ὁ πῶσθ(ε) ὁμοίως
ἦς, ἢ πεύσση (ε) ἀκροουσία γένοι.

26 Ἐὰν οὐκ ἢ ἀκροουσία τῆ δικημῶ-
μα(ε) Θεοῦ νόμῳ φυλάσση, ἕχι ἢ ἀκρο-
ουσία αὐτῶ εἰς πεύσση λογισμῶν;

27 Καὶ κρινεῖ ἢ ἐν φύσιως ἀκροου-
σία τῶ νόμῳ πλῶσα, σὶ τῆ ἀφ' ἡμῶν
1(ε) καὶ πεύσση πῶσθ(ε) ὁμοίως;

28 Οὐ γὰρ ὁ ἐν τῶ φανερῶ, ἰσθαῖ(ε) ἰσθῶν
ἔδῃ ἢ ἐν τῶ φανερῶ, ἐν σαρκί, πεύσση.

29 Ἀλλ' ὁ ἐν τῶ κρυπτῶ ἰσθαῖ(ε), καὶ
πεύσση κηχῶσαι, ἐν πεύσση, ἢ γέμ-
μα(ε) ἢ ὁ ἕπιτος ἐν τῶ ἀνθρώπῳ, ἀλλ'
Θεοῦ.

Κεφ. γ'. 3.

1' οὐκ τὸ πεύσση ἰσθαῖ(ε), ἢ πῶς
ἢ ὁφίλμα τῶ πεύσση;

2 Πολὺ καὶ πάν(ε) τρόπον. Πρῶτον μὲν
γὰρ ὅτι ἐπισθῆσως τὰ λόγια Θεοῦ.

3 Τί γὰρ, εἰ ἐπισθῆσως ἴσθῶν; μὴ ἢ
ἀπιστία αὐτῶ τῶ πῶσι Θεοῦ κηχῶσαι;

4 Μὴ γὰρ ἰσθαῖ(ε) γειθῶν ὁ Θεὸς ἀλη-
θῆς, πῶς ὁ ἀνθρώπ(ε) ψύσσης· καθὼς
γέγραπῆ. Ὅπως αὐ δὲ κηχῶσαι ἐν τοῖς
λόγοις (ε), καὶ νικῆ(ε) ἐν τῶ κηχῶσαι.

5 Εἰ ὁ ἢ ἀδικία ἡμῶν Θεοῦ δικημο-
σῶν σαυῆσθῶ, πῶ ἰσθαῖ(ε); μὴ ἀδι-
κα(ε) ὁ Θεὸς ὁ ἐπιφῆσως τῶ ὀργῶν; (καὶ
ἀνθρώπων λίγῳ)

6 Μὴ γὰρ ἰσθαῖ(ε) ἐπεὶ πῶς κρινεῖ ὁ Θεὸς
τῶ κηχῶσαι;

7 Εἰ γὰρ ἢ ἀλήθεια Θεοῦ ἐν τῶ ἐμῶν
ψύσση ἐπεύσση ἰσθαῖ(ε) τῶ δόξαν
αὐτῶ, πῶ ἐπὶ κηχῶσαι ἀμαρτωλὸς κη-
νομα(ε);

8 Καὶ μὴ (καθὼς βλασφημεῖται, ἐ
καθὼς φησὶ ἴσθῶν ἢ ἡμῶν λίγῶ) ὅτι πη-
συμῶσαι κηχῶσαι ἰσθαῖ(ε) τῶ ἀκαθῶσαι; ὅτι τὸ
κηχῶσαι ἐδικῶν ἰσθῶν.

9 Τί οὐκ; ἀκαθῶσαι; Οὐ πάντως
σηησασῶσαι γὰρ ἰσθαῖ(ε) τῶ ἔλλη-
νας πάν(ε)ς ὑφ' ἀμαρτωλῶν εἰσθῶν.

10 Καθὼς γέγραπῆ. Ὅτι ἐν τῶ
δικημῶσαι ἔδῃ εἰς.

11 Οὐκ ἰσθῶσαι ἰσθαῖ(ε), ἐκ ἰσθῶσαι ἰσθαῖ(ε)
τῶν Θεοῦ.

12 Πάν(ε)ς ἐκ κηχῶσαι, ἢ κηχῶσαι
σηησῶσαι ἐν τῶ κηχῶσαι, ἐκ ἰσθῶσαι
ἢ ἰσθῶσαι.

13 Τὰ φησὶ ἀκαθῶσαι ὁ λαρυγῆ
αὐτῶν· ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἰσθαῖ(ε)
σηησῶσαι ἰσθῶσαι ἀκαθῶσαι τῶ κηχῶσαι.

14 Ὅτι τὸ σῶμα ἀκαθῶσαι καὶ πικρίας γέμῶσαι.
15 Ὅτι οἱ πόδες αὐτῶ ἐκ κηχῶσαι ἀκαθῶσαι.

16 Σῶσαι κηχῶσαι καὶ πεύσση ἐν
ταῖς ὀδοῖς αὐτῶν.

17 Καὶ ὁδὸν ἐρῶντες οὐκ ἔγνωσαν.

18 Οὐκ ἔστι φῶς· Οὐδὲ ἀπὸ αὐτῶν ὁφθαλμῶν αὐτῶν.

19 Οἶδα μὲν ὅτι ὅσα οὐ νόμος λίγα, πῶς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ· ἵνα πῶς εἴπω φεφύγη, καὶ ἀπόδικον ῥηήται πᾶς ὁ κόσμος τῷ Θεῷ.

20 Διότι περὶ ἔργων νόμος ἐ δικαιοσύνης πᾶσα σὰρξ ἐνώπιος αὐτοῦ· ἄλλ' ἢ νόμος ἐπιγνώρις ἀμαρτίας.

21 Νυνὶ ὅ χωρὶς νόμος δικαιοσύνη Θεοῦ φησὶ κερῶνται, μαρτυροῦντες ὅτι ὁ νόμος καὶ τὸ ἔσθλητων.

22 Δικαιοσύνη ὅ Θεοῦ ἄλλ' πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς πάντας ἐπὶ πάντας τὸς πισθούσους· ἢ γὰρ ἔστι ἄφεσις.

23 Πάντες γὰρ ἠμαρτῶν, καὶ ὑστεροῦνται τῷ Θεῷ.

24 Δικαιοῦνται διὰ τῆ αὐτοῦ χάριτος, ἄλλ' τὸ ἀπλυτῶστος τὸ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

25 Ὁν ἐσθλήθω ὁ Θεὸς ἐλασθήσεται ἄλλ' τὸ πίστεως ἐν τῷ αὐτοῦ αἵματι, εἰς ἐσθλήθω τὸ δικαιοσύνης αὐτοῦ, ἄλλ' τὸ πῆρσιον τὸ ἐσθλήθω ἀμαρτημάτων.

26 Εἰ τῆ ἀνοχῆ ὅ Θεοῦ, ἔσθως ἐσθλήθω τὸ δικαιοσύνης αὐτοῦ, ἐν τῷ τῷ κηρῶν· εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν δικαιοσύνη, καὶ δικαιοσύνη τὸ ἐκ πίστεως Ἰησοῦ.

27 Πῦ οὐκ ἢ κώχησις; ἐξεκείσθη. Διὰ ποῖον νόμον; τὸ ἔργον; Οὐχί· ἀλλὰ ἄλλ' νόμος πίστεως.

28 Λογιζομένη οὐκ, πῶς δικαιοσύνη ἐστὶν ἄνθρωποι, χωρὶς ἔργων νόμου.

29 Ἢ Ἰουδαίων ὁ Θεὸς μέγιστος; ἢ καὶ ἰσθῶν; Ναι καὶ ἰσθῶν.

30 Ἐπίπερ εἰς ὁ Θεὸς, ὅς δικαιοσύνη ἐσθλήθω ἐκ πίστεως, καὶ ἀκροβυστίας ἄλλ' τὸ πίστεως.

31 Νόμος οὐκ κώχησθω ἄλλ' τὸ πίστεως; Μὴ γροῦθω· ἀλλὰ νόμος ἰσθῶν.

Κεφ. δ'. 4.

Τὸ οὐκ ἔργον ἀκροβυστίας τὸ πατήρ ἡμῶν ἐρῶντες καὶ σάρκα;

2 Εἰ γὰρ ἀκροβυστίας ἐξ ἔργων ἐδικαιοῦσθω, ἔσθ κώχησις, ἀλλ' ἢ ἔσθ τὸ Θεοῦ.

3 Τί γὰρ ἢ κώχησις λίγα; Ἐπίσθωσι δὲ ἀκροβυστίας τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῶν εἰς δικαιοσύνην.

4 Τῶ ὅ ἐργαζομένων ὁ μισθὸς ἢ λογιζέσθω καὶ χάρις, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐφείλησις.

5 Τῶ ὅ μὴ ἐργαζομένων, πῶς εἰσθῶ ὅ ἐπὶ τὸ δικαιοῦσθω τὸ ἀσθῶ, λογιζέσθω ἢ πῶς αὐτῶν εἰς δικαιοσύνην.

6 Κατὰ περὶ καὶ Δαβὶδ λίγα τὸ μακροβυστίας ὅ ἀνθρώπων, ὅ ὁ Θεὸς λογιζέσθω δικαιοσύνην χωρὶς ἔργων.

7 Μακροβυστίας ὅν ἀφῆσθω ἐν ἀπομύσθω, καὶ ἐπὶ κώχησθω ἐκ ἀμαρτίας.

8 Μακροβυστίας ἀπῆρ ὅ ἢ μὴ λογιζέσθω Κούρῶ ἀμαρτίας.

9 Ὁ μακροβυστίας οὐκ ἔσθ, ἐπὶ τὸ ἐφείλησις, ἢ καὶ ἐπὶ τὸ ἀκροβυστίας; Λίγα μὲν γὰρ ὅ ἐπὶ ἐλογίσθη τῶ ἀκροβυστίας ἢ πῶς εἰς δικαιοσύνην.

10 Πῶς οὐκ ἐλογίσθη; ἐν ἐφείλησις ἔσθ, ἢ ἐν ἀκροβυστίας; Οὐκ ἐν ἐφείλησις, ἀλλὰ ἐν ἀκροβυστίας.

11 Καὶ σημεῖος ἐλαβε ἐφείλησις, σφραγίσθη τὸ δικαιοσύνης τὸ πίστεως τὸ ἐν τῇ ἀκροβυστίας· εἰς τὸ ἐκ αὐτῶν πατήρ πάντων τὸ πῶς ἐσθῶν δι' ἀκροβυστίας, εἰς τὸ λογιζέσθω καὶ αὐτῶν τὸ δικαιοσύνην.

12 Καὶ πατήρ ἐφείλησις, πῶς οὐκ ἐκ ἐφείλησις μέγιστος, ἀλλὰ καὶ πῶς ἐσθῶ πῶς πῶς ἔσθισι τὸ ἐν τῇ ἀκροβυστίας πίστεως τὸ πατήρ ἡμῶν ἀκροβυστίας.

13 Οὐ γὰρ ἄλλ' νόμος ἢ ἐπὶ κώχησις τῶ ἀκροβυστίας, ἢ τῶ ἀπῆρ αὐτῶν, τὸ κληρονομοῦν αὐτῶν εἶναι τὸ κώχησις, ἀλλὰ ἄλλ' δικαιοσύνης πίστεως.

14 Εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου, κληρονομοῦν, καὶ

18 Εὐλαβηθήσιντες διὰ δὲ τῆ ἀμαρ-
τίας, ἰδὲ αὐτῆς τῆ δικαιοσύνης.

19 Αἰθρήσθησιν λίγαι, ἀλλ' ἢ ἀορίστῶς
τὸ σαρκὸς ὑμῶν, ὡσπερ γὰρ παραστήσῃς
τὰ μέλη ὑμῶν ὄβρα τῆ ἀκαθαρσίας καὶ
τῆ ανομίας εἰς τὴν ανομίαν ὅτι νῦν
ὡρῶσθε τὴν πικρὰν τὴν μέλη ὑμῶν ὄβρα τῆ
δικαιοσύνης εἰς ἀγνισμόν.

20 Ὅτι γὰρ ὄβροι ἦτε τῆ ἀμαρτίας,
ἰδὲ ἄθρητοι ἦτε τῆ δικαιοσύνης.

21 Τίνα ἔτι καρπὸν ἔχητε τότε, ἢ ἴφ'
εἰς νῦν ἐπιμαρτυροῦσθε; τὸ γὰρ πλῆθος
ἐκείνων, θανάσιμα.

22 Νυνὶ δὲ ἰδὲ ἄθρησθησιντες διὰ τῆ ἀ-
μαρτίας, δουλωθήσιντες δὲ τῷ Θεῷ, ἔχητε τὸν
καρπὸν ὑμῶν εἰς ἀγνισμόν τὸ δὲ τέλος,
ζωὴν αἰώνιον.

23 Τὰ γὰρ ὁψώσιντα τῆ ἀμαρτίας, θά-
νατοιμα τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ζωὴ
αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.
Κεφ. ζ 7.

Η ἀγνοοῦσι ἀδελφοί (μιτάσκει γὰρ
τόμον λαλῶ) ὅτι νόμος κυριαρχεῖ
ἐν ἡμῶν ἴφ' ὅσον χάριτος ζῆ;

2 Ἡ γὰρ ὑπανδρῶν γενὴ τῶν ζῶντι
ἀνδρὶ οὐδὲ) νόμος ἰαν δὲ δόξα τῆ ο
ἀντῆ, κατηργη) δὲ τῷ ἀνδρῶς.

3 Ἀρεῖ ἔτι ζῶντες τῷ ἀνδρῶς μιχαλις
χρημασίῳ, ἰαν ἡν) ἀνδρὶ ἰτέρω ἰαν
δὲ δόξα τῶ ἀντῆ; ἰδὲ ἄθρησθησιν ἰαν δὲ τῷ
νόμῳ τῷ μὴ ἰταῖ αὐτῶν μιχαλιδῶν,
ἡνομηρίῳ ἀνδρὶ ἰτέρω.

4 Ὡς τε, ἀδελφοί μου, καὶ ὑμῖς ἰτα-
θησθησιν τῷ νόμῳ ἀλλ' ἔτι σὺμασίμα τῷ
Χριστῷ εἰς τὸ θῆναι ὑμῶς ἰτέρω τῷ
ἐκ νεκρῶν ἰμερήνῃ, ἰνα καρποφορήσῃ-
μεν τῷ Θεῷ.

5 Ὅτι γὰρ ἦμεν ἐν τῇ σαρκί, τὰ πα-
θήμασθα τῆ ἀμαρτιῶν τὰ ἀλλ' ἔτι νόμον
ἐνηργεῖς ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, εἰς τὸ
καρποφορήσῃ τῷ θανάτῳ.

6 Νυνὶ δὲ κατηργήθημεν διὰ τῷ νόμῳ,

ἀποθανόντες ἐν τῷ κατήχρημα ὡς τε
δουλωθῆναι ἡμῶς ἐν καμνότητι τῷ νόμῳ,
καὶ ἔτι παλαιότητι χάριμασίμα.

7 Τί ἔτι ἰμερήν; Ὁ νόμος ἀμαρτίας;
Μὴ ἡνοίθη ἀλλ' ἔτι ἀμαρτιῶν ἐκ ἐγγῶν
εἰ μὴ ἀλλ' νόμον. τὴν πικρὰν ἐπιθυμίαν
ἐκ τῆ ἔδῃ ἐκ μὴ ὁ νόμος ἰλεῖν. Οὐκ
ἐπιθυμητός.

8 Ἀφορμαὶ δὲ λαοῦσθα ἡ ἀμαρτία,
ἀλλ' ἔτι ἐν ἔλθῃ κατηργήσασθα ἐν ἰμοῖ
πῦσαν ἐπιθυμίαν. χάρις γὰρ νόμον ἀ-
μαρτίας ἰκαρῶ.

9 Ἐγὼ δὲ ἔζων χάρις νόμον ποτὶ ἰλθῶ-
σῃς δὲ τῷ ἐκτολῆς, τῆ ἀμαρτία ἀνίξησιν.

10 Ἐγὼ δὲ ἀπίπτοιον καὶ ἀρίστη με-
τῆ ἐκτολῆ ἡ εἰς ζωὴν, αὐτῆ εἰς θάνατον.

11 Ἡ γὰρ ἀμαρτία ἐφορμῶν λαοῦσθα
ἀλλ' ἔτι ἐκτολῆς, ἰκαρῶσθε με, καὶ δὲ
αὐτῆς ἐπὶ κήσῃ.

12 Ὡς τε ὁ μὴ νόμος ἀλλ' καὶ ἡ
ἐκτολῆ ἀρχὴ καὶ δόξα καὶ ἀγαθῆ.

13 Τὸ δὲ ἀμαρτία, ἰμοῖ γίνεσθαι θάνατος
Μὴ ἡνοίθη ἀλλ' ἡ ἀμαρτία, ἰνα φασθῆ
ἀμαρτία, ἀλλ' ἔτι ἀγαθῶν με κατηργα-
ζομένη θάνατος, ἰνα ἡν) κατ' ἰτα-
βολῶν ἀμαρτίας τῶς ἡ ἀμαρτία ἀλλ' τῆς
ἐκτολῆς.

14 Οἶδαμεν γὰρ ὅτι ὁ νόμος πνευ-
ματικός ἐστι ἐγὼ δὲ σαρκικός εἰμι, πι-
πτασίμα τῷ νόμῳ ἀμαρτίας.

15 Ὅτι γὰρ κατηργαζομαι, ἔτι θάνατος
ἔγδ' ὁ θῆλω, τῷ τῷ πρῶσθα, ἀλλ' ὁ μισθῶ,
ἰταῖ το ποιῶ.

16 Εἰ δὲ ὁ θῆλω, τῷ τῷ ποιῶ, σὺμ-
φῃ τῷ νόμῳ ὅτι κελός.

17 Νυνὶ δὲ σὺν: ἐπὶ ἐγὼ κατηργαζομαι
αὐτῷ, ἀλλ' ἡ οἰκῶσθα ἐν ἰμοῖ ἀμαρτίας.

18 Οἶδα γὰρ ὅτι ἐκ οἰκῶ ἐν ἰμοῖ (τυ-
τίσῃ τῇ σαρκί μου) ἀμῶν τῷ γὰρ θῆλω
ὡρῶσθε με. τὸ δὲ κατηργαζομαι τὸ
κελός, ἐκ ἀρίσκα.

19 Οὐ γὰρ ὁ θῆλω, ποιῶ ἀγαθῆ ἀλλ'

22 Οἴδαμεν γὰρ ὅτι πάντα ἢ κτίσις
 συσπιάζει καὶ συναδίνει ἄλλοις ἔσονται.

23 Οὐ μένοισι, ἀλλὰ ἐ αὐτοὶ ἢ ἀ-
 παρχλῶ ἔπινώμασθε ἔχοντες, ἐ ἡμεῖς
 αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς σπιάζομεν, ἡγοισίαν
 ἀπεκδεχόμενοι, ἢ ἀπολύτρωσιν ἔσώ-
 μασθε ἡμῶν.

24 Τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν. ἐλπίς δὲ
 βλεπομένη, σὺν ἔστι ἐλπίς· ὁ γὰρ βλέπει
 ἴσως, πὶ καὶ ἐλπίζει;

25 Εἴ τί ὁ ἢ βλέπομεν, ἐλπίζομεν, δι'
 ἕσπερον ἢς ἀπεκδεχόμεθα.

26 Ὡσαύτως ἢ καὶ τὸ πνεῦμα συνασ-
 ζилаμβάνει τῆς ἀσθενείας ἡμῶν· τὸ
 γὰρ πὶ πᾶσι σώζομεθα καθ' ὅσον, σὺν ὁσ-
 δαμεν, ἀλλ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὑπερῆρξεν
 ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν σπασίμεν ἀκαταίτοι-

27 Ὁ ἢ ἐρῶν ἡμῶν καρδίας, εἰδὲ πὶ
 τὸ φρόνημα ἔπινώμασθε, ὅτι καὶ Θεὸς
 ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν.

28 Οἴδαμεν ἢ ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν
 Θεόν, πᾶσι συνασπείρει εἰς ἀγάπην, τοῖς
 καὶ ἀσπείρει κλητοῖς ἔσονται.

29 Ὅτι ἔς ἀσπείρει, ἐ ἀσπείρει συμ-
 μέρους τ' ἐκείνου ἔσονται αὐτοῦ, εἰς τὸ
 εἶναι αὐτὸν πατρὸς ἐσονται ἐν πατρίδι ἐ-
 δικασίαι.

30 Οὐς ἢ ἀσπείρει, τῆς καὶ ἐκεί-
 λισι καὶ ἔς ἐκείλιν, τῆς καὶ ἐδικαίω-
 σιν ἔς ἢ ἐδικαίωσι, τῆς καὶ ἐδίδασιν.

31 Τί ἔστι ἐρῶμεν πρὸς ταῦτα; εἰ ὁ Θεὸς
 ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καὶ ἡμῶν;

32 Ὅς καὶ ἔστι ἰδίως ἢς ἐκ ἐφείσασθε, ἀλλ'
 ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτὸν,
 πᾶσι ἔστι καὶ σὺ αὐτὸν πᾶσι ἡμῶν
 χεῖρας;

33 Τίς ἐγκρατεῖ καὶ ἐκλεικῶν Θεῶν;
 Θεὸς ὁ δικαίων.

34 Τίς ὁ καὶ ἀκαταίτων; Χεῖρας ὁ ἀπο-
 θνήσκων, καὶ ἔστι ἢ καὶ ἐχερθεῖς, ὅς ἐστιν ἐν
 δικίᾳ Θεῶν, ὅς ἐστιν ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν.

35 Τίς ἡμῶν χεῖρας διὰ τ' ἀγάπης

ἔσονται; ὁλίως, ἢ σποχρῶς, ἢ
 διαίμεν, ἢ λιρὸς, ἢ γυμνότης, ἢ κιν-
 δωσθε, ἢ μαχαιρῶν;

36 (Καθὼς γέγραπται), Ὅτι εἰσὶν (καὶ
 θανάτῳ ἡμῶν ὅλων τ' ἡμέραν ἰλοχιάθη-
 μεν ὡς ἀσπείρει σφαγῆς)

37 Ἀλλ' ἐν τῆτοις πᾶσι ὑπερῆρξεν
 ἡμῶν καὶ ἔστι ἀγαπήσασθε ἡμῶν.

38 Πίπισμα γὰρ ὅτι ἔστι θάνατος,
 ἔστι ζωὴ, ἔστι ἀγγελίαι, ἔστι δόξα, ἔστι
 δωμάτις, ἔστι σπείρειται, ἔστι μέλλομεν

39 Οὐτὶ ὑψώμεν, ἔστι βύθου, ἔστι
 πρὸς κτίσις ἐπίσταν δαυσίτῃ ἡμῶν χεῖρας
 διὰ τ' ἀγάπης Θεῶν, τ' ἐν Χεῖρας ἰη-
 σὺν τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Κιθ. 9. 9.

Ἀλήθειαν λέγω ἐν Χεῖρας, ὑψώσασθε
 καὶ (συμμαρτυρήσας μετ' ἐσπείρει-
 ἡμῶν ἐν τῷ πνεύματι ἡμῶν.)

2 Ὅτι λόση μετ' ἐσπείρει, καὶ ἐδικαίω-
 λήσασθε ὁδῶν τῆ καρδίας μεν.

3 Ἡ ὑπόστασις γὰρ αὐτὸς ἐστὶν ἀσπείρει
 καὶ ἀπὸ Θεῶν ὑπὲρ τ' ἀδελφῶν με
 τ' συνητῶν με καὶ σπείρει.

4 Οἱ πᾶσι εἰσὶν ἰσραηλίται, δὲ ἢ
 ἡγοισίαι καὶ ἢ δέξα καὶ αἱ ἀσπείρει καὶ ἢ
 νομοθισίαι ἐ κατὰ τῆς ἐν ἐπαγγελίαις

5 Ὡσοὶ πῦρρες, καὶ ἐξ ὧν ὁ Χεῖρας τὸ
 καὶ σπείρει, ὁ ἔστι πᾶντων Θεὸς ἀλο-
 γητὸς εἰς τῶν αἰῶνας. ἀμῶν.

6 Οὐχ οἶον ἢ ὅτι ἐκείλιν κεν ὁ
 Θεῶν ἔστι γὰρ πάντες οἱ ἐξ ἰσραήλ,
 ἰσραήλ.

7 Οὐδὲ ὅτι εἰσὶ σπείρει Ἀβραάμ,
 πάντες τέκνα ἀλλ' ἐν ἰσραὴλ κληθῆσι-
 τῶν σπείρει.

8 Τῆτοις, ἔστι τῶν τέκνα τ' σπείρει
 ταῦτα τέκνα Θεῶν ἀλλὰ τῶν τέκνα τ'
 ἐπαγγελίας, λογί(ε) εἰς σπείρει.

9 Ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος ἔστι
 Κατὰ τ' καιρὸν τῶν ἰλοχισμῶν καὶ ἔστι
 τῇ Σάρρα ἡμῶν.

γλυκὸν ἐκ τῶν τοῦμα, ὅτι ὁ ποιήσας αὐτὰ
αἰτήσας, ζήσας) ἐν αὐτοῖς.

6 Ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη ἔτι
λίγη· Μὴ εἴπῃς ἐν καρδίᾳ (καὶ) Τίς ἀνα-
βησισίτη εἰς τὸ ἕραστόν; Τὸτ' ἐστὶ Χελ-
σὶν κλάρα γαῖν.

7 Ἡ· Τίς κλαθήσεται εἰς τὴν ἄ-
βυσσόν; Τὸτ' ἐστὶ Χριστὸν ἐκ νεκρῶν
ἀναγαγῆν.

8 Ἀλλὰ τί λίγη; Ἐξ ἧς (καὶ) τὸ ῥῆμα
ἐστὶ ἐν τῷ στήθεϊ (καὶ) ἐν τῇ καρδίᾳ
καὶ. τὸτ' ἐστὶ τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὁ κη-
ρύσσοντι.

9 Ὅτι πιστοὶ ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στήθεϊ
(καὶ) Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πισύσῃς ἐν τῇ
καρδίᾳ (καὶ) ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἤγαγεν ἐκ
νεκρῶν, σωτήρη.

10 Καρδίᾳ γὰρ πισύσῃται εἰς δικαιο-
σύνην· στήθεϊ δὲ ὁμολογῆται εἰς σω-
τηρίαν.

11 Λίγη γὰρ ἡ χαρμὴ· Πῦς ὁ πισύων
ἐκ' αὐτῶν, ἢ κλαίοντι (καὶ) ἠλαίοντι).

12 Οὐ γάρ ἐστι Διφρολή Ἰνδαίᾳ πῆ-
καὶ Ἐίδω· ὁ γάρ αὐτὸς Κύριος πάν-
των, πλάστῃς εἰς πύξας τὴν ἐπιχαλυ-
βρῆν αὐτόν.

13 Πᾶς γάρ ὁς ἂν ἐπιχαλισθῆται τὸ
ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται).

14 Πῶς οὖν ἐπιχαλίσοντι εἰς ὃν σὺκ
ἐπίσῃσαν; Πῶς δὲ πισύσῃσιν ἢ σὺκ
ἤκυσσῃ; Πῶς δὲ ἀκύσῃ (καὶ) χερεῖς κη-
ρύσσοντι);

15 Πῶς δὲ κηρύξουσιν ἂν μὴ ἀποστα-
λῆσιν; Καθὼς γάρ γεραπ· Ὁς ἀραῖοι οἱ
πύξας τῶν ἀναγελίζοντων ἐκρῶν, τῶν
ἀναγελίζοντων τῶν ἀναγῆ.

16 Ἀλλ' ἢ πάντες ἐκκυσσῃ τὴν δὲ-
κχίλιαν. Ἡσάσας γάρ λίγη· Κύριε, τίς
ἐπίσῃσῃ τῇ ἀκῆ ἡμῶν;

17 Ἀρα ἢ πῶς ἐκ ἀκῆς· ἢ δὲ ἀκῆ
Διφρηκαίου Θεοῦ.

18 Ἀλλὰ λίγη· Μὴ σὺκ ἤκυσσῃ;

Μεῖοντα εἰς πᾶσαν καὶ γλυκὸν ἐξῆλθεν ὁ
φθῶσας αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πύξας τῆς
οἰκονομίας τὰ ῥήματα αὐτῶν.

19 Ἀλλὰ λίγη· Μὴ ἐκ ἔργων Ἰσραὴλ;
Πρῶτος Μωσῆς λίγη· Ἐγὼ πύξας ζη-
λώσω ὑμᾶς ἐκ' ὅσων ἰσθῆ, ἐπὶ ἰσθῆ ἀ-
σωίτων παροργῶ ὑμᾶς.

20 Ἐίσῃσας δὲ ἀποθλαμῆ, καὶ λίγη, Ἐυ-
ρίθῃ πῶς ἐμὶ μὴ ζητῶσι, ἐμφασῆς
ἐκρῶν πῶς ἐμὶ μὴ ἐπρωτῶσι.

21 Πρὸς δὲ τὸ Ἰσραὴλ λίγη· Ὁλλῶ καὶ
ἡμίραν ἐκπίπῃσας ἄσας χεῖρας μὴ σῶσῃς
λαὸν ἀπέθῃσας καὶ ἀνελίγῃσας.

Κεφ. ια'. ΙΙ.

Ἐγὼ ἔν· Μὴ ἀπίσῃσας ὁ Θεὸς τῶν
λαὸν αὐτῶν; Μὴ ἠρίσῃσας καὶ γάρ ἐγὼ
Ἰσραηλίτης ἐμὶ, ἐκ ἀπίσῃσας Ἄ-
βραμ, φυλῆς Βενιαμῖν.

2 Οὐκ ἀπίσῃσας ὁ Θεὸς τὸ λαὸν αὐ-
τῶ ὃν σῶσῃσας. Ἡ ἔκ εἰδαπὶ ἐν ἰλίᾳ
τί λίγη ἡ γραφή, ὡς ἐν τῇσας τῶ Θεῷ
καὶ τῷ Ἰσραὴλ, λίγων.

3 Κύριε, τὴν σῶσῃσας (καὶ) ἀπίσῃσας,
καὶ τὰ ἴσῃσας (καὶ) κατίσῃσας·
καὶ ἡ σῶσῃσας μῆσας, καὶ ζητῶσι
τὴ ψυχῶν μὴ.

4 Ἀλλὰ τί λίγη αὐτῶ ὁ χρηματισμῆς;
Κατίλιπον ἰμαυτῶ ἰσραηλῆσας ἀν-
δρας οἰπῃς ἐκ ἰσραηλῆσας ἡ Βααλ.

5 Οὕτως ἔν καὶ ἐν τῶ ἴσῃσας ἰσρα-
μῆ κατ' ἐκρῶν γαῖν καὶ γαῖν.

6 Εἰ δὲ γαῖν, σὺκ ἐπὶ ἐξ ἔργων ἰσθῆ
ἡ γαῖν σὺκ ἐπὶ γαῖν γαῖν. εἰ δὲ ἐξ
ἔργων, σὺκ ἐπὶ ἐπὶ γαῖν ἰσθῆ τὸ ἔργον
σὺκ ἐπὶ ἐπὶ ἔργον.

7 Τί ἔν; Ὁ ἰσραηλῆσας Ἰσραὴλ, τὸτῃς
σὺκ ἐπίπῃσας ἢ δὲ ἐκλογὴ ἐπίπῃσας, ὅτι
δὲ λοιποὶ ἐπρωθῃσας.

8 (Καθὼς γάρ γεραπ·) Ἐδῃσῃ αὐτῆς
ὁ Θεὸς πνεῦμα κλαῖσῃσας, ὀφθαλμῆς
τῶ μὴ βλίπῃσας, ὅτι τῶ μὴ ἀκῆσας
τῶ σῃσῃσας ἡμῆσας.

9 Καὶ Δαβὶδ λέγει· Γενήθη τὸ ἥμισυ αὐτῶν εἰς παγίδα, ἔτις θήρως, καὶ εἰς σκάνδαλον, ἔτις ἀνελπίστους αὐτοῦ.

10 Σκευάσθη τὸ σῶμα οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ὥστε μὴ βλέπειν, καὶ τὸ ῥάβδον αὐτῶν ἀπασθεῖς οὐ δύναται ψῆσαι.

11 Λίγω οὐδὲν, μὴ ἐπαισάνῃ τὰ πίσυσι· Μὴ χροιοῖτο. ἀλλὰ τὰ αὐτῶν ὡς ἀπώμακα ἢ σπληνία τοῖς ἰθίοσιν, εἰς τὸ ὡς ἀζηλωτοὺς αὐτοῦ.

12 Εἴ γὰρ τὸ ὡς ἀπώμακα αὐτῶν πλῆθος κέσμεθ, καὶ τὸ ἡπλιμεθ αὐτῶν πλῆθος ἰθίων, ποῦ μὲλλον τὸ πλῆρωμα αὐτῶν;

13 Ὑμῖν γὰρ λίγω τοῖς ἰθίοσιν, ἐφ' ὅσον μὲν εἰμὶ ἐγὼ ἰθίων ἀπίστοι, καὶ ἀσχετοῖς μου δοξάζω.

14 Εἰ πως ὡς ἀζηλωτοὺς μετὰ σέθεν, καὶ σώσω πῖνας ἐξ αὐτῶν.

15 Εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν, κεραιαζή κέσμεθ ὡς ἡ ἀποσπληνία, εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν;

16 Εἰ γὰρ ἡ ἀπαρχὴ ἀγία, καὶ τὸ φέρονμα, καὶ εἰ ἡ ῥίζα ἄγία, ἔτι οἱ κλάδοι.

17 Εἰ δὲ πῖνας τῶν κλάδων ἐξεκλάθησαν, οὐ γὰρ ἀρείλαιος ὢν ἐνεκίτησεν ἡ σὺ αὐτοῖς, ἔτι σκευαστὸς τῶν ῥιζῶν καὶ τῶν κλάδων τῶν ἰλικίας ἐχθρῶν.

18 Μὴ κηρυκωχῶ τῶν κλάδων. εἰ δὲ κηρυκωχῶμαι, οὐ τὸ ῥίζα βασιλεύει, ἀλλ' ἡ ῥίζα σὺ.

19 Ἐρεῖς οὐκ ἐξεκλάθησαν οἱ κλάδοι, ἵνα ἐγὼ ἰκετιοῦμαι.

20 Καλῶς· τῆ ἀπιστία ἐξεκλάθησαν, οὐ γὰρ τῆ πίστεϊ ἰσηκασί μὴ ὀφθαλμοφροῖν, ἀλλ' ὀφθαλμοφροῖν.

21 Εἰ γὰρ ὁ Θεὸς τῶν φύσιν κλάδων ἐκείνησιν, μὴ πως εἰς σὺ φήσῃ.

22 Ἰδὲ οὐκ ἐχρηστέον. ἔτις ἐπιμελῶν Θεῶν ἐπὶ μὲν τῶν πιστοῦν, ἀποθνήσκων ἐπὶ δὲ τοῖς ἐχρηστέον, ἵνα ἐπιμελῶν τῆ ἐχρηστέου ἐπὶ καὶ σὺ οὐκ ἐχρηστέου.

23 Καὶ εἰπὸν οὐ γὰρ, ἵνα μὴ ἐπιμελῶν τῆ ἀπιστίας, ἐκείνησιν ἰσηκασί. δυνατὸς γὰρ ἐστὶν ὁ Θεὸς πάλιν ἐκείνησιν αὐτοῦ.

24 Εἰ γὰρ οὐκ ἐκείνησιν φύσιν ἐκείνησιν ἐχρηστέου; ἔτις ὡς φύσιν ἐκείνησιν ἐκείνησιν εἰς κηρυκῶν, πῶς μὲλλον, ἔτι οἱ κηρυκῶν, ἐκείνησιν ἰσηκασί τῆ ἰδία ἰκαία;

25 Οὐ γὰρ θῆλω ὑμῶν ἀγορεῖν, ἀδελφοί, τὸ μυστήριον τούτου, (ἵνα μὴ ἡ περὶ αὐτοῦ φρόνιμοι) ὅπως πῶρως ἀπὸ μίρας τῆ ἰσοψηλ γένηται, ἄλλοις δὲ τὸ πλῆρωμα τῶν ἰθίων ἐισέλθῃ.

26 Καὶ ἔτι πῶς ἰσοψηλ σωθήσεται, κηρυκῶν γένηται. Ἡ ἐκείνησιν Σιών ὀφθαλμοφροῖν, ἔτις ἀπίστοις ἀσχετίας ἀπὸ ἰκαία.

27 Καὶ αὐτὴ αὐτοῖς ἡ περὶ ἐμῶν ἀσχετίας, ὅταν ὑφέλωμαι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν.

28 Καὶ μὲν τὸ ἀγαθόν, ἐχρηστέου δὲ ὑμῶν κηρυκῶν τῶν ἐκείνησιν, ἀγαπῶμαι ἀπὸ τῶν πολλῶν.

29 Ἀμῶν μὲν κηρυκῶν γὰρ τὸ χερσὶ μᾶλλον καὶ κηρυκῶν τῶν Θεῶν.

30 Ἐπὶ γὰρ ἐμῶν ποτε ἐκείνησιν σατε τῶν Θεῶν, οὐ γὰρ ἡ ἐκείνησιν τῆ τύτῃ ἀπίστια.

31 Οὕτως καὶ ἔτι οὐκ ἡ ἐκείνησιν τῶν ὑμῶν ἐκείνησιν, ἵνα ἔτι οὐκ ἐκείνησιν.

32 Συμῶν κηρυκῶν γὰρ ὁ Θεὸς τῶν πῖνας εἰς ἀπίστια, ἵνα τῶν πῖνας ἐκείνησιν.

33 Ἐβῶν τῶν πῖνας καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεῶν ὡς ἀπερὸν ἐκείνησιν πῖνας αὐτῶν, καὶ ἀπερὸν ἐκείνησιν αὐτῶν.

34 Τίς γὰρ ἐγὼ νῦν κηρυκῶν; ἡ τῶν συμβῶν αὐτῶν ἐκείνησιν;

35 Ἡ τῶν ἐκείνησιν αὐτῶν, καὶ ἀπερὸν ἐκείνησιν αὐτῶν;

36 Ὅτι ἐκείνησιν, καὶ δὲ αὐτῶν, καὶ εἰς αὐτῶν τῶν πῖνας. αὐτῶν ἡ δοξασί εἰς τῶν αἰώνων. ἀμῶν.

Κεφ. ιβ'. 12.

Παρεκαλώ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἀφ' ἧς οἰκημάτων ἔ' Οὐ, ὡς ἔρησται πᾶ σώματι ὑμῶν θυσίαν ζώσιν, ἀγίαν, διάριστον τῷ Οὐ, τῷ λογικῷ λατρείαν ὑμῶν.

2 Καὶ μὴ συνημαλιζοῦσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ ἀλλὰ μεταμορφωθεὶς τῇ ἀνακαινώσει ἔ' τοῦ ὑμῶν, εἰς τὸ δακρυζῆσαι ὑμᾶς πὶ τὸ θέλημα ἔ' Οὐ τὸ ἀγαθὸν καὶ διάριστον καὶ τέλειον.

3 Λίγω γὰρ ἀφ' ἧς χαρίσθ' ἔ' δεθείσης μοι, τῶν πὶ τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν, μὴ ὑπερφρονεῖν παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν, ἰσώσῳ ὡς ὁ Οὐ εἰμίεσθε μίτρον πίστεως.

4 Καθήμε γὰρ ἐν ἐνὶ σώματι μέλη πολλαῖ ἐχομεν, τὰ ἃ μέλη πάντα ἔ' τῷ αὐτῷ ἔ'χι πρᾶξι.

5 Οὕτως οἱ πολλοὶ ἐν σώματι ἐσμεν ἐν Χριστῷ, ὃ καὶ εἰς, ἀλλήλων μέλη.

6 ἔχοντες ἃ χαρίσματα καὶ ἔ' χαρίσται ἔ' δεθείσασ ἡμῖν ἀφ' ὅρα, εἴτε ἀσθητικῶν, καὶ ἔ' ἀναλογίαν ἔ' πίστεως.

7 Εἴτε ἀφ' ὁρίων, ἐν τῇ ἀφ' ὁρίῳ εἴτε ὁ διδασκῶν, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ.

8 Εἴτε ὁ ὡς παρεκαλῶν, ἐν τῇ ὡς παρεκαλῶν ὁ μετὰ δίδως, ἐν ἀπολόγη ὁ ἀσπασίμῳ, ἐν ἀσπασίμῳ ὁ ἰλιῶν, ἐν ἰλαρότητι.

9 Ἡ ἀγάπη, ἀνυπόκριτον. Ἀπενυγῆτες τὸ ποιηρὸν, κακῶμενοι τῷ ἐγαθῷ.

10 Τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόσπεργοι. Τῇ πμῇ ἀλλήλους ἀσπασίμῳ.

11 Τῇ ἀσπασίμῳ μὴ ὀκνηροί. Τῷ πρᾶγματι ζῶντες. Τῷ Κυρίῳ δουλεύοντες.

12 Τῇ ἐλπίδι χαίροντες. Τῇ θλίψει ὑπομῶντες. Τῇ ἀσπασίμῳ ἀσπασίμῳ.

13 Ταῖς χρεῖαις ἔ' ἀγίαν κριτικῶν.

14 Εὐλογεῖτε τὰς δυνάμεις ὑμᾶς ὀλογοῦσθε, καὶ μὴ καταραζοῦσθε.

15 Χαίρειν καὶ χαίροντων, καὶ κλαίειν καὶ κλαίωντων.

16 Τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους φρονεῖτες. Μὴ τῷ ὑψηλῷ φρονεῖτες, ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς σιωπηροὶ. Μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ' ἑαυτοῖς.

17 Μηδὲν κακὸν ἐπὶ κακῷ ἀποδοῦντες. Προσομῶντες καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων.

18 Εἰ δὲ δὴ τὸ ἐξ ὑμῶν, καὶ πάντων ἀνθρώπων εἰρήνη ὀλογοῦσθε.

19 Μὴ ἰαυτοὶς ἐκδικεῖτε, ἀγαπητοί· ἀλλὰ ὅτε τί ποιτῆ ὀρηγῆ γάρρα καὶ γὰρ ἔ' μοι ἐκδικεῖτε ἰγὼ ἀγαπῶσθε, λίγα Κύριον.

20 Εἰς οὐκ ἐπὶ ἐχθρῶν (καὶ ψῶμιζε αὐτοῖ· ἰαὶ διψῶ, πῆρι αὐτοῖ. τῆτο γὰρ ποιῶν, ἀνθρωπικῶν κυρῶσ ἀσπασίμῳ ἐπὶ τῷ κεφαλῷ αὐτῷ.

21 Μὴ νικῶσθε ἔ' κακῷ ἀλλὰ ἰγὼ ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακῷ.

Κεφ. ιγ'. 13.

Πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίας ὑπερεχούσας ὑποτάσσεται. Ἡ γὰρ ἐστὶν ἐξουσία εἰς μὴ ἀπὸ Οὐ, ἀλλ' ἔ' ὑμῶν ἐξουσία· ὑπο ἔ' Οὐ πρᾶγματι εἰσὶν.

2 Ὅτε ὁ ἀντιπροσώπῳ τῇ ἐξουσίᾳ, τῇ ἔ' Οὐ ἀφ' ὁρίῳ ἀντίστηται· οἷς ἀντίστητες, ἑαυτοῖς κερμα λήψοσθε.

3 Οἱ γὰρ ἀρροῖες ἐπὶ εἰσὶ φόβῳ ἔ' ἀγαθῶν ἐργῶν, ἀλλὰ ἔ' κακῶν. Οἱ δὲ μὴ φοβῶσθε τῷ ἐξουσίᾳ, τὸ ἀγαθὸν ποιεῖ. ἔ' εἰς ἐπιποιοῖ εἰς αὐτῶν.

4 Οὐ γὰρ ἀφ' ὁρίῳ εἰσὶ σπασίμῳ ἀγαθῶν. ἔ' τὸ κακὸν ποιῆς, φόβῳ ἔ' γὰρ εἰκῆ τῷ κακῶν φορεῖ. Οὐ γὰρ ἀφ' ὁρίῳ εἰσὶ, ἐκδικῶ εἰς ὀρηγῶν τῷ τὸ κακῷ ἀσπασίμῳ.

5 Διὸ ἀνάγκη ἀσπασίμῳ, ἔ' με-

17 Οὐ γὰρ ἐστὶν ἡ βασιλεία τῆς Θεοῦ
βρωσις καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη, καὶ
εἰρήνη, καὶ χάρις ἐν πειρασμῶν ἀγαθῶν.

18 Ὁ γὰρ ἐν ταῦτοις δακρυῶν τῆς Χρι-
στοῦ, διάρρηξις τῆς Θεοῦ καὶ δόκιμος τοῖς
ἀνθρώποις.

19 Ἄρα οὐκ ἐστὶν εἰρήνης διάκαιμος,
καὶ πᾶσι τοῖς οἰκοδομητοῖς τῆς ἐκκλησίας.

20 Μὴ ἴσκει βρώματι καὶ φιλίᾳ τὸ
ἔργον τῆς Θεοῦ. πάντες μὲν κληρονομήσαντες ἀλ-
λά κληρονομήσαντες τὴν ἀνθρώπων τῆς χάριτος
καὶ ἐπιδοσίου.

21 Καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέατα, μηδὲ
πιεῖν οἶνον, μηδὲ ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σου
παραπορεύεται ἢ σκανδαλίζεται ἢ ἀδυνατεῖ.

22 Σὺ πιστὸς ἔχῃς καὶ σωθῆναι ἔχεις ἐν
ἑαυτῷ τῆς Θεοῦ. Μακάριος ὁ μὴ κλείων
ἑαυτὸν ἐν ᾧ δακρυμάζει.

23 Ὁ ὅς ἀγαπήσει τὸν ἀδελφόν,
καὶ ἑαυτὸν, ὅπως ἐκ πίστεως. πάντες
ὁμοῦ ἐκ πίστεως, ἀμαρτία ἐστίν.

Κεφ. ιι'. 15.

Ὁ Φέλομος ὅς ἡμεῖς οἱ διωκόμενοι τὰ
ἀδελφώματα τῆς ἀδικίας βασι-
λεύουσιν, καὶ μὴ ἐν ἑαυτοῖς δύνανται.

2 Ἐκείνος γὰρ ἡμῶν τὴν πληροῦσιν ἀδύ-
νατον εἰς τὸ ἀγαθὸν ὡς οἰκοδομητοῦ.

3 Καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς ἑαυτὸν ἤρισεν,
ἀλλὰ, κατὰ τὴν χάριν τῆς Θεοῦ. Οἱ ἰσχυροὶ
τῆς ἀδικίας ἐπιπίπτουσιν ἐπ' ἐμὲ.

4 Ὅσα γὰρ ἐπιπίπτουσιν, εἰς τὴν ἡμι-
τίαν διδασκαλίαν ἐπιπίπτουσιν ἵνα
ἀγαθὸν τὸ ἔργον καὶ τὸ ἔργον κληρονομήσωσιν
καὶ ἑαυτῶν, καὶ ἐπιπίπτουσιν ἑαυτῶν.

5 Ὁ ὅς Θεοῦ τὸ ἔργον καὶ τὸ ἔργον
κληρονομήσει δὴν ἑαυτῶν τὸ αὐτὸ φροεῖν ἐν
ἀδικίαις, καὶ Χριστὸν ἰσοῦν.

6 ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἑαυτοῖς ἀδύ-
νατοι τῆς Θεοῦ καὶ πνεύματος τῆς Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Διὸ ἐπιπίπτουσιν ἀδικίαις,
κατὰ τὴν χάριν τῆς Θεοῦ ὡς ἀδικίαις
εἰς δόξαν Θεοῦ

8 Λίγα ὅσα ἰσοῦν Χριστὸν ἀδικίαις γα-
ρῶσιν τὴν ἀδικίαν ὡς ἀδικίαις
Θεοῦ, εἰς τὸ βεβαιώσασθαι ἐπιπίπτουσιν
τῆς πατρὸς.

9 Τὰ δὲ ἔργα ὡς ἐκείνης ἀδικίας
τῆς Θεοῦ κατὰ τὴν χάριν τῆς Θεοῦ. Διὸ ταῦτα
ἐξομολογήσομαι σοὶ ἐν ἑαυτοῖς, καὶ τῆς
δοξῆς σου καὶ φιλίας.

10 Καὶ πάλιν λίγα. Εὐφρανθήτε
ἐν τῇ χάριτι τῆς Θεοῦ.

11 Καὶ πάλιν. Αἰεῖτε τῆς Κυρίου
κατὰ τὴν χάριν, καὶ ἐπιπίπτουσιν αὐτῶν
κατὰ τὴν χάριν.

12 Καὶ πάλιν ἰσοῦν λίγα. Ἐστὶν ὁ
ἰσοῦν τῆς Θεοῦ, καὶ ὁ ἀδικίαις ἀρχῆς
ἐκείνης, ἐπ' αὐτῆς ἐπιπίπτουσιν.

13 Ὁ ὅς Θεοῦ τῆς ἐπιπίπτουσιν πληροῦσιν
ἡμῶν πάσης χάριτος καὶ εἰρήνης ἐν τῇ
πίστεϊ, εἰς τὸ ἀδικίαις ἡμῶν ἐν τῇ
ἐπιπίπτουσιν, ἐν δὲ δὴν τῆς Θεοῦ ἀδικίας.

14 Πίπτουσιν ὅσα ἀδικίαις μου, ἐν αὐ-
τῆς ἐκείνης ἡμῶν, ὅσα ἐν αὐτοῖς μίσηται
ἀδικίαις, καὶ πληροῦσιν πάσης
γνώσεως, διὰ τὴν χάριν τῆς Θεοῦ.

15 Τολμηροὶ ὅσα ἔργα ἡμῶν ἀ-
δικίαις, ἀπὸ μίσης, ὡς ὁ πνεύματος ἡμῶν
ἐκείνης ἀδικίας τῆς Θεοῦ καὶ δόξῆς σου
ἐν τῇ Θεοῦ.

16 Εἰς τὸ εἶναι με ἀδικίαις ἰσοῦν
Χριστοῦ εἰς τὴν χάριν, ἰσοῦν τὸ ἀ-
δικίαις τῆς Θεοῦ, ἵνα ἡμῶν ἡ ἀδικία
τῆς Θεοῦ ἐκείνης ἀδικίας, ἡ ἀδικία
ἐν τῇ Θεοῦ ἀδικίας.

17 Ἐστὶν καὶ ἡμῶν ἐν Χριστῷ ἰσοῦν
τῆς Θεοῦ.

18 Οὐ γὰρ τολμηροὶ λαλοῦντες ὡς ἡμῶν
κατὰ τὴν χάριν τῆς Θεοῦ δι' ἐμὲ, εἰς τὴν
ἀδικίαν ἐκείνης, λόγους ἔργων.

19 Εἰ δὲ δὴν τῆς Θεοῦ καὶ πνεύματος
ἐκείνης ἀδικίας τῆς Θεοῦ ὡς με ἀπὸ
ἰσοῦν τῆς Θεοῦ καὶ πνεύματος τῆς Θεοῦ
κατὰ τὴν χάριν τῆς Θεοῦ.

Ὅτι

20 Οὕτω ἡ φιλολήμων διαγγελία
 ἔλαθ' ἔχ' ὅπως αὐτομάτῃ Χερσὺς, ἵνα μὴ
 ἐπ' ἀλλότῃσι θημέλισι οἰκοδομῶ.

21 Ἀλλὰ, καθεὺς γέγραπ'· Οἷς οὐκ
 ἀνηγίλησθε αὐτῶν, ὅψον· καὶ οἱ οὐκ
 ἀκηράσι, σιωπήσασθε.

22 Διὸ καὶ ἐνεκρῆθ' ἡμῶν τὰ πολλὰ ἔ
 ἔλαθ' ἕως ἡμῶν.

23 Νεώτῃ μὲν κίτι τόποι ἔχουσιν ἐν τοῖς
 κλίμασι τύποις, ἐπιποδῶν ἡ ἔχουσιν ἔ
 ἔλαθ' ἕως ἡμῶν ἀπὸ πολλῶν ἐτύπ'

24 Ὡς ἴαν πορσίωμα εἰς τὸ Σπαρτίαν,
 ἐλεύσεσθε ἕως ἡμῶν ἰλιπίζω γὰρ ἀφ'
 πορσίωμ'· ἡ δὲ αὐτῶν ἕως, καὶ ὅψ'
 ἡμῶν ἀπεπιφθῆσθαι σκεῖ· ἵνα ἡμῶν
 ἀπὸ τοῦ ἀπὸ μέρους ἡμῶν ἡσθῶ.

25 Νυτὶ ἡ πορσίωμα εἰς Γερμασίαν,
 ἀφ' ἡμῶν τὴν ἀγίαν.

26 Εὐδὲκῃσθαι γὰρ Μακεδονία καὶ Ἀ-
 χαία κρησῶν πρὸ ποιήσεσθαι εἰς τὴν
 πτωχῶν τῶν ἀγίων τῶν ἐν Ἰερουσαλήμ.

27 Εὐδὲκῃσθαι γὰρ, καὶ ὀφείλεται αὐτῶν
 εἶσθαι. ἐν γὰρ τοῖς πλούμασι αὐτῶν
 ἀκριβῶσθαι τὰ ἴθνη, ὀφείλεσθαι καὶ ἐν
 τοῖς σαρκικῶν ἀφ' ἡμῶν αὐτοῖς.

28 Τῶτον ἐν ἰπλιλίνας, ἐσφραγι-
 σθήσθαι αὐτοῖς τὸ καρπὸν τῶτον, ἀπ-
 ἐλπίσθαι δι' ἡμῶν εἰς τὸ Σπαρτίαν.

29 Οἶδ' ἡ ἡ ἰργήσθαι ἕως ἡμῶν,
 ἐν τῶν ἡμῶν ἀλλογίας ἔδ' ἀφ' ἡμῶν
 ἔχ' ἕως ἡμῶν ἐλπίσθαι.

30 Περσικῶν δὲ ἡμῶν, ἀδελφοί,
 ἀφ' ἡμῶν Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χερσὺς ἔδ' ἀφ'
 τῶν ἀγαθῶν ἔδ' πλούσθαι, σιωπῶν-
 σασθαι ἐν τοῖς ἀφ' ἡμῶν ἕως ἡμῶν
 ἕως τῶν ἡμῶν.

31 Ἴνα ἡμῶν ἀπὸ τῶν ἀφ' ἡμῶν ἐν
 τῇ Ἰουδαίᾳ· καὶ ἵνα ἡ ἀφ' ἡμῶν μὴ εἰς
 Ἰερουσαλήμ ἀφ' ἡμῶν ἕως ἡμῶν τῶν
 ἀγίων·

32 Ἴνα ἐν ἡμῶν ἕως ἡμῶν ἀφ'
 ἡμῶν ἕως ἡμῶν, ἐσφραγίσθαι
 ἡμῶν.

33 Οἷς ἡμῶν τῶν ἡμῶν ἕως ἡμῶν
 ἡμῶν. ἀμῶν.

Κεφ. 15. 16.

Σωίσημι ἡμῶν Φοίβῳ καὶ ἡμῶν
 φιλῶν ἡμῶν, ἕως ἡμῶν ἀφ' ἡμῶν τῶν ἐκκλη-
 σίας τῶν ἐν Κερσῶν.

2 Ἴνα αὐτῶν ἀφ' ἡμῶν ἐν Κυρίῳ
 ἀφ' ἡμῶν τῶν ἀγίων, καὶ τῶν ἀφ' ἡμῶν
 ἕως ἡμῶν ἡμῶν ἀφ' ἡμῶν. ἕως ἡμῶν
 ἀφ' ἡμῶν ἡμῶν ἀφ' ἡμῶν.

3 Ἀφ' ἡμῶν Περσικῶν ἐν Ἀφ-
 ἡμῶν τῶν ἀφ' ἡμῶν ἐν Κερσῶν.

4 Οἶπνες ἕως τῶν ἀφ' ἡμῶν ἐν ἡμῶν
 τῶν ἀφ' ἡμῶν ἕως ἡμῶν. οἷς οὐκ ἕως
 ἡμῶν ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ἐπῶν ἀφ'
 ἐκκλησίας τῶν ἡμῶν.)

5 Καὶ τῶν ἀφ' ἡμῶν ἀφ' ἡμῶν ἐκκλησίας.
 Ἀφ' ἡμῶν ἐπῶν τῶν ἀφ' ἡμῶν,
 ὅς ἐστιν ἀφ' ἡμῶν τῶν Ἀφ' ἡμῶν εἰς Κερσῶν.

6 Ἀφ' ἡμῶν Μαρεῶν, ἡμῶν ἡμῶν
 ἐκκλησίας ἐν ἡμῶν.

7 Ἀφ' ἡμῶν Ἀφ' ἡμῶν καὶ ἡμῶν
 τῶν ἀφ' ἡμῶν καὶ σιωπῶν ἡμῶν
 μὴ οἶπνες ἐπῶν ἐπῶν ἐν τοῖς ἀφ'
 ἡμῶν, οἷς καὶ ἡμῶν ἡμῶν ἐν Χερσῶν.

8 Ἀφ' ἡμῶν Ἀφ' ἡμῶν τῶν ἀφ'
 ἡμῶν ἐν Κυρίῳ.

9 Ἀφ' ἡμῶν Οὐρῶν τῶν ἀφ'
 ἡμῶν ἐν Κερσῶν, καὶ Σφῶν τῶν ἀφ'
 ἡμῶν.

10 Ἀφ' ἡμῶν Ἀφ' ἡμῶν, τῶν ἀφ'
 ἐν Κερσῶν. Ἀφ' ἡμῶν τῶν ἐν τῶν Ἀ-
 φ' ἡμῶν.

11 Ἀφ' ἡμῶν Ἡροδῶν τῶν ἀφ'
 μὴ. Ἀφ' ἡμῶν τῶν ἐν τῶν Ναρκίον,
 τῶν ἡμῶν ἐν Κυρίῳ.

12 Ἀφ' ἡμῶν Τρύφανται καὶ Τρυ-
 φῶν τῶν ἀφ' ἡμῶν ἐν Κυρίῳ. Ἀφ'
 ἡμῶν Περσῶν τῶν ἀφ' ἡμῶν, ἡμῶν
 ἐκκλησίας ἐν Κυρίῳ.

13 Ἀφ' ἡμῶν Ἡφῶν τῶν ἀφ'
 Κυρίῳ, καὶ τῶν ἀφ' ἡμῶν ἐν ἡμῶν.

14 Απαράσχοθι Ασύγκετον. Φλί-
ρον. Ερμῶν, Πατρῶβαν, Ερμῶν, καὶ
τὸς σὺν αὐτοῖς ἀδελφός.

15 Απαράσχοθι Φιλόλορον ἐν Ἰουλίῳ,
Νηρία καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς, ἐν Ὀλυμ-
πῶν, ἐν τῆς σὺν αὐτοῖς πάντες ἀγίους.

16 Απαράσχοθι ἀγαθὸς ἐν Φιλήματι
ἀγίου. Απαράσχοθι ὑμῶς αἱ ἐκκλησίαι
ἐν Χερσῶν.

17 Παρακαλῶ ὑμῶς, ἀδελφοί,
σκοπεῖν τὸς ἰσὺς διχοστασίας καὶ τὰ σκάν-
δαλα τῶν ἁγίων καὶ διδάχην ὑμῶν ἐν ἰσὺ.
ἵπτι, ποιῶντες καὶ ἐκκλινάτε ἀπὸ αὐτῶν.

18 Οἱ ἰσὺν τοῖσιν τῶν Κυρίων ἡμῶν
ἰσὺν Χερσῶν ἢ δουλοῦσιν, ἀλλὰ τῆ
ἰσὺν κριλίας. ἐν ἁγίῳ τῆς χρησιλογίας
ἐν ἀιλογίας ἐξαπαύσιν ἰσὺς καρδίας τῆ
ἀκρίβειαν.

19 Ἡ ἰσὺν ὑμῶν ὑπακοῆς εἰς πάντως
ἀφίκετο. Χαίρειν ὡς τὸ ἐφ' ὑμῶν ἵπτι
ἰσὺν ὑμῶς σφῶς μὴ εἶναι εἰς τὸ ἀζαθόν,
ἀκριαῖς ὡς εἰς τὸ κερθόν.

20 Ὁ ἰσὺν ὁ ἰσὺς τῆς ἐπιλήθους σιωπῆς τῆ
Σαλασῶν ὑπὸ τῆς πόδας ὑμῶν εἰς τὰ χθ-
ἰσὺν. Ἡ χάρις ἐν Κυρίῳ ἡμῶν ἰσὺν Χερσῶν
μὴ ὑμῶν. Ἀμῶν.

21 Απαράσχοθι ὑμῶς Τιμοθῆν ὁ
σωτηρὸς μου καὶ Ἀγκίον ἐν ἰσὺν καὶ
Σωσιπᾶτρον, οἱ συγγενεῖς μου.

22 Απαράσχοθι ὑμῶς ἐν τῶν Τίρῶν
ὁ χάρις τῆς ἐπιστολῆς ἐν Κυρίῳ.

23 Απαράσχοθι ὑμῶς Γάλιος ἐν ἰσὺν μου
ἐν τῆς ἐκκλησίας ὅλης. Απαράσχοθι ὑμῶς
Εὐραῖον ὁ οἰκιστὸν τῆς πόλεως, καὶ
Κύπρῶν ὁ ἀδελφός.

24 Ἡ χάρις ἐν Κυρίῳ ἡμῶν ἰσὺν
Χερσῶν μὴ πάντων ὑμῶν. Ἀμῶν.

25 Τῶν ἰσὺν διωκαθῶν ὑμῶς σπείρειν καὶ
τὸ ἀιχμῆλιον μου καὶ τὸ κήρυγμα ἰσὺν
Χερσῶν, καὶ ἀσκαλύψιν μυστηρίων
καρδίας αἰωνίους σιγηθῶν.

26 Θανατοῦσιν ἰσὺν ἁγίῳ τῆς χα-
ρῆς, ἀσφῆλκῶν, κατ' ἐπιστολῆν ἐν
αἰωνίῳ Θεῷ, εἰς ὑπακοῆν πῆσως, εἰς
πάντα τὰ ἰσὺν γνησιότητι.

27 Μόνον σφῶν ἰσὺν, ἁγίῳ ἰσὺν Χερ-
σῶν, ὡς ἰσὺν εἰς τῆς αἰωνίας. Ἀμῶν.

Πρὸς Γωμοσίους ἐγράφη διὰ Κορινθίων
ἁγίῳ Φοίβης τῆς ἁγίας καὶ ἐν
Κυζηταῖς ἐκκλησίαις.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἢ πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολὴ πρώτη.

Κεφ. α'. Ι.

ΠΑΥΛΟΣ κλητὸς ἀπόστολος
ἰσὺν Χερσῶν, ἁγίῳ θελήματι
Θεοῦ, καὶ Σωθῆρος ὁ ἀδελφός.

2 Τῆς ἐκκλησίας ἐν Θεῷ τῆς ἁγίας ἐν
Κορινθῶν, ἡγιασμένοις ἐν Χριστῷ ἰσὺν,
κληθῆντες ἀγίοις, σὺν πάνσι τοῖς ἰσὺν ἀκα-
θάρτοις τὸ ὄνομα ἐν Κυρίῳ ἡμῶν ἰσὺν
Χερσῶν ἐν παντὶ τόπω, αὐτῆς τῆς ἡμῶν.

3 Χάρις ὑμῶν καὶ ἐπιλήθους διὰ Θεοῦ

πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου ἰσὺν Χερσῶν,

4 Εὐχαριστῶ τῶν Θεῶν μου πάντως πρὸς
ὑμῶν, ἐπὶ τῆς χάριτι ἐν Θεῷ τῆς δόξης
ὑμῶν ἐν Χριστῷ ἰσὺν.

5 Ὅτι ἐν παντὶ ἰσὺν ἀσφῆλκῶν ἐν αὐτῶν,
ἐν παντὶ λόγῳ καὶ πάσῃ γνήσι.

6 Καθὼς τὸ μαρτύριον ἐν Χερσῶν
ἰσὺν ἀσφῆλκῶν ἐν ὑμῶν.

7 Ὅτι ὑμῶς μὴ ὑπερήκατε ἐν μηδὲν
καρδίῳ.

6 Σοφίαν ἢ λαλῶμεν ἐν τοῖς πλείοις σοφίαν ἢ ἐν αἰῶνι τῆτι, ἔδδ τ' ἀρχίλων ἢ αἰῶνι τῆτι τ' κεραιβιμῶν.

7 Ἀλλὰ λαλῶμεν σοφίαν ὡς ἐν μυσήριον, τ' ἀποκικρυμῶν, ἡὼ παῶρισον ὁ Θεὸς πρὸ τ' αἰῶνι εἰς δόξαν ἡμῶν.

8 Ἦν ἔδεις τ' ἀρχίλων ἢ αἰῶνι τῆτι ἡγγωκεν εἰ γὼ ἡγγωσον, σὺκ αὐτ' Κύριον τ' δόξης ἐσαῶρισον.

9 Ἀλλὰ καθὼς γάρχαπτει· Ἀ ὀφθαλμοῖς σὺκ εἶδες, κ' ἔς σὺκ ἡκεσι, ἔ ἐπὶ κεραιβιμ ἀνθρώπε σὺκ ἀνίση, ἔ ἡπείμαπν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσι αὐτόν.

10 Ἡμῖν δὲ ὁ Θεὸς ἀπικάλυψε ἀφ' ἑαυτοῦ αὐτῶν τὸ γὼ πνεῦμα πάντω ἰδούνα, κ' τὴ βάρη ἢ Θεῷ.

11 Τίς γὼ οἶδεν ἀνθρώπων πὲ ἢ ἀνθρώπου, εἰ μὴ τὸ πνεῦμα ἢ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ; Οὕτω κ' τὴ ἢ Θεῷ ἔδεις οἶδεν, εἰ μὴ τὸ πνεῦμα ἢ Θεῷ.

12 Ἡμεῖς ἢ ἐ τὸ πνεῦμα ἢ ἡσόμεν ἰλαῶμεν, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐν ἢ Θεῷ, ἵνα εἰδῶμεν τὴ ἢ Θεῷ χαρῶν ἡμῶν.

13 Ἀ κ' λαλῶμεν, σὺκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνευματικῶν ἀγίῃ πνευματικῶν σκευαῖς.

14 Ψυχικὸς ἢ ἀνθρώπου ἢ δέχεται πὲ ἢ πνευματικῶν ἢ Θεῷ· μωρία γὼ αὐτῷ ἐστὶ, ἔ ἐδιώεται γνῶσι, ὅπ πνευματικῶς ἀνακρίσιμ.

15 Ὁ ἢ πνευματικῶς ἀνακρίσιμ μὲ πνίνα, αὐτὸς ἢ ἢ ἔδεις ἀνακρίσιμ).

16 Τίς γὼ ἡγγω ἔν Κυρίῳ, ὅς συμμοίβασθ αὐτῶν; Ἡμεῖς ἢ ἔν Χριστῷ ἡγγωμεν. Κιφ. γ'. 3.

Καὶ ἰγῶ, ἀδελφοί, ἔκ ἡδυνῶμεν λαλήσοι ἡμῖν ὡς πνευματικῶς, ἀλλ' ὡς σαρκικῶς, ὡς νηπίοις ἐν Χριστῷ.

2 Γάλο, ἡμῶς ἐπόποσα, ἔ ἐ βράμα ἢ πω γὼ ἡδύνασθ· ἀλλ' ἔπ ἔπ ἔν δύνασθ.

3 Ἐπὶ ἢ σαρκικῶς ἐστὶ ὅπ ἐ γὼ ἐν ἡμῖν ζῆλο κ' ἔρεσ ἐ δέχεται, ἔκ σαρκικῶς ἐστὶ, κ' κ' ἔπ ἡγγωμεν ἀντιπνίσι;

4 Ὅταν γὼ λίγη ἔς· Ἐγὼ μὲ ἡμῶν Παῦλος· ἔπρθε δὲ Ἐγὼ Ἀπολλῶν, ἔκ σαρκικῶς ἐστὶ;

5 Τίς οὐ ἐστὶ Παῦλος, πὲ ἢ Ἀπολλῶν, ἀλλ' ἢ ἀφ' ἑαυτοῦ δι' ἡν ἐκτισάσθαι, ἔ ἐκτισάσθ ὡς ὁ Κύριος ἔδωκεν;

6 Ἐγὼ ἐφύτῳσα, Ἀπολλῶν ἐπόπισθ· ἀλλ' ὁ Θεὸς ἡύξασθ.

7 Ἐστὶ ἔπ ὁ φύσιον ἐστὶ π· ἔπ ὁ ποπίζων, ἀλλ' ὁ ἐκτίσθων Θεός.

8 Ὁ φύσιον ἢ κ' ὁ ποπίζων ἐκτίσθ· ἔκτισθ ἢ ἔπ ἡμῶν μισθὸν λήψεται κ' τ' ἰδιον κ' ποπ.

9 Οἱ ἔπ ἡμῶν σαρκικῶς ὅπ ἡμῶν, οἱ ἔπ οἰκοδομῶν ἐστὶ.

10 Κατὰ τ' ἡμῶν ἢ Θεῷ τ' δαδῶσαι μῶν, ὡς σφὸς ἀρχιτεκτων ἡμίλιον τέθικα, ἀλλ' ἢ ἐπικοδομῶν ἔκτισθ ἢ βλεπίτω πῶς ἐπικοδομῶν.

11 Θιμίλιον γὼ ἄλλον ἔδεις δύνι θῆσιμ τῶν τ' κείμῶν, ὅς ἐστὶ ἡσ· ὁ Χριστός.

12 Εἰ δὲ ἔς ἐπικοδομῶν ἐπὶ τ' ἡμίλιον τῶν, χρυσόν, ἀργυρόν, λίθος πμῖν, ξύλα, ἔκτισθ, κ' ἀμέμω.

13 Ἐκτίσθ τὸ ἔργον φωερόν ἡμῶν). ἢ γὼ ἡμῶς δηλώσθ· ὅπ ἐν πνί δαπ κ' ἀπῆται; κ' ἔκτισθ τὸ ἔργον ὁποῖον ἐστὶ, τὸ πῶς δακαμῶσθ.

14 Εἰ πνί τὸ ἔργον μὲ ὁ ἐπικοδομῶν, μισθὸν λήψθ).

15 Εἰ πνί τὸ ἔργον κ' ἀκακῶς), ζῆμῶσθ) αὐτὸς ἢ σωθῆσθ), ἔ πῶς δὲ ὡς ἀφ' πυρός.

16 Οὐκ οἶδατ' ὅπ ναδς Θεῷ ἐστὶ, κ' τὸ πνεῦμα ἢ Θεῷ εἰκῆ ἐν ἡμῖν;

17 Εἰ πῶς τ' ναδς ἢ Θεῷ φθῆσθ, φθῆσθ τῶν ὁ Θεός· ὁ γὼ ναδς ἢ Θεῷ ἀγίῶς ἐστὶ, οἱ πῶς ἐστὶ ἡμῶς.

18 Μηδείς ἰαυτὸν ἐξεπαύστω· εἴ τις
δοκεῖ σοφός εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι
τούτῳ, μαρὸς γινώσκω, ἵνα γινῆ) σοφός.

19 Ἢ γὰρ σοφία ἔχουσιν οὗτοι, μαρὶα
πᾶσα τῷ Θεῷ ἐστίν. γάρ· Οὐ
δρασοῦμεν· τὸν σοφὸν ἐν τῇ παρορ-
γῆ αὐτῶν.

20 Καὶ πάλιν· Κύριον γινώσκῃ τὸν
Διὰ λογισμῶν τῶν σοφῶν ὅτι ἐστὶ μάταιοι.

21 Ὡς τε μηδείς καυχᾶσθω ἐν ἀν-
θρώποις· πάντες γὰρ ὑμῶν ἐσιν·

22 Εἶπε Παῦλος, εἶπε Ἀπολλῶν,
εἶπε Κηφᾶς, εἶπε κρῖστος, εἶπε ζωῆ, εἶπε
θάνιαβος, εἶπε εὐσῆβιος, εἶπε μέλλων·
πάντες ὑμῶν ἐσιν·

23 Ὑμεῖς ὦ, Χριστῶ· Χριστὸς ὦ, Θεῷ.

Κιφ. δ. 4.

Ὅπως ἡμεῖς λογιζώμεθα ἄνθρωπος,
ὡς ὑπερήβη Χριστῶ, καὶ οἰκονόμος
μυστηρίων Θεοῦ.

2 Ὅ ὅ λοιπὸν, ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονο-
μίαις, ἵνα πιστὸς ᾖς ἀκριβῆ.

3 Ἐμοὶ ὅ ἐς ἰλάχως ἐσιν ἵνα ὅφ'
ὑμῶν ἀτακῆται, ἢ ὑπὸ ἀσθητικῆς
ἐκρίνας· ἀλλ' ὑδὲ ἑμαυτὸν ἀτακῆται.

4 Οὐδὲν γὰρ ἑμαυτῷ πεύοιδα· ἀλλ'
ὅσα ἐν τούτῳ διδουκίαισιν· ὅ ὅ ἀτα-
κῆται με, Κύριός ἐστιν.

5 Ὡς τε μὴ αὐτὸν κερῆται καὶ κερῆται, ὡς αὐ-
τῷ ἔλθῃ ὁ Κύριος· ὅς καὶ φανήσεται κρυπῆται
ἔσονται, καὶ φανερώσεται Βυβλίαι τῶν
καρδιῶν καὶ τὰ ἐκ τῶν κρυπῆται
ἑκείνων ἀπὸ Θεοῦ.

6 Ταῦτα ὦ, ἀδελφοί, μνησκημέ-
ποτα εἰς ἑμαυτὸν καὶ Ἀπολλῶν δι' ὑμῶν·
ἵνα ἐν ὑμῖν καὶ τῷ τὸ μὴ ὑπὲρ ὅ γάρ·
πᾶσα φροῖται, ἵνα μὴ εἰς ὑπὲρ Θε-
οῦ φυσιοῦται καὶ Θεοῦ.

7 Τίς γάρ σε Διὰ κερῆται; Τί ὅ ἔχεις
ὅσα ἔλαβεις; Εἰ ὅ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶ-
σαι ὡς μὴ λαβῆται;

8 Ἰδὲ κληρονομοῦται ἐστὶ, ἢ ὅ ἔλαβες.

πῆται, καὶ ὑμῶν ἐκδοκίμοι καὶ
ὄφελος γὰρ ἐκδοκίμοι ἵνα καὶ ἡμεῖς
ὑμῖν συμβασιλοῦται.

9 Δοκῶ γὰρ ὅ ὅ ἐκδοκίμοι τὸν ἀπο-
κρῆται ἐκδοκίμοι ἀπὸ τῶν ὡς ἐκδοκίμοι
ἔλαβες, ὅ ὅ ἔλαβες ἐκδοκίμοι τὸν ἀποκρῆται
ἐκδοκίμοι καὶ ἀνθρώποις.

10 Ἡμεῖς μαρὸν Διὰ Χριστῶ, ὑμῶν ὅ
φροῖται ἐκδοκίμοι ἡμεῖς ἀποκρῆται, ὑμῶν
ὅ ἔλαβες· ὑμῶν ἐκδοκίμοι, ἡμεῖς ὅ ἀποκρῆται.

11 Ἄλλοι ὅ ἔλαβες ὡς καὶ ἐκδοκίμοι, καὶ
δι' ὑμῶν, καὶ γυμνησιλοῦται, καὶ κλη-
ρονομοῦται, καὶ ἀποκρῆται.

12 Καὶ ἐκδοκίμοι, ἐκδοκίμοι τῶν
ἰδὲται χρεσῶ. λοιδοκίμοι, ἀποκρῆται
καὶ ἀποκρῆται, ἀποκρῆται.

13 Βλασφημῶται, τῶν κληρονομοῦται
ὡς ἀποκρῆται καὶ ἀποκρῆται ἐκδοκίμοι
καὶ ἀποκρῆται τῶν ἀποκρῆται ὡς ἀποκρῆται.

14 Οὐκ ἐκδοκίμοι ὑμῶν καὶ ἀποκρῆται
ταῦτα, ἀλλ' ὡς τῶν καὶ ἀποκρῆται ὑμῶν.

15 Ἐάν γὰρ μνησκημέται καὶ ἀποκρῆται
ἐκδοκίμοι, ἀλλ' ὅ παλῶν καὶ ἀποκρῆται. ἐκδοκίμοι
γὰρ Χριστῶ ἰησῶ Διὰ Θεοῦ ἀποκρῆται ἵνα
ὑμῶν ἐκδοκίμοι.

16 Παροκρῆται ὑμῶν, μιμηταὶ μνη-
σκημέται.

17 Διὰ τῶν ἐκδοκίμοι ὑμῶν Τιμῶται,
ὅς ἐστὶ τῶν καὶ ἀποκρῆται ἐκδοκίμοι Κυ-
ριακῶν ὑμῶν ἀποκρῆται ὡς ὅ ὅ καὶ
ἐκδοκίμοι, καὶ ἀποκρῆται ἐκδοκίμοι
ἐκδοκίμοι διδουκίμοι.

18 Ὡς μὴ ἐκδοκίμοι δὲ καὶ ἀποκρῆται
ἐκδοκίμοι τῶν ὡς.

19 Ἐκδοκίμοι ὅ τῶν ὡς ὑμῶν,
ἵνα ὁ Κύριος ἐκδοκίμοι, καὶ ἀποκρῆται ὅ τῶν
λόγον τῶν ἐκδοκίμοι, ἀλλ' ὅ δὲ ἀποκρῆται.

20 Οὐ γὰρ ἐκδοκίμοι ἡ βασιλεία Θεοῦ,
ἀλλ' ἐκδοκίμοι.

21 Τί θῆται; Ἐκδοκίμοι ἔλαβες ὡς
ὑμῶν, ἢ ἐκδοκίμοι, ἀποκρῆται τῶν
ἐκδοκίμοι;

22 Ο γὰρ κύριος κληθεὶς δούλος, ἀπλοῦς ἦν κύριος ἐστὶν ὁμοίως καὶ ὁ ἰσχυρὸς κληθεὶς, δούλος ἐστὶ Χριστός.

3 Τιμῆς ἠγάθησθε ἵνα μὴ γινώσκῃτε δούλους ἀνθρώπων.

24 Ἐκείνοι δὲ οὗτοι ἐκλήθη, ἀδελφοί, ἐστέ τῶν ἐμῶν ὡς καὶ τὸ θεῖον.

25 Περὶ ὧν τῶν παρῆτων ἰσχυρῶν κύριος ἔσται ἡ γνώμη καὶ δίδωμι ὡς ἠληθῆς ὑποκύριος πρὸς εἶνα.

26 Νομίζω οὖν τῶτο καλὸν ὑπαρῆναι ἄλλοις ἢ ἐν τῷ σώματι ἀνάγκη, ὅτι καλὸν ἀνθρώπων τὸ ἔτσι εἶναι.

27 Δίδωμι γυναικί; Μὴ ζητῆ λύσι. λίσουσι ἀπὸ συναγωγῆς; Μὴ ζητῆ συναγωγῆς.

28 Ἐάν τῳ ἐγγίης, ἔχῃ ἡμαρτίαν καὶ ἴαν γῆρας ἢ παρῆτος, ἔχῃ ἡμαρτίαν. Θλίψιν ὅτι τῆ σαρκὶ ἔχουσιν οἱ τοῦτοι. ἰγὼ δὲ ὑμῶν φηδύμι.

29 Τῶτο δὲ φημι, ἀδελφοί, ὅτι ὁ κερὸς σωστὸς ἐλπίδος τὸ λοιπὸν ἐστὶν ἴνα καὶ ἔχητε γυναικί, ὡς καὶ ἔχητε ἄλλοι.

30 Καὶ οἱ κλαίοντες, ὡς καὶ κλαίοντες καὶ οἱ χεῖροισι, ὡς καὶ χεῖροισι καὶ οἱ ἀγαθῶν, ὡς καὶ ἀγαθῶν.

31 Καὶ οἱ ἀγαθῶν τῶν κρῶν τῶν, ὡς καὶ ἀγαθῶν τῶν κρῶν τῶν.

32 Οἷον τῶν ὑμῶν ἀμερίμτος εἶναι. ὁ ἄλλοι μετρίμτος τῶν κυρίων, πῶς ἀριστὸν τῶν κυρίων.

33 Οἱ τῶν γαμήτας μετρίμτος τῶν ἄλλοι κρῶν, πῶς ἀριστὸν τῶν γυναικί.

34 Μερίμτος ἢ γῆρας ἢ παρῆτος. ἢ ἄλλοι μετρίμτος τῶν κυρίων, ἵνα ἢ ἄλλοι ἔσονται. ἢ ἀνῆμτος ἢ γαμήσονται μετρίμτος τῶν κρῶν, πῶς ἀριστὸν τῶν ἀνδρῶν.

35 Τῶτο τῶν ἀπὸ τῶν αὐτῶν συμφορῶν. ἄλλοι βράχον ὑμῶν ἰσχυρῶν, ἄλλοι πρὸς τὸ ἀσχυρῶν καὶ ἀσθενῶν τῶν κυρίων ἀπαραπάτως.

36 Εἰ δὲ πῶς ἀσχυρῶν ἰσχυρῶν

παρῆτων αὐτῶν νομίζω, ἴαν ἢ ἰσχυρῶν καὶ ἔτσι ὁφείλει γινώσκῃ ὁ θεὸς περὶ τῶν, ἔχῃ ἡμαρτίαν γαμήσονται.

37 Ὅτι τῶν ἰσχυρῶν ἐν τῇ καρδίᾳ, καὶ ἔτσι ἀνάγκη, ἔχουσιν ἢ ἔχῃ τῶν ἰσχυρῶν, ἔτσι τῶν κρῶν καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, ἢ τῶν τῶν ἰσχυρῶν παρῆτων, καλῶς ποιεῖ.

38 Ἐστὶ καὶ ὁ ἐκ γαμήτων, καλῶς ποιεῖ ἢ ὅτι μὴ ἐκ γαμήτων, κέρως ποιεῖ.

39 Γινώσκῃ τῶν γαμήτων ὅσον γῆρας τῶν ἀπὸ αὐτῶν ἴαν τῶν κρῶν, ὁ ἀπὸ αὐτῶν, ἰσχυρῶν ἐστὶν ἢ ἔτσι γαμήτων καὶ ἐν τῇ κυρίᾳ.

40 Μακροχρόνια δὲ ἐστὶν ἴαν ἔτσι κέρως, καὶ τῶν ἰσχυρῶν γινώσκῃ, δεκῶν τῶν κρῶν τῶν ἰσχυρῶν.

Κεφ. γ. 8.

Περὶ οἱ τῶν ἰσχυρῶν, εἰδῶντες ὅτι πάντες γινώσκῃ τῶν κρῶν ἢ γῆρας φουσιῶν ἢ ἀσχυρῶν κρῶν.

2. Εἰ δὲ ἴαν δεκῶν ἰσχυρῶν, εἰδῶντες ἔτσι γῆρας καὶ τῶν κρῶν.

3. Εἰ δὲ ἴαν ἀσχυρῶν τῶν ἰσχυρῶν, ἔτσι τῶν κρῶν.

4. Περὶ τῶν βράχων οὗ τῶν ἰσχυρῶν, εἰδῶντες ὅτι ἐστὶν εἰδῶντες κρῶν, καὶ ὅτι ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν εἰ μὴ εἰς.

5. Καὶ ἴαν εἰπε ἰσχυρῶν θεοὶ εἰπε ἐν ἡμῶν, εἰπε ἐπὶ τῶν γῆρας (ὡς πρὸς ἰσχυρῶν πολλοὶ, ἔτσι κρῶν πολλοὶ).

6. Ἀλλ' ἴαν εἰς τῶν ἰσχυρῶν ὁ πατήρ, ἔτσι τῶν πάντων, καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτῶν. ἔτσι τῶν κυρίων ἰσχυρῶν Χριστῶν, δι' ἢ τῶν πάντων, καὶ ἡμεῖς δι' αὐτῶν.

7. Ἀλλ' ἴαν ἐν πάντων ἢ γῆρας. πῶς τῶν τῶν σωσθῆναι τῶν ἰσχυρῶν ἴαν ἀπὸ, ὡς ἰσχυρῶν τῶν ἰσχυρῶν, καὶ ἢ σωσθῆναι αὐτῶν ἀπὸ τῶν κρῶν.

8. Βράχον τῶν ἡμῶν ἢ παρῆτων τῶν ἰσχυρῶν ἢ τῶν ἀσχυρῶν, ἔτσι τῶν κρῶν ἢ τῶν ἀσχυρῶν, ἔτσι τῶν κρῶν.

9 Βλίπτει ἢ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὐτῆ παρ' ἡμῶν ἔχει ἰσχύος ἀδινῶσι.

10 Ἐὰν γὰρ ἡς ἰδῆ σὶ τ' ἔχουσα γνῶσι, ἐν εἰδωλῶσιν καὶ κείμενοι, ἔχῃ ἢ σιωπῆσις αὐτῶν ἀδινῶσιν ὄντ' οἰκοδομηθῆσις ἐς τὸ πᾶσι εἰδωλῶσιν ἰαθῆσι;

11 Καὶ ἀποκρίνεται ὁ ἀδινῶν ἀδελφός ἐπὶ τῆ σὴ γνῶσι, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν.

12 Οὕτω ἢ ἀμαρτάνοις ἐς τὸ ἀδελφός, ἐπὶ τῆ σὴ αὐτῶν τ' σιωπῆσις ἀδινῶσιν, ἡς Χριστὸς ἀμαρτάνει.

13 Διότι ἐβρωσε σκαοδαλίσι τ' ἀδελφόν μου, ἢ μὴ φάσω κρία ἐς τ' αἰῶνα, ἵνα μὴ τ' ἀδελφόν μου σκαοδαλίση

Κεφ. 9. 9.

Ὅχι ἐμὶ ἀπόστολος; Οὐκ ἐμὶ ἐλεύθερος; Οὐκ ἴησῶν Χριστὸν τ' Κύριον ἡμῶν ἰώσῃ; Οὐ τ' ἔργον μου ὑμῖν ἔσται ἐν Κυρίῳ;

2 Εἰ ἄλλοις οὐκ ἐμὶ ἀπόστολος, ἀλλὰ γὰρ ὑμῖν ἐμὶ ἢ γὰρ σφραγίς τ' ἐμῆς ἐπιστολῆς ὑμῖν ἔσται ἐν Κυρίῳ.

3 Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσι, αὐτῆ ἴσῃ.

4 Μὴ οὐκ ἔχουσα ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιῆσι;

5 Μὴ οὐκ ἔχουσα ἐξουσίαν ἀδελφῶν γυναικῶσιν περὶ ἀγῶν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι, ἐοῖσι ἀδελφοὶ ἔν Κυρίῳ, καὶ Κηφᾶσι;

6 Ἡ μὲν ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχουσα ἐξουσίαν ἔν μὴ ἐργάζεσθαι;

7 Τίς γρασίσις ἰδοῖσι ὀφθαλμοῖσι ποτίσι; Τίς φυλάξις ἀμπλων, καὶ ἐκ τ' καρπῶσιν αὐτῶσιν ἐκ ἰαθῆσι; Ἡ τίς ποιμαίνῃ ποιμῆσι, ἐκ τ' γαλακτοῦ τ' ποιμῆσις ἐκ ἰαθῆσι;

8 Μὴ καὶ ἀνθρώπων ταῦτα λαλῶσι; Ἡ ἐγὼ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέξι;

9 Ἐν γὰρ τῶ Μωσῆσιν νόμῳ γέγραπῆσι. Οὐ φιμώσῃς βῆσι ἀλοῶσιν. Μὴ τ' βωσῆσι μίλι τῶ Θεῷ;

10 Ἡ δὲ ἡμῶσιν πάντως λέξι; Δι' ἡμῶσιν γὰρ ἐγράφη, ὅτι ἐπ' ἰλιπιδὶ ὀφεί-

λι ὁ δροσιστῶν δροσιστῶσιν καὶ ὁ ἀλοῶσιν, τ' ἰλιπιδῶσιν αὐτῶσιν μετῆσιν, ἐπ' ἰλιπιδῶσιν.

11 Εἰ ἡμῖν ὑμῖν τ' πνευματικῶσιν ἰωσῆσιν, μίσα ἐῖ ἡμῖν ὑμῖν τῶσιν σαρκικῶσιν ἰριστῶσιν;

12 Εἰ ἄλλοι τ' ἐξουσίας ὑμῶσιν μετῆσιν, ἢ μᾶλλον ἡμῖν; Ἀλλ' οὐκ ἔχουσαίμεθα τῆ ἐξουσία ταύτη, ἀλλὰ πάντῶσιν ἰριστῶσιν, ἵνα μὴ ἐκστῶσιν ἵνα δῶσιν τῶσιν διαγγελίῳ ἔν Χριστῶσιν.

13 Οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ τῶσιν ἰεραζῶσιν, ἐκ τ' ἰερῶσιν ἰαθῆσι; Οἱ τῶσιν ἰσιστηρίῳ παρ' ἡμῶσιν, τῶσιν ἰσιστηρίῳ συμμερίζουσι;

14 Οὕτω ἔν Κύριῳ δέταξι τοῖσιν διαγγίλιον καὶ γέλασιν, ἐκ τ' διαγγίλιον ζῆσι.

15 Ἐγὼ ἢ ἐδνὶ ἐχρησάμεθα τῶσιν. Οὐκ ἔγραψα ἢ ταῦτα ἵνα ἔτω γλῶσσι ἐν ἐμῶσιν καλὸν γὰρ μου μᾶλλον ἀπέθανεν ἢ τὸ καύχημα μου ἵνα τίς κενώσῃ.

16 Ἐὰν γὰρ διαγγίλιζωσιν, ἐκ ἴσῃ μου καύχημα ἀτάσῃ γὰρ μου ἐπίκῃται. Ἐὰν δὲ μου ἴσῃ ἵνα μὴ διαγγίλιζωσιν.

17 Εἰ γὰρ ἰκῶν τῶσιν πρῶσιν, μισθῶσιν ἔχω ἢ ἄκων, οἰκονομίῳ πῶσιν ἀμῶσιν.

18 Τίς οὐκ μισθῶσιν ὁ μισθῶσιν; ἵνα διαγγίλιζῶσιν ἀδύπατον γῆσιν τὸ διαγγίλιον ἔν Χριστῶσιν, ἐς τὸ μὴ κατὰ χριστῶσιν τῆ ἐξουσία μου ἐν τῶσιν διαγγίλιῳ.

19 Ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐν πάντῶσιν, πάνσιν ἰμαυτῶσιν ἐδῶσιν, ἵνα τῶσιν πᾶσιν κερδήσῃ.

20 Καὶ ἐχθῶσιν τοῖσιν ἰσδαίσις ὡσιν ἰσδαίσις, ἵνα ἰσδαίσις κερδήσῃ. τοῖσιν ἰσδὸ νόμον ὡσιν ἰσδὸ νόμον, ἵνα τῶσιν ἰσδὸ νόμον κερδήσῃ.

21 Τοῖσιν ἀνόμοις ὡσιν ἀτομοῦσιν (μὴ ὢν ἀτομοῦσιν Θεῷ, ἀλλ' ἰστομοῦσιν Χριστῶσιν) ἵνα κερδήσῃ ἀτόμοσιν.

22 Ἐχθῶσιν τοῖσιν ἀδινῶσιν ὡσιν ἀδινῶσιν, ἵνα τῶσιν ἀδινῶσιν κερδήσῃ. τοῖσιν πᾶσιν γίγισιν

22 Μη γδ οικίας εκ ἔχρητες τὸ ἰδιῶν
 κῆ πίνουσι τὸ σκελησιῶν τῶν καὶ
 φρονεῖτε, κῆ κατωμαῶντες τὸς μὴ ἔχου-
 ῶν; Τί ῥα εἶπω; ἐπιρρίψω ὑμᾶς; Ἐν
 τῷ τῶ σὺν ἐπαρῶ.

23 Ἐγὼ γδ παρέλαβον ἀπὸ τῶ Κυρίου
 ὃ κῆ παρέδωκε ὑμῖν, ὅτι ὁ Κύριος ἰσοῦς
 ἐν τῇ οὐκ ἠ παρέδιδετο, ἵλαβεν ἀρῶν.

24 Καὶ δὲ χαλασθῆσας ἐκλασῶν, κῆ εἶ-
 πι. Λάβοιτε, φάγετε τῷ τῶ μὲ ἐπὶ τὸ
 σῶμα τὸ ὑπερ ὑμῶν κλάμφοι, τῷ τῶ
 πίνετε εἰς τὴν ἰμῶν ἀνάμνησιν.

25 Ὡσὼν τῶν καὶ τὸ ποτήριον, κῆ τὸ
 δὲ φησὶ, λίγων. Τῷ τῶ ποτήριον, ὃ
 κατῆ ἀφῆκη ἐστὶ ἐν τῷ ἰμῶν αἵματι.
 τῶν ποιεῖτε οὐσάκις αὐ πίνετε, εἰς τὴν
 ἰμῶν ἀνάμνησιν.

26 Ὅσάκις γδ ἂν ἰδιῶν τῶ ἄρτον
 τῷ τῶ, κῆ τὸ ποτήριον, τῷ τῶ πίνετε, τὸν
 ἰμῶν τῶ Κυρίου καὶ ἰμῶν τῶ, ἄχρῆς
 ἂν ἔλθῃ.

27 Ὡς ὅς ἂν ἰδιῶν τῶ ἄρτον τῷ τῶ,
 ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τῶ Κυρίου ἀναξίως,
 ἴνα κῆ ἴσται τῶ σῶμα τῶ καὶ ἰμῶν τῶ
 τῶ Κυρίου.

28 Δοκιμαζέτω ὃ ἄφρα κῆ ἰαμῶν,
 ἔ ἄ τῶς ἐκ τῶ ἄρτον ἰδιῶν τῶ, καὶ ἐκ τῶ
 ποτήριον πίνετε.

29 Ὁ γδ ἰδιῶν καὶ πίνω ἀναξίως,
 κῆ ἰαμῶν ἰαμῶν ἰδιῶν καὶ πίνῃ, μὴ ἀφ-
 κείνω τὸ σῶμα τῶ Κυρίου.

30 Διὰ τῶ τῶ ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀδύνητες
 κῆ ἄρῶν, κῆ κῆ μῶν ἴσται.

31 Εἰ γδ ἰαμῶν δεικρίοι, σὺν
 ἂν ἐκρῶν ἰαμῶν.

32 Κετόμοι, ὃ, ὑπὸ Κυρίου παι-
 δαίοντα, ἴνα μὴ σὺ τῶ κῆ τῶ καὶ
 κῆ τῶ.

33 Ἐπε, ἀδελφοὶ μου, σωματικοὶ
 εἰς τὸ φαγεῖν, ἀκλήλως ἐκ τῶ κῆ τῶ.

34 Εἰ δὲ ἴς πῶν, ἐν οἴκῳ ἰδιῶν τῶ, ἴνα
 μὴ εἰς κῆ τῶ σὺν ἴσται. Τῶ ὃ λοιπῶν,
 ἂν ἔλθῃ, ἀφῆκη τῶ

Κιφ. β. 12.

Περὶ τῶ πῶν κῆ τῶ, ἀδελφοί,
 ἢ ἔλω ὑμᾶς ἀγνοῖν.

2 Οἶδῃτε ὅτι ἴθνη ἢ τῶ, αὐτῶ τῶ ἔδωκε
 τῶ ἄφρα, αὐτῶ ἢ ἢ τῶ, ἢ τῶ τῶ.

3 Διὸ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι ἔδεις ἐν πῶν-
 ματι ὅτι ἔλαλῶν, λίγα ἀνάμνησιν ἰσοῦς,
 κῆ ἔδεις διὰ τῶ ἰσοῦς Κυρίου ἰσοῦς, ἐν
 μὴ ἐν πῶν ματι ἔλθῃ.

4 Διακρίσεις ἴσται ἰσοῦς τῶ, ἐπὶ τῶ
 ἰσοῦς τῶ πῶν.

5 Καὶ διακρίσεις ἀφῆκη τῶ, καὶ
 ὁ αὐτῶ Κυρίου.

6 Καὶ διακρίσεις ἐν ἰσοῦς τῶ, ἐπὶ τῶ
 ὃ αὐτῶ ἐπὶ τῶ, ὁ ἐκ τῶ τῶ πῶν
 ἐν τῶ τῶ.

7 Ἐκ τῶ ὃ δὲ τῶ ἢ φασέρμοι, τῶ
 πῶν κῆ τῶ αὐτῶ τῶ σὺν κῆ τῶ.

8 Ἐπὶ γδ ἀφῆκη τῶ πῶν κῆ τῶ δι-
 φῆκη λόφος σφῆρας, ἀλλῶ ὃ λόγῶν γῶν-
 σῆρας, κῆ τῶ αὐτῶ πῶν κῆ τῶ.

9 Ἐπὶ τῶ ὃ πῶν, ἐν τῶ αὐτῶ πῶν
 κῆ τῶ ἀλλῶ ὃ κῆ τῶ ἰσοῦς τῶ, ἐν
 τῶ αὐτῶ πῶν κῆ τῶ.

10 Ἀλλῶ ὃ ἐκ τῶ κῆ τῶ
 ἀλλῶ ὃ κῆ τῶ κῆ τῶ, ἀλλῶ
 πῶν κῆ τῶ, ἰσοῦς τῶ ἰσοῦς τῶ
 ἀλλῶ ὃ ἰσοῦς τῶ κῆ τῶ.

11 Πῶν κῆ τῶ τῶ κῆ τῶ τῶ ἰσοῦς
 τῶ αὐτῶ πῶν κῆ τῶ, ἐκ τῶ ἰσοῦς τῶ
 κῆ τῶ βῆ τῶ.

12 Κατῆ τῶ γδ τὸ σῶμα ἐπὶ τῶ, καὶ
 μῆ τῶ ἔχῃ πολλῶ, πῶν κῆ τῶ μῆ τῶ
 σῶμα τῶ τῶ ἰσοῦς, πολλῶ ἰσοῦς, ἐπὶ τῶ σῶ-
 μα τῶ κῆ τῶ.

13 Καὶ γδ ἐπὶ πῶν κῆ τῶ ἢ τῶ πῶν
 τῶ εἰς ἐπὶ σῶμα ἰσοῦς τῶ κῆ τῶ
 δῶν, ἐπὶ τῶ κῆ τῶ, ἐπὶ τῶ δῶν, ἐπὶ
 ἰσοῦς τῶ κῆ τῶ πῶν κῆ τῶ ἐπὶ
 τῶ κῆ τῶ.

14 Καὶ γδ τὸ σῶμα σὺν ἴσται ἐν μῆ τῶ
 ἀλλῶ πολλῶ.

15 Ἐὰν εἶπῃ ὁ πᾶς· Ὅτι οὐκ ἔμι χεῖρ, οὐκ ἔμι ἐκ τῆς σῶματι· ἢ ὡς τῆτο οὐκ ἔστι ἐκ τῆς σῶματι·

16 Καὶ ἴαν εἶπῃ τὸ ἄς· Ὅτι ἔκ ἔμι ὀφθαλμὸς, ἔκ ἔμι ἐκ τῆς σῶματι· ἢ ὡς τῆτο ἔκ ἔστι ἐκ τῆς σῶματι·

17 Εἰ ὅλοι τὸ σῶμα ὀφθαλμὸς, πῶς ἡ ἀκοή; Εἰ ὅλοι ἀκοή, πῶς ἡ ὀσφρησις;

18 Νυνὶ δ' ὁ Θεὸς ἔτιθετο μέλη, ἐν ἑκάστῳ αὐτῶν ἐν τῷ σῶματι, καθὼς ἠθέλησεν.

19 Εἰ δὲ ἡ ψυχή τὰ πάντα ἐν μέλι, πῶς τὸ σῶμα;

20 Νυνὶ δὲ πολλὰ μὲν μέλη, ἐν δὲ σῶμα.

21 Οὐ διώα) δὲ ὀφθαλμὸς ἐπέειπεν τῇ Χεῖ· Χεῖραν (ἐκ ἔχου ἢ πάλιν ἡ κεφαλή τῆς ποσὶ· Χεῖραν ὑμῶν ἔκ ἔχου.

22 Ἀλλὰ πολλὰ μῦθοι, τὰ δὲ κεφάλαια μέλη τῆς σῶματι· ἀδιένεστον ὑπάρχειν, ἀνακαταίεσι.

23 Καὶ ἃ δὲ κεφάλαια ἀπώματρες εἶναι τῆς σῶματι, τῆτοις πλεὺν ὑπεροδύραυ ὑπερίηθη· Ἐ τὰ ἀρχήματα ἡμῶν ὑπερημεσούω ὑπεροδύραυ ἔχῃ.

24 Τὰ δὲ ἀρχήματα ἡμῶν, ἢ χεῖραν ἔχῃ, ἀλλ' ὁ Θεὸς συνκίερασι τὸ σῶμα, τὰ ὑπερῶν ὑπεροδύραυ δὲς πλεῖν.

25 Ἴνα μὴ ἡ χεῖρ ἐκ τῆς σῶματι, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑπερῶν ἀκλήλων μεριμνῶσι τὰ μέλη.

26 Καὶ εἴτε πᾶσι ἐν μέλι, συμπαχὴ πάντα τὰ μέλη· εἴτε δὲ ἀξέζεται ἐν μέλι, συχαίρη πάντα τὰ μέλη.

27 Ὑμῖν δὲ ἔστι σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ μέρους.

28 Καὶ ἔς μὲν ἔτιθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὡς τῶν ἀποστόλων, δάκτυροι ὡς φῆμα, τρίτοι διδασκάλους, ἔπειτα δυναμῆς, εἴτε χαρισματῶν ἰαμάτων, ἐπιπληψῆς, κυβερησις, ψῆν γλωσσῶν.

29 Μὴ πάντες, δάκτυλοι; μὴ πάντες, ὡς φῆται; μὴ πάντες, διδασκαλοὶ; μὴ πάντες, δυναμῆς;

30 Μὴ πάντες χαρισματῶν ἔχουσιν ἰαμάτων; μὴ πάντες γλωσσῶν λαλοῦσι; μὴ πάντες διερμηνεύουσι;

31 Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρισματῶν τὰ κρείττονα. καὶ ἔτι καθ' ὑπεροδύραυ ὁδοῦ ὑμῖν δείκνυμι.

Κεφ. 14. 13.

Ἐ' Ἀν τῶν γλωσσῶν τῶν ἀνθρώπων λαλοῦντες τῶν ἀγαθῶν, ἀγάπη δὲ μὴ ἔχου, ἴσους χαλκὸς ἢ ἄσβεστον, ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον.

2 Καὶ ἴαν ἔχου ἀσφρησίαν, καὶ ἐδὲ τὰ μυστήρια πάντων ἔσασθε τῶν γῆσι, καὶ ἴαν ἔχου πᾶσαι τῶν πίσι, ὡς ὅρη μαθηταῖν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχου, ἔδὲ ἐμί.

3 Καὶ ἴαν ψυμίζω πάντα τὰ ὑπάρχεια μὲν, καὶ ἴαν ὡς τῶν δὲ τὸ σῶμα μὲν ἴνα κωθήσῃ, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχου, ἔδὲν ἄφελθῃ.

4 Ἡ ἀγάπη μακροθυμῆ, χρησιδί) ἢ ἀγάπη ἢ ζηλοῦ. ἢ ἀγάπη ἢ ἀφειροσύνη, ἢ φυσῶται.

5 Οὐκ ἀρχημῶν, ἢ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, ἢ πυροξυμῶν, ἢ λογιζέται τὸ κακόν,

6 Οὐ χαίρη ἰπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συχαίρη δὲ τῇ ἀληθείᾳ.

7 Πάντα τῆς, πάντα πῆς δὲ, πάντα ἐλπίς, πάντα ὑπομῆ.

8 Ἡ ἀγάπη ἔδὲ ποτε οὐκ ἐπίπῃ· εἴτε δὲ ἀσφρησίαν καὶ ἀρηθῆσιν, εἴτε γλωσσῶν παύσῃ, εἴτε γῆσι καὶ ἀρηθῆσιν.

9 Ἐκ μέρους γὰρ γινώσκουμι, καὶ ἐκ μέρους ἀσφρησίον.

10 Ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλος, τότε τὸ ἐκ μέρους καὶ ἀρηθῆσιν.

11 Ὅτε ἡμεῖς ἠπίοι, ὡς ἠπίοι ἐλάλῃ, ὡς ἠπίοι ἐφρονῇ, ὡς ἠπίοι ἐλογιζόμεν· ὅτι δὲ γίνῃται ἀπὸς, καὶ ἀρηθῆσιν τὰ τῆς ἠπίου.

12 Βλέπουμι γὰρ ἄρα δι' ἐσώπῃ ἐν αἰνίματι, τότε δὲ ὡς τῶν ὡς τῶν ὡς τῶν ἄρα γινώσκω ἐκ μέρους, τότε

δι ἐπιγνώσομαι καθὺς κὶ ἐπιγνώσθην.

13 Νυνὶ δὲ μὲν πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· μέζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη.

Κιφ. ιδ'. 14.

Δ' ἰσχύει τὴν ἀγάπην, ζηλῶτε δὲ τὰ πνεύματι καὶ· μᾶλλον δὲ ἵνα θεωρηθῆσθε.

2 Ὁ γὰρ λαλῶν γλώσση, ὅση ἀνθρώποις λαλεῖ, ἀλλὰ τὸ Θεῷ. ἕδεις γὰρ ἀκούει, πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια.

3 Ὁ δὲ θεωρηθῆσων, ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομῶν κὶ ᾠδῶν ψαλμοῖς ἐπαρεμυθίαν.

4 Ὁ λαλῶν γλώσση, ἑαυτῷ οἰκοδομεῖ· ὃ δὲ θεωρηθῆσων, ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ.

5 Θεῶν δὲ πάντας ὑμᾶς λαλεῖν γλώσσας, μᾶλλον δὲ ἵνα θεωρηθῆσθε. μέζων ἢ ὁ θεωρηθῆσων ἢ ὁ λαλῶν γλώσσας, ἐκτός ἐστι μὴ διεκμηδύνη, ἵνα ἡ ἐκκλησία οἰκοδομῶν λάβῃ.

6 Νυνὶ δὲ; ἀδελφοί, ἵαν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσας λαλῶν, πὶ ὑμᾶς ἠφιλήσω, ἵαν μὴ ὑμῖν λαλήσω ἢ ἐν λόπῳ λόγῳ, ἢ ἐν γνώσει, ἢ ἐν θεωρηθείᾳ, ἢ ἐν διδασκίᾳ;

7 Ὅμως τὰ ἄψυχα φωνῶν διδόντα· εἴτε αὐλὸς, εἴτε κιθάρα, ἑαὺν ἀψυγῶν τοῖς φθόγγοις μὴ δέει, πῶς γνωσθῆσθαι τὸ αὐτῶν ἢ τὸ κιθαρῶν ἢ τῶν φθόγγων;

8 Καὶ γὰρ ἵαν ἑδελφῶν φωνῶν σάλπιγγος δέει, πῶς ᾠδῶν ἀκούσθαι εἰς πόλιν;

9 Οὕτω κὶ ὑμεῖς ἀψυγῶν γλώσσας ἵαν μὴ ὁσησθαι λόγῳ δέει, πῶς γνωσθῆσθαι τὸ αὐτῶν ἢ τῶν ὁσησθῶν εἰς αἴσθησιν λαλήσας.

10 Τοσαῦτα, εἰ τύχοι, ἡσθὼν φωνῶν εἰσι ἐν ἡμῶν, κὶ ἕδεις αὐτῶν ἄφωτος.

11 Ἐὰν οὖν μὴ εἰδῶ ἢ δυνάμει τῆ φωνῆς, ἴσομαι τὸ λαλῶν βάρβαρος· κὶ ὁ λαλῶν, ἐν ἡμῶν βάρβαρος.

12 Οὕτω ἔν ὑμῶν, ἐπεὶ ζηλωταὶ εἰσι πνεύματι, πρὸς τὴν οἰκοδομῶν τῆ

ἐκκλησίας ζητεῖτε ἵνα θεωρηθῆσθε.

13 Διότι ὁ λαλῶν γλώσση, ὡς ὁ ἀκούων ἵνα διεκμηδύνη.

14 Ἐὰν γὰρ ὡς ἀκούων γλώσση, τὸ πνεῦμα μὴ ὡς ἀκούων· ὁ δὲ ἵαν μὴ ἀκαρπὸς εἴσι.

15 Τί ἔστι; Προσιύξομαι τὸ πνεῦμα, ὡς ἀκούων δὲ κὶ τῶν τοῦ ψαλμοῦ τὸ πνεῦμα, ψαλμῶ δὲ ἐνοῖ.

16 Ἐπεὶ ἵαν ὁ λόγος τῆ πνεύματος, ὁ ἀναπαύων τὸ πνεῦμα ἰδιώτης, πῶς εἶρε τὸ ἀμύνει ἐπὶ τῇ ὁσησθῶν; ἐπεὶ δὲ πὶ λόγος ὁσησθῶν.

17 Σὺ μὲν γὰρ καλῶς ὁσησθῶν, ἀλλ' ὁ ἑστῶν ἕκ οἰκοδομεῖται.

18 Ἐἴσομαι τὸ Θεῷ μὴ, πάντων ὑμῶν μᾶλλον γλώσσας λαλῶν.

19 Ἀλλ' ἐκκλησία ἵαν πῶν λόγος ἀψυγῶν μὴ λαλήσω, ἵαν κὶ ἄλλους κληθῆσθαι, ἢ μετὰ λόγος ἐν γλώσση.

20 Ἀδελφοί, μὴ παύσασθαι τῶν φωνῶν· ἀλλὰ τῇ κακίᾳ ἐκπαύσασθαι, τῶν δὲ φωνῶν τῶν κακῶν.

21 Ἐν τῶν κακῶν ὁσησθῶν· ὅτι ἐν τῶν κακῶν, κὶ ἐν τῶν κακῶν, λαλήσω τὸ λαλῶν τῶν, ἔδ' ἕτως ἑστῶν ἀκαρπῶν μὴ, λίγη Κύριον.

22 Ἐστῶν γλώσσας εἰς σημεῖον εἰσι, ἢ τοῖς πνεύματι, ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις· ὁ δὲ θεωρηθείς ἢ τοῖς ἀπίστοις, ἀλλὰ τῶν πνεύματι.

23 Ἐὰν οὖν σιωπῶν ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ἔ πάντες γλώσσας λαλῶν, ἵαν ἑστῶν ἢ ἰδιώτης, ἢ ἀπίστοις, ἕκ ἐρῶν ἐπὶ μῆνισθαι;

24 Ἐὰν δὲ πάντες θεωρηθῶν, ἑστῶν δὲ πῶν ἀπίστοις, ἢ ἰδιώτης, ἐλίγη ὑπὸ πᾶσι, ἀκαρπῶν ὑπὸ πᾶσι.

25 Καὶ ἕτω τὸ κρυπῶν τῆ καρδίας αὐτῶν φανερῶν γίνῃ· κὶ ἕτω πῶν ἐπὶ ὡσησθῶν, ὡσησθῶν τὸ Θεῷ, ἀκαρπῶν ὅτι ὁ Θεῷ ὡσησθῶν ἐν ὑμῶν εἴσι.

17 Εἰ δὲ Χριστὸς σὺκ ἐγήμερ), μα-
ταία ἢ τίς τις ὑμῶν ἐπὶ ἐσὶν ταῖς ἀμφε-
ραῖς ὑμῶν.

18 Ἄρα καὶ οἰκοιμηθῆντες σὺ Χριστῷ,
ἀπόλοιτο.

19 Εἰ σὺ τῆ ζωῆ ταύτη ἠλπιότατος
ἐσθμὲν σὺ Χριστῷ μόνον, ἐλεφότεροι πάν-
των ἀνθρώπων ἐσθμὲν.

20 Νυνὶ δὲ, Χριστὸς ἐγήμερ) ἐκ νεκρῶν
ἀπαρχὴ τῶν κεικοιμηθῶν ἐχθῆρο.

21 Ἐπεὶ δὲ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ θανάτου,
καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν.

22 Ὡς ὥστε γὰρ σὺ τῷ Ἀδάμ πάντες
ἀποθνήσκουσιν, ὕτω καὶ σὺ τῷ Χριστῷ
πάντες ζωοποιηθήσονται).

23 Ἐκαστος δὲ σὺ τῷ ἰδίῳ πύγματι.
ἀπαρχὴ Χριστὸς, ἔπειτα οἱ Χριστοὶ, σὺ τῆ
παρασίμῃ αὐτῷ.

24 Εἶτα τὸ πᾶν, ὅταν ὡς δὲ τῷ
βασιλείῃ τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ ὅταν κε-
καργήσῃ πᾶσι δόξῃ καὶ πᾶσι ἐξ-
οῖα καὶ δυνάμει.

25 Δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεῖν ἄχρις ἃ
αὐθῆ παύσει τὸ ἐχθρὸν ὑπὸ τὸν πό-
δας αὐτῷ.

26 Ἐχθρὸς κατεργεῖται ὁ
θάνατος).

27 Πάντα γὰρ ὑποτάξει ὑπὸ τὸν πό-
δας αὐτῷ. Ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι πᾶντα
ὑποτάξει), δηλοῦσιν ὅτι σὺ τὸν Θεὸν ὑπο-
τάξει αὐτῷ πᾶντα.

28 Ὅταν δὲ ὑποταγῆ αὐτῷ πᾶν-
τα, τίτι καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς ὑποταγῆσιν) τῷ
ὑποτάξει αὐτῷ πᾶντα, ἵνα ἢ ὁ
Θεὸς πᾶντα σὺ πᾶσι.

29 Ἐπεὶ τί ποιήσῃσιν οἱ βαπτίζο-
μενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, ἐἴλωσιν νεκροὶ ἐκ
ἐσθῆροι); πᾶν βαπτίζον) ὑπὲρ τῶν νεκρῶν;

30 Τί καὶ ἡμεῖς κινδοισθῶμεν πᾶ-
σιν ὡς.

31 Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, ἢ τῷ ὑμι-
πῆραν καύησιν, ἢ ἔχω σὺ Χριστῷ Ἰησοῦ
τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

32 Εἰ καὶ ἀνθρώπων ἐθηριομεχῆσθε σὺ
Ἐφίλω, τί μοι τὸ ὄφιλον, εἰ νεκροὶ
σὺ ἐγῆροι); Ὡς ὡς καὶ πῶς
αὐριστο γὰρ ἀποθνήσκωμεν.

33 Μὴ πλανᾶσθε. Φθίρεσιν ἢ τῷ
καθ' ὁμιλίᾳ καὶ.

34 Ἐκνήψατε δικαιοσύνης, ἔ μὴ ἀμαρ-
τανῆτε ἀγαπίσασθε γὰρ Θεὸν πῆς ἔχουσι.
σὺς σὺ τῶν πῶν ὑμῖν λίγω.

35 Ἀλλ' ἐρεῖ τις· Πῶς ἐγῆροι) οἰνε-
κροὶ; ποῖα δὲ σὺ καὶ ἔχουσι);

36 Ἄφρον, σὺ ὁ ἀσείρης ἢ ζωοποιεῖ),
εἰ μὴ ἀποθνήσκει.

37 Καὶ ὁ ἀσείρης, ἢ τὸ σῶμα τὸ
σῶμα ἀσείρης, ἀλλὰ θυμὸς καὶ κῆρ, ἐκ
τῆς σίτις, ἢ πῶν τῶν λογῶν.

38 Ὅς Θεὸς αὐτῷ δίδωσι σῶμα κα-
θῆς ἠήλησε, καὶ ἔχουσι τῶν ἀσείρησιν τὸ
ἰδίον σῶμα.

39 Οὐ πῶσα σάρξ, ἢ αὐτὴ σάρξ.
ἀλλὰ ἄλλη σάρξ σαρὲς ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ
σάρξ κίλων, ἄλλη ἢ ἔχουσι, ἄλλη δὲ
πῶν.

40 Καὶ σῶμα ἐπὶ σῶμα, ἔ σῶμα
ἐπὶ σῶμα· ἀλλ' ἐπὶ σῶμα ἢ τῶν ἐπὶ σῶμα
δύο, ἐπὶ σῶμα ἢ τῶν ἐπὶ σῶμα.

41 Ἀλλ' ἄλλη δέκα ἡλίω, καὶ ἄλλη δέκα
σελήνῃ, ἔ ἄλλη δέκα ἀστῆροι· ἀστῆρ γὰρ
ἀστῆρ· ἀστῆρ ἐν δέξῃ.

42 Οὕτω καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν.
σῶμα) σὺ φθῆρη, ἐσθῆρη) σὺ ἀφθῆρησιν·

43 Σπῆρη) σὺ ἀπῆρη, ἐγῆρη) σὺ
δύο· σῶμα) σὺ ἀπῆρη, ἐγῆρη) σὺ
δύο καὶ.

44 Σπῆρη) σῶμα ψυχρὸν, ἐγῆρη)
σῶμα πνευματικόν. ἢ σῶμα ψυχρὸν,
καὶ ἢ σῶμα πνευματικόν.

45 Οὕτω ἔ γῆρα)· Ἐχθῆρη ὁ πῶν
ἀνθρώπος ἄδῆμ ἐκ ψυχρῷ ζωῶν· ὁ
ἐχθῆρη ἄδῆμ ἐκ πνεύμα ζωοποιῶν.

46 Ἀλλ' ἢ σῶμα τὸ πνευματικόν,
ἀλλὰ τὸ ψυχρὸν, ἢ πῶν τὸ πνευματικόν.

τιύτοις, καὶ παντὶ τῷ σωτηργύνῃ καὶ κρηπίωνι.

17 Χαίρω ἐν ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Σπιφασᾶ καὶ Φερτινάτου καὶ Ἀρχαῖκῃ, ὅτι τὸ ὑμῶν ὑστέρημα ἔστι ἀνεπλήρωσαν.

18 Ανέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα ἐν ὑμῶν. ἐπιζητούσετέ τις τὺς τοιούτους.

19 Ἀσάξον) ὑμᾶς ἐν ἐκκλησίᾳ τῆς Ἀσίας. Ἀσάξον) ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ ποσσὶ Ἀκύλας καὶ Περσικίδας, σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ.

20 Ἀσάξονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοί

πάντες. Ἀσάσκαθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπῃ.

21 Ὁ ἀσασμός τῆ ἐμῆ χειρὸς Παυλοῦ.

22 Εἶπες ἐν φιλήσει τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἥτοι ἀγάπημα, μετὰ ἀγάπῃ.

23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετ' ὑμῶν.

24 Ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμὲν.

Πρὸς Κορινθίους ἐρφήτη ἐρφήτη ἀπὸ Φιλίππου ἀφ' Σπιφασᾶ καὶ Φερτινάτου καὶ Ἀρχαῖκῃ καὶ Τιμοθέου.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἡ πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολὴ δούτιρα.

Κίφ. α'. ι.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπὸστολὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀφ' Ἑλλάμαθρος Θεοῦ, καὶ Τιμοθέου ὁ ἀδελφός, τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ ἔσθῃ ἐν Κορίνθῳ, σὺν τοῖς ἀγίοις πάντοτε ἔσθῃ ἐν ὅλῃ τῇ Ἀσίᾳ.

2 Χαίρει ὑμῖν καὶ ἐρμήν ἀπὸ Θεοῦ πατρός ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τοῦ οἴκου ἡμῶν, καὶ Θεὸς πάσης ᾠδοκλήσεως.

4 Ὁ ᾠδοκλήων ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν, εἰς τὸ δῶμα ἡμᾶς παρκαλεῖν τὴν ἐν πάσῃ θλίψει ἀφ' ἧς ἡμεῖς ἐκκλησίου ἡς ᾠδοκλήμεθα αὐτῷ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

5 Ὅτι κατὰ τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς παθηματῶν τοῦ Χριστοῦ εἰς ἡμᾶς, ἔπειτα ἀφ' Ἰησοῦ Χριστοῦ πρῶτον ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν.

6 Εἶπε ὁ θλιβομεθα, ὑπερβαλὼν ᾠδοκλήσεως καὶ σωτηρίας, τὴν ἐπιρρημῆς ἐν ὑπομονῇ τῆ αὐτῶν παθημάτων ὡν καὶ ἡμεῖς πάχομεθα. εἶπε

7 Εἰδότες ὅτι ὡσπερ κρηπίωνοι εἰσὶν τῆ παθημάτων, ἔπειτα τῆ ᾠδοκλήσεως.

8 Οὐ γὰρ θλιβομεθα ὑμᾶς ἀγνοοῦν, ἀδελφοί, ὑπερβαλὼν τῆ θλίψεως ἡμῶν τῆ θλιβομεθα ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι κατὰ ὑπερβαλὼν ἰσχυροῦμεθα ὑπερβαλὼν ἡμᾶς ἐν τῇ ἐξοκαπηθῆναι ἡμᾶς καὶ τῆ ζῆν.

9 Ἀλλὰ αὐτὴ ἐν ἰσχυρίῳ τὸ ἀπὸ τῆ ματῶν ἡμῶν ἐκκλησίας ἡμῶν μὴ πιπρωθῆτε θλιβομεθα ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐγγύθει τῆς νεκρῶν.

10 Ὅτι ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν ἐγγύθει ἡμᾶς, καὶ ῥύττει. εἰς ὅτι ἡλπίσαμεθα ὅτι καὶ ἡμεῖς ῥύττειται.

11 Σωτηργύνονται καὶ ὑμῶν ὑπερβαλὼν τῆ δόξῃ, ἵνα ἐκ ποσσὶν ἡμῶν τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα ἀφ' ἡμῶν ἀγαπηθῆ ὑπὸ τῆ ἡμῶν.

12 Ἡ γὰρ καὶ ἡμῶν αὐτῆ ἐστὶν, τὸ μαρτύροισι τῆ σωτηρίας ἡμῶν, ὅτι ἐν

ᾠδοκλήμεθα, ὑπερβαλὼν ὑμῶν ᾠδοκλήσεως καὶ σωτηρίας, καὶ ἡ ἐλπίς ἡμῶν βεβαιὸν ὑπερβαλὼν ὑμῶν.

7 Εἰδότες ὅτι ὡσπερ κρηπίωνοι εἰσὶν τῆ παθημάτων, ἔπειτα τῆ ᾠδοκλήσεως.

8 Οὐ γὰρ θλιβομεθα ὑμᾶς ἀγνοοῦν, ἀδελφοί, ὑπερβαλὼν τῆ θλίψεως ἡμῶν τῆ θλιβομεθα ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι κατὰ ὑπερβαλὼν ἰσχυροῦμεθα ὑπερβαλὼν ἡμᾶς ἐν τῇ ἐξοκαπηθῆναι ἡμᾶς καὶ τῆ ζῆν.

9 Ἀλλὰ αὐτὴ ἐν ἰσχυρίῳ τὸ ἀπὸ τῆ ματῶν ἡμῶν ἐκκλησίας ἡμῶν μὴ πιπρωθῆτε θλιβομεθα ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐγγύθει τῆς νεκρῶν.

10 Ὅτι ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν ἐγγύθει ἡμᾶς, καὶ ῥύττει. εἰς ὅτι ἡλπίσαμεθα ὅτι καὶ ἡμεῖς ῥύττειται.

11 Σωτηργύνονται καὶ ὑμῶν ὑπερβαλὼν τῆ δόξῃ, ἵνα ἐκ ποσσὶν ἡμῶν τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα ἀφ' ἡμῶν ἀγαπηθῆ ὑπὸ τῆ ἡμῶν.

12 Ἡ γὰρ καὶ ἡμῶν αὐτῆ ἐστὶν, τὸ μαρτύροισι τῆ σωτηρίας ἡμῶν, ὅτι ἐν

ἀπολόγη καὶ εἰλικρινεῖα Θεῷ, σὺν ἐν
σοφίᾳ σαρκικῇ, ἀλλ' ἐν χάριτι Θεοῦ ἀνι-
στράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ, ἀειοσοτήρας
οὗτοι ὡς ὑμεῖς.

13 Οὐ γὰρ ἔλαβον χάρισμα ὑμῖν ἀλλ' ἢ
τὸ ἀναγκαστικόν, ἢ καὶ ἐπιγναστικόν. ἐλ-
πίζω γὰρ ὅτι ἐῖως πάλιν ἐπιγνώσοσθε.

14 Καθὼς ἐπιγνώσις ἡμεῖς διὰ μέ-
ρους, ὅπως καὶ ἡμεῖς ὑμῶν ἐσμεν, καθάπερ
καὶ ὑμεῖς ἡμῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ.

15 Καὶ ταῦτα τῇ πιστησίᾳ ἰσχυρομένῳ
ὡς ὑμεῖς ἐλθεῖτε ὡς πρῶτον, ἵνα δώτε-
ρασ χάριτος ἔχητε.

16 Καὶ δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς Μακε-
δονίαν, καὶ πάλιν διὰ Μακεδονίας
ἐλθεῖν ὡς ὑμεῖς, καὶ ὑφ' ὑμῶν ὑπο-
πιμνησθῆναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν.

17 Τὸ ὡς βυβλίου μνημονίου, μή τι
ἔρα τῇ ἐλαφροῦ ἐχρησάμενοι; ἢ ἂν
βυβλίου μνημονίου, καὶ σάρα βυβλίου μνημονίου, ἵνα
ἢ παρ' ἡμῶν τὸ ἰσχυρὸν, καὶ τὸ ἕως;

18 Πιστὸς γὰρ ὁ Θεός, ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν
ὁ ὡς ὑμεῖς σὺν ἐγγύτητι καὶ ἕως.

19 Ὁ γὰρ Θεὸς ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ἐν
ὑμῖν δι' ἡμῶν κηρυχθεὶς, δι' ἡμῶν καὶ Σι-
λαβῶν ἐτιμωθῆναι σὺν ἐγγύτητι καὶ ἕως
καὶ ἕως, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῷ γένηται,

20 (Ὅσα γὰρ ἐπισημασθῆναι Θεῷ, ἐν
αὐτῷ τῷ καί, ἐν αὐτῷ τὸ ἀμύνω) τῷ
Θεῷ ὡς δόξαν δι' ἡμῶν.

21 Ὁ γὰρ βιβαίων ἡμεῖς σὺν ὑμῖν εἰς
Χριστὸν, ἐχρησάμενοι ὑμεῖς, Θεός.

22 Ὁ ἐσφραγισθῆναι ἡμεῖς, καὶ δὲς
τὸ ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος ἐν ταῖς καρ-
δίαις ἡμῶν.

23 Ἐγὼ γὰρ μέγιστος τὸ εἶδος ἐπισημασ-
θῆναι ἐπὶ τὸ ἐμὸν ψυχῶν, ὅπως φησὶ μνημονίου
ὑμῶν, σὺν ἐπισημασθῆναι εἰς Κόρινθον.

24 Οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῷ πί-
στως, ἀλλὰ σωτηρίας ἰσχυρῶς τῷ χάριτος
ὑμῶν. τῇ γὰρ πίστις ἐστὶν ἡμεῖς.

Κεφ. β'. 2.

Ἐκεῖνα γὰρ ἐμαυτῷ τῷ, τὸ μὴ πά-
λιν ἐλθεῖν ἐν λύπῃ ὡς ὑμεῖς.

2 Εἰ γὰρ εἶω λυπῶ ὑμεῖς, ἐπεὶ ἐστὶν ὁ δὲ
φραίναντες, εἰ μὴ ὁ λυπῶμεν ἐξ ἡμῶν;

3 Καὶ ἔγραψα ὑμῖν τὸ αὐτὸ, ἵνα
μὴ ἐλθῶν λυπῶ ἔχω ἀφ' ὧν εἶδημι χαί-
ρειν πεποιθὲς ἐπὶ πάντας ὑμεῖς, ἐπὶ
ἐμὴ χάριτι, πάντων ὑμῶν ἐστίν.

4 Ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ σωτηρίας
καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν
δακρύων, ἕως ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τῷ
ἀγαπῶν ἵνα γνώτετε ἔχω ἀειοσοτή-
ρας εἰς ὑμεῖς.

5 Ἐἰ δὲ τις λυπηθῆται, σὺν ἐμὴ λυ-
πησεν, ἀλλ' ἀπὸ μέρους, ἵνα μὴ ἰπταρῶν,
πάντας ὑμεῖς.

6 Ἰκανὸν τὸ τοῦτο ἢ ἐπιπλήμια αὐτῷ
ἢ ὑπὸ τῷ πλῆθει.

7 Ἐπεὶ τὸν αὐτὸν μνημονίου ὑμῶν χαί-
ρεσθε, καὶ τῷ ἔρα καλίστη, μή τις τῇ
ἀειοσοτήρι ἐν λύπῃ καὶ ἀποθῆναι τοῦτο

8 Διὸ τῷ ἔρα καλῶ ὑμῶν κυριεύομαι
αὐτὸν ἀγαπῶν.

9 Εἰς τὸν γὰρ καὶ ἔγραψα, ἵνα γνῶ-
σκετε ὑμῶν, εἰ εἰς πάντας ὑμῶν ἐστίν.

10 Ἐἰ δὲ π χαίρεσθε, καὶ ἐγὼ. καὶ γὰρ ἐγὼ
εἶπεν κηρύσσει, ὡς κηρύσσει, δι'
ὑμῶν, ἐν ἀποσώπῳ Χριστῷ, ἵνα
πλεονικηθῶμεν ὑπὸ τοῦ Σαββαίου.

11 Οὐ γὰρ αὐτῷ παρὰ τὸν μνημονίου ἀγνοῦμεν.

12 Ἐλθὼν γὰρ εἰς τὴν Τρωάδα εἰς τὸν
μέγιστον τῷ Χριστῷ, καὶ θύρασ μου ἀνοι-
ξήσθε ἐν Κυρίῳ, σὺν ἔρα καλῶ ἀπὸ τῶν
πνεύματι μου, τῷ μὴ ἀρεῖναι με τίτιν
ἀδελφόν μου.

13 Ἀλλὰ διὰ τὸ ἐξάμεν αὐτοῖς, ἐξέλ-
θον εἰς Μακεδονίαν.

14 Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ πάντες
θελαμβάσιον ἡμεῖς ἐν τῷ Χριστῷ
τὸ ὅσμιον τῷ γνώσεως αὐτῷ φανερῶν
ἡμῶν ἐν ταῖς τόποις.

4 Ἐνοῖς ὁ θὸς ἔ αἰώνῳ τῆς ἐπι-
φλωσι τῆ νοήματι ἔ ἀπίσαν, ἐς τὸ μὴ
αἰγάσαι ἔ φώτισμα ἔ ἀγαθίαι ἔ
δόξης ἔ Χριστῷ, ὅς ἐστι ἐκάν ἔ Θεῷ.

5 Οὐ γὰρ ἰαυτὸς κηρύσσομεν, ἀλλὰ Χρι-
στοῦ ἰσοῦν Κύριον ἰαυτὸς ἔ, δόλους ὑμῶν
διὰ ἰσοῦν.

6 Ὅτι ὁ Θεὸς ὁ ἐπιπῶν ἐκ σκοτίας φῶς
λάμπει, ὁ δὲ ἐλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις
ἡμῶν, ὡς φώτισμα ἔ γνώσεως ἔ
δόξης ἔ Θεῷ ἐν ἀποστόλῃ ἰσοῦ Χριστῷ.

7 Ἐξ ὅρων δὲ τῶ ἡσιωτοῦ τῶτον ἐν
ἄσρακίτοις σκοτίαι, ἵνα ἡ ὑπεροβολὴ τῆ
διωάμεως ἡ ἔ Θεῷ, κὲ μὴ ἐξ ἡμῶν.

8 Ἐν παντὶ θλιβόμενοι, ἀλλ' ἔ στε-
χυρῦμενοι ἀπὸ ῥῆματι, ἀλλ' ὅσα ἐξα-
πορέματι.

9 Διωκόμενοι, ἀλλ' ὅσα ἐκκαλεσθέντες
ῥῆματι καὶ ἀποστόλῃ, ἀλλ' ὅσα ἀπο-
λύμενοι.

10 Πάντοτε ἔ ἵκερσιν ἔ Κυρίῳ ἰσοῦ
ἐν τῷ σώματι ἀειφίροισι, ἵνα ἐν ζωῇ
ἔ ἰσοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ.

11 Αἰετὸν ἡμεῖς οἱ ζῶντες, ἐς ἡντα-
ῦτα παρεδιδόμεθα ἀπὸ ἰσοῦν, ἵνα κὲ ἡ
ζωὴ ἔ ἰσοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θηλή
σπερὶ ἡμῶν.

12 Ὡς τὸ ῥῆμα ἡμεῖς ἐν ἡμῖν ἐστε-
ργῆται, ἡ ἔ ζωὴ ἐν ὑμῖν.

13 Ἐχθίς ἔ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆ πίστεως,
κὲ τὸ μαρτυροῦν ἔπίστασιν, διὸ
ἐλάλησα κὲ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ
κὲ λαλοῦμεν.

14 Εἰδότες ὅτι οἱ ἕργα τῆ Κυρίου ἰη-
σοῦν, ἐ ἡμεῖς ἀπὸ ἰσοῦ ἕργα, ἐ ὡς ἔ-
σῆσθαι σὺν ὑμῖν.

15 Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις
πλοιάσῃ, ἀπὸ τῶ πλεόντων ἔ ἀγα-
ρίαν ἀπολαύσῃ ἐς τὸ δόξαν ἔ Θεῷ.

16 Διὸ ὅσα ἐκκακῶμεν, ἀλλ' ἐκ ἡμῶν
ἔξω ἡμῶν ἀνηρωποῦ ἀπὸ ἀφ' ἑαυτῶν, ἀλλ'
ὁ ἰσῶνται ἀνακακῶνται ἡμεῖς κὲ ἡμεῖς.

17 Τὸ γὰρ ὡς ἔλαμψεν ἐλαφρὸν τῆς
θλιψίως ἡμῶν, καθ' ὑπεροβολὴν ἐς
ὑπεροβολὴν, αἰώνιος βάρῃ δόξης κα-
τιραζέσθαι ἡμῖν.

18 Μὴ σκοπῶντων ἡμῶν τὰ βλεπό-
μα, ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα. τὰ γὰρ
βλεπόμενα, ὡς ἔσκαρα, τὰ ἔ μὴ βλε-
πόμενα, αἰώνια.

Κεφ. ε'. 5.

Ὁ δὲ ῥῆμα γὰρ, ὅτι, ἵαν ἡ ἐπίστασιν ἡμῶν
οἰκία ἔ σκευὴς καὶ ἀλυθῆ, οἰκοδο-
μῶν ἐκ Θεῷ ἔχοντες, οἰκία ἀχρηστοῦ-
τον, αἰώνιον ἐν ταῖς ἀρεταῖς.

2 Καὶ γὰρ ἐν τῷ ἔσκαρα ῥῆμα, τὸ οἰκο-
πέλοι ἡμῶν τὸ ἐξ ἀρετῆς ἐπιπύσσασθαι
ἐπιπύσσιντες.

3 Εἶτα κὲ ἐκκακῶμενοι, ἔ γυμνοὶ
ἀρετησόμεθα.

4 Καὶ γὰρ οἱ ὅσες ἐν τῷ σκευῇ ἔσκα-
ρα βαρῶμενοι ἔφ' ὅ ἔ θλιβόμεν ἐκ-
δύσσασθαι, ἀλλ' ἐπιπύσσασθαι, ἵνα καὶ
ποθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς.

5 Ὅ δὲ καπερὶ ῥῆμα ἡμᾶς ἐς
αὐτὸ τῶν, Θεὸς, ὁ κὲ διὰς ἡμῖν τὴν ἀρ-
βαβάνα ἔ πύσσασθαι.

6 Ὁ ἀρῶντες οὐκ πάντοτε, κὲ ἐκκακῶ-
μενοι ἐν τῷ σώματι, ἐκκα-
κῶμεν ἀπὸ ἔ Κυρίῳ.

7 (Διὰ πίστεως γὰρ ὡς ἐπιπύσσασθαι, ἔ
ἀπὸ εἶδους)

8 Ὁ ἀρῶμεν ἔ, ἐ σὺν κακῶν μακροῦ,
ἐκκακῶμεν ἐκ τῶ σώματι, κὲ ἐκκακῶ-
μεν ὡς τὸ Κύριον.

9 Διὸ κὲ φιλοκῶμεθα, εἴτε ἐκκα-
κῶμεν, εἴτε ἐκκακῶμεν, ἀπὸ ἀρετῆς
αὐτῶ εἶναι.

10 Τῶν γὰρ πάντως ἡμᾶς φανερω-
θῶναι δεῖ ἔμπροσθεν ἔ βήματι ἔ
Χριστῷ, ἵνα κηρύσσομεν ἕκαστῷ τὰ ἀπὸ
ἔ σώματι, ὡς ἔ ἔπρασθεν, εἴτε ἀ-
γαθόν, εἴτε κακόν.

11 Εἰδότες οὐκ τὸ φέρον ἔ Κυρίῳ,
ἀνηρωποῦ.

αἰθράκης πέλομαρ, Θωὶ ἃ πφανι-
ράμισθα ἰλπίζω δι κὲ ἐν ταῖς σμφ-
δήσει ὑμῶν πφανιρῶσθα.

12 Οὐ γδ πάλιν ἑαυτὺς σφωισατομαρ
ἔμιν, ἀλλὰ ἀφορμῶν διδένεις ὑμῖν κω-
χίμησθαι ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα ἴχητε ὡσὺς
τὺς ἐν ὡσῶσθα κωχωμῶντες, κηὶ ἐ
καρδία.

13 Εἰ τι γάρ ἐξέσημαρ, Θωὶ εἰ π
σφροισῶμαρ, ὑμῖν.

14 Η γδ ἀγάπη ἔ Χριστῷ σὺνίχη ἡμῶν.

15 Κερίωντες τῷ το, ὅπ ἐ εἰς ὑπὲρ
πάντων ἀπίθηται, ἄρα οἱ πάντες ἀπ-
ἴθανον κὲ ὑπὲρ πάντων ἀπίθηται, ἵνα
οἱ ζῶντες μηκίπ ἑαυτοῖς ζῶσι, ἀλλὰ
πῶ ὑπὲρ αὐτῶν ἀπθαινοῖν ἐ ἰμαρτένι.

16 Ὡς ἡμεῖς ἀπὸ ἔντων ἔδεναι οἰδαμαρ
κὲ σίερα κὲ ἃ κὲ ἰγνώσκαμαρ κὲ σίερα
Χριστῶν, ἀλλὰ νῦν σκ ἴπ γινώσκαμαρ.

17 Ὡς ἐ πς ἐν Χριστῶ, κηρὶ κήσις.
πὲ ἀρχαῖα παρῆλθην, ἰδὲ γίγνη κηρὶ
πὲ πᾶντα.

18 Τὰ ἃ πᾶντα ἐκ ἔ Θωὶ ἔ κηρὶ κηρὶ
ξαιως ἡμῶν ἑαυτῶν ἀπὸ ἴησθ Χριστῷ, κὲ
δένος ἡμῖν ἔ ἀσκησίαν τὴ κηρὶ κηρὶ.

19 Ὡς ὅπ Θωὶς κὲ ἐν Χριστῶ κῶσμοι
κηρὶ κηρὶ ἑαυτῶν, μὴ λογιζόμεμαρ
αὐτοῖς πὲ ὡρ κηρὶ κηρὶ αὐτῶν κηρὶ
ἡμῶν ἐν ἡμῖν τὴ λόγῳ τὴ κηρὶ κηρὶ.

20 Ὑπὲρ Χριστῷ ἐν πρὶσβόλομαρ, ὡς ἔ
Θωὶ ὡρ κηρὶ κηρὶ δι ἡμῶν διόμισθα
ὑπὲρ Χριστῷ. Καρὶ κηρὶ πὲ Θωὶ.

21 Τὸν γδ μὴ γνόσθα ἀμαρτίαν, ὑπὲρ
ἡμῶν ἀμαρτίαν ἰποίησθ, ἵνα ἡμεῖς γ-
νόμισθα δικαιοσύνη Θωὶ ἐν αὐτῶν.

Κιφ. σ'. 6.

Σ Ὑπὲρ ἡμῶν ἃ ἐ ὡρ κηρὶ κηρὶ μὴ εἰς
κινὸν ἔ χάριν ἔ Θωὶ διέξασθ ὑμῶν.

2 Διὰ γάρ Καρὶ δικητῶ ἰπῆ κηρὶ
σθ, κηρὶ ἐν ἡμέρῃ σπληρίας ἑβόηθησά
σθ. ἰδὲ νῦν κηρὶ δὲ πρὸσδενκῶ,
ἰδὲ νῦν ἡμῶν σπληρίας.

3 Μηδὲ μίω ἐν μηδὲ διδένεις ὡσῶ-
κηρὶ, ἵνα μὴ κωκηθῆ ἢ ἀσκησία

4 Ἀλλ ἐν πᾶντι σφωισατοῖς ἑαυτῶν ὡς
Θωὶ ἀσκησίαν ἐν ὡσῶσθα πᾶσθ, ἐν
θλίψεσθ, ἐν ἀνάγκησθ, ἐν σποχρησίαισθ

5 Εἰ πηλῶσθ, ἐν φυλακῶσθ, ἐν ἀσκη-
σιαῖσθ, ἐν κηρὶσθ, ἐν ἀσκησίαισθ, ἐν
σπληρίας.

6 Εἰ ἀγνόηθ, ἐν γνώσθ, ἐν κηρὶσθ-
σθ, ἐν κηρὶσθ, ἐν πρὶσβόλοσθ, ἐν
ἐν ἀγάπῃ ἀνποκρίτω.

7 Εἰ ὡσθ ἀληθείας, ἐν διωκῶσθ Θωὶ,
διὰ τὸ ὡσθ τὴ δικαιοσύνης τὴ δένεισθ
κηρὶ δένεισθ.

8 Διὰ δένεισθ κὲ ἀπθαισθ, ἀπὸ δυσφη-
μίας ἐ σφρημίας ὡς πᾶσθ, ἐ ἀληθείσθ.

9 Ὡς ἀγνοῦμαρ, κὲ ἰπῆσθ σκόλομαρ
ὡς ἀπθαισθ κηρὶσθ, κηρὶ ἰδὲ ζῶμαρ ὡς
πρὶσβόλομαρ, ἐ μὴ θηρὶσθ.

10 Ὡς λυπῶμαρ, ἀπὸ ἃ χεῖροῖς ὡς
πῶσθ, πᾶσθ δὲ πᾶσθ ζῶσθ ὡς μὴ
δὲ ἰχίλεις, κὲ πᾶσθ κηρὶσθ.

11 Τὸ σῶμα ἡμῶν ἀσκησίαν ὡς ὑμῶν
Κορὶνθιοῖς, ἢ καρδία ἡμῶν πᾶσθ.

12 Οὐ σποχρησῶσθ ἐν ἡμῖν σποχρη-
σῶσθ ἢ ἐν πᾶσι ἀσκησίαισθ ὑμῶν.

13 Τῶν ἃ αὐτῶν ἀπθαισθ ὡς πᾶ-
σθ κηρὶσθ. Πλατῶσθ κὲ ὑμῶν.

14 Μὴ γίνησθ ἰπρὸσ γυῖσθ ἀπίσθ
Τίς γδ μὴ κηρὶ δικαιοσύνη κηρὶ ἀσκησίαισθ
Τίς δὲ κηρὶσθ φωνῆ ὡς σκότῶ;

15 Τίς ἢ σμφωῶσθ Χριστῶ
Βελίαλ; ἢ τίς κηρὶσθ πᾶσθ ἀπίσθ

16 Τίς ἢ σμφωῶσθ σφωῶσθ Θωὶ ἢ
ἑσθ κηρὶσθ; ὑμῶν γδ κηρὶσθ Θωὶ ἢ
κηρὶσθ εἰπὶν ὅ Θωὶ. Ὅπ ἐσθ κηρὶσθ ἐ αὐ-
τοῖς, κὲ ἑσθ κηρὶσθ κηρὶσθ ἑσθ κηρὶσθ

17 Διὸ ἑσθ κηρὶσθ κηρὶσθ κηρὶσθ
ἀσκησίαισθ, κηρὶσθ κηρὶσθ κηρὶσθ
κηρὶσθ κηρὶσθ κηρὶσθ κηρὶσθ κηρὶσθ

18 Καὶ ἑσθ κηρὶσθ ὑμῶν εἰς πᾶσθ, κηρὶσθ

ὕμεις Ἰσθαδί μεις ἕως ἐ θυγατέρας,
λίγα Κύριος παύσεσθε.

Κεφ. ζ. 7.

Τούτοις ἂν ἰσθίς ἕως ἐπισημίας,
ἀγαπητοί, καὶ ἐπίσω μὲν ἰαυτὸς ἀπὸ
παύσε μολυσμῶν σαρκῶς ἐ πώμοτος,
ἐπιπλήνεις ἀνωσώτων ἐ φόβω Θεῷ.

2 Χαρήσατε ἡμᾶς ἕδιστα ἡδίκησα μὲν,
ἕδιστα ἰφθίμα μὲν, ἕδιστα ἰπλοισκί-
σα μὲν.

3 Οὐ σὺς καὶ ἀκροισι λίγω, σὺς ἰρη-
κα γδ' ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἔστι
εἰς τὸ σωμαποθῆναι καὶ συζῆ.

4 Πολλὴ μοι πύρρησις σὺς ὑμᾶς,
πολλὴ μοι καύρησις ὑπὲρ ὑμῶν πι-
πλήρωμα τῆ ὄρα κλήσε, ὑπὲρπι-
ρως δόμοι τῆ ἰρη ἐπὶ πύσῃ τῆ θλί-
ψῆ ἡμῶν.

5 Καὶ γδ' ἰθῆσται ἡμῶν εἰς Μακε-
δοῖαν, ἕδιστα ἰσθίς ἄισις ἡ σὺς
ἡμῶν, ἀλλ' ἐν πασὶ θλιβόμενοι ἕδιστα
μῶσα, ἰσθῆσι φόβοι.

6 Ἀλλ' ὁ ὄρα κλήσε τὸς ταπῆς,
περικλήσει ἡμᾶς, ὁ Θεός, ἐν τῇ
πυρσίαι Τίτῃ.

7 Οὐ μῶσις ἔν τῇ πυρσίαι αὐτῷ,
ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ὄρα κλήσε ἡ περικλήσε
ἰφ' ὑμῶν, ἀγαθῶν ἡμῶν πύσῃ ὑμῶν
ἐπιπύσῃσι, τῶ ὑμῶν ὄρα κλήσε, τῶ ὑμῶν
ζῆλος ὑπὲρ ἡμῶν ὥστε με μῶσις χα-
ρήσει.

8 Ὅτι ἐκ ἰλυπῆσα ὑμᾶς ἐν τῇ ἰπ-
σολῆ, ἕ μίσημιλοισι, ἐ καὶ μίσημιλο-
μῶν. βλίπω γδ' ὅτι ἡ ἰπσολῆ σκῆσι, ἐ
ἐ σὺς ὄρα κλήσε, ἰλυπῆσι ὑμᾶς.

9 Νῦν χαίρω, ἕ ἐπὶ ἰλυπῆσι, ἀλλ'
ὅτι ἰλυπῆσι εἰς μῶσις ἰλυπῆσι
γδ' ἕ Θεῷ, ἵνα ἐν μῶσις ζῆμιωθῆτε
εἰ ἡμῶν.

10 Ἢ γδ' ἕ Θεῷ λύπη μῶσις ἰλυπῆσι
σαπῆσι ἀμῶσις ἰλυπῆσι καὶ ἰλυπῆσι
ἕ ἕ κῶσις λύπη μῶσις καὶ ἰλυπῆσι.

11 Ἰδὲ γδ' αὐτὸ τῶ τὸ ἕ Θεῷ λυ-
πησῶσι ὑμᾶς, πύσῃ καὶ ἰλυπῆσι
ὑμῶν σὺσθῶσι; ἀλλὰ ὄρα κλήσε, ἀλλὰ
ἀγαθῶσι, ἀλλὰ φόβω, ἀλλὰ ἰπ-
πύσῃσι, ἀλλὰ ζῆλος, ἀλλ' ἐμῶσις
ἕν πασὶ σὺσθῶσι ἰαυτὸς ἀγῶσι εἰ-
ναὶ ἐν τῷ πῶσι.

12 Ἄρα ἐ καὶ ἰλυπῆσι ὑμῶν, ἕ ἐ-
κῶσις ἕ ἀμῶσις, ἕ δὲ ἐκῶσις τῶ
ἀμῶσις ἕ ἀλλ' ἐκῶσις ἕ φανῶσι-
σῶσι τῶ σὺσθῶσι ἡμῶν τῶ ὑπὲρ ὑμῶν
σὺς ὑμᾶς, ἐν ὄρα κλήσε Θεῷ.

13 Διὰ τῶ τῶ ὄρα κλήσε ἐπὶ τῇ
πυρσίαι ὑμῶν ὄρα κλήσε μῶσις
ζῆλος ἰλυπῆσι ἐπὶ τῇ χαρῆ Τίτῃ, ὅτι
ἀγαθῶσι τῶ πύσῃ αὐτῷ ἀπὸ πᾶ-
σι ὑμῶν.

14 Ὅτι ἐπὶ αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν κῶσις
καὶ ἰλυπῆσι, ἕ κῶσις ἰλυπῆσι ἀλλ' ὡς πᾶσι
ἐν ἀμῶσις ἰλυπῆσι ὑμῶν, ἕ τῶ καὶ
ἡ καὶ ἰλυπῆσι ἡμῶν ἡ ἐπὶ Τίτῃ, ἀμῶσις
ἰλυπῆσι.

15 Καὶ τὰ σὺσθῶσι αὐτῷ ὄρα κλήσε
εἰς ὑμᾶς ἔστι, ἀγαθῶσι καὶ
τῶ πᾶσι ὑμῶν ὄρα κλήσε ὡς μῶσις
καὶ τῶσις ἰλυπῆσι αὐτῶν.

16 Χαίρω οὖν ὅτι ἐν πᾶσι ἡμῶν ἐν
ὑμῶν.

Κεφ. η'. 8.

Γνωρίζομαι ἕ ὑμῶν, ἀμῶσις, τῶ καὶ
ἐκῶσις Θεῷ πᾶσι δὲ μῶσις ἐν ταῖς
ἐκῶσις τῶ Μακεδοῖαι.

2 Ὅτι ἐν πολλῇ δεικῆ θλίψῆσι ἡ
ὄρα κλήσε τῶ χαρῆ αὐτῶν, καὶ ἡ καὶ
βάθῃσι πᾶσι αὐτῶν ἰπρῶσι
εἰς τῶ πᾶσι τῶ ἀμῶσις αὐτῶν.

3 Ὅτι ἕ δὲ αμῶσις (μαρτυρῶ) καὶ ὑπὲρ
δύναμις αὐθαίρεσι.

4 Μῶσις πολλῆσι ὄρα κλήσε δὲ
μῶσις ἡμῶν, πᾶσι χαρῆ καὶ τῶ κῶσις
διακῶσις τῶ εἰς ἡμῶν ἀμῶσις, δὲ αμῶσις ἡμῶν.

5 Καὶ ἕ κῶσις ἡμῶν ἰλυπῆσι, ἀλλ' ἰλυ-
τῶσις

τὰς ἰδωκῶν παρῶν τῶν Κυρίῳ καὶ ἡμῖν.
Δὲ ἡλήματι Θεοῦ

6 Εἰς τὸ πῶς χαλίσαι ἡμῶς Τίτου,
ἕκαστος ὡς ἐν ἡρέσῳ, ἕτω καὶ ἰπιπ-
λίῃ ἕως ὑμῶν καὶ τῶν χείρι τῶν τῶν.

7 Ἀλλ' ὡς περὶ ἐν παντὶ ἀείας δόξει,
πίστ', καὶ λόγῳ, καὶ γνώσει, καὶ πάτη ἀσθεῖ,
καὶ τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν ἀγάπῃ, ἵνα, ἐν
ταύτῃ τῇ χάριτι ἀείας δόξητι.

8 Οὐ καὶ ἰπιπλάτω δέξω, ἀλλὰ Δὲ τ'
ἰτίρῳ ἀσθεῖς, καὶ τὸ τ' ἡμιτέρας ἀγά-
πης γνώσει δεικνύει.

9 Γνώσειτε γὰρ τῶν χείρι Θεοῦ Κυρίῳ
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι δι' ὑμῶν ἰπιπ-
λάτω, πλῆθος ὡς ἵνα ὑμῖν τῇ ἐκείνῃ
πλωχία πλετήσῃ.

10 Καὶ γνώσει ἐν ταύτῃ διδουμι
τῶν γὰρ ὑμῖν συμφέρει, οἷσις ἔμῳι
τὸ ποιῆσαι, ἀλλὰ καὶ τὸ ἡλίε ἀσθεῖ-
ξοσε δὲ πύρσι.

11 Νωτὶ καὶ τὸ ποιῆσαι ἰπιπλάτωι
ὅπως κατὰ τῆς ἀσθεῖας Θεοῦ ἡλίε, ἕτω
καὶ τὸ ἰπιπλάτω ἐν Θεῷ ἔχη.

12 Εἰ γὰρ ἡ ἀσθεῖα ἀσθεῖς, κατὰ ἱσθ
ἔχη ἕως ἀσθεῖ δέξω, ἕκαστος ἐκ ἑαυ-
τοῦ.

13 Οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἀνίστα, ὑμῖν δὲ
θλίψις ἀλλ' ἐξ ἰσότητος, ἐν τῷ νῶ
καρδίῃ τῶν ὑμῶν ἀείας δόμῃ ἐς τὸ ἐκεί-
νω ὑστέρημα.

14 ἵνα καὶ τὸ ἐκείνω ἀείας δόμῃ ἡλίε
ἐς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα, ὅπως ἡλίε ἰσότης.

15 Κατὰ γέροντα. Ὁ τὸ πολὺ, ἕκ ἑ-
πλοίασιν καὶ ὁ τὸ ἀλλήλων, ἕκ ἡλαπίησιν.

16 Χάρις καὶ τῷ Θεῷ τῷ διδόντι καὶ αὐτῷ
ἀσθεῖν ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου.

17 Ὅτι τῶν μὲν πῶς ἐκλήσιν ἰδίε ἀσθεῖ
ἀσθεῖ ὅπως καὶ ὑμῶν, αὐθιμίσις
ἰδίε ἀσθεῖ ὑμῶν.

18 Σιωπήματι καὶ μετ' αὐτῶν τ'
ἀδελφῶν ἕ ὅ ἕπαντι ἐν τῷ ἀντιλίε
Δὲ πῶσις τ' ἐκλήσιν.

19 (Οὐ μῶσις), ἀλλὰ καὶ χηροῦσι θείε

ὑμῶν τ' ἐκλήσιν ἀντιλίε τ' ἡμῶν,
ὡς τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ ἀσθεῖ μῶσι
ὑμῶν ὡς τῶν αὐτῶν Θεοῦ Κυρίῳ
δέξω καὶ ἀσθεῖ ὑμῶν)

20 Στεπρόμοι τῶν, μή τις ἡμῶς
μωμῆσι) ἐν τῇ ἀσθεῖ ταύτῃ τῇ
ἀσθεῖ μῶσι ὑμῶν.

21 Προσέμοι κατὰ ἔμῳι ἐσθιμίσις
Κυρίῳ, ἀλλὰ καὶ ἐσθιμίσις ἀνθρώποις.

22 Σιωπήματι καὶ μῶσι ἐν αὐτοῖς τ' ἔ-
δελφῶν ἡμῶν, ὅτι ἰδίε μῶσι ἐν πολ-
λοῖς πλοίασι ἀσθεῖ ὡς, νῶσι δὲ
πολὺ ἀσθεῖτερον, πεποιθήσι πλοία
τῇ ἕως ὑμῶν.

23 Εἶτι ὑμῶν Τίτου, χηροῦσι ἕμῳι καὶ
ἕως ὑμῶν: σιωπήματι: ἕτι ἀδελφῶν ἡμῶν,
ἀπὸ τοῦ ἐκλήσιν, δέξω Χριστοῦ.

24 Τῶν οὐ ἰδίε τ' ἀγάπης ὑμῶν,
ἐ ἡμῶν καυχῆσις ὑμῶν, ἕως αὐτῶν
ἰδίε ἀσθεῖ, ἐ ἐς πῶσις τ' ἐκλήσιν.

Κεφ. 9. 9.

Περὶ μὲν γὰρ τ' ἀσθεῖας τ' ἕως τῶν
ἀγῶν ἀείας δόμῳ ἵτι τὸ χεῖρι ὑμῶν.

2 Ὅτι γὰρ τ' ἀσθεῖας ὑμῶν, ὑμῶν
ὑμῶν καυχῆσι Μακεδόντι, ἐπὶ
ἀσθεῖ παρὶς δέξω δὲ πύρσι: ἐ ἕ
ἕ ὑμῶν ἐπὶ ἡλίε τῶν πλοίας.

3 Ἐπιμῶσι καὶ τῶν ἀδελφῶν ἵνα μὴ τὸ
καυχῆσι ἡμῶν τὸ ὑμῶν κενωθῇ ἐν
τῷ μῶσι τῶν ἵα (κατὰ ἕλεσι) πα-
ρὶς ἀσθεῖ ἡμῶν.

4 Μή τις ἵαν ἕλεσι ὡς ἡμῶν Μακε-
δόσι, καὶ ἕλεσι ὑμῶν ἀπαρὸς ἀσθεῖ-
σις, κατὰ ἡμῶν ἡμῶν (ἵνα μὴ ἕ-
λεσι ὑμῶν) ἐν τῇ ἀσθεῖ ταύτῃ τ'
καυχῆσις.

5 Ἀναμῶσι ἐν ἡμῶν πῶσις ἀσθεῖ
ἕλεσι τῶν ἀδελφῶν, ἵνα πῶσις ἡμῶν
ὑμῶν, καὶ ἀσθεῖ ἡμῶν τ' ἀσθεῖ ἡμῶν
κατὰ ἡμῶν ἀσθεῖ ὑμῶν, ταύτῃ ἐ-
πὶ ἡμῶν ἵασι ἕλεσι ὡς ἀσθεῖ, ἐ μὴ
ἕλεσι: πλοίας ἡμῶν.

ἀποστρέψαι ἡμῶν, ἐλπίζω δὲ ἔχουσιν, αὐξανομένης τῆς πίστεως ὑμῶν, ἐν ἡμῖν μεγαλωθέντων καὶ τῆς κατόπιν ἡμῶν εἰς ὠφελείαν.

16 Εἰς τὰ ὑπερέκιστα ὑμῶν ἀγγελισσαχ' ὅσα ἐν ἀποστρέψαι καὶ εἰς τὰ ἴτοιμα καυχισσαχ'.

17 Ὁ ὃ καυχίμω, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω.

18 Οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν σιωπῶν, ἐκείνός ἐστι δόκιμος, ἀλλ' ὃν ὁ Κύριος σιωπήσῃ.

Κιφ. ια'. 11.

Ὁ Φίλος ἠείχεσθε μὴ μικροῦ καὶ ἀφροσύνης· ἀλλὰ ἐάντιχεσθε μὴ.

2 Ζηλώ γὰρ ὑμᾶς οἱ εὖ ζήλω. ἡμεροσάμην γὰρ ὑμᾶς ἐν ἀνδρὶ παρητίον ἀγνώστῳ ἔρασθησιν, τῷ Χριστῷ.

3 Φοβῶμαι ὃ μὴ πως ὡς ὁ ὄφεις εὖ ἀν ἐξηπάτησιν ἐν τῇ πονηρίᾳ αὐτῆς, ἔτω φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν, ἀπὸ τῆς ἀπολομένης τῆς εἰς τὸ Χριστόν.

4 Εἰ μὲν γὰρ ὁ ἰσχυρῶν ἀποκρίσῃ κηρύσσῃ ὅτι ὅσα ἐκ κηρύσσῃ, ἢ πρὸς ἴππον λαμβάνει ὅσα ἐλάθει, ἢ ἀναγέλιον ἔπρον ὅσα ἐδέξασθε, κελεύς ἠείχεσθε.

5 Λογίζομαι γὰρ μηδὲν ὑπερηκίνα τῆ ὑπὲρ λίαν ἀποστόλων.

6 Εἰ ὃ ἐιδώτης τῷ λόγῳ, ἀλλ' ἐ τῇ γνώσει· ἀλλ' ἐν παντὶ φανερωθῆσιν ἐν πῶσιν εἰς ὑμᾶς.

7 Ἢ ἀμαρτῶν ἐποίησα, ἢ ἐμαυτῶν ταπεινῶν ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε; ὅτι δωρεὰν τὸ εὖ οἱ εὖ ἀναγέλιον ἀγγελισσαμὲν ὑμῖν;

8 Ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύλησα, λαβῶν ὀψώνιοι, πρὸς τὴν ὑμῶν ἀφροσύνην. Ἐ παρὼν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑπερηκίνα, ἢ κατενάρκησα ὑμῶν.

9 Τὸ γὰρ ὑπερηκίνα με εὐσεβαντιωλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ ἐλθόντες ἀπὸ Μακεδονίας· ἐ ἐν παντὶ ἀβαρῆ ὑμῖν ἢ ἐμαυτῶν ἐτήρησα

10 Ἐπὶ ἀλήθεια Χριστῷ ἐ ἐμοί, ὅτι ἢ καύχησις αὐτῆς ἐ φραγήσῃ) εἰς ἐμὲ ἐν τοῖς κλήμασι τῆς Ἀχίνας.

11 Διαλί, ὅτι ἐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς; Ὁ Θεὸς οἶδεν.

12 Ὁ ὃ ποιῶ, καὶ ποιήσω, ἵνα ἐκρήσῃ τὴν ἀφορμὴν τῆς θελότων ἀφορμῶν, ἵνα ἐν ὃ καυχῶν), ἀρεθῶσι κατὰ καὶ ἡμεῖς.

13 Οἱ γὰρ τοῖς τοῖς ψάλλαστολοι, ἐρζάται δέλοιοι, μετὰ κηρύσσῃ εἰς ἀποστόλους Χριστῶ.

14 Καὶ ἐ φραγήσῃ) αὐτὸς γὰρ ὁ Σαβῶν μετὰ κηρύσσῃ εἰς ἀγέλιον φώσ.

15 Οὐ μὲν γὰρ ἢ καὶ οἱ ἀφρονοὶ αὐτῶ μετὰ κηρύσσῃ) ὡς ἀφρονοὶ ἀφροσύνης) ὡς τὸ πᾶν) ἐμὴ καὶ τὰ ἐρζα αὐτῶν.

16 Πάλιν λέγω, μὴ τις με δέξῃ ἀφρονα εἶνα) ἐ ὃ μὴ γὰρ. καὶ ὡς ἀφρονα δέξασθε μὴ; ἵνα μικροῦ καὶ καὶ καυχίμω.

17 Ὁ λαλῶ, ἢ λαλῶ καὶ Κύριοι, ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροσύνη, ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τῆς καυχίμω.

18 Ἐπὶ πολλοὶ καυχῶνται καὶ τὴν σάρα, κατὰ καυχίμω.

19 Ἢ δῶς γὰρ ἀνίχεσθε τῆ ἀφροσύνη, φρονοῖσιν ὅτις.

20 Κρίχεσθε γὰρ, εἴ τις ὑμῶν κατεδολοῖ, εἴ τις κατεδίφ, εἴ τις λαμβάνει, εἴ τις ἰπαρῆ), εἴ τις ὑμῶν εἰς ἐπίστασι δέξῃ.

21 Κατὰ ἀπειαν λέγω, ὡς ὅτι ἡμεῖς ἠσθησῃσιν) ἐν ὃ δὲ) ἀσ) τις τολμᾷ, (ἐν ἀφροσύνη λέγω) τολμᾷ κατὰ.

22 Εὐσεβοῖσιν) εἰσιν; κατὰ. Ἰσραηλῆται) εἰσιν; κατὰ. ἀίρμα) Ἀφροσύνη) εἰσιν; κατὰ.

23 Διάνχοι Χριστῶ) εἰσιν; (ἐφραγήσῃ) ὡς ὅτι ἐμὴ ἐν κήποις ἀφροσύνης, ἐν πηγάσιν ὑπερβαλλόντως,

ἐν φυλακῆς πλειοψηφίας, ἐν ἡμέ-
ταις πλείαις.

24 Ἰπὸ ἰηδοῶν πνύμαις προσεφ-
θη· ἄρα ἄρα μίαν ἔλαβον.

25 Τρεῖς ἴσραὴλ οἰδοῦν, ἀπαξ ἰλι-
θωδῶν, πρὶς ἐνωμίαντα, εὐχρημέτοι
ἐν τῷ βυθῷ πεποιήκα.

26 Οὐδὲ πλείαις πλάκας, κινδύοις
πλάκων, κινδύοις ληστῶν, κινδύοις ἐκ
θῆρας, κινδύοις ἐξ ἐθῶν, κινδύοις ἐν
πόλῃ, κινδύοις ἐν ἐρημίᾳ, κινδύοις
ἐν θαλάσῃ, κινδύοις ἐν ψάδαδὲ λ-
φοῖς.

27 Ἐν κήποις κὲ μύθω, ἐν ἀχυρναῖς
πλάκας, ἐν λιμῷ ἔδιδυ, ἐν κησῆαις
πλάκας, ἐν ψυχῇ ἔζυμότην.

28 Χερεῖς τῆ παρικτις, ἢ ἱπποῦσαις
μὴ ἢ καὶ ἡμέραι, ἢ μίεσμα πασῶν
τῶν ἐκκλησιῶν.

29 Τίς ἀδιεῖ, καὶ οὐκ ἀδιεῖ· τίς
σκαδαλίξῃ, καὶ οὐκ οὐκ πυρῆμα;

30 Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆ ἀδιεῖας
μὴ καυχῆσθαι.

31 Ο ἰός καὶ πατὴρ τῆ Κυρεῖ ἡμῶν
ἴησθ Χερσὺ οἶδεν, ὁ ὧν ἀλογοῦς εἰς
τὴς αἰῶνας, ὅπ ἔψαδὸ μω.

32 Εἰ Δαμασκὸς ὁ ἐθάρχεις Ἀρίτα τῆ
βασιλείας ἱφρῆς τῆ Δαμασκῶν πῶ-
λον, πᾶσαι μὴ ἦλιν.

33 Καὶ ἀφ᾽ ἡμεῶν ἐν σπυραῖν ἰχα-
λαδῶν ἀφ᾽ ἐτήχως, καὶ ἐξίφυγον τὰς
χέρας αὐτῶ.

Κιφ. β'. 12.

Καυχῆσθαι δὲ ἢ συμφίξῃ μοι. ἰλο-
σμοῖ γὰρ εἰς ἰσραήλ καὶ ἀποκαλύ-
ψις Κυρεῖ.

2 Οἶδα ἀνθρώποι ἐν Χριστῷ ἐπὶ τῶν
δικαιωμάτων (εἶπε ἐν σῶματι, οὐκ οἶ-
δα· εἶπε ἐκ τῶν τῶ σῶματι, οὐκ οἶδα·
ὁ ἰός οἶδεν), ἀρκαζῶντι τῶ τοῦτο ἕως
τρίτη ἕρασι.

3 Καὶ οἶδα τῶ τοῦτο ἀνθρώποι, (εἶπε

ἐν σῶματι, εἶπε ἐκ τῶ τῶ σῶματι, οὐκ
οἶδα· ὁ ἰός οἶδεν)

4 Ὅπ ἡρπύγη εἰς τῶ ἀφ᾽ ἡμῶν, καὶ
ἦεν (ἐν ἀρρητῶ ῥήματι, ἢ ἐκ ἐξ ἄν-
θρώπων ἀλλήλων).

5 Ἰπὴρ τῶ τοῦτο καυχῆσθαι ἕως τῶ
ἡμῶν ἢ καυχῆσθαι, εἰ μὴ ἐν ταῖς
ἀδιεῖαις μὴ.

6 Ἐὰν γὰρ ἡλίθω καυχῆσθαι, οὐκ
ἴσμοῖ ἀφ᾽ ἡμῶν ἀλλ᾽ ἔσαν γὰρ ἱερῶ. φή-
δομοῖ, μὴ πρὶς ἐμὲ λογιῶν) ἕως τῶ
βλίπῃ μοι, ἢ ἀκῆ πρὶς ἐξ ἡμῶν.

7 Καὶ τῶ ἕως τῶ ἀποκαλύψω
ἵνα μὴ ἕως τῶ ἀφ᾽ ἡμῶν ἢ ἕως τῶ μοι σκό-
λοψ τῶ παρῆ, ἀφ᾽ ἡμῶν Σαπῶν, ἵνα μὴ
καλαφίξῃ, ἵνα μὴ ἕως τῶ ἀφ᾽ ἡμῶν.

8 Ἰπὴρ τῶ τῶ τῶ τῶ Κυρεῖ παρῆ-
λιστα, ἵνα ἀποτῆ ἢ τῶ ἡμῶν.

9 Καὶ εἰρήκῃ μοι· Ἀρκῆ σοι ἢ χέρας
μὴ ἢ γὰρ διώμας μὴ ἐν ἀδιεῖαις
πλήθῃται. Ἰδῆσαι ἢ ἡμῶν καυχῆσθαι
ἐν ταῖς ἀδιεῖαις μὴ, ἵνα ἰσποκη-
νῶσθ ἐπὶ ἐμὲ ἢ διώμας τῶ Χερσῶν.

10 Διδ δὲ δὲ δὲ ἐν ἀδιεῖαις ἐν ὑρε-
σι, ἐν ἀνὰ καίς, ἐν διωμῶν, ἐν σπο-
χουλαῖς ἕως Χερσῶ. ὅταν γὰρ ἀδι-
εῖ, τότε διωμῶν εἰμι.

11 Γίγνηται ἀφ᾽ ἡμῶν καυχῆσθαι· ἡμῶν
μὴ ἡσασθῶσιν· ἰγὼ γὰρ ἀφ᾽ ἡμῶν ὑφ'
ἡμῶν σκωῖσθαι· ἕδδεν γὰρ ἕως τῶ
τῶ ἕως τῶ λῆσθ ἀποτῶν, εἰ καὶ ἕδδεν
εἰμι.

12 Τὰ μὴ σκῶσθαι τῶ ἀποτῶν ἡσασθῶ-
ροῖσθ ἐν ἡμῶν ἐν πάσῃ ἕως τῶ, ἐν σ-
μῶν καὶ τῶ σκῶσθ καὶ διώμας π.

13 Τί γὰρ εἰσὶ ὁ ἡτῆρται ἕως τῶ
λοισῶν ἐκκλησίας, ἢ μὴ ὅπ αὐτὸς ἰγὼ ἢ
καὶ ἡσασθῶ ἡμῶν; Καρῶσθ μοι τῶ
ἀδιεῖαις ταῦτων.

14 Ἰδῆν, τῶ τῶ τῶ τῶ ἡμῶν ἡσασθ
ἡμῶν, ἢ ἢ καὶ ἡσασθῶ ἡμῶν, ἢ γὰρ ζῆτῶ
τὰ ἡμῶν, ἀλλ' ἡμῶν. ἢ γὰρ ἀφ᾽ ἡμῶν τῶ
τίκτω

πίετα τοῖς ἡσυχίοις ἡσυχάζετε, ἀλλ' οἱ
 ἡσυχίοις τῶν πικροῦς.

15 Ἐγὼ ὃ ἠόμισα διωπαρήσω καὶ σὺ δὲ
 παινήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· ἐν
 καὶ ἀποστολίως ὑμᾶς ἀγαπῶν, ἥτις
 ἀγαπῶμαι.

16 Ἐγὼ δὲ, ἐγὼ ἔχει βάρησα ὑμᾶς
 ἀλλ' ὑπάρχων πτωχὸς, ἄλλω ὑμᾶς
 ἔλαβον.

17 Μὴ πᾶσι ἀπίσταλκα πρὸς ὑμᾶς,
 δι' αὐτῶν ὑπεριεβίησα ὑμᾶς;

18 Παρεκάλισα Τίτον, ἔστω ἀπί-
 σταλκα τὸν ἀδελφόν· μή τι ὑπεριεβίησιν
 ὑμᾶς Τίτος; ἢ τὸ αὐτὸ πνύματι
 ἀπειπαλήσομαι; ἢ τοῖς αὐτοῖς ἴχνησι;

19 Πάλιν δεκίτε ὅτι ὑμῖν δόλογοῦ-
 μεθα; καπνώποιοι εἰς Θεῶν, ἐν Χρυσῶ
 λαλῶμεν· τὰ δὲ πάντα ἀγαπῶν, ὑπερ-
 τῶ ὑμῶν οἰκοδομῆς.

20 Φοβῶμαι γὰρ, μή πως ἐλθῶν
 ἔχῃ οἷος θύλω ὑμᾶς, καὶ γὰρ ὁ-
 ρῶ ὑμῖν οἶον ἔχειν· μή πως ἔρξῃ,
 ζῆλοι, θυμοί, ἐριθείαι, καὶ ἀλαλία,
 ψιθυρισμοί, φυσιώσεις, ἀκαταστασία.

21 Μὴ πάλιν ἐλθῶντα με ταπεινώσῃ ὁ
 Θεὸς με πρὸς ὑμᾶς, καὶ πηγήσω πολλὰς
 τῶν ἁμαρτημάτων, καὶ μὴ μετανοή-
 σάντων ἐπὶ τῇ ἀκαταστασίᾳ καὶ πορείᾳ
 καὶ ἀσπλαγξίᾳ ἢ ἰσχυραῶν.

Κεφ. ιγ. 13.

Τρίτον τῷ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς, ἐπὶ
 τῷ καί τῷ δύο μαρτύρων καὶ τριῶν
 μαρτύρων πᾶν ῥῆμα.

2 Προείρηκα καὶ ἀπολύω ὡς παρὸν τὸ
 δώπερον, ἔστω ἡμῶν χρέω τοῖς ἁμαρ-
 τηματικῶσι ἔστω τοῖς λοιποῖς πᾶσι, ὅτι
 ἐγὼ ἔλθω εἰς τὸ πάλιν, ἢ φείσομαι.

3 Ἐπὶ δοκιμῶν ζῆτετε εἰ ἐν ἡμῶν
 λαλῶντες· Χρυσῶ, ὅς ἐστι ὑμᾶς ἀπὸ
 ἀδελφῶν, ἀλλὰ διωαίεσιν ἐν ὑμῖν.

4 Καὶ γὰρ ἐν ἡσυχίᾳ ἐξ ἀδελφείας,
 ἀλλὰ ζῆ ἐν διωάμεως Θεῶν. Ἐγὼ καὶ
 ἡμεῖς ἀδελφῶν ἐν αὐτῶν, ἀλλὰ ζῆσομεθα
 σὺ αὐτῶν ἐν διωάμεως Θεῶν εἰς ὑμᾶς.

5 Ἐαυτὸς πηρῶν ἐστὶ ἐν τῇ πίστι,
 ἐαυτὸς δοκιμάζει. ἢ οὐκ ἐπιχρῶσθε
 ἐαυτὸς, ὅτι ἡμεῖς Χριστὸς ἐν ὑμῖν ἐστι; εἰ
 μὴ πᾶσι δοκιμοί ἐσθε.

6 Ἐλπίσω ὅτι ὅτι γινώσθε ὅτι ἡμεῖς ἔκ
 ἐσθ' ἀδοκιμοί.

7 Ἐυχόμεθα ὡς τῶ Θεῶν μὴ ποιῶσα
 ὑμᾶς κακῶν μηδὲν· ἔχῃ ἡμεῖς δοκι-
 μοί φανώμεθα, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν
 ποιῆτε, ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδοκιμοί ὄμεθα.

8 Οὐ γὰρ διωάμεθα τὰ κατὰ τὴν ἀληθείαν,
 ἀλλ' ὑπερτῶ ἀληθείας.

9 Χαίρομεν γὰρ ὅτι ὅτι ἡμεῖς ἀδελφῶν
 ὑμεῖς ἐν διωατοῖς ἔσθε. τῶν ὃ καὶ
 μετὰ, πλὴν ὑμῶν κατὰ ἔσθε.

10 Διὰ τῶν ταῦτα ἀπὸν γράφω, ἵνα
 παρὸν μὴ ληθῶμεν χρεῖται, καὶ τῶ
 ἐξῆς κατὰ ἔδωκε ἡμῶν Κύριος εἰς οἰ-
 κοδομῶν, καὶ οὐκ εἰς κενάριον.

11 Λοιπὸν, ἀδελφοί, χαίρειτε, καὶ ἀγα-
 πίζετε, ὡς καλῶν τὸ αὐτὸ φρο-
 νεῖτε, εἰρήνην καὶ ἡμῶν καὶ ὁ Θεὸς τῶ ἀγάπης
 καὶ εἰρήνης ἔστω μετὰ ὑμῶν.

12 Ἀποστάσει ἀπὸν ἐν ἀγίῳ
 Φιλιπποῦ· ἀποστάσει ὑμᾶς οἱ ἀγνοοῦν
 πάντες.

13 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ
 ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ
 ἀγίου πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν.
 Ἀμήν.

Πρὸς Κορινθίους δευτέρας ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππου τῆ Μακεδονίας,
 ἀπὸ Τίτου καὶ Λουκᾶ.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἡ πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολή.

Κεφ. α'. I.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος (ὅσον ἀπ' ἀνθρώπων, ἔδιδε δι' ἀνθρώπων, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐξείρεσθαι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν)

2 Καὶ οἰσω ἰμοὶ πάντες ἀδελφοί, τῆς ἐκκλησίας τῆς Γαλατίας.

3 Χάρις ὑμῖν καὶ ἐλεῶν ἀπὸ τοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Τὸ δόξαι ἰαυτὸν ὑπερὶ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, ὅπως ἐξέλη) ἡμᾶς ἐκ τῶν σῶτων αἰῶν πενήθῃ, καὶ τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς ἡμῶν.

5 Ἡ δόξα εἰς τὸν αἰῶνα τῶν αἰώνων. ἀμήν.

6 Θαυμάζω ὅτι ἔτι περὶ τῆς μετὰ τῆς θείας ἀποστολῆς ἡμῶν ἐκ χάριτος ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἔπρον διαβόλιον.

7 Ὅσον ἴσως ἄλλο· εἰ μὴ πῖς ἔπεισεν οἱ περὶ τοῦ αἰῶνος ἡμῶν, καὶ θέλοντες μετὰ τῆς ψαυτῆς τοῦ διαβόλιου τοῦ Χριστοῦ.

8 Ἀλλὰ καὶ ἰαυτὸν ἡμεῖς ἡ ἀγγελία ἐξ ἡμεῶν διαβόλιον) ὑμῖν παρ' ὁ σὺν ἡλιουσιμαίτη ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω.

9 Ὡς περὶ τῆς ἀγγελίας, καὶ ἔπει πάλυ λίζω, εἰ πῖς ὑμᾶς διαβόλιον) παρ' ὁ περιλάβει, ἀνάθεμα ἔστω.

10 Ἀρτε ἡδὲ ἀνθρώπους πέπεισεν τὸ θεῖον; ἰζήτω ἀνθρώποις ἡρεσκον; εἰ ἡδὲ ἔπει ἀνθρώποις ἡρεσκον, Χριστὸς δὲ ἄλλο ὅσον αὐτῶν ἡμῶν.

11 Γνωρίζω ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ διαβόλιον τὸ διαβόλιον ἰαυτὸν ἡμᾶς, ὅτι ὅσον ἔστι καὶ ἀνθρώπων.

1: Οὐδὲ ἡδὲ ἰαυτὸν ἀνθρώπων παρ-

ἴλαβον αὐτὸ, ἔτι ἰδιόχθιν· ἀλλὰ διὰ τοῦ ἀποστόλου ἰησοῦ Χριστοῦ.

13 Ἡκούσατε ἡδὲ ἔμελλεν ἀναστροφῆς ποιεῖν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, ὅτι καὶ ὑπερβολῶν ἰδιόχθιν τὸ ἐκκλησιᾶν τοῦ θεοῦ, ἐκ ἰπὸς ἔθιν αὐτῶν.

14 Καὶ περὶ τῆς ἐκκλησίας ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὑπερπολὺς συνηλικιῶν ἐν τῇ ἡμεῖς, ὡς ἰσοτότερος ζηλωτῆς ὑπερῆρξεν τῶν πατρικῶν μετὰ τῶν ἀποστόλων.

15 Ὅτι διὰ τὸ δόξασεν ὁ θεὸς ὁ ἀφορίστας μετὰ τῆς ἐκκλησίας ἡμεῶν, καὶ καλίστας διὰ τῆς χάριτος αὐτῶν.

16 Ἀποκελύψω τὸν ἵππον αὐτῶν ἐν ἰμοί, ἰαυτὸν διαβόλιον αὐτῶν ἐν τοῖς ἰθυσί, ἀλλ' ἔτι περὶ τῆς μετὰ τῆς σαρκὸς καὶ αἰματός.

17 Οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς ἱεροσόλυμα ὡς τὸν περὶ ἡμῶν ἀποστόλους· ἀλλ' ἀπῆλθον εἰς Ἀρσβίαν, καὶ πάλυ ὑπερῆρξα εἰς Δαμασκόν.

18 Ἐπέπει μὲν ἔτι τρία ἀνῆλθον εἰς ἱεροσόλυμα ἰσοτόσημ Πίτρον· καὶ ἰπῶντα ὡς αὐτὸν ἡμεῖς δεκαπέντε.

19 Ἐπερὶ τῶν ἀποστόλων ὅσον αἰδῶν καὶ ἰακωβον τῶν ἀδελφῶν τοῦ Κυρίου.

20 Ἀλλ' ἡμεῖς ὑμῖν, ἰδὲ ἐν ὅποιον τοῦ θεοῦ, ὅτι ἐκ τῆς ψεύδομα.

21 Ἐπέπει ἦλθον εἰς τὴν κλίμα τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας.

22 Ἰαυτὸν ἡμεῖς ἀγνωστῶν τῶν ἀποστόλων τῆς Ἰουδαίας τῆς ἐν Χριστῷ.

23 Μόνον διὰ τὸ ἀκούσις ἡμεῶν· ὅτι ὁ δόκων ἡμᾶς ποῖς, τῶν διαβόλιον ἔπει

12 Ἐξ ἔργων νόμου τὸ πνεῦμα ἐλάβετε, ἢ
ἐξ ἀρκῆς πίστεως;

3 Οὕτως ἀιόηθι ἔστε; σὰρξ ἁμῶν
πρόσωπον, τὸ σαρκὶ ἐπιτηλείου;

4 Τὸ σῶμα ἐπιτίθει ἑκῆ; εἴ γε καὶ
ἐκῆ.

5 Ὁ οὐὲ ἐπιχρησῶν ὑμῖν τὸ πνεῦμα,
καὶ σὺν ἔργων διωκόμεν ἐσὶ ὑμῖν, ἐξ ἔργων
νόμου ἢ ἐξ ἀρκῆς πίστεως;

6 Κατὰ τὸ ἄρθε ἄμ ἐπίσω πρὸ Θεοῦ,
καὶ ἰλοχίθη αὐτῷ ἐν δικαιοσύνῃ.

7 Γινώσκετε ἄρα ὅτι οἱ ἐκ πίστεως,
ὑποίεσι ἔσονται ἄρθε ἄμ.

8 Προϊδέσθε ἢ ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως
δικαιοῖ τὸ ἴθνη ὁ Θεός, ὡς ὁ κηλι-
σθε τῷ ἄρθε ἄμ. Ὅτι ἀλόγησον
ἔστι πᾶν τὸ ἐπὶ ἴθνη.

9 Ὡς οἱ ἐκ πίστεως, ἐλόγησεν οὐ
τῷ πρὸ Θεοῦ ἄρθε ἄμ.

10 Ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσιν, ὑπὸ
κατάρα ἐσὶ. γὰρ πᾶσι γὰρ ἔπι-
κατάρα ἐστὶ πᾶς ὁ σὰρξ ἁμῶν ἐπὶ πᾶσι
τοῖς γράμμασι ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νό-
μου, ἃ ποιῆσιν αὐτῶν.

11 Ὅτι ἐκ νόμου ἔδεται δικαιοσύνη
ἡμεῖς τῷ Θεῷ, ὅτι οἱ δικαιοῦνται
ἐκ πίστεως ζῆσι.

12 Ὁ δὲ νόμος σὰρξ ἐστὶ ἐκ πίστεως
ἀλλ' ὁ ποιήσας αὐτὴ ἀνθρώπου, ζῆ-
σεται ἐν αὐτοῖς.

13 Χρεῖς ἡμεῖς ἐξηγάσθη ἐκ τῆ κα-
τάρα τοῦ νόμου, γὰρ ἁμῶν ὑπὲρ ἡμῶν
κατάρα. γὰρ πᾶσι γὰρ ἔπι-
κατάρα ἐστὶ ἐκ τῶν ἁμῶν ἐπὶ ἔσθλη.

14 ἵνα ἐκ τῶν ἁμῶν ἡ ἀλογία τοῦ ἄ-
βραμ γῆται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα
τῷ ἐπιτηλείῳ τῷ πρόσωπον λάβω-
μεν ἄρθε τῆ πίστεως.

15 Ἀδελφοί, καὶ ἄνθρωποι λίγου ἄμως
ἀνθρώπου ἐκκυρωμένων ἀφ' ἡμεῶν ὑμῶν
ἄνθρωποι ἢ ἐπιτηλείῳ.

16 Τῷ ἄρθε ἄμ ἐρήθησεν ἀπὸ

ἀφ' ἡμεῶν, καὶ τῷ ἀπὸ τῶν ἁμῶν. ἢ
λίγου. Καὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ἁμῶν, ὡς ἐπὶ πολ-
λῶν, ἀλλ' ὡς ἐπὶ ἑνὸς. Καὶ τῷ ἀπὸ τῶν ἁμῶν
(καὶ, ὡς ἐστὶ Χριστός).

17 Τῷ ἄρθε τῷ λίγου, ἀφ' ἡμεῶν ὡς ἐπι-
κυρωμένων ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τῶν ἁμῶν, ὁ
μὲν ἔπι τῶν ἁμῶν καὶ τῶν ἁμῶν γὰρ
ὡς νόμος σὰρξ ἀκροῦ, ἐκ τῶν ἁμῶν ἁμῶν
τῶν ἐπιτηλείῳ.

18 Εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἡ κληρονομία, σὰρξ
ἔπι ἐκ τῶν ἁμῶν τῷ ἄρθε ἄμ δι-
ἐπιτηλείῳ κατὰ τῶν ἁμῶν.

19 Τί οὐὲ νόμος; τῶν ἁμῶν ἁμῶν
σὺν κατὰ τῶν ἁμῶν, ἄρθε ἄμ ἔπι
τὸ ἀπὸ τῶν ἁμῶν ἐπιτηλείῳ. ἀφ' ἡμεῶν δι-
ἐπιτηλείῳ, ἐκ τῶν ἁμῶν.

20 Ὁ ἄρθε τῷ μισίτης, ἐκ τῶν ἁμῶν ὁ δὲ
Θεός, ἐκ τῶν ἁμῶν.

21 Ὁ οὐὲ νόμος καὶ τῶν ἐπιτηλείῳ
τοῦ Θεοῦ; Μὴ γῆται ἐκ τῶν ἁμῶν
ὁ διωκόμενος ζωοποιῆσιν, ὅτι ἐκ τῶν ἁμῶν
ἐκ τῶν ἁμῶν ἡ δικαιοσύνη.

22 Ἀλλὰ σὺν κλησεν ἡ γραφὴ τῷ
πᾶν τὸ ὑπὸ ἁμαρτίας, ἵνα ἡ ἐπιτηλείῳ
ἐκ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ δεῖται τοῖς
πιστοῦσι.

23 Πρὸ τοῦ ἔπι τῶν ἁμῶν, ὑπὸ νόμον
ἐφρησόμεθα, σὺν κλησόμεθα ἐκ τῶν ἁμῶν
μίσσησιν πᾶσι ἀποκαλυφθήσεται.

24 Ὡς οἱ νόμος παιδαγωγὸς ἡμεῶν
γῆται ἐκ τῶν ἁμῶν, ἵνα ἐκ πίστεως δι-
καιοσύνῃ.

25 Ἐλθούσης ἢ τῆ πίστεως, σὰρξ ἐπὶ τῷ
παιδαγωγῷ ἐσθλη.

26 Πᾶντες γὰρ ὑποὶ Θεοῦ ἐστὶ ἀφ' ἡμεῶν
πίστεως ἐκ τῶν ἁμῶν Ἰησοῦ.

27 Ὅσοι γὰρ ἐκ τῶν ἁμῶν ἵνα ἀπὸ τῶν ἁμῶν,
Χριστὸν ἐκ τῶν ἁμῶν.

28 Οὐκ ἐκ τῶν ἁμῶν, ἢ δὲ ἔκ τῶν ἁμῶν
σὰρξ ἐκ τῶν ἁμῶν, ἢ δὲ ἐκ τῶν ἁμῶν. σὰρξ
ἐκ τῶν ἁμῶν καὶ ἔκ τῶν ἁμῶν. πᾶντες γὰρ ὑμεῖς ἐκ
ἐστὶ ἐκ τῶν ἁμῶν Ἰησοῦ.

30 Ἀλλὰ τί λίγα ἢ γραφή; Ἐκβαλε
ἢ παιδοσκεύη καὶ τὸ ὑμῶν αὐτῆς· ἢ γὰρ μὴ
κληρονομήσει ὁ υἱὸς τῆ παιδοσκεπῆς μὲν ἔστι
ὑμῶν τῆ ἐλευθερίας.

31 Ἄρα, ἀδελφοί, σὺν ἰσχυρῶν παιδο-
σκεπῆς πικρα, ἀλλὰ τῆ ἐλευθερίας.

Κεφ. ε'. 5.

Τῆ ἐλευθερία ὡς ἡ Χριστὸς ἡμῶς
ἠλευθέρωσε, σῆκίσι, καὶ μὴ πάλιν
ζυγαθὸν δουλείας εὐχρησθῆτε.

2 Ἰδοὺ, ἐγὼ Παῦλος λίγα ὑμῖν ὅτι
ἴαν ἀπειτήμησθε. Χριστὸς ὑμῶς ὑδὲν
ἠφιλήσθῃ.

3 Μαρίνομαθὸν δὲ πάλιν πατηθῆ-
σθῶν ἀπειτήμησθῶν, ὅτι ὀφθελίτης
ἴστιν ὄλον τῆ νόμου ποιήσασθαι.

4 Καθηγήθητι δὲ τῆ Χριστῶ οἵπνις
εὐ νόμου δικαιοσύνη, τῆ χάριτι ἐξέπι-
σταπτι.

5 Ἡμεῖς γὰρ πνόμεθα ἐκ πίστεως ἐλ-
πίδα δικαιοσύνης ἀπικειρόμεθα.

6 Ἐν γὰρ Χριστῶ ἰησοῦ ἔπι ἀπελευθέρω-
σθῆτε, ἔπι ἀκροουσία, ἀλλὰ πίστεις δι'
ἀγάπης εὐεργυμῆθη.

7 Ἐπίσχετι καλῶς πῆς ὑμῶς ἀνέκ-
ψετῆ ἀληθεία μὴ πείθεσθαι;

8 Ἡ πέτρωθῆ σὺν ἐκ τῆ καλῶν
ὑμῶς.

9 Μικροῦ ζύμη ὄλον τὸ φύραμα
ζυμῶν.

10 Ἐγὼ πῆπιθε εἰς ὑμῶς ἐν Κυρίῳ,
ὅτι ὑδὲν ἄλλο φρονησῆτε· ὅ γὰρ παρῶσαν
ὑμῶς βασιλεύσῃτε κελευσῶν, ὅσιν αὐτῆ.

11 Ἐγὼ γὰρ, ἀδελφοί, ἐκ ἀπελευθέρω-
σθῆτε, πῆ ἐπι δώρημα; ἄρα κλη-
ρονομαθῆτε τὸ σκάνδαλον τῆ σαυρῶν.

12 Ὅφειλοι καὶ δασκῶνται οἱ ἀνα-
σταλῆντες ὑμῶς.

13 Ὑμεῖς γὰρ ἐκ ἐλευθερίας ἐκλήθη-
τε, ἀδελφοί· μῶσιον μὴ τῆ ἐλευθερίαν
εἰς ἀφορμὴν τῆ σαρκῆ, ἀλλὰ εὐχρησθῆτε
ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις.

14 Ὅ γὰρ πᾶς νόμος ἐν ἐνὶ λόγῳ πλη-
ρῶνται, ἐν τῷ Ἀγαπήσθῆς τῶ πλησίου
ὡς ἑαυτῶν.

15 Εἰ γὰρ ἀλλήλους δέκνῃτε ἐκαστοδίει,
βλέπειτε μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλαβῆτε.

16 Λίγα δὲ πνόμεθα ἀπειτήμητι,
καὶ ἐπιθυμῶν σαρκῶς ἢ μὴ πλείσθῃ.

17 Ἡ γὰρ σάρξ ἐπιθυμῶν καὶ τῆ πνόμε-
σθῆς τὸ πνεῦμα καὶ τῆ σαρκῶς ταῦ-
τα γὰρ ἀνέκφῃται ἀλλήλοις, ἴνα μὴ ἂ ἀφ'
θῆλητε, ταῦτα ποιῆτε.

18 Εἰ γὰρ πνόμεθα ἀγαπῶν, σὺν ἴσθι
ὑπὸ νόμου.

19 Φανεροῦ δὲ ἴσθι τὰ ἔργα τῆ σαρκῶς
ἀπά ἴσθι, μοιχεία, πορνεία, ἀκαθαρ-
σίαι, ἀσέλγηαι,

20 Εἰδωλολατρεία, φαρμακεία,
ἔχθρη, ἔρις, ζῆλοι, θυμῶ, ἐριθείαι,
διχασαίαι, αἰρίσθαι,

21 Φθόνοι, φόνοι, μίθυ, κῶμῶ, καὶ
τὰ ὅμοια τῆτοις, ἃ ἀπεθῆν ὑμῖν,
καθῶς καὶ ἀπεθῆν, ὅτι οἱ τὰ τῶαυτα
πρῶσσοῖς βασιλείαν Θεοῦ ἢ κληρονο-
μήσῃσιν.

22 Ὅ γὰρ καρπὸς τῆ πνόμεθῆ, ἴσθι
ἀγάπη, χαρῶ, ἐριμῶ, μακροθυμία,
ρησῶτης, ἐκασθῶση, πίστεις, περῶ-
σθῆς, ἐγκρατεῖα.

23 Κατὰ τῆ τοῦτῶν σὺν ἴσθι νόμου.

24 Οἱ γὰρ τῆ Χριστῶ, τῆ σάρκα ἴσθῶ-
ρῶσαν σὺν τοῖς παθήμασθι ἐ τῆς ἐπι-
θυμῶσις.

25 Εἰ ζῶνθῶ πνόμεθα, πνόμεθα καὶ
σῶσθῶν.

26 Μὴ γινώσθῃτε κενόδοξοι, ἀλλήλους
σῶσθῶν ἄλλοι, ἀλλήλους φρονησῆσις.

Κεφ. ε'. 6.

Ἀδελφοί, ἴαν ἐ σῶσθῶν ἀίτη-
σθῶ ἐν ἐνὶ ὡσθῶσθῶν, ὑμῶς
οἱ πνόμεθα καὶ ἀπεθῆσθῆ τῆ τοῦτῶν
ἐν πνόμεθα πρῶσθῶσθῶ σῶσθῶν σῶ-
σθῶν, μὴ καὶ σὺ πρῶσθῶσθῶ.

2 Ἀλλήλων τὰ βύθη βασιλεύετε, καὶ ἕτως ἀναπληρώσατε τὸ νόμον τοῦ Χριστοῦ.

3 Εἰ γὰρ δοκεῖ ἕως εἰς αἰῶνα, μηδὲν ἄνθρωπον φρεναπαλαῖα.

4 Τὸ ἔργον ἐαυτοῦ δοκιμαζέτω ἕκαστος, καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μέτρον τὸ καύχημα ἔξει, καὶ οὐκ εἰς τὸ ἔτερον.

5 Ἐκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορεῖον βασιλεύσῃ.

6 Κοινωνίᾳ τῷ ὁ κατηχηθῆναι τὸ λόγον τῆς κατὰ ἡμετέρας, ἐν πάσιν ἀγαθοῖς.

7 Μὴ πλανᾶσθε· οὐδὲς ἔμυκτηρίζῃ· ὁ γὰρ ἰαυ ἀσείρη ἀγῆρωπος, τῆς καὶ θείας.

8 Ὅπου ἀσείρων εἰς τὸ σέρεκα ἑαυτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς θερισθὲν φθορῶν· ὁ ἀσείρων εἰς τὸ πνεῦμα, ἐκ τοῦ πνεύματος.

9 Τὸ δεῖ καλὸν ποιῆναι μὴ ἐκκακῶμεν· καμῶν γὰρ ἴδιον θερισθῆναι, μὴ ἐκλυόμενοι.

10 Ἄρα ἐν ᾧ καμῶν ἐχομεν, ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν ὡς ἐπὶ πάντας, μάλιστα ὡς ἐπὶ τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως.

11 Ἴδτε πηλίκους ὑμῖν χράμματα ἔραψα τῇ ἰμῇ χειρὶ.

12 Ὅσοι θύλακον ἀσυνωπῆσαι ἐν σαρκὶ, ἕτοι ἀναρχίζονται ὑμῶς ἀπειτίμια, μέτρον ἵνα μὴ τῆς σαυροῦ τοῦ Χριστοῦ διάκω.

13 Οὐδὲ γὰρ οἱ ἀπειτιμώμενοι αὐτὸν νόμον φυλάσσειν· ἀλλὰ θύλακον ὑμῶς ἀπειτίμια, ἵνα ἐν τῇ ὑμῖν τῆρα σαρκὶ καυχῶσιν.

14 Ἐμοὶ ἢ μὴ γῆροισιν καυχῶσθαι εἰ μὴ ἐν τῆς σαυροῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· διὸ ἔμοι χόσμος ἐσαύρω, καὶ γὰρ τῆς κῆρμα.

15 Εἰ γὰρ Χριστὸς Ἰησοῦς ἔπει ἀπειτιμῆτε ἰαυ, ἕπει ἀκροβυστία, ἀλλὰ κατὰ κλίση.

16 Καὶ ὅσοι τῆς κῆρμα τῆρα σαυροῦ, ἐκ τῆς σαυροῦ, ἐκ τῆς σαυροῦ, ἐκ τῆς σαυροῦ, ἐκ τῆς σαυροῦ.

17 Τῆς λοιπῆς, κῆρμα μοι μηδεὶς παρεχίτω· ἰαυ γὰρ τῆς σαυροῦ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῆς σῶμα ἡμῶν βασιλεύω.

18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν.

· Πρὸς Γαλιλαίαν ἐγράφη ἀπὸ Γώμης.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἡ πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολή.

Κεφ. α'. Ι.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀπὸ θελήματος τοῦ Θεοῦ, τοῖς ἀγίοις τοῖς ὑσὶν ἐν Ἐφίση, καὶ πιστῶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

2 Χάρις ὑμῖν καὶ ἐλεησὶ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ἀλόγησας

ἡμῶς ἐν πάσῃ ἀλόγησας πνευματικῆς ἐν τοῖς ἐκπερασίοις ἐν Χριστῷ.

4 Καθὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτοῖς πρὸς κληρονομίαν ἐν Χριστῷ, εἰς τὴν ἀγάπην καὶ ἐκλέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτοῖς πρὸς κληρονομίαν ἐν Χριστῷ.

5 Προορίσας ἡμᾶς ἐν ἡμετέροις ἀγαθοῖς Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν αὐτοῖς πρὸς κληρονομίαν ἐν Χριστῷ.

6 Εἰς

6 Εἰς ἵπαρον δόξης τ' χάριτος αὐτῆ, ἐν ἧς χάριτι ἐστὶν ἡμᾶς ἐν τῷ ἡγαπημένῳ·

7 Ἐν ᾧ ἰχθυοῦντες καὶ ἀπολύτρωσις ἀφ' ἡμῶν αὐτῆ, καὶ ἀφίξις τῷ πνεύματι ἡμῶν, καὶ τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτῆ·

8 Ἡς ἐπιπέσει ἐν ἡμῶν ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει·

9 Γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τῆς θελήματι αὐτῆ καὶ τὴν διδασκαλίαν αὐτῆ, ἣν περιέγραψεν ἐν αὐτῇ·

10 Εἰς οἰκονομίαν τῆς πληρώσεως τῆς καρπῶν, ἀκασιφαλακίαν ἢ πλῆθος ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ ἅτε ἐν τοῖς ἔσχατοις καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς·

11 Ἐν αὐτῇ, ἐν ᾧ καὶ ἐκκλησίᾳ ἡμῶν, καθοριδίτης καὶ καθήσιν τῆς πείρας ἐπιτελεῖται καὶ τὸ βυλίον τῆς θελήματι αὐτῆ·

12 Εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἵπαρον τῆς δόξης αὐτῆ, τὴν καθολικῶς ἐν τῷ Χριστῷ·

13 Ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς, ἀκούσθεις τῆς λόγου τῆς ἀληθείας, τὸ ἀγαθόν τῆς σωτηρίας ὑμῶν. ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι τῆς ἐπιγγελίας τῆς ἀγίας·

14 Ὅς ἐστι ἀρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν, εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς ἀποποιήσεως, εἰς ἵπαρον τῆς δόξης αὐτῆ·

15 Διὰ τὸ καὶ, ἀκούσας τῆς χάριτος ὑμῶν πιστῶν ἐν τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ, καὶ τὸ ἀγαθὸν τὴν ἡμῶν τὴν ἀγίαν,

16 Οὐ πωόμεθα ἀχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν, μνησθῆναι ὑμῶν ποιημένων ἐπὶ τῷ θεοῦ ἀλλοτρίως·

17 ἵνα ὁ Θεὸς ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ πατὴρ τῆς δόξης, δάη ὑμῖν πνεύμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως, ἐν ἡμετέροις αὐτῆ·

18 Περὶ ἡμετέρας τὴν ἀποκαλύψεως τῆς

ἀποκαλύψεως ὑμῶν, εἰς τὸ εἶδέναι ὑμῶν πῶς ἐστὶν ἡ ἐπιπέσει αὐτῆ, ἐπεὶ ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτῆ ἐν τοῖς ἀγίοις·

19 Καὶ τί τὸ ὑπερέβαλλον μέγεθος τῆς δωάμεως αὐτῆ εἰς ἡμῶν τὴν πιστεύσαντων καὶ τῆς ἐπιπέσει τῆς χάριτος αὐτῆ·

20 Ἡς ἐκλήρηται ἐν τῷ Χριστῷ, ἡ ἐπιπέσει αὐτῶν ἐν τῶν ἐκκλήσιον ἐν δόξῃ αὐτῆ ἐν τοῖς ἡμέραις,

21 Ἰπέρβατον πείρας ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐπιπέσει καὶ κυριότητι, καὶ πᾶσι ὁμοίως ὁμοίως ὁμοίως ἐπιπέσει ἐν τῷ αἰῶνι τῆτος, ἀλλὰ ἐν τῷ μέλλοντι·

22 Καὶ πᾶσι ἐπιπέσει ὑπὲρ τῆς πόδας αὐτῆ· ἐπὶ αὐτῶν ἐδώκεν κεφαλῶν ὑπὲρ πᾶσι τῆς ἐκκλήσιον,

23 Ἡς ἐστὶ τὸ σῶμα αὐτῆ, τὸ πλοῦτον τῆς πείρας ἐν πᾶσι τῶν ἐκκλήσιον.

Κεφ. β'. 2.

Καὶ ὑμῶν ὅπως ἐκκλήσιον τῶν ἀμαρτιῶν.

2 Ἐν ἡμῶν ποτε ἀποκαλύψασθε καὶ τὸ αἰῶνα τῆς χάριτος τῆτος, καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐξουσίας τῆς ἀίρας, τῆς πνεύματι τῆς ἐπιπέσει ἐν τοῖς ἡμέραις τῆς ἀποκαλύψεως·

3 Ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀποκαλύψασθε ποτε ἐν τῆς ἐπιπέσει τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιῶντες τὴν θελήματι τῆς σαρκὸς καὶ τῆς ἀποκαλύψεως καὶ ἡμῶν τῆς φύσιν ὁμοίως, αἷς καὶ οἱ λοιποῖς.

4 Ὁ ὅς Θεὸς, πλοῦτος ὢν ἐν ἐπιπέσει, ἀγαθὸν τὴν πλοῦτον ἀγαθὸν αὐτῆ ἡμῶν ἡγαπήσιν ἡμῶν,

5 Καὶ ὅπως ἡμῶν ἐκκλήσιον τῶν ἀμαρτιῶν, σωτηροποιήσῃ τῷ Χριστῷ· καὶ ἐστὶν ὁμοίως·

6 Καὶ σωτηροποιήσῃ, καὶ σωτηροποιήσῃ ἐν τοῖς ἡμέραις ἐν τῷ Χριστῷ Ἰησοῦ·

7 ἵνα ἐκκλήσιον ἐν τοῖς αἰῶσι τῆς ἐπιπέσει τῆς ὑπερέβαλλον πλοῦτον

τῆ χάριτι αὐτῆ, ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

8 Τῆ γὰρ χάριτι ἐστὶ σωσωμένοι ἄφ' ἑσέως, καὶ ταῦτο οὐκ ἐξ ἑμῶν, οὐδὲ τὸ δῶρον.

9 Οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μὴ τις καυχῆσται.

10 Αὐτῆ γάρ ἐστι μὲν πώλημα, κληρονομία ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς ἀποθεβόμεθα. ὁ Θεὸς ἵνα ἐν αὐταῖς ἀποπατήσωμεν.

11 Διὸ μνημονεύετε ὅτι ὑμεῖς πώτε τε ἴθη ἐν σαρκί, οἱ λεηλοῦντες ἀκροβυστία ὑπὸ τῆ λεηλομένης ἀποβλήθη ἐν σαρκὶ χρηστοποιήτε.

12 Ὅτι ἦτε ἐν ταῖς χειρῶν ἐμῶν χεῖρας Χριστοῦ, ἀπηλοιδώρημένοι τῆ πολιτείας τῆ Ἰσραήλ, καὶ ξένοι τῶ ἀγαθῶν τῆ ἐπαγγελίας, ἐλπιδὸν μὴ ἔχοντες, καὶ ἄνοι ἐν ταῖς ἡσυχίαις.

13 Νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὑμεῖς οἱ πᾶσι ὅτις μακρὰν, ἐργὸν ἐργαστήθη ἐν ταῖς ἀνομίαις τῆ Χριστοῦ.

14 Αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡ ἐπιλήθια ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμώματα ἐν, καὶ τὸ μεσοτελεῖν τῆ φρονήσεως λύσας.

15 Τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτῆ, τὴν ἴσχυον τῆ ἐπιβλήν ἐν δόγμασι καὶ ἐργασίας, ἵνα τὴν δύο κλίση ἐν αὐτῷ εἰς ἕνα καρπὸν ἀγαθῶν, ποιῶν ἐπιλήθια.

16 Καὶ ἀποκαταλάξη τὴν ἀμώπτην ἐν ἐνὶ σώματι τῷ Θεῷ ἄφ' ἑσέως, ἀποκλείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ.

17 Καὶ ἐλθὼν ἀποκαταλάξη ἐπιλήθια ἡμῶν τοῖς μακρὰν, ἐν τοῖς ἐργῶν.

18 Ὅτι δὲ αὐτῆ ἔχθραν τὴν ἀποπατήσας οἱ ἀμώπτηροι ἐν ἐνὶ σώματι πρὸς τὸν πατέρα.

19 Ἄρα δὲ ἐκίπ ἐστὶ ξένοι ἐν παροικίᾳ, ἀλλὰ συμπολίται τῶ ἀγίων καὶ οἰκεῖοι τῷ Θεῷ.

20 Ἐποιήθηθητες ἐπὶ ταῖς ἡμι-

λίαις ταῖς ἀποσώλων καὶ ἀποφητῶν, ὅτι ἀκροβυστίας αὐτῆ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

21 Ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ σωμαρμολογική αὐτῆ εἰς ταὶς ἀγίων ἐν Κυρίῳ.

22 Ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς σωμαρμολογίαι εἰς καθεκτικῆρον τῷ Θεῷ ἐν πνεύματι.

Κιφ. γ'. 3.

Τούτοις χάριτι ἐνὶ Παύλῳ ὁ δῖομι τῆ Χριστοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἰθιῶν.

2 Εἶπε ἡ ἐπιβλήν τῆ οἰκοδομῆς τῆ χάριτι τῷ Θεῷ τῆ δόξης καὶ εἰς ὑμᾶς.

3 Ὅτι καὶ ἀποκαλύψαν ἐγγνώρισί μου τὸ μυστήριον, (καθὼς ἀποκάλυψαν ἐν ὀλίγοις).

4 Πρὸς ὁ δῶνα ἀναγιγνώσκοντες τῆ σακί τῶ σῶματι μου ἐν ταῖς μυσταῖς τῆ Χριστοῦ).

5 Ὅ ἐν ἰπταῖς χημαῖς ἐκίπ ἐν τῆ τοῖς ἡοῖς τῆ ἀγαθῶν, ὡς ἡμεῖς ἀποκαλύψαν τοῖς ἀγίοις ἀποσώλων αὐτῆ καὶ ἀποφητῆς ἐν πνεύματι.

6 Εἶπε τὰ ἴθη σωμαρμολογίαι καὶ σῶμα, καὶ συμμίττα τῆ ἐπιβλήν αὐτῆ ἐν τῇ Χριστοῦ, ἄφ' ἑσέως.

7 Οὐ ἐκίπ ἐν ἀποκαλύψαν τῆ χάριτι τῷ Θεῷ τῆ δόξης καὶ εἰς ὑμᾶς καὶ τῆ ἀποκαλύψαν τῆ δῶνα αὐτῆ.

8 Ἐμοὶ τῆ ἐπιβλήν πᾶσι τῶ ἀγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὐτῆ, ἐν τοῖς ἴθησι ἀποκαλύψαν τῆ ἀποκαλύψαν τῶ Χριστοῦ.

9 Καὶ φωνήσας πᾶσι τῆ ἡμεῖς ἐν τῆ μυσταῖς τῆ ἀποκαλύψαν ἀπὸ τῆ αἰῶν ἐν τῇ Θεῷ τῆ πᾶσι κησανίαι ἄφ' ἑσέως Χριστοῦ.

10 ἵνα γνωρίω ἡμεῖς τῆ ἀποκαλύψαν καὶ τῆ ἀποκαλύψαν ἐν τοῖς ἰπταῖς, ἄφ' ἑσέως ἀποκαλύψαν, ἡ πολυπικίαι σῶμα τῷ Θεῷ.

11 Καθὼς ἀποκαλύψαν τῶ αἰῶνι, ἡμεῖς

ἰποίησι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

12 Ἐν ᾧ ἰσχυρὸν ἔ παρρησίαν καὶ ἔ σπουδαγωγίαν ἐν ποιήσεισιν, ἀφ' ἧ πί-
στως αὐτῆ.

13 Διὸ αὐτῶν μὴ ἐκκακῆτι ἐν ταῖς
θλίψεσι μὴ ὑπὲρ ὑμῶν, ἥτις ἐστὶ δόξα
ὑμῶν.

14 Τάτη χάρις καὶ κλεῖω παρὰ πάντα μὴ
ὡς τὸ πατήρ ἔ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ,

15 Ἐξ ἧ πάσῃ πραξίᾳ ἐν ἔρεσι; καὶ
ἐπὶ γῆς οἰομάζονται.

16 Ἰνα δάη ὑμῖν καὶ τὸ πλῆθος τὸ δέ-
ξις αὐτῆ, διωάμει κεφαλαίων ἀφ' ἧ
ἔ πνόμενῶν αὐτῆ εἰς τὸ ἔσθαι ἀνηρη-
ποι.

17 Καθικῆσαι τὸ Χριστὸν ἀφ' ἧ πί-
στως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

18 Ἐν ἀγάπῃ ἰφιζώμενοι καὶ πημι-
λιωμένοι ἵνα ἐξισούσῃ κεφαλαίωσιν
σὺ πάσι τῆς ἀγίους, πὶ τὸ πλάτῃ
ἔ μῆκῃ, καὶ βάλῃ ἔ ὑψῃ,

19 Γνωίμε πὶ ἔ ὑπερόπλησασθαι τῆς
γνωστῆς ἀγάπῃ ἔ Χριστοῦ ἵνα πλη-
ρωθῆτε ἐν πᾶσι τὸ πληρωμα ἔ Οἰῶ.

20 Τὸ δὲ διωαμῆν ὑπὲρ πάντων
ποιῆσαι ὑπὲρ ἐκ πῶσις ἔν αὐτῶν μὴ
ἢ τοῦ μῆκῃ, καὶ ἔ διωάμει ἔ ἐνεργημῆν
ἐν ἡμῖν,

21 Ἀὐτῆ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ, εἰς πάσας τὰς γενεάς ἔ
αἰῶνῃ ἔ αἰῶνῃ. Ἀμήν.

Κιθ. δ'. 4.

ΠΑΡΕΚΚΛΩ Οὐ ὑμῶς ἐξὸ δὲ ὀσμιοσ
ἐν Κυρίῳ, ἀξίως περιπατήσαι τὸ
κλήσιως ἢ ἐκλήθητε,

2 Μίτῃ πάσης περὶ τοφροσυνῆς καὶ
πράτῃ, μὴ μακροθυμίας, ἀνηρ-
μῆμοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ.

3 Σπυδάξοιτε τῆν ἔ ἰότητῃ ἔ
πιδύματῃ ἐν τῷ σινδύσμῳ τῆς ἐρῶνῆς.

4 Ἐν ὁμῃ καὶ ἐν πνεῦμα, καθὺς καὶ
ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐκκλησίᾳ τῆς κλήσιως
ὑμῶν.

5 Εἰς Κύριον, μιᾷ πᾶσι, ἐν βάλῃ μῆκῃ.

6 Εἰς Θεὸν ἔ πατῆρ πάντων, ὁ ἐπὶ
πάντων καὶ ἀφ' ἧ πάντων, καὶ ἐν πᾶσι
ὑμῖν.

7 Ἐπὶ ἧ ἰσχῶ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις
καὶ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς ἔ Χριστοῦ.

8 Διὸ λίξη Ἀγαθῆς εἰς ὑψῃ,
ἡχημαλώτῃσιν ἀχημαλώσις, καὶ
ἰδωκε δόματῃ τοῖς ἀνθρώποις.

9 Τὸ δὲ ἔ, ἀνίθη, πὶ ἰσὶ ἐμὴ ὅτι καὶ
κατίβη πρῶτον εἰς τὰ καλιώτῃ μῆν
τῆς γῆς;

10 Ὁ κεφαλαῖος, αὐτὸς ἐστὶ καὶ ὁ ἀναβάς
ὑπεράνω πάντων τῶν ἔρατων, ἵνα πλη-
ρωθῇ παρὰ πάντων.

11 Καὶ αὐτὸς ἰδωκε, τὴς μῆν, ἀπ-
τέλως, τὴς ἧ, πρῶτῃς, τὴς ἧ, διαξι-
λιτῆς, τὴς ἧ, ποιμῆς ἔ διδασκάλως,

12 Πρὸς τὸ κεφαλιῶσιν τῶν ἀγίων, εἰς
ἔρεθῃ ἀφῃσῆς, εἰς οἰκοδομῆν ἔ σῶ-
ματῃ ἔ Χριστοῦ.

13 Μίχρῃ κεφαλήσιν οἱ πάντες εἰς
πλῆ ἰότητῃ τῆς πίστως, καὶ τὸ ἰπηνώ-
σιως ἔ ἡμῆ ἔ Θεῶ, εἰς ἀίθρα πλῆσι,
εἰς μέτρον ἡλικίας ἔ πληρωματῃ ἔ
Χριστοῦ.

14 Ἰνα μῆκῃ πᾶν ἄνθρωπος, κλυδω-
ζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀίμῳ
τῷ διδουκαλίας, ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀνηρ-
πων, ἐν πανεργίᾳ ὡς τὸ μεθῶσῃ τὸ
πλάτης.

15 Ἀληθῶσις ἧ ἐν ἀγάπῃ, αὐξή-
σιν εἰς αὐτὸν παρὰ πάντων, ὅς ἐστὶ ἡ
κεφαλῆ, ὁ Χριστός.

16 Ἐξ ἧ πᾶν τὸ σῶμα σιταρμολογῆμι-
τον ἐσμεβιβαζόμενοι διὰ πάσης ἀφῃς τὸ
ἰπηρερησίας, καὶ ἐνεργῆν ἐν μέτρον ἰσῶς
ἰσχῶ μῆκῃ ἔ αὐξήσι ἔ σῶματῃ
πῆσι, εἰς οἰκοδομῆν ἰαυτῆ ἐν ἀγάπῃ.

17 Τὸ οὖν λέγω, καὶ μαρτύρομαι ἐν Κυρίῳ, μηκέτι ὑμεῖς ἀπειπαλεῖτε, καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔβη ἀπειπαλεῖ, ἐν μεταστάσει ἔνοος αὐτῶν.

18 Ἐσκολισμοῖοι τῆ ἀγνοίᾳ, ὅπως ἀπηλοτριωμοῖοι τῆς ζωῆς Ἐθιῦ. ἀφ' ἧς πλὴν ἀγνοίαν ἔβησαν ἐν αὐτοῖς, ἀφ' ἧς πῶρωσι τῆς καρδίας αὐτῶν.

19 Οἵτινες ἀπηλογησάμενοι ἰαυλὸς παρῆλθον τῆ ἀσπλίσια, εἰς ἐργασίαν ἀκαταργησίας πύσης ἐν πωλοισίᾳ.

20 Ὑμεῖς δὲ ἔχ' ἔτις ἐμψύχιστε τ' Χριστῶν.

21 Εἶχε αὐτὸν ἠκούσατε, καὶ ἂν αὐτὸν ἰδιδάχητε, καθὼς ἐστὶν ἀλήθεια ἐν τῷ ἱησοῦ.

22 Ἀποθήκευ ὑμεῖς καὶ τ' ἀσπλίσταν ἀταροφλῶν, τ' πικραίνον ἀνθρώπων τ' φθιρέμων καὶ ἄσπλην τ' ἀπίτης.

23 Ἀνατιθεὶς ἡμῶν πνέματι Ἐθιῦ ὁμοῦν,

24 Καὶ ἐνδύσασθε τ' ἡμῶν ἀνθρώπων, τ' καὶ Ἐθιῦ κληρονομήσατε ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας.

25 Διὸ ἀποθήκευ τὸ ψεῦδος, λαλῆτε ἀλήθειαν, ἕκαστος καὶ τ' πηλοῖος αὐτῶν ὅτι ἰσχυρὸν ἀδελφῶν μίλη.

26 Σχετίζεσθε, καὶ μὴ ὑμάρτυνετε ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδιδίτω ἐπὶ τῷ περοροισμῷ ὑμῶν.

27 Μήτε δίδτε τόποι τῷ ἀφῶδῶν.

28 Ὁ κλίπλαν μηκέτι κλιπίτω, μᾶλλον ἢ κρηπιάτω, ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθὸν τοῖς χερσίν, ἵνα ἔχη μετὰ δόδῃ τῷ χρεῖαν ἔχοντι.

29 Πᾶς λόφος σαπρὸς ἐκ τ' ἐσμάσθη ὑμῶν μὴ ἐμπορεύσθε ἀλλ' εἶπε ἀγαθὸς ὡς οἰκοδομῶν τῆς χρεῖας, ἵνα δῶ χάρις τοῖς ἀκύντοις.

30 Καὶ μὴ λυγίτω τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον Ἐθιῦ, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτέσεως.

31 Πᾶσα πικρία, καὶ θυμὸς, ἐδραγὴ καὶ κραογὴ, καὶ βλασφημία, ἀφ' ὑμῶν, σὺ πάση κακία.

32 Γίνεσθε ἕως ἀπλήλως χρεῖται, ἀσπληνοί, χαρίζομενοι ἑαυτοῖς, καθὼς καὶ ὁ Θεὸς ἐν Χριστῷ ἠγαπήσθη ὑμῖν.

Κεφ. ε'. 5.

Γίνεσθε οὖν μιμηταὶ Ἐθιῦ, ὡς τίκα ἀγαπήσθε.

2 Καὶ ἀπειπαλεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, ἐπερίδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ὡς ὡφελῆς ἔθυσαν τῷ Θεῷ, εἰς ὁμοίαν δυνάμει.

3 Πορτεία δὲ καὶ πᾶσα ἀκαταργησία ἢ πωλοισίᾳ μὴδὲ ὀνομαζίδω ἐν ὑμῖν, καθὼς ἐπὶ ἀγίοις.

4 Καὶ ἀειρότης, ἐμυρολογία, ἢ ἀσπληνία, τὰ σὺ ἀνιχθία ἀλλὰ μᾶλλον ἀγαθία.

5 Τὸ τὸν γὰρ ἐστὶ γινώσκοντες, ὅτι πᾶς πόριος, ἢ ἀσπληνός, ἢ πωλοισίτης, ὡς ἐστὶν ἐιδωλολάτρης, σὺ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ Ἐθιῦ καὶ Θεοῦ.

6 Μὴδὲς ὑμεῖς ἀπατάτω κτοῖς λόγοις. ἀφ' ἧς τῶν τῶν ἔργῶν ἢ ὄργῃ Ἐθιῦ ἐπὶ τὴν ἡμῶν τ' ἀπθίνας.

7 Μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν.

8 Ἢ τὸ γὰρ ποτε σκότος, οὐδὲ φῶς ἐν Κυρίῳ ὡς τίκα φωτὸς ἀπειπαλεῖτε.

9 Ὁ γὰρ καρπὸς Ἐθιῦ πνέματι ἐν πᾶσι (ἢ ἀγαθωσύνη καὶ δικαιοσύνη ἐ ἀληθεία).

10 Δοκιμάζοντες τί ἐστὶν ἀγάπησεν τῷ Κυρίῳ.

11 Καὶ μὴ συγκρινεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκαταργητοῖς Ἐθιῦ ἀκότως, μᾶλλον ἢ καὶ ἰλιγγίᾳ.

12 Τὰ γὰρ κρυφῆ γινόμενα ὑπὸ Ἐθιῦ ἀγαθῶν ἐστὶ καὶ λήθη.

13 Τὰ ἢ πάντα, ἐλιγόμενα ὑπὸ Ἐθιῦ φωτὸς φανερῶν. πᾶσι γὰρ τὸ φανερῶν μόνον, φῶς ἐστὶ.

14 Διὸ λίγα Ἐγράφα ὁ καρδύδων, κὶ ἀνάστα ἐν τῷ κερῶν, κὶ ἐπιφασί σοι ὁ Χριστός·

15 Βλέπτει οὐ πῶς ἀκροῦσθε ὡς παλαίτι· μὴ ὡς ἄσφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί·

16 Ἐξαχρεοζόμενοι τῷ κερῶν, ὅτι αἱ ἡμέραι ποιηρῆ εἰσι.

17 Διὰ τῆτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ στωίσιτες πὶ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου.

18 Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἶνω, ἐν ᾧ εἰσι ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν πνύματι·

19 Παλιῶτες ἰαυῶσι ψαλμοῖσι καὶ ὕμνοι, κὶ ᾠδαῖς πνύματικαῖς ἁδόντις καὶ ψάλλοντις ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ·

20 Εὐχαριστοῦσι πάντοτε ὑπὲρ πάντων, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ Θεῷ καὶ πατρί·

21 Ὑποχρεοζόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Θεοῦ.

22 Λί γυναικες τοῖσι ἰδίοις ἀνδράσι ὑποτάσασθε, ὡς τῷ Κυρίῳ·

23 Ὅπο ἂν ἡ ἐν κεφαλῇ τῇ γυναικὶ, ὡς καὶ ὁ Χριστός κεφαλῇ τῇ ἐκκλησίας· καὶ αὐτὸς ἐν στήθι τοῦ σώματός·

24 Ἀλλ' ὡς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὑποτάσασθε τῷ Χριστῷ, ἔτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖσι ἰδίοις ἀνδράσι ἐν παντί.

25 Οἱ ἄνδρες ἀγαπάτε ἡμῖν γυναῖκας ἡαυτῶν, καθὼς καὶ ὁ Χριστός ἡγάπησεν ἡ ἐκκλησίαν, καὶ ἡαυτὸν περιέδικεν ὑπὲρ αὐτῆς·

26 ἵνα αὐτῷ ἀγάσῃ, καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι·

27 ἵνα ὡραστῇ αὐτῷ ἡαυτῷ ἕδον, ἡ ἐκκλησίαν μὴ ἔχυσαν ἁπλοῖ, ἡ ῥυτίδα, ἡ πὶ τῷ ποῦτῶν, ἀλλ' ἵνα ἡ ἀγία καὶ ἁμωμῶ·

28 Οὕτως ὀφείλῃ οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν ἡαυτῶν γυναῖκας ὡς τῷ ἡαυτῶν σώματι· ὁ ἀγαπῶν τῷ ἡαυτῷ γυναῖκα, ἡαυτὸν ἀγαπᾷ.

29 Οὐδεὶς γάρ ποτὶ τῷ ἡαυτῷ σέρεκα ἐμύσησεν· ἀλλ' ἐκτρέφει καὶ ἡαυτῷ αὐτῷ, καθὼς ἔο Κύριος ἡ ἐκκλησίας·

30 Ὅτι μέλη ἡομῶν τοῦ σώματος αὐτῷ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτῷ, ἔκ τῆς ὀστέων αὐτῷ.

31 Ἀπὸ τῆς κατὰ ἐλπίδα ἀνθρωπῶ τῷ πατέρῳ αὐτῷ ἔτι ἡομητέρῳ, καὶ ὡς ἐκκολληθῆσεν ὡς ἡ γυναικα αὐτῷ, καὶ ἡοστανται οἱ δύο εἰς σάρκα μία.

32 Τὸ μυστήριον τῆτο μέγα ἐστίν, ἡγῶν λίγω εἰς Χριστόν, ἔ εἰς τὸ ἐκκλησίαν.

33 Πλῶν καὶ ἡομῆσι οἱ καρδύνα, ἡεκατοῦ ἡ ἡαυτῷ γυναικα ἡπως ἀγαπάτω ὡς ἡαυτῷ· ἡ ἡ γυνὴ ἡαυτῷ φεβῆται τῷ ἀνδρα.

Κιφ. 5. 6.

Τὰ πέντα ὑπακούετε τοῖσι γυνύσι ὑμῶν ἐν Κυρίῳ· τῆτο γάρ ἐστι δικαίον.

2 Τίμα τὸ πατέρῳ (καὶ τῷ μητέρῳ· ἡπὶς ἐστὶν ἐβλή ὡραστῆ ἐν ἡπαρχίᾳ)

3 ἵνα ὄσσι χυῆται, καὶ ἡεκατοῦ κροζοῖ ἐπὶ τῇ γῆς.

4 Καὶ οἱ πατέρες μὴ παρορῶζετε τῆ πέντα ὑμῶν, ἀλλ' ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ ἐβήσιᾳ Κυρίου.

5 Οἱ δέλο ὑπακούετε τοῖσι κυρίοις καὶ σάρκα, μὴ φόβῳ καὶ τέρμῳ, ἐν ἀωλότῃ τῆς καρδίας ὑμῶν, ὡς τῷ Χριστῷ·

6 Μὴ καρδύ ὀφθαλμοδουλίαν ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ὡς δέλο τοῦ Χριστοῦ, ποιῶντες τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐν ψυχῆς.

7 Μὴ ὄνοιας δουλόσις τῷ Κυρίῳ, καὶ ὄσκα ἀνθρώποις·

8 Εἰδόντες ὅπο ἐὰν ἡεκατοῦ ποιῆτῆ ἀγαθόν, τῆτο κερμῆται ὡραστῆ τοῦ Κυρίου, εἴτε δέλο, εἴτε ἡεκατοῦ.

9 Καὶ οἱ κύριοι τῆ αὐτῷ ποιῆτε ὡς αὐτῷ, ἀνίεντες ἡ ἀπὸ πλῶ· εἰδόντες ὅπο ἐὺμῶν αὐτῷ ὁ Κύριος ἐστὶν ἐν ἡρανοῖς, καὶ ὡραστῆ πηλῆα ὄσκα ἐστὶ πηρ αὐτῷ.

10 Τὸ λοιπὸν ἀδελφοί μου, σύνδουλ-
μοὶ ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐν τῷ κράτει τῆ
ἐκκλησίας αὐτῆς.

11 Εἰδὼσατε ἥ παροπαλίαν τοῦ Θεοῦ,
πρὸς τὸ δυνάσασθαι ὑμᾶς ἐν ᾧ πρὸς
ἐὰς μεθοδείας τοῦ Διαβόλου.

12 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλῃ πρὸς
αἵμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς ἐὰς δόξαι,
πρὸς ἐὰς ἐξουσίας, πρὸς τὰς κρατοκρα-
τίας τοῦ σκοτεινοῦ τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς
τὰ πνευματικὰ τῆς πορνείας ἐν τοῖς
ἐκκλησιαστικοῖς.

13 Διὰ τούτο ἀναλάβετε πάλιν παρο-
παλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα διωγηθῆτε ἀντιλήμω
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πορνείας, καὶ ἅπαντες
καταρρασαμένοι ᾖτε.

14 Στήτε οὖν ἀειζωτάριμοι πάλιν
ἐν φόβῳ ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐν δυνάμει
τοῦ ἰσχυροῦ καὶ δυνατοῦ.

15 Καὶ ὑποδοσάμενοι τὰς πόδας ἐν
ἰπικμοσία τοῦ Διχαλίου τῆς εἰρήνης,

16 Ἐπὶ πάνσιν ἀναλαβόντες τὸ θυρῶν
τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνάσασθαι πάντα τὰ βί-
βλη τοῦ πορνῆ τὰ πνευματικὰ σοφίας.

17 Καὶ τὸ ἀεικαταλαίω τοῦ σωτη-
ρίου δέξασθε, καὶ τὸ μακάριον τοῦ πνευ-
ματός, ὃ ἐστὶν ῥῆμα Θεοῦ.

18 Διὰ πίστος πρὸς ἀληθείας ἐκ δυνάμεως,
πρὸς ἀληθείας ἐν σοφίᾳ καὶ ἐν
πνευματικῇ, καὶ εἰς αὐτὸ τὸ ἐκκλησιαστικόν
ἐν πάσῃ ἀεικαταλαίω καὶ δυνάμει
ἐπὶ πάντων τῶν ἀγίων,

19 Καὶ ὑπερὶ ἡμῶν, ἵνα μοι δοθῆ ἡ λό-
γος ἐν ἀποστολῇ τοῦ μακάριου μου ἐν παρ-
ρησίᾳ, γνωρίσω τὸ μυστήριον τοῦ Διχα-
λίου,

20 Ἵνα ἡ ἀποστολή ἐν ἀλήθειᾳ, ἵνα
ἐν αὐτῇ παρρησιάσωμαι, ὡς δεῖ με
καταλαίω.

21 Ἴνα οὖν εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς τὰ κατὰ
ἡμῶν, τὴν πρῶτον, πάντα ὑμῖν γνωρίσω
Τυχικός ὁ ἀγαθὸς ἀδελφός καὶ πιστὸς
Διχαλίου ἐν Κυρίῳ.

22 Ὅτι ἰπικμοσία πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ
τούτο, ἵνα γινώσκει τὰ πρὸς ἡμῶν, καὶ
καταλαίω τῆς ἀληθείας ὑμῶν.

23 Εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ ἀγάπη
καὶ πίστις ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ Κυ-
ρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

24 Ἡ χάρις καὶ ἡ ἀποστολή τῆς ἀγα-
πῆς ἐκ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
ἐν ἀφ᾽ ἡμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Ἐφεσίους ἐγράφη ἀπὸ Γάμου
καὶ Τυχικοῦ.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἡ πρὸς Πιλιππησίους ἐπιστολή.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Τιμόθεος
δούλοι Ἰησοῦ Χριστοῦ, πᾶσι
τοῖς ἁγίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
τοῖς ὄντι ἐν Φιλιππησίαις,
οὖν ἐπισκόποις καὶ Διακόντοις.

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ
πατρὸς ἡμῶν ἐκ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου ἐπὶ πάνσιν
τῇ μείμῃ ὑμῶν,

4 (Πάντοτε ἐν πίστει διήτη μου ὑπερὶ
πάντων ὑμῶν, καὶ χάρις καὶ δυνάμις ποιῶ-
μενος)

5 Ἐπὶ τῇ καρπῶν ὑμῶν εἰς τὸ δια-
κόλιον, ἀπὸ πρῶτης ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν.

6 Πιστοῦς αὐτὸ τούτο, ὅτι οὐκ ἀρξά-
μενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθόν, ἐπιελίσθη
ἀγχοῖς ἡμέρας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Καθώς ἐστὶ δόγμα ἐμοὶ τὸ το φροῦν ὑπερ πάντων ὑμῶν, ἀλλὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, ἐν ταῖς δισμοῖς μου, ἐν τῇ ἀπολογία, καὶ βεβαιώσῃ ἔσθ' ἀναγγελίᾳ, συζητησάντες με τ' χαίρι' ὅτι πάντας ὑμῶν ὄντας·

8 Μάρτος γάρ με ἐστὶ ὁ Θεὸς ὡς ἐπιποῦν πάντας ὑμῶν ἐν ἀλλάχτοις Ἰησοῦ Χριστοῦ·

9 Καὶ τὸ το φροῦν ἀπόφασις, ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἐπὶ καρδίᾳ ἐμῇ περὶ ἐλεοςδύη ἐν ἐπιγνώσει καὶ πάσῃ αἰδέσει·

10 Εἰς τὸ δεκτικὸν ὑμῶν πρὸς ἀφ' ἑαυτοῦ, ἵνα ἦτε ἐιλικρινεῖς ἐν ἀπρόσκοποι ἐν ἡμέραν Χριστοῦ·

11 Πτωληρωμένοι καρπῶν δικαιοσύνης τ' ἀφ' Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν καὶ ἵπκατον Θεοῦ.

12 Γινώσκοντες ὑμῶν βύλομα, ἀδελφοί, ὅτι πρὸς ἐμὲ καρδίᾳ ἐν ἀποκαλύψει ἔσθ' ἀναγγελίᾳ ἐλήλυθεν·

13 Ὡστε τὰς δισμοῖς μου φανερῶν ἐν Χριστῷ ἡλιόθεν ἐν ὅλῃ τῇ πρᾶσι μέρει, καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσι·

14 Καὶ τὰς πλείους τ' ἀδελφῶν ἐν Κυρίῳ, πιποῦντας τοῖς δισμοῖς μου, ἀποκαλύπτει πολλὰν ἀφ' ὧν τὸ λόγον λαλέειν.

15 Τίτις μὲν ἐστὶ φρόνον καὶ ἴρι· τίτις δὲ καὶ δι' ἀδικίαν τ' Χριστοῦ κηρύσσουσιν.

16 Οἱ μὲν ἐξ ἐριθείας τ' Χριστοῦ καρτερῶν ἀγῶν, οἱ μὲν ἐξ ἐριθείας ἐπιφίρειν τοῖς δισμοῖς μου·

17 Οἱ δὲ, ἐξ ἀγάπης, εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογία ἔσθ' ἀναγγελίᾳ κείμην.

18 Τί γάρ· πᾶσι πάντῃ τρέπον, εἴτε ἀποφάσις, εἴτε ἀληθεία. Χριστὸς καρτερῶν (ἀναγγελίᾳ) καὶ ἐν τῷ τῷ χαίρω, ἀλλὰ καὶ χαρῆσθαι·

19 Οἶδα γὰρ ὅτι τὸ το μὲν ἀποδοῦσθαι εἰς συζητήσιν ἀφ' ἑαυτοῦ διήσως,

καὶ ἐπιποῦντας ἔσθ' ἀναγγελίᾳ Ἰησοῦ Χριστοῦ,

20 Καθὼς τὸ ἀποκαλύπτειν ἐν ἐπιδοῦσθαι, ὅτι ἐν ὑμῶν ἀναγγελίᾳ, ἀλλὰ ἐν πάσῃ ἀποκαλύψει, ὡς πάντοτε, καὶ ὑμῶν ἀναγγελίᾳ) Χριστὸς ἐν τῷ ἀναγγελίᾳ μου, εἴτε ἀφ' ἑαυτοῦ, εἴτε ἀφ' ἑαυτοῦ.

21 Ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν, Χριστὸς, ἐν τῷ ἀναγγελίᾳ, κέρδιον·

22 Εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν ἀποκαλύψει, τὸ το μὲν καρπὸς ἐργῶν, καὶ τὴν ἀναγγελίᾳ ἐν ἀναγγελίᾳ.

23 Σωζόμενοι γὰρ ἐκ τ' ἑαυτοῦ, πᾶσι ἐπιποῦντας ἔχοντες ἐν τῷ ἀναγγελίᾳ, ἐν τῷ Χριστῷ εἶναι πολλὰ γὰρ καρδίᾳ κρείσσον·

24 Τὸ δὲ ἐπιποῦντας ἐν τῇ ἀποκαλύψει, ἀναγγελίᾳ κέρδιον δι' ὑμῶν.

25 Καὶ τὸ το πιποῦντας οἶδα, ὅτι μὲν ἐν ἀποκαλύψει πᾶσι ὑμῶν, εἰς τὸ ὑμῶν ἀποκαλύψει καὶ χαρῆν τ' πίστεως,

26 ἵνα τὴν ἀναγγελίᾳ ὑμῶν ἀποκαλύψει ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐν ἐμοὶ, ἀφ' ἑαυτοῦ ἰμῶν παρῶντας ἀναγγελίᾳ ὑμῶν.

27 Μόνον ἀξίως ἔσθ' ἀναγγελίᾳ Ἰησοῦ πολιτεύεσθαι, ἵνα εἴτε ἐλήν καὶ ἰδὸν ὑμῶν, εἴτε ἀπὸν, ἀκούσω πρὸς ὑμῶν, ὅτι σῆκετε ἐν ἐπὶ πνύμεν, μιᾷ ψυχῇ συναθροῦντες τῇ πίστῃ ἔσθ' ἀναγγελίᾳ·

28 Καὶ μὴ πτωληρωμένοι ἐν μετῶν ὑμῶν τ' ἀναγγελίᾳ ἰμῶν ἢ τῶν αὐτοῖς μὲν ἐστὶ ἰσχυρῶν ἀποκαλύψει, ὑμῶν δὲ σωτηρίας, καὶ τὸ το ἀπὸ Θεοῦ·

29 Ὅτι ὑμῶν ἐπιποῦντας τὸ ὑμῶν Χριστοῦ, ἢ μόνον τὸ εἰς αὐτοῖς πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑμῶν αὐτῶν πᾶσιν·

30 Τὸν αὐτοῖς ἀναγγελίᾳ ἰσχυρῶν οἶον ἰδὸν ἐν ἐμοὶ, καὶ ὑμῶν ἀκούετε ἐν ἐμοὶ.

Καθ. β. 2.

Εἴ τις οὐκ ἀναγγελίᾳ ἐν Χριστῷ, εἴ τις οὐκ ἀναγγελίᾳ ἀναγγελίᾳ, εἴ τις οὐκ ἀναγγελίᾳ πνύμεν, εἴ τις οὐκ ἀναγγελίᾳ καὶ οἰκίᾳ ἐμοὶ.

2 Πληρώσατέ με ἔχαρις, ἵνα τὸ αὐτὸ φροῖητε, ἔ αὐτῶν ἀγαπῶν ἔχουσι, συμψυχι, τὸ ἐν φροῦνιτες.

3 Μηνδὲν κτ' ἐβλάβω, ἢ κενοδοξία, ἀλλὰ τῇ πεπνοφροσυνῇ ἀλήλους ἡγυμφοὶ ὑπερέχοντες ἑαυτῶν.

4 Μὴ πᾶ ἑαυτῶν ἔκαστὸ σκοπέτε, ἀλλὰ καὶ τὰ ἑτέρων ἔκαστὸ.

5 Τῆ το γδ φροϊείωδω ἐν ὑμῖν ὁ κτ' ἐν Χερσὺ Ἰησοῦ.

6 Ὅς ἐν μερφῇ Θεῷ ὑπάρχων, ἐχ ἀρπαγμῶν ἡγήταρ τὸ εἶνα ἴστω Θεῷ.

7 Ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκίνωσι, μερφῶ δὲ ἄλλα λαβῶν, ἐν ὁμοίωματι ἀνθρώπων γλυόμω.

8 Καὶ ἀχίματι ἀριθεῖς ὡς ἀνθρωπῶ, ἑπαπένωσεν ἑαυτὸν, γλυόμω ὑπὸ κῆρ μίχερ θανάτω, θανάτω ἔ σαυρῷ.

9 Διὸ ἐ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσι, κτ' ἔχαρῶσατε αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπερ πάντων ὄνομα.

10 Ἴνα ἐν τῷ ὁνόματι Ἰησοῦ πάν γῆου καμψῇ ἑπικρασίω ἐ ἑπιγέτωι καὶ κατὰ χροσίωι.

11 Καὶ πᾶσα γλῶσσα ἑξομολογῶσι ὅτι Κύριὸ Ἰησοῦ Χερσῆς, εἰς δόξα Θεῷ πατρός.

12 Ἰστε, ἀγαπητοὶ μου, κατὴς πᾶσι τῆ ὑπηκόσασα, μὴ ὡς ἐν τῇ περυσία μου μέτοι, ἀλλὰ νῦν πολλῶ μᾶλλον ἐν τῇ ὑπυσία μου, κτ' φόβω καὶ τρέμω ἔ ἑαυτῶν σωτηρίωι κατεργάζεσθε.

13 Ὁ Θεὸς γάρ ἐστι ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν ἐ τῷ ἡλίεν ἐ τὸ ἐνεργῆν, ὑπερ τ' ὀυδουκίας.

14 Πάντα ποιῆτι χερσὶς γρηχυσμῶν ἐ ἀφλογισμῶν.

15 Ἴνα γλυόσθε ἀμεμπτοι κτ' ἀκίρατοι, πέντα Θεῷ ἀμόμητα ἐν μίση γλυεῖς σκολιᾶς κτ' διεγραμμῆς ἐν οἷς φαίρεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμω.

16 Λόγωι ζωῆς ἐπιχύνεις εἰς καυχήμα ἑμοὶ εἰς ἡμέραν Χερσῷ, ὅτι σῆ

εἰς κινὸν ἑδραμῶν, ὑδὲ εἰς κινὸν ἐκοπίασα.

17 Ἀλλ' εἰ κτ' ἀνιδόμω ἐπὶ τῇ θυσίᾳ ἐ λειτεργία τ' πίστεως ὑμῶν, χαίρω κτ' συγχάρω πᾶσι ὑμῖν.

18 Τὸ δὲ αὐτὸ κτ' ὑμεῖς χαίριτε, καὶ συχαίριτέ μοι.

19 Ἐλπίζω ἔ ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, τεμῆτοι ταχίως πύμψαι ὑμῖν, ἵνα πᾶσιν ἐψυχῶ, γνῶς τὰ πᾶσι ὑμῶν.

20 Οὐδένα γδ ἔχω ἑσψυχοι, ὅσκις γνησίως τὰ πᾶσι ὑμῶν μεριμῆσθ.

21 Οἱ πάντες γδ τὰ ἑαυτῶν ζητῶσι, ἔ τὰ ἑ Χερσῷ Ἰησοῦ.

22 Τῶν ἔ δοκιμῶν αὐτῆ γνάσκατε, ὅτι ὡς πατρὶ τέκιοι, σῶ ἑμοὶ ἰδὲ λῶσθ εἰς τὸ δὲ χῆλιοι.

23 Τῆτοι μὲν ὡς ἑλπίζω πύμψαι, ὡς αὐ ἀπίθω τὰ πᾶσι ἐμὶ ἑξαυτῆς.

24 Πίπιθα ἔ ἐν Κυρίῳ, ὅτι ἐ αὐτὸς ταχίως ἑλεύσομαι.

25 Ἀισχῆτοι ἔ ἡγοσάμω ἑπαφρέδιθι τ' ἀδελφῶν κτ' συιεργῶ ἐ συσπῆλώτῶ μου, ὑμῶν ἔ δῶστροι, κτ' λειτεργῶ τ' χερσῆς μου, πύμψαι ὡς ὑμῶς.

26 Ἐπέδη ἐπιποθῶν ἑ πάντας ὑμῶς, ἐ ἀδελφῶν, διότι ἡέσκατε ὅτι ἡδῶθητε.

27 Καὶ ἡδῶθησθε ὡς τῶν πᾶσι οἰοθῆναι ἑαυτῶν ἀλλ' ὁ Θεὸς αὐτῶν ἡλίησιν ὡς αὐτῶν ἔ μῆτοι, ἀλλὰ καὶ ἐμὶ, ἵνα μὴ λῶσθ ἐπὶ λύπη ὡς.

28 Σπῆνδασιόερος κτ' ἑπύμψαι αὐτῶν, ἵνα ἰδῶτες αὐτῶν πάλιν, χαρήσθ, κατὰ ἀλυπότερος ὡ.

29 Προσδέχεσθ ἐν αὐτῶ ἐν Κυρίῳ κτ' πάσης χαρῆς, κτ' τῶν ταύτων ἐν ὑμῶς ἔχθι.

30 Ὅτι ἀφ' ἐμῶν ἔ χερσῷ μῆχρ θανάτω ἡλίη, ὡς ἑλεῖσθ ἑμῶν τῇ ψυχῇ, ἵνα ἀκατωληρῶσθ τὸ ὑμῶν ὑστῆρημα τ' ὡς με λειτεργίας.

Κεφ. γ'. 3.

Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, χαίριτε ἐν Κυρίῳ. τὰ αὐτὰ χάριθ' ὑμῖν ἰμοῖ μὴ ὅσα ἄκηρὸν, ὑμῖν ὅ ἀσφαλῆς.

2 Βλίπτει τὸς κούας, βλίπτει τὸς κηκῆς ἐργάτας, βλίπτει ἢ κηχατομῶν.

3 Ἡμῆς γὰρ ἰσχυροὶ ἢ ὑπερβῆμι, οἱ πρὸς μέλη Θεοῦ λατρῆς δόσις, ἔκ κωχῆ. μῆροι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, κὲ ὅσα ἐν σαρκὶ πειποιήσις.

4 Καίπερ ἰγὼ ἔχων πειποιήσιν καὶ ἐν σαρκί. Εἴ τις δοκεῖ ἀλλοῦ πειποιήσιν ἐν σαρκί, ἰγὼ κῆπος.

5 Περὶ βῆμῃ ἄκαμῆμερῶν, ἐκ γῆρας Ἰσραήλ, φυλῆς Βνιαμῖν, Ἐδραῖῶν ἢ Ἐδραίων, κὲ νόμον φαρισσαίων,

ἔκαθ' ἕληος διάκων τῶν ἐκκλησιασίων, κὲ δικαιοσύνη τῶν ἐν νόμῳ ἡρώδῶν ἀμειπῶν.

Ἀλλ' ἅπαντα ἡ μοι κέρδη, ταῦτα ὑψημῶν ἀφ' ἧς Χριστὸν ζημίαν.

8 Ἀλλὰ μὴ ὄνη καὶ ἠγῶμαι πάντῃ ζημίαν εἶναι ἀφ' ἧς ὑπερέχον τ' γνώσις Χριστῷ Ἰησοῦ ἢ Κυρίῳ μου, δι' ὃν πᾶντα ἰζημιώθην, κὲ ἠγῶμαι σκύβαλα εἶναι, ἵνα Χριστὸν κερδήσω,

9 καὶ ἀρῆθῃ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων ἰμῶν δικαιοσύνη τῶν ἐκ νόμου, ἀλλὰ ἢ ἀφ' πίστεως Χριστοῦ, τῶν ἐκ Θεοῦ δικαιοσύνη ἐπὶ τῇ πίστι.

10 Τῶν γνώσις αὐτῶν, καὶ ἢ δύναμις ἀσπασίως αὐτῶν, ἔκ τῶν κρινῶν τῆς πειρημάτων αὐτῶν, συμμορφῶν μῆροι τῶν πατέρων αὐτῶν.

11 Εἴ πως κηλίωτήσω εἰς τῶν ἔξω ἀσπασίω τῆς νεκρῶν.

12 Οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον, ἢ ἤδη τιπλίωμαι· δώκω δὲ εἰ καὶ κηχαλάβω, ἐφ' ὃ καὶ κηλελήφθην ὑπὸ ἢ Χριστῷ Ἰησοῦ.

13 Ἀδελφοί, ἰγὼ ἰμαυτῶν ἐ λογιζομαι κητληφίνας.

14 Ἐν ὃ, τὰ μὴ ὀπίσω ἐπιλασθῶν ἢ μῆροι, τοῖς ὃ ἴμπεροῦσι ἐπικλήσῶντες, κὲ σκοποῦν δώκω ἐπὶ τὸ βραβεῖον τῆς ἀνά κλήσις ἢ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

15 Ὅσοι οὖν τέλει, τῆτο φροῦν μῆροι ἔεἰ πὶ πῆρας φροῦντι, κὲ τῆτο ὁ Θεὸς ὑμῖν ἀποκελύψῃ.

16 Πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσα μῆροι, τὰ αὐτῶν σοιχεῖν κωῶνι, τὸ αὐτὸ φροῦντι.

17 Συμμιμηταὶ μου γίνεσθε, ἀδελφοί, καὶ σκαίετε τὸς ἔτω ὑπερβῆμις, κηκῆς ἔχετε τῶν ἠμῶν.

18 Πολλοὶ γὰρ ὑπερβῆμις, ἔς πολλὰ κης ἔλιθον ὑμῖν, νῦν ὃ καὶ κλαίων λίγῃ, τὸς ἐχθρῶς ἢ σωρῶν ἢ Χριστοῦ.

19 Ὡς τὸ πᾶν ἀπόληα, ὃν ὁ θῆος ἢ κηγία, κὲ ἢ δόξα ἐν τῇ αἰσχρῇ αὐτῶν, οἱ πᾶ ἐπίηα φροῦντις.

20 Ἡμῶν γὰρ τὸ πολιτῆμα ἐν ἡρατοῖς ὑπάρχει, ἔξ ἢ κὲ σωτῆρα ἀπικηχοῦμεθα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.

21 Ὅς μὴ ἰζημιώθῃ τὸ σῶμα τ' τιπλήσις ἡμῶν, εἰς ὃ ἡρώδης αὐτῶν συμμορφον τῶν σῶματι τ' δόξης αὐτῶν, κὲ ἢ ἐνέργειαν ἢ δύνασιν αὐτῶν κὲ ὑποβῆμι ἰαυτῶν τῶν πάντῃ.

Κεφ. δ'. 4.

Ὡς πε, ἀδελφοί μου ἀγαπηθὶ καὶ ἐπιποθήθῃ, χαρῆς ἔσφαις μου, ἔτω σῆκῃς ἐν Κυρίῳ, ἀγαπηθὶ.

2 Εὐοδῶν ὑποφρακῶν καὶ Σωβῶν κηλε παρφακῶν τὸ αὐτὸ φροῦντι ἐν Κυρίῳ.

3 καὶ ἔρωτῶ καὶ σε· σύζυγα γῆσι, συλλαμβάνε αὐτῆς, αἰπτες ἐν τῶν ἀκχῆλίω σιωθῆλῆσι μῆροι, κὲ κηκῆ μῆροι καὶ τῶν λοιπῶν σωσερῶν μου, ὃν τὰ ὀνόματῃ ἐν βίβλῳ ζωῆς.

4 Χαίριτε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· κάλιον ἔρω, χαίριτε.

5 Τὸ ἐπίηκῆς ὑμῶν γινῶσθῆτω πᾶσι ἀνθρώποις· ὁ Κύριος ἔργῃς.

6 Μηδὲν μεριμνάτε ἀλλ' ἐν κυρίῳ τῇ σωσούσῃ καὶ τῇ δεισῇ μὲν εὐχαριστίας τὰ αἰτήματά ὑμῶν γνωρίζοντες ὡς τὸ Θεόν,

7 Καὶ ἡ ἐπιμέλεια τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα ὑμῶν, φρουρήσει τὴν καρδίαν ὑμῶν καὶ τὰ τοῦματά ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

8 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶ ἀληθῆ, ὅσα σεμνὰ, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγαθὰ, ὅσα εὐσεβή, ὅσα εὐφροσύνη, ὅσα εὐφροσύνη, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἐπισημία, ταῦτα λογίζεσθε.

9 Ἄνευ εὐφροσύνης ἐπιμενεῖτε καὶ ἡσυχασαίτε καὶ εἰδέτε ἐν ἑαυτοῖς, ταῦτα προσέτι, ἐὸ Θεὸν τῆς ἐπιμενῆς ἕσται μὲν ὑμῶν.

10 Εὐχαρίστητε ἐν Κυρίῳ μετὰ πάντοτε ὡς ἴδῃ ποτὲ ἀντιλαμβάνετε τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ φρονεῖν ἐφ' ᾧ καὶ ἐφρονεῖτε, ἡσυχασαίτε δι'.

11 Ὁδὸν ὅτι κατὰ ἐξέτασιν λέγω ἰσχυρῶς ὑμῶν, ἐν οἷς εἰμι, αὐτῆς ἐστὶν ἡ δόξα.

12 Οἶδα ὅτι πάντες ὑμῶν, οἶδα καὶ τὸ εὐσεβεῖν ἐν κυρίῳ καὶ ἐν πάντοτε μεμύησθαι καὶ ἡσυχασαίτε ἐν πάντοτε, καὶ εὐσεβεῖτε καὶ ὑπερέτε.

13 Πάντοτε ἰσχυρῶς ἐν τῷ ἐνδυσμασίν ὑμῶν ἐν κυρίῳ.

14 Πάντοτε καλῶς ἐπιποιήσατε, συζητήσατε μετὰ τῆς ἀλήθειας.

15 Οἶδατε ὅτι καὶ ὑμεῖς, Φιλιππησίται, ὅτι ἐν ἀρετῇ ἔσθε ἀγαθὴν, ὅτι ἐξῆλθον ἀπὸ Μακεδονίας, ἔδειμα μὲν ἐκκλησία ἐκοιμήθη ἐν λόγῳ δόξης καὶ λαλήσεως, εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι.

16 Ὅτι καὶ ἐν Θεσσαλονικίᾳ καὶ ἄλλοις καὶ δις ἐν τῷ χρόνῳ μὲν ἐπέμψατε.

17 Οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόξα, ἀλλ' ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν τοῦ εὐεργετοῦ ἐν λόγῳ ὑμῶν.

18 Ἀπίχθη καὶ πάντοτε ἐπεισώμεθα πικρῶς, διὰ τὸν ἄνθρωπον ὡς ἔσθ' Ἐπιφροδίτου τὰ παρὰ ὑμῶν, ἐστὶν δὲ δικαιοσύνη, δικαιοσύνη, ἀγαθὸν τῷ Θεῷ.

19 Ὅτι ὁ Θεὸς μὲν πληρώσει πάντοτε ὑμῶν καὶ τὸν πληροῦσθαι αὐτῷ, ἐν δόξῃ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

20 Τὰ ὅτι Θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν ἡ δόξα ἐστὶν αἰῶνας τῷ αἰῶνι. ἀμήν.

21 Ἀσπάζεσθε πάντοτε ἀλλήλους ἐν κυρίῳ ἡσυχῶς. ἀσπάζεσθαι ὑμῶν οἱ συνῆμοι ἀδελφοί.

22 Ἀσπάζεσθαι ὑμῶν πάντες οἱ ἀλλήλοις, καὶ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας.

23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μὲν πάντοτε ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Φιλιππησίτας ἐγράφη ἀπὸ Γώμης δι' Ἐπιφροδίτου.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἡ πρὸς Κολοσσαῖς ἐπιστολή.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀπὸ θελήματος τοῦ Θεοῦ, καὶ Τιμῶντος τοῦ ἀδελφοῦ,

2 Τοῖς ἐν Κολοσσαῖς ἀγίοις καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ χάρις ὑμῖν ἐ

ἐπιβλήσῃ ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ Ἰησοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πάντοτε ὑμῶν σωσούμενοι.

4 Ακούσαίς ἢ πίσι υμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγαπίην ἢ εἰς πάντας τὰς ἀγίους,

5 Διὰ ἢ ἐλπίδα τὴν ἀποκεκμημένην ὅμῃ ἐν τοῖς ἔσχατοις, ἡ ὡς ἠκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆ ἀληθείας ἢ διακρίσις,

6 Ἐπαρόντες εἰς ὑμᾶς, καθὼς καὶ ἐν παντὶ τῷ ἰσθμῷ καὶ ἐν καρποφοροῦσιν, καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν, ἀφ' ἧς ἡμίσεως ἠκούσατε ἐπιγραφεῖ τὴν χάριν ἢ οὐ ἐν ἀληθείᾳ,

7 Καθὼς καὶ ἠμεῖς διὰ Ἐπαροῦ ἢ ἀγαπῆς σιωδύλα ἡμῶν, ὅς ἐστι πρὸς ὑπερ ἡμῶν ἀφ' ἧς ἔχεται.

8 Ὁ καὶ δηλώσας ἡμῖν ἢ ὑμῶν ἀγαπίην ἐν πνοῇματι.

9 Διὰ τῶν καὶ ἡμῖς, ἀφ' ἧς ἡμίσεως ἠκούσατε, ἢ παύομεθα ὑπερ ὑμῶν ὡς ἀρμόδιοι, καὶ αἰτήριοι ἵνα πληρωθῆτε ἢ ἐπίγνωσις ἢ φιλήμενος αὐτῷ ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ σοφίᾳ πνευματικῇ.

10 Περιπατήσωμεν ὑμᾶς ἀξίως ἢ Κυρίου ἐν πάσῃ δόξῃ, ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφοροῦντες καὶ αὐξανόμενοι εἰς τὴν ἐπίγνωσιν ἢ οὐ,

11 Ἐν πάσῃ δυνάμει δυναμῶν καὶ τῷ κρεῖττον τῆ δόξης αὐτοῦ, ἐν πάσῃ ὑπομονῇ ἢ μετριοψυχίᾳ καὶ χαρᾷ.

12 Εὐχαριστοῦμεν τὸ παντὶ τῷ ἰκνωσασθῆ ἡμῶς εἰς ἢ μετρίᾳ ἢ κλήρῳ τῆ ἀγίας ἐν τῷ φωτὶ.

13 Ὅς ἰρρύσατο ἡμῶς ἐν τῆ ἐκείνης ἢ σκότους, καὶ μετέστη ἐν τῆ βασιλείᾳ ἢ ὑπὸ τῆς ἀγαπῆς αὐτοῦ,

14 Ἐν ἢ ἔχοντες τὸ ἀπολυτῶσαι ἡμᾶς ἢ αἰματίῳ αὐτοῦ, ἢ ἀφίσι τῆ ἀμαρτηνῶν.

15 Ὅς ἐστὶν ἐκείνῳ ἢ οὐ ἢ ἀορέτῳ, ὡς ἔσται πάσης κήσεως.

16 Ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκλήθη τὰ πάντα τὰ ἐν τοῖς ἔσχατοις καὶ τὰ ἐπὶ τῆ γῆς, τὰ ὄρατα καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε πρῶτοι, εἴτε

ἔσχατοι, τὰ πάντα ἢ αὐτῷ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτεται.

17 Καὶ αὐτὸς ἐστὶ ὡς πάντων, ἐν τῷ πάντι ἐν αὐτῷ σωτηρίας.

18 Καὶ αὐτὸς ἐστὶ ἡ κεφαλὴ ἢ σώματι τῆ ἐκκλησίας, ὅς ἐστι δόξῃ ὡς ἔσται ἐν τῷ ἑκέρῳ, ἵνα ἡγήται ἐν πάσιν αὐτὸς ὡς ἑκείνῳ.

19 Ὅτι ἐν αὐτῷ ἀδύναται πᾶν τὸ πλεονεξία καὶ βίβησιν.

20 Καὶ δὲ αὐτῷ ἀποκεκμημένη τὰ πάντα εἰς αὐτὸν, ἠρῶσοποιήσας ἡμᾶς ἢ αἰματίῳ ἢ σωρῶ αὐτοῦ, δὲ αὐτῷ, εἴτε τὰ ἐπὶ τῆ γῆς, εἴτε τὰ ἐν τοῖς ἔσχατοις.

21 Καὶ ὑμῶς ποτὶ ὄντως ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἐχθρῶς τῆ διανοίας ἐν τοῖς ἔσχατοις τοῖς πονηροῖς, νυκτὶ δὲ ἀποκεκμημένοι,

22 Ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, ἡμᾶς ἢ ἡμαρτηνῶν, ὡς ἔσται ὑμῶς ἀγίους καὶ ἀμώμων ἐν ἀνεκλήτως καὶ ἰσχύῳ αὐτοῦ.

23 Εἴ γε ἐπιμνήστε τῆ πίστις πημιλιωμένων καὶ ἰσραῖοις, ἐν μὴ μετριοψυχῶν διὰ τῆ ἐλπίδος ἢ διακρίσις ἢ ἠκούσατε, ἢ κηρυχθῆτε ἐν πάσῃ τῇ ἐπίσσει τῇ ὑπὸ τῆ ἔσχατον ἢ ἰσχυόμενοι ἔργῳ Παύλου ἡμῶν.

24 Νῦν χαίρω ἐν τοῖς πενήμασι μου ὑπερ ὑμῶν, καὶ ἀνινασπληνῶ τὰ ὑπερημεῖα τῆ φιλίᾳ ἢ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου, ὑπερ ἢ σώματι αὐτοῦ, ὅ ἐστι ἡ ἐκκλησία.

25 Ἦς ἰσχυόμενοι ἔργῳ ἡμῶν καὶ τῆ οἰκονομίας ἢ οὐ, ἢ δόξῃς καὶ εἰς ὑμᾶς, πληρῶσαι τὸ λόγον ἢ οὐ.

26 Τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκμημένον διὰ τῆ αἰώνων ἐν τῷ ἔσχατον, νυκτὶ ἢ ἰφωρεώθη τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

27 Ὅτι ἠθέλησεν ὁ Θεὸς γνωρίσαι καὶ ὁ πλεονεξίας τῆς δόξης ἢ μυστηρίῳ τῆς

25 Ο ἵ ἀδικῶν κρημνίσται ὁ ἠδίκησε·
κὶ οὐκ ἔστι σωτηριολογία.

Κεφ. δ'. 4.

Οἱ κύριοι, τὸ δίκαιον κὶ τὸ ἰσότητος
ποῖς δόλοισι παρεχόσται, εἰδότες ὅτι
κὶ ὑμεῖς ἔχετε Κύριον ἐν ἕρασσι.

2 Τῆ σωστικῆ σωστικῆ ἰσότητι, ἡ
ἡρώδης ἐν αὐτῇ ἐν δίκαια.

3 Προσδοκῶμενοι ἅμα κὶ πάλαι ἡμῶν,
ἵνα ὁ Θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῖν ὕψους ἔργα,
λαλήσῃ τὸ μυστήριον τῆς Χρυσῆς, ἃ ὁ
ἐ δίδωμεν.

4 ἵνα φανερώσῃ αὐτὸ, ὡς δεῖ με λα-
λοῦμαι.

5 Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε ὡς τὸς
ἔξω, τὸ κερὸν ἐκαστοῦ ζῴοντος.

6 Οἱ λόγοι ὑμῶν πάντοτε ἐν χά-
ρι, ἅλα ἡρτυμῶν, εἰδόντων πᾶς
δεῖ ὑμᾶς ἐν ἰσότητι λαλοῦντας.

7 Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίζῃ ἡμῖν
Τυχῆς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφός, κὶ πι-
στὸς ἀφ᾽ ἡμῶν, κὶ σὺ δὲ ἐν
Κυρίῳ.

8 Ὅτι ἐπιμύσῃ ὡς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ
τῶν, ἵνα γινώσκῃ πάλαι ὑμῶν, ἐκαστοῦ
καλίστη ἐν καρδίᾳ ὑμῶν.

9 Σὺ δὲ Οἰησίμῳ τῷ πιστῷ κὶ ἀγα-
πητῷ ἀδελφῷ, ὅς ἐστι ἐξ ὑμῶν· πάντα
ὑμῖν γνωρίζῃ τὰ ὡς.

10 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Λείδαρχος
ὁ σωματικῶς με, κὶ Μάρκος

ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβας, πάλαι ἐλάβη
ἐνθλας· ἰαν ἔλθῃ ὡς ὑμᾶς, διέτα-
ξει αὐτοῖς.

11 Καὶ ἰητὴς ὁ λιγύμνος ἰσότης, οἱ
ὄντες ἐκ πάλαι ἡμῶν· ἔπει μῆτις σωτη-
ρηεῖς τῷ βασιλείᾳ τῆς Θεοῦ, οἵτις
ἐχρησθησάν μοι παρερηρία.

12 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐπαφροῆς ὁ ἐξ
ὑμῶν δὲ ἐκ Χρυσῆς, πάντοτε ἀγα-
πῶν ὑμῶν ἐν ταῖς σωστικῆς
καίς, ἵνα ᾄτῃ πάλαι κὶ πτωχῶν
ἐν πασὶ θελήσῃ τῆς Θεοῦ.

13 Μαριῶν ἡ αὐτῆς ὅτι ἔχει ζῆλον
πολιτῶν ὑμῶν, κὶ τῆ ἐν Λαοδικείᾳ,
ἐ τῆ ἐν Ἰερουσάλημ.

14 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ληκῆς ὁ ἰατρός
ὁ ἀγαπητὸς, κὶ Δημῆς.

15 Ἀσπάζεται τὸς ἐν Λαοδικείᾳ ἀ-
δελφούς, ἐ Νυμφῶν κὶ τῶν κατ' οἶκον
αὐτῶν ἐκκλησίᾳ.

16 Καὶ ὅταν ἀταγῶν παρ' ὑμῖν ἢ
ἐπιστολῆ, ποιήσῃτε ἵνα καὶ ἐ τῆ Λαο-
δικείᾳ ἐκκλησίᾳ ἀταγῶν κὶ τῶν
ἐκ Λαοδικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀτα-
γῶν.

17 Καὶ ἔπει Ἀρχίππῳ· Βλίπτε, τὸ
ἀφ᾽ ἡμῶν ἐν παρίλαβις ἐν Κυρίῳ ἵνα
αὐτῷ πληροῖς.

18 Ὁ ἀσπάζεται τῇ ἐμῇ καὶ Παύ-
λῳ. Μνημονεύετε με τῷ δεύματι. Ἡ
χάρις μετ' ὑμῶν. Ἀμήν.

Ἐρὸς Κολοσσαῖς ἐχρησθη δὲ Γόμησις ἀφ' Τυχῆς
κὶ Οἰησίμου.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἡ πρὸς Θεσσαλονικεῖς Ἐπιστολὴ πρώτη.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ κ' Σιλβανὸς
 ἔτι Τιμόθεος τῇ ἐκκλη-
 σίᾳ Θεσσαλονικίων, ἐν
 Θεῷ πατρὶ, κ' Κυρίῳ Ἰη-
 σοῦ Χριστοῦ, χάρις ὑμῖν κ' εἰρήνη ἀπὸ
 Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, κ' Κυρίου Ἰησοῦ
 Χριστοῦ.

2 Εὐχαριστῶμεν τὸ Θεὸν πάντοτε ὑπὲρ
 πάντων ὑμῶν, μὲν ἡμῶν ποιῆμενοι
 ἐπὶ τῷ Θεῷ (ὁμοῦ ἡμῶν).

3 Ἀλαλείπῳς μνηστῶντες ὑμῶν
 εἰς τὴν πίστιν, κ' εἰς τὴν ἀγά-
 πην, ἣ ἐστὶν ἀγαπῆς τῆς Κυ-
 ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔμπροσθεν τοῦ
 Θεοῦ κ' πατρὸς ἡμῶν.

4 Εἰδότες, ἀδελφοὶ ἀγαπητοί, ὑπὸ
 Θεοῦ τὸ σκόλοζον ὑμῶν.

5 Ὅτι τὸ δόξα ἡμῶν ἐκ ἐβουλήθη
 εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ κ' ἐν
 δυνάμει, κ' ἐν δόξῃ ἀγίων, ἣ ἐν
 πληροφορίᾳ πολλῇ· καθὼς οἶδατε οἱ
 ἐβουλήθημεν ἐν ὑμῖν δι' ὑμᾶς.

6 Καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐβουλήθη-
 τε ἐπὶ Κυρίου, διζήμενοι τὸ λόγον ἐν
 θλίψει πολλῇ, μὴ χαρῆς πώποτε
 ἀγίαν.

7 Ὡστε χροῖσθε ὑμᾶς τύπος πάν-
 τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ κ' τῇ
 Ἀχαΐᾳ.

8 Ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ
 Κυρίου ἐμῶν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ κ' Ἀ-
 χαΐᾳ, ἀλλὰ ἣ ἐν παντὶ τόπῳ ἡ πίστις
 ὑμῶν ἡ πρὸς τὸ Θεόν, ἐξελήλυθεν, ὥστε
 μὴ χρεῖαν ἡμῶν ἔχειν λαλεῖν ὑμῖν.

9 Ἀντὶ γὰρ ὑπὲρ ἡμῶν ἀπεβλήθησαν

ὁποῖαν εἰσοδὸν ἔχομεν πρὸς ὑμᾶς, καὶ
 πῶς ἐπερίψατε πρὸς τὸ Θεόν ἀπὸ τῶν
 εἰδῶτων, δευτέρῳ Θεῷ ζῶντι καὶ ἀ-
 ληθινῷ.

10 Καὶ ἀναμνήσει τὸ ἦν αὐτῷ ἐκ τῶν
 ἑβραίων, ὃν ἔλαβεν ἐκ νεκρῶν, Ἰησοῦν
 τὸν ὑμῶν ἡμῶν ἀπὸ τῶν νεκρῶν τῶν
 νεκρῶν.

Κεφ. β'. 2.

Αὐτοὶ γὰρ οἶδατε, ἀδελφοί, τί ἔσ-
 οδὸν ἡμῶν τὸ πρὸς ὑμᾶς, ὅτι ἐκινῶ
 γέροντι.

2 Ἀλλὰ καὶ περὶ τούτους ἐβουλήθη-
 τε, καθὼς οἶδατε, ἐν Φιλιπποῖς, ἐπιβ-
 ῆσαι κατὰ μέτρον ἐν τῷ Θεῷ ἡμῶν λαλῶ-
 σαι πρὸς ὑμᾶς τὸ δόξα ἡμῶν ἐπὶ Θεῷ
 ἐν πολλῷ ἀγῶνι.

3 Ἡ γὰρ ἐβουλήθημεν ἡμῶν οὐκ ἐκ
 πλάτης, ἀλλ' ἐξ ἀκαταρσίας, ὥστε ἐν
 δόξῃ.

4 Ἀλλὰ καθὼς διδουμένημεν ὑπὸ
 τοῦ Θεοῦ πιστεύηται τὸ δόξα ἡμῶν, ὥστε
 λαλῶμεν, ὥστε ἀνθρώποις δόξασαι
 τε, ἀλλὰ τῷ Θεῷ τῷ δικαιοδότην τῆς
 καρδίας ἡμῶν.

5 Οὔτε γὰρ ποτε ἐν λόγῳ κηλακίας
 ἐβουλήθημεν, καθὼς εἶδατε, ὥστε ἐν πρῶ-
 τῇ πληροφορίᾳ· ὡς ἐμῶν.

6 Οὔτε ζητῶντες ἐξ ἀνθρώπων δό-
 ξαν, ὥστε ἀφ' ὑμῶν, ὥστε ἀπ' ἀλλῶν.
 διζήμενοι ἐν βάρβιτοισι, ὡς Χριστοῦ
 ἀποστόλοι.

7 Ἀλλ' ἐβουλήθημεν ἡμεῖς ἐν μίσει
 ὑμῶν, ὡς ἀπὸ τρυφῆς ἡμεῖς τὰ ἑαυ-
 τῶν τέκνα,

8 Οὔτως,

8 Οὕτως, ἰμμερόμηροι ὑμῶν, ἀδελφεοὶ μου, μετὰ δύνανται ὑμῖν ἐ μόνον τὸ διαβῆ-
 λιοι Ἔ Θ ε ὤ, ἀλλὰ καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυ-
 χὰς, διότι ἀγαπητοὶ ἡμῖν γελῶσθε.

9 Μνημονεύετε γὰρ, ἀδελφοί, τὴν κόπον
 ἡμῶν καὶ τὴν μόχθον, νυκτὸς γὰρ ἔ ἡμέρας
 ἐργαζόμενοι, ὡς τὸ μὴ ἐπιδοκῆσαι
 πια ὑμῶν, σκηρῶσάμεν εἰς ὑμᾶς τὸ
 ἀιχελίοι Ἔ Θ ε ὤ.

10 Ὑμεῖς μάρτυρες καὶ ὁ Θεὸς, ὡς
 ἐπίως καὶ δικαίως καὶ ἀμέμπως ὑμῖν
 τοῖς πιστέουσιν ἐγλυήθημεν.

11 Καθὰ ὡς οἴδατε ὡς ἔτα ἔκατον ὑ-
 μῶν, ὡς πατὴρ τέκνα ἑαυτοῦ, ὡς
 κελῶντες ὑμᾶς καὶ ὡς ἀγαπῶμενοι,

12 Καὶ μαρτυροῦμενοι, εἰς τὸ πεί-
 παῖσθαι ὑμᾶς ἀξίως Ἔ Θ ε ὤ Ἔ κελῶ-
 νει ὑμᾶς εἰς τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν καὶ
 δόξαν.

13 Διὰ τῆτο ἔ ἡμεῖς ἀχαριστοὶ μεν τῷ
 Θεῷ ἀδελφείως, ὅτι ὡς ἀγαπῶντες
 λόγον ἀκαθῆσ παρ' ἡμῶν, Ἔ Θ ε ὤ, ἐδέξα-
 σθε ἔ λόγον ἀνθρώπων, ἀλλὰ (καθὼς ἐστὶν
 ἀληθῆς) λόγον Θεοῦ, ὃς ἔσπεργεταί ἐν
 ὑμῖν τοῖς πιστέουσιν.

14 Ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ ἐγλυήθητε
 ἀδελφοί, τὴν ἐκκλησιῶν Ἔ Θ ε ὤ τ' ἐστὶν
 ἐν τῇ Ἰερουσαλῆμ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅτι ταυ-
 τὰ ἐπαίτετε ἔ ὑμεῖς ὑπὸ τῷ ἰδίῳ συμ-
 φυλιτῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῷ ἰε-
 ραίῳ.

15 Τῶν ἔ τ' Κυρίου διποκλήσαντων ἰη-
 σοῦ καὶ τῶν ἰδίων ὡσευήτας, καὶ ἡμᾶς
 ἐκδιωξάντων, καὶ Θεῷ μὴ δόξασκοῖν,
 ἔ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐναυθῶν.

16 Κωλυθῶν ἡμᾶς τοῖς ἔθισσι λα-
 λῆσαι ἕνα ὡσευήσι, εἰς τὸ ἀναπαυῶσθαι
 αὐτῶν τὰς ἀμαρτίας πάντοτε ἔφρασε
 ἔ ἐπ' αὐτὰς ἡ ὀργῆς τέλος.

17 Ἡμεῖς ἔ, ἀδελφοί, ἀπερφηωθῶν
 πια ἔφ' ὑμῶν ὡσευήσι ὡσευήσι, ὡσευή-
 σι, ἔ καρδίαν, ὡσευήσι ὡσευήσι.

διὰ σαμὴν τὸ ὡσευήσι ὑμῶν ἰδῶν ἐν
 πολλῇ ἰσηρμῆ.

18 Διὰ ἡμεῖς σαμὴν ἰδῶν ὡσευήσι
 (ἰγὰρ μεν Παῦλ) ἔ ἄπειξ καὶ δῖς, καὶ
 ἐνέκοψεν ἡμᾶς ὁ Σατανᾶς.

19 Τίς γὰρ ἡμῶν ἰληπίς, ἡ ὡσευήσι,
 ἡ ὡσευήσι καυχήσι; ἡ ἔχῃ καὶ ὑμῶν
 ἔμπερῶν ἔ Κυρεῖς ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
 στῷ, ἐν τῇ αὐτῇ παρῶσι;

20 Ὑμεῖς γὰρ ἔτα ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ
 ὡσευήσι.

Κιφ. γ'. 3.

Δ Ἰδὲ μεκίπ σῆρῆσι, ἀδελφῶσάμεν
 κατὰ φθῶσιν ἐν Αἰθῶσις μόνι,

2 Καὶ ἐκίμψάμεν Τιμῶσι τ' ἀδελ-
 φῶν ἡμῶν ἔ ἀφῆσθαι Ἔ Θ ε ὤ καὶ ὡσευή-
 ρῶν ἡμῶν ἐν τῷ ἀιχελίῳ Ἔ Χριστῷ,
 εἰς τὸ σῆρῆσι ὑμᾶς καὶ ὡσευήσι
 ὑμᾶς ὡσευήσι τ' πῆσις ὑμῶν.

3 Τὰ μὴ δῖνα σῆρῆσι ἐν ταῖς θλί-
 ψῆσι ταῦτας· αὐτοὶ γὰρ οἴδατε ὅτι εἰς
 τῆτο κείμητα.

4 Καὶ γὰρ ὅτι ὡσευήσι ἡμῶν, ὡσευή-
 σι ἡμῶν ὑμῖν ὅτι μεκῶσιν θλίψῶσι,
 καθὼς καὶ ἐγῶσιν, ἔ οἴδατε.

5 Διὰ τῆτο κατὰ μεκίπ σῆρῆσι, ἔπιμ-
 ψάσις τὸ γῶσι καὶ πῆσι ὑμῶν· μῆ-
 πῆσις ἐκίμψῶσι ὑμᾶς ὁ πῆσις, καὶ εἰς
 κῆσις γῶσι ὁ κόπ) ἡμῶν.

6 Ἀρῆ ἔ ἰληπίς Τιμῶσι ὡσευήσι ἡμῶν
 ἔφ' ὑμῶν, καὶ ἀιχελίσι μεν ἡμῶν ἔ
 πῆσι ἔ τ' ἀγάπῃ ὑμῶν, καὶ ὅτι ἔχῃ
 μεν ἡμῶν ἀγαθῶν πάντοτε, ἔπιπο-
 θῆσις ἡμῶν ἰδῶν, καθὼς περ καὶ ἡμεῖς
 ὑμᾶς.

7 Διὰ τῆτο παρεκλήθημεν, ἀδελ-
 φοί, ἔφ' ὑμῶν, ἐπὶ πῆσι τῇ θλίψῃ καὶ
 ἀνάγκῃ ἡμῶν, ἀφ' ἔ ὑμῶν πῆσις.

8 Ὅτι ἰωὺ ζῶσιν, ἐν ὑμῶν σῆκητε
 ἐν Κυρεῖσι.

9 Τίνα γὰρ ἀιχελίσι δυνάμῃσι τῷ
 Θεῷ ἀναπαυῶσιν ἐπὶ ὑμῶν, ἐπὶ πῆσι

τῆ χάρις ἢ χάρισμα δι' ὑμᾶς ἔμπροσθεν Ἐϑ' ἡμῶν,

10 Νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὑπερικπιροσῶ δρόμοι εἰς θεῖδεν ὑμῶν τὸ σωσωπον, καὶ χαρῆσαι πα ὑστέρημα τ' πίστεως ὑμῶν;

11 Αὐτὸς ἦ ὁ Θεὸς Ἐ πατὴρ ἡμῶν, καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ὁ ἴδιος πλὴ ὀδὸν ἡμῶν ὡς ὑμᾶς.

12 Ὑμᾶς ἦ ὁ Κύριος ὡλιονόστω καὶ ὡελος δόσω τῆ ἐγάπη εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας, κατὰ πρὸς ἡμῖς εἰς ὑμᾶς.

13 Εἰς τὸ σπείλαι ὑμῶν ὡς καρδίας ἡμῶν, ἐν ἀγαπῶν, ἔμπροσθεν τῷ Θεῷ καὶ πατρὸς ἡμῶν, ἐν τῇ παρουσίᾳ Ἐ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μὴ πείλων τ' ἀγίω αὐτῷ.

Κιφ. δ. 4.

Τὸ λοιπὸν ἦν, ἀδελφοί, ἱρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ ὡρῶσθε μὲν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, κατὰ πρὸς ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς ὡελπαῖν καὶ δόσκειν Θεῷ, ἵνα ὡελος δόσω μᾶλλον.

2 Οἶδον γὰρ πῶς ὡρῶσθε εἰς ἰδὼ καμῶν ὑμῶν ἄλλ' Ἐ Κυρίῳ Ἰησοῦ.

3 Τῷτο γὰρ εἰσι ἡλίμα Ἐ Θεῷ, ὁ ἀγασμοὸς ὑμῶν, ἐπίχρωσιν ὑμᾶς ἀπὸ τ' πρηνίας.

4 Εἰδὼσθε ἕκαστον ὑμῶν τὸ ἰαυτῷ σκεῖνος κτῶσαι ἐν ἀγασμοῦ καὶ πρηνῆ.

5 Μὴ ἐν πάθῃ ἰπθυμίας, κατὰ πρὸς καὶ παῖθῃ πα μὴ εἰδῶτε τ' Θεῷ.

6 Τὸ μὴ ὑπερβαῖν καὶ ὡλοικεῖν ἐν τῷ πρᾶματι τ' ἀδελφῶν αὐτῷ· διὸτι ἔκδικος ὁ Κύριος ὡελὶ πάντων τῶτων, κατὰ πρὸς ὡθείπερ ὑμῶν, καὶ διμαρτυροῦμεθα.

7 Οὐ γὰρ ἐκάλισιν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσία, ἀλλ' ἐν ἀγασμοῦ.

8 Τοιγαρῶν ὁ ἀθιτῶν, ὡς ἀνθρωπὸν ἀθιτῆ, ἀλλὰ τ' Θεῷ τ' Ἐ δέτω τε πνῦμα αὐτῷ τὸ ἀκαθὸς ἡμᾶς.

9 Περὶ δὲ τ' φιλαδελφίας ἔχρησασθε ἕκαστον ὑμῶν· αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς θεοδιδασκῶ εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους.

10 Καὶ γὰρ ποιῆτε αὐτὸ εἰς πάντας τὸς ἀδελφὸς τὸς ἐν ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ· ὡρῶσθε μὲν δε ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὡελος δόσω μᾶλλον.

11 Καὶ φιλομῆστω ἡσυχαῖν, καὶ πρᾶσιν πα ἴδια, καὶ ἐργάζεσθαι τῶς ἰδίαις χρῆσιν ὑμῶν, κατὰ πρὸς ὑμῶν παρηγείλαμεν.

12 ἵνα ὡελπαῖτε ἀχρηστῶς ὡς τὸς ἕξω, καὶ μηδέτιος χρεῖαν ἔχητε.

13 Οὐ θίλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὡελ τ' κικρομηθραν, ἵνα μὴ λυπῆσθε, κατὰ πρὸς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχρησιν ἰλπίδα.

14 Εἰ γὰρ πρᾶσθωμεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνίστη, ἔτω Ἐ ὁ Θεὸς τὸς κρομηθρῶς ἄλλ' Ἐ ἰησῶ, ἀξί σιν αὐτῷ.

15 Τῷτο γὰρ ὑμῶν λίγισμα ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ ὡελπόμοι εἰς τ' παρουσίᾳ Ἐ Κυρίου, ἔμὴ φθίσωμεν τὸς κρομηθρῶς.

16 Ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελύσματι, ἐν φωνῇ δεχασθῶν, καὶ ἐν σάλπιγι Θεῷ κατὰ βῆσθ) ἀπ' ἕραν ἡμῶν καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ, ἀναστήσονται ὡρῶν.

17 Ἐπῆτε ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ ὡελπόμοι, ἄμα σιν αὐτοῖς ἀρπαγῶσθωμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν Ἐ Κυρίῳ εἰς αἴερα· καὶ ἔτω πάνθῃ σιν Κυρίῳ ἰσθῶμεθα.

18 Ὅστε ὡρῶσθε αἰετῶς ἐν τοῖς λόγοις τῶτων.

Κιφ. ε. 5.

Περὶ ἦ τ' χρεῖαν καὶ τ' κρομῶν, ἀδελφοί, ἔχρησασθε ἕκαστον ὑμῶν χροφίωσθ).

2 Αὐτοὶ γὰρ ἀκρεβῶς εἶδατε ὅτι ἡμῶσθε Κυρίῳ ὡς κελίτης ἐν νυκτῇ, ἔπως ἔρχη).

3 Ὅταν γὰρ λίγισιν· Εἰρήνῃ καὶ ἀσφάλεια,

λῆα, τότε αἰφινίδι⊕ αὐτοῖς ἐφίσταται ὀλιγ⊕, ὡσπερ ἡ ἀδὴν τῇ σὺ γαστρὶ ἐχέ-
 ρη· καὶ ὃ μὴ ἐκφυγῶσιν.

4 Ἔμεις ὃ, ἀδελφοί, σὺκ ἐστὲ ἐν σκό-
 τη, ἵνα ἡ ἡμέρα ὑμῶς ὡς κλίβητος κα-
 ῶλαῖβη.

5 Πάντες ὑμεῖς ἦοι φῶς ἐστε καὶ
 ἦοι ἡμέρας· σὺκ ἐστὶν νυκτὸς, ἐδὲ
 σκότης.

6 Ἄρα οὐκ μὴ καθεύδωμ ὡς Ἐ οἱ
 λοιποὶ, ἀλλὰ ζηρηρῶμ κὶ νήφωμ.

7 Οἱ γὰρ καθεύδοντες, νυκτὸς καθεύ-
 δουσὶ καὶ οἱ μεθυσκόμμοι, νυκτὸς με-
 θύουσιν.

8 Ἡμεῖς ὃ ἡμέρας ὄντες, νήφωμ, ἐ-
 σθυστάμμοι θύρακα πίστεως κὶ ἀγά-
 πης, καὶ περικεφαλαίαν, ἐλπίδα σω-
 τηρίας.

9 Ὅτι σὺκ ἔθελθ ἡμῶς ὁ Θεὸς εἰς ὀρ-
 γῶν, ἀλλ' εἰς περὶποίησιν σωτηρίας διὰ
 Ἐ Κυρίε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ.

10 Τῷ δόξαπανόσι⊕ ὑπερ ἡμῶν, ἵνα
 εἴτε ζηρηρῶμ, εἴτε καθεύδωμ,
 ἄμα σω αὐτῷ ζήσωμ.

11 Διὸ πῶρα καλεῖτε ἀγκήλους, καὶ
 οἰκοδομεῖτε εἰς τὸν ἵνα, καθῶς καὶ
 ποιεῖτε.

12 Ἐρωτῶμ ὃ ὑμῶς, ἀδελφοί, ἐ-
 δίδου τὸς κροπῖνας ἐν ὑμῖν, κὶ αρωῖσα-
 μῶν ὑμῶν ἐν Κυρίῳ, καὶ νυκτηγῶν
 ὑμῶς.

13 Καὶ ἠγῆσθαι αὐτὸς ὑπορικπι-
 ερασῷ ἐν ἀγάπῃ, διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν.
 ἐρηλυσῆστε ἐν ἑαυτοῖς.

14 Παρκαλεῖμ ὃ ὑμῶς, ἀδελφοί
 νυκτηγῶν τὸς ἀπέκλις, πῶρα μυθεῖα
 τὸς ὀλιγηψύχους, ἀπὶ χροῖε Ἐ ἀδελφῶν,
 μακροθυμεῖτε ὡς πᾶντες.

15 Ὅρατε μὴ πὸς κακῶν ἀπὶ κακῶν πε-
 δῶσθ· ἀλλὰ πᾶντε τὸ ἀγαθὸν διώ-
 κῆτε κὶ εἰς ἀγκήλους Ἐ εἰς πᾶντες.

16 Πᾶντε χαίρειτε.

17 Ἀδιαλείπτως αρωσάχατε.

18 Ἐν παντὶ ἀχαρισεῖτε· τῷτο γὰρ
 θέλημα Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμῶς.

19 Τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε.

20 Προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε.

21 Πάντα δοκιμάζειτε· τὸ καλὸν κρη-
 ῖτε.

22 Ἀπὸ παντὸς εἶδους ποτηρῶ ἀκ-
 ῖτε.

23 Αὐτὸς ὃ Θεὸς τ' ἐρηλῶς ἀγάσθη
 ὑμῶς ὀλοτελεῖς· καὶ ὀλοκληροὶ ὑμῶν
 τὸ πνεῦμα, κὶ ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ σῶμα
 ἀμίμητος ἐν τῇ παρουσίᾳ Ἐ Κυρίε
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ τηρηθεῖη.

24 Πίστες ὁ καλῶν ὑμῶς, ὅς καὶ
 ποιῶν.

25 Ἀδελφοί, αρωσάχατε περὶ
 ἡμῶν.

26 Ἀσάσκατε τὸς ἀδελφῶς πάντες
 ἐν φιλήματι ἀγίῳ.

27 Ὁρκεῖω ὑμῶς τ' Κυρίον, ἀνα-
 γνωδῶναι πῶν ἐπιστολῶν πᾶσι τοῖς
 ἀγίοις ἀδελφοῖς.

28 Ἡ χάρις Ἐ Κυρίε ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστῷ μετ' ὑμῶν. Ἀμῆν.

· Πρὸς Θεσσαλονικεῖς πρώτη ἐπιστολή διὰ Ἀθλῶν.

7 Τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται ἐν ἀνομίαις, μόνον ὁ κρατῶν ἀρετὴ ἕως ἐκ μί(α ῥήνη).

8 Καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἀνομιῶν, ὃς ὁ Κύριος ἀναλωσάτω πνύμα καὶ ἔσμεν αὐτῷ, καὶ ἐνεργήσῃ τῇ ἐπιφασίᾳ τῆς παρουσίας αὐτοῦ.

9 Οὗ ἐστιν ἡ παρουσία καὶ ἐνεργεῖται ἔσμεν αὐτῷ ἐν πίστει διωκόμεναι, καὶ σήμερις, ἐπεὶ ἐργάζομαι ψεύδους.

10 Καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτη τῆς ἀδικίας ἐν τοῖς ἀποκαλυφτέοις ἀπὸ ὧν τὸ ἀγαπῶν τὴν ἀληθείαν ὅσοι ἐδέξαντο εἰς τὸ σωθῆναι αὐτοὺς.

11 Καὶ ἀπὸ τῆς πίστεως αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐνεργεῖται πάλαι, εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐτὸς τῶν ψεύδων.

12 Ἰνα κριθῶσι πάντες οἱ μὴ πιστεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ, ἀλλὰ διδοκίμωνες ἐν τῇ ἀδικίᾳ.

13 Ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ Θεῷ πάντοτε ὑμῶν, ἀδελφοί ἡγαπητοί, ὑποκύβητοι Κυρίου, ὅτι εἰληθῆ ὑμᾶς ὁ Θεὸς ἀπὸ δόξης εἰς σωτηρίαν ἐν ἀγαθῇ πίστει καὶ ἀληθείᾳ.

14 Εἰς ὃ ἐκάλεισεν ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ διαβόλου ἡμῶν, εἰς τὸ ἐπιποιήσαι δόξαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

15 Ἐργαζομένων, ἀδελφοί, σπουδάζετε καὶ ἐπιποιήσατε ὡς ἰδοὺ ἀγαθῆς εἰς πᾶσι λόγοις, εἴ τι δὲ ἐπιστολῆς ἡμῶν.

16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, καὶ ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν ὁ ἀγαπήσας ἡμᾶς, καὶ διὰ τῆς ἐπιφασίας αἰωνίων ἐπιποιήσας ἀγαθῶν ἐν χάριτι.

17 Παρακαλίσματα ὑμῶν ὡς καρδίας, ἐσμεν ἡμεῖς ἐν παντὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀγαθῶν.

Κιθ. γ. 3.

Τὸ λοιπὸν ἐνεργεῖται, ἀδελφοί, ὡς ἡμεῖς, ἵνα ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἐνεργηθῇ, καὶ δοξάζηται ἡμεῖς καὶ πάντες ὑμῶν.

2 Καὶ ἵνα ἡμεῖς ἡμεῖς ἀπὸ τῆς ἀπόπειρας καὶ πονηρίας ἀνηρώπων ἡμεῖς πάντων ἡμεῖς.

3 Πίστεως δὲ ἐστιν ὁ Κύριος, ὃς ἐνεργεῖται ὑμᾶς καὶ φυλάξῃ ἀπὸ τῆς πονηρίας.

4 Πεποιθήμενοι δὲ ἐν Κυρίῳ ἡμεῖς, ὅτι ἡμεῖς ὡς ἐργαζόμενοι ὑμῶν, καὶ ποιῶντες καὶ ποιήσῃ.

5 Ὁ δὲ Κύριος καὶ ἀγαθῶν ὑμῶν ὡς καρδίας εἰς τὸ ἀγαπῶν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ.

6 Παρακαλίσματα ἡμῶν, ἀδελφοί, ἐν τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, εἰς τὸ ἀγαπῶν ὑμᾶς ἀπὸ πάντων ἀδελφῶν ἀπείκως ἐπιποιήσῃ, καὶ μὴ ὡς τὸ ὡς ἐργάζομαι ὑμῶν περιλαβεῖν παρ' ἡμῶν.

7 Αὐτοὶ γὰρ εἶδον πῶς δεῖ μιμηθῆναι ὑμᾶς ὅτι ὅσοι ἡμεῖς ἐπιποιήσῃ ἐν ὑμῶν.

8 Οὐδὲ διωκίαν ἀρετῆς ἐνεργεῖται ὡς ἐργάζομαι ὑμῶν, ἀλλὰ ἐν χάριτι καὶ ἐν ἀγαθῇ, ὡς ἡμεῖς ἐργαζόμενοι, ὡς τὸ μὴ ἐπιποιήσῃ πᾶσι ὑμῶν.

9 Οὐχ ὅτι ὅσοι ἐργάζομαι ἐξουσίας, ἀλλὰ ἵνα ἡμεῖς ὑμῶν ὡς ἐργάζομαι ὑμῶν εἰς τὸ μιμηθῆναι ὑμᾶς.

10 Καὶ γὰρ ὅτι ἡμεῖς ὡς ὑμᾶς, τῶν παρακαλίσματα ὑμῶν, ὅτι εἰς πᾶσι ἡμεῖς ἐργάζομαι, μὴ δὲ ἰδοὺ.

11 Ἀποκαλίσματα γὰρ ὑμῶν ὡς ἐργάζομαι ἐν ὑμῶν ἀπείκως, μὴ δὲ ἐργαζόμενοι, ἀλλὰ ἐργαζόμενοι.

12 Τοῖς δὲ πιστέοις ὡς ἐργάζομαι, καὶ ὡς ἐργάζομαι ὑμῶν καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα ὡς ἡμεῖς ἐργαζόμενοι, τῶν αἰωνίων ἀρετῶν ἰδοὺ.

13 Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοί, μὴ ἐνεργεῖται ὡς ἐργάζομαι ὑμῶν.

14 Εἰ δὲ ὡς ὑμῶν ὡς ἐργάζομαι ὑμῶν.

ἑμῶν διὰ τὴν ἐπιστολῆς, τῆτοι συμμύθοι·
καὶ μὴ σιωπᾶσαι μίγνυσι αὐτῶ, ἵνα σὺ
πρασπῆ.

15 Καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν ἠγεῖσθαι, ἀλλὰ
καθίτε ὡς ἀδελφοί.

16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος τῆ ἐρμῆς δώη
ὑμῖν ἡ ἐρμῆν διὰ πάντων ἐν παντὶ
πρὸς ὁ. ὁ Κύριος μὲν πάντων ὑμῶν.

17 Ὁ ἀσπασμὸς τῆ ἐμῆ χειρὶ Παύ-
λου, ὅστις σημῆσι ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ ἔτυ
γράφω·

18 Ἡ χεῖρ ἐστὶν Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ μὲν πάντων ὑμῶν. Ἀμὴν.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς δεύτερα
ἐγράφη δὲ τὸ Ἀθλῶν.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἢ πρὸς Τιμόθεον Ἐπιστολὴ πρώτη.

Κιθ. α'. Ι.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ
Χριστοῦ καὶ ἐπιταγῶν Θεοῦ
σωτῆρος ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ, τῆς ἐλπίδος ἡμῶν,

2 Τιμόθεε γνησίᾳ τέκνῳ ἐν πίστι,
χεῖρ, ἰλι, ἐρμῆ δὲ Θεοῦ πιστῶς
ἡμῶν, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ ἑ Κυρίου ἡμῶν.

3 Καθὼς παρεκάλισέ σε ἑσθραμῆναι
ἐν Ἐφίζῳ, ποροδόμῳ εἰς Μακεδο-
νίαν, ἵνα ὡραζήσῃς ποὶ μὴ ἐπερο-
διδασκαλεῖν·

4 Μηδὲ ἑσθραμῆναι μύθοις καὶ γλυπα-
λογίαις ἀπερῆναι, αἵπτις ζητήσις
παρέχουσι μάλλον ἢ οἰκοδομίαν Θεοῦ ἢ
ἐν πίστι.

5 Τὸ δὲ πῶς τῆ ὡραζήσῃς ἐστὶν
ἀγάπη ἐκ καρτερίας καρδίας, καὶ σωφ-
δῆσως ἀγαθῆς, ἐ πιστῶς ἀνοπερῆναι·

6 Ἐν ἵναις ἀσθραμῆναι, ἐξιστῆσῃ
σο εἰς μαρτυρολογία·

7 Θίλοσις εἶναι νομοδιδασκαλοί,
μὴ νοῦντες μήτε ἀ λέγουσι, μήτε ὡρα
πίων διὰ βίβαιον·

8 Οἶδα μὲν δὲ ὅτι καλὸς ὁ νόμος, ἵαν
ἵς αὐτῶ νομίμωις χρῆται.

9 Εἶδὼς τῆτο, ὅτι δικαίη νόμος ἐ

κῆται, ἀτόμοις δὲ καὶ ἀνοπερῆναι, ἀσ-
βίσι ἐ ἀμαρτωλοῖς, ἀνοσίσι καὶ βεβή-
λοῖς, πατραλώσι καὶ μητραλώσι,
ἀνοραφῶσι,

10 Πόροισι, ἀσθραμῆναι, ἀνορα-
ποδιστῆς, ψύσῃς, ἰπύροισι, καὶ εἰ π
ἔπειν τῆ ὡραμῆσῃ διδασκαλία ἀνί-
κῆται·

11 Κατὰ τὸ διαζήλιον τῆ δόξης ἑ
μακαρίας Θεοῦ, ὅ ἐπιστῆναι ἰγῶ.

12 Καὶ χεῖρ ἔχου τῆ ἐνδωαμύ-
σοῦ με Χριστοῦ Ἰησοῦ καὶ Κυρίου ἡμῶν,
ὅ π πῶν με ἠγῆσῃ, δὲ μὲν εἰς ἀσθ-
ραμῆσῃ·

13 Τὸν ἑσθραμῆναι ὅτι βλάσφημῆναι καὶ
διὰ κτῆν ἐνοραμῆναι· ἀλλ' ἠλήθῃ, ὅ π
ἀγνοῶν ἰποῖσῃ ἐν ἀπίσῃ·

14 Ὑπριτωλῶναισι δὲ ἡ χεῖρ ἑ
Κυρίου ἡμῶν μὲν πίστῶς καὶ ἀγάπῃς τῆ
ἐν Χριστοῦ Ἰησοῦ.

15 Πιστὸς ὁ λόγος, ἐ πῶσις ἀποδοχῆς
ἀξιος, ὅ π Χριστὸς Ἰησοῦς ἠλθῆν εἰς τ
χρῶν ἀμαρτωλοῖς σωσῆναι, ὡ π πῶ τῶς
εἰμι ἰγῶ·

16 Ἀλλὰ διὰ τῆτο ἠλήθῃ, ἵνα ἐ
ἰμοῖ πρῶτω ἐνδῆξῆται Ἰησοῦς Χριστὸς
ἰγῶ

τῶν πάντων μακροθυμίαν, ὡς ἐν ὑπο-
 τήκῃ τῶν πολλοῦν πιστῶν ἐπ' αὐτῶν
 εἰς ζωὴν αἰώνιον.

17 Τῶν βασιλεῖν τῶν αἰώνων ἀφθέρῃω,
 ἀσφάτω, μὴν σφῶ Θιῶν πμὴν ἔδξα
 εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμὲν.

18 Ταύτην τὴν ἐπισημίαν ἐπιση-
 μῆσαι σοι, τέκνον Γίμῃτις, καὶ ἵνα
 ἀσφαλῆσαι ἐπὶ σὲ ἀσφθέρῃας, ἵνα
 ἐπισημίῃς ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν ἐπισημίαν,

19 Ἐχὼν πίστιν ἔα ἀσφαλῶν σιωπῆσαι,
 ἵνα ἵνα ἀπιστοῦντες, ὡς τὴν πίστιν ἐν-
 ἀσφαλῶν

20 Ὡς ἐπὶ ὑμῶν καὶ Ἀλίξαν-
 ὄντων. ἵνα παρῆδωκε τῶν Σαζῶν, ἵνα
 παρῆδωκε μὴ βλασφημεῖν.

Κεφ. β'. 2.

Παρεκλήθην ὡς πᾶσι πάντων
 ποιῆσαι δέησας, ὡς ἀσφαλῶν, ἐπιση-
 μῆσαι, ἀσφαλῶν ἐπὶ πάντων ἀσφαλῶν.

2 Ἐπὶ βασιλείων καὶ πάντων τῶν ἐν
 ὑποταχῇ ὄντων. ἵνα ἵνα καὶ ἵνα
 βίον ἀσφαλῶν ἐν πᾶσι ἀσφαλῶν καὶ
 ἐπισημίῃς.

3 Τῶν καλῶν ἐν ἀσφαλῶν ἐπισημίῃς
 ὡς πᾶσι ἡμῶν Θιῶν.

4 Ὡς πᾶσι ἀσφαλῶν ἐπισημίῃς, καὶ
 εἰς ἐπισημίῃς ἀσφαλῶν ἐπισημίῃς.

5 Εἰς τῶν Θιῶν, εἰς καὶ ἐπισημίῃς
 ἀσφαλῶν, ἀσφαλῶν Χεῖρας ἵνα ἵνα

6 Ὡς δὲ ἐπισημίῃς ἀσφαλῶν ἐπισημίῃς
 πάντων, τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν ἵνα ἵνα

7 Εἰς ὅ ἐπισημίῃς ἐπισημίῃς καὶ ἀσφαλῶν,
 (ἀσφαλῶν ἐπισημίῃς ἐπισημίῃς, ἵνα
 ἐπισημίῃς) ἀσφαλῶν ἐπισημίῃς ἐπισημίῃς

8 Βύλομα ὡς ἀσφαλῶν ἐπισημίῃς
 ἀσφαλῶν ἐπισημίῃς, ἵνα ἵνα ἵνα ἵνα

9 Ἐπισημίῃς καὶ ἐπισημίῃς ἐπισημίῃς
 ἀσφαλῶν ἐπισημίῃς, ἵνα ἵνα ἵνα ἵνα

σιν, ἡ χρυσῶν, ἡ μαργαρίταις, ἡ ἵμα-
 τισμῶν πολυτελεῖς.

10 Ἀλλ' (ὅ ἐπισημίῃς ἐπισημίῃς ἐπισημίῃς
 ἀσφαλῶν ἐπισημίῃς) δι' ἐπισημίῃς ἀσφαλῶν.

11 Γυνὴ ἐν ἵματις μαρτυρίῃς ἐν
 πᾶσι ἐπισημίῃς.

12 Γυναικὶ τῇ διδασκαλίᾳ ἐν ἐπισημίῃς-
 πῶ, ἵνα ἀσφαλῶν ἀσφαλῶν, ἀλλ' εἰνα ἐν
 ἵματις.

13 Ἀδὰμ γὰρ ἀσφαλῶν ἐπισημίῃς, εἰνα
 Ἐδὰ.

14 Καὶ Ἀδὰμ ἐν ἐπισημίῃς ἡ δὲ
 γυνὴ ἀσφαλῶν ἐπισημίῃς, ἐν ἀσφαλῶν ἐπισημίῃς.

15 Σωθήσεται δὲ ἀσφαλῶν τὴν ἐπισημίῃς
 ἵματις, ἵνα ἐπισημίῃς ἐν πᾶσι καὶ ἀσφαλῶν
 ἀσφαλῶν ἐπισημίῃς.

Κεφ. γ'. 3.

Πίστις ὁ λόγος. Εἰ πᾶσι ἐπισημίῃς
 ἀσφαλῶν, καλῶν ἐπισημίῃς.

2 Δὲ δὲ τῶν ἐπισημίῃς ἀσφαλῶν ἐπισημίῃς
 ἐπισημίῃς, ἵματις ἵματις ἀσφαλῶν, ἐπισημίῃς,
 ἀσφαλῶν, ἵματις, ἀσφαλῶν, ἀσφαλῶν,
 ἀσφαλῶν, ἀσφαλῶν, ἀσφαλῶν, ἀσφαλῶν.

3 Μὴ παροῖον, μὴ ἐπισημίῃς, μὴ
 ἀσφαλῶν ἀσφαλῶν ἀλλ' ἐπισημίῃς ἀσφαλῶν, ἀσφαλῶν,
 ἀσφαλῶν.

4 Τῶν ἵματις οἴκῳ καλῶν ἀσφαλῶν ἐπισημίῃς,
 ἵματις ἵματις ἐν ἀσφαλῶν ἐπισημίῃς

5 (Εἰ δὲ ἵματις ἵματις οἴκῳ ἀσφαλῶν ἐπισημίῃς
 οἴδῃς, πᾶσι ἀσφαλῶν ἐπισημίῃς ἐπισημίῃς)

6 Μὴ ἐπισημίῃς ἵματις μὴ ἐπισημίῃς, εἰς
 καλῶν ἐπισημίῃς ἐπισημίῃς.

7 Δὲ δὲ αὐτῶν καὶ ἐπισημίῃς καλῶν
 ἵματις ἀσφαλῶν ἐπισημίῃς ἵματις μὴ ἐπισημίῃς
 ἐπισημίῃς ἐπισημίῃς ἐπισημίῃς.

8 Διακρίνας ἀσφαλῶν ἐπισημίῃς, μὴ
 ἀσφαλῶν, μὴ οἴκῳ ἀσφαλῶν ἐπισημίῃς,
 μὴ ἀσφαλῶν ἐπισημίῃς.

9 Ἐπισημίῃς τὴν ἐπισημίῃς τῆς πίστεως ἐν
 καλῶν ἐπισημίῃς.

10 Καὶ ἔτι ἢ δοκιμαζέσθωσαν παρθε-
νοι, εἴτε ἀφροσύνας, ἀνέκκλητος οἷος.

11 Γνωαίκας ὑσαύτως σιμάς, μὴ
ἀφροσύνας, ἠφαιλίας, πιστὰς ἐν πᾶσι.

12 Διάκονοι ἔσονται μιᾶς γυναικὸς
ἄνδρες, τέκνων καλῶς σωσθέντες καὶ
τῶν ἰδίων οἴκων.

13 Οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες, καθάρ-
σαι αὐτοὺς καλὸν θεωρεῖται, ἕ ποικί-
λων παρρησίας ἐν πίστι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

14 Ταῦτά σοι χάριον, ἐπιτίθει ἰδού
ὡς σε πύχον.

15 Ἐάν τις βεβήλων, ἴσα ἐδῆς πῶς δεῖ
ἐν οἴκῳ τοῦ ἀναστρέφειν, ἥ τις ἐστὶν ἐκ-
κλησία τοῦ ζῶντος, ὑλῆς ἐν ἰδραίων-
μα τῷ ἀληθείας.

16 Καὶ ὁμολοῦσθαι μίαν ἐστὶ τὸ τῷ
δυσβέβητος μυστήριον. Θεὸς ἰφανερῶς
ἐν σαρκί, ἰδικαίως ἐν πνεύματι, ὡφθη
ἀγγέλοις, ἐκκηρύχθη ἐν ἰουδαίῳ, ἐπιστῆ
ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ.

Κεφ. δ'. 4.

Τὸ ἢ πνεύμα ἰησῶν λίαν ἐν ὑπέ-
ροισι κερῶσι δόξασθαι ἵνα τις τῆς
πίστεως, παρρησίας πνεύμασι πλάστοις,
καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων.

2 Ἐν ὑπεροίῳ ψαυδολόγων, κερ-
τηριασμένων ἢ ἰδίων σωείδησιν,

3 Καλυψάνων γαμῶν, ἀπίστα βρω-
ματώδη ἢ οὐκ ἐκκλινῶν ἐν μέσσοις
μὴ ἀχαριστίας τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπιγνο-
μοῖς ἢ ἀλήθειαν.

4 Ὅτι πᾶν κλισίαν τοῦ καλοῦ, καὶ
ἔδῃ δόξασθαι, μὴ ἀχαριστίας λαμ-
βανόμενος.

5 Ἀγαζέσθαι γὰρ ἀφ' λόγου τοῦ καὶ
ἐν τῷ αἵματι.

6 Ταῦτα ὑπολήθημι τοῖς ἀδελ-
φοῖς, καλὸς ἔσθι ἀφρονῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ἐν τρεφόμενοι τοῖς λόγοις τῆς πίστεως,
καὶ τῷ καλῶς διδασκαλίαις, ἢ παρερη-
λθῆσθαι.

7 Τὸς ἢ βιβλίους καὶ γραμμάς μύθος
παρὰ τῷ γύμνασι δὲ σταυτῶν ὡς
δυστόξων.

8 Ἡ γὰρ σωματικὴ γυμνασία ὡς
ὀλίγη ἐστὶν ὡφίλιμος ἢ δὲ δόξασθαι
ὡς πᾶσι ὡφίλιμος ἐστὶν, ἐπαγγελίαν
ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης.

9 Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀπι-
δοχῆς ἀξίος.

10 Εἰς τῷτο γὰρ καὶ κρηπῶν ἐν ἰδι-
οῖς, ὅτι ἠλικίωσθαι ἐπὶ τοῦ ζῶντος,
ὅς ἐστι σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλι-
στα πιστῶν.

11 Παρρησίας ταῦτα καὶ διδασκα-

12 Μηδέ τις ἐν τῷ νόμῳ καὶ ἀφροσύ-
νη ἀλλὰ τὴν γὰρ τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ,
ἐν ἀνατροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι,
ἐν πίστι, ἐν ἀγνείᾳ.

13 Ἐως ἔρχομαι ὡς ὅτε τῇ ἀναγνώ-
σῃ, τῇ ὡφελείᾳ, τῇ διδασκαλίᾳ.

14 Μὴ ἀμίλητος ἐν σοὶ χάρισματι,
ὁ ἰδὼς σοὶ ἀφ' ἀφροσύνης, μὴ ἐπιτί-
σθαι τῷ χερῶν ἐν πνεύματι.

15 Ταῦτα μελίτα, ἐν τῷ τοῖς ἰδοῖ ἴσα
σοὺ ἢ ἀφροσύνη φανερῆ ἢ ἐν πᾶσι.

16 Ἐπίχε σταυτῶν, καὶ τῇ διδασκαλίᾳ
ἐπίμνη αὐτοῖς. τῷτο γὰρ ποιῶν, ἐσταυ-
τόν σοι καὶ τὸς ἀκούσθαι ἔσθαι.

Κεφ. ε'. 5.

Προσούτιον μὴ ἐπιπλήξης, ἀλλὰ
ὡφελείας ὡς πύχον. ἰωτίους,
ὡς ἀδελφῶν.

2 Προσούτιους, ὡς μητίους. ἰωτί-
ους, ὡς ἀδελφῶν, ἐν πάσῃ ἀγνείᾳ.

3 Χήρας πῶς ἔσθαι ὄντως χήρας.

4 Εἰ δὲ τις χήρα τέκνα ἢ ἐκρησάξῃ,
μνηστῆρας παρὰ τὸν τῷ ἰδοῖ εἰχθῶ
δυσβέβητος, καὶ ἀμυγίνας ἀποδεδῆται τῆς
παρρησίας. τῷτο γὰρ ἐστὶ καλὸν ἐν ἀπι-
δοχῇ ἐν ὑποίῳ τοῦ τοῦ.

5 Ἡ ἢ ὄντως χήρα καὶ μεμνημένη ἢ ἡ-
λικίᾳ ἐπὶ τῷ τοῦ, καὶ ἀφροσύνης τῆς
δύστροχῆς

μαρτί (α Εὐνάκη· πίπτωμαι ὅτι καὶ
 εἰ σοί.

6 Δι' αὐτῶν αἰτίων ἀναμιμνήσκω σὲ
 ἀταξωπυρεῖν τὸ χεῖρταμα ἔτι οἷον, ὅ
 ἵστι ἰστοῖ ἀξί τ' ἐπιήσιως τ' χρωδίου.

7 Οὐ γὰρ ἰδὼκεν ἡμῖν ὁ Θεὸς πνεῦμα
 ἐλίας, ἀλλὰ διωάμεως καὶ ἀζαίτης καὶ
 σωφροσιμῶ.

8 Μὴ οὖν ἱπποχωμῶθης τὸ μαρτύριον
 τῆ Κυρίου ἡμῶν, μηδὲ ἐμὲ τ' δίσμιον
 αὐτῶ· ἀλλὰ συκαχρηπάθησον τῷ δία-
 γλιῶ καὶ δύναμιν Θεῶ.

9 Τῷ σωσῶντι ἡμᾶς, καὶ καλίστωτος
 κλησθ' ἀγίου· ἢ καὶ τὴν ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ
 κατ' ἰδίαν προσέτην. Ἐ χάριτι τ' δωθεῖσαν
 ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸς χρόνῳ αἰω-
 νίῳ.

10 Φανερωθεῖσαν ὅτι οὖν ἀξί τ' ἐπι-
 φανείας τῆ σωτηρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 καὶ εὐρησῶντι μὴ τ' ἡνάξει, φωτι-
 σῶντι δὲ ζωῶν καὶ ἀφθαρσίας ἀξί
 τ' διαγλιῶ.

11 Εἰς ὃ ἐτίθλω ἐγὼ κήρυξ καὶ δασ-
 πλοῦ ἐ διδασκαλοῦ ἰθιῶν.

12 Δι' αὐτῶν αἰτίων καὶ ταῦτε πάχου·
 ἀλλ' εὐκ ἐπιμαχόμεμα. εἶδα γὰρ ὅτι π-
 πιδύκα, Ἐ πίπτωμαι ὅτι διωαπίσις
 τ' ὡρκακαὶ ἡκίμω με φυλάξω εἰς
 ἐκείνῳ τ' ἡμῖσιν.

13 Ὑποτιπύζω ἔχα ὑκαμνίωτων λό-
 γων, ὡν παρ' ἐμοῦ ἦκασας ἐν πίστι καὶ
 ἀζαίτῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

14 Τῷ καλῶν ὡρκακαὶ ἡκίμω
 φύλαξον ἀξί πνύμεως ἀγίου τ' εὐνο-
 κῶντι ἐν ἡμῖν.

15 Οἶδας τῆτο, ὅτι ἀπεγράφονται με
 πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὡς ἵστι Φύλακος
 καὶ Ἐρεμοφίης.

16 Δὴν ἔλιε· ὁ Κύριε· τῷ Οση-
 σφόρε οἴκῳ· ὅτι πολλὰς με ἀνί-
 ψυξαι, καὶ τῷ ἄλυσι με σὲ ἐπι-
 χωμῶ.

17 Ἀλλὰ ἡχοῦμαι ἐν Γώμῃ, ἀπο-
 δαιόττεροι ἐζήτησι με, καὶ εὐρί.

18 Δὴν αὐτῶν ὁ Κύριε· Δι' εὐρί· ἔλιε·
 ὡρκα· Κυρίε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ
 ὅσα ἐν Ἐρεμῳ διηγήθησε, βίβλοι σὺ
 γινώσκεις.

Κεφ. β'. 2.

Σὺ οὖν, τίποτι με, ἐδωκαμῶ ἐν τῇ
 χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

2 Καὶ ἂ ἦκα (αὶ παρ' ἐμῶ ἀξί
 ποκῶν μαρτύρωι, ταῦτα ὡρκα· εὐ-
 πιστῆς ἀνθρώποις, οἵπτες ἰκανοῖσιν)
 καὶ ἑτέρως διδάξαι.

3 Σὺ οὖν καχρηπάθησον ὡς καλῶς
 εὐκαλῶτης Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Οὐδέεις ἐπιλόμω· ἐμωλίκῃ)
 τῆς τῆ βίβλι πσαγμαίηται, ἵνα τῷ εὐ-
 λογησῶντι εὐρίσῃ.

5 Ἐὰν ὅτι καὶ ἀλλῆπε, ἢ στεφανῶται
 ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ.

6 Τὸν κηπιῶνα γωρζῶν δὲ προσέτι
 τ' καρπῶν μετ' ἀλαμβάη.

7 Νέε· ἀλίγυλ δῆν γὰρ σοί ὁ Κύριε·
 σῖσις ἐν πάσι.

8 Μικροῦτε Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγχερ-
 μῶν ἐκ νεκρῶν, ἐν ἀντιμαί· Δα-
 βιδί, καὶ τῷ δίαγλιῶ με.

9 Ἐν ὅτι καχρηπάτῳ μετ' ἐπισμῶν, ὡς
 καχρηπῶ· ἀλλ' ὁ λόγος τῆ Θεῶ ἢ διδῶ).

10 Διὰ τῆτο πάντα ὑπομῶν ἀξί τῆς
 ἐκλεκίης, ἵνα καὶ αὐτοῖ σωτηρίας τύχουσι
 τ' ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ δέξῃς αἰωνίῳ.

11 Πιστῆς ὁ λόγος· εἰ γὰρ σωαπηγῶ-
 ρη, καὶ συζήσομαι.

12 Εἰ ὑπομῶρῳ, καὶ συμβοσιλιῶσῳ
 εἰ δὴν ἐμῶ, καὶ ἐκεί· ἀγίσι) ἡμῶς.

13 Εἰ ἀπιστῶρῳ, ἐκεί· πιστῶν μὴ
 ἀγίσι· ἀξί αὐτῶν ἢ δῶν).

14 Ταῦτε ὑπομῶσῳ, ἀξί μαρτυ-
 ρῶρῳ· ἐνώπον τῆ Κυρίου μὴ λογυκα-
 χῶν· εἰς ἕδον χηρῶν, ἐπὶ καχρηπῶ
 τ' ἀκούσῳ.

15 Σπύδασι σαυτὸν δίκιμι γδ ἄθρωποι φιλανθρῶσι
φιλάρμοι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι
βλάσφημοι, γυνῶσι ἀπειθεῖς, ἀχάρι-
στοι, ἀνοστοι,

16 Ταῖς ἃ βιβήλας κιοφονίας πα-
ίσκασ· ἐπὶ πλεῖστοι γδ παροψύσιν ἀσε-
βείας·

17 Καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γάρζαινα
νομῶν ἐξ ἁνῶν ἐστιν Ἰμβραῖο· Ἐφιλῆος·

18 Οἷπις παρὶ τῆ ἀλήθειαν ἠσέχισαν,
λίγησις πλὴν ἀνάσκειν ἤδη γρηγίαι· Ἐ
αἰατρίπυσι πλὴν ἴων πιον.

19 Οἷ μῆτοι σαρὶς θημίλι· Ἐφίθε
ἔσηκιν, ἔχον τῆ σφραγῖδα ταύτην. Ἐἴτω
Κύρι· τὸς ὄντας αὐτῶ· καὶ Ἀποστήτω
ἀπὸ ἀδικίας πῶς ὀνομαζέων τὸ ὄνομα
Χριστοῦ.

20 Ἐν μεγάλῃ ἃ οἰκία σὺκῖσι μέτοι
σάδῃ χρυσῶ καὶ ἀργυρῶ, ἀλλὰ Ἐξύλινα
καὶ ὀσάκκια· Ἐ ἀμῶν ἐς πμῶν, ἃ ἃ ἐς
ἀπμίαν.

21 Ἐάνοῦ πῆς ἐκκαθάρῃ ἑαυτὸν ἀπὸ
τύτων, ἔστω σκί· ἐς πμῶν, ἠγασ-
μῶν καὶ ἀζρησι τῆ διασότη, ἐς πᾶν
ἔργον ἀγαθὸν ἠτοιμασῶν.

22 Ταῖς ἃ πωλερικός ἐπιθυμίας Φιῶν
διωκε ἃ δικαιοσύνην, πῆσι, ἀζαπῶν,
ἐκμῶν καὶ τῆ ἐπικαλυμῶν τῆ Κύριον
ἐκ καθαρῶς καρδίας.

23 Ταῖς ἃ μωρῶς καὶ ἀπαυδούτους ζη-
πίτης παρμῶν, ἐιδὼς ὅτι γρηγῶσι μέχας

24 Δὲλον ἃ Κυρία ἐ δέει μέχασ, ἀλλ'
ἠπποῖ εἴτω παρὶ πάντας, διδασκῆ-
κῶν, ἀνελίκαχο·

25 Ἐν πρῶτοῖσι παυδούτω τὸς ἀν-
διδακτέμῶν· μήποτε δᾶ αὐτοῖς ὁ οἶδος
μείζονιαν ἐς ἐπίγνωσι ἀληθείας·

26 Καὶ ἀνανήψωσι ἐκ τῆ ἀξέο-
λυ παχίδ· ἰζωρημῶν ὑπὸ αὐτῶ
ἐς τὸ ἐκείτω θίλημα.

Κεφ. γ'. 3.

Τοῦτο ἃ γίνωσκε, ὅτι ἐν ἐξέτασι
καίρις ἐνίστησι) γρηγοῖ γυλιπῶν

2 Ἐσονται γδ οἱ ἄθρωποι φιλανθρῶσι
φιλάρμοι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι
βλάσφημοι, γυνῶσι ἀπειθεῖς, ἀχάρι-
στοι, ἀνοστοι,

3 Ἀστρογῆ, ἄσπορδι, ἀξέοιοι,
ἀκροβείες, ἀνήμεροι, ἀφιλέροισι,

4 Προδῶται, παρπίτες, πλυφωμῶν,
φιλήδδοι μακρον ἢ φιλήδοι·

5 Ἐχόντες κέρφωσι δόσιβείας, καὶ ἃ
δωῖαμιν αὐτῆς ἠρημῶν. καὶ τῶν
ἀπορίων.

6 Ἐκ τῶτων γάρ ἐστιν οἱ ἐνδύτοις
ἐς τὴ οἰκίας, καὶ αἰχμαλωσίοντες πᾶ
γυμνακῶρα στωρδμῶρα ἀμαρτίας,
ἀγῶνι ἐπιθυμίας ποικίλας·

7 Πάντοτε μωυτῶν, Ἐ μῆδῆποῖ ἐς
ἐπίγνωσι ἀληθείας ἐλθεῖν δωῖαμῶν.

8 Ὅτι πῶποῖ ἃ ἰωνῆς Ἐ ἰαμβροῆς ἀπ-
ἔσησκω Μωυσεῖ, ὡτως καὶ ἔτοι ἀνίστα-
ται τῆ ἀληθεία, ἄθρωποι καπῶρη-
μῶν τὸν ἔθν, ἠδὲ δίκιμι παρὶ τῶν πῆ-
σι.

9 Ἀλλ' ἢ παροψύσιν ἐπὶ πλεῖστοι ἢ
γάρ ἄνοια αὐτῶν ἐκδηλοῦ ἔστω πᾶσι,
ὡς καὶ ἢ ἐκείτων ἐγῆστο.

10 Σὺ ἃ παρηκολύθηκῶς μῆ εἶθ δι-
δασκαλία, τῆ ἀγωγῆ, τῆ παρθέσι, τῆ
πίσθ, τῆ μακροθυμία, τῆ ἀγάπῃ, τῆ
ὑπομῶσῃ·

11 Τοῖς διωνυμῶν, τοῖς πατήμασι,
εἰα μῶν ἐγῆστο ἐν Ἀντοχεία, ἐν Ἰσθία,
ἐν Λύτροις· εἴως διαμῶν ὑπὸ τῶν ἐξο, καὶ
ἐκ πάντων με ἐρῶστω ὁ Κύριος.

12 Καὶ πάντες ἃ οἱ θέλοντες δόσιβῶς
ζητῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, διωκθήσοι).

13 Ποηροῖ ἃ ἄθρωποι καὶ γῆσις πα-
ροψύσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλωμῶν καὶ
πλωμῶν.

14 Σὺ ἃ μῶν ἐν οἷς ἐμῶν Ἐ ἐπιστάτης,
ἐιδὼς ὡρῶ πῆσι ἔμῶν·

15 Καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἔσθ
ζεῖμα, οἶδας, τὰ δεινῶν ἢ σε
σορίσκω

σφίσιμα εἰς σωτηρίαν, ἀφ' πίστεως τ' εὐ-
Χριστῷ Ἰησοῦ.

16 Πᾶσα γραφή, θεόπνευτος, ἐπι-
φιλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς
ἐλεγχοῦ, πρὸς ἐπιμαρτυρίαν, πρὸς μαρτυρίαν
τῶν ἐν δικαιοσύνῃ.

17 ἵνα ἀρεθῶν ἡ ὁ ἔπι αἵτησι,
αὐτῶν πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρσιμαρτυ-
Κιφ. δ. 4.

Διαμαρτυρομαι ἔν ἰσὼ εὐπίστον ἔ-
Οἰσ, ἐπὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ ἔ-
μειλοῖτο κρινεῖ ζῶντες ἐν κρινεῖ κτ' ἔ-
ἐπιφάνισαν αὐτῶν κτ' βασιλείαν αὐτοῦ.

2 Κήρυξον τὸ λόγον, ἐπισηθι ἀκρί-
βως, ἀκρίβως· ἐλεγχον, ἐπιπίμνησον,
ἐπιμαρτυροῦντες ἐν πάσῃ μακαρονομίᾳ καὶ
διδασχῇ.

3 Ἐστὶν γὰρ κερὸς ὅτι τὸ ὑκατισθῆναι δι-
δασκαλίας σὺν ἀνίξῳ· ἀλλὰ κτ' ἐπὶ
ἐπιθυμίας ἕως ἰδίας ἰαυτοῖς ἐπιμαρτυ-
ροῦσι διδασκάλας, κητήριμα ἔκ ἀκρίβως.

4 Καὶ δὴ τὸ μὴ τ' ἀληθείας ἔκ ἀκρίβως
ἀποσπίψουσι, ἐπὶ τὸ τὴν μύθη ἐκτετα-
πίστον.

5 Σὺ δὲ τῆφει ἐν πᾶσι, μακαρομήτησον,
ἔργον ποιήσον ἀμαρτυρίαν, ἔκ ἀκρίβως
ἐν μακαροφώρησον.

6 Ἐγὼ γὰρ ἤδη ἀπιδόμα, καὶ ὁ κερὸς
τ' ἐμῆς ἀμαρτυρίας ἐπίσηθι.

7 Τὸν ἀγῶνα τὸ καλὸν ἠρώτισμα, τὸ
δρόμον τιτέλεκα, ἔκ πίσι τιτήρηκα.

8 Λοιπὸν, ἀπιδόματ' ἐμῶν ὅτι δικαιο-
σύνης σέφω, ὅν ἀπιδόματ' ἐμῶν ὁ Κύ-
ριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δικαιο-
μαρτυρῆς· ἐμῶν δὲ ἐμῶν, ἀλλὰ καὶ πᾶσι
τοῖς ἠμαρτυροῦσι ἔκ ἐπιφάνισαν αὐτοῦ.

9 Σπεύδου ἐλθεῖν πρὸς με τε-
χίως.

10 Δημῶς γὰρ με ἔκτετιλιπον, ἀμα-
ρτυρίας τὸ ἰσὼ αἰῶνα, καὶ ἐπιμαρτυρῆς
Οἰσαλοῖκην· Κρήσικης εἰς Γαλακίαν,
Τίτιος εἰς Δαμασκίαν.

11 Λησῶς ἐστὶ μῆτιος μὴ ἰμῶ. Μάρτυρ
ἀμαρτυρῶν, ἀμαρτυρῶν ἰσὼ γὰρ ἐμῶν
ἀμαρτυρῶν εἰς ἀμαρτυρίαν.

12 Τυχεῖον δὲ ἀπιδόμα εἰς ἔφισον.

13 Τὸν φελόνιον ὅν ἀπιδόμα ἐν Τρω-
ἀδι πρὸς Κάρπῳ, ἐπιμαρτυρῶν φίσι, ἐ-
πὶ βιολίᾳ, καὶ ἕως ἐκ μισοφώρησον.

14 Αἰλίξουδρος ὁ χαλκῶς πολλὰ ἐμῶν
μαρτυρῶν ἐκιδόματ' ἐμῶν, ἀπιδόμα αὐτοῦ ὁ Κύ-
ριος κτ' ἐπὶ ἔργον αὐτοῦ.

15 Ὅν καὶ σὺ φυλάου· λίαν γὰρ ἀμαρ-
τυρῶν τοῖς ἡμαρτυροῦσι λόγοις.

16 Ἐν τῇ πρῶτῃ με ἀπιδόμα ἐκιδόμα
ἐμῶν μακαροφώρησον, ἀλλὰ πᾶσι με
ἐκτετιλιπον· (μὴ αὐτοῖς λογιόματι)

17 Ὅ δὲ Κύριος ἐμῶν μαρτυρῶν, καὶ ἐν-
ιδωμάματ' ἐμῶν, ἰσὼ δὲ ἰμῶ τὸ κηρύγμα
μακαροφώρησον, ἐκιδόμα πᾶσι ἐμῶν
καὶ ἐπιμαρτυρῶν ἐκιδόματ' ἐμῶν.

18 Καὶ ἔπιματ' ἐμῶν ὁ Κύριος ἀπιδόμα
μακαροφώρησον, καὶ ἐπὶ ἐμῶν τὸ βα-
σιλείαν αὐτοῦ τῶν ἐπιμαρτυρῶν ὡς ἡ δόξα
εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

19 Ἀποστασι Πρίσκου καὶ Ἀκύλου,
καὶ τὸ Οἰσηφόρου οἰση.

20 Ἐργῶν ἐμῶν ἐν Κερῶν. Τρο-
φίμων δὲ ἀπιδόμα ἐν Μιλήτῳ ἀπιδόμα-
μακαροφώρησον.

21 Σπεύδου πρὸς ἡμῶν ἐλθεῖν.
Ἀπιδόματ' ἐμῶν ἐν Εὐσεβίῳ, καὶ Πέδῳ, καὶ
Λίτῳ, καὶ Κλαυδία, ἐπὶ οἱ ἀπιδόμα
πᾶσι.

22 Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς μὴ ἔπιμα-
μακαροφώρησον. ἡ χάρις μετ' ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Τιμόθεον δεύτερον τὸν ἔφισιον ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκοπον χροῦσηθῆναι.
ἐγράφη ἀπὸ Γ' ὧμης, ὅτι ἐκ δούτερον μαρτυρῶν Παύλου
τῷ Κωνσταντίνῳ Νίρει.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἢ πρὸς Τίτον Ἐπιστολή.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ δούλ^{ος}
 Θεοῦ, ἀποστόλ^{ος} δὲ
 Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ
 ἀλικτῶν Θεῶν, καὶ
 ἐπίγνωσις ἀληθείας
 τῆς κατ' ἐπιπέλασ.

2 Εἰς ἰλιπίδι ζωῆς αἰωνίης, καὶ ἰππ-
 γήλαθ^{ος} ἀψυδῆς Θεοῦ, καὶ χροῖων
 αἰσιπῶν,

3 Εἰφωῖρωσι τ^η κρηοῖς ἰδίοις τ^η λόγῳ
 αὐτῷ, ἐν κρηύματι δὲ ἰπισθῆλῳ ἰγῶ
 κατ' ἰππυγῶν τ^η σωτῆρ^{ος} ἡμῶν Θεοῦ,

4 Τίτω γνησίῳ τέκνῳ καὶ κρηινῶ πῖ-
 πῶ χροῖας, ἐλεῖ^ς, ἐρῶν δὲ Θεοῦ πα-
 τρός, ἐ Κυρεῖν ἰησοῦ Χριστοῦ τ^η σωτῆ-
 ρ^{ος} ἡμῶν.

5 Τύτω χροῖας κατέλιπῶσι ἐν Κρη-
 τη, ἵνα τὰ λείποντα ἰππιορῶν^{των}, ἐ
 κατῆσῆς καὶ πόλιι πρῆσδοτέρως, ὡς
 ἰγῶ σοι διαπαξάμῳ.

6 Εἰ πῆ ἰππιν ἀνίεκληθ^η, μιῶς γυωαι-
 κῆς ἀιηρ, τέκνα ἰχμῶ πῆσῆι μὴ ἐν κρη-
 τηρῶν ἀσπῆς, ἢ ἀνυπότακτα.

7 Δεῖ γῶ τ^η ἰπποκοπι ἀνίεκληθ^η εἶ-
 ναι, ὡς Θεῶ οἰργόμεν, ρῆ αὐτῆδῆ, μὴ
 ὀργῆλοῖ, μὴ παροῖοῖ, μὴ πλῆκτῶν,
 μὴ αἰχροκρηδῆ.

8 Ἀλλὰ φιλόξῆν, φιλάγαθον, σῶ-
 φρονα, δίχμῶν, ὅπον, ἰγκρητῆ.

9 Ἀντιχρῶμῶν τ^η καὶ τ^η διδουχῶν πῆσῆ
 λόγῳ, ἵνα διωκτῆς ἢ ἰππ^{ος} τ^η καλῶν
 ἐν τῆ διδουκαλίῃ τῆ ὑμῶν ἰππ^{ος}, καὶ
 τῆς ἀνιλιγῆς ἐλεῖ^ς.

10 Εἰσὶ γῶ πολλοὶ καὶ ἀνυπότακτοι,
 κρηαιολόγοι ἐ φρεναπάται, κρηῖστω
 οἱ ἐκ ἀπειτημῆς.

11 Οὐς δὲ ἰππῶμῆζοι οἰπῆς ὄλως
 οἰκῶ ἀνατῆκῶσι, διδουκοῖς ἀ μὴ
 δεῖ, αἰχροῦ κῆρδῶς χροῖας.

12 Εἰπῆ πῆ ἐξ αὐτῶν ἰδι^{ος} αὐτῶν
 ἀσφῆτης Κρητῆς ἀεῖ ψῆσῆ, κρη
 θρηῖα, κρησῆρῆς δρογῆ.

13 Ἡ κρηυρῆα αὐτῆ ἐπῆ ἀληθῆς
 δι' ἡμῶν αἰπῶν ἐλεῖ^ς αὐτῆς ἀπῶθμῶς,
 ἵνα ὑμῶν ἰππ^{ος} ἐν τῆ πῆσῆ.

14 Μὴ ἀσφῆτης ἰππῶν κῆρδῶς
 ἐ σῶθμῶς ἀνθῶν πῆσῆ ἀπῶθμῶν
 ἀληθῆσῶ.

15 Πῆσῆ μὴ κρητῶ τῆς κρητῶν
 τῆς ἢ κρημῶσῆ μῶν κρη ἰππ^{ος} ἐπῆ
 κρητῶν, ἀλλὰ κρημῶσῆ αὐτῶν κῆ ὁ
 ἰππ^{ος} ἐ ἢ σωεῖδῆσῶς.

16 Θεοῖ οἰμῶλογῶσῆ εἰδῆσῆ, πῆσῆ
 ἰππῶν δρογῆσῆ, βδουκῶ ὄντῆ καὶ
 ἀπῶθῆς, καὶ πῆσῆ πῆσῆ ἰππῶν
 ἀδουκῆσῶ.

Κεφ. β'. 2.

Σ' ἢ λάλε^ς ἀ πρῆσῆ τῆ ὑμῶν ἰππ^{ος}
 διδουκαλίῃ.

2 Πρῆσδοῖς κρηαλίπῶς εἶναι, σῆμῶν,
 σῆφρονας, ὑμῶν ἰππ^{ος} τῆ πῆσῆ, τῆ
 ἀ-
 γῆσῆ, τῆ ἰππῶσῆ.

3 Πρῆσδοῖπῶς ἀσπῆσῶς ἐκ κρησῆ-
 κῆ ἰππῶσῆσῆ, μὴ ἀπῶθῶς, μὴ
 οἰπῶ πῶσῆ δῆδουκῶσῆ, κρηλοδι-
 δουαλίπῶς,

4 ἵνα σωφροσῆσῶσι τῆς ἰππ^{ος}, φιλῶν-
 ὀρῶς εἶναι, φιλοτέκῆς,

5 Σῶφρονας, ἀγῆς, οἰκῶρῶς, ἀγῆσῶς,
 ἰππῶσῆσῆ τῆς ἰδίῶς ἀνθῶσῆ, ἵνα
 μὴ ὁ λόγ^{ος} τ^η Θεοῦ βλασφῆμῆται.

6 Τῆς ἰππῶσῶς ἰππῶσῶς ἰππῶσῶς
 σῆφροσῆσῶ, 7 Πρῆ

7 Περὶ πάντων σταυτὸν περιχρόμῳ τύπον καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀδιαφθορίαν, σεμνότητά,

8 Λόγῳ ὑγιῆ, ἀκαταμίαν, ἵνα ὁ ἐξ ἐνομιᾶς ἐν τῆσιν, μηδὲν ἔχον πρὸς ὁμοῖον λίσθη φαῦλον.

9 Δύλως ἰδίως διασώτατος ὑποβάσσει-
σαι, ἐν πᾶσιν δ' αὐτοῖς εἶται, μὴ ἀ-
κλίβητος.

10 Μὴ νοσηρομύνας, ἀλλὰ πᾶσι πᾶσαν ἐνδοκρυμῶν ἀγαθῶν· ἵνα τὸ διδασκαλίαν ἔσωτῃ ἡμῶν Θεῷ κρημῶσιν ἐν πᾶσιν.

11 Ἐπιφάνη γὰρ ἡ χάρις ἔστω ἡ σω-
τήριον πᾶσιν ἀνθρώποις.

12 Παιδίσουσα ἡμῶν, ἵνα ἀνησυχῶμεν
καὶ ἀσίδεον καὶ ἑστῆς κρημικῆς ἐπιθυμίας,
πυφρόνας ἐ δικασίως καὶ ἀσίδεως ζή-
σημεν ἐν τῶν αἰῶν.

13 Προσδοχῆμεν τὸ μακροῖαν ἐλ-
πίδα, καὶ ἐπιφάνη τὸ δόξης ἔστω μισθῶ
Θεῷ καὶ σωτῆρι ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ.

14 Ὅς ἰδούκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα
λυτρώσεται ἡμῶν ἀπὸ πάσης ἀνομίας,
καὶ καθαρίσει ἑαυτὸν καὶ ἀκαθάρτων,
ζηλωτῶν καλῶν ἔργων.

15 Ταῦτα λέλει, καὶ τῶνδε καὶ, καὶ
ἰλιγχεῖ πᾶσης ἐπιβλήτης. μηδέεις ἔστω
ἀκαθάρτων.

Κιφ. γ'. 3.

Υπομείνετε αὐτὸν δόξαι καὶ ἐξου-
σίαις ὑποβάσσει, πρὸς ἡμῶν, πρὸς
πάντων ἔργων ἀγαθῶν ἐπιθυμίας εἶται.

2 Μηδὲνα βλασφημεῖν, ἀμαρτίας
εἶται, ἐπιβλήτης, πᾶσι ἐνδοκρυμῶν
πρᾶξις πρὸς πάντας ἀνθρώπους.

3 Ἐμὲ γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνοήτοι, ἀ-
πρόνοοι, ἀκατάμιοι, ἀκατάμιοι ἐπιθυ-
μίας καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις, ἐν κακίᾳ ἐ

φθῶν ἀφροσύνης, συνητοί, μισῶντες
ἀλλήλους.

4 Ὅτι ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλοσ-
θρωπία ἐπιφάνη ἔστω πρὸς ἡμῶν Θεῷ.

5 Οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ἂν
ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ καὶ τὸ αὐτῶ
ἔλεος ἴσους ἡμῶν, ἀλλὰ λατρεῖ πα-
λιθυσίας, καὶ ἀνακαρπίας κρύβου-
σιν ἀχίαν.

6 Οὐκ ἐξίχεν ἰσὺς ἡμῶν πλυσίως, ἀλλὰ
ἰσὺς Χριστῷ ἔστω πρὸς ἡμῶν.

7 ἵνα δικαιοσύνης τῆς ἐκείνης χά-
ρις, κληρονομήσῃ ἡμῶν κατ' ἐλπί-
δα ζωῆς αἰώνιας.

8 Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πρὸς τῶν βύ-
λομαί σε ἀκαθάρτων, ἵνα φρο-
νίσωσι καλῶν ἔργων ἀκαθάρτων οἱ πιπ-
σάμενοι τῶν Θεῶν ταῦτα ἐστὶν τακάλα
καὶ ἀφίλιμα τοῖς ἀνθρώποις.

9 Μωροὶς ἡ ζητήσις, ἐξουσιολογίας,
καὶ ἰσῶν, καὶ μακαρτομικῆς ἀκαθάρτων
εἶσι γὰρ ἀκαθάρτων, ἐ κατὰ τοῖς.

10 Αἰριτικῶν ἀνθρώπων καὶ μίαν καὶ
δύο τῶν νεησίαν παραίτη.

11 Εἰδὼς ὅτι, ἐξίσραπται ὁ τοῦτῳ,
καὶ ἀμαρτίας, ὡς ἀκαθάρτων καὶ ἐλπίσιν.

12 Ὅτι πᾶσι ἡμῶν πρὸς σε
ἡ Τυχεῖς, ἀκαθάρτων ἰσῶν πρὸς με
εἰς Νικηπόλιν ἐκεῖ γὰρ ἐκείνη τῶν
καρμῶν.

13 Ζηλοῦν τὸ νομικῶν καὶ Ἀπολλῶν ἀκα-
θαίως πρὸς ἡμῶν, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς
λέκη.

14 Μωροὶς τῶν καὶ οἱ ἡμέτεροι
καλῶν ἔργων ἀκαθάρτων ἐς τὴν ἀκα-
καθάρτων καὶ ἰσῶν, ἵνα μὴ ὄσιν ἀκαρπιοί.

15 Ἀσπάζονται σε οἱ μὲν πάντες,
ἀσπάζονται τὸς φιλοῦντες ἡμῶν ἐν πίστι.
ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμῶν.

Πρὸς Τίτον τὸν Κρητῶν ἐκκλησίας πρὸς τὸν ἐπίσκοπον χριστιανιστοῦ,
ἐξ ἀφῆ διὰ Νικηπόλιος τὸν Μενδοσίαν.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἢ πρὸς Φιλήμονα Ἐπισηλή.

ΠΑΥΛΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
Χριστοῦ Ἰησοῦ, Ἐτι-
μηθεὺς ὁ ἀδελφός,
Φιλήμονι τῷ ἀγαπη-
τῷ Ἐσωτερῷ ἡμῶν,

2 Καὶ Ἀπφία τῇ ἀγαπητῇ, καὶ Ἀρ-
χίππῳ τῷ συσχευμένῳ ἡμῶν, καὶ τῇ
κατ' οἶκόν σου κυκλήσια·

3 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ
πατρὸς ἡμῶν Ἐ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου, πάντοτε
μήνας σου ποιῶν ἐπὶ τῷ σωσα-
σάντων μου,

5 ἵνα ἴδω σου καὶ ἀγάπῃ, καὶ τὴν
ἐπιθυμίαν σου πρὸς τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς
πάντας τοὺς ἀγίους·

6 Ὅπως ἡ κριμασία σου πιστὰς σου
ἐπιθυμία σου ἐπιθυμῶν σου πρὸς
ἀγαθὸν ἔσται ὑμῖν εἰς Χριστῷ Ἰησοῦ.

7 Χαρῶν γὰρ ἐχρῆσθαι πολλῶν καὶ ὀφει-
κῆσαι ἐπὶ τῇ ἀγαπῇ σου, ὅτι πᾶσι
ἀσπλάγχα σου ἀγίων ἀναπίπτωται ἀπὸ σου,
ἀδελφε.

8 Διὸ πολλῶν ἐν Χριστῷ παρησιασ-
θέντων ἐπιθυμῶν σου τὸ αἴτησόν σου·

9 Διὰ τὴν ἀγάπην πολλῶν ὀφει-
κῶν, τοιοῦτον ὡς Παῦλον πρὸς
βίτην, ἡμεῖς καὶ Διονύσιον Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10 Περὶ καλῶς σε πρὸς τὸν ἡμῶν τίκτον,
ὃν ἐχρῆσθαι ἐν τοῖς δεσμοῖς μου, Οἰη-
σμεν·

11 Τὸν περὶ σὺν ἀρεσῶν, ἡμεῖς δὲ σοὶ
καὶ ἡμῶν ἀρεσῶν, ὃν ἀντιπροσώπου.

12 Σὺ δὲ αὐτὸν, ὡς περὶ, πρὸς ἡμῶν
ἀσπλάγχα, ὡς σωσάντων σου.

13 Ὅτι ἐγὼ ἐβουλόμην πρὸς ἡμῶν καὶ
ἐχρῆν, ἵνα ὑπερὶ σου ἀφαιρηθῆμι ἐν
τοῖς δεσμοῖς σου ἀσπλάγχα.

14 Χωρὶς δὲ τῆς γνώμης ἐδίδου ἡ-
λποσιν ποιῆσαι ἵνα μὴ ὡς καὶ ἀνάγκη
τὸ ἀγαθόν σου ἦ, ἀλλὰ καὶ ἰκύνου.

15 Τὰς γὰρ ἀφαιρήσεις τῶν ἐχρῆσθαι πρὸς
ἡμῶν, ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπὸ σου.

16 Οὐκ ἐπιθυμῶ δούλον, ἀλλὰ ὑπερὶ δούλου,
ἀδελφὸν ἀγαπητόν, μέγιστον ἡμῶν, πρὸς
δὲ μέλλον σου καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν
Κυρίῳ;

17 Εἰ οὖν ἐμὲ ἐχρῆσθαι κριμασίαν, ὡς σω-
σάντων σου ὡς ἐμὲ.

18 Εἰ δὲ πῆδίκησέ σου, ἢ ὀφείλεις, τῶν
ἡμῶν ἐλάττω.

19 Ἐγὼ Παῦλον ἐχρῆσθαι τῇ ἐπι-
θυμίᾳ σου, ἵνα μὴ λίσσῃ σου ὅτι
καὶ σαυτὸν καὶ ὡς σωσάντων σου.

20 Νῦν, ἀδελφε, ἐγὼ σε ἀναπίπτω ἐν
Κυρίῳ ἀναπίπτω σου πρὸς ἀσπλάγχα
ἐν Κυρίῳ.

21 Πεποιθὼς τῇ ὑποτακῇ σου ἐχρῆ-
σθαι σου, ἐκδοῦ σου καὶ ὑπερὶ ὃ λίγω
ποιήσῃ σου.

22 Ἄμα καὶ καὶ ἐπιθυμῶν σου ἐπιθυμῶν
ἐπιθυμῶν σου ὅτι ἀφαιρήσεις σου ὡς σω-
σάντων σου ἡμῶν.

23 Ἀσπλάγχα σου, Ἐπιθυμῶν, ὃ
σωσάντων σου ἡμῶν σου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
Μάρκῳ,

24 Ἀριστάρχῳ, Δημότῳ, Λυκάῳ,
οἱ σωσάντων σου ἡμῶν.

25 Ἡ χάρις σου Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ μετὰ σου καὶ πάντοτε ἡμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Φιλήμονα ἐγράφη ἀπὸ Γάμοις ἀπὸ Οἰησίων οἰκίτην.

Η ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

Ἐπιστολή.

Κεφ. α'. 1.

ΠΟΛΥΜΕΡΩΣ κὲ πολυτρόπως πάλιν ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατέρας ἐν τοῖς παροφθίταις, ἐκ ἰσχύωντων τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν ἡμῶν.

2 Ὅν ἴθνηκε κληρονομοῦν πάντων, διὰ καὶ τὰς αἰῶνας ἰπιπίουσι.

3 Ὅς ὡν ἀπαύραττα τῆ δόξης, καὶ χαρρακτῆρ τῆ ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τι τὰ πάντα τῶν ῥησῶν τῆ δυνάμει αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ κρητισμοῦ ποιησάμενον τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, ἐνάδοισιν ἐν δέξια τῆ μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς.

4 Τοσοῦτα κρείττων ἡμῶν τῶν ἀγγέλων, ὅσον ἀξιοφορώτερον παρ' αὐτῶν ἐκ κληρονομηκεῖν ὅμοιον.

5 Ἐπεὶ γὰρ εἴτε ποτε τῶν ἀγγέλων υἱὸς με εἶσὺν, ἐγὼ σήμερον γεγγήνηκα σὺν; καὶ πάλιν Ἐγὼ ἴσομοι αὐτῶν εἰς πεπίεσα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν.

6 Ὅταν δὲ πάλιν ἐισαγάγη τῶν παροφθιτοκῶν εἰς τὴν οἰκονομίαν, λίγη καὶ παροσκωπησάτωσαν αὐτῶν πάντες ἀγγελοὶ Θεοῦ.

7 καὶ παρὸς μὲν τῶν ἀγγέλων λίγη. Ὁ ποιῶν τῶν ἀγγέλων αὐτῶν πνύμαθα, καὶ τῶν λεττερῶν αὐτῶν πνύμαθα.

8 Πρὸς δὲ τῶν υἱόν. Ὁ ἴσων ἔσται, ὁ Θεός, εἰς τῶν αἰῶνα ἔσται αὐτῶν ῥῶδοσιν ἀθῆτησιν ἢ ῥῶδοσιν τῆ βασιλείας ἔσται.

9 Ἡ γὰρ πῶς δικαιοσύνην, ἐπισησῶν ἀνομίαν. ἀξί τῶν ἔχρησῶν ὁ Θεός, ὁ Θεός ἔσται ἀγαλλιάσεως ὡς τῶν μέσων ἔσται.

10 καὶ σὺν κατ' ἀρχαίς, Κύριε, τῶν

γῶν ἰθμητισσας, καὶ ἔργα τῶν χροῶν ἔσται ἰσῶν οἱ ἔργα.

11 Αὐτοὶ ἀπολύονται, σὺ δὲ ἀξίως καὶ πάντες ὡς ἰσῶν παλαιαθήσονται.

12 καὶ ὡς ἐπὶ παροφθιτοκῶν αὐτῶν, καὶ ἀπαθήσονται σὺ δὲ ὁ αὐτῶν εἶ, ἐπεὶ ἴτη ἔσται ἔκλεψοι.

13 Πρὸς πῶς δὲ τῶν ἀγγέλων εἰρηκῶν παρ' ἐκαστοῦ δέξωμεν, ὡς αὐτῶν τῶν ἐχθρῶν ἔσται ὑποπόδιοι τῶν ποδῶν ἔσται;

14 Οὐκ εἶ πάντες εἰσὶ λεττερῶν πνύμαθα, εἰς ἀγαλλίαν ἀποσκωπησάμενα ἀξί τῶν μέσων κληρονομοῦν σωτηρίαν;

Κεφ. β'. 2.

Διὰ τῶν δὲ παροφθιτοκῶν ἡμῶν παροφθιτοκῶν τοῖς ἀκούσῶν, μή ποτε παροφθιτοκῶν.

2 Εἰ γὰρ ὁ δὲ ἀγγέλων λαλοῦντες λόγος ἐγγὺς βίβωσιν, καὶ πῶς παροφθιτοκῶν ἔσται ἔλαβιν ἰσῶν μιδιαποδοσία.

3 Πῶς ἡμῶν ἐαφούρομινα τηλικαύτης ἀμειλισῶν σωτηρίας; ἢ πῶς ἀρχῶν λαλοῦσα καλεῖται ἀξί ἔσται Κυρίου, ὑποτῶν ἀκούσῶν εἰς ἡμῶν ἐβίβωσῶν.

4 Σωτηριμαρτυρήσῶν ἔσται ἡμῶν σῶσις τι καὶ τίραξι, καὶ παρὸς δυνάμει, καὶ πνύμαθα ἀξί μελατῶν, καὶ τῶν αὐτῶν ἴσῶν.

5 Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑποτάξει τῶν οἰκονομῶν, ἢ μέσων, ὡς τῶν λαλοῦντων.

6 Διμαρτυρήσῶν δὲ πῶς τι, λίγων τῶν ἰσῶν ἀθῆτησιν, ὅπ μιν ἰσῶν αὐτῶν ἢ ἡμῶν ἀθῆτησιν, ὅπ ἐπισκίπει αὐτῶν;

7 Ἡλίθῶσιν αὐτῶν βραχί π παρ' ἀξί.

ἀγγέλους δόξης καὶ τιμῆς ἐσεφάνωσας αὐ-
τοὺς, ἔκκλησησας αὐτοὺς ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς
χλίτης (β).

8 Πάντα ὑπέταξας ὑποκρίτω τῷ πο-
δῶν αὐτοῦ. Ἐν γὰρ τῷ ὑποκρίτω αὐτοῦ
τὰ πάντα, ἕδωκεν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπό-
τακτον οὐκ ἔτι ἄνω ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα
ὑποκρίτω βίβια.

9 Τῶν ὅτι βραχίονα παρ' ἀγγέλους ἡ-
λατωμένων βλέπομεν Ἰησοῦν, ἀλλὰ τὸ
πάντα τῷ θανάτῳ, δόξης καὶ τιμῆς
ἐσεφανωμένοι ὅπως χάριτι Θεοῦ ὑπέ-
τακτος γίνονται θανάτου.

10 Ἐπειπε γὰρ αὐτῷ δι' ὅτι τὰ πάντα καὶ
δι' ἑ τὰ πάντα, πολλὰς ἡμέρας εἰς δόξαν
ἀναστρέψας τὸ δόξα καὶ τὸ σωτηρίας αὐ-
τῶν ἀλλὰ πενηνταίων τελεσώσεται.

11 Οἱ, πε γὰρ ἀγαθῶν ἔοι ἀγαθό-
μημοι, ἐξ ἑνὸς πάντες δι' ἡμῶν αἰτίαν
ἐκ πίστεως (ἀδελφὸς αὐτῶν καλεῖται,
12 Λίβων Ἀπέλιον τὸ ὄνομα (καὶ
τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλη-
σίας ὑμῶν οὐκ ἔστι).

13 Καὶ πάλιν ἔγωγε ἔσομαι πεπι-
θως ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν ἰδοὺ ἔγωγε ἔ
τὰ παῖδια ἅμα ἰδοῦκεν ὁ Θεός.

14 Ἐπεὶ οὖν τὰ παῖδια κεκρινώθη-
κε σκερῆς ἔαμασθη, καὶ αὐτὸς ὡς ἄνθρω-
πολογίως μιτήρι τῷ αὐτῶν, ἵνα ἀλλὰ τῷ
θανάτῳ κατέργη (τὸ κρεῖττον ἔχοντα
τῷ θανάτῳ, ταπεινὸν τῷ ἀλλοτρίῳ.

15 Καὶ ἀπαλάξῃ τῆς ὅσοι φόβου
θανάτου ἀλλὰ παντὸς τῷ ζῆν ἵσοι ἦσαν
δουλείας.

16 Οὐ γὰρ δεῖται ἀγγέλων ἐπιλαμ-
βάειν, ἀλλὰ ἀπὸ ἐμοῦ Ἀβραάμ ἐπι-
λαμβάνειν).

17 Ὅτι ἄφρα καὶ πάντα τοῖς ἀδελ-
φοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλήμων γίνη-
ται καὶ πρὸς δόξα καὶ τὸ πρὸς τὸν
Θεόν, εἰς τὸ ἰλιούσθη καὶ ἀμαρτίας τῷ
λαῷ.

18 Ἐν ᾧ γὰρ πίπῃται αὐτὸς πρὸς θεοῦ,
δύναται τοῖς πρὸς ἑμοῦ βοήθησαι.

Κεφ. γ'. 3.

Οἱ, ἀδελφοί ἀγαθοί, κλήτους
ἐπερῆσαι μίτηρι, καὶ ἡλικίαις τῷ
ἀπὸ τῶν ἐκ δόξα καὶ τῷ ὁμοιοῦσθαι ἡμῶν
Χριστῶν Ἰησοῦν.

2 Πρὸς ὅτι τῷ ποιήσωμεν αὐτῶν, ὡς ἔ
Μωσῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

3 Πλείονος γὰρ δόξης ἔτι ὡς ὡς
Μωσῆς ἔχεται, καὶ ὅσοι παλαιοὶ πα-
μῶν ἔχοντες οἴκῳ ὁ κατέσκαδάσας αὐτοῦ.

4 Πᾶς γὰρ οἴκος κατέσκαδάσας, ὑπο-
πνῶν ὁ ὅτι τὰ πάντα κατέσκαδάσας,
Θεός.

5 Καὶ Μωσῆς μὴ πρὸς ἐν ὅλῳ τῷ
οἴκῳ αὐτοῦ, ὡς ἔργον, εἰς μαρτύριον
τῷ λαλῆθησομένων.

6 Χριστὸς ὅτι, ὡς ἡμέρας ἐπὶ τὸ οἶκῳ αὐ-
τοῦ καὶ οἴκος ἑσθλῶν ἡμῶν, ἰαίπῳ τῷ
παρρησίᾳ καὶ τὸ καὶ ἡμῶν τῷ ἰλιούσθαι
μῆτις τέλος βεβαίῳ κατέσκαδάσας.

7 Διὸ, κατὰ λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον·
Σήμερον, ἵνα τῷ Φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσῃ,

8 Μὴ πληρωθῆτε τῷ καρδίας ἡμῶν,
ὡς ἐν τῷ ὡς ἡμῶν κατέσκαδάσας, καὶ τῷ ἡμέ-
ραις τῷ πρὸς ἡμῶν ἐν τῷ ἡμῶν.

9 Οὐκ ἐπὶ ἐμοῦ σὺν μοι οἱ πατέρες ἡμῶν,
ἰδοῦκασάν με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου
πρὸς ἀρεθῶν ἡμῶν.

10 Διὸ ὡς ὡς ἡμῶν τῷ ἡμῶν καίπε
καὶ εἶποι· Αἰετῶνται τῷ καρδίας
αὐτοῦ ὅτι ὡς ἡμῶν καὶ ἰδοῦκασάν με.

11 ὡς ὡς ἡμῶν ἐν τῷ ὡς ἡμῶν. Εἰ
ἰστολόγηται εἰς τὸ κατέσκαδάσας μου.

12 Βλέπιτε, ἀδελφοί, μήποτε ἡμῶν
ἐν ἡμῶν καρδία πρὸς ἀπιστίας,
ἐν τῷ ὡς ἡμῶν καὶ τῷ Θεῷ ζῶντι.

13 Ἀλλὰ ὡς ἡμῶν καίπε ἑαυτοῦ καὶ
ἰδοῦκασάν ἡμῶν, ὡς ἡμῶν τὸ σήμερον
καίπεται ἵνα μὴ σκληρωθῆτε πρὸς ἡμῶν
ἀπάτη τῷ ἀμαρτίας.

14 Λίγων· ἢ μὲν δόλοισι δόλογόση
σε, καὶ πλῆθυνων πλῆθυνῶσε.

15 Καὶ ἔτι μισοκροθυμίας ἐπίτοχε
τὴν παρχιλίας.

16 Ἄνθρωποι μὲν γὰρ καὶ ἔμείζοντο
ὁμιύουσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀνιλογίας
πίστες εἰς βιδοαίωσι ὁ ὄρκου.

17 Εἰ δὲ πεισοότεροι βελόμυοι ὁ
Θεὸς ἐπιδείξαι τοῖς κληροτόμοις τῆς
ἐπιπαρχιλίας τὸ ἀμειβήτην τῆς βουλῆς
αὐτῶν, ἐμισοτάουσι ὄρκου.

18 Ἐὰν ἀφ' ἑνὸς πρᾶξιμάτων ἀμειβή-
των, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι ὁσίων, ἰχυ-
ρῶν πρᾶξι κλησὶν ἰχυρῶν οἱ καὶ ἀφυρῶν-
τες κροτῆσαι τὸ ἀμειβήτην ἐπιπέδου.

19 ἢ ὡς ἀγκυροῦν ἰσομῶν τὴν ψυχῆς
ἀσφαλῆ τε καὶ βιδοαίω, ἔεισεργαζόμενοι
εἰς τὸ ἰσώτερον ἔκαστος πρᾶξιματός.

20 Ὅπως ἀδρόμοις ὑπὲρ ἡμῶν ἐσο-
ῦσιν ἰησοῦς, καὶ τὸ πᾶν Μελχισεδέκ,
ἀρχιερεὺς γυρόμυοι εἰς τὸ αἰῶνα.

Κιφ. ζ. 7.

Ὅτι γὰρ ὁ Μελχισεδέκ, βασιλεύς
Σαλήμ, ἰερὸς ἔστι Θεοῦ ὑψίστου, ὁ
σωμαντήρας Ἀβραάμ ὑποσπίροιν
ἀπὸ τῆς κροτῆς τῆς βασιλείων, καὶ δόλογή-
σας αὐτόν.

2 Ὡς δὲ δεκάτιον ἀπὸ πάντων ἐμείρασι
Ἀβραάμ· ὡσπὸν μὲν ἐμὲν δόλομυοι
βασιλεύς· δικαιοσύνης ἐπιπέτῃ ἔβα-
σιλεύς Σαλήμ· ὁ εἰς βασιλεύς ἐρλῶνης.

3 Ἀκρίτωρ, ἀμῆτωρ, ἀγροαλόγητος·
μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν, μήτε ζωῆς τέλος
ἔχων· ἀφωργιωμῶν δὲ πᾶν καὶ ἔστι
Θεοῦ, μὲν ἰερὸς εἰς τὸ δίκαιο.

4 Θεωρεῖται ἡ πλιχθεὶς ἔτι, ὅτι καὶ
δεκάτιον Ἀβραάμ ἔδωκεν ἐκ τῆς ἀκρο-
δυνίαν ὁ πατριάρχης.

5 Καὶ οἱ μὲν ἐκ τῆς ἡμῶν Λοὺί τῶν ἰε-
ρησείων λαμβάνοιτες, ἐν ἑλῶν ἔχουσι
ἀπὸ δεκάτων τῆς λαὸν καὶ τὸ νόμον, τυτίτε
τῆς ἀδελφῶν αὐτῶν, καὶ ὡς ἐξ ἑλλη-

λυτοῦται ἐκ τῆς ὁσφύου Ἀβραάμ.

6 Ὅτι μὴ γλυζολογέμυοι ἐξ αὐτῶν,
δεκάτιον τῆς Ἀβραάμ, καὶ τὸ ἔχοντα
ἐκ τῆς παρχιλίας δόλογησι.

7 Χωρὶς ἡ πάσης ἀνιλογίας, τὸ
ἐλατῶν κατὰ τὸν κρείττονος δόλογηται.

8 Καὶ ὡς μὲν δεκάτιον ἀπὸ τοῦ ὁσφύου
πῶς ἄνθρωποι λαμβάνουσι· ἐκ τῆς
μαρτυρίας ὅτι ζῆ.

9 Καὶ ὡς ἔπος ἐπέειν ἀφ' Ἀβραάμ ἐ
Λοὺί ὁ δεκάτιον λαμβάνων δεκάτιον.

10 Ἐπὶ γὰρ ἐν τῇ ὁσφύου ἔστι πεισοῦς
ὅτι σωλῶντες αὐτοῖς ὁ Μελχισεδέκ.

11 Εἰ μὲν ἔν τελέωσι ἀφ' ἑνὸς Λοὺί-
κῆς ἰερωνίας καὶ ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῆς
ἰερομογιῆτος πῶς ἐπιχρησία, καὶ τὸ πᾶν
Μελχισεδέκ ἔπροι ἀνίστασθαι ἰερέα,
καὶ ἔστι τὸ πᾶν Ἀραὸν λίγαζῃ.

12 Μεταπῆξι μὲν γὰρ τῆς ἰερωνίας,
ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μείζησις γίνεται.

13 Ἐφ' ὅτι γὰρ λίγαται ταῦτα, φυλῆς
ἰερέας μετέχουσι, ἀφ' ἧς ἕδεις ὡσπ-
έχουσι τῆς ἰεροκροτῆς.

14 Προδελοὶ γὰρ ἐπὶ ἐξ ἰσῶν ἀναπί-
τακται ὁ Κύριος ἡμῶν· εἰς τὸ φυλῶν
ἕδεις τῆς ἰερωνίας Μωσῆς ἐλάλησεν.

15 Καὶ πεισοότερον ἐπὶ κροτῆτος
ἔστι, ἐκ τῆς τῶν ὁμοιότητος Μελχισεδέκ
ἀνίσταται ἰερὸς ἐπὶ.

16 Ὅτι ἔστι νόμον ἐν τοῖς σαρκικῆς
γέγονεν, ἀλλὰ καὶ δυνάμει ζωῆς ἀκρο-
λύτης.

17 Μαρτυρεῖ γὰρ· Ὅτι σὺ ἰερὸς εἰς
τὸ αἰῶνα καὶ τὸ πᾶν Μελχισεδέκ.

18 Ἀγίτητος μὲν γὰρ γίγεται ὡσπ-
αγῆτος ἐν ἑλῶν, ἀφ' ἧς αὐτῆς ἀδελφῶν καὶ
ἀνωφελίς.

19 Οὐδὲν γὰρ ἐπιλείουσι ὁ νόμος,
ἐπισημαζῶν ἡ κρείττονος ἐλατῶν, δι'
ἧς ἐξ ἰσομῶν τῶν Θεοῦ.

20 Καὶ καθ' ὅσον ἔστι χεῖρις ὁρκωμοσίας.

21 (Οἱ μὲν γὰρ, χωρὶς ὁρκωμοσίας εἰσὶν
ἰερεῖς

2 Σκλήν ηδ κρείσκαδάθη· η παρθη, εν η ητε λυχνικη η τράπιζα, & η παρθησις τ' αρωτων, ηπισ λιγνη) αγια.

3 Μιζα) τ' το δάπτρον κρεπτεωμα σκλήν η λεγομένη αγια αγιαν.

4 Χρυσον εχουσα θυμιατήλειον, η η κιβωτων της Δεθηκης περικεκλυμενην παντοθεν χρυσεια, εν η εναντιον χρυση εχουσα το μύσθια, & η ράβδος Λαρω η βλασησασα, η αι πλάκεις τ' Δεθηκης.

5 Υπερταυ η αυτης Χερουιμ δδξης, κρεσκαιάζοιτα το ιλασηειον· περι αν σκη εν νυνλιγνη η μίρα.

6 Τυτων η επιο κρεπτεωμασφρων, εις μη τ' παρθητω σκλήν Δεπτενις εισιτα εν οι ιερεις τα λατρηιας επτεληθης.

7 Εις η η δαυτηρασ απασε ε ενιαυτη μθιασ ο δροχευδης, η χωρις αιματιου, ο παροφειρε υπερ εαυτησ κρη τ' ε λαυ αγροηματων.

8 Τυτο δηληντοσ ε παδύμαθσ ε αγνησ, μηπω πιφωνιρωδχ τ' τ' αγιαν οδδν, επ τ' παρθησ σκλήνσ εχουσεσ τασι.

9 Ηπισ παροβολη εις τον κρηεν τ' ενισηκωτα, καθ' ον δωρασ η η θυσια παροφειρον)· μη δυναμημια η σινειδησι πελωσται τ' λατρηιασ.

10 Μοιοι επι βρωμασι κρη πομασι, ε Δεφοροισ βαπικμοθις, η δικημμασ παρκεθσ, μιζρη κρηυ διορθωσιωσ επικημημα.

11 Χερυσ ε παρογλυομηου δροχευδης τ' μελλοιων αγρηων, Δε τ' μεζοιου η η πελοπρασ σκλήνσ, η χροποιητασ, ταπεινσ, η παυτησ η κησιωσ.

12 Ουδδ δι' αιματιου τρωγων ε μθρηωι, Δε η η ιδιη αιματιου εισηληεν ιφραπαε εις τα αγια, αιωνιαυ λυτρωσιν δωραμηου.

13 Ει ηδ το αιμα ταυρων η η τρωγων,

κρη παοδδσ δυμθελωσ ρασηζωσα τυσ κρηωιμηθις, αγιαζεσθεσ η τ' παρκεθσ κρηαροθηε,

14 Ποσω μαθιοι το αιμα ε Χερυσ, οσ Δε παδύμαθσ αιωνιη εαυτων παρολυιγνη αιμωθσ τδ Θιω, κρηυειη η σινειδη εν υμων δωσ νεκρων ερωσ, εις το λατρηιασ Θιω ζωνιη.

15 Καη Δε τυτο Δεθηκης κρηησ μισιτησ ενι, οπωσ θυιατασ ηημομηιασ, εις δωλυτρωσπ τ' επιτη παρθη Δεθηκη παροβοασται, η επακρηλιαυ λαβω εν οι κρηλημηροι της αιωνιησ κρητομοθιασ.

16 Οπω ηδ Δεθηκη, θυιατασ ανασκη φειρωτα ε Δεθημηθσ.

17 Διαθηκη ηδ επι νεκροισ βεδοαια· επησ μη ποτι ιχρυφωπ ζη ο Δεθημηροσ.

18 Οτη ενδ η παρθη χωρις αιματωσ ε κρηκρηισα.

19 Λαληθησιωσ ηδ πασιωσ ενεβλησ η εντομοσ υπο Μωυσιωσ πασπ τδ λαω, λαβων το αιμα τ' μθρηωσ κρη τρωγων η υδατιου κρη ερειω κρηκρηωσ ε οσωπωσ, κυτωπ το βεβολιεσ ε παυτα τ' λαον ερρωνησ.

20 Λιγων Τυτο το αιμα η Δεθηκης, ησ ενιηλιατασ παροσ υμθσ ο Θεοσ.

21 Καη η σκλήν η κρη πινθη τα σκλη η λευτηριασ τδ αιματιου ομθιασ ερρωνησ.

22 Καη ρηδδν εν αιματι παυτα κρη παρκεθσ) η τ' τομοσ, η χωρις αιματεκρησιωσ η γινεταμ εφισις.

23 Ανασκη εν τα μη υποδοειμαθα η εν τοις υρανοις, τυτοιωσ κρηαρεθιδεταμ αυτα η πα επυραθια κρηεπιοσι θυσιωσ παρο παυτασ.

24 Ου ηδ εις χροποιηε αγια εισηληεν ο Χερυσ, ακητυπα τ' αληθιωσ, ακη εις αυτων τ' υραων, νυι εμφωιωθηταμ τδ παροσωπα ε Θιω υπερ υμων.

25 Οὐδ' ἵνα πολλὰ κίς ἑωσφίρη ἰαυ-
τόν, ὡσπερ ὁ ἄρχιερὸς εἰσέσχη) εἰς τὴν
ἀρχα καὶ ἐναιωτὸν ἐν ἀμάρτια ἡ καὶ ὁρῶν

26 (Ἐπὶ ἐδὲ αὐτὸν πολλὰ κίς πα-
θῆν δὲ καὶ ἡ βολῆς ἡ ἴσμε) οὗτ' ἢ ἄπαξ
ἐπὶ σιωλιέλια τῶν αἰώνων, εἰς ἀήτησι
ἀμαρτίας, ἀφ' ἧς ἡσίας αὐτῆ π-
φωοίρω).

27 Καὶ καθ' ὅσον ἀπέκλι) τῆς ἀνθρώ-
ποις ἄπαξ ἀπέκλιεν, μὲν ἢ τὸ κρῖσις

28 Οὕτως ὁ Χρῆστος ἄπαξ ἑωσφί-
ρη εἰς τὸ πολλῶν ἀνεγκένη ἀμαρ-
τίας, ἐκ δούτερον χερεὶ ἀμαρτίας
ὁφθήσεται τῆς αὐτῶν ἀπεκδιχομῆμοις
εἰς σωτηρίαν.

Κεφ. ε'. 10.

Σκία τῶν ἰχθῶν ὀνόματι τῶν μελλόντων
ἀγαθῶν, ἐκ αὐτῶν τῶν ἐκείνα τῶν
στραφῆματων, καὶ ἐναιωτὸν τῆς αὐτῆς
ἡσίας αἰ ἑωσφίρησι εἰς τὸ δίκω-
κίς, οὐδέποτε δώαται τῆς ἑωσφίρη-
μῆς πλεῖστω.

2 Ἐπὶ αὐτὸν ἰπαύσαντο ἑωσφίρομα-
να, ἀφ' ἧς τὸ μηδὲμίαν ἔχον ἔπ σιωλι-
δησι ἀμαρτιῶν τῆς λατρεῖστω, ἄ-
παξ ἐκκατρεμῆς.

3 Ἀλλ' ἐν αὐτῆς ἀνάμνησις ἀμαρ-
τιῶν καὶ ἐναιωτῶν.

4 Ἀδύνατον γὰρ αἶμα ταύρων καὶ τρεῖ-
γων ἀφαιρῆν ἀμαρτίας.

5 Διὸ ἐσπρήμωται εἰς τὸ ἡσμεν,
λίγη ἑωσφίρη εἰς ἑωσφίρη σὺκ ἡή-
λησις, σῶμα ἢ κατρεῖστω μω.

6 Ὁλοκαυτίματι καὶ ὡσεὶ ἀμαρτίας
σὺκ δίδωκεσις.

7 Τότε εἶπον ἰδὲ ἡκω (ἐν κεφαλῆ-
δι βιβλίῳ γέγραπται ὡσεὶ ἰμῶ) τῆ
ποιήστω, ὁ ὀϊός, τὸ ἡέλημα (κα)

8 Ἀνώτερον λίβω Ὀπ ἡσφίρη εἰς ἑωσ-
φίρη καὶ ὀλοκαυτίματι εἰς ὡσεὶ ἀμαρ-
τίας σὺκ ἡήλησις, ὡδὲ δίδωκεσις.
(αἶσις καὶ τὸ ἰσμεν ἑωσφίρησις)

9 Τότε εἶρηκεν ἰδὲ ἡκω ἑωσφίρησις, ὁ
ὀϊός, τὸ ἡέλημα (κα. Ἀναρῆν τὸ ὡσε-
τον, ἵνα τὸ δούτερον σίγη).

10 Ἐν ᾧ ἡέλημα ἡέλησις μῶσις ἐσφίρη
ἀφ' ἧς ἑωσφίρησις ἑωσφίρησις ἑωσφίρησις
Χρῆστος ἰφάπαξ.

11 Καὶ πᾶς μῶσις ἑωσφίρησις καθ'
ἡμίανον λειψῶν, καὶ ὡσεὶ αὐτῶν πολλὰ
κίς ἑωσφίρησις ἡσφίρησις, αἶσις ὡδὲ πο-
δῶν) ὡσεὶ λειν ἀμαρτίας.

12 Αὐτῶς δὲ μίαν ἑωσφίρησις ἀμαρτίας
ἑωσφίρησις ἡσφίρησις, εἰς τὸ δίκωκίς
ἐκείστω ἐν δέξια ἑωσφίρησις.

13 Τὸ λοιπὸν ἐκδιχομῆμοις εἰς π-
ρῶσις οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν ὡσεὶ ποδῶν
ποδῶν αὐτῶν.

14 Μία γὰρ ἑωσφίρησις πλεῖστω
εἰς τὸ δίκωκίς τῆς ἀγαθῶν μῶσις.

15 Μαρτυρεῖ ἢ ἡμῖν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ
ἄγιον μὲν γὰρ τὸ ἑωσφίρησις.

16 Αὐτῆ ἢ ἀφῆρησις καὶ ἀφῆρησις
ὡσεὶ αὐτῶν μὲν ὡσεὶ ἡμίανον ἐκείστω, λί-
γη Κύριος, δίδως νόμους μω ἐπὶ καρ-
δίας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῶν ἀφῆρησις αὐτῶν
ἐπὶ χερεῶν αὐτῶν.

17 Καὶ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν εἰς ἄνο-
μιῶν αὐτῶν ὡσεὶ μη μνησῶ ἔπ.

18 Ὅσον ἢ ἀφῆρησις τέτων, σὺκ ἔπ
ἑωσφίρησις ὡσεὶ ἀμαρτίας.

19 Ἐχόντες οὖν, ἀδελφοί, παρρησία
εἰς τὸν εἰσοδοτῶν ἀγίων ἐν τῆ ἀμάρ-
τιῶν,

20 Ἰνὰ ἐκκατρεῖστω ἡμῖν ὡσεὶ ἑωσ-
φίρησις καὶ ὡσεὶ, ἀφ' ἧς ἑωσφίρησις
τῶν, τῆσπερ τῶν σαρκῶν αὐτῶν.

21 Καὶ ἰερία μίαν ἐπὶ τῶν οἰκῶν ἑωσ-
φίρησις.

22 Προσπρήμωται μὲν ἀληθινῆς καρ-
δίας ἐν πληροφωρίᾳ πίστεως, ἑβρα-
νιτῆροισι ὡσεὶ καρδίας δὲ σιωλιέσις
πονηρῶν.

23 Καὶ λιψῶν τὸ σῶμα ὡσεὶ
κατρεῖστω

επαγγελίας ως άλλοτρίαν, εν σκηνωσιν
καθικόντας μη Ισαακ εν Ιακώβ τ' συ-
κληροτόμων τ' επαγγελίας τ' αὐτῆς·

10 Εξεδίχθη γδ τῶν τὸς θμελίους
ἔχουσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης κὲ δημοε-
ργός ὁ Θεός.

11 Πίστη ἔσται Σάρρα δυνάμει ἐν
καταβολῶν σπέρματος ἰλαοί, κὲ ὡρῆ
καρπὸν ἡλικίας ἔπικεν, ἐπεὶ πιστὸν ἠγή-
σατο τ' επαγγέλλομαι.

12 Διὸ κὲ ἀφ' ἑὸς ἠγωνήθησαν, καὶ
ταῦτα νικηρωμένοι, καθὼς τὴν ἄγρην ἔ-
βραον τὴν ἀληθίαν, ἔσται ἄμμοι ἢ
ὡρῆ τὸ χεῖλον τ' θαλάσσης ἢ ἀνα-
ελθμηθῶ.

13 Κατὰ πίστιν ἀπίθασον ἔτοι πάντες,
μη λαοδίαιτες ὡς επαγγελίας, ἀλλὰ πόρ-
ρωτην αὐτῶν ἰδίους, ἔσται οὐδίαιτες, κὲ ἀ-
σπαστέμοι, ἔσται ὁμολογησάμενοι ὅτι ξένοι
κὲ παρεπίδημοι ἐσιν ἐπὶ τ' γῆς.

14 Οἱ γδ τοιαῦτα λέγοντες, ἐμφανί-
ζουσιν ὅτι πατρίδα ἰζητῶσι.

15 Καὶ ἐν μὲν κείνης ἐμνημόνευον ἀφ'
ἧς ἐξῆλθον, ἔχοντες αὐτὸν ἀνακαμψαί·

16 Νωὶ ἢ κρείττονοι ὀρίων, τὴν
ἐσιν ἐπερσύνει· διὸ οὐκ ἐπαχύνεται
αὐτὸς ὁ Θεός, Θεὸς ἐπιχελεῖσθαι αὐ-
τῶν ἠτοίμασε γδ αὐτοῖς πόλιν.

17 Πίστη ἀσπορήθηεν Ἀβραάμ τὸν
Ισαακ παρζέμοι, κὲ τ' μοιολογῆ
ἀσπορήεν ὁ ὡς επαγγελίας ἀναδι-
ξάμοι.

18 Πρὸς ὃν ἐλαλήθη· Ὅτι ἐν Ισαακ
κληθήσεται σὺ σπέρμα·

19 Λογισάμοι ὅτι καὶ ἐκ νερῶν
ἐγένετο δυνάμει ὁ Θεός· ὅτι αὐτὸς κὲ
ἐν ὡρῆσολῆ ἐκομισατο.

20 Πίστη, ἀπὸ μερόνων ἀλόγηται
Ισαακ τ' Ιακώβ ἐτ' Ἡσῶν.

21 Πίστη, Ιακώβ ἀποθήσκων ἔχουσι τ'
ἦεν Ἰωσήφ ἀλόγηται· κὲ ἀσποκλήθηεν
ἐπὶ τὸ ἔργον τ' ῥάσθαι αὐτῆ.

22 Πίστη, Ἰωσήφ τελευτῶν ἀπὸ τ'
ἐξοδῶ τ' ἦεν Ἰσραὴλ ἐμνημόνευον, κὲ
ἀπὸ τ' ὅστις αὐτῆ ἐνίειλατο.

23 Πίστη, Μωσῆς ἠγωνήθη ἐκρύβη
πρίμωον ὑπὸ τ' πατέρων αὐτῆ, διὸ
εἶδεν ἀσπείον τὸ παιδίον· κὲ οὐκ ἐφοβή-
θησαν τὸ ἀφ' ἑταίμοι βρασιλίας.

24 Πίστη, Μωσῆς μέγας ἠγούμοι ἠε-
νήσατο λίμας ἦος θυγατρὸς Φαραὼ·

25 Μάλλον ἐλοδομοὺ συγκακωχῆ-
σθαι τὴν λαὸν ἔσται ὡς πικροὶ ἔχον
ἀμαρτίας ἀπόλαυζιν·

26 Μείζονα ὡλετο ἠγνοῦμοι τ'
ἐν Αἰγύπτῳ θησαυρῶν τ' οὐδισμοὶ ἔσται
Χριστῶ· ἀπίβλεπτι γδ εἰς τῶν μισθα-
ποδοσίαν.

27 Πίστη κατέλιπον Αἰγύπτου, μὴ φο-
βηθείς τ' θυμὸν ἔσται βρασιλίας· τ' γδ ἀ-
σπείον ὡς ὄραν ἐκαρτίρησεν.

28 Πίστη πιποίηκε τὸ πάρα κὲ τῶν
ἀσπείον ἔσται ἀμμοί, ἵνα μὴ ὁ ὄλο-
θροῦν τὴν ἀσπείον, θίγη αὐτῶν.

29 Πίστη διέθησαν τ' ἐρυθρῶν θύλασ-
σον ὡς ἀφ' ἐρησῶ· ἦς πῆρσεν λαοδίαιτες
οἱ Αἰγύπτιοι κατέποθησαν.

30 Πίστη τὰ τέχη ἐερχῶ ἔπισσε, κυ-
κλωθεῖσθαι ἐπὶ ἐπ' ἡμέρας.

31 Πίστη Ἰακώβ ἢ πόρνη ἢ σωμαπύλο
τοῖς ἀπρήσασθαι, δεξαμένη τὸν κατ-
σκόπος μετ' ἐρῶν.

32 Καὶ π' ἐπὶ λέγων· Ἐπιλείψη γάρ με
δηγέμοι ὁ χρῶν ἀπὸ Γεδων, Βα-
ρακ π' ἔσται Σαμψῶν, κὲ Ἰσφῆς, Δαβὶδ
π' ἔσται Σαμὴλ, κὲ τ' ἀσπείον.

33 Οἱ ἀφ' ἑταίμοις κατηγνώσαντο
βρασιλίας, ἐργάσαντο δικαιοσύνην,
ἐπίτυχοι επαγγελίων, ἔφραξαν σῶμα
λεόντων·

34 Ἐσπείον δυνάμει πρὸς, ἔφραξαν
σῶμα μαχαίρας, ἐνεδταμώθησαν ἀπὸ
ἀσπείον, ἠγνήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολί-
μῳ, παρεμβολὰς ἐκλίον ἐκδοτῶν·
Ἐλα-

19 Καὶ σάλπιγξ ἤχῳ, καὶ φωνὴ ῥη-
μαῖων, ἧς οἱ ἀκούσαστες παρητήσατο
μὴ σφραγίσθαι αὐτοῖς λόγους.

20 (Οὐκ ἔφειρον γὰρ τὸ ἀφρασεύομενον·
Καὶ θηραῖοι δι' ἡγῆσιν, ἀφροδολλη-
σι). ἢ βολίδι καὶ ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν.

21 Καὶ, ὅταν φέροιτο ἐπὶ τὸ φαντα-
ζόμενον, Μωσῆς εἶπεν· Ἐκφοβός ἐμι
ἐν τῷ σπέρματι.

22 Ἀλλὰ ὡς πηλὸν ἐπὶ Σιών ὄρε,
καὶ πόλις τοῦ ζῶντος, ἱερουσαλήμ ἐπυ-
ρανώ, ἐμυράσιν ἀγγέλων,

23 Παινηρὸν καὶ ἐκκλησίαν ὡς φωνή-
ων ἐν ἔρασιν ἀπομαρτυρῶν, καὶ
κρίτη τοῦ πάντων, ἐκ πύργου δι-
κασίου πηλῶν ἰσχυρῶν,

24 Καὶ ἀφ' ἡμέρας νίας μισοῦσιν ἰησοῦ,
καὶ ἀμφὶ ἰσχυρῶν, κρείττονα λα-
λεῖν ὡς τὸ ἄβελ.

25 Βλῆπιτε μὴ παραλήσασθε τὸ λα-
λεῖν. ἐὰν ἐκείνοι σὺν ἰσχυρῶν, τὸ ἐπὶ
τῆς παραλήσασθαι ἰσχυρῶν, πᾶσι
μῶν ἡμεῖς οἱ τὸ ἀπ' ἔρασιν
ἀπομαρτυροῦμεν,

26 Οὐ ἢ φωνὴ τῶν ἰσχυρῶν
τῶν οὐκ ἐπὶ ἐπιήλεια, λίγων· Ἐπὶ
ἀπαξ ἐμὸς σίω ἢ μῶν τὸ ἰσχυρῶν, ἀλλὰ
καὶ τὸ ἔρασιν.

27 Τὸ ἰσχυρῶν ἀπαξ, δηλοῖ τὸ σαλευ-
σθαι τὸ μῶν ἰσχυρῶν, ὡς πηλοῦμενον,
ὡς μείνη τὸ μὴ σαλευόμενον.

28 Διὸ βασιλείαν ἀστέλλουσιν ὡς φωνή-
ων ἀπομαρτυροῦν, ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν δι' ἡς λα-
τρεύουσιν ἀστέλλουσιν τῶν οὐκ ἐπὶ αἰ-
δῶς καὶ δολοφονίας.

29 Καὶ γὰρ ὁ τοῖος ἡμῶν πῦρ καὶ
ἐπιπέτασμα.

Κιφ. 17. 13.

Η' φιλαδέλφια μῶν.

2 Τῆς φιλοξενίας μὴ ἰπλοσθε-
νισθῆτε· ἀφ' ἑαυτῶν γὰρ ἔλαθεν ἡμεῖς ἐπι-
πέτασμα ἀγγέλων.

3 Μιμνήσκεσθε τὸ δόγμα, ὡς σαυ-
ροῦμεν· τὸ κακῶν ἰσχυρῶν, ὡς καὶ αὐ-
τοὶ ὅστις ἐν σώματι.

4 Τίμιος ὁ γὰρ πῦρ, καὶ ἡ
κρίτη ἀμείνων· πόρεως ἢ ἐμῶν
κρεῖττοῦ τοῖος.

Ἀφιλάργυρος ὁ τῶν ἰσχυρῶν
τοῖς παρῶν· αὐτὸς γὰρ εἶρηκεν· Οὐ μὴ
σε ἀνῶ, ἔδ' ἢ μὴ σε ἰσχυρῶν.

6 Ὅτε παρῶν ἡμεῖς λίγη· Κύριος
ἐμοὶ βοηθός, καὶ ἡ φωνή μου πῦρ ποιή-
σθαι μου ἄνθρωπος.

7 Μνησθῆτε τὸ ἰσχυρῶν ἡμῶν,
οἵπτες ἰσχυρῶν ἡμῶν τὸ λόγους τοῖος·
ὡς ἀνατρεφῆναι τὸ ἔκαστον τὸ ἀνατρο-
φῆς, μιμνήσκεσθε τὸ πῦρ.

8 Ἰησοῦς Χριστὸς χεῖρ καὶ ἡμέρας ὁ αὐ-
τὸς, ἐκ τῶν αἰώνων.

9 Διδοχῆς ποικίλους καὶ ἕνας μὴ
ἀποφύγετε. καλὸν γὰρ χάριτι βιβλαῖ-
σθαι τὸ καρδίαν, ἢ βρώμασι, ἐν εἰς
σὺν ἀφιλήσθαι οἱ ἀπομαρτυροῦν.

10 Ἐχθρὸν θυσιαστήριον, ἐξ ἢ φαγεῖν
σὺν ἰσχυρῶν ἐκασίαν οἱ τῆ σκλήρῃ λα-
τρεύουσιν.

11 Ὅτι γὰρ ἐσφίρειται ζῶν τὸ ἀμῶν
ἀπὸ ἀμαρτίας ἐκ τῶν ἀγαθῶν ἀφ' ἡ
ἰσχυρῶν, τῶν τῶν σώματι καὶ ἰσχυρῶν
ἰσχυρῶν παρεμβολῆς.

12 Διὸ ἐκ τῶν, ἵνα ἀγαθῶν ἀφ' ἡ
ἰσχυρῶν ἀμῶν τὸ λαόν, ἐξ ἢ τὸ πῦρ
ἰσχυρῶν.

13 Τοῖσι ἐξερχόμεθα ὡς αὐτὸν
ἰσχυρῶν παρεμβολῆς, τὸ ἰσχυρῶν αὐτῶν
φίλους.

14 Οὐ γὰρ ἰσχυρῶν ἀπὸ μῶν πόλις,
ἀλλὰ τὸ μῶν ἐπιζητήριον.

15 Διὸ αὐτῶν οὐκ ἀναφύρωμεν θυσίαν
αἰστέως ἀφ' ἡμῶν τῶν οὐκ ἐπὶ
καρπὸν χηλῶν ὀμολογῶντων τῶν οὐκ
ἰσχυρῶν αὐτῶν.

16 Τῆς ἢ οὐκ ἐπὶ ἐκ τῶν μὴ
ἐπιπέτασμα

ἐπιλωτῆριεθε· τοιαύτως γὰρ θυσίαις
διὰρκεῖται ὁ Θεός.

17 Πείθεθε τοῖς ἡγεμέροις ὑμῶν, καὶ
ἐπιείκιε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσι ὑπὲρ τῆς
ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον δόξα δόξασιν· ἵνα
μὴ χαρῆς τυτο ποιῶσι, καὶ μὴ ἐπιείκοι-
τες· ἀλυσιτελεῖς γὰρ ὑμῖν τυτο.

18 Προσδιχοῦτε ἐπὶ ἡμῶν· ποιήσα-
μεν γὰρ ὅτι καλῶ συνείδησιν ἔχοντες,
ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι·

19 Περασώμεθα τὸ πῶς καλῶ τυτο
ποιῆσαι, ἵνα τύχοι δόξα καὶ δόξα ὑμῖν·

20 Ὁ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀπαγαγὼν
ἐκ νεφελῶν τὸ ποιῆμα τῆς εὐδοκίας τῆς
μίγαν ἐν αἵματι ἀφθάρτου αἰωνίου, τὸ
Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν,

21 Καθερίσω ὑμᾶς ἐν πατρὶ ἔργῳ
ἀγαθῷ, εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐ-
τοῦ· ποῖον ἐν ὑμῖν τὸ δάριον ἐν ὁμοίῳ
αὐτοῦ, ἀφθάρτου Χριστοῦ· ὃ ἡ δόξα εἰς
τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

22 Παρεκκαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί,
ἀνίστασθαι ἐκ λόγου τῆς πῶς καλῶς καὶ
γὰρ ἀφθάρτου βραχίονος ἐπίστελε ὑμῖν.

23 Γινώσκοντες τὸ ἀδελφὸν Τιμόθεον
δόξα λυμῶν, μετ' ἑ (ἵνα τύχοι εὐ-
χρηται) ὄψομα ὑμᾶς.

24 Ἀπάσασθε πάντας τὰς ἡγεμέ-
ρας ὑμῶν ἐν πάντας τὰς ἀγίας. Ἀπά-
ζονται ὑμᾶς οἱ δὲ τῆς ἰταλίας.

25 Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν.
Ἀμήν.

Πρὸς Ἑβραίους ἐγράφη ἀπὸ τῆς ἰταλίας ἀφθάρτου Τιμοθέου.

ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἐπισηλὴ καθολικῆ.

Κεφ. α'. Ι.

ΙΑΚΩΒΟΣ Θεῷ καὶ
Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ δού-
λος, ταῖς δώδεκα φυλαῖς
ταῖς ἐν τῇ ἀφθαρτῷ,
χαίρειν.

2 Πῦσάν χαρῶν ἡγήσαθε, ἀδελφοί
μεν, ὅταν πνευματικῶς ἐπιπέσῃ ποι-
κίλοις·

3 Γινώσκοντες ὅτι τὸ δακίμοι ὑμῶν τῆ
πίστεως κατεργάζει ὑπομονήν·

4 Ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέλει ἔχει,
ἵνα ἦτε τέλει καὶ ὀλίκοι, ἐν μηδενὶ
ἀπόμυνοι.

5 Εἰ δὲ τις ὑμῶν λείπειται σοφίας,
αἰτείτω πῶς καὶ διδόντω· οἱ δὲ πᾶ-
σι ἀποδοθήσεται, καὶ μὴ ἐπιείκοι, καὶ δόξα
δοθήσεται αὐτοῖς.

6 Αἰτείτω ἡ πίστις, μηδὲν ἀφθαρτι-
σμοῦ· ὅτι ἀφθαρτισμός ἐστι κλύδων
πλάσσης· ἀπειρομῶν ἐπιπέσομα.

7 Μὴ γὰρ οἴσθω ὁ ἄνθρωπος ἐκείτω
ὅτι λήψεται πῶς καὶ ἐκ Κυρίου.

8 Ἀγὴρ διψοχῶ, ἀκατάστατος ἐν
πάντας ταῖς ἐξοῖς αὐτοῦ.

9 Καυκάτω ἡ δὲ ἀδελφὸς ὁ πενήτης
ἐν τῷ ὕψι αὐτοῦ·

10 Ὁ δὲ πλοῦτος, ἐν τῇ πενήτει αὐ-
τοῦ, ὅτι ὡς αἶθος χόρη περιλάσσει·

11 Ἀνίτηλι γὰρ ὁ ἠλιος τῷ καυ-
σῶν, ἐξήσθη τὸ χόρη, καὶ τὸ αἶθος αὐ-
τοῦ ἐξήσθη, καὶ ἡ σὺν ἐπίπεσεν ἐπιπέσει
αὐτοῦ ἀπώλει· ἔπει καὶ ὁ πλοῦτος ἐν
ταῖς πενίαις αὐτοῦ μαρτυρήσει.

12 Μακάριος ὁ ἀγὴρ ὁς ὑπομῶν πῶ-
ς καὶ

εὐδοκίῳ

ἔργα ζῶσι, ἰλιγγήμοι ὑπὸ τῶν νόμων ὡς
ὡφραδάται·

10 Ὅς τις γὰρ ὅλον τὸ νόμον πληροῖ,
πλάσιον ἢ ἐν ἑαυτῷ, γίγνεται πλείων ἔνοχος·

11 Ὁ γὰρ ἐπιπείθεται· Μὴ μοιχάσῃς, εἴπε
καὶ· Μὴ φονεύσῃς, εἰ ἢ ἢ μοιχάσῃς,
φοιλάσῃς ἢ, γίγνεται ὡφραδάτης νόμου.

12 Οὕτω λαλεῖτε καὶ ἕτω ποιεῖτε ὡς
ἀφ' ὧν νόμου ἰσχυρίας μείδουσις κρεί-
νεται·

13 Ἡ γὰρ κρείστος ἀνιλεως τῶν μὴ ποιή-
σαντων ἔστι· καὶ κατακαυχᾶται ἔστι
κρείστος.

14 Τί τὸ ὄφελον, ἀδελφοί μου, ἵαν
πίστιν λέγει τις ἔχῃ, ἔργα ἢ μὴ ἔχῃ, μὴ
δωῶνται ἢ πίστις σῶσαι αὐτῷ;

15 Ἐάν τῃ ἀδελφῷ ἢ ἀδελφῇ γυμνοὶ
ὑπάρχουσιν, καὶ ληψόμενοι ὡς τῆ ἰφθι-
μῆρα τροφῆς,

16 Εἴπη δὲ τις αὐτοῖς ἐξ ὑμῶν· Ὑπα-
γάμι ἐν ἐνθάδε, θερμομένεσθε καὶ χρεῖσθε
δοῦναι μὴ δῶναι ἢ αὐτοῖς πᾶσι ἐπιτηδία ἢ
σώματα, τί τὸ ὄφελον;

17 Οὕτω ἔστω ἡ πίστις, ἵαν μὴ ἔργα ἔχῃ,
πικρὰ ἔστι καὶ ἰαντιῶ.

18 Ἀλλ' ἰρήν τις· Σὺ πιστὸν ἔχεις, καὶ γὰρ
ἔργα ἔχω· δεῖξόν μοι τὸ πιστὸν (καὶ ἐκ τῶν
ἔργων) καὶ, καὶ γὰρ δεῖξω σοὶ ἐκ τῶν ἔργων
μου πᾶσι πιστὸν μου.

19 Σὺ πιστεύεις ὅτι ὁ Θεὸς εἰς ἐσὶ κα-
λῶς ποιῆς· καὶ πᾶσι δαιμόνια πιστεύεις,
καὶ φερίσθαι.

20 Θέλεις ἢ γνώσῃς, ἢ ἀνθρώπων κενὸν,
ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων πικρὰ ἔστι;

21 Ἀβραάμ ὁ πατὴρ ἡμῶν ὅσα ἐξ
ἔργων ἐδικαιώθη, ἀνενίστασθε Ἰσαάκ τὸν
ἕν ὅτι αὐτῷ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον;

22 Βλίπτεις ὅτι ἡ πίστις σωθήσεται τοῖς
ἔργοις αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις
ἐπιβεβαιώθη;

23 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφή ἡ λέγου-
σα· Ἐπίσθαι ἢ Ἀβραάμ τῷ Θεῷ, καὶ

ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, ἐφί-
λον· Θεὸς ἐκλήθη.

24 Ὁρᾶτε τοῖσι ὅτι ἐξ ἔργων δι-
καιώται ἄνθρωπος, καὶ ὅσα ἐκ πίστεως
μῶν;

25 Ὁμοίως ἢ καὶ Γαβὴν πόρνη ὅσα ἐξ
ἔργων ἐδικαιώθη, ὑποδέξαμεν τὴν ἀφ-
γάμιον, καὶ ἰπὶρα ὁδῶν ἐκκαλέσθαι;

26 Ὡς περὶ γὰρ τὸ σῶμα χωρὶς πνεύ-
ματος πικρὸν ἔστι, ἕτω ἔστω ἡ πίστις χω-
ρὶς τῶν ἔργων πικρὰ ἔστι.

ΚΙΦ. γ'. 3.

ΜΗ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε, ἀ-
δελφοί μου, ἐιδέτε ὅτι μῆζον κρεί-
μα ληψόμεθα·

2 Πολλοὶ γὰρ πλείονος ἄπαιδης· εἴπε
ἐν λόγῳ ἢ πλάττει, ἕτω πλάττει ἄ-
νηρ, διωκτικὸν χαλιναγωγῆσαι καὶ ὅλον
τὸ σῶμα.

3 Ἰδὲ τῶν ἰππων τὴν χαλιῶν εἰς πᾶ-
σιν ὁμοίως βάλλομεν ὡς τὸ κῆρτιδιον
αὐτῶν ἡμῶν, καὶ ὅλον τὸ σῶμα αὐτῶν
μειζόμεθα.

4 Ἰδὲ, ἔστω πᾶσι τῶν πηλικῶν ὄψα,
ἔστω ὁ σκληρὸν εἰμῶν ἰλασιόμοιον
μείζον (ὑπὸ ἰλαστικῆς πηδάλου ὅπως
αὐτῶν ἡμῶν ἢ ἀνθρώπων) βλάπτει·

5 Οὕτω καὶ ἡ γλῶσσα μικρὸν μίλον
ἔστι, ἔστω μετὰ λαυχεῖ. ἰδὲ, ὀλίγον πῦρ
ἡλίκαυ ὑλῶν ἀνάπτει.

6 Καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ, ὁ κῆρτιδιον τῆς
ἀδικίας· ἕπως ἡ γλῶσσα κατῆσται ἐν
τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, ἡ ἀπὸ πᾶσιν ὅλον τὸ
σῶμα, ἔστω φλογίζουσα τὸ τσοῦρον τῶν ἁφί-
στων, καὶ φλογίζομεν ὑπὸ τῆς γλῆσσης.

7 Πᾶσα γὰρ φύσις θηρίων πᾶσι ἐπιτη-
δίων, ἐπιπῶν τε καὶ ἐκκαλίων, δαμάσθαι
ἔστω δειδύμασθαι τῆ φύσιν τῆ ἀνθρώπινη·

8 Τῶν δὲ γλῶσσων ὑδὲις δωῶνται
ἀνθρώπων δαμάσθαι, ἀκατάχρηστον κα-
κόν· μισθὸν ἰσθαιατηφόρος.

9 Ἐν αὐτῇ δόλοιο ἔστω τῶν Θεῶν ἐπα-
τίει

τις, καὶ ἐν αὐτῇ κεραιώματα τὺς ἀηθράκας τὺς κερῶ ὁμοίωσιν Θ εἰς γαρυόβας·

10 Ἐκ τῆς αὐτῆς γόμεως ἐξέρχεται δολογία καὶ κεραιώματα. Οὐ χρῆν, ἀδελφοί μου, ταῦτα ἔτι γίνεσθαι.

11 Μὴ πηγή ἐκ τῆς αὐτῆς ὁπῆς βροῦθ τρυγικὸν καὶ τὸ πικρὸν;

12 Μὴ διώαται, ἀδελφοί μου, συκῆ ἰλαίας ποιῆσαι, ἢ ἀμπυλῶ σῦκα; Οὕτως ἐδεμία πηγὴ ἀλυκῆν ἐγλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ.

13 Τίς σφῶς καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν; δεξάτω ἐκ τῆς κελῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτῶ ἐν πρῶτῇ σφῶν.

14 Εἰ ἢ ζῆλον πικρὸν ἔχει ἐρεῖθῶ ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κεραιώματα καὶ ψυδῶσιν καὶ τῆς ἀληθείας.

15 Οὐκ ἔστι αὐτῇ ἡ σοφία ἀνωθεν κεραιώματα, ἀλλ' ἐπιγῶν, ψυχικῆ, δαμνοῦσῆς.

16 Ὅπως γὰρ ζῆλον καὶ ἐρεῖθῶ, ἐκ τῆς ἀκέραιας καὶ πῦν φαῦλον κεραιώματα.

17 Ἐἰ ἢ ἀνωθεν σοφία παρῶτον μὲν ἀγνοῖσιν, ἐπιπέτῃ ἐκκλητικῆς, ἀπῆρῆς, μισθὸν λίαν καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκρῶς ἐ ἀνυποκρίτων.

18 Καρπὸς ἢ τῆς δικαιοσύνης ἐν ἐρήθει σωείῃ) τίς ποιῶσιν ἐργάζω.

Κεφ. δ. 4.

Π Ὅστι πόλιμοι καὶ κεραιῶ ἐν ὑμῖν; Οὐκ ἐπιπῆν, ἐκ τῆς ἡδονῆς ὑμῶν τῆς ἐρηλίου μὲν ἐν τοῖς μέλισσιν ὑμῶν;

2 Ἐπιθυμῆτε, ἐ σὺν ἔχῃ φειδύσῃ καὶ ζῆλῳ, ἐ ἢ διώκατε ἐπιπυκνῆν κεραιῶν καὶ πολεμῆτε, σὺν ἔχῃ ἢ, ἀφ' ὅτου μὴ αἰτήσῃ ὑμῶν.

3 Αἰτέτε, καὶ ἢ λαμβάσῃ, διότι κεραιῶ αἰτήσῃ, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν διακαήσῃ.

4 Μοιχαὶ καὶ μοιχαλίδες, σὺν οἰδῆσιν ἐπὶ ἡ φιλία τῆς κέρματος, ἔχῃ τῆς Θ εἰς

ἔστι; ὅς αὐτῶν βυλῆ φιλῶ εἶται τῆς κέρματος, ἔχῃ τῆς Θ εἰς κεραιῶ.

5 Ἐἰ δὲ κέραιῶ ὅτι κέραιῶς ἢ γραφὴ λίαν. Πρὸς φθόνον ἐπιπῆν τὸ πνεῦμα ὁ κεραιῶσιν ἐν ἡμῖν;

6 Μείζονα ἢ δίδωσι κέραιῶ, διὸ λίαν. Ὁ Θ εἰς ὑπερηφάνοις ἀνῆρῶσιν, τῶν κέραιῶ ἢ δίδωσι κέραιῶ.

7 Ἐπιπῆν ὡς τῶ Θ εἰς, ἀνῆρῶ τῶ ἀφ' ὅτου. ἐ φάξῃ) ἀφ' ὅτου.

8 Ἐξῆρῃ τῶ Θ εἰς, καὶ ἔχῃ ὅτου κεραιῶσιν κέραιῶ ἀμαρτωλοὶ, καὶ ἀγνοῖσιν κεραιῶ δὲ ψυχοῖ.

9 Ταλαμπερῆσιν ἐ πῆρῃσιν καὶ κλαῦσιν. ὁ γὰρ ὅτου ἔστι πῆρῃς μετῆρα φῆν, καὶ ἢ κεραιῶ ἐς κεραιῶσιν.

10 Τα πῆρῃσιν ἐ σῶσιν τῆς Κυρίου, ἐ ὑψῶσιν ὅτου.

11 Μὴ κεραιώκατε ἀκέραιον, ἀδελφοί· ὁ κεραιώκατε ἀδελφῶν, ἐ κέραιῶ τῆς ἀδελφῶν αὐτῶ, κεραιώκατε τῶσιν; ἐ κέραιῶ τῶσιν; ἐ ἢ τῶσιν κέραιῶ, σὺν εἰ ποιῆσῃ τῶσιν, ἀλλὰ κέραιῶ.

12 Εἰς ἔστι ὁ νομοθέτης ὁ δυνάμει σῶσιν καὶ ἀπολίσῃ. σὺ τίς εἰ ὅς κέραιῶ τῆς ἔτερον;

13 Ἄγε τῶν οἱ λίαν ἢ Σήμερον ἢ ἀνῆρῶν πρῶσῃσιν ἐς τῆσιν τῆς πόλι, καὶ ποιῆσῃσιν ἐκ τῆς ἐνῆσιν ἔνα, ἐ ἢ πρῶσῃσιν, καὶ κεραιῶσιν.

14 Οἱ πῆρῃσιν σὺν ἐπιπῆν τὸ τῆς αὐτῶσιν πῆρῃσιν ἢ τῆς ζωῆ ὑμῶν; ἀτμῆσιν κέραιῶ ἔστι ἢ σῶσιν ὅλου φαινομῆ, ἐπιπῆν ἢ ἀφῆρῃσιν.

15 Ἄγε τῆς λίαν ὅτου. Ἐἰ ὁ Κύριος θλήσῃ, καὶ ζῆσῃσιν, ἐ ποιῆσῃσιν τῶσιν ἢ σῶσιν.

16 Νῦν δὲ κεραιῶ ἐν ταῖς ἀλαζονείας ὑμῶν· πῆρῃσιν κεραιῶσιν ποιῆσῃσιν ἔστι.

17 Εἰδῶσιν ὡς κεραιῶσιν ποιῆσῃσιν καὶ μὴ ποιῆσῃσιν, ἀμαρτῆσιν αὐτῶ ἔστι.

Κεφ. ι. 5.

Αγαπῶ οἱ πλῆθοι, κλαύσατε ὀλολύζοιτες ἐπὶ ταῖς βλαμπωρίαις ὑμῶν ταῖς ἐπιχειρήμασι.

2 Ὁ πλῆθος ὑμῶν σίσητε, καὶ τὰ ἰμάτια ὑμῶν σιθώβρωτα γέροντι.

3 Ὁ χροσὸς ὑμῶν καὶ ὁ ἀργυρὸς κενύεται, ἔο ἰὸς αὐτῶν ἐς μαρτύριον ὑμῖν ἔσται, καὶ φάσι) ἔτι σάρακας ὑμῶν ὡς πῦρ ἠθουαρίσατε ἐν ἐσχάταις ἡμέραις.

4 Ἰδὺ, ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν τῶν ἀμνησάντων) ἐς χεῖρας ὑμῶν, ὁ ἀπιστημίτη) ἀφ' ὑμῶν, κροζζι) ἔτι βοαὶ τῶν θηροποιῶν ἐς τὰ ἄπαντα Κυρίου σταδασάθ) ἐισληλύθησιν.

5 Ἐπεφυήσατε ἐπὶ τῷ γῆσι, καὶ ἰσαταλάσαστε) ἠθρίψατε) ἐς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν ἡμέραις σφαγῆς.

6 Κατιδικάσατε, ἰφουδίσατε τὸ δικασίον) ἐν ἀνύλασσι) ὑμῖν.

7 Μακροθυμήσατε οὖν, ἀδελφοί, ἕως τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου. Ἰδὺ, ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς μακροθυμῶν ἐπ' αὐτῷ, ἕως ἀνάλυθῆ) ὑπὸν) πρῶτον) καὶ ὄψιμον).

8 Μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς, σιελίκατε) ἐς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου ἤγγικε.

9 Μὴ σινάζετε) κατ' ἀλλήλων, ἀδελφοί, ἵνα μὴ κενώρηθη) ἡ πίστις, κροτῆς) ἐπὶ τῶν ἁγίων ἔσται.

10 Ὑπόδημα) λάβετε τὸ κρησπαθίας, ἀδελφοί μου, ἔτι μακροθυμίας, τὸς) ὡσφῆ) οἱ ἐλάλησαν) τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

11 Ἰδὺ, μακροερίσομι) τὸς) ὑπορροῶν).

ἔσται. τὸ ὑπομῖν) ἰσὸς) ἡκίσατε, καὶ τὸ πῆθος) Κυρίου) ἔδιδε) ὅτι πολὺ) ὡσφῆ) ἰσὸς) ἐστὶν ὁ Κύριος) καὶ) οἰκπέμων).

12 Πρὸ πάντων) ἀδελφοί μου, μὴ ὀμύε)τε) μήτε τὸ ἔρανον, μήτε τὸ γῆ) μήτε) ἄλλο) πῶ) ὄρκα) ἢ) τῶν) ὑμῶν) τὸ) ναί, ναί, καὶ) τὸ) ἔ, ἔ) ἵνα) μὴ) ὑπο) κροιστῆ) πίσητε).

13 Κακοπαθεῖ) τις) ἐν) ὑμῖν; ὡσφ) ἀχέ)δω) ἀθ)μῆ) ἕως) ψαλίτω).

14 Ἀδυνεῖ) τις) ἐν) ὑμῖν; ὡσφ) ἀκα) σιά)δω) τὸς) πρ)σ)ου)τί)ρας) τῆ) ἐκ)κλη)σίας) καὶ) ὡσφ) ἀ)ξ)ά)δω)σ)μα) ἐπ' αὐτὸν, ἀλεί) ψα)λι)ς) αὐτὸν) ἰ)λα)ί)ω) ἐν) τῷ) ὀ)νό)μα)τι) τοῦ) Κυρίου).

15 Καὶ) ἡ) ἀ)χ)ή) τῆ) πί)σ)τας) οἰ)σ)τῆ) ἡ)μ)ῶν) τοῦ) ναί, καὶ) ἰ)θα)ί) αὐτὸν) ὁ) Κύ)ρι)ος) καὶ) ἡ) ἀ)μα)ρ)τίας) ἢ) κ)ε)π)π)ο)ι)η)κ)ῶ)ς), ἀ)φ)η)θή)σ)ται) αὐτῷ).

16 Ἐξομολογή)σ)α)τε) ἀ)λλ)ή)λοις) τὰ) πα)ρ)ε)π)ώ)μα)τα, ἔ) ἀ)χ)α)δ)ε) ὑ)π)ὲ)ρ) ἀ)λλ)ή)λων, ὅ)πως) ἰ)α)θή)τε). πολὺ) ἰ)α)χ)ύ) δ)ί)κ)η)σ)ις) δ)ικ)αί)α)ς) σ)ο)ι)ε)ργ)α)μ)ῆ)ν).

17 Ἡ)λ)ί)ας) ἀ)ἰ)θ)η)ρ)α)τῶ)ν) ὀ)μ)ο)ι)ο)πα)θ)ῆ)ι) ἡ)μῖν, καὶ) ὡσφ) ἀ)χ)ῆ) ὡσφ) οἰ)σ)τῆ) ἔ) μὴ) β)ρ)ε)ί)ξ)αι) καὶ) ἐ)ν) ἔ)β)ρ)ε)ξ)ῆ)ι) ἐπὶ) τῷ) γῆ)σ) ἐ)ν) αὐ)τῶ)ς) π)ρ)ῆ)ς) ἔ) μῆ)ρας) ἔ)σ)ται).

18 Καὶ) πάλ)ιν) ὡσφ) οἰ)σ)τῆ) ἔ) ὡσφ) ὡσφ) ὑ)π)ὲ)ρ) ἔ)δω)κε, καὶ) ἡ) γῆ) ἔ)β)λά)σ)η)σ)ε) τῆ) καρ)π)ὸ)ν) αὐ)τῆ)ς).

19 Ἀ)δ)ί)λ)φ)ο)ί, ἵ)α)ν) τις) ἐν) ὑ)μῖν) π)λα)νη)θῆ) ἀ)πὸ) τῆ) ἀ)λη)θ)εί)ας, καὶ) ἰ)π)ισ)τή)σ)η) ἕ)ς) αὐ)τὸν).

20 Γ)ιν)ω)σ)κ)ῆ)τε) ὅ)τι) ὁ) ἰ)π)ισ)τή)σ)ας) ἀ)μα)ρ)τε)υ)λὸ)ν) ἐ)ν) π)λ)ῆ)θ)ῶ)ν) ὀ)δῶ)ν) αὐ)τῶ)ν, οἰ)σ)τῆ) ψυ)χ)ῶ)ν) ἐ)ν) θ)α)τά)τ)ω, ἔ) κ)α)λύ)ψ)η) π)λ)ῆ)θ)ος) ἀ)μα)ρ)τη)ῶ)ν).

ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἐπιστολή καθολικὴ πρώτη.

Καθ. α'. 1.

ΠΕΤΡΟΣ ἀποστολῆς
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκλεκτοῦ
πατριᾶς ἡμῶν ἀποστόλου
Πόντι, Γαλατίας, Καπ-
παδοκίας, Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας·

2 Κατὰ συνέγνωσιν Θεοῦ πατρὸς ἐν
ἀγιασμῷ πνεύματι, εἰς ὑπακοὴν
καὶ σωτηρίαν ἀμεταμέλητον Ἰησοῦ Χριστοῦ·
χαρὶς ὑμῖν ἐν εἰρήνῃ πληθυνθείη.

3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ Ἰ-
ησοῦ Χριστοῦ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολ-
λὸν αὐτῷ ἔλεος ἀναστρέψας ὑμᾶς εἰς
ἐλπίδα ζωῆς δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ
Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν,

4 Εἰς κληρονομίαν ἀφθαρτῶν καὶ
ἀμείνων ἁμείνων, πτητημύλων
ἐν ἕρανοις εἰς ἡμᾶς.

5 Τὸς ἐν διύκασιν Θεοῦ φερωμένους
ἀγαθῆς πίστεως, εἰς σωτηρίαν ἐπιβλέψαντες
ἀποκαλυφθήσεται ἐν καρδίᾳ ἰσχύατος.

6 Ἐν ᾧ ἀγαπήσατε, ὀλίγων ἀρετῶν (εἰ
δύο ἢ τρεῖς) λυπηθῆντες ἐν ποικίλοις πει-
ρασμοῖς·

7 ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως
πολὺν πμώτερον χρυσίου, ἔνδοξον
μύρον, ἀγαθὸν πυρὸς διὰ δοκιμαζομένων,
ἀρεθῆς εἰς ἵπτανον καὶ πμῶν ἐδῶξαν, ἐν
ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ·

8 Ὅτι ἐκ ἐδόξε ἀγαπήσατε, εἰς ὅτι ἀρετῆς
μὴ ὀφθαλμῶν, πιστεύοντες ὅτι ἀγαπήσατε
καρὰ ἀνεκκαλήτων καὶ διδασκάλων·

9 Κομιζόμενοι τὸ πλῆθος τῆς πίστεως
ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν.

10 Περὶ ἧς σωτηρίας ἐζητήσατε καὶ
ἐξηρώτησατε ὡς φησὶται οἱ ὡρεὶ τῆς εἰς
ὑμᾶς χάριτος ὡς φησὶται·

11 Ἐρωτῶντες εἰς ἕνα ἢ ποῖος καρπὸν
ἰδῆτε τὸ ἐν αὐτοῖς πνεῦμα Χριστοῦ,
ὡς μαρτυροῦντες τὰ εἰς Χριστὸν πα-
θήματα, καὶ ὡς μὴ ταῦτα δῶξας·

12 Οἱς ἀποκαλύφθη ὅτι ἐκ ἰαυθῆς,
ἡμῖν ὅτι δικήσονται αὐτῷ, ἀπὸ ἀνηγάλη
ὑμῖν ἀγαθῆς ἀναστροφῆς ὑμῶν
ἐν πνεύματι ἀγαθῆς ἀποστασίως ἀπὸ ἕ-
ρανῶν, εἰς ἀπληροῦσιν ἀγαθῶν πα-
ρακρῶν.

13 Διὸ ἀναστρέψαντες ὡς ὁφθαλμοὶ
ἀγαθῶν ὑμῶν, ἐκφοβῆτε, πλείως ἐλ-
πίσαστε ἐπὶ τῷ φερωμένῳ ὑμῖν χάριτι
ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ.

14 Ὡς τίνα ὑπακοῆς, μὴ συνη-
μαζόμενοι ταῖς ὡρεῖται ἐν τῇ
ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίας·

15 Ἀλλὰ κατὰ τὴν καλῶσθε ὑμᾶς ἀ-
γνοῖαν, καὶ αὐτοὶ ἀγνοῖαν ἐν πίστει ἀνατρο-
φῇ γηθηθῆτε.

16 Διὸ πρὸς ἀγαθῶν ἄγνοῖαν
ὅτι ἐγὼ ἀγνοῖός εἰμι.

17 Καὶ ἐν πατέρᾳ ἐπιβλέψασθε τὴν
ἀπροσποληθῆντες κρινόμενοι κατὰ τὸ ἰσχύ-
ατος ἔργον, ἐν φόβῳ τῆς παροικίας
ὑμῶν χρῆσιν ἀναστροφῆς·

18 Εἰδότες ὅτι ἡ φθαρτῆς, ἀφθαρτῆς
ἢ χρῆσιν ἰλυτρώθη ἐκ τῆς ματιμίας
ὑμῶν ἀναστροφῆς πατρὸς παρὰ δότε·

19 Ἀλλὰ πμῶν ἀγαθῶν ὡς ἀμῶν
ἀμῶν καὶ ἀσπίδων Χριστοῦ·

20 Προγνωσμένων μὲν ὡς καλῶσθε-
λῆς κόσμου, φερωθέντων ὅτι ἐκ ἰσχύ-
ατος τῆς χρῆσιν δι' ὑμᾶς,

21 Τὸς δι' αὐτῶν πιστεύοντες εἰς Θεοῦ
τὴν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ δῶξαν
αὐτῷ

ἀντὶ δόξου, ὡς τὴν πίσιν ὑμῶν ἐιλ-
πίδα εἶναι εἰς Θεόν.

12 Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἠγωνιάτε ἐν τῇ
ὑπακοῇ τῇ ἀληθείας ἀφ' ἐπιπέλασθαι,
ἡς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ κα-
ρδοίας ἀλλήλων ἀγαπήσατε
ἐκπιπῶς.

13 Ἀγαγνηθῆτε οὐκ ἐκ ποροφῶς
φθέρης, ἀλλὰ ἀφ' αἰσθητικῆς, ἀφ' ἰσχυ-
ρῶν Θεοῦ καὶ ῥημάτων εἰς τὴν αἰῶνα.

14 Διότι πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ
πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἀνθ' ἰσχυ-
ρῶν, ἐξηράθη ὡς χόρτος, καὶ τὸ ἀνθ' αὐτῶ
ἐξήρατο.

15 Τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου ῥῆμα εἰς τὴν αἰῶ-
να τῶν δὲ εἶσι τὸ ῥῆμα τὸ διαγελωθῆναι
ἡς ἡμᾶς.

ΚΣΦ. Β'. 2.

Α' Ποτήριον οὐκ πᾶσαν κακίαν καὶ
πᾶν δόλον ἐκ ποροφῶς καὶ φθέρ-
ης ἐκ πᾶσης κατὰ λαλίας,

1 Ὡς δὲ ἡλθὼν βερίφη, τὸ λογικὸν
ἄλλοι γὰρ ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ
ἐξήγηται.

2 Εἰς τὴν εἰσάστασιν ὅτι ῥητὸς ὁ Κύριος.

3 Πρὸς ὅτι ποροφῶν, λίθον ζῶντα,
ἐν ἀνθρώπων ἡ ἀποδοκίμασθαι, ὡς
ῥῆμα Θεοῦ ἐκλεκτῶν, ἰσχυρῶν.

4 Καὶ αὐτοὶ ὡς λίθον ζῶντα οἰκοδο-
μῆσαι, οὐκ ἐκ πνιδμαλικῶν, ἰσχυρῶν
ἄκων, ἀντιέκμ πνιδμαλικῶς ἡσυχίας,
ὡς ποροφῶν τῶν Θεοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

5 Διὸ καὶ ἀφ' ἐπιπέλασθαι ἐν τῇ γραφῇ· Ἰδὲ
ἡγήμι ἐν Σιών λίθον ἀκρογωνιαίον,
ἐκλεκτῶν, ἰσχυρῶν καὶ ὁ πῶς δύναιτο
αὐτῶ, ἢ μὴ κατὰ ἰσχυρῶν.

6 Ὡς καὶ ἀφ' ἐπιπέλασθαι ἐν τῇ γραφῇ· Ἰδὲ
ἡγήμι ἐν Σιών λίθον ἀκρογωνιαίον,
ἐκλεκτῶν, ἰσχυρῶν καὶ ὁ πῶς δύναιτο
αὐτῶ, ἢ μὴ κατὰ ἰσχυρῶν.

7 Ὡς καὶ ἀφ' ἐπιπέλασθαι ἐν τῇ γραφῇ· Ἰδὲ
ἡγήμι ἐν Σιών λίθον ἀκρογωνιαίον,
ἐκλεκτῶν, ἰσχυρῶν καὶ ὁ πῶς δύναιτο
αὐτῶ, ἢ μὴ κατὰ ἰσχυρῶν.

8 Ὡς καὶ ἀφ' ἐπιπέλασθαι ἐν τῇ γραφῇ· Ἰδὲ
ἡγήμι ἐν Σιών λίθον ἀκρογωνιαίον,
ἐκλεκτῶν, ἰσχυρῶν καὶ ὁ πῶς δύναιτο
αὐτῶ, ἢ μὴ κατὰ ἰσχυρῶν.

9 Ὡς καὶ ἀφ' ἐπιπέλασθαι ἐν τῇ γραφῇ· Ἰδὲ
ἡγήμι ἐν Σιών λίθον ἀκρογωνιαίον,
ἐκλεκτῶν, ἰσχυρῶν καὶ ὁ πῶς δύναιτο
αὐτῶ, ἢ μὴ κατὰ ἰσχυρῶν.

10 Οἱ ποτὶ ἢ λαὸς, οὐκ ἰσχυρῶν Θεοῦ
οἱ οὐκ ἠλεηθῆναι, οὐκ ἰσχυρῶν Θεοῦ.

11 Ἀγαπήσατε, ὡς ἀφ' ἐπιπέλασθαι ἐν τῇ γραφῇ· Ἰδὲ
ἡγήμι ἐν Σιών λίθον ἀκρογωνιαίον,
ἐκλεκτῶν, ἰσχυρῶν καὶ ὁ πῶς δύναιτο
αὐτῶ, ἢ μὴ κατὰ ἰσχυρῶν.

12 Τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἰσχυ-
ρῶν ἰσχυρῶν καλῶν ἵνα ἐν ἡ κατὰ λαλῶ-
σιν ὑμῶν ὡς κατὰ ἰσχυρῶν, ἐκ τῶν καλῶν
ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν, δόξα Θεοῦ Θεοῦ
ἐν ἡμῶν ἰσχυρῶν.

13 Ὡς καὶ ἀφ' ἐπιπέλασθαι ἐν τῇ γραφῇ· Ἰδὲ
ἡγήμι ἐν Σιών λίθον ἀκρογωνιαίον,
ἐκλεκτῶν, ἰσχυρῶν καὶ ὁ πῶς δύναιτο
αὐτῶ, ἢ μὴ κατὰ ἰσχυρῶν.

14 Εἰτε ἡμῶν, ὡς δὲ αὐτῶ πμ-
πορῶν εἰς ἀδικησιν μὲν κατὰ ἰσχυρῶν,
ἰσχυρῶν δὲ ἀγαθῶν.

15 Ὡς καὶ ἀφ' ἐπιπέλασθαι ἐν τῇ γραφῇ· Ἰδὲ
ἡγήμι ἐν Σιών λίθον ἀκρογωνιαίον,
ἐκλεκτῶν, ἰσχυρῶν καὶ ὁ πῶς δύναιτο
αὐτῶ, ἢ μὴ κατὰ ἰσχυρῶν.

16 Ὡς καὶ ἀφ' ἐπιπέλασθαι ἐν τῇ γραφῇ· Ἰδὲ
ἡγήμι ἐν Σιών λίθον ἀκρογωνιαίον,
ἐκλεκτῶν, ἰσχυρῶν καὶ ὁ πῶς δύναιτο
αὐτῶ, ἢ μὴ κατὰ ἰσχυρῶν.

17 Πάντας πμῶν καὶ ἀδικῶν
ἀγαθῶν τῶν Θεοῦ φοβεῖσθαι τὴν βασιλείαν
πμῶν.

18 Οἱ οἰκίαι, ὡς καὶ ἀφ' ἐπιπέλασθαι ἐν τῇ γραφῇ· Ἰδὲ
ἡγήμι ἐν Σιών λίθον ἀκρογωνιαίον,
ἐκλεκτῶν, ἰσχυρῶν καὶ ὁ πῶς δύναιτο
αὐτῶ, ἢ μὴ κατὰ ἰσχυρῶν.

19 Τῶν ἰσχυρῶν καὶ ἀδικῶν
Θεοῦ ὡς καὶ ἀφ' ἐπιπέλασθαι ἐν τῇ γραφῇ· Ἰδὲ
ἡγήμι ἐν Σιών λίθον ἀκρογωνιαίον,
ἐκλεκτῶν, ἰσχυρῶν καὶ ὁ πῶς δύναιτο
αὐτῶ, ἢ μὴ κατὰ ἰσχυρῶν.

20 Ποῖον ἰσχυρῶν καὶ ἀδικῶν
κατὰ ἰσχυρῶν ὡς καὶ ἀφ' ἐπιπέλασθαι ἐν τῇ γραφῇ· Ἰδὲ
ἡγήμι ἐν Σιών λίθον ἀκρογωνιαίον,
ἐκλεκτῶν, ἰσχυρῶν καὶ ὁ πῶς δύναιτο
αὐτῶ, ἢ μὴ κατὰ ἰσχυρῶν.

21 Εἰς τῶν ἰσχυρῶν καὶ ἀδικῶν
κατὰ ἰσχυρῶν ὡς καὶ ἀφ' ἐπιπέλασθαι ἐν τῇ γραφῇ· Ἰδὲ
ἡγήμι ἐν Σιών λίθον ἀκρογωνιαίον,
ἐκλεκτῶν, ἰσχυρῶν καὶ ὁ πῶς δύναιτο
αὐτῶ, ἢ μὴ κατὰ ἰσχυρῶν.

Χειρὸς ἵπαθην ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμῶν, ἵνα ἵπαγλυθήσῃτε τοῖς ἰχνισιν αὐτῷ·

22 Ὅς ἀμαρτίαν σὺκ ἵποίησεν, ἔδδ δὲ ῥίμη δόλθ· ἐν τῷ σὺκῷ αὐτῷ·

23 Ὅς λοιδορῆμθ· ἔκ ἀντιλοιδορῆ, πάχων σὺκ ἠπάλλ· παμδίδου ἕ τῷ κρείοντι δικηγίω·

24 Ὅς ἴσι ἀμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνδύει· κεν ἐν τῷ σὺκῷ αὐτῷ ἐπὶ τὸ ξύλον· ἵνα ταῖς ἀμαρτίας ἀπαρῆμθροι, τῇ δικημοσίῃ ζήσῃμθ· ἔ τῷ μάλωπι αὐτῷ ἰάθηι.

25 Ἢ ἴπ γδ ὡς ἀσθῶα παλανάμθμα· ἀλλ' ἐπιγράφηι ἰὺ ἐπὶ τῷ πειμῆμα κηί ἐπισκοποῖ τῷ ψυχῷ ὑμῶν.

Κιφ. γ'. 3.

Ομοίως ἐγὼ γυναικίς, ὑποσασθόμθρι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσι, ἵνα ἔ ἐίπης ἀπίθουσι τῷ λόφῳ, δια τῷ γυναικῶν ἀνατροφῆ· ἀνδύ λόγῳ κερδῆθησῃ·

2 Ἐποπιδίωσῃτε τῷ ἐν φόβῳ ἀγρῶν ἀνατροφῶν ὑμῶν.

3 Ἐβῆσω ἔχ· ὁ ἔβῆσθ ἐμωλοκῆς τριχῶν, κη ὤρεπίσως χροσίων, ἢ ἐοδύσως ἰμαθῶν κῆσθ·

4 Ἀλλ' ὁ κρουθῆς τῷ καρδίας ἀγρῶν· ἐν τῷ ἀφθῆρῳ ἔ παρῆθ· κη ἡσυχῆ πνδύμθθ·, ὁ ἐπὶ ἐνώπιον ἔ θεῷ πολυπλῆς.

5 Οὐ πῶ γὰρ ποτὶ ἔ αἰ ἀχίμ γυναικίς ἐγὼ ἰλπίζουσι ἐπὶ τῷ θεῷ, ἐκός μνησίαν·

6 Ὡς Σάρρα ὑπέκῃσθ τῷ Ἀβραάμ, κύριον αὐτῶν κηλῶσθ, ἢς ἐβροῆθητὶ πέκτω, ἀγαθοποιῶσθ, κη μὲ φόβῳ μθμθ μθδῆμθμθ πῆσθσι.

7 Οἱ ἀνδρες ὁμοίως, σιωποῦντες κη γῆσθ, ὡς ἀοτινῆρῳ σκῶί τῷ γυναικίῳ ἀπῆμθθίς πῆμῶ, ὡς κη σὺκ κληροθῶμθ γῆσθ· ζῶης, ἐς τὸ μῆ ἐκ· κη πῆσθ ἴσι ἀσθῶα ὑμῶν.

8 Τὸ ἕ τέλος, πάντες ὁμοφρονεῖς, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, ἀσπασίχοι, φιλόφρονες·

9 Μὴ ἀπαρῆμθ κηκῶ ἀπὶ κηκῶ, ἢ λοιδορῆμθ ἀπὶ λοιδορῆμθ· τῶν ἀνδῶν ἕ, ἀλογῶντες· ἐδδτες ὅπ ἐς τῷτο σκλήθητὶ, ἵνα ἀλογίαν κληροθῶμθσθ.

10 Ὅ γδ ἡλῶν ζῶμθ ἀγαπῶν, ἔ ἰδῆσθ ἡμῆρας ἀγαθῆς, πῶσῶα τῷ γλῶσσο αὐτῷ ἀπὶ κηκῶ, κη κηκῆμθ αὐτῷ ἔ μὲ λαλῶσθ δόλον.

11 Ἐκκλινάμθ ἀπὶ κηκῶ, ἔ ποιησῶα τῷ ἀγαθῷ· ζήτησῶα τῷ ἐβρῶμθ, κη διωξῶα τῷ αὐτῶν.

12 Ὅπ οἱ ὀφθαλμοῖ κηκῆς ἐπὶ δικημθς, κη ὤπῶ αὐτῷ ἐς δῆσθ αὐτῶν· ἀσθῶπθ· ἕ κηκῆς ἐπὶ ποιῶνθς κηκῆς·

13 Κηί τίς ὁ κηκῶσθ ὑμῶς, ἵαν ἔ ἀγαθῷ μῆμθτῷ γῆμθσθ·

14 Ἀλλ' ἐκ κη πῶχθθ· ἀπὶ δικημοσίωμθ, κη κηκῆμθ· τῷ ἕ φόβῳ αὐτῶν μὲ φοβῆθητὶ, μθδῆ πασῶ κηκῆτὶ.

15 Κύριον ἕ τῷ θεῷ ἀγάσῃς ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· ἔτοιμοι δῆ ἐπὶ ἀσθῶς ἀπλογίαν παπῆ τῷ αὐτῶν ὑμῶς λόφῳ πῆ· τῷ ἐν ὑμῖν ἰλπίθθ, κη πῆ αὐτῶν· ἕ φόβῳ·

16 Σιωπέδθσθ ἔχθθτες ἀγαθῶν· ἵνα ἐθ ἔ κηκῶ λαλῶσθ ὑμῶν ὡς κηκῶ πῶν, κη κηκῶ μθμθσθ οἱ ἐπῆρεά ζῶης· ὑμῶν ἕ ἀγαθῶν ἐν κηκῶ ἀνασροφῶν.

17 Κηκῆτῶν γδ ἐπῆσθ ποιῶνθς, ἐπὶ ἡλῶ τῷ ἡλῆμα ἕ θεῷ, πῶχθθ, ἢ κηκῶ ποιῶνθς·

18 Ὅπ κη κηκῶς ἀπῆσθ πῆ ἀμαρτῶν ἵπαθθ, δῆκῆμθ ὑπὲρ ἀδικῶν· ἵνα ἡμῶς ἀσθῶα γῆ τῷ θεῷ, ἡπακῶθῆς μθ σερκῆ, ζῶσθ ποιηθῆς ἕ τῷ πνδύμθμθ·

19 Εἰ ὡ κη τοῖς ἐν φυλάκῃ πνδύμθμθσθ πορῶθῆς σκῆρῆσθ,

20 Ἀπῆρῆσῶσθ πῆσθ, ὅπ ἀπῆσθ ἐβ· ἐδῆκῶ ἢ ἕ θεῷ μῆ κηκῶ μθμθ ἐκ· ἐν ἡμῆ· ρῆσθ· Νῶς, κηκῶ σκῶα ζῶμθμθς κη βῶτῆ,

εις τὸ ὄλεθρον (τυπέσιν ὀλίω) ψυχῶν
 διωθήσασθαι δι' ὑδῶν.

21 Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀντίτυποι νῦν σώζε-
 βάλισμα, (ὡς σαρκὸς ἀποθήσις ῥύπτου,
 ἀλλὰ συνθήσεως ἀγαθῆς ἐπιπέρισμα εἰς
 Θεόν) δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ.

22 Ὅς ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, πορρω-
 θῆς εἰς ἕσπετον, ὑποβλήτων αὐτῶν ἀί-
 γλιων καὶ ἐξουσιῶν ἐδωμένων.

Κεφ. δ'. 4.

Χριστὸς οὐκ ἠγάπησεν ἑαυτὸν σαρκί,
 καὶ ὑμῖν τὸ αὐτῶν ἔνοιαν ὁμοί-
 ασι, ὅτι ὁ πατρὶς ἐν σαρκί, πίπτει
 ἁμαρτίας,

2 Εἰς τὴν μεκρίτη ἀνθρώπων ἐπιθυμίαν,
 ἀλλὰ θλήματι Θεοῦ τὸ ἐπίλοιπον ἐν
 σαρκί βιώσασθαι χρόνον.

3 Ἀρετῆς γὰρ ἡμεῖς ὁ παρεληλυθὲς
 χρόνος τοῦ βίου τὸ θλήμα τὸ ἐπιπλεονεχ-
 ῖον ἐξάσασθαι, πιποδιδύνας ἐν ἀσπλ-
 γήναις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις, κώ-
 μοις, πότοις, ἐσθιμίτοις ἐιδωλολα-
 τήναις.

4 Εἰς ἃ ξενίζονται μὴ συντριχάσαν
 ἡμῶν εἰς τὸν αὐτῶν τὴν ἀσώβειαν ἀνά-
 χρον, βλασφημῶντες.

5 Οἱ ἀποδώσασθαι λόγον τῶν ἐπιπέμων
 ἡμῶν καὶ τῶν ζῶντων καὶ νεκρῶν.

6 Εἰς τὸ γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστήσει,
 ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς ἀνθρώπων σαρκί,
 ὅτι καὶ Θεὸς πλάσσει.

7 Πάντων ὅτι τὸ τέλος ἡμῶν. σωφρο-
 νισαί ἔν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν παροχάσας.

8 Πρὸ πάντων ὅτι τὴν εἰς ἑαυτὸς ἀ-
 γάπῃ ἐκείνη ἔχοντες ὅτι ἡ ἀγάπη κα-
 λῆναι πλῆθος ἁμαρτιῶν.

9 Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους, αἰδοῦ γρη-
 μομένων.

10 Ἐκαστὸς καθὼς ἔλαβε χάρισμα,
 εἰς ἑαυτὸς αὐτὸ ἀφαιροῦντες, ὡς καλοὶ
 εὐσεβεῖς ποικίλης χάριτος Θεοῦ.

11 Εἰ

ἀφαιροῦντες, ὡς ἐκ ἑαυτῶν ἡμεῖς ἀφαιροῦντες
 ἡμεῖς ἐν πᾶσι δόξαζήσασθαι ὁ Θεὸς ἀφ' Ἰη-
 σοῦ Χριστοῦ, ὃ ἐστιν ἡ δόξα καὶ τὸ κρά-
 τος εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀ-
 μέν.

12 Ἀγαπήθη, μὴ ξενίζεσθαι τῆς ἐν ὑμῶν
 πυρώσεως παροχῶν ὑμῶν γνομένης,
 ὡς ξίτη ὑμῶν συμβαίνοισι.

13 Ἀλλὰ καθὼς κρινώεσθαι τοῖς Χρι-
 στοῦ πειρασμοῖς, χαίρει, ἵνα καὶ ἐν τῇ
 ἀποκαλύψει τὴν δόξαν αὐτῆς χαρήτε ἀ-
 γαλλιάμενοι.

14 Εἰ ὀνηθίζεσθαι ἐν ὀνόματι Χριστοῦ,
 μακάριοι ὅτι τὴν δόξαν ἐπὶ τοῦ Θεοῦ
 πνεύματι ὑμῶν ἀναπαύει, καὶ μὴ
 αὐτὸς βλασφημεῖται, καὶ ὅτι ὑμῶν δό-
 ξάζεσθαι.

15 Μὴ γὰρ ἡς ὑμῶν παχίτης ὡς
 φοβῶν, ἢ κλίπης, ἢ κροκοπίδος, ἢ ὡς
 ἀποθεσιοπίσκοποι.

16 Εἰς ὅτι ὡς Χριστοῦ, μὴ αἰχμη-
 ῶν, δόξαζέτω ὅτι Θεὸς ἐν τῇ μίση
 τῆσιν.

17 Ὅτι ὁ καμῶν ἄρξασθαι τὴν κλη-
 ρον τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ. ἐν τῷ πατρὶ ἀφ'
 ἡμῶν, πὸ τὸ τέλος τὸ ἀπέναντον τῆς
 Θεοῦ ἀκαθαρσίας.

18 Καὶ ἐν ὀνόματι καλῶς σέβεται,
 ὁ ἀσέβης καὶ ἁμαρτωλὸς πᾶς φανείται.

19 Ὡς καὶ οἱ πάροχοις καὶ τὸ θλήμα
 τοῦ Θεοῦ, ὡς πᾶσι κλίσθη πᾶσι θη-
 σασθαι τῆς ψυχῆς ἑαυτῶν ἐν ἀγαθῶ-
 ποιῆσιν.

Κεφ. ε'. 5.

Προβούλους τῶν ἐν ὑμῶν ὁδοῦνται,
 τῶν ὁ συμπεσοῦντων καὶ κέρτα
 τῶν Χριστοῦ παρημέτων, ὅτι καὶ μελέ-
 σης ἀποκαλύψεισθαι δόξης κρινώμενος,

2 Ποιμαίνετε τὸ ἐν ὑμῶν πείριον τοῦ
 Θεοῦ, ἵπσκοποι εἶναι μὴ ἀνακαστῶς
 ἀλλ' ἐκουσίως, μηδὲ ἀίχροκερδῶς, ἀλλὰ
 παροχῶν.

μου παζων, λήθω λαβών Ἐ κρημα-
 εσμή των πάλαι αὐτῷ ἀμαρτηῶν.

10 Διὸ κῆρυον, ἀδελφοί, συνεδέ-
 σαις βιβαίαν ὑμῶν ἤ κλησὶν Ἐ ἐκλο-
 γῆν ποιῆσθε ταῦτα γὰρ ποιῶντες ἔ μὴ
 εἰλασθητέ ποτε.

11 Οὕτω γὰρ πλεσίως ἐπιχρηρηθη-
 η) ὑμῖν ἡ εἰσοδῶν εἰς τὸ αἰώνιον βα-
 σίλειαν Ἐ Κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰη-
 σοῦ Χριστοῦ.

12 Διὸ σὺν ἀμελήσω ὑμᾶς αἰεὶ ὑπε-
 μνησκῶν ὡσεὶ τῆτων, καὶ ὡσεὶ εἰδύνας,
 καὶ ἰσηραλμῶνας ἐν τῇ παρῶν ἠ αληθεία.

13 Δίκαμον ἡ ἡγῶμα, ἔφ' ὅσον ἐμὲ
 ἐτύτω τῶ σκλυώματι, διεγείρω ὑ-
 μᾶς ἐν ὑπομνήσῃ.

14 Εἰδὼς ὅτι ταχυνή ἐστι ἡ δόξασις Ἐ
 σκλυώματός με, καὶ τῶς καὶ ὁ Κύριος
 ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέ με.

15 Σπυδαῖω δὲ καὶ ἐκείσοτε ἔχον
 ὑμᾶς μὴ ἔ μὲν ἔξοδον, τῶ τῆτων
 μήμῳ ποιῆσθε.

16 Οὐ γὰρ σεσφοισμῶσις μύθοις ἐξα-
 κληθήσασαις ἰγνωροσμηρ ὑμῖν τῶ
 Ἐ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δυνάμει
 καὶ παρυσίαν, ἀλλ' ἐπὶ πῶν ἡμνηθέντες
 τῆς ἐκείνης μεγαλότητι.

17 Λαβὼν γὰρ ὡσεὶ ὁ πατὴρ
 πῶν Ἐ δέξω, φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῶ
 πῶς δὲ ὑπὸ τῶ μεγαλοπρεπῶς δέξης.
 Οὕτως ἐστι ὁ ἦς με ὁ ἀγαπητός, εἰς ὃν
 ἐγὼ ἀδίκησα.

18 Καὶ ταῦτῶν ἡ φωνῶν ἡμῆς ἡκῶ-
 σαμῶν ἐξ ὑσωνῶ ἐνεχθείσων, σὺν αὐτῶ
 ὅπως ἐν τῶ ὄρι τῶ ἀγία.

19 Καὶ ἔχομῶν βιβαίωτερον τῶ αεθ-
 φηλῶν λόγων, ὡ καλῶς ποιῆτε αεσο-
 φηλῆς, ὡς λύχνα φαίνοντι ἐν ἀσκηρῶ
 τῶ πῶ, ὡς ἡμῶς διαγῶσι, Ἐ φωσ-
 φoros ἀνατείλη ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

20 Τῆτω ὡσεὶ τῶν γινώσκοντες, ὅτι
 ἀπῶ αεσφητέα γεσφῆς, ἰδίως ἰπι-

21 Οὐ γὰρ θελήματι ἀνηρώπῳ ἡ ἡχῆτη
 ποτὲ αεσφητέα, ἀλλ' ὑπὸ πῶματός
 ἀγία φερόμῶσι ἐλάλησαν οἱ ἀγιοὶ Θεοῦ
 ἀνηρωποι.

Κεφ. β'. 2.

Ἐ Γίνοσθε ἡ Ἐ ψυδοσφῶν) ἐν τῶ
 λαδ, ὡς ἐν ὑμῖν ἴσονται ψυδοσδι-
 δῶσκαλοι, οἷπνες παρσῶξῶσι αἰρίσῃς
 ἀπωλείας, Ἐ τῶ ἀγροσῶν) αὐτῶς δι-
 ασῶτῶν δρῶμῶσι, ἐπῶγῶσις ἰαυτοῖς
 ταχινῶ ἀπώλησων.

2 Καὶ πολλοὶ ἐξακληθήσων) αὐτῶ
 τῶς ἀπωλείας, δι' ὧς ἡ ὁδὸς τῶ ἀλη-
 θέας βλασφημηθήσεται.

3 Καὶ ἐν πλεονεξίᾳ πῶσῶσις λόγῶσι
 ὑμᾶς ἐμπορῶσι) οἷς τῶ κρῖμα ἐκ-
 παλαγ σὺν δρῶγι, Ἐ ἡ ἀπώλησ αὐτῶν
 ἔ τυσῶζῃ.

4 Εἰ γὰρ ὁ Θεὸς ἀγῶλων ἀμαρτησῶν-
 των ἐκ ἐφείσῶ, ἀλλὰ σῶσῶς ζῶσῶ
 πῶσῶσῶσι, παρῶδῶσις ἐἰς κρῖσι πῶ-
 τηρημῶσι.

5 Καὶ δρῶσῶσις κῶσῶ σὺν ἐφείσῶ,
 ἀλλ' ὅγδῶν Νῶι δικασῶσῶσις κῶρῶσῶ
 ἐφύλαξῶ, καὶ κλυσῶν) κῶσῶ ἀσῶσῶν
 ἐπῶξῶσι.

6 Καὶ πόλλῶς Σαδῶμῶν καὶ Γομῶρῶσις
 πῶσῶσῶσις καὶ αεσφῶν) κατῶκρῶσῶν, ὑπὸ-
 δῶσῶσις μελῶσῶσις ὑπὸ σῶν πῶσῶσῶσις.

7 Καὶ δῖκαμον Λῶτ καὶ πῶν μῶν
 ὑπὸ τῶ τῶν ἀγῶσῶν) ἐν ὑσῶσῶσις ἀνα-
 σφῶσῶσις ἐρῶσῶσῶσις.

8 (Βλέμῶσῶσις γὰρ Ἐ ἀκῶ) ὁ δῖκαμῶ
 ἐκῶσῶσῶν) ἐν αὐτοῖς, ἡμῶσῶσις ἐξ ἡμῶ-
 ρῶσις ψυχῶν) δικῶσῶν) ἀτόμοσις ἐρῶσῶσις
 ἐβασῶσῶσῶσις)

9 Οἷδῶ Κύριος) ἀσῶσῶσις ἐκ πῶ-
 σῶσῶσις ῶσῶσῶσις, ἀδῶσῶσις ἡ ἐἰς ἡμῶσῶ
 κῶσῶσῶσις κῶσῶσῶσῶσις τῶσῶσις.

10 Μάλῶσις) τῶσῶσῶσις σῶσῶσῶσις ἐν
 ἐπῶσῶσῶσις κῶσῶσῶσις πῶσῶσῶσῶσις, καὶ κῶ-
 εἰσῶσῶσις κῶσῶσῶσῶσῶσις) πολῶσῶσῶσις, αὐ-

Κεφ. β'. 2.

Τεκνία μου, ταῦτα γράφω ὑμῖν, ἵνα μὴ ἀμαρτήσῃς· καὶ ἵαν ἕως ἀμαρτηθῆς, ὡς ἔγραψα ἔρχομαι πρὸς τὸ πατήρα, ἵησὺν Χριστὸν δικαστὴν.

2 Καὶ αὐτὸς ἰλασμός ἐστι πρὸς τὸ ἀμαρτηθῆναι ἡμῶν· ἢ πρὸς τὸ ἡμετέρων ὄργον, ἀλλὰ καὶ πρὸς ὅλους ἔχρησται.

3 Καὶ σὺ τὴν γενέσασκεν ὅτι ἰγνώσκωμεν αὐτὸν, ἵνα ὡς ἐντολαὶ αὐτοῦ περὶ ἡμῶν.

4 Ὁ λέγων, ἴγνωκα αὐτὸν, καὶ ὡς ἐντολαὶ αὐτοῦ μὴ τηρῶν, ψεύστης ἐστὶ, καὶ ἡ σὺ τῶν ἡ ἀλήθεια σὺ ἐστὶ.

5 Ὅς δὲ αὐτῆς αὐτῆς τὸ λόγον, ἀληθῆς ἐστὶ τῶν ἡ ἀγάπη· ὅτι ἐν τῆ περὶ αὐτοῦ ἰσχυρῶν.

6 Ὁ λέγων ἐν αὐτῆς ἡμῶν, ὁφείλει, καὶ ὡς ἐκείνου· πρὸς πατέρα, ἔαυτὸς ὡς πρὸς πατέρα.

7 Ἀδελφοί, σὺ ἐντολῶν κατενόησεν γράφω ὑμῖν, ἀλλὰ ἐντολῶν παλαιῶν, ἵνα ἴχηται ἀπὸ δόξης· ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιὰ ἐστὶ ὁ λόγος ὁ ἡκούσας ἀπὸ δόξης.

8 Πάλιν ἐντολῶν κατενόησεν γράφω ὑμῖν, ὅ ἐστι ἀληθῆς ἐν αὐτῆς, καὶ ἐν ὑμῖν· ὅτι ἡ ὡς ἔρχεται, καὶ τὸ φῶς τὸ ὁ ἡδη φαίνεται.

9 Ὁ λέγων ἐν τῆς φωτὸς εἶναι, καὶ τὸ ἀδελφὸς αὐτοῦ μισῶν, ὁ ἐν τῆ σκοτία ἐστὶν ἕως ἄρα.

10 Ὁ ἀγαπῶν τὸ ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῆς φωτὸς ἡμῶν, καὶ σὺ ἀνδραλον ἐν αὐτῆς σὺ ἐστὶν.

11 Ὁ ὅς μισῶν τὸ ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῆς σκοτία ἐστὶ, ἔαυτὸν τῆ σκοτία πρὸς πατέρα, ἔαυτὸν οἶδε πρὸς ἡμῶν, ὅτι ἡ σκοτία ἐν τῆς φλωσται τῆς ὁφθαλμοῦ αὐτοῦ.

12 Γράφω ὑμῖν, τεκνία, ὅτι ἀφίων) ὑμῖν ἀμαρτία· ἀλλὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

13 Γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἰγνώ-

καὶ τὸ ἀπὸ δόξης· γράφω ὑμῖν, τεκνία, ὅτι ἰγνώκατε τὸ ποτήριον· γράφω ὑμῖν, παιδία, ὅτι ἰγνώκατε τὸ πατέρα.

14 Ἐγραψα ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἰγνώκατε τὸ ἀπὸ δόξης· ἔγραψα ὑμῖν, τεκνία, ὅτι ἰσχυροὶ ἐστε, ἔαυτὸν λόγῳ· ὅτι ἐν ὑμῖν ἡμῶν, καὶ ἰγνώκατε τὸ ποτήριον.

15 Μὴ ἀγαπᾶτε τὸ κρῶμα, μηδὲ τὸ ἐν τῆς κρῶμα. ἵαν ἕως ἀγαπᾶτε τὸ κρῶμα, σὺ ἐστὶ ἡ ἀγάπη· ὅτι πατὴρ ἐστὶ ἐν αὐτῆς.

16 Ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῆς κρῶμα, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῆς ὁφθαλμοῦ, ἔαυτὸν ἀλαζονεία· ὅτι βίβη, σὺ ἐστὶ ἐν τῆς πατὴρ, ἀλλὰ ἐν τῆς κρῶμα ἐστὶ.

17 Καὶ ὁ κρῶμα ὡς ἔρχεται, καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ· ὅτι ποιῶν τὸ ἡλεησεν ὅτι ἐν, ἡμῶν ἐν τῆς αἰῶνα.

18 Παιδία, ἰσχυρῶν ὡς ἐστὶ καὶ κατὰ ἡκούσας ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ τῶν ἀντιχριστῶν πολλοὶ γενήσονται· ὅτι γενέσονται ὅτι ἰσχυρῶν ὡς ἐστὶν.

19 Ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον, ἀλλὰ σὺ ἡσασθε ἐξ ἡμῶν· ἐν τῆς ἡσασθε ἐξ ἡμῶν, μεμνημένοι· σὺ αὐτῶν ἡμῶν· ἀλλὰ ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι σὺ ἐστὶ πᾶντες ἐξ ἡμῶν.

20 Καὶ ὑμεῖς χριστῶν ἴχετε ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ἔαυτὸν οἶδατε πᾶντες.

21 Οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι σὺ οἶδατε πᾶν ἀλήθειαν, ἀλλὰ ὅτι οἶδατε αὐτῶν, ἔαυτὸν πᾶν ψεύδῳ ἐν τῆς ἀληθείας ἐκ ἐστὶ.

22 Τίς ἐστὶν ὁ ψεύστης, ἐν μὴ ὁ δρόνυμῳ· ὅτι ἰσχυρῶν σὺ ἐστὶν ὁ Χρῆστος· ὅτι ἐστὶ ὁ ἀντίχριστος, ὁ δρόνυμῳ τῆς πατὴρ καὶ τῆς υἱοῦ.

23 Πᾶς ὁ δρόνυμῳ τῆς υἱοῦ, ἐν δὲ τῆς πατὴρ ἔχει.

24 Ὑμεῖς οὖν ὁ ἡκούσας ἀπὸ δόξης, ἐν ὑμῖν ἡμῶν. ἵαν ἐν ὑμῖν μείνη ὁ ἀπὸ δόξης ἡκούσας, καὶ ὑμεῖς ἐν τῆς υἱοῦ ἔαυτὸν πατὴρ ἡμῶν.

25 Καὶ αὐτὴ ἐστὶν ἡ ἰασηλία, ἧ ἀν-
τὶς ἰασηλία ἡμῶν, ἢ ζῶντι ἢ αἰώνιον.

26 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν ὡς τῶν
πλανῶντων ὑμᾶς.

27 Καὶ ὑμεῖς τὸ χρεῖσμα ὃ ἐλάοιτε
ἀπ' αὐτῶ, ἐν ὑμῖν ἡμεῖς, ἔσθ' ἡ χρεῖσαν
ἔχει ἵνα ἡς διδασκῆ ὑμᾶς· ἀλλ' ὡς τὸ
αὐτὸ χρεῖσμα διδασκῆ ὑμᾶς ὡς πάν-
των, καὶ κληθῆς ἐστὶ, καὶ ἐκ' ἐστὶ ψεύδου· ἔ-
κωτος ἐδίδασκεν ὑμᾶς, ἡμεῖς ἐν αὐτῷ.

28 Καὶ νῦν, πενία, ἡμεῖς ἐν αὐτῷ
ἵνα ὅταν φανερωθῆ, ἡμεῖς παρρησίως,
καὶ μὴ αἰσχυρῶν ἀπ' αὐτῶ, ἐν τῇ
παρυσία αὐτῶ.

29 Ἐὰν εἰδῆτε ὅτι δίκαιός ἐστι, γινώ-
σκετε ὅτι ὡς ὁ ποιῶν τὸ δικαιοσύνην,
εἰς αὐτῶ γελῶνται.

Κεφ. γ'. 3.

Ἰδιτε ποσὶν ἀγαπῶν δίδωκεν
ἡμῖν ὁ πατήρ, ἵνα πικρα Θεῶ κλη-
θῆμεν. ἄλλ' οὗτο ὁ χρεῖσμα ἔσθ' ἡ γινώσκῆ
ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτοί.

2 Ἀγαπητοί, νῦν πικρα Θεῶ ἰσχυρῶ, καὶ
ἐπὶ φανερωθῆ τί ἰσχυρῶ. οἶδαμεν ἢ
ὅτι ἵαν φανερωθῆ, ὁμοιοὶ αὐτῷ ἰσχυ-
ρῶ ὅτι ὁ ψόμῆτε αὐτοὶ κωτος ἐστὶ.

3 Καὶ ὡς οἴχον τὸ ἐλπίδα πωτῶν
ἐκ' αὐτῷ, ἀγνῶσκει αὐτῶ, κωτος ἐκείνος
ἀγνῶσκει.

4 Πᾶς ὁ ποιῶν τὸ ἀμαρτῶν, ἔσθ' ἀνο-
μίαι ποιῆ· ἔσθ' ἡ ἀμαρτῶν ἐστὶν ἡ ἀνομία.

5 Καὶ οἶδατε ὅτι ἐκείνῳ φανερωθῆ,
ἵνα ὡς ἀμαρτῶν ἡμῶν ἀρῆ· καὶ ἀμαρ-
τῶν ἐν αὐτῷ οὐκ ἐστὶ.

6 Πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ ἡμεῖς, ἐκ ἀμαρ-
τῶν πᾶς ὁ ἀμαρτῶν, ἐκ ἰώσκει
αὐτοί, ἐδὲ ἔγνωκεν αὐτοί.

7 Τικρία, μηδεὶς πλανῶντων ὑμᾶς· ὁ
ποιῶν τὸ δικαιοσύνην, δίκαιός ἐστὶ, κω-
τος ἐκείνῳ δίκαιός ἐστὶ.

8 Ὁ ποιῶν τὸ ἀμαρτῶν, ἐκ Θεῶ ἄλλ' οὐκ
ἐστὶ ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ ἄλλ' οὐκ ἀμαρ-

τῶν. εἰς τῶτο φανερωθῆ ὁ κωτος Θεῶ,
ἵνα λύση τὰ ἔργα Θεῶ ἄλλ' οὐκ.

9 Πᾶς ὁ γελῶνται ἐκ Θεῶ,
ἀμαρτῶν ἔσθ' ὅτι, ὅτι ἀμαρτῶν αὐτῶ
ἐν αὐτῷ ἡμεῖς· καὶ ἐ δύναται ἀμαρ-
τῶν, ὅτι ἐκ Θεῶ γελῶνται).

10 Ἐν τῶτο φανερωθῆ ἐν τῶτα Θεῶ
Θεῶ καὶ τῶτα Θεῶ ἄλλ' οὐκ. ὡς ὁ μὴ
ποιῶν δικαιοσύνην, ἐκ ἐστὶ ἐκ Θεῶ,
ἔσθ' ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸ ἀδελφόν αὐτῶ.

11 Ὅτι αὐτὴ ἐστὶν ἡ ἀμαρτῶν, ἐκ
σπῆ ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀμαρτῶν ἀλλήλων.

12 Οὐ κωτος Κάις ἐκ Θεῶ φανερωθῆ, καὶ
ἰσχυρῶ τὸ ἀδελφόν αὐτῶ. καὶ ἀμαρ-
τῶν ἐσθ' αὐτῶ; ὅτι τὰ ἔργα αὐτῶ
πονηρῶ ἦν, τὰ ἢ Θεῶ ἀδελφῶ αὐτῶ, δικαιο-
σύνην.

13 Μὴ θαυμάσιτε, ἀδελφοί μου, ἐκ
μῖσε ὑμᾶς ὁ χρεῖσμα.

14 Ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι μῖσε βίβημεν
ἐκ Θεῶ ἀνάτη ἐκ τῶ ζωῶ, ὅτι ἀμαρ-
τῶν τὸ ἀδελφῶ ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸ
ἀδελφόν, ἡμεῖς ἐν τῶ θαυμάσι.

15 Πᾶς ὁ μῖσε τὸ ἀδελφόν αὐτῶ,
ἀθροποκῆ ἐστὶ καὶ οἶδατε ὅτι ὡς
ἀθροποκῆ οὐκ ἔχει ζωῶ αἰώνιον
ἐν αὐτῷ ἡμεῖς.

16 Ἐν τῶτο ἡμεῖς ἀμαρτῶν τὸ ἀγαπῶν.
ὅτι ἐκείνῳ ἡμεῖς ἡμῶν ἢ ψυχῶν αὐτῶ
ἔθηκε· ἔσθ' ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶ ἀδελ-
φῶν ἡμεῖς ψυχῶν ἡμεῖς.

17 Ὅς δὲ ἀπ' ἔχῃ τὸ βίον Θεῶ χρεῖμα, καὶ
θαυρῆ τὸ ἀδελφόν αὐτῶ χρεῖμα ἔχῃ, ἔ-
κλήση τὰ ἀλλήλων αὐτῶ ἀπ' αὐτῶ,
πᾶς ἡ ἀγαπῆ Θεῶ ἡμεῖς ἐν αὐτῷ.

18 Τικρία μου, μὴ ἀμαρτῶν λόγῶ
μηδὲ γλώσση, ἀλλ' ἔργῶ ἐληθῆνα.

19 Καὶ ἐν τῶτο γινώσκουμεν ὅτι ἐκ
τῶ ἐληθῆνα ἰσχυρῶ, ἔσθ' ἡμεῖς αὐτῶ
πῆσσομεν ἡμεῖς καρδίας ἡμῶν.

20 Ὅτι ἡμεῖς γινώσκουμεν ἡμῶν ἡ καρ-
δία, ὅτι μῖσε ἐστὶν ὁ Θεῶ τὸ καρδίας
ἡμῶν, καὶ γινώσκῆ πάντες.

ὁ δὲ μὴ ἀγαπῶν τὸ ἀδελφὸν αὐτοῦ ὅν
ἴσκει, τὸ Θεὸν ὃν ἔχει ἐώρακε, πῶς
διναται ἀγαπᾶν;

21 Καὶ ταῦτα λέγει τὸ ἐν πολλῷ ἔχον
ἐπ' αὐτῆ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸ Θεὸν, ἀγα-
πᾷ ἔτι ἀδελφὸν αὐτοῦ.

Κεφ. ε'. 5.

Πᾶς ὁ πισδῶν ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χρι-
στὸς, ἐκ τῶ Θεοῦ γενήσεται, καὶ πᾶς ὁ
ἀγαπῶν τὸν γενήσεται, ἀγαπᾷ καὶ τὸ
γενήσεται ἐξ αὐτοῦ.

2 Ἐν ταῦτα γενήσεται ὅτι ἀγαπῶν
τὸ πικρὰ τῶ Θεοῦ, ὅτι τὸ Θεὸν ἀγαπῶ-
ν, καὶ ἄλλοις αὐτοῦ τῶν ἁγίων.

3 Ἀυτὴ γὰρ ἐστὶν ἡ ἀγάπη τῶ Θεοῦ, ἵνα
ἄλλοις αὐτοῦ τῶν ἁγίων, καὶ αἱ ἐν το-
λαῖ αὐτοῦ βρωθῶσι ἐν ἐστί.

4 Ὅτι πᾶν τὸ γενήσεται ἐκ τῶ Θεοῦ
πικρὰ τὸ κόσμον, καὶ αὐτὴ ἐστὶν ἡ εἰκη ἡνι-
κήσεται τὸ κόσμον, ἡ πείσις ἡμῶν.

5 Τίς ἐστὶν ὁ ἰκῶν τὸ κόσμον, εἰ μὴ ὁ
πισδῶν ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τῶ Θεοῦ;

6 Οὗτοι ἐστὶν ὁ ἰκῶν δι' ὕδατος καὶ
αἵματος, Ἰησοῦς ὁ Χριστός, ἐκ ἐν τῶ
ὑδατι μένον, ἀλλ' ἐν τῶ ὑδατι ἐπὶ αἵ-
ματι, καὶ τὸ πνεῦμα ἐστὶ τὸ μαρτυροῦν, ὅτι
τὸ πνεῦμα ἐστὶν ἡ ἀλήθεια.

7 Ὅτι τρεῖς ἐστὶν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῶ
ἔργῳ, ὁ Πατὴρ, ὁ Λόγος, καὶ τὸ ἅγιον
Πνεῦμα, ἔσονται οἱ τρεῖς ἐν εἰσι.

8 Καὶ τρεῖς ἐστὶν οἱ μαρτυροῦντες ἐν
τῇ γῆ, τὸ πνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, ἔτι τὸ αἵ-
μα, καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἓν ἐστὶ.

9 Εἰ τὸ μαρτυροῦν τὸ ἀσθῆναι λαμ-
βάνον, ἡ μαρτυροῦν τῶ Θεοῦ μείζων
ἐστὶ, ὅτι αὐτὴ ἐστὶ ἡ μαρτυροῦν τῶ Θεοῦ
τὸ μαρτυροῦντες ἐπὶ τῶ υἱοῦ αὐτοῦ.

10 Ὁ πισδῶν ἐκ τῶ υἱοῦ τῶ Θεοῦ, ἔχει
τὸ μαρτυροῦν ἐν αὐτῶ, ὁ μὴ πισδῶν
τῶ Θεοῦ, ψεύδεται περὶ αὐτοῦ, ὅτι

ἐπισδῶντες ἐκ τῶ μαρτυροῦν τὸ μα-
ρτυροῦν ὁ Θεὸς ἐπὶ τῶ υἱοῦ αὐτοῦ.

11 Καὶ αὐτὴ ἐστὶ ἡ μαρτυροῦν, ὅτι ζωὴ
αἰῶνι ἰδῶν ἡμῶν ὁ Θεός, ἔτι αὐτὴ ἡ
ζωὴ ἐν τῶ υἱοῦ αὐτοῦ ἐστὶ.

12 Ὅτι ἔχει τὸ υἱοῦ, ἔχει τὸ ζωὴ, ὁ μὴ
ἔχει τὸ υἱοῦ τῶ Θεοῦ, τὸ ζωὴ ἐκ ἔχει.

13 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν ὅτι πισδῶ-
σι εἰς τὸ ὄνομα τῶ υἱοῦ τῶ Θεοῦ, ἵνα ἐίδῃτε
ὅτι ζωὴ ἔχει αἰῶνι, ἔτι ἵνα πισδῶτε
εἰς τὸ ὄνομα τῶ υἱοῦ τῶ Θεοῦ.

14 Καὶ αὐτὴ ἐστὶ ἡ παρρησία τὸ ἔχον
ἐκ αὐτοῦ, ὅτι ἵνα ἡ αὐτῶ μὴ ἐκ
τὸ ἴλημα αὐτοῦ, ἀλλ' ἡμῶν.

15 Καὶ ἵνα οἴδατε ὅτι ἀκούει ἡμῶν, ὁ
αὐτῶ αὐτῶ μὴ, οἴδατε ὅτι ἔχον τὸ
αὐτῶ μὴ, ἀλλ' ἡμῶν περὶ αὐτοῦ.

16 Ἐάν τις ἴδῃ τὸ ἀδελφὸν αὐτοῦ ἄ-
μαρτυροῦν ἀμαρτία μὴ ὡς θύνα-
τον, αἰτήσεται, καὶ δώσει αὐτῶ ζωὴν, τὸ
ἀμαρτυροῦντες, μὴ ὡς θύνατον. ἵνα ἀ-
μαρτυροῦντες θύνατον, ἢ ἐπὶ ἐκείνου
λίγω ἵνα ἔρωτηται.

17 Πᾶσι ἀδικία ἀμαρτία ἐστὶ καὶ
ἵνα ἀμαρτία ἢ ὡς θύνατον.

18 Οἴδατε ὅτι πᾶς ὁ γενήσεται
ἐκ τῶ Θεοῦ, ἔχει ἀμαρτυροῦντες ἀλλ' ὁ γενή-
σεται ἐκ τῶ Θεοῦ, τῆν ἰσῆτον, καὶ ὁ πο-
νηρὸς ἔχει ἀπειται αὐτοῦ.

19 Οἴδατε ὅτι ἐκ τῶ Θεοῦ ἰσῆτον, καὶ ὁ
κόσμος ὁ ἄλλο ἐν τῶ πονηρῶ κείται.

20 Οἴδατε ὅτι ὅτι ὁ υἱὸς τῶ Θεοῦ ἦκε,
καὶ δίδωκε ἡμῖν ἀβάνοιον ἵνα γινώ-
σκωμεν τὸ ἀληθινόν, καὶ ἰσῆτον ἐν τῶ
ἀληθινῶ, ἐν τῶ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, ὅτι ἐστὶ ὁ ἀληθινὸς Θεός, καὶ ἡ
ζωὴ αἰῶνι.

21 Τίκτα, φυλάξατε ἑαυτοῦς ἀπὸ
τῶ ἐιδῶν. Ἀμῶν.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἐπιστολή καθολικὴ δότιρα.

Προσέτιρ^ο ἐκλεκτῆ
κυρία, κὶ τοῖς τέκνοις αὐ-
τῆς οὖς ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀλη-
θείᾳ, κὶ ἐκ ἐγὼ μόν^ο, ἀλλὰ

κὶ πάντες οἱ ἐγνωστές τ' ἀλήθειαν.

2 Διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν μόνον
ἐν ἡμῖν, καὶ μὴ ἡμῶν ἐστὶν εἰς τὸν
αἰῶνα.

3 Ἐστὶν μὴ ὑμῶν χάρις, εἰς^ο, ἐι-
μῶν ὡς^ο οὖς πατρός, καὶ ὡς^ο
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ υἱοῦ Ἐπι-
στολῆς ἐν ἀληθείᾳ κὶ ἀγάπῃ.

4 Ἐχαίρω λίαν ὅτι ὤρηκε ἐκ τ' ἐπι-
στολῆς σου ἀπειπαύσεις ἐν ἀληθείᾳ,
καθὼς ἐντολὴν ἐλάσσομαι ὡς^ο τοῦ
πατρός.

5 Καὶ νῦν ἐρωτῶ σε, κυρία, ὅς
ως ἐντολὴν χάριτος σου χαίρῃ, ἀλλὰ
μὴ ἐχθρῶ ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμαι
ἀδελφός.

6 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγάπη, ἵνα ἀπει-
πατῶμαι κτ' ὡς ἐντολῆς αὐτῆς. αὕτη
ἐστὶν ἡ ἐπιτολή, καθὼς ἠκούσῃς ἀπ' ἀρ-
χῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ ἀπειπαύῃται.

7 Ὅτι πολλοὶ πλάνοι εἰσηλθόντες εἰς τὴν
χρῆσιν, οἱ μὴ ὁμολογῶντες Ἰησοῦν Χρι-
στὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκί· ὁ τὸς εἰς ὁ πλά-
ν^ο κὶ ὁ ἀνίχθεις^ο.

8 Βλέπιε ἰαυτὸς, ἵνα μὴ ἀπολεί-
πωμαι ἀ ἐργασάμεθα, ἀλλὰ μισθὸν
πλήρη λαπολάσομαι.

9 Πᾶς ὁ ὡς^ο δοκίμων, κὶ μὴ μόνον
ἐν τῇ διδαχῇ Ἐπιτολῆς, οὖς ἐκ ἐχθ^ο
ὁ μόνον ἐν τῇ διδαχῇ Ἐπιτολῆς, ὡς^ο
κὶ τ' πατέρα ἐ τ' ὑόν ἐχθ^ο.

10 Εἰ τις ἐρχεται πρὸς ὑμᾶς, ἐ τασ-
τὴν τὴν διδαχὴν ἢ φέρει, μὴ λαμ-
βάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν κὶ χαίρει αὐτῷ
μὴ λίγατι.

11 Ὅ γὰρ λίγατι αὐτῷ χαίρει, κρισίως
τῆς ἐργῆς αὐτῆς τοῖς ποτηροῖς.

12 Πολλὰ ἔχον ὑμῖν χάριτος κὶ μέλαν^ο· ἀλ-
λὰ ἐλπίζω εἰλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, κὶ σῶμα
πρὸς σῶμα λαλήσομαι, ἵνα ἡ χάρις ἡμῶν
ἢ πτωληρωμένη.

13 Ἀσπάζεται σε πᾶς τέκνα τ' ἀδελ-
φῆς σου τ' ἐκλεκτῆς. Ἀμῆν.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἐπιστολή καθολική τρίτη.

Προσβύτηρ Θ. Γάϊφ τῷ ἀγαπητῷ, ὃν ἐξ αἰ-
γαπῶ ἐν ἀληθείᾳ.

2 Ἀγαπήθῃ, ὡς πᾶν-
των σύνομοί σε δι' οὐδ' ἄ-

δαι καὶ ὑγαίνῃ, καθὼς δι' οὐδ' αἰ Γε
ψυχῇ.

3 Ἐχάρην γὰρ λαῶν ἐρχομένων ἀδελ-
φῶν, ἔμαρτυρῦντων Γε τῇ ἀληθείᾳ,
καθὼς σὺ ἐν ἀληθείᾳ ὡσεὶ παῖς.

4 Μῆζοτέραὺν τῶντων σὺκ ἔχου χαρῶν,
ἵνα ἀκῶ τὰ ἐμὰ τέκνα ἐν ἀληθείᾳ
ἀπειπατῦνθῶ.

5 Ἀγαπήθῃ, πιστὸν ποιῆς ὃ ἐὰν ἐρ-
γάσῃ εἰς τὴν ἀδελφὴν καὶ εἰς τὴν
ἐίης.

6 Οἱ ἐμαρτύρησάν Γε τῇ ἀγάπῃ
σώπιον ἐκκλησίας· ἔς κελῶς ποιήσῃς
σὺσπίμψας ἀξίως Ἐ Θεῷ.

7 Ὑπὲρ γὰρ Ἐ ὀνόματι Θ. αὐτῷ ἐξ-
ἦλθον, μηδὲν λαμβάνοντες διὰ τῶν
ἰδιῶν.

8 Ἡμῶς οὐκ ὀφείλομεν διπλαμβά-
νῃ τὴν ποιῦτες, ἵνα συνιεργῶ γινώμε-
θα τῇ ἀληθείᾳ.

9 Ἐγραψα τῇ ἐκκλησίᾳ· ἀλλ' ὁ φι-
λοπρωσίδων αὐτῶν Διοτρεφῆς ἐκ ἐπι-
δέχεται ἡμῶς.

10 Διὰ τῆτο, ἐὰν ἔλθω, ἴσομι.
αὐτῷ τὰ ἔργα ἀ ποιῆ, λόγους ποιηροῖς
φλυαρῶν ἡμῶς· καὶ μὴ δοκῶμεν ἐπὶ
τύτοις, ὅτι αὐτὸς ἐπιδέχεται τὴν ἀ-
δελφῆς, καὶ τὴν βυλορμῆς κωλύει, ἔ-
κε τ' ἐκκλησίας ἐκδοῦσθῃ.

11 Ἀγαπήθῃ, μὴ μιμῶ τὸ κρεστὸν.
ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν. ὁ ἀγαθοποιῶν, ἐκ Ἐ
Θεῷ ἐστὶν· ὁ δ' κρεστοποιῶν, ἐκ ἰώρφα
Ἐ Θεῷ.

12 Δημητρίῳ (ἢ μεμαρτύρη) ἰσὺ πάν-
των, καὶ ἰσὺ αὐτῆς τ' ἀληθείας· Ἐ ἡμεῖς
δ' μαρτυροῦμεν, καὶ οἶδαπὸ πῶ ἡμαρτυ-
ρεῖα ἡμῶν ἀληθῆς ἐστὶ.

13 Πολλοὶ εἶχον γράφῃν, ἀλλ' ἔθῃ-
λα διὰ μέλανθ· καὶ κελάμε σοι
γράψαμ.

14 Ἐλπίζω δ' εὐθίως ἰδεῖν σε, καὶ τῶμα
ὡς εἶμα λαλήσομεν.

15 Εἰρήμῃ σοι. ἀσπάζονται σε οἱ
φίλοι. Ἀσπάζε τὴν φίλους κατ' ὀ-
νομα.

ΙΟΥΔΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἐπιστολὴ καθολικὴ.

ΚΟΥΔΑΣ Ἰησοῦ Χριστοῦ
δούλου, ἀδελφὸς Ἰακώβου,
πρὸς τοὺς ἀγαπῶντες τὴν
ἐπισημοῦς κλησίαν

2 Ἐλπίετε ὑμῖν καὶ ἐρήθειαν ἐν ἀγάπῃ
πονηθῆναι.

3 Ἀγαπήθητε, πάντας ἀναδύω ποιῶ-
μεθα χάριν ὑμῖν ὡς τὴν κλησίαν σω-
τηρίας, ἀνὰ κλήρον ἔχον χάρισμα ὑμῖν,
παρεκκλήσει ἰσχυροῦς ἐπισημοῦς τῆς ἀπάτης
ἐπισημοῦς τοῖς ἀγίοις πίστι.

4 Περσιόδουσαν γὰρ ἡμεῖς ἀνθρώποι
οἱ πάλαι ἀσθενεῖς, ἔσθ' ὡς ἡμῶν χάρισμα
μεγαλήτης ἐν ἀσπληνῶν, καὶ τὸ μόνον
διωκόμενοι ὡς ἐν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
Χριστὸν δόξομεθα.

5 Ὑπομνήσασθε ὑμᾶς βύλομα, ἐ-
δόξας ὑμᾶς ἀπάτης τῆτο, ὅτι ὁ Κύριος
λαοὶ ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας, τὸ δού-
τερον τὴν μὴ πιστεύοντες ἀπώλισται.

6 Ἀγάλας τι τὴν μὴ τηρήσαντες ἔ-
καυτῶν δόξα, ἀλλὰ ἀπολιποῦντες τὸ
ἴδιον οἰκητήριον, ἐς κείνιν μεγάλης
ἡμέρας, δεομῆς αἰδίαις ὑπὸ ζόφου τε-
τήρηται.

7 Ὡς Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ αἱ ἐκεῖ
κύβητες πόλεις τῶν ὄργων τῶν τοῦτον
ἐκπορεύσασθαι, ἐκ ἀπληθῶσιν ὀπίσω
σπερθεῖς ἰτίρας, σφάκτεται δέσμομα, πυ-
ρὸς αἰώνιος δίκην ὑπέχουσα.

8 Ὁμοίως ἔσονται καὶ ἔτι οὐκ ἐπισημοῦς
ἔσονται, σέρεται μὲν μαιάνται, κυροῦνται
ἔσονται, δόξας ἔσονται βλασφημίαι.

9 Ὁ ἔσονται Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος ὅτι τῶν

ἀποστόλων ἀπεκρίνομεθα διελίξω
ὡς ἔσονται Μωσίου σώματι, ὅτι ἰσχυ-
ροῦς κείνιν ἐπισημοῦς βλασφημίας,
ἀλλ' εἶπεν Ἐπισημοῦς σοι Κύριος.

10 Οὗτοι δὲ ὅσοι μὲν ὅσοι οἶδασι
βλασφημῶσιν ὅσοι ἔσονται φυσικῶς, ὡς τῶν
ἄλογα ζῶα, ἰπιστανται, ἐν τῶν τοῦτον
φθέρονται.

11 Οὐαὶ αὐτοῖς ὅτι τῶν ὅσοι ἔσονται
ἰσχυροῦς, καὶ τῶν πλάτη ἔσονται Βαλαάμ
μειδῶ ἰσχυροῦς, καὶ τῶν ἀνίλογα ἔσονται
Κορὴ ἀπώλοισθε.

12 Οὗτοι εἰσιν ἐν τῶν ἀγάπης ὑμῶν
ἀπλάτης, σιωδωχέμενοι, ἀφώβως
ἰσχυροῦς ποιμαίνοντες, νεφίλας ἀνθρώπων,
ὑπὸ ἀνίμων ὡς ἐπισημοῦς, δέσμομα
φθισοπυρῆα, ἀκαρπια, δις δέσμομα
ἔσονται ἐκείνους.

13 Κύμα ἔσονται ἰσχυροῦς ἰσχυροῦς, ἰσχυ-
ροῦς ἔσονται ἰσχυροῦς αἰσχυροῦς ἰσχυροῦς
πληθύνονται, οἷς ὁ ζόφος ἔσονται ἰσχυροῦς
τῶν αἰώνια τετήρηται.

14 Προσηγορεύσονται ἔσονται τῶν ἰσχυ-
ροῦς ἀπὸ Αἰδῆς Εὐρώης, λίγαν ἰδῶν,
ἔσονται Κύριος ἐν κυριασίαν ἀγίας αὐτῶν.

15 Ποιῶσθε κείνιν καὶ πάντων, καὶ
ἰσχυροῦς πάντας τὴν ἀπλήθειαν αὐτῶν
ὡς πάντων τῶν ἰσχυροῦς ἀπλήθειαν αὐτῶν
ὡς ἰσχυροῦς, καὶ ὡς πάντων τῶν ἰσχυ-
ροῦς ὡς ἰσχυροῦς κατ' αὐτῶν ἀκαρπια-
λοὶ ἀπλήθειαν.

16 Οὗτοι εἰσιν ἰσχυροῦς, μεμψίμοι-
ροι, καὶ ἔσονται ἰσχυροῦς αὐτῶν παροῦς
ἰσχυροῦς, καὶ τὸ ἔσονται αὐτῶν λαοὶ ἰσχυ-
ροῦς, ἰσχυροῦς ἰσχυροῦς ἰσχυροῦς, ἰσχυ-
ροῦς ἰσχυροῦς.

11 Λεγόντες· Ἐγὼ ἔμι τὸ Λ καὶ τὸ Ω,
ὁ πρῶτος ἔο' ἰσχυροὶ καὶ ὁ βλίπης
γραψόντες βιβλίον, καὶ πύμφοι τῆς
ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἀσίᾳ, εἰς Ἐφίσην,
ἔς εἰς Σμύρναν, καὶ εἰς Πέργαμον, καὶ εἰς
Θυάτειρον, καὶ εἰς Σάρδεας, καὶ εἰς Φι-
λαδέλφειαν, ἔς εἰς Λαοδικεάν.

12 Καὶ ἐπιστρέψα βλίπης τ' φωνῶν ἤ-
πε ἐλάλησεν μετ' ἐμῶν· καὶ ἐπιστρέψας
εἶπεν ἰπ' αὐτοῦ λυχνίας χροσῶς·

13 Καὶ ἐν μίση τ' ἰπ' αὐτοῦ λυχνίων ὁ-
μοιοὶ ἡδ' ἀνθρώπων, ἐν δὲ δυνάμει ποδῆ-
ρη, καὶ ὡσεὶ ζωσμένοι περὶ τοὺς μηρούς
ζώντων χροσῶν.

14 Ἡ δ' ἐκφραστὴ αὐτῶν ἔστι τριχῶς
λαογὰ ὡς ἐν ἑλεον λαοκτόν, ὡς χροῶν καὶ
οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ὡς φλόξ πυρός·

15 Καὶ εἰ πόδες αὐτῶν ὁμοιοὶ χαλκο-
λιθάων, ὡς ἐν χαμίνω πιπυρωμένοι καὶ
ἡ φωνὴ αὐτῶν ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν·

16 Καὶ ἔχον ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῶν χροῶν
ἀστράς ἰπ' αὐτοῦ· καὶ ἐν τῇ ἄριστερᾷ αὐτῶν
ρομφαία δίσκος ὡς εἰς ἐκποροδορῆν·
καὶ ἡ ὄψις αὐτῶν ὡς ὡς ἡλιοῦ φαιῖς ἐν τῇ
δυνάμει αὐτῶν.

17 Καὶ ὅτι εἶδον αὐτῶν, ἔπειτα πρὸς
τὴν πόδα αὐτῶν ὡς νεκρός· καὶ ἐπύθηκα τ'
δεξιᾷ αὐτῶν χεῖρα ἰπ' ἐμῆ, λέγων μοι·
Μὴ φοβῆ. Ἐγὼ ἔμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ
ἰσχυροὺς·

18 Καὶ ὁ ζῶν, καὶ ἰσχυροὺς νεκρός, ἔ-
ιδὼν ζῶν ἔμι εἰς τὴν αἰῶνα τ' αἰῶνων·
ἀμὲν. καὶ ἔχον ἑσπέρους ἔσθλα ἔσθλα
τάβη.

19 Γραψόντες ἅ εἶδες, καὶ ἅ εἶποι, ἔσθ
μίση βιβλίον καὶ ταῦτα·

20 Τὸ μυστηριον τ' ἰπ' αὐτοῦ ἀστράων ἄν-
εἶδες ἐπὶ τῇ δεξιᾷ μου, καὶ ἑσπέρους ἰπ' αὐτοῦ
λυχνίας ἑσπέρους. τοῖς ἰπ' αὐτοῦ ἀστράς,
ἀγγέλοι τ' ἰπ' αὐτοῦ ἐκκλησιῶν εἰσὶ καὶ αἱ
ἰπ' αὐτοῦ λυχνίαι ὡς εἶδες, ἰπ' αὐτοῦ ἐκκλη-
σιῶν εἰσὶ.

Κιφ. β'. 2.

Τῶν ἀγγέλων τ' Ἐφίσηνης ἐκκλησίας
γραψόντες· Τὰδε λέγει ὁ πρῶτος τῶν
ἰπ' αὐτοῦ ἀστράς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, ὁ πρῶ-
τος τῶν ἐσθλῶν τ' ἰπ' αὐτοῦ λυχνίων τῶν
χροσῶν·

2 Οἶδον τὰ ἔργα σου, ἔσθ ἐκφραστὴ σου,
καὶ τ' ὑπομνήσει σου, ἔσθ ὅτι ἐδυνάτω βα-
στασῶν κακῶν· καὶ ἰπ' αὐτοῦ τῶν φάσκει-
ται εἶναι ἀποστόλους, ἔσθ ἐσθ ἐπὶ καὶ εἶδες
αὐτῶν ψάδεως·

3 Καὶ ἰσχυροὺς, καὶ ὑπομνήσει ἰσχυρῶν,
καὶ ἔσθ τὸ ὄνομα μου κενόπιακας, καὶ
ἔσθ κενόπιακας.

4 Ἀλλ' ἔχον καὶ σου, ὅτι τ' ἀγγέλιον σου
τῶν πρῶτων ἀφῆκας.

5 Μη μνησθῆσαι οὐδὲ πύθη ἐκπύθηκας,
καὶ μνησθῆσαι, ἔσθ τὰ πρῶτα ἔργα πύθη-
σον· εἰ δ' μὴ, ἔργα σου σὺν ταῖς, καὶ κινή-
σω τ' λυχνίων σου ἐκ τῶν τοῦ αὐτοῦ, ἔσθ
μὴ μνησθῆσαι.

6 Ἀλλὰ τῶν ἰσχυρῶν, ὅτι μισοῖς τὰ ἔρ-
γα τῶν Νικηλαϊτῶν, ἔσθ καὶ μισοῖς.

7 Οἱ ἔχοντες, ἀκυσάτω πὴ τὸ πύθη
λέγει τῶν ἐκκλησιῶν· Τὰ πύθη δὲ
αὐτῶν φάσκει ἐκ τῶν ἐξ ἑσπέρους, ὅ
ἔστι ἐν μίση τ' πρῶτων ἰπ' αὐτοῦ.

8 Καὶ τῶν ἀγγέλων τ' ἐκκλησίας Σμυρ-
ναίων γραψόντες· Τὰδε λέγει ὁ πρῶτος
καὶ ὁ ἰσχυρῶν, ὅς ἐσθ ἐκφραστὴς ἐξ ἑσπέρους·

9 Οἶδον σου τὰ ἔργα καὶ τ' θλίψιν καὶ
τ' πύθη σου, (πύθη σου δ' εἰ) καὶ τ'
βλασφημίας τ' λυχνίων ἰσχυρῶν εἶναι
ἰαυτῶν, καὶ ὅτι εἶπον, ἀλλὰ σωμαγωγῆ
τ' σωμαγωγῆ.

10 Μηδὲν φοβῆσαι ἀ μίση σου πύθη ἰσχυ-
ρῶν βαλέιν ἐξ ἑσπέρους ὁ δ' ἰσχυρῶν εἰς
φυλακῶν, ἔσθ πύθη σου ἔσθ ἐξ ἑσπέρους θλί-
ψιν ἡμῶν δὲ σου· γίνε πύθη σου ἀκυσάτω
τάβη, ἔσθ δώσω σοι τ' σέφανος τ' ζῶντος.

11 Οἱ ἔχοντες, ἀκυσάτω πὴ τὸ πύθη
σου λέγει τῶν ἐκκλησιῶν· Οἱ νεκροὶ
μὴ

μη ἀδικηθῆ ἐκ Ἐθναίου Ἐδούτερον.

12 Καὶ τῷ ἀγγέλω τῆς ἐν Περζαμῶ ἐκκλησίας γράψον· Τὰδε λίγα ὅτιον ἤρομοφαίαν ἔδισομον ἔδξείαν.

13 Οἶδα τί ἔργα σε, καὶ τῷ κερθικεῖς, ὅπκ ὀθρονῶ Ἐσαλαῦα κῆ κερθικῆς τὸ ὄνομα με, κῆ σὺκ ἠρησιῶ ἔπίσι με, κῆ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν αἰς Λιθκας ὁ κερθικος με ὁ πίσις, ὅς ἀπικεῖσθῆ παρ ὕμιν, ὅπκ κερθικεῖ ὁ σαλαῦας.

14 Ἀλλ' ἔχω κῆ σὺ ὀλιγα, ὅπ ἔχθς ἐκεῖ κερθικεῖς ἔ διδαχλα Βαλαάμ, ὅς ἐδιδάσκει ἔ Βαλακ βαλεῖν σαάνδαλον ἐνώπιον ἔ ἡῶν Ἰσραήλ, φαγῶν ἐδωλοθῶα, ἔ περιῦσαι.

15 Οὕτως ἔχθς καὶ σὺ κερθικεῖς ἔ διδαχλῶ ἔ Νικολαίτων ὁ μισῶ.

16 Μετανόησον ἐν ἔ μῆ, ἔρχομαι σὺ περὶ, κῆ πολιμήσω μετ' αὐτῶ ἐν τῆ ἰομοφία Ἐσμάθς με.

17 Ὅ ἔχων ἔς ἀκυσάτω τί τὸ πνεῦμα λίγα ταῖς ἐκκλησίαις· Τῷ νικῶν ἔ δῶτω ἀπὲρ φαγῶν ἀπὸ Ἐ μῆνα Ἐ κικρυμῆμς, καὶ δῶτω αὐτῷ ψῆφοι λούκλω, καὶ ἐπὶ ἔ ψῆφοι ὄνομα κερθικῶν γεγραμῆρον, ὁ ἔδεις ἔγνω ἐι μῆ ὁ λαμβάνων.

18 Καὶ τῷ ἀγγέλω ἔ ἐν Θυατείροις ἐκκλησίας γράψον· Τὰδε λίγα ὁ ἔος Ἐ Θιῦ, ὁ ἔχων τῆς ὀφθαλμῶς αὐτῷ ὅς φλόγω πυρός, ἔ οἱ πόδες αὐτῷ ὄμοιοι χαλκολιθῶα.

19 Οἶδα ἔς τί ἔργα σε, κῆ ἔ ἀμέπιω, κῆ ἔ ἀμφοσιαν, καὶ ἔ πίσις, κῆ ἔ ἔπομρηθῆ ἔς, κῆ τὰ ἔργα ἔς, κῆ τὰ ἔχαθα πλῆοικα ἔ ὠροφῶν.

20 Ἀλλ' ἔχω κῆ σὺ ὀλιγα, ὅπ ἔξς ἔ γυναικῆ ἔζαβῆλ, ἔ λίγισον ἐαντῶ σερφῆπῆ, διδάσκει ἔ πλανῶσθαι ἐμῶς δούλῶς, περιῦσαι καὶ ἐδωλοθῶα φαγῶν.

21 Καὶ ἔδωκε αὐτῷ ἔροτος ἐπὶ μετῶ.

νοῖ(ῆ ἐκ τῶ προτέρας αὐτῆς, ἔ ἔ μετῶσησι.

22 Ἰδῶ, ἐγὼ βέλλω αὐτῶ ἐς κλίονῶ, καὶ τῆς κερθικῶρας μετ' αὐτῆς, ἐς θλίψῆν μεγαλῶν, ἐάν μῆ μελινοήσωσι ἐκ τῶ ἔργων αὐτῶν.

23 Καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἀποκτενῶ ἐν Ἐθναίω, κῆ γνώσει) πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι ὅπ ἐγὼ ἐμῆ ὀφθαλμῶν νιφθῆς καὶ καρδίας· καὶ δῶτω ὕμιν ἐκῶσ κῆ τὰ ἔργα ὕμῶν.

24 Ὑμῖν ἔ λίγα, καὶ λοιποῖς τοῖς ἐν Θυατείροις, ὅσοι σὺκ ἔχουσι ἔ διδαχλῶ τῶντῶν, καὶ οἵτις σὺκ ἔγνωσαν πῆ βάθῆ Ἐ σαλαῦα, ὅς λίγισον ἔ βαλαῦ ἐφ ὕμῶς ἀλλο βάρῶ.

25 Πλῶν ὀχλεῖ, κερθικῶν ἔχθς ἔ αὐ ἔξω.

26 Καὶ ὁ νικῶν, ἔ ὁ τῆρῶν ἀχρῆ πλῶς τὰ ἔργα με, δῶτω αὐτῷ ἐξουσιαν ἐπὶ ἔ ἔθῶν.

27 Καὶ ποιμαῖτ' αὐτῶς ἐν ῥάβδῶ σιδηρῶ ὅς πῆ σκῆ ἔ κερθικῶ σιωπῆσῆται, ὅς κῆ ἔ ἐλλῆφα ὠρῶ Ἐ πατρός με.

28 Καὶ δῶτω αὐτῷ τὸν ἀστῆρα τὸν ὠροφῶν.

29 Ὅ ἔχων ἔς, ἀκυσάτω τί τὸ πνεῦμα λίγα ταῖς ἐκκλησίαις.

Κεφ. 7. 3.

Καὶ τῷ ἀγγέλω ἔ ἐν Σαδρῶσις ἐκκλησίας γράψον· Τὰδε λίγα ὅτιον τὰ ἐπὶ πῶσῶ Ἐ Θιῦ, κῆ τῆς ἐπὶ ἔ ἀστῆρας· Οἶδα σε τὰ ἔργα, ὅπ τὸ ὀνομα ἔχθς ὅπ ζῆς, κῆ κερθικῶς ἐί.

2 Γίως κερθικῶν, ἔ σῆλεον πῆ λοιπὰ ἔ μίλλε ἀποθανῶν ἔ γῶ δῶρηκα σε τὰ ἔργα πτωληραῦδῶα ἐνώπιον Ἐ Θιῦ.

3 Μνημόσις σὺ πῶς ἐλλῆφας καὶ ἔκυσας, ἔ τῆρῶ, κῆ μετανόησον. ἔάν ἔν μῆ κερθικῶν, ἔξω ἐπὶ σε ὅς κλίπῆς, καὶ ἔ μῆ γνώς ποῖον ὠραῶ ἔξω ἐπίσις.

4 Ἐχὼς ἀλέγα ὀνομαζέτω καὶ ἐν Σάρδε-
σιν, ἃ σὺκ ἐμὲ λωμοσὺν τὰ ἰμῶτα αὐ-
τῶν, ἔπειτα πητῆσαι μί' ἰμῶν ἐν λω-
μοσίν· ὅτι ἀξιοὶ εἰσιν.

5 Οἱ νικῶν, ἔτι πάλαι ἐπιτιμῶν ἐν
ἰμῶσι λωμοσίν· καὶ ἐμὲ ἐξελίξω τὸ
ὄνομα αὐτῶν ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζῶης, καὶ
ἐξομολογήσομαι τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐν-
ώπιον τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀβ-
ράμην αὐτῶν.

6 Οἱ ἔχοντες, ἀκροσάτω τί τὸ πνεῦμα
λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

7 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῷ ἐν Φιλαδεφείᾳ
ἐκκλησίας γράψον· Τὰδε λέγει ὁ ἁ-
γιος, ὁ ἀληθινός, ὁ ἔχων τὴν κλεῖδα τοῦ
Δαβὶδ· ὁ ἀνοίγων, καὶ ἑδῆς κλείει· καὶ
κλείει, καὶ ἑδῆς ἀνοίγει·

8 Οἶδά σου τὰ ἔργα, ἰδὲ δίδωκα
ἐνώπιόν σου θύραν ἀνεῳγμένην, καὶ ἑδῆς
θμῶσα κλείσασα αὐτήν· ὅτι μικροὶ ἐ-
χὼς δύναμις, καὶ ἐτήρησάς με τὸ λό-
γον, καὶ σὺκ ἠρήσασα τὸ ὄνομα μου.

9 Ἰδὲ, δίδωμι σοὶ τὴν σιωπηρῶς τοῦ
σάββατος τῶν λιθῶν τῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν
εἰσιν, καὶ σὺκ εἰσιν, ἀλλὰ ψαύδον· ἰδὲ,
σπῆσω αὐτὰς ἵνα ἤξωσι ἐκ τῆς σκου-
ρῆς ἐνώπιον τοῦ ποδῶν σου, καὶ γῆσιν
ὅτι ἰσχυροὶ καὶ ἰσχυροὶ.

10 Ὅτι ἐτήρησας τὸ λόγον τῆς ὑπομ-
νήσ μου, καὶ ἔτι τῆρησας ἐκ τῆς ἄρας τοῦ
σπῆσασα σου τῆς μελαγχολίας ἔρχασθαι ἐπὶ τῆς
οἰκονομίας ἄλλης, πῆρσασα τὴν καρδίαν
ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Ἰδὲ, ἔρχομαι ταχύ· καὶ ὁ ἔχων
ἵνα μηδέ τις λάθῃ τὸ σφῆραλόν σου.

12 Οἱ νικῶν, πῆρσασα αὐτὸν σύλον ἐν
τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ μου, καὶ ἐξω ἐμὲ ἐξέλθῃ
ἐπὶ ἐξελίξω ἐπ' αὐτὸ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ
μου, καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ θεοῦ μου
τῆς κατὰ τὴν ἱερουσαλήμ, ἢ κατὰ τὴν αἰὶνάν σου
τοῦ ἑρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομα
μου τὸ κατὰ τὸν.

13 Οἱ ἔχοντες, ἀκροσάτω τί τὸ πνεῦμα
λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

14 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλησίας
Λαοδικείων γράψον· Τὰδε λέγει ὁ ἁ-
γιος, ὁ μαρτυρῶν ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινός,
ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ θεοῦ·

15 Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι ἔτι ψυχρὸς
εἶ ἔτι ζεστός· ὅφελος ψυχρὸς εἶης ἢ
ζεστός.

16 Οὕτως, ὅτι χλιυρὸς εἶ, καὶ ἔτι
ψυχρὸς ἔτι ζεστός, μέλλω σε ἰμῶσαι ἐκ
τοῦ σπῆσασα σου.

17 Ὅτι λέγεις· Ὅτι πλούσιός εἰμι, καὶ
πεπλήθηκα, καὶ ἕδῆς χρῆσασα ἔχω. Καὶ
σοὺ οἶδας ὅτι οὐ εἶ ὁ πλούσιος, καὶ
ἐλεητός, ἔτι πτωχός, καὶ τυφλός, ἔτι γυμνός.

18 Συμβουλεύου σοὶ ἀναστῆσαι παρ
ἐμῶν χρυσοὶν πηπυρωμένοι ἐκ πυρός,
ἵνα πλεθῆσῃς καὶ ἰμῶσαι λωμοσίν, ἵνα
πῆρσασα, καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ ἀσχηλῶν
τῆς γυμνότητος σου, καὶ καλυφθῇ ἡ γυμ-
νοσύνη σου ὅφθαλμοσίν σου, ἵνα βλέπῃς.

19 Ἐγὼ ὅσους ἴδον φιλοῦν, ἐλίγην καὶ
παυδῶν· ζήλωσον σου καὶ μετῴησον.

20 Ἰδὲ, ἔσηκα ἐπὶ τὴν θύραν, καὶ κρῶν·
ἵνα ἴσῃς ἀκέρη τῆς φωνῆς μου, καὶ ἀνοίξῃς τὴν
θύραν, ἵνα εἰσέλθῃς μετὰς αὐτὸν, ἔτι δι-
κνήσασα μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτὸς μετ' ἐμῶν.

21 Οἱ νικῶν, δώσω αὐτῷ κατὰ τὸν μετ'
ἐμῶν ἐν τῷ θρόνῳ μου, ὡς καὶ ἐν ἐκείνῳ,
καὶ ἐκάθισα μετ' ἐκείνου πατρὸς μου ἐν τῷ
θρόνῳ αὐτῶν.

22 Οἱ ἔχοντες, ἀκροσάτω τί τὸ πνεῦμα
λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

Κεφ. δ'. 4.

Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδὲ, θύρα ἡ-
νεῳγμένη ἐν τῷ ἑρανοῦ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ
πρὸς τὴν κῆρ καὶ ἡ κατὰ τὴν λα-
λύσης μετ' ἐμῶν, λέγουσα· Διὰ θεοῦ
αὐτοῦ, καὶ δεῖξασα σοὶ ἃ δεῖ γινέσθαι μετ'
ταῦτα.

2 Καὶ φωνῆς ἰσχυρῶν ἐν πνεύματι
καὶ

καὶ ἰδὼν, ἤρπυτο ἐν τῷ ἔργῳ,
καὶ ἐπὶ τῷ ἤρπυτι κατηγήμην.

3 Καὶ ὁ κατηγήμην ἡμῶν ὁρασίαν
λίαν ἰάσασθαι καὶ σαρκῶν· καὶ ἴελε
κυκλοῖται τῷ ἤρπυτι ὁμοίαν ὁρασίαν σαρκῶν.

4 Καὶ κυκλοῖται τῷ ἤρπυτι ἤρπυτι εἰκασίαν
καὶ πύσαστας· καὶ ἐπὶ τὴν ἤρπυτι εἰδὼν
τὴν εἰκασίαν καὶ πύσαστας ἀρεσούτερους
κατηγήμην, ἀρεσούτερους ἐν ἰμαθίοις
λαύραϊς· καὶ ἔχον ἐπὶ τῷ κεφαλῆς αὐ-
τῶν σφάραγγας χρυσοῦς.

5 Καὶ ἐκ τῷ ἤρπυτι ἐκπορεύονται ἀ-
γραφαὶ καὶ βρονταὶ ἔσφαια· καὶ ἐπὶ
λαμπάδας πυρὸς καὶ ὁμοίαν ἐνώπιον τῷ
ἤρπυτι, αἱ εἰσι πᾶσι ἐπὶ τῷ πνεύματι τῷ Θεῷ.

6 Καὶ ἐνώπιον τῷ ἤρπυτι θυλάσια
ὕψιστη, ὁμοίαν χρυσάδα· καὶ ἐν μέσῳ
τῷ ἤρπυτι καὶ κύκλῳ τῷ ἤρπυτι πύσαστας ζῶα
γίμναστας ὀφθαλμῶν ἔμπροσθεν καὶ
ἔπισθεν.

7 Καὶ τὸ ζῶον τὸ πρῶτον ὁμοίον
λίαν, καὶ τὸ δεύτερον ζῶον ὁμοίον μέ-
γαν, καὶ τὸ τρίτον ζῶον ἔχον τὸ πρῶτον
ὡς ἀνθρώπου, καὶ τὸ τέταρτον ζῶον
ὁμοίον αἰτῶν πτυγμῶν.

8 Καὶ πύσαστας ζῶα, ἐν κατ' ἑαυτῷ,
ἔχον ἀνά πτέρυγας ἔξ κυκλοῖται, καὶ ἴσθη-
ται γέμισται ὀφθαλμῶν· καὶ ἀνύπτουσι
ὅσα ἔχουσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς, λίγυρα·
ἄγιοι, ἄγιοι, ἄγιοι· Κύβητο· ὁ Θεὸς
ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἡμῶν καὶ ὁ ἄλλων καὶ ὁ ἐρ-
χόμενος.

9 Καὶ ὅταν δόξωσι πᾶσι ζῶα δόξαν καὶ
πυλὴν καὶ δυχασίαν τῶν κατηγήμην ἐπὶ
τῷ ἤρπυτι, τῶν ζῶων εἰς τὴν αἰῶνα τῶν
αἰῶνται,

10 Πισθῆνται οἱ εἰκασίαν καὶ πύσαστας
πρὸς ἐπὶ ἐνώπιον τῷ κατηγήμην ἐπὶ
τῷ ἤρπυτι, καὶ ἀρεσούτερους τῶν ζῶων εἰς
τὴν αἰῶνα τῶν αἰῶνται, ἔβλαψίαν τῶν σφά-
ραγγων αὐτῶν ἐνώπιον τῷ ἤρπυτι, λίγυρα.

11 Ἄξιον εἶ Κόβητι λαβεῖν καὶ δόξαν
καὶ τὸ πυλὴν καὶ τὸ δυχασίαν· ὅτι οὐ
ἔχουσιν πᾶσι, καὶ ἀρεσούτερους τῶν ἡλιθίων
τῶν ἄλλων, καὶ ἐκλήθησαν.

Κεφ. ε'. ς.

Καὶ εἶδον ἐπὶ τῷ δεξιῷ τῷ κατηγήμην
ἐπὶ τῷ ἤρπυτι βιβλίον γραμμῶν
ἴσθηται καὶ ὄπασται, καὶ ἴσθηται ἴσθηται
σφραγίσαν ἐπὶ τῷ.

2 Καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρύσσον-
τα φωνῇ μεγάλῃ· Τίς ἐστὶν ἄξιον ἀνοῖξαι
τὸ βιβλίον, καὶ λῦσαι τὴν σφραγί-
δας αὐτῶν;

3 Καὶ εἶδες ἠδύνατο ἐν τῷ ἔργῳ,
εἶδες ἐπὶ τῷ γῆς, εἶδες ὑπεκίτω τῷ γῆς,
ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, εἶδες βλίπται αὐτῷ.

4 Καὶ ἰδὼν ἔκλαυον πολλὰ, ὅτι εἶδες
ἄξιον ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον καὶ ἀναγῶνται τὸ
βιβλίον, ἔπι βλίπται αὐτῷ.

5 Καὶ εἶδες ἐκ τῶν πρὸς ἐπὶ τῶν λίγυρα
μοι· Μὴ κλυῖται ἰδὼν εὐκίησιν ὁ λίαν ὁ
ὡν ἐκ τῷ φυλῆς ἰδὼν, ἡ ῥίζα Δαβὶδ,
ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, καὶ λῦσαι τὴν σφραγί-
δας αὐτῶν.

6 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδὼν ἐν μίση τῷ ἤρπυτι
καὶ τῷ πύσαστας ζῶων, ἔκ ἐν μέσῳ τῶν
πρὸς ἐπὶ τῶν ζῶων, ὅσοι ἐστὶν ὡς ἴσθη-
ται ἴσθηται, ἔχον κίβητα ἐπὶ τῷ, καὶ ὀφθαλμῶν
ἐπὶ τῷ· οἱ εἰσι πᾶσι ἐπὶ τῷ πνεύματι
τῷ ἀπιστοῦνται εἰς πᾶσιν καὶ ἡμῶν.

7 Καὶ ἦλθε καὶ εἴληψεν τὸ βιβλίον ἐκ
τῷ δεξιῷ τῷ κατηγήμην ἐπὶ τῷ ἤρπυτι.

8 Καὶ ὅτε ἴλασται τὸ βιβλίον, πᾶσι πύ-
σαστας ζῶα καὶ οἱ ἐκ ἐπὶ τῶν πρὸς ἐπὶ τῶν
πρὸς ἐπὶ τῶν ἐνώπιον τῷ ἤρπυτι, ἔχοντες ἔ-
καστος κίβητας καὶ φιάλας χρυσοῦς, γα-
μύστας θυμιαμάτων, αἱ εἰσι αἱ πρὸς ἐπὶ τῶν
δουχῶν τῶν ἁγίων.

9 Καὶ ἀδύναται ἰδὼν κατηγήμην, λίγυρα·
Ἄξιον εἶ λαβεῖν τὸ βιβλίον, καὶ ἀνοῖξαι
τὴν σφραγίδας αὐτῶν, ὅτι ἴσθηται, καὶ
ἠγρόστας τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι

αυ, ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαῶν ἔθνη·

10 Καὶ ἵπποισας ἡμέας τῶν θείων ἡμῶν βασιλείας καὶ ἱερέων· καὶ βασιλεύουσιν ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Καὶ εἶδον, ἔκκεσα φωνῶν ἀγγέλων πολλῶν κυκλοῦν ἔξ ἧρον καὶ τῶν ζώων ἔξ πρῆστυρῶν· καὶ λαὸν ὄρνιθας αὐτῶν μυριάδας μυριάδων, καὶ χιλιάδας χιλιάδων·

12 Λίγυιες φωνῆ μεγάλης· Ἄξιόν ἐστι τὸ ὄρνις τὸ ἐσφάγημένον λαβεῖν τὸ δύνταμιον καὶ πλῆστον καὶ σοφίαν ἔξ ἰσχυρῶν καὶ πικρῶν καὶ δόξων καὶ δόλοισιν·

13 Καὶ πᾶν κέσμα ὅστις ἐν τῶν ἔσφατων, καὶ ἐν τῆς γῆς, καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς, ἔστι τῆς θαλάσσης ἢ ἐστὶν καὶ ἐν αὐτοῖς πᾶσι, ἔκκεσα λίγυιες· Τὰ κρημνῶν ἐπὶ τῶν ἧρον καὶ τῶν ὄρνιθων ἢ δόλοισιν ἢ ἡ πηκῆ καὶ ἡ δέξα καὶ τὸ κρημνῶν εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

14 Καὶ τὰ πῶσαρτα ζῶα ἔλιγον· Ἀμύων καὶ οἱ ἐκκοσπίοισαρες πρῆστυροὶ ἵππων, ἔσσεικωῦσαν ζῶα εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Κιφ. 5. 6.

Καὶ εἶδον ὅτι ἤνοιξε τὸ ὄρνις μίαν ἐκ τῶν σφραγίδων, καὶ ἔκκεσα ἕνα ἐκ τῶν πῶσων ζῶων λίγυιων, ὡς φωνῆς βρετιῆς· Ἐρχου καὶ βλέπει.

2 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδὼν ἵππων ἁλώμενων καὶ κρημνῶν ἐπ' αὐτῶν, ἔχον τῶρον· καὶ εἰδὼν αὐτῶν σφραγῶν, καὶ ἐξῆλθον γικῶν, καὶ ἵνα πικρῶν.

3 Καὶ ἐπὶ ἤνοιξε τὸ δούτιρον σφραγίδα, ἔκκεσα ἔξ δούτιρον ζῶων λίγυιων· Ἐρχου καὶ βλέπει.

4 Καὶ ἐξῆλθον ἄλλο ἵππος πυρρὸς· καὶ τῶν κρημνῶν ἐπ' αὐτῶν εἰδὼν αὐτῶν λαβεῖν τὸ εἰρῶν δὲ τῆς γῆς, καὶ ἵνα ἀλλήλους σφάξωσι· καὶ εἰδὼν αὐτῶν κρημνῶν μεγάλην.

5 Καὶ ὅτι ἤνοιξε τὸ τρίτον σφραγίδα, ἔκκεσα ἔξ τρίτου ζῶων λίγυιων· Ἐρχου καὶ βλέπει. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδὼν, ἵππων μίλων, καὶ κρημνῶν ἐπ' αὐτῶν, ἔχον ζυγῶν ἐν τῆς χειρὶ αὐτῶν.

6 Καὶ ἔκκεσα φωνῶν ἐν μίλῳ τῶν πῶσων ζῶων λίγυιων· Κοιτῆσι οἱ τὸ δωαρεῖν καὶ τρεῖς χεῖνικες κρημνῶν δηναρεῖν· καὶ τὸ ἔλαμον καὶ τὸ οἶον μὴ ἀδικήσης.

7 Καὶ ὅτι ἤνοιξε τὸ σφραγίδα τὸ τέταρτον, ἔκκεσα φωνῶν ἔξ πῶσων ζῶων λίγυιων· Ἐρχου καὶ βλέπει.

8 Καὶ εἶδον, ἔξ ἰδὼν ἵππων ἁλώμενων, καὶ ὁ κρημνῶν ἐπὶ αὐτῶν ὄνομα αὐτῶν ὁ θάνατος· καὶ ὁ Ἄδης ἀνελάβετο μὴ αὐτῶν· ἔξ ἰδὼν αὐτοῖς ἐξέσσεια δόλοισιν ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γῆς, ἐν ἁμαρτία καὶ ἐν λιμῶν καὶ ἐν θανάτῳ, ἔξ ἰδὼν τῶν θηρίων τῆς γῆς.

9 Καὶ ὅτι ἤνοιξε τὸ πέμπτον σφραγίδα, εἶδον ὑποκάτω τῶν θυσιαστηρίων ἐκ ψυχῶν τῶν ἐσφραγιδῶν ἄλλο τὸ λόγον ἔξ ὁμοῦ, καὶ ἄλλο τῶν μαρτυρίων ἔχον·

10 Καὶ ἔκκεσον φωνῆ μεγάλης, λίγυιες· Ἐως πότε ὁ δεσπότης ὁ ἀρχὸν καὶ ὁ ἀληθινὸς ἢ κρημνῶν καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν ἀπὸ τῶν κρημνῶν ἐπὶ τῆς γῆς;

11 Καὶ εἰδὼσαν ἐκείνοις πηλαὶ λούων καὶ ἐπὶ αὐτοῖς ἵνα ἀναπαύσων ἐπὶ ἁλοῖσι μικροῖσι ἢ πηλαῖσι· ἔξ οἱ σὺνδουλοὶ αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ μέλλοντες ἀποκρίνεσθαι ὡς καὶ αὐτοῖ.

12 Καὶ εἶδον ὅτι ἤνοιξε τὸ σφραγίδα τῶν ἑκτῶν, καὶ ἰδὼν σφραγῶν μίλων ἐξῆλθον, καὶ ὁ ἥλιος ἐξῆλθον μίλων ὡς σάκκον τριχῶν, καὶ ἡ στήλην ὁ ἥλιος ὡς αἷμα·

13 Καὶ οἱ ἀστέρες ἔξ ἕραον ἵππων εἰς τῶν γλῶν, ὡς σικῆ βάλαντι τὸς ὀλυθῶν αὐτοῖς,

νισμός σκαρπίς, ὅταν πάσῃ ἀνθρώπων.

6 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζήτησιν οἱ ἄνθρωποι τὸ θάνατον, ἔρχονται αὐτοὶ ἐπιθυμήσουσιν λαθροφάγειν, καὶ φάξουσιν ὁ θάνατος ἀπ' αὐτῶν.

7 Καὶ πᾶσι ὁμοίωμα ἔκλειον ὁμοία ἵπποις ἡτοιμασμένοις εἰς πόλεμον· καὶ ἐπὶ τοῖς κεφαλαῖς αὐτῶν ὡς σέλινοι ὁμοιοὶ χρυσοί, καὶ τὰ στήθη αὐτῶν ὡς ὄψουπα ἀνθρώπων.

8 Καὶ εἶχον τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὡς λιόντων ἦσαν.

9 Καὶ εἶχον θώρακας ὡς θώρακας σιδηροῦς· ἔη φωνὴ τῶν πτερόων αὐτῶν ὡς φωνὴ ἀρμάτων, ἵππων πολλῶν τριχίλων εἰς πόλεμον.

10 Καὶ ἔχουσιν ἕως ὁμοίας σκορπίοις, καὶ κέντρα ἡμῶν ἐν ταῖς ἕραις αὐτῶν· καὶ ἔξουσι αὐτῶν ἀδικήσασθαι τὴν ἀνθρώπου κλίμας πίπτει.

11 Καὶ ἔχουσιν ἐφ' αὐτῶν βασιλεία τῶν ἀγγέλων τῆς ἀβύσσου· ὄνομα αὐτῶν Ἐβραϊστὶ Ἀβαδδὼν, καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει Ἀπολλύων.

12 Ἡ ἕκτῃ ἡ μία ἀπῆλθεν, ἰδὲ ἔρχεται ἐπὶ δύο ἕκτῃ ταύτη.

13 Καὶ ὁ ἐκὼν ἀγγελὸς ἰσάλλεται, καὶ ἤκυσσα φωνῶν ῥίμων ἐκ τῶν ποταμῶν κερσάντων· ἔστιν Ἰουφαστηρία καὶ χρυσοῦ καὶ σίδηρου καὶ ὄψου,

14 Λέγουσαν τὴν ἕκτῃ ἀγγέλω ὡς εἶπε τὴν σάλπινγα· Λύσον τὴν ποταμὸν ἀγγέλις τὴν δεξιὰν ἐπὶ τὴν πόλιν μετὰ τὴν μεγάλην Εὐφρατῆ.

15 Καὶ ἐλύθησαν οἱ ποταμοὶ ἀγγέλοι οἱ ἡτοιμασμένοι εἰς τὸ ἄρα καὶ ἡμέραν καὶ κλίμα καὶ ἐν αὐτῶν, ἵνα δάκτυλῶσι τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων.

16 Καὶ ὁ ὄψου μὲν φωνῶντων ἔειπεν, δύο μυριάδες μυριάδων· καὶ ἤκυσσα τὸ φέρον αὐτῶν.

17 Καὶ ἔτις εἶδεν τὰς ἵππους ἐν τῇ

ὄψει, καὶ τὰς κρομμύδας ἐπ' αὐτῶν, ἔχοντας θώρακας πυρίνας καὶ ὑπερβύσσους καὶ θώρακας καὶ κεφαλαὶ τῶν ἵππων ὡς κεφαλαὶ λιόντων, καὶ ἐκ τῶν σωματίων αὐτῶν ἐκπορεύουσι πύρι καὶ καπνὸς καὶ θεῖον.

18 Ὑπὸ τῶν τριῶν τάτων ἀπικροθήσονται τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων, ἐκ τῶν πυρίων καὶ ἐκ τῶν καπνῶν καὶ ἐκ τῶν θεῶν καὶ ἐκπορεύουσι ἐκ τῶν σωματίων αὐτῶν.

19 Αἱ γὰρ ἐξουσίαι αὐτῶν ἐν τῇ σέλι αὐτῶν εἰσιν· καὶ γὰρ ἕκαστος αὐτῶν ὁμοία ὄφεισιν, ἔχουσι κεφαλὰς· καὶ ἐν αὐταῖς ἀδικεῖσι.

20 Καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ οὐκ ἀπικροθήσονται ἐν ταῖς πληγαῖς ταύταις, ἔτι μετῴθησαν ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἵνα μὴ στερηθῶσι τῆς δαμάσκειας, καὶ εἰδωλα τῶν χρυσοῦ καὶ τῶν ἀργυροῦ καὶ τῶν χαλκοῦ καὶ τῶν λίθων καὶ τῶν ξύλων, ἀπὸ τῶν βλίστων δυνάμεως, ἔτι ἀκρίβει, ἔτι πᾶσι παῖσιν·

21 Καὶ ἡ μετῴθησεν ἐκ τῶν φόνων αὐτῶν, ἔτι ἐκ τῶν φαρμακῶν αὐτῶν, ἔτι ἐκ τῶν ποταμῶν αὐτῶν, ἔτι ἐκ τῶν κλεμμάτων αὐτῶν.

Κιφ. ι'. ΙΟ.

Καὶ εἶδον ἄλλοι ἀγγέλοι ἰχυροὺς κρομμύδας ἐκ τῶν ἕραν, πᾶσι βόλῃ μέρων ἐφίλων καὶ εἰς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τὸ στήθος αὐτῶν ὡς ὁ ἥλιος· καὶ οἱ πόδες αὐτῶν ὡς σύλοι πυρός.

2 Καὶ εἶχον ἐν τῇ χειρὶ αὐτῶν βύσσους εἰδὼν ἀνωγυμνοὺς καὶ ἔθηκε τὸ πόδι αὐτῶν τὸ δεξιὸν ἐπὶ τὴν θάλασσαν, τὸ δὲ ἀνώγει ἐπὶ τὴν γῆν.

3 Καὶ ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ ὡς ἔκραξεν μωκῶται καὶ ὅτι ἔκραξεν, ἐλάτλησαν καὶ ἵππῶν βροτῶν ἕως αὐτῶν φωνῆς.

4 Καὶ ὅτι ἐλάλησεν καὶ ἵππῶν βροτῶν τῶν φωνῆς ἰαυτῶν, ἔμειλον χρομμύδας καὶ ἔκυσσα φωνῶν ἐκ τῶν ἕραν λίγυσαν

γυνοὶ μοι· Σφραγίσαν ἅ ἐλάλησάν μοι ἐπὶ βροτηῖ, καὶ μὴ ταῦτα γράψης.

3 Καὶ ὁ ἄγγελος ὃν εἶδον ἐστῆ ἐπὶ τῆς θύρας καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ἦρε τὸ χεῖρ αὐτῶ ἐπὶ τὸ ὕδρον,

6 Καὶ ὄμνησεν ἐν τῷ ζῶντι ἐς τὸς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ὃς ἐκλυτο τὸ ὕδρον καὶ ἐπέεον αὐτῶν, καὶ ἦ γλῶσσαι ἐπὶ αὐτῆ, καὶ τὸ πάλαιον καὶ τὰ ἐν αὐτῆ, ὅτι γρό- νου σὺν ἡμῖν ἐπὶ

7 Ἀλλὰ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς τοῦ ἰσχυροῦ ἀγγέλου, ὅταν μίλησεν σκαλίσει, καὶ πλιθῆν τὸ μυσηρεν τοῦ οὐρανοῦ, ὡς ἀγγέλοις τοῖς ἰαυτῶν δούλοις τοῖς ὡσφύταις.

8 Καὶ ἡ φωνὴ ἡ ἤκουσα ἐν τῷ ὕδατι, πάλιν λαλῶσα μετ' ἐμοῦ, καὶ λέγουσα· Ὑπαγε, λάβε τὸ βιβλαρίδιον τὸ ἠνεγμῶτον ἐν τῇ χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ἐστῆ ἐπὶ τῆς θύρας καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

9 Καὶ ἀπῆλθον ὡς τὸ ἀγγέλου, λέγων αὐτῷ· Δός μοι τὸ βιβλαρίδιον. Καὶ λέγει μοι· Λάβε καὶ κατέφαγε αὐτό· καὶ πικρῶναι ἔσται ἐν στομάχῳ σου καὶ ὡς μέλι ἐπὶ τῷ στόματι σου ἕως γλυκὺ ὡς μέλι.

10 Καὶ ἔλαβον τὸ βιβλαρίδιον ἐκ τῆς χεῖρος τοῦ ἀγγέλου, καὶ κατέφαγον αὐτό· καὶ ἡ γλῶσσαι ἐν τῷ στόματι μου ὡς μέλι γλυκὺ καὶ ὅτι ἔφαγον αὐτό, ἰπικρῶναι ἡ χροία μου.

11 Καὶ λέγει μοι· Δεῖ σε πάλιν ὡσφύσει ἐπὶ λαοῖς καὶ ἔθνεσι καὶ γλώσσας καὶ βασιλεῖς πολεμοῖς.

Κιφ. ια'. ΙΙ.

Καὶ εἶδον μοι κέλευθρον ὄμοιος ῥάβδου· ὁ ἄγγελος ἐστῆ ἐπὶ τῆς ἑξῆς, καὶ λέγων· Ἐξήραμα, καὶ μίσησιν τὸ νεκρὸν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὸν ἰσχυροῦ, καὶ τὸν ὡσφύσει ἐν αὐτῶν.

2 Καὶ τὸ αὐτῶν τὸ ἔξωθεν τοῦ νεκροῦ ἐκκαλεῖται, καὶ μὴ αὐτῶν μίσησιν, ὅτι εἶδον τοῖς ἔθνεσι· καὶ τὸ πόλιον τῶν ἀχίαν κατὰ τὸν ἔθνη πικρῶναι δύο.

3 Καὶ δώσω τοῖς δούλοις μου καὶ ὡσφύσει τὸν ἡμῶν χιλίας ὡσφύσειας ἐξήραμα, ὡσφύσει ὡσφύσει ὡσφύσει·

4 Οὗτοι εἰσιν οἱ δύο ἐλάμια καὶ δύο λυχία ἀπὸ ἐνώπιον τοῦ οὐρανοῦ τῆς γῆς ἐστῆσαι.

5 Καὶ εἶπε αὐτῶν ἡ γλῶσσαι ἀδικῶν, πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ στόματός σου, καὶ καλεῖσιν τὸς ἰσχυροῦς αὐτῶν· καὶ εἶπε αὐτῶν ἡ γλῶσσαι ἀδικῶν, ἔπειτα δεῖ αὐτῶν ἀποκτανθῆναι.

6 Οὗτοι ἔχουσιν ἐξουσίαν κλέψαι τὸν ὕδρον, ἵνα μὴ βρέχη ἕως ἐν ἡμέραις αὐτῶν τὸ ὡσφύσειας καὶ ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τὸ ὕδατι, ἐπιφέρει αὐτῶ ἐπὶ αἵματι, καὶ περὶ τῆς γλῶσσαι πᾶσι τῶν ἰσχυροῦ, ὡσφύσει ἐν τῇ θλίψει.

7 Καὶ ὅταν πλιθῶσι τὸ μαρτυρεῖον αὐτῶν, τὸ θηροῦ τὸ ἀναστῆναι ἐκ τοῦ ὡσφύσει ποιήσιν πόλεμον μετ' αὐτῶν, καὶ νικήσιν αὐτῶν, καὶ ἀποκτενεῖ αὐτῶν.

8 Καὶ τὰ πλάσμα αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλάσματος πόλεως τὸ μισθῶν, ἡπὶς κηλίτῃ πικρῶναι ὡσφύσει καὶ αἵματι πᾶσι, ὅτι καὶ ὁ κύριος ἡμῶν ἐστῆ αὐτῶν·

9 Καὶ βλέψουσιν ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυλῶν καὶ γλωσσῶν καὶ ἔθνων τὰ πλάσμα αὐτῶν ἡμέρας τρεῖς καὶ ἡμῶν, καὶ τὰ πλάσμα αὐτῶν ὡσφύσει ἀφῆσιναι τῆς ἡμέρας εἰς μὴ μισθῶν.

10 Καὶ οἱ ἰσχυροῦ ἐπὶ τῆς γῆς ὡσφύσει ἐπὶ αὐτοῖς, καὶ ὡσφύσειται καὶ δώσω πικρῶναι ἀλλήλοις, ὅτι ἔπειτα οἱ δύο ὡσφύσει ἰσχυροῦ τὸν καὶ οἰκῶντες ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐπὶ ἡμῶν, πικρῶναι ζωῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ αὐτῶν· καὶ ἔσθω ἐπὶ τὸν πόδα αὐτῶν, καὶ φῶσιναι μίσησιν ἐπὶ τὸν θωροῦ αὐτῶν.

12 Καὶ ἔκαστον φωνῶν μετὰ τὸν ἐκ τοῦ ὡσφύσει, λέγουσιν αὐτοῖς· Ἄσφύσει αὐτῶν. Καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ ὕδρον ἐν τῇ ἰσφύσει·

καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκλυνόντες· Οὐκί τοῖς
καθικύβησι τῶ γλυῦ καὶ τῆ θάλασσαν,
ὅτι κατέθη ὁ ἀβύσσου ὡς ἐν ὑμῶς
ἔχον θυμὸν μέγαν, εἰδὼς ὅτι ὀλίγον
καιρὸν ἔχει.

13 Καὶ ὅτι εἶδον ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη
εἰς τὸ γλυῦ, εἰδὼς τὸ γωαῖα ἥτις
ἔπειτα τῆ ἄρρινα.

14 Καὶ ἐδόθησαν τῇ γωαίᾳ δύο πτε-
ρυγες ὅτι αὐτῆς μισθὸν, ἵνα πίπται
εἰς τὸ ἔρημον εἰς τὸ τόπον αὐτῆς, ὅπως
πείσεται ἐκτὸ καιρὸν καὶ καιρὸς, καὶ
ἡμιον καιρῶν, ἀπὸ προσώπου ὁ ὄφιος.

15 Καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφιος ὅπως τὸ γω-
αίως ἐκ τῆς κόμης αὐτῆς ὕδωρ ὡς
ποταμὸν· ἵνα ταύτην ποταμοφόρηθαι
ποιήσῃ.

16 Καὶ ἐβοήθησαν ἡ γῆ τῇ γωαίᾳ,
καὶ ἠνοίξιν ἡ γῆ τὸ σῶμα αὐτῆς, καὶ
κατίπει τὸ ποταμὸν ὅτι ἔβαλεν ὁ δρά-
κων ἐκ τῆς κόμης αὐτῆς.

17 Καὶ ἠρτίθη ὁ δράκων ἐπὶ τῇ γω-
αίᾳ, καὶ ἀπῆλθε ποιῆσαι πόλεμον
καὶ τὸ λοιπὸν ὁ ἀνέστη αὐτῆς, τὸ
τηρήτων ἐν ἐντολῶν ὁ Θεοῦ, καὶ ἔχον-
των τὸ μαρτυρεῖν ὅτι ἦσαν Χριστοῦ.

18 Καὶ ἐπέθεν ἐπὶ τὸ ἄμνον τὸ θά-
λασσης.

Κιφ. 14. 13.

Καὶ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης θηρίον
ἀναβῶναι, ἔχον κεφαλὰς ἐπὶ καὶ
κίρρα δέκα· Ἐπὶ τῆς κίρρας αὐτῆς
δέκα ἀφῆματα, καὶ ἐπὶ τῆς κεφα-
λῆς αὐτῆς ὄνομα βλασφημίας.

2 Καὶ τὸ θηρίον ὁ εἶδον ὡς ὄμμιον
παρδάλφι, Ἐ οἱ πόδες αὐτῆς ὡς ἀρκίς,
καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ὡς σῶμα λέοντος,
καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ δράκων τὸ δυνάμει
αὐτῆς, Ἐ τὸ θρόνον αὐτῆς, καὶ ἐξουσίαν
μισθῶν.

3 Καὶ εἶδον μίαν τῶν κεφαλῶν αὐτῆς
ὡς ἰσχυροῦ ἐκ τῆς θάλασσης· καὶ ἡ

πληγὴ ὅτι θανάτω αὐτῆς ἔθρονον αὐτῆς,
καὶ ἐθαύμασαν ὅλη ἡ γῆ ὅπισθεν τῆ
θηρίας.

4 Καὶ προσκύνησαν τὸ δράκων ὅς
ἔδωκεν ἐξουσίαν τῷ θηρίῳ, καὶ προσ-
κύνησαν τὸ θηρίον, λίγαις· Τίς ὁ-
μοίωσεν τῷ θηρίῳ; τίς δύναται πολε-
μῆσαι μετ' αὐτῆς;

5 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ σῶμα λαλῆναι μι-
σθῶν καὶ βλασφημίας, καὶ ἐδόθη αὐτῷ
ἐξουσία πόλεμον ποιῆσαι μὴ ὡς πτο-
σαρκαθῶν δύο.

6 Καὶ ἠνοίξιν τὸ σῶμα αὐτῆς εἰς βλα-
σφημίαν ὡς τὸ Θεοῦ, βλασφημῆσαι
τὸ ὄνομα αὐτῆς, καὶ τὸ σκλυνῶ αὐτῆς, καὶ
τὸς ἐν τῷ ἔρανω σκλυνῶντες.

7 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ πόλεμον ποιῆσαι
καὶ τὸ ἀγίων, καὶ νικῆσαι αὐτῆς· καὶ
ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν
καὶ γλῶσσαν καὶ ἔθνον.

8 Καὶ προσκύνῃ (ἔσιν αὐτῷ πάντες
οἱ καθικύβητες ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς ἐν γέγραπ-
τὸ ὄνομα ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς ὅτι ἔ-
στιν ἰσχυροῦ ἀπὸ καθύποψης ἡσθῶν).

9 Εἰ τις ἔχει ὄνομα, ἀκυσάτω.

10 Εἰ τις αἰχμηλοῦσιν συνάξει, εἰς
αἰχμηλοῦσιν ἰσχυρῶν· εἰ τις ἐν με-
χαίρᾳ ἀποκτενεῖ, δεῖ αὐτὸν ἐν μεχαίρᾳ
ἀποκτεθῆναι. ὡδὲ ἐστὶν ἡ ἰσχυροῦ καὶ
ἡ πίστις τῆς ἀγίων.

11 Καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβῶναι
ἐκ τῆς γῆς, καὶ εἶχε κίρρα δύο ὄμμια
δόντια· καὶ ἐλάλει ὡς δράκων.

12 Καὶ τὸ ἐξουσίαν ὅτι πρῶτον θηρίον
πᾶσαν ποιῆ ἐνάπαιον αὐτῆς, καὶ ποιῆ
τὸ γλυῦ καὶ τὸς καθικύβητες ἐν αὐτῇ ἵνα
προσκυνησῶσι τὸ θηρίον τὸ πρῶτον,
ὅτι ἔθρονον αὐτῆς ἡ πληγὴ τῆς θανάτου
αὐτῆς.

13 Καὶ ποιῆ σημεῖα μισθῶν, ἵνα Ἐ
πῶρ ποιῆ καθύποψιν ἐκ τῆς ἔρανης εἰς
τῶν γλυῦ, ἐνάπαιον τῆς ἀνθρώπων.

14 Καὶ

14 Καὶ πλανῶ τὸς κεραικῶνας ἐπὶ τῆ γῆς, ἀφ' οὗ σημεῖα αὐτῶν αὐτῶν ποιῶσι ἐνώπιον τῆ θηλείας, λίγων τοῖς κεραικῶσι ἐπὶ τῆς γῆς, ποιῶσι ἐκείνῳ τῶ θηλείῳ ὅτι τῶ πηλυτῶ τῆς μαχαίρας, καὶ ἔξισι.

15 Καὶ ἰδὼν αὐτῶν δύναι πνεύμα τῆ ἐκείνῃ τῆ θηλείας, ἵνα καὶ λαλήσῃ ἢ ἐκείνῃ τῆ θηλείας, καὶ ποιήσῃ, ὅστι αὐτῶν μὴ ἀποκινήσῃ, καὶ ἐκείνῃ τῆ θηλείας, ἵνα δὲ πηλυτῶσι.

16 Καὶ ποιεῖ πάντας, τὸς μικροὺς καὶ τὸς μεγάλους, καὶ τὸς πλοῦσι καὶ τὸς πτωχοὺς, καὶ τὸς ἰσχυροὺς καὶ τὸς δούλους, ἵνα δώσῃ αὐτοῖς χάρισμα ἐπὶ τῆς χάριτος αὐτῶν τῆς δικαιοσύνης, ἢ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

17 Καὶ ἵνα μή τις δυνῆται ἀρῆσαι ἢ πωλῆσαι, εἰ μὴ ὅστις τὸ χάρισμα, ἢ τὸ ὄνομα τῆ θηλείας, ἢ τὸ δριμύτος τῆ ὀνόματι αὐτῆ.

18 Ὅτι ἡ σοφία ἐστίν· ὅστις τὸ νῦν, ψηφισάτω τὸ δριμύτος τῆ θηλείας· δριμύτος γὰρ ἀνθρώπων ἐστίν, καὶ ὁ δριμύτος αὐτῶν ἔξισι.

Κιφ. ιδ'. 14.

Καὶ εἶδον, καὶ ἰδὼν δριμύτος ἐστὶν ἐπὶ τὸ ὄνομα Σιών, καὶ μετ' αὐτῶν ἕκατον πτωσαρχοὺς πτωσαρχοὺς χιλιάδες, ἔχουσι τὸ ὄνομα τῆ πατρὸς αὐτῶν μακαρίμων ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

2 Καὶ ἤκουσα φωνῆ ἐκ τῆ ἕραν ὡς φωνῆ ὑδάτων ποταμῶν, καὶ ὡς φωνῆ βροχῆς, μεγάλης· καὶ φωνῆ ἤκουσα κηρυκῶν κηρυκῶν ἐν τῆς κηρυκῶν αὐτῶν.

3 Καὶ ἄδουσι ὡς ἄδου κεραι ἐνώπιον τῆ θηλείας, καὶ ἐνώπιον τῆ πτωσαρχῶν ζώων, καὶ τῆ περισούλων· καὶ ἕδεις ἠδύνατο μαθεῖν τὸ ἄδου ἢ μὴ αὐτῶν ἕκατον πτωσαρχοὺς πτωσαρχοὺς χιλιάδες, οἱ ἠεροσμίμοι δὲ τῆς γῆς.

4 Οὗτοι εἰσι οἱ μὲν γυναικῶν ὅσοι ἐκλήθησαν· περὶτοι γὰρ ἐστίν· ἕτοι εἰσι οἱ ἀκροθῆτες τῶ δριμύτος ὅτι αὐτῶν ἕτοι ἠεροσμίμοι δὲ τῶ ἀνθρώπων, ἀπαρχὴ τῶ Θεοῦ ἐστὶν τῶ δριμύτος.

5 Καὶ ἐν τῶ ὄνομα αὐτῶν ἕτοι δριμύτος δὲ τῶ· ἀμαμαί γὰρ ἐστίν ἐνώπιον τῆ θηλείας τῆ Θεοῦ.

6 Καὶ εἶδον ἄλλοι ἀγγελοὶ πεπερησσοὺ ἐν μετρωσῶσι, ἕτοι δὲ ἀγγελοὺς αἰώνιοι, διαγγελῶσι τὸς κεραικῶνας ἐπὶ τῆ γῆς, καὶ πάντι τῶ Θεοῦ καὶ φυλῶν καὶ γλώσσων καὶ λαῶν.

7 Λίγων ἐν φωνῆ μεγάλη· Φοβήθη τὸ Θεοῦ, καὶ δότι αὐτῶν δόξαν, ὅτι ἦλθον ἢ ἄρα τὸ κρείστος αὐτῶν· ἐκαστοὺς αὐτῶν τῶ ποιήσῃ τῶ ἕτοι ἐστὶν καὶ γλῶσσων καὶ πηγῶν ὑδάτων.

8 Καὶ ἄλλοι ἀγγελοὶ ἐκλήθησαν, λίγων· ἕτοι ἐπὶ Βαβυλῶν ἢ πόλις ἢ μεγάλη, ὅτι ἐκ τῶ οἶον τῶ θυμῶ τῶ πορείας αὐτῆς πηλότις παῖσι ἐστίν.

9 Καὶ τρίτος ἀγγελος ἐκλήθη αὐτοῖς, λίγων ἐν φωνῆ μεγάλη· Εἰ τις τὸ θηλείον ἀποκινήσῃ καὶ τὸ ἐκείνῳ αὐτῶν, καὶ λαμβάσῃ χάρισμα ἐπὶ τῶ μετώπῳ αὐτῶν ἢ ἐπὶ τῶ χεῖρῳ αὐτῶν.

10 Καὶ αὐτῶν πιστῶν ἐκ τῶ οἶον τῶ θυμῶ τῆ Θεοῦ, τῶ κηρυκῶν ἀκροθῆ ἐν τῶ πηλυτῶ τῶ ὄνομα αὐτῶν· καὶ βασιλευσῶσι ἐν πυρὶ καὶ θείῳ ἐνώπιον τῶ ἀγγελοῦ ἀγγελοῦ καὶ ἐνώπιον τῶ δριμύτος.

11 Καὶ ὁ κεραικῶν τῶ βασιλευσῶν αὐτῶν ἀναβαίει εἰς αἰῶνας αἰώνων· καὶ ὅσοι ἔχουσι ἀνάπαυσιν ἡμέρας καὶ νυκτῶν οἱ ἀποκινήσῃ τὸ θηλείον τῶ καὶ ἐκείνῳ αὐτῶν, καὶ εἰ τις λαμβάσῃ τὸ χάρισμα τῶ ὀνόματι αὐτῶν.

12 Ὅτι ἕτοι ἕτοι τῶ ἀγγελοῦ ἐστίν· ὅτι οἱ κηρυκῶν τῶ ἐκ τῶ Θεοῦ, καὶ τῶ πηλυτῶ.

13 Καὶ ἤκουσα φωνῆ ἐκ τῶ ἕτοι, λιγῶσι

3 Καὶ ὁ δῶτερον ἄγγελος ἐξίχθη ἔφιάλλω αὐτῷ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένεθ' αἷμα ὡς γερῶν καὶ πῦσσι ψυχῶν ζωσάτων ἐν τῇ θαλάσσῃ.

4 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐξίχθη ἔφιάλλω αὐτῷ εἰς τὸν ποταμὸν καὶ εἰς τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων καὶ ἐγένεθ' αἷμα.

5 Καὶ ἤκουσα ἕνα ἄγγελον τῶν ὑδάτων λέγοντα· Δίκαιος, Κύριε, εἶ, ὁ ὢν, καὶ ὁ ἔως, ἔ ὁ ὅσιος, ὅτι ταῦτα ἔκρινας.

6 Ὅτι αἷμα ἀγίων καὶ σωφρονῶν ἐξέχθη, καὶ αἷμα αὐτοῖς ἰδωκας πῖναι· ἀξιοὶ γὰρ ἴσθαι.

7 Καὶ ἤκουσα ἄλλου ἐκ τῶν θυσιαστῶν λέγοντα· Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς ὁ πατοκράτωρ, ἀληθῆσαι καὶ δικαίαι αἱ κρίσεις σου.

8 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐξίχθη ἔφιάλλω αὐτῷ ἐπὶ τὸν ἥλιον καὶ ἰδοὺ αὐτὸν κωμώσασθαι τὸν ἀνθρώπου ἐν πυρὶ.

9 Καὶ ἐκαμωμάθησαν οἱ ἄνθρωποι καὶ αἷμα μίγα, ἔ ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ τοῦ ἔχοντος ἐξουσίαν ἐπὶ τοῖς πνεύμασι ταύταις καὶ ἔ μάλιστα οὐκ ἔδυναν αὐτὸν δοῦναι.

10 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐξίχθη ἔφιάλλω αὐτῷ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηρίου καὶ ἐγένεθ' ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἰσοπυμνῆ καὶ ἰμοσῶν τοῖς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τῶν ποταμῶν.

11 Καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν Θεὸν τοῦ ἔχοντος ἐκ τῶν ποταμῶν αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἔλκων αὐτῶν καὶ ἔ μάλιστα οὐκ ἔδυναν αὐτῶν.

12 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐξίχθη ἐφιάλλω αὐτῷ ἐπὶ τὸν ποταμὸν τῆς μίγαν τὴν εὐφρατῆν καὶ ἐκράνθη τὸ ὕδωρ αὐτῷ, ἵνα ἰστομαθῆ ἡ ἰδοὺς τοῦ βασιλείου τοῦ ἀποθανόντος ἡλίου.

13 Καὶ εἶδον ἐκ τῶν ἄγγελων τοῦ δευτέρου καὶ ἐκ τῶν ἄγγελων τοῦ θηρίου καὶ

ἐκ τῶν ἄγγελων τοῦ ψευδοπροφήτου κούμαθ' ἑστία ἀναστῆναι ὄμοια βατράχοις.

14 Εἰσὶ γὰρ κούμαθ' ἀδελφῶν παύθη σημαῖα ἃ ἐκπορεύονται ἐπὶ τὸν βασιλεῖς τοῦ γῆς καὶ τῆς οὐρανῶν ὅλης, σωματῶν αὐτῶν εἰς πόλεις τῆς ἡμίρας ἐκείνης τῆς μεγάλης τῆς οὐρανῶν παύθησιν.

15 Ἰδοὺ, ἔρχεται ὡς κλίπτης. Μακάριοι ἡ ψευδῶν, καὶ τῶν πνεύματων αὐτῶν, ἵνα μὴ γυμνῶν ἀπειπαῖν, καὶ βλίπτωσι τὸ ἀνημοσυνῶν αὐτῶν.

16 Καὶ σωθήσονται αὐτῶν εἰς τὸν τόπον τὸν καλεῖσθαι Ἐβραῖν Λεμαχιδδῶν.

17 Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐξέχθη ἔφιάλλω αὐτῷ εἰς τὸ αἶμα καὶ ἐξῆλθε φωνὴ μεγάλη ἀπὸ τοῦ καὶ τῶν ἔχοντων, ἀπὸ τοῦ θρόνου, λέγουσα· Γένηθαι.

18 Καὶ ἐγένεθ' ἡ φωνὴ καὶ βρονταὶ καὶ ἄραπαί καὶ σῆμος ἐγένεθ' ἡμίγας, οἱ οὐκ ἐγένεθ' ἄφ' ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἐγένεθ' ἐπὶ τὸν γῆς, τηλικῶν σῆμος ἔως μίγας.

19 Καὶ ἐγένεθ' ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη, καὶ αἱ πόλεις τῶν ἔχοντων ἐπισαν· ἔ Βαβυλῶν ἡ μεγάλη ἐμνήθη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἔδυναν αὐτῇ τὸ ποιῆσαι τοῦ οἴου τῶν θυμῶν τῶν ἔχοντων αὐτῶν.

20 Καὶ πᾶσαι ἱερεῖαι ἔφυγον, ἔ ὄρα ἔχοντες ἀρίθην.

21 Καὶ χελάζα μεγάλη ὡς ταλαπύμα κατὰ βασιλεῖς ἐκ τῶν ἔχοντων ἐπὶ τὸν ἀνθρώπου καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν Θεὸν ἐκ τῆς πνεύμας τῆς χελάζης· ὅτι μεγάλη ἐπὶ ἡ πνεύμα αὐτῆς σφόδρα.

Κιφ. ιζ'. 17.

Καὶ ἔλθιν εἰς ἐκ τῶν ἄγγελων τῶν ἔχοντων τοῖς ἔφιαλλας, ἔ ἐλάλησεν μετ' ἡμῶν, λέγων μοι· Διῦρο, εἰς τὸ

οσι τὸ κρῆμα τῆς πόρευτος τ' μεγάλης, τῆς κρηνηρῆς ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῶν πελλῶν.

2 Μὲθ' ἧς ἐπὸρροῦσαν οἱ βασιλεῖς τ' γῆς, καὶ μεθύουσαν ἐκ τ' οἴνου τῆς πορείας αὐτῆς οἱ κραικινῆτες τ' γῆ.

3 Καὶ ἀπήνεκί με εἰς ἔρημον ἐν κινδύ. μελί· καὶ εἶδον γυθαῖνα κρηνηρῆν ἐπὶ θηρίον κραικίνοσ, γέμεν ὀνοματίων βλασφημίας, ἔχον κεφαλὰς ἐπ' αὐτῆ καὶ κίρατα δέκα.

4 Καὶ ἡ γυνὴ ἡ ἀειδοβληρῆ πορφύρα καὶ κραικίνα, καὶ κερύσσομηνή χρυσοῦ καὶ λίθου πμίω καὶ μαργαρίταις, ἔχουσα χρυσοῦν ποτήριον ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, γέμεν βδύλυματίων καὶ ἀκηχίρητῆ πορείας αὐτῆς.

5 Καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ὄνομα κρηνηρῆς· Μυσήριον· Βαβυλῶν ἡ μεγάλη, ἡ μήτηρ τῶν πορείων καὶ τῶν βδύλυματίων τῆς γῆς.

6 Καὶ εἶδον τ' γυθαῖνα μεθύουσαν ἐκ τ' αἵματι τῶν ἀγίων, ἐκ τ' αἵματι τ' μαρτύρων Ἰησοῦ· καὶ ἰθαύμασα, ἰδὼν αὐτήν, θαύμα μέγα.

7 Καὶ εἶπε μοι ὁ ἀγγέλου· Διαπίεθαιμασας· ἐγὼ σοι ἔρω τὸ μυσήριον τῆς γυθαῖνης καὶ τ' θηρίου τῆς βασιλείου αὐτῆς, τ' ἔρητου ὡς ἐπ' αὐτῆ κεφαλὰς καὶ σὺ δέκα κίρατα.

8 Θηρίον ὁ εἶδες, ἴδω, καὶ σὺ ἐστὶ καὶ μίλλη ἀναβαίνει ἐκ τῆς ἀβύσσου, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει· καὶ θαυμασονται οἱ κραικινῆτες ἐπὶ τῆς γῆς, (ὡν ἂ γέγραπται τὰ ὀνόματα ἐπὶ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ κραικίνοσ ἡρώσμου) βλίπτες τὸ θηρίον ὅτι ἴδω, καὶ σὺ ἐστὶ, καὶ ἴρε ἐστὶ.

9 Ἰδὲ ὁ οὖς ὁ ἔχων σοφίαν. Αἱ ἐπ' αὐτῆ κεφαλὰι, ὅρα ἐστὶν ἐπ' αὐτῆ, ὅπου ἡ γυνὴ κρηνηρῆ ἐπ' αὐτῶν.

10 Καὶ βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆ ἐστὶν· οἱ πῖπτε

ἐπῶν, καὶ ὁ εἰς ἐστὶν, ὁ ἀλλ' ἔπω ἡλθε· καὶ ὅταν ἔλθῃ, ὀλίγον αὐτὸν δεῖ μένειν.

11 Καὶ τὸ θηρίον ὁ ἴδω, καὶ σὺ ἐστὶ, ἐ αὐτὸς ὀργῶδες ἐστὶ, καὶ ἐκ τῶν ἐπ' αὐτῆ ἐστὶ, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει.

12 Καὶ τὰ δέκα κίρατα ἃ εἶδες, δέκα βασιλεῖς ἐστὶν, οἵπτες βασιλείων ἔπω ἔλαβον, ἀλλ' ἔξουσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν ὄραν λαμβάνουσιν καὶ τ' θηρίου.

13 Οὗτοι μίαν γνώμην ἔχουσιν, καὶ τ' δυνάμειν καὶ τῶν ἔξουσίαν ἑαυτῶν τῶν θηρίων ἀσπιδώουσιν.

14 Οὗτοι καὶ τ' ὄρνιθες πολεμήουσιν, καὶ τὸ ὄρνιθον νικήσῃ αὐτῆς, ὅτι Κύριος κυρίων ἐστὶ καὶ βασιλεύς βασιλείων· καὶ οἱ μετ' αὐτῆ, κληθῆ καὶ ἐκλεθῆ καὶ πῖσοι.

15 Καὶ λίχη μοι, τὰ ὕδατα ἃ εἶδες, εἴ ἡ πόρευτος κρηνηρῆ, λαοὶ καὶ ὄχλοι ἐστὶ, καὶ ἔθνη καὶ γλώσσαι.

16 Καὶ τὰ δέκα κίρατα ἃ εἶδες ἐπὶ τὸ θηρίον, ἔτοιμισουσιν τ' πόρευτον, καὶ ἠρηνηρῆν ποιήουσιν αὐτῶν ἐ γυμνῶν, καὶ ὡς σάρκας αὐτῆς φάγνται, καὶ αὐτὴν κραικίνοσ ἐν πυρὶ.

17 Ὁ γὰρ Θεὸς ἰδὼκεν εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν ποιῆσαι τ' γνώμην αὐτῆ, καὶ ποιῆσαι μίαν γνώμην, καὶ δεῖναι τ' βασιλείαν αὐτῶν τῶν θηρίων ἄχρι πελοθῆ τὰ ῥήματα τ' Θεοῦ.

18 Καὶ ἡ γυνὴ ἴδω εἶδες, ἐστὶ ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ ἔχευσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασιλείων τῆς γῆς.

Κεφ. ιη'. 18.

Καὶ καὶ ταῦτα εἶδον ἀγγέλου κραικίνοσ βαίοντα ἐκ τοῦ ἕρηνῆ, ἔχοντα ἔξουσίαν μεγάλην καὶ ἡ γῆ ἐφωτίθη ἐκ τῆς δόξης αὐτῆ.

2 Καὶ ἔκραξεν ἐν ἰαυῖ, Φωνῆ μεγάλη, λίγων· ἔπεισε ἔπισε Βαβυλῶν ἡ μεγάλη.

μεγάλη, κὶ ἰσχυρὸ καὶ βικητήρειο δυνάμει, καὶ φυλακὴ πάντες πλούματ' ἀκαθάρτα, καὶ φυλακὴ πάντες ὄρεϊς ἀκαθάρτα καὶ μισησιμῶν.

3 Ὅτι ἐκ τῶν οἴων τῶν θυμῶν τῶν πορείας αὐτῆς πίπασκε πάντα τὰ ἴδιον. Ἐοί βασιλεῖς τῶν γῆς μετ' αὐτῆς ἰπὸν βίωσι, καὶ οἱ ἴμμοροι τῶν γῆς ἐκ τῶν διτάμειωσ τῶν σπῆρας αὐτῆς ἐπὶ πλάτῃσται.

4 Καὶ ἦκουσα ἀλλῶν φωνῶν ἐκ τῶν ἔσχατῶν λέγουσιν· Βῆξι ληθετε ἐξ αὐτῆς ὁ λαὸς μὲν. ἵνα μὴ συγκληται ἡσθῆσῃ ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῆς, Ἐἵνα μὴ λάβῃτε ἐκ τῶν πλῆγων αὐτῆς.

5 Ὅτι ἠκολούθησαν αὐτῆς αἱ ἀμαρτίαι αἱ ἄλλοι τῶν ἔσχατῶν, καὶ ἰμνησάσονται ὁ Θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς.

6 Ἀπόδοτε αὐτῇ ὡς καὶ αὐτὴ ἀπέδωκεν ὑμῖν, καὶ διώλωσθε αὐτῇ διώλωκεν καὶ τὰ ἔργα αὐτῆς· ἐν τῷ ποτηρίῳ ᾧ ἐκίρασε, κίρασε αὐτῇ διώλωκεν.

7 Ὅσα ἰδοῦσιν ἰσωτῶν ἐς ἰερὴν ἡσθῆσῃ, ἴσασθαι δὲ αὐτῇ βασιαισμοῦ καὶ πῆθ'· ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέγει· Κἀνήμην βασιαισσησῃ, καὶ χίρασε ἐκ ἐμῆ, καὶ πῆθ' ἔμὴ ἴδω.

8 Διὰ τῆτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἤξεσιν αἱ πλῆγαι αὐτῆς, ἴνα τῶν καὶ πῆθ' καὶ λιμῶν· καὶ ἐν πυρὶ κακαυθήσονται, ὅτι ἰσχυρὸς Κύριος ὁ Θεὸς ὁ κρείων αὐτῶν.

9 Καὶ κλαύσονται αὐτῶν καὶ κήψονται ἐπ' αὐτῇ οἱ βασιλεῖς τῶν γῆς, οἱ μετ' αὐτῆς πορεύσασθαι καὶ σπληνῶσασθαι, ὅταν βλέπωσι τὸ καπνὸν τῶν πυρώσων αὐτῆς.

10 Ἀπὸ μακρόθεν ἴσησθαι, ἀπὸ τῶν φόβων τῶν βασιαισμοῦ αὐτῆς, λίγθῃσθαι· Οὐαὶ, ἔμὴ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, Βαβυλῶν, ἡ πόλις ἡ ἰσχυρῆ, ὅτι ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἔλθῃ ἡ κρείσις σθ.

11 Καὶ οἱ ἴμμοροι τῶν γῆς κλαύσιν καὶ

πενθῶσιν ἐπ' αὐτῇ, ὅτι τὸ γέγον αὐτῶν ἔδεις ἀσπῆζῃ σὺλίπ.

12 Γόμοι χρεσῶν ἔσχατῶν καὶ λίθων ἡμῶν, καὶ μαργαρίται, ἔσχατῶν, ἔσχατῶν πορφύρας, ἔσχατῶν, καὶ κροκίτων, καὶ πάντων ἔξλων θύων, ἔσχατῶν σκευῶν ἰλιφῶντων, καὶ πάντων σκευῶν ἐκ ἔξλων ἡμῶν, ἔσχατῶν, ἔσχατῶν, ἔσχατῶν, ἔσχατῶν.

13 Καὶ κινάμων, καὶ θυμιάματα, καὶ κύρον, καὶ λίβανον, ἔσχατῶν, καὶ ἔλαιον, καὶ σμίδαι, καὶ σῖτον, καὶ κτήνη, καὶ ὄρθησθαι, καὶ ἴππων, καὶ ῥέδων, ἔσχατῶν, καὶ ψυχῶν ἀνθρώπων.

14 Καὶ ἡ ὄψωσθαι τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς (ἐκ ἀπῆλθεν δὲ σθ, καὶ πάντα τὰ λιπυρῶ καὶ τὰ λαμπρῶ ἀπῆλθεν δὲ σθ, καὶ σὺλίπ ἐμὴ δὲ ἰσθῆσθαι αὐτῆ).

15 Οἱ ἴμμοροι τῶν πῶν οἱ πλάτῃσται ἐκ αὐτῆς, δὲ μακρόθεν ἴσησθαι, ἀπὸ τῶν φόβων τοῦ βασιαισμοῦ αὐτῆς, κλαύσονται καὶ πῆθ'.

16 Καὶ λίγθῃσθαι· Οὐαὶ, ἔμὴ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ ἀσπῆσθαι βύσῃσθαι καὶ πορφύραν καὶ κροκίον, καὶ χρεσῶν ἡμῶν ἐν χρεσῶν καὶ λίθων πμῶν ἔσχατῶν μαργαρίταις· ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημῶσθαι ὁ τοσῶντων πῶντων.

17 Καὶ πῶν κυδερῆσθαι, ἔσχατῶν ἐπὶ τῶν πλοίων ὁ ἡμῶν, καὶ αὐτῶν, καὶ ὅσοι τῶν ἡσθῆσθαι ἔργα ἴσησθαι, δὲ μακρόθεν ἴσησθαι,

18 Καὶ ἔσχατῶν, ὄρωντες τὸ καπνὸν τῆς πυρώσων αὐτῆς, λίγθῃσθαι· Τίς ὄρθησθαι τῆ πόλι τῆ μεγάλης,

19 Καὶ ἔσχατῶν ἔμὴ ἐπὶ τῶν κειφῶν αὐτῶν, καὶ ἔσχατῶν κλαύσονται καὶ πῆθ' ἴσησθαι, λίγθῃσθαι· Οὐαὶ, ἔμὴ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἐν ἡ ἐπλάτῃσθαι πάντες οἱ ἔσχατῶν πλοίων ἐν τῇ ἡσθῆσθαι ἐκ τῶν πμῶν αὐτῆς, ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημῶσθαι.

20 Εὐφραίνῃσθαι ἐπ' αὐτῶν ἔσχατῶν, καὶ οἱ ἄγιοι δὲ πῶντων καὶ οἱ ἀσπῆσθαι, ὅτι ἔσχατῶν

ἔκραντο ὁ Θεὸς τὸ κρῖμα ὑμῶν ἐξ αὐτῆς.

21 Καὶ ἦρυν εἰς ἀγγελῶν ἰχυρὸς λίθος ὡς μύλον μέγαν, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν, λίθων· οὕτως ὁρμήματι βληθήσεται Βαβυλὼν ἡ μεγάλη πόλις, καὶ ἔμὴ ἰσθῆτι ἔπι.

22 Καὶ φωνὴ κρηαρῶδων καὶ μουσικῶν καὶ αὐλητῶν, καὶ σαλπαστῶν, καὶ μὴ ἀκυσθῆτι ἐν σοὶ ἔπι· καὶ πᾶς πυχίτης πάσης πύχης καὶ μὴ ἰσθῆτι ἐν σοὶ ἔπι· καὶ φωνὴ μύλων καὶ μὴ ἀκυσθῆτι ἐν σοὶ ἔπι.

23 Καὶ φῶς λύχνος καὶ μὴ φασὴ ἐν σοὶ ἔπι· καὶ φωνὴ ὑμφοῖς καὶ ὑμφοῖς καὶ μὴ ἀκυσθῆτι ἐν σοὶ ἔπι· ὅτι οἱ ἔμποροὶ οὐκ ἔσονται οἱ μεχιστῶν τῆς γῆς, ὅτι ἐν τῇ φασμακείᾳ οὐκ ἐπλάτηθησαν πάντες τὰ ἔθνη.

24 Καὶ ἐν αὐτῇ αἷμα προσφῆται καὶ ἀγίων ἰσθῆτι, καὶ πάντων τῶν ἰσφασμῶν ἐπὶ τῆς γῆς.

Κεφ. 19. 19.

Καὶ μὲν ταῦτα ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλῶν μεγάλων ἐν τῷ ἔραυ, λίθων· Ἀλληλεία ἡ σπηραία, καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ πῆ, καὶ ἡ δυνάμεις Κυρία τῷ Θεῷ ἡμῶν.

2 Ὑπὸ ἀληθινῶν καὶ δικαστῶν ἀκροῦσας αὐτῶν ὅτι ἔκραντο τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, ἣς ἐφθρε τὴν γλῶσσαν ἐν τῇ πορείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐξεδίκαστο τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτῶν ἐν τῇ χερσὶ αὐτῆς.

3 Καὶ δούπερον εἶρηκαν· Ἀλληλεία. Καὶ ὁ κραπὸς αὐτῆς ἀναβαίει εἰς τὸν αἰῶνα τῶν αἰῶνων.

4 Καὶ ἔπισσοι οἱ προσδύπεροι οἱ εἰρησὶ καὶ πύσαρες, καὶ τὰ πύσαρες ζῶα, καὶ προσκύνησαν τῷ Θεῷ τῷ κρηαρῶν ἐπὶ τῶν ἰσθῆτων, λίθων· Αἰμὴν· Ἀλληλεία.

5 Καὶ φωνὴ ἐκ τῶν ἰσθῆτων ἐξῆλθε, λίγυσα· Αἰεῖτε τῷ Θεῷ ἡμῶν πάντες οἱ δούλοι αὐτῶν, καὶ οἱ φοβῶμενοι αὐτὸν καὶ οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι.

6 Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλῶν,

καὶ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰχυρῶν, λίθων· Ἀλληλεία· ὅτι ἔβασιλεύσει Κυρία ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ.

7 Χαίρωμεν καὶ ἀγαλλιώμεθα, καὶ δύνωμεν τὴν δόξαν αὐτῶν· ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τῶν ἰσθῆτων, καὶ ἡ γυνὴ αὐτῶν ἠτοίμασεν ἰαυτῶν.

8 Καὶ ἐδύθη αὐτῇ ἵσα περιβάλλεται βύσσινον καθαρὸν καὶ λαμπρὸν· τὸ γὰρ βύσσινον, τὰ δικασμῶν ἐστὶ τῶν ἀγίων.

9 Καὶ λέγει μοι· Γράψον· Μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τῶν γάμων τῶν ἰσθῆτων κεκλημένοι. Καὶ λέγει μοι· Οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ εἰσι τῶν ἰσθῆτων.

10 Καὶ ἔπισσοι ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν αὐτῶν προσκύνησάν αὐτῶν· καὶ λέγει μοι· Ὅρα μὴ σκιδναλὸς σε εἰμι καὶ τὸ ἀδελφῶν σε τῶν ἰσθῆτων τῶν μαρτυρίων τῶν ἰσθῆτων. τῷ Θεῷ προσκύνησον· ἡ γὰρ μαρτυρία τῶν ἰσθῆτων ἐστὶ τὸ πνεῦμα τῶν προσφῆταις.

11 Καὶ εἶδον τὴν ἔρανον ἀνεγμῶν, καὶ ἰδὼν ἔπαυσα λακῆς, καὶ ὁ κρηαρῶν ἐπὶ αὐτὸν κρηαρῶν πύσος καὶ ἀληθινός, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρηαρῶν καὶ πολιμῆτι.

12 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ὡς φλόξ πυρός, καὶ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν ἀγαλλιώμεθα πολλά· ἔχων ὄνομα γρηαρῶν μόνον ὃ ἔδειξεν εἰ μὴ αὐτῶν.

13 Καὶ περιβεβλημένον ἰμάτιον βύσσινον· καὶ κρηαρῶν τὸ ὄνομα αὐτῶν· ὁ λόγος τῶν ἰσθῆτων.

14 Καὶ τὰ σπλάγχματα τὰ ἐν τῷ ἔραυ ἠγκλύθει αὐτῶν ἐφ' ἵσσοις λακῆς, ἐν δεινῶν βύσσινον λακῆς καὶ καθαρόν.

15 Καὶ ἐκ τῶν σπλάγχμων αὐτῶν ἐκπερβύσεται ῥομφαία ὀξεία, ἵσα ἐν αὐτῇ πύσος τὰ ἔθνη· καὶ αὐτὸς ποιμαίνει αὐτῶν ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ αὐτὸς πύσος τὴν λείων τῶν οἰκῶν τῶν θυμῶν καὶ τῶν ὀργῶν τῶν ἰσθῆτων τῶν παντοκράτωρ.

16 Καὶ ἔρχεται ἐπὶ τὸ ἱμάσιον καὶ ἐπὶ τὸ μηρὸν αὐτῆς τὸ ὄνομα γραμμῶν· Βασιλῆως βασιλείων καὶ Κύριου κυρίων.

17 Καὶ εἶδον ἕνα ἄγγελος ἰστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ· καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ, λέγων πᾶσι τοῖς ὀφειλοῖς τοῖς πετωμένοις ἐν μισθῶν ἡμέραι· Διῦπε καὶ σιωπάσατε εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ μεγάλου Θιῦ,

18 ἵνα φάγητε σάρκας βασιλείων, καὶ σάρκας χιλιάρχων, καὶ σάρκας ἰαγυρῶν, καὶ σάρκας ἰστωπῶν καὶ τῶν κρηνηδῶν ἐκ αὐτῶν, καὶ σάρκας πνιπῶν ἐλαθῆρων καὶ δέλων, ἐ μικρῶν καὶ μεγάλων.

19 Καὶ εἶδον τὸ θηρίον, καὶ τὸς βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ πᾶς στρατώματι αὐτῶν σιωπηρῶς ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν κρηνηδῶν ἐπὶ τῷ ἵππῳ καὶ μετὰ τῶν στρατωμάτων αὐτῶν.

20 Καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον, καὶ μετὰ τὸν ἄνθρωπον τοῦ ψευδοπροφήτου ὁ ποιήσας τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτῶν, ἐν οἷς ἐπλάσθη τὸς λαοὺς ὁ ἄρχων τοῦ θηρίου, καὶ τὸς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτῶν· ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὸ λίμνην τῆς πυρὸς τοῦ κρηνηδῶν ἐν τῷ θείῳ.

21 Καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκράτησαν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ κρηνηδῶν ἐπὶ τῷ ἵππῳ, τῇ ἐκπαρομοίᾳ ἐν τῷ σῶματι αὐτῶν· καὶ πᾶν τὸ ὄρεα ἐχρημάθησαν ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν.

Κεφ. κ'. 20.

Καὶ εἶδον ἄγγελοι κρηνοῦντες ἐκ τῶν ἑραῶν, ἔχοντες τὸ κλῆμα τῶν ἑβύσων, ἐ ἄλυσιν μεγάλῃν ἐπὶ τῷ χεῖρα αὐτῶν.

2 Καὶ ἐκράτησε τὸ δράκοντα, τὸ ὄφιν τὸν ἄρχοντα, ὅς ἐστι ἀβδολοῦ καὶ σατανῆς· καὶ ἔδρασε αὐτῶν χίλια ἔτη.

3 Καὶ ἴσαλει αὐτὸν εἰς τὸ ἄβυσσον, ἐ ἔκλεισεν αὐτὸν, καὶ ἔσφραξεν ἰπῶν αὐτῶν, ἵνα μὴ πλημῆνη πᾶσι ἡμέραις, ἔχει πελοδῆ πᾶς χίλια ἔτη· καὶ μετὰ

ταῦτα δεῖ αὐτὸν λυθῆναι μικρὸν χρόνον.

4 Καὶ εἶδον θρόνους, καὶ ἐκάθισαν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ κρείμα ἰδὲν αὐτοῖς· καὶ ἔβλεψεν ψυχὰς τῶν πεπελεκισμένων ἀπὸ τῶν μαρτυρέων ἰησῶν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ Θιῦ, καὶ οἵπτες ἐ προσκυνοῦντες τῷ θηρίῳ, ἔτι τῇ εἰκόνι αὐτῶν· καὶ ἔσκηλασεν τὸ χεῖρα ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ χεῖρα αὐτῶν· καὶ ἔζησαν, ἐ ἰβασίλωσαν μετὰ τῶν Χριστῶν πᾶς χίλια ἔτη.

5 Οἱ ἄλλοι λοιποὶ τῶν νεκρῶν ἔσκη αἰτίησαν ἕως πλοδῆ πᾶς χίλια ἔτη. Αὐτῆ ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη.

6 Μακρότερον καὶ ἄχρον ὁ ἔχων μέρον ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ· ἐπὶ τῷ τῶν ὀφειλοῦν ὁ δούτερον ἔσκη ἔχον ἔξουσιον, ἀλλ' ἔστανται ἡμέρας τοῦ Θιῦ καὶ τῶν Χριστῶν, καὶ βασιλεύσουσι μετ' αὐτῶν χίλια ἔτη.

7 Καὶ ὅταν πελοδῆ πᾶς χίλια ἔτη, λυθῆσεται ὁ σατανῆς ἐκ τῆ φυλακῆς αὐτῶν.

8 Καὶ ἐξέλσει τὸ πλῆθος πᾶσι ἡμέραις πᾶσι τῶν πείσαντων τῇ γῆς, τὸν γὰρ καὶ τὸν Μαργάριτον, σιωπαζοῦν αὐτῶν εἰς πόλεμον, ὡς ὁ δριμύτης ὡς ἡ ἀμέμερον τῆ θαλάσσης.

9 Καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ πλάτων τῆ γῆς, καὶ ἐκύκλωσαν τὸν παρεμβολῶν τῶν ἀγίων, ἐ τὸν πόλιν τὴν ἡραπημῶν καὶ κρηνηδῶν πῦρ ἀπὸ τοῦ Θιῦ ἐκ τῶν ἑραῶν, καὶ κρηνηδῶν αὐτῶν.

10 Καὶ ὁ ἀβδολοῦ ὁ πλοῦτος αὐτῶν ἐβλήθη εἰς τὸν λίμνην τοῦ πυρὸς καὶ θείων, ὅπως τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης· καὶ βασιλευσῶσιν ἡμέρας ἐν τοῦτον εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

11 Καὶ εἶδον θρόνον λευκὸν μίγαν, ἐ τὸν κρηνηδῶν ἐπ' αὐτῶν, ἔ δὸς πλοῦτος ἄπῃ ἐφυλῆ ἡ γῆ καὶ ὁ ἕρανος· ἐ τὸ πλοῦτος ἔχον ἀρίστη αὐτοῖς.

12 Καὶ εἶδον τὸς νεκροὺς, μικροὺς καὶ μεγά-

μεγάλους, ἐστῶτας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ βιβλία ἠνείχθησαν· καὶ βιβλίον ἄλλο ἠνείχθη, ὃ ἐστὶ τῆς ζωῆς· καὶ κλείθησαν εἰς νεκροὺς ἐκ τῆς γέγραμμῶν ἐν τοῖς βιβλίοις, καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν.

13 Καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασσα τὸς ἐν αὐτῇ νεκροὺς, καὶ ὁ θάνατος· ἐ δὲ ἄδης ἔδωκεν τὸς ἐν αὐτοῖς νεκροὺς· καὶ κλείθησαν εἰς τὸν πύρον· καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν.

14 Καὶ ὁ θάνατος· καὶ ὁ ἄδης ἐβλήθησαν εἰς τὸ λίμνην τοῦ πυρός. οὗτος ἐστὶν ὁ δεύτερος θάνατος·

15 Καὶ εἶπε ὁ ἄγγελος ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γεγραμμένος, ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός.

Κεφ. κα'. 21.

Καὶ εἶδον ἄραυον καινὸν ἐ γλῶσση καὶ νέφω· ὃ γὰρ παρῶν ἄραυος καὶ ἡ παρῶνη γῆ παρελήθη· ἐ ἡ θάλασσα οὐκ ἔστι ἐπι.

2 Καὶ ἰδὼν ἰωάννης εἶδεν τὸ πόλιον τὸ ἄγιον, ἱερουσαλὴμ καινὴν, καὶ ἔβαίνουσιν ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ ἄραυου, ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἄνδρι αὐτῆς.

3 Καὶ ἔκαστα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ ἄραυου, λεγούσης· Ἰδοὺ ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσεται μετὰ αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαοὶ αὐτῶ ἴσονται, καὶ αὐτοὶ ὁ Θεὸς ἔσται μετὰ αὐτῶν, ὁ Θεὸς αὐτῶν.

4 Καὶ ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πάντας τοὺς κρυούς ἐκ τῆς ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἐπι· ἔτι πῖθος, ἔτι κρᾶσις, ἔτι πόσις οὐκ ἔσται ἐπι, ὅτι παρῶντα ἀπῆλθον.

5 Καὶ εἶπεν ὁ κροτήριον ἐπὶ τοῦ θρόνου· Ἰδοὺ, καὶ ἔλα πάντας τοὺς ποταμούς· καὶ λέγει μοι· Γεγραμμένον ὅτι ἔτι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ καὶ πιστοὶ ἔσονται.

6 Καὶ εἶπεν μοι· Γέγραμμένον ἰδὼν εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος.

ἰδὼν τὸ διψῶντι δώσειν ἐκ τοῦ πηγῆς τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς δωρεάν.

7 Ὁ νεκρὸν κληρονομήσει πάντα, καὶ ἴσονται αὐτῶν Θεοῦ, καὶ αὐτοὶ ἔσται μοι ὁ υἱός.

8 Δέδοται δὲ καὶ ἀπίστοις καὶ ἰβδουληγμοῖς καὶ φονεῦσι καὶ πόρνοις καὶ φαρμακείοις καὶ εἰδωλολάτραις, καὶ πᾶσι τοῖς ψυχοκτότοις, τὸ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ κρομῶν πυρὸς καὶ θείας, ὃ ἐστὶν δεύτερος θάνατος.

9 Καὶ ἦλθεν πρὸς με εἰς τὸ ἔπι ἀγγέλου τῶν ἰσταντῶν ἐπὶ τῆς φιάλας ἐπὶ γεμύσας τῶν ἰσταντῶν τῶν ἰσταντῶν καὶ ἰλάλησεν μετὰ ἐμοῦ, λέγων· Δεῦρο, δείξω σοι τὴν νύμφην τῆς ἀγαθῆς τῶν γεμύσας.

10 Καὶ ἀπῆλθεν με ἐν πνεύματι ἐπὶ τὸν ὄρος· καὶ ἰδὼν ἐμοὶ τὸ πόλιον τὸ μέγα καὶ ὑψηλόν, καὶ ἰδὼν ἐμοὶ τὸ πόλιον τὸ μέγα καὶ ὑψηλόν, ἰσταντῶν ἰσταντῶν, κατεβαίνουσιν ἐκ τοῦ ἄραυου ἐκ τοῦ Θεοῦ.

11 Ἐχουσιν τὸ δέξασθαι τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ φῶς αὐτῆς ὁμοῖον λίθῳ κρυσταλλίζοντι, ὡς λίθῳ ἰάσσοδι κρυσταλλίζοντι.

12 Ἐχουσιν τε τῆχος μέγα καὶ ὑψηλόν, ἔχουσιν πυλῶνας δώδεκα, καὶ ἐπὶ τοῖς πυλῶσι ἀγγέλοις δώδεκα, καὶ ὁνομασία ἐπιγεγραμμένα, ἃ ἐστὶ τῶν δώδεκα φυλῶν τῶν ἰσταντῶν.

13 Ἀπὸ ἀνατολῆς, πυλῶνις τρεῖς· ἐκ βορρᾶ, πυλῶνις τρεῖς· ἐκ νότου, πυλῶνις τρεῖς· ἐκ δυσμῶν, πυλῶνις τρεῖς.

14 Καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως ἔχον θμεκίους δώδεκα, καὶ ἐν αὐτοῖς ὀνομασία τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ ἀραυοῦ.

15 Καὶ ὁ λαλῶν μετὰ ἐμοῦ, εἶπε μοι· λαλῶν γευσθῆναι, ἵνα μετρηθῆς τὸ πόλιον καὶ τὸς πυλῶνας αὐτῆς, καὶ τὸ τεῖχος αὐτῆς.

16 Καὶ ἡ πόλις τετραγώνου καὶ ἔσται καὶ

10 Καὶ λέγει μοι. Μὴ σφραγίσῃς τὰς λόγους τῆς προφητείας τῆς βιβλίου τούτου ὅτι ὁ καιρὸς ἐγγύς ἐστι.

11 Ὁ ἀδικῶν, ἀδικησάτω ἔτι· καὶ ὁ ῥυπαρῶν, ῥυπαροσάτω ἔτι· καὶ ὁ δίκαιος, δικαιογήτω ἔτι· καὶ ὁ ἅγιος, ἁγιασθήτω ἔτι.

12 Καὶ ἰδὼν ἔρχομαι ταχὺ· καὶ ὁ μισθὸς μετ' ἐμοῦ, ἀποδοῦναι ἕκαστῷ ὡς τὸ ἔργον αὐτοῦ ἔσται.

13 Ἐγὼ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος.

14 Μακάριοι οἱ ποιοῦντες τὰς ἐντολάς αὐτῶν, ἵνα ἔσται ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ τοῖς πυλῶσιν εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν.

15 Ἐξω δὲ οἱ κύνες καὶ οἱ φαρμακοὶ καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φοιτῆς καὶ οἱ εἰδωλόλατροι, καὶ πᾶς ὁ φιλῶν καὶ ποιῶν ψεῦδος.

16 Ἐγὼ Ἰησοῦς ἐπέμψα τὸ ἄγγελόν μου μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις. ἐγὼ εἰμι ἡ ρίζα καὶ τὸ γένος

τῆς Δαβὶδ, ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς καὶ ὁ ῥοσπύρινος.

17 Καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν· Ἐλθέ. καὶ ὁ ἀκούων εἰπάτω· Ἐλθέ. καὶ ὁ διψῶν ἐλθέτω, καὶ ὁ θέλων λαμβασάτω τὸ ὕδωρ ζωῆς δωρεάν.

18 Συμμερετρῶμαι γὰρ παρὰ ἀκούου τὰς λόγους τῆς προφητείας τῆς βιβλίου τούτου, ἵάν τις ἐπιθήσῃ πρὸς ταῦτα, ἐπιθήσῃ ὁ Θεὸς ἐπ' αὐτὸν ἕως πληγῶν ἕως γεγραμμένας ἐν βιβλίῳ τούτῳ.

19 Καὶ ἵάν τις ἀφαιρῇ ἀπὸ τῶν λόγων βίβλου τῆς προφητείας ταύτης, ἀφαιρήσῃ ὁ Θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, καὶ τῆς γεγραμμένων ἐν βιβλίῳ τούτῳ.

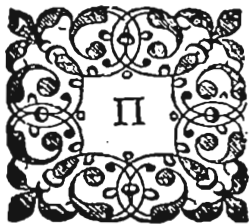
20 Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα· Ναὶ ἔρχομαι ταχὺ· Ἀμήν· Ναὶ ἔρχετο Κύριος Ἰησοῦς.

21 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Μόνω Θεῷ δόξα.

ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

ΙΣΤΕΥΏ εἰς Θεὸν Πατέρα πάντοκράτορα, ποιητὴν ἕρανῶ καὶ γῆς· καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸ υἱὸν αὐτοῦ τὸ μονογενῆ, Κύριον ἡμῶν, συλληφθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου, γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου· παθόντα ὑπὸ Ποντίᾳ Πιλάτῃ, σωρωθέντα, θανάτωντα, καὶ ταφέντα· κατελθόντα εἰς ἄδου· τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· ἀνελθόντα εἰς ἕρανῶς, καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρὸς πάντοκράτορος· ὃθεν μέλλει ἔρχεσθαι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

Πισθῶ εἰς πνεῦμα ἅγιον· πισθῶ πρὸς ἀγίαν ἐκκλησίαν καθολικὴν, ἀγίων κεινωνίαν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, σαρκεῶς ἀνάστασις, ζωὴ αἰώνιον. Ἀμήν.

Ἡ Ἐν τῇ Κατὰ τὴν Νικαίαν Σύνοδον Ἐκτεθεῖσα Πίστις.

ΠΙΣΤΕΥΟΜΕΝ εἰς ἓνα Θεὸν, Πατέρα πάντοκράτορα, ποιητὴν ἕρανῶ καὶ γῆς, ὁρατῶν τῶν πάντων καὶ ἀορατῶν· καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸ υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸ μονογενῆ, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινῆ. γεννηθέντα, καὶ ποιηθέντα, ὁμοῦσον τῷ Πατρὶ· δι' ὃ τὰ πάντα ἐγένετο πρὸν δι' ἡμᾶς σὺν ἀνθρώποις καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τοῦ ἕρανῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντα· σωρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίᾳ Πιλάτῃ, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα· καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ καὶ τὰς γραφάς, καὶ ἀνελθόντα εἰς οὐρανὸν ἕρανῶς

ἐρχόμενος, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν Ἐ Πατρὸς, ἔτι πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κεῖναι ζῶντας ἔτι νεκρῶς. ἔτι βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ λαλήσαν διὰ τῆς προφητῶν εἰς μίαν ἀγίαν καθολικὴν ἢ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. ὁρῶσθε ἀνάστασιν νεκρῶν, ἢ ζωὴν ἔτι μέλλοντων αἰῶνων.

ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ.

ΟΣΤΙΣ βέλεται σωθῆναι, πρὸ πάντων πραγμάτων πλὴν καθολικῆς πίστεως εἰ μὴ εἰς ἕκαστον σώαν καὶ ἀμώμητον τηρήσῃ, ἀνδρῶν διαγμῶς εἰς τὸ αἰῶνα ἀπολείπει. Πίσις δὲ ἡ καθολικὴ αὕτη ἐστίν, ἵνα ἕνα Θεὸν ἐν τετραδί, ἢ τετραδά ἐν μονάδι σεβώμεθα, μήτε συγχέοντες πᾶς ὑποστάσεις, μήτε τὴν ἑσῆαν μερίζοντες. ἄλλη γὰρ ἐστίν ἡ ὑπόστασις τῆς Πατρὸς, ἄλλη ἔτι ἡ Τῆς, ἄλλη τῆς ἀγίας Πνεύματος. Ἀλλὰ Πατὴρ καὶ Τῆς καὶ ἀγία Πνεύματι μία ἐστὶν ἡ Θεότης, ἴση ἡ δόξα, ὁμοειδὴς ἡ μεγαλότης. οἷον ὁ Πατήρ, τοιοῦτος ὁ Τῆς, τοιοῦτος καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα. ἀκλήσιος ὁ Πατήρ, ἀκλήσιος ὁ Τῆς, ἀκλήσιον ἔστι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. ἀκατάληπτος ὁ Πατήρ, ἀκατάληπτος ὁ Τῆς, ἀκατάληπτον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. αἰώνιος ὁ Πατήρ, αἰώνιος ὁ Τῆς, αἰώνιον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Πλὴν ἔτι τρεῖς αἰώνιοι, ἀλλ' εἰς αἰώνιον. ὡς περὶ ἔτι τρεῖς ἀκατάληπτοι, ἔτι τρεῖς ἀκλήσιοι. ἀλλ' εἰς ἀκλήσιον, καὶ εἰς ἀκατάληπτον. Ὁμοίως, παντοδύναμος ὁ Πατήρ, παντοδύναμος καὶ ὁ Τῆς, παντοδύναμον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. πᾶσι ἔτι τρεῖς παντοδύναμοι, ἀλλ' εἰς παντοδύναμον. Οὕτω Θεὸς ὁ Πατήρ, Θεὸς ὁ Τῆς, Θεὸς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. πᾶσι ἔτι τρεῖς Θεοὶ, ἀλλ' εἰς Θεός. Ὁμοίως Κύριος ὁ Πατήρ, Κύριος ὁ Τῆς, Κύριος ἔστι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. πᾶσι ἔτι τρεῖς Κύριοι, ἀλλ' εἰς ἕνα Κύριον. ὅπως ἰδίαν μίαν ἕκαστον ὑπόστασιν Θεὸν καὶ Κύριον ὁμολογεῖν τῆς Χριστιανικῆς ἀληθείας βιαζόμεθα, ἔτι τρεῖς Θεοὺς ἢ τρεῖς Κυρίους λέγαν, τῆς καθολικῆς διδασκαλίας

δισεθεία κωλυόμεθα. Ο' Πατήρ ἀπ' ἑδενός ἐστὶ ποιητός, ἔτε
 μὴ κλισός, ἔτ' ἡ γνηιός· ὁ Υἱός δὲ Πατρὸς μόνος ἐστίν, ἔτ' ποιη-
 τός, ἔτ' κλισός, ἀλλὰ γνηιός· τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον δὲ Πατρὸς, ἔτ'
 ἔτ' Υἱός, ἔτ' ποιητὸν, ἔτ' κλισόν, ἔτ' ἡ γνηιόν, ἀλλ' ἐκπορεύτῳν. Εἰς οὐ
 Πατήρ, ἔτ' τρεῖς πατέρες. εἰς Υἱός, ἔτ' τρεῖς υἱοί· ἐν Πνεῦμα ἄγιον,
 ἔτ' τρία Πνεύματα ἄγια. Καὶν πῶν τετραδί ἔδεν πρῶτον ἢ ὕπε-
 ρον, ἔδεν μείζον ἢ ἔλαττον, ἀλλὰ σώμα αἰ τρεῖς ὑποστάσεις· ἡ σωαί-
 διαί εἰσιν ἑαυτῆς ἡ ἰσῳ. ὡσε κτ' πάντῳ (καθὼς εἶρηται) καὶ πῶ
 μονάδα ἐν τετραδί σέβεσται δεῖ, ἡ τ' τετραδά ἐν μονάδι. ὁ γὰρ
 βυλόμεν σωθλιῶν, ἔτω φεῖ τετραδ φρονεῖτω:

Πῶν ἀναγκασθόνεσι, πρὸς αἰώνιον σωτηρίαν, ὅπως ἡ ἐν-
 σάρκωσιν ἔτ' Κυρίαι ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπ' ὀρθῶς πρὸς ἡμῶν· ἐστὶ
 πῶν ὀρθῶν, ἵνα πρὸς ἡμῶν, καὶ ὁμολογῶμεν ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν
 Ἰησοῦς Χριστός ὁ Υἱός ἔτ' Θεός, Θεός καὶ ἄνθρωπος ἐστίν, Θεός ἐκ τῆ
 ἑσίας ἔτ' Πατρὸς πρὸ αἰώνων γνηιός, ἔτ' ἄνθρωπος ἐκ τῆ ἑσίας
 τῆ μητρὸς ἐν τῷ αἰῶνι τεχθῆς. Τέλει Θεός, ἡ τέλει ἄνθρω-
 πος, ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ ἄνθρωπίνης σαρκὸς ὑφιστάμενος,
 ἰσῳ τῷ Πατρὶ καὶ πῶ θεότης, ἐλάττων ἔτ' Πατρὸς καὶ πῶ ἄν-
 θρωπότης. ὅς εἰ ἡ Θεός ἔτ' ἄνθρωπος ἐστίν, ἔτ' δύο ὅμως, ἀλλ' εἰς
 ἐστὶ Χριστός. εἰς δὲ, ἔτ' τρεῖς τῆ θεότης εἰς σάρκα, ἀλλὰ πρὸς ἡ-
 ψ. τῆ ἄνθρωπότης εἰς Θεόν. εἰς πάντως, ἔτ' συγχύσθ τῆ ἑσίας,
 ἀλλ' ἐνόησι τῆ ὑποστάσεως. καὶ πῶ ἡ ψυχὴ λογικὴ, ἡ ἡ σὰρξ, εἰς
 ἐστὶ ἄνθρωπος· ἔτω ἡ ὁ ἄνθρωπος, εἰς ἐστὶ Χριστός. Ὅς ἐπα-
 θε ἡ πῶ σωτηρίαν ἡμῶν, κατήλθεν εἰς ἄδαν, ἀνέστη τῆ τρίτη
 ἡμέρα, ἐκ τῆ νεκρῶν. ἀνῆλθεν εἰς ἑρῶν, καθῆται ἐκ δεξιῶν ἔτ'
 Πατρὸς ἡ Θεός παντοκράτορ, ὅθεν ἡ ἐκ κελῶν ζῶντας καὶ νε-
 κρῶν· ἔτ' τῆ παρῶσιν πάντες οἱ ἄνθρωποι ἀναστήσονται μὴ τῆ σω-
 μάτων αὐτῶν, καὶ δὲ ἡσῳ ἐξ ἰδίῳν ἔργων τῆ δὲ ἡσῳ, ἡ οἱ
 μὴ τὰ ἀγαθὰ πρὸς ἡμῶν πορεύσονται εἰς ζωὴν αἰώνιον· οἱ δὲ τὰ
 φαῦλα, εἰς τὸ πῶ τὸ αἰώνιον. Αὕτη ἐστὶ ἡ καθολικὴ πίστις, ἡ ἐὰν
 μὴ πρὸς πρὸς πρὸς ἡμῶν, σωθλιῶν ἔτ' δωήσεται).

Η ΕΚΤΕΘΕΙΣΑ ΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΝ ΚΑΛΧΗΔΟΝΙ ΣΥΝΟΔΟΥ ΠΙΣΤΙΣ.

ΕΠΟΜΕΝΟΙ τίνω τοῖς ἀγίοις πατράσιν, ἕνα καὶ τὸ αὐτὸν ὁμολογῶμεν ἕν ἢ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ συμφώνως ἅπαντες ἐκδιδάσκομεν· τέλειον τὸ αὐτὸν ἐν θεότητι, καὶ τέλειον τὸ αὐτὸν ἐν ἀνθρωπότητι Θεόν· ἀληθῶς, ἢ ἀνθρωπὸν ἀληθῶς, τὸ αὐτὸν ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ σώματι· ὁμοῖον τῷ Πατρὶ καὶ τῷ θεότητι, καὶ ὁμοῖον ἡμῖν καὶ τὸ ἀνθρωπότητι· καὶ πάντα ὁμοῖον ἡμῖν, χωρὶς ἁμαρτίας, πρὸ αἰώνων μὲν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα καὶ τὸ θεότητι, ἐξ ἁγίων ἢ τῶν ἡμερῶν τὸ αὐτὸν δι' ἡμᾶς καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ μακαρίας τῆς παρθένου καὶ θεοτόκου καὶ τὸ ἀνθρωπότητι· ἕνα καὶ τὸ αὐτὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἕν Κύριον μονογενῆ ἐν δύο φύσεσιν, ἀσωχῦτως, ἀτρέπτως, ἀδιαιρέτως, ἀχωρίως γνωριζόμενον, ἕδαμῶς τῶν φύσεων διαφορῶς ἀνηρημένης διὰ τὴν ἕνωσιν, σωζομένης ἢ μάλλον τῆς ιδιότητος ἑκατέρας φύσεως, καὶ εἰς ἓν πρῶσωπον καὶ μίαν ὑπόστασιν σωτηρεχέσης, ἕχ ὡς εἰς δύο πρῶσωπα μεριζόμενον, ἢ διαιρέμενον, ἀλλ' ἕνα καὶ τὸ αὐτὸν ἕν μονογενῆ Θεὸν λόγον καὶ Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, καθάπερ ἄνωθεν οἱ θεοφῆται πρὸς αὐτὸν καὶ ἡμᾶς αὐτὸς ὁ Χριστὸς ἐξεπαίδευσεν, καὶ τὸ τῶν πατέρων ἡμῶν πρῶτον ἐδῶκε σύμβολον.

ROBERTI STEPHANI

NOTÆ,

In Novum Testamentum:

*Quas subsequens series indicat : Quæ verò hisce notis
[] includuntur, voces ultra contextum
additas demonstrant.*

A

ΕΚ ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ.

CAP. I. Ψ. II. ἰωσίας ἃ ἐβλόησεν [τ' ἰαχέμ· ἰαχέμ ἃ ἐβλόησεν] τ' ἰαχ-

22. ἀφ' [Ἡσυχίῃ] τῆ ὡσφῆ-

23. καὶ κελίσης τὸ ὄνομα

Cap. 2. 6. Βηθλαὴμ τῆς Ἰουδαίας, μὴ ἐλαχίστη

11. ὄρον τὸ παιδίον μὲν

13. τῆ δὲ ἀπακλίεναι αὐτό.

16. κέτω, κτ' τὸν

17. τὸ ῥηθῆν ὑπὸ Κυρίου ἀφ' ἱερουμίου λίγρη

Cap. 3. 8. κερπύς ἀξίως

9. ὁ Θεὸς [καὶ] ἐκ τ' ἀλ-

11. μὴ [οὐ] βαπτίζω

Cap. 4. 10. ὑπάγε σελαινά.

Cap. 5. 11. 12. ἔσκε δικαιοσύνης· χεῖρατι καὶ

18. ἀμὲν [ἀμὲν] λέγω ὑμῖν,

25. εἰς φυλακὴν βληθῆς.

29. σὺ εἰς γέενναν ἀπίλθῃ.

33. πῶλον ἠκούσατε

36. λούκῳ ποιῆσατε μέλαιναν.

41. μετ' αὐτῆ [ἐπὶ ἄλλω] δύο.

44. τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς

46. μισθὸν ἔχετε

47. τὴς φίλης ὑμῶν μέγιστος,

ibid. καὶ οἱ ἰθνηοὶ τὸ αὐτὸ ποιῶσιν;

Cap. 6. 1. δικαιοσύνην ὑμῶν

8. ὡς ἂν ὑμᾶς ἀνοίξαι τὸ στόμα.

13. τῆ ποιητῆ. ἀμὲν. ἰάν

18. 19. ἀποδώσῃ σοι. μὴ ἡσυχάζετε

Cap. 7. 1. 2. ἤπ. [μὴ καταδικάζετε, ἔσ' μὴ καταδικαῖσθε ἠπ.] εὐ ᾧ γδ κρεί-
6. μὴ δώτε τὰ ἄγια

13. 14. οἱ ἐρχόμενοι δι' αὐτῆς. ἡ στήν ἢ πύλη

18. 19. ἐδὲ [παύλι] δίδρονον περὶ ἡμετέρας καλῶς ποιεῖν. πάν [ἔν] δίδρονον

23. ἀπ' ἡμῶ [πάντες] οἱ ἐργαζόμενοι

24. ὁμοιωθήσεται αὐτοῖς

Cap. 8. 5. Εἰσελθόντι ᾧ αὐτῷ εἰς

8. ἐπὶ λόγοι.

13. 14. κρίνει. [Καὶ ὑποσείψας ὁ ἰκαθύταρχος εἰς τὸ οἶνον αὐτῶ εὐ αὐτῷ
τῇ ἕρα, ὄρε τὸν πῦθρα ὑμαίνοισα.] Καὶ ἐλθὼν

15. διπλοῦ αὐτοῖς

21. ψομοῖ ἀπιδῶν.

Cap. 9. 1. Καὶ ἡμβάς [ἰησῶς] εἰς τὸ

5. φέρονται (εὐ αἰ ἀμφοτέρω.)

8. οἱ ὄχλοι ἐφοβήθησαν,

11. ἰδοὺ [εὐ πύρι] ὁ

13. ἀλλ' ἀμφοτέρω. Τότε

15. ὅταν ἀρῶν

17. καὶ ἀμφοτέρω

18. ἀρχων [πρὸς τὸν ἐλθόντα πρὸς ἡμῶς,] ἀποσκιώ. καὶ ἕτως, ἀρχων [εἰς] ἐλθὼν
ἀποσκιώ

20. ἴη [ἰχθυοῦ εὐ τῇ ἀδινεία,] ἀποσκιώ

26. αὐτῶ εἰς ὄλλω

30. ἀποβήθησαν αὐτῶν [τῶν ἐργαζομένων] οἱ ὀφθαλμοί.

33. ὄχλοι λίγρις, ἐδὲ ποτε

35. 36. μελακίαν. [καὶ πολλοὶ ἠκολούθησαν αὐτῶ.] ἰδοὺ ᾧ τῆς ὄχλους

ibid. 36. ἦσαν ἰσχυροὶ καὶ ἐρριμμοί

Cap. 10. 1. ἐξοίσαν πύρις,

10. ῥάβδον. ἀξιοῦ γδ ὁ ἐργάτης τῶ μισθῶ αὐτῶ

17. 13. αὐτῶ. [λίγρις εἰρήμῃ τῶ οἴκῳ τῆς τῶ.] εὐ ἰάν μισθ

ibid. 13. εἰσελθόντι ἡ εἰρήμῃ

13. 14. 15. ἰπριμφοῦ. ἔσοσι αὐ μὴ δέξονται ὑμῶς, καὶ δὲ ἀκούσῃ τῆς λό-
γους ὑμῶν, [ἰπ' αὐτῆς.] ἀμῶ [γδ] λί.

23. ὑμῶς εὐ τὸ πόλις τῆς τῆς, φύρις εἰς τὸ ἄλλω. [καὶ εὐ τῆς τῆς εὐ δὲ
ξυπὶ ὑμῶς, φύρις εἰς τὸ ἰπριμ. καὶ ἕτως, ἰάν ᾧ εὐ τῆ ἄλλῃ δὲ
ὕμῶς, φύρις εἰς τῶ ἄλλω] ἀμῶ γδ

ibid. 23. ἔ μὴ πληροῦσθε τῶ πόλις

25. βελζιόβλ καλῶσι, πόσω

29. 30. πρὸς ὑμῶν [τῶ εὐ ἕρατοῖς,] ὑμῶν ᾧ

42. ἰλαχίτων τῶ τῶ ποτήριον ψυγῶ, εἰς

Cap. 11. 18. ἦλθε γδ [εὐ τῶ ὑμῶς,] ἰωάννης

ἤρξατο [ὁ Ἰησοῦς] ὀφθίζου
 χοροζάει, ἐκεί σοι βηθουδα,

21. σποδα [καθήλωμα] μετιόησιν.

κὴ σὺ κωφάρναμ, μὴ ἕως ἔργων ὑψοθήσῃ; ἕως αὐτῆς κωφάθῃ. ὅτι εἰ εὖ
 ἐν ἡμῶν κρισίως, ἢ ὑμῖν. ἐν ἐκείνῳ

2. 2. σάοι ἰδόντες [αὐτῆς,] εἴποι αὐτῶ,

id. 2. ποιῆν ἐν τοῖς σάδοα (ιν. ὁ

μῆζον ἐστὶν ἀδῆ.

Κύριος γὰρ ἐστὶ [καὶ] ἔσται σάδοα

ἀνθρώπου ἡ [ἐκεί] τὴν χεῖρα

ἀνθρώπου [τῆς ἐξουσίας μὲν ἔχοντι ἢ χεῖρα,] ἐκτείνον

συμβῦλιον ἐποίησιν κατ'

[ὁ Χριστός] ὁ υἱὸς Δαβὶδ;

ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς

· ἐκβαλεῖσιν;

· πῶν ῥήμα πονηρὸν

7. 38. ἢ ἐκ τῶ λόγων (εὐκτακρήσῃ. Τότε

13. 11. ἐκείνοις ὁ ἐν τῶ σάδοα. ὅτι

· 14. λαλῶ αὐτοῖς, ἵνα βλέπετε μὴ βλέπωσι, κὴ ἀκούετε μὴ ἀκούετε, με-
 δὲ σωθῆτε. κὴ τότε πληρωθήσεται αὐτοῖς ἡ σωφροσύνη.

ibid. 14. ἀκούη ἀκούετε, κὴ ἢ μὴ σωθῆτε· καὶ βλέπετε βλέψετε,

19. καὶ αἶρε τὸν σαταρμόν ἐν

1. κὴ διωγμῶ

22. τῶ λόγων [τῶτον,]

3. ὁ ὅ τρεῖς ἔχον. [ὁ ἔχων ὅτι ἀκούει, ἀκούειτω.] ἄλλω

24. σπείραν ἡ καλὸν

32. μῆζον πάντων τῶ λαχάνων

ibid. 32. ὡς κωφάθῃ

33. αὐτοῖς, [λίγων,] ὁμοῖα

ibid. 33. ἢ ἔκρυψεν εἰς

44. ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶ ἔργων. ὁ

46. ἄρῶν δὲ

54. πᾶσα ἡ σοφία αὐτῆ,

Car. 14. 2. πωσὶν αὐτῆ, [μήτι] ἔτις ἐστὶ Ἰωάννης ὁ βαπτιστής, [ὃν ἐγὼ ἀπακα-
 φάμισα;]

5. ἐφοβείτο τὸν ὄχλον,

11. ἤραν τὸ πῶμα [αὐτῆ,] καὶ

34. εἰς τὴν γλῶσσαν ἡσθησάθῃ, ἢ, ἡσθησάθῃ.

Car. 15. 13. αὐτῆς· τυφλοὶ εἰσιν ὁδοὶ τυφλῶν. τυφλὸς

14. εἰς βόθρον

22. γυνή τις χανα-

ibid. ἐξεληθῆσα ἔκραζεν [ὀπίσω] αὐτῆ, λί-

26. εἶπεν, σὺκ ἕξει λαβῆν

27. καὶ γδ [καὶ] τὰ κυ-

33. πόθεν [οὐ] ἡμῖν

39. τὰ ὄρα μαχαδάν.

Cap. 16. 3. καρῶν ἢ δακτιμῶν, ἢ, ἢ σωλεπτι;

8. ὅτι ἄρτους σὺκ ἔχει;

11. πῶς ἄρτων εἶποι ὑμῖν ὡσεύχη. ὡσεύχη ὃ δὲ τῆς ζύμης

15. λίγα αὐτοῖς [ὁ ἰησοῦς,]

20. ὅτι αὐτοῖς ἐστὶν ὁ Χρῆστος.

27. μετὰ τῶν [ἀχίων] ἀγάλων

ibid. 28. καὶ πῶς ἔρχεται αὐτῶ. ἀμῶ [γδ] λίγα

28. ἐν τῇ δόξῃ αὐτῶ.

Cap. 17. 1. ἀνάγα αὐτὸς εἰς

1. λαοὺς ὡς ζῶν

12. καὶ σὺκ ἰπὸς θύσων αὐτῶ, ἀλλ' ἰποίησων αὐτῶ

14. ἀνθρωπῶν [πε] γουπιτῶν αὐτῶν, ἔλί-

16. καὶ ὡσεύχων αὐτῶν

22. χεῖρας ἀνθρώπων [ἀμαρτωλῶν]

Cap. 18. 6. εἰς τὸν τρέχον

26. ὁ δὲ λῶ [ἐκείνου] ὡσεύχων

28. εἶπὲν φιλίης.

29. καὶ δὲ δῶσων

31. πῶς γινόμενα

33. σὺκ ἰδὲ [οὐ] καὶ σε

Cap. 19. 3. καὶ πᾶσαν ἀμαρτίαν; ὁ ὃ

9. αὐτῶ, μὴ ἰπὶ

17. τῶ, πῶς με ἰρωτᾶς πῶς ἔσται ἀγαθῶ; εἰς ἐστὶν ὁ ἀγαθός. εἰ ὃ θείης

19. καὶ πῶς μητίσθαι [σθ'] καὶ;

24. βαφιδῶ ἐισελθεῖν, ἢ

27. εἶπεν αὐτῶ, [Κύριε,] ἰδὲ

28. ἀκροθῆσαι τις μοι, ὡσεύ τῶ, ἐν τῇ πυλινθῆσαι, ἀφελῶ ἔχουσι πῶ-
τε βιβλία.

Cap. 20. 13. σιωφῶνισσά σοι.

17. κατ' ἰδίαν, καὶ ἐν τῇ δόξῃ εἶπεν αὐτοῖς,

22. πῶς ἔρχεται, ὁ ἐγὼ πῶς. ἢ τὸ βάπτισμα;

23. ἰμὸν [τῶτο] δύναι,

26. ἔσται ὑμῶν ἀφελῶ

29. καὶ ἐκπορομῆς αὐτῶ δὲ

Cap. 21. 3. εἶπη, πῶς ποιῆτε, ἔρχεσθε

ibid. δὲ δῶσων αὐτῶ.

7. καὶ ἰπὸς θύσων, ἢ ἐκείνου

9. οἱ ὡσεύχων [αὐτῶ], καὶ

16. αὐτῷ, [ὄσκι] ἀκέραι
 23. Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ
 28. ἀνθρώπου [ἡς] εἶχε
 45. δὲ χειρεῖς ἐοῖ γραμματεῖς καὶ πα-
 Cap. 22. 7. βασιλεὺς [ἐκείνου], ἠργαῖον
 10. θυμῶν ἀνακμήμων,
 44. 45. ὑποκρίτω ἅ ποδῶν σῶ; εἰ οὐκ Δαβὶδ [ἐν πτόματι] καλεῖ
 Cap. 23. 5. τῆνοι γὰρ πᾶ
 13. τὴν βασιλείαν Ἰσραὴλ
 25. παροψιδῶ [τῷ πῖνακτι], ἔ-
 ibid. ἐξαρπυγῆς καὶ ἀδικίας. Φαρισσαῖοι
 35. ὃν ἐφόνδισαν μετὰ τοῦ
 37. ὡς σι,
 Cap. 24. 1. ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ἰερῶ, ἐπορεύετο
 2. ὁ δὲ ἀποκρυφῆς εἶπεν αὐτοῖς, βλέπιτε
 6. πᾶντα [ταῦτα] ἠργαῖα.
 17. ἄρα πᾶς ἐκ τῆς
 18. τοῖς ἰσραήλ αὐτῷ.
 20. σαββάτου.
 23. Χρῆστος, ἢ ἐκεῖ, μὴ
 24. πλανηθῆναι,
 30. ἀνθρώπων, τῶ ἐν ἔρανοῖς. Ἐ τότε
 34. ἀμὲν [δὲ] λί-
 36. ἐκείνης, ἢ ὄρας, ἔδειξ
 41. ἐν τῷ μύθῳ.
 41. 42. ἀφίεται. [δύο ἐπὶ κλίτης μιᾶς εἰς ὄφθαλμοὺς ἀφίεται, καὶ εἰς ἀφίεται].
 29-
 45. ἐπὶ τῆς οἰκειᾶς αὐτῷ,
 49. σωδύλης [αὐτῷ.] ἰδίῃ ἢ καὶ πῖνη μῆ
 Cap. 25. 9. μήποτε ἢ μὴ δοκίση,
 16. καὶ ἐκέρδηται ἄλλα
 18. ἐν λαῶν, ἄρξεν
 20. πάλιν ἐπεκέρδηται ἐπ'
 29. καὶ ὁ [δοκίση] ἔχον δόξασται
 41. αἰώνιοι, ὁ ἠτοίμα [ἐν ὀπιτήρ μετὰ τῷ ἀφόλω]
 Cap. 26. 7. ἔχουσα πολυλίμνα, καὶ
 13. εἰς μαρτύριον αὐτῆς.
 16. 17. ὄφθαλμοι [αὐτοῖς.] Τῆ
 23. εἶπεν, ἐμβάπτισον μετ' ἐμῶ εἰς τὸ θυσάλιον, ἕως με
 26. καὶ ἀγαλακτοῦ, ἔκλασε
 35. σι ἀπαρησώμα. ὁμοίως καὶ πάντες
 40. ἕτως; ἢ ἰσχύσατε μίαν ἄρην 29-30 μί' ἐμῶ;

43. καὶ ἐλθὼν πάλιν. εἶπεν αὐτὸς καὶ θύομαι ἡσασθαι γὰρ
 52. ἐν μαχαίρᾳ διποθαιέντων. ἢ
 54. πληρωθήσονται αἱ γραφαί,
 55. συλλαβῆν με;
 58. αὐτῷ μακρόθεν,
 60. καὶ ἔχ' ἄριστοι πολλῶν ἀποσπληνόντων ψυδδρισερίων. ὕστρον ὅ
 63. τῷ Θιῆ [ἔξωτῷ.]
 71. ἐξεληθόντα ὅ εἰς τὸν
 72. ὄρεα, [λίγων,] σὺν οἴδω
 Cap. 27. 3. ὁ ὄψιδος αὐτῶν,
 4. αἶμα δίκμοι.
 33. ὁ ἐπὶ μητρὶ μωδὸρ μοι κρατῖα
 34. οἶνον μὲν γολῆς
 40. λίθωνις, [ἔα] ὁ κρα-
 49. 50. αὐτῶν. [ἄλλῳ] ὅ λαβὼν λόγῳ, ἔνυξεν αὐτῷ ἢ πληροῦν καὶ ἐξελθῆν
 ὕδωρ ἐ αἶμα. ὅ ὅ Ἰησῦς
 55. καὶ [καὶ] γυναικίς
 Cap. 28. 1. θύρας [τῷ μνημείῳ,]
 6. κρατῖς εἶπι [ὁμῶν.] δῦτε
 10. τοῖς μαθηταῖς με, ἵνα
 12. δργίμοι ἰκωὸν ἰδῶκαν

Ε Κ Τ Ο Υ Μ Α Ρ Κ Ο Υ.

- CAP. I. Ὑ. 5. εροσλυμῖται πάντες, καὶ ἰσοαπλίζοντο ἐν τῷ ἑσ-
 8. ἰγὼ μὲν βαπλίζω
 10. εἶδε ἠτοιγμῆρας τῶν ἔσπυς,
 11. ἐν σὺ
 12. πνῦμα [τὸ ἅγιον] αὐτῶν
 13. καὶ ἰὼ ἐκεί ημίρας ποσαρφέκητα ἐ νύκτα ποσαρφέκητα πῆρξο-
 15. 16. ἀρχιλιῶν. καὶ ὄψιδος πῆρξο τῶν θύ-
 18. θωπῶν, ἠεθλῶθησαν αὐτῶν. καὶ εἰσω-
 22. ἐξεπληροῦντο [πάντες] ἐπὶ τῇ
 34. 35. ἠδῆται αὐτῶν Χριστὸν εἶσαι ἔ παρῶ ἰνυχα
 38. ἀγωνίῳ [ἀλλοχῶ] εἰς ἑσ, ἢ, ἀγωνίῳ εἰς ἑσ' ἐγὺς κώμας, καὶ εἰς ἑσ. πόλεις
 ἵνα κακῆ κηρύξω εἰς τῷτο γὰρ ἐληλυθα.
 40. αὐτῶν, [Κύριε,] ἵαν
 Cap. 2. 1. ὅπ ἐν οἴκῳ ἐστὶ
 4. δωάμοι παρστίγχα αὐτῶν.
 15. καὶ ἠεθλῶθησαν αὐτῶν
 16. ἀφ' ἡ μὲν
 16. 17. πῆρξο [διεκόσκαλο ὁμῶν;] ἐ ἀκύσας

23. καὶ ἰησοῦς πάλιν αὐτὸν ἐν ταῖς σάββασι διέτριβεν ἵνα ἴδῃ ἅτις αἰσίου-
μωι, [ἢ] ἰησοῦς ἐν τῷ διέτριβεν αὐτὸν

Cap. 3. 4. πῆλξεν τοὺς σάββασι,

18. Λιθεθαῖος, ἐ Σίμωνα τὸ Καναναῖος,

27. διέτριβεν.

29. 30. αἰωνίως ἀμφοτέρωσιν ὅτι

33. καὶ οἱ ἄλλοι

Cap. 4. 15. ὁδὸν οἷς ἀείρωται

18. καὶ ἄλλοι εἰσὶν οἱ εἰς τὰς ἀκρότητας ἀπρόμοιοι, οἱ τὸ λόγον

21. χιτῶν ἀπῆλται, ἵνα, ἢ, κρημνίσται, ἵνα

24. 25. μεταστῆται, ἀντιμεταστῆται ὑμῖν. ὅς γὰρ αὐτῶν

30. καὶ ἔλεγε, πῶς ὁμοιωσόμεθα

ibid. 31. ἢ ἐν τῷ διέτριβεν ἰησοῦς αὐτῶν, ὡς κρημνίσται

37. 38. βυθίζομαι ἐ μὲν

40. λοίπῃσιν, ἅπαντες ἔχουσι πῆλξεν

Cap. 5. 1. Καὶ ἦλθεν εἰς

1. 2. Γεραζηνῶν, ἢ, Γεραζηνῶν καὶ ἐξελητόν αὐτῶν, ἢ, ἐξελητόντων αὐτῶν

3. ἀλύσειν [σκήπη] ἔδεν

11. 12. πρὸς τὴν ὄρεα ἀγέλη κτηνῶν μεζαία βοσκομένων. καὶ παρεκάλει αὐτὸν
οἱ δαίμονες, λίξεν

23. ἔχεν ἔλξεν, ἵνα

29. δὸν τὸ κρημνίσται [αὐτῆς.]

33. 34. πῆλξεν τὴν αἰτίαν [αὐτῆς, ἵμπεροῦσιν πάντων.] ὅς ἐστίν

40. παιδίον κρημνίσται,

41. λίξεν αὐτῶν.

Cap. 6. 2. πολλοὶ ἀκούσαντες, ἐξῆλθον αὐτῷ [ἐπὶ τῇ διδασκίᾳ αὐτοῦ,] λί-
ξεντες.

ibid. αὐτῶν, ἵνα ἐ δυνάμει

ibid. γίνωνται

3. καὶ ἰώσῃσιν

ibid. αὐτῶν [πᾶσαι] ἔδεν

7. τὰς δυνάμεις [κρημνίσται αὐτῶν] καὶ

9. καὶ μὴ ἐν δυνάμει δύνῃ ἢ, ἐν δυνάμει

14. δης [τὴν ἀκρότητα ἰησοῦ] φασίον

ibid. ἰωάννης ὁ βαπτιστῆς ἐκ νεκρῶν

15. εἰσὶν, ἢ, ὡς εἰς

16. 17. ἔτῃ ἠγάθη ἐκ νεκρῶν. ὁ γὰρ Ἡρώδης

20. καὶ ἀκούων αὐτῶν πολλὰ ἠπόρει, ἐ

22. γαστρός αὐτῶν τῶν

26. βασιλέως [ὡς ἦκουσι,] διέτριβεν

ibid. 17. ἀπετήσασιν. ἀλλ' ὁμοίως

31. αὐτοῖς ἐδιδόθη [ἐπὶ ἀγῶνι] εἰς ἱρημῶν

ibid. 32. 33. ἔδδ φαγεῖν ἀκμήρας εἶχον. κῆ ἀταβάντες εἰς τὸ πλοῖον, ἀπῆλθον
κατ' ἰδίαν. κῆ εἶδον

ibid. ὑπάρθους [οἱ ὄχλοι·] κῆ ἐπίγνωσαν αὐτὺς πολ-

ibid. 34. κῆ σιωπῆθον αὐτῷ. Καὶ ἐξεληθῶν

36. 37. εἰς τὸς ἐχθιστὰ ἀχρὺς ἔκαστας, ἀγροφάσωσιν ἑαυτοῖς τί φάγωσιν ὃ;

47. 48. γῆς καὶ ἰδῶν αὐ-

52. ἄρτους. ἀλλ' ἑὴ καρδία

54. 55. αὐτῶν [οἱ ἄνδρες ἔ' τύπε,] φειδίρα μιν ὄ-

56. ἐν ταῖς πλατείαις ἐπίθων

Cap. 7. 4. κῆ δὲ ἀγροφῆς [ὅταν ἔλθουσιν,] ἵαν μὴ

5. ἀλλὰ κρινῶς χερσὶν

6. πύρρον ἄπει ἀπ'

8. καὶ ἀλλὰ περσάμοια τύτοις ποδῶ

14. λιστάμην πάλιν τ' ὄχλον

15. κρινῶσιν· ἀλλὰ τὰ ἐκ τ' ἀνθρώπου ἐκπορσάμωμα, ἐκείνᾳ ἐστ

19. ἀφιδρώνα ἐκβάλλεται,

22. ἐστέλλω,

24. εἰς τὰ ὄρεα Τύρβ

ibid. 25. λαθῆν ἀλλ' ὄχλος ἀκύσασα γυνῆ

26. συροφοίσιος, ἢ, συροφοίσιος

Cap. 8. 1. πάλιν ποδῶ ὄχλος

10. 11. εἰς τὰ ὄρεα μεδίζαδῆ. κῆ

12. ἐδδθῆσται τῆ

14. κῆ ἐκλαθῆσθ [οἱ μαθηταὶ αὐτῷ] λυθεῖν

21. αὐτοῖς ἔπει σιωίσι;

24. θράκας ὡς δένδρα περπατῶσιν.

25. θαλμῶς αὐτῷ, κῆ ἤρεα ὄρεα βλίψω, ἔ δὲ περσάτω, ὡς ἀναβλίψω
τηλωγῶς πάντῃ· ἢ, κῆ διέβλεψεν διασωγῶς

29. σὺ εἶ ὁ Χρῆστος [ὁ ἕως ἔ' Θεῶ.]

31. μαθῶμαι δὲ τ' ἕως τ' ἀνθρώπων, κῆ δὲ περσάτωμαι,

34. εἶ ης θίλῃ ὀπίσω με ἔλθῆν,

Cap. 9. 12. εἶ πάντῃ. κατὸς γέγραπται

19. αὐτοῖς, λίγα, ὡ γλυκῆ

20. πνῦμα ἐτάραξι αὐτῶν.

21. ἐστὶν ἐξ ἔ' τῷτο

28. ἰδίαν, τί ὅτι, ἢ, ἀπ' τί ἡμῶς

31. ἀνθρώπων [ἀμαρτωλῶν,] καὶ

ibid. δὲ περσάτω εἰς μῶ τρεῖς ἡμέρας ἀνα-

τις μείζων [γλήπται αὐτῶν.] καὶ

ibid. τ' εἶναι, ἐστὶ πάντων

40. ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστ.

Cap. 10. 17. ὁδὸν [ἰδὲ τις πλῆσι] περσάτωμαι, καὶ

ibid. γυνυπηθίας αὐτῶ, ἢ, ἴμπεσοθεν αὐτῶ,

20. 21. [μκ. τί ἐπ' ὑστῶ;] ὁ ἰησῦς

ibid. ὑστῶ, [ἐθίλεις τίλθ⊕ εἶναι] ὕπαρι,

ibid. τ̄ σαυρῶν [σκ.]

25. ἀκροπώτερον [γδ]

ibid. διελθῆν, ἢ πλύσιον

30. ἀδελφᾶς [κχ πατέρω.] καὶ μητέρω, ἢ [ε πατέρας] ε μητέρας,

38. πῖνα ἢ τὸ βα-

43. ἔσω

48. λίγην ἢ Δαβιδ, ἐλίησόν με.

Cap. 11. 2. εἰς τὴν πόλιν

ibid. ἐφ' ὃν [ἔπω] ἕδεις

8. ἐκ τ̄ ἀρῶν, κχ ἐρῶν-

15. καὶ ἔρχονται [πάλιν] εἰς

24. ἐλάθει, ἢ, λήψεθε.

31. 32. αὐτῶ; ἀλλ' εἰ-

ibid. ἀπάνεις γδ ἢ θῆσαν τ̄ ἰωάντῳ,

Cap. 12. 1. ὡς βογαῖς λαλεῖν, ἀμπι-

4. καὶ κείνον ἐκίφαλαίωσαν ε ἠπίμησαν.

7. γδ [θιασάρμοι αὐτοὶ ἐρχόμενοι ὡς αὐτῶς,] εἴποι ὡς

9. τῶς μαργῶς [τύτως]

13. ἵνα παριδάσω [ε λόγω.]

14. διδάσκεις. [εἰπέ οὐ ἡμῖν] ἔξετε

19. καὶ τέκνον μὴ ἀφῆ,

20. ἐπὶ [οὐ] ἀδελ-

21. ἀπίθανε μὴ κῆρα λιπῶν σπέρμα

31. ὁμοῖα αὐτῆ,

33. ὡς οὐκ ἔστι

44. ἐκ τ̄ ὡς οὐκ ἔστι αὐτῶν ἔβαλον.

Cap. 13. 2. ἀφῆθῆ [ἄδῆ] λίθ⊕

7. γλυκίω [ταῦτε] εἰ

9. κχ ἐν ταῖς σωμαγωγαῖς αὐτῶν δαρήσθε, ε ἐπὶ ἡγμάτων ἰ, κχ βουκλίω
ἀχρήσθε εἰς κιν.

11. μηδὲ ὡς μελετῶτε

14. ἐπὶ ὅπως ε δῆ ἢ, ἐσηκὸς ἐν τόπω ἀγῶ οὐ ἀναγιώσκων

18. 19. ἵνα μὴ χημῶν⊕ ταῦτε γίνηται, [ἢ σὺ ββάτας] ἔστιται.

27. ἐπισυνάξουσ

28. καὶ ἐκφύη τα

32. ἐκείνης, ἢ τ̄ ὡς

Cap. 14. 19. εἰς καθ' εἰς, ἢ, καθ' εἰς.

43. δας [ὁ Ἰσκαριώτης] εἰς ὡ

ibid. ἐξύλων, [ἀπιστολήμοι] ὡς τ̄

61. 62. ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ζῶντος; ὁ υἱός
 84. ἠκούσατε [πάντες] τὴν βλασφημίαν; ἐρωτηματικῶς.
 65. φητέ μου [ἡμῖν τίς ἐστιν ὁ παῖσας σι.] καὶ οἱ
 71. 72. λέγατε ἔσθ' ἄλλοτε
 Cap. 15. 18. τὸν, [καὶ λέγει], χαίρει
 22. καὶ ἄλλοτε αὐτῶν
 32. εὐδοκίαν [αὐτῶν.] καὶ
 43. ἰδοὺ Ἰωσήφ ὁ δούλος
 45. 46. Ἰωσήφ. [ὁ δὲ Ἰωσήφ] ἀνεβίβασεν
 Cap. 16. 2. μνηστῆρον [ἐπὶ] ἀνατείλασθε
 8. ἦσαν ἰφύρην
 ibid. 9. ἰφύρην καὶ. [πάντα ἃ ἐπὶ παρεξηγημένα τοῖς πατέρι Πίτρον σωβ-
 ρικῶς ἐξηγήσατο. καὶ ἃ ταῦτα καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς δὲ ἀνατολῆς ἔσθ' ἄλλοτε δὲ
 σῶσας ἐξ ἀπίστη δι' αὐτῶν τὰ ἱερὰ καὶ ἄφθαρτα κήρυγμα τῆς αἰωνίου σω-
 τηρίας.] ἀνατίθει
 20. ἐκείνοι ἃ ἀκούσατε, ἐκήρυξο

E K T O Y Λ O T K A.

- Cap. 1. 22. καὶ διέμενε κωφός.
 29. ἢ ἃ ἀκούσατε διαβλάστη
 34. [μοι] τῦτο, ἐπὶ
 35. τὸν κηρύττοντες [ἐκ σοῦ] ἄλλον,
 39. 40. δὴς εἰς πόλιν Δαβίδ. καὶ
 47. 48. τὴν σωτηρίαν μου, ἐπὶ
 59. εἰς Ἰησοῦν καὶ Ἰησοῦν, ἢ, Ἰησοῦς ἔσθ' Ἰησοῦς
 55. 56. ἕως αἰῶνος. ἴμενοι ἃ
 64. αὐτῶ [διηρησῆται,] καὶ ἰλάλη δι-
 66. καὶ [γὰρ] χεῖρ κυρίου
 75. 76. μίρας ἡμῶν. ἔσθ' [δὲ] παιδίον,
 Cap. 2. 21. ἔσθ' ἔπιπτεν αὐτῶν,
 22. εἰσῆλθον αὐτῶν, καὶ
 24. τὸν μαρμαρυγῶν ἐντόμω
 25. δὴκατο ἔσθ' αὐτῶν, ὡς
 33. ἡ δὲ ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ
 37. χεῖρ ἕως ἰσῆ
 38. 39. ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ὡς
 52. πᾶσι ἐν τῇ ἡλικίᾳ, σοφία ἔσθ' ἰσῆ
 Cap. 3. 8. καὶ μὴ δέξητε λί-
 10. 11. ποιήσατε [ἵνα σωθῆτε] ἀποκλεισθεῖς
 12. Βασιλεῖς (ὡς αὐτῶ) ἔσθ' εἶπον
 18. ἔσθ' ἰσῆ δὴκατο
 24. τῶ Ἰαννᾶ, [ἔσθ' ἰσῆ, ἔσθ' ἰσῆ,] ἔσθ' ἰσῆ, [ἔσθ' ἰσῆ,] ἔσθ' ἰσῆ

25. 16. θῖν [Ἔ Ματῆτ, Ἔ Ἰακώβ,] τῷ Ἀμῶς, [Ἔ Λιδί, Ἔ Ἰτακ,] τῷ
 Ναῦμ, [Ἔ Συμιῶν, Ἔ Ἀβραάμ,] τῷ Ἐσλ, [Ἔ Ἰδὰ, Ἔ Θάρ,] τῷ
 Νασγῆ, Ἔ Μααδ,
26. Ἔ Σειμι, τῷ Ἰωσή, Ἔ Ἰε-
28. 29. σάμ, Ἔ Ἐλμαδὰδ, τῷ Ηῤ, Ἔ Ἰωσήφ, ἢ, ἰησῦ, ἢ, ἰησῶ,
- Cap. 4. 7. ἐν [πιστὴν ἀποσκωή-
 ibid. ἴσα (ε παῖσα
8. εἶπεν ὁ Ἰεσῦς, γέγραπται, ἀποσκωήσῃς
17. 7. καὶ ἀνοίξας τὸ βιβλίον
21. ἰθὺμαζον [οἱ ὄχλοι] ἐπὶ τοῖς λόγοις
26. εἰς Σάριφθα, ἢ, Σάραπθα
- Cap. 5. 7. [ὡς τὸ ἄρσ' η] βυθίζισθαι
19. ῥόντες ποίας
22. 23. ὑμῶν [πονηρέ;] π' ἴσιν
- Cap. 6. 5. 6. Σαββάτω. [τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡσάμηνος πια ἰεραζόμενοι τῷ σαβ-
 βάτω, εἶπεν αὐτῷ, ἄνηρωπι, εἰ μὴ οἶδας τί ποιεῖς, μακάριον εἶ· εἰ δ'
 μὴ οἶδας, ἰπικαφέσθαι καὶ τὸ ἄρσ' ἑπης εἰ Ἔ νόμ.] Ἐχθί-
7. κατηγορέαν [κατ' αὐτῷ.
9. ἐπρωτῷ ὑμῶς εἰ ἔξει τῷ σαββάτῳ ἀγαθοποιῆσαι, ἢ
10. τὴν χεῖρ σου καὶ ἐξίτην. καὶ
23. χαίρητι σὺ
25. πτωχῶν ἡμῶν [γῦν.] ὅτι
26. ὑμῶν ὅταν κελῶς ὑμῶς εἴπωσιν οἱ ἄνηρωποι
39. εἶπεν δ' [καὶ] τὸ ἄρσ' ὁλοκῶ
- Cap. 7. 11. ἐν τῷ ἔξῃς
12. καὶ αὐτῇ χεῖρ, καὶ
16. 17. αὐτῷ [εἰς ἀγαθόν.] &
21. ἐν σκέπη τῇ ἡμέρᾳ ἐ-
24. Ἔ κρητῶν ἰωάννης,
45. ἀφ' ἧς εἰσηλθὴν ἐ δι-
47. σοι, [ὅτι] ἀφίωται αἶ
- Cap. 8. 3. διηκόνουν αὐτοῖς ἀπὸ
18. αὐτῷ [καὶ ἀφίωται αὐτοῖς.] & ὅς
20. λιγόντων [αὐτῶν] ἢ
24. 25. γαλῶν [μεγάλῃ.] εἶπεν
31. ἄβυσσος ἐσελθῆν.
38. ἰδίετο γὰρ αὐτῷ
- Cap. 9. 1. καὶ ἀποστόλους αὐτῷ
4. καὶ ἐκείτην [μὴ] ἐξήραθει.
15. κατέκλιεν ἀπαθείς. λα-
16. ἔρατον [ἀποστέλλει, καὶ] ἀλήθησα αὐτῷ
23. αὐτῷ & ἀκροθῆναι μοι.

35. ἀγαπητός [ἐν ᾧ ἠυδέκησα,] αὐτῷ
 39. κερῶν, [ἐρήσας,] κὲ ἀπαράσας
 47. ὁ Ἰησοῦς εἰδώς τ'
 50. κωλύει· [ὅτι γάρ ἐστι κερῶν ἡμῶν.] ὅς γδ
 52. εἰς πόλιν σαμα-

59. πλῆθιν ὡσπῶτι

Cap. 10. 1. ἐβδμήκοντα [δύο μαθηταί,] κὲ

11. ὑμῶν, [εἰς τὰς πόδας ἡμῶν,] δάπτουσ-

20. χαίρει ὅτι

21. πνώματι [τῷ ἀγίῳ] ὁ Ἰησοῦς, κὲ

21. 21. ἔμπροσθεν σου. πάντα παρε-

23. μαθηταί, αὐτοῖς εἶπεν,

41. καὶ θουβάζῃ ὡσεὶ

Cap. 11. 13. ὁ πατήρ [ὑμῶν] ὁ ἐξ ἡ-

ibid. κινήσει ἀγαθὴν τοῖς

15. 16. δαυμάτια [κὲ δάπτουρα εἶπεν; πῶς διώσεται σατραπῆς σατραπῶν ἐκβάλλ-

λῆν;] ἔπειτα ὅ

29. ἡ γλυκία αὐτῆ [γλυκία] ποιησά

33. εἰς κερπίλων πῆσιν,

34 φωτῆτοῖς ἔσται.

38. φαρμακῶν ἤρξασθαι ἀφ' ἐκείνου ἐν ἑαυτῷ λίγην, ἀφ' ἧς τὸ ὡσπῶτι

41. 42. ὑμῖν ἔσται. ἀλλ'

42. ταῦτα [δὲ] ἴδτε

51. Ἄβελ [τῷ δικαίῳ] ἕως

52. ἐκρύψασθαι κλειδίον

53. σωτήριον, κὲ δάπτουρα αὐτῶν

Cap. 12. 15. ἀπὸ πίστεως τολοσο-

18. πάντα τὰ σπῆν μου, καὶ

21. 22. ὡσπῶτι. [ταῦτα λίγων ἐφ' ὧν ἔχον ἄπει ἀκέραια, ἀκέραια.] ἔπειτα ὅ

57. ἀφ' ἑαυτῶν ἔσται κερ-

Cap. 13. 7. ἔτη [ἀφ' ἧς] ἔρχομαι

ibid. ἔκρηψον [οὐκ] αὐτῶν· ἵνα μὴ κὲ τ' ἡμῶν κερῶν ἡ· ὁ ὅ

15. εἶπεν, ὡσπῶτι, ἔκρηψον

25. ἀφ' ἧς αὐτῶν ἐσθλῆ ὁ οἰκοδομη-

34. ὅρις τὰ ἑαυτῆς νοσῆα ὡσπῶ

Cap. 14. 24. 25. δέειπεν. [πολλοὶ γάρ ἐσσι κληθεῖ, ὀλίγοι ὅτι ἐκλεκεῖ.] ὡσπῶ-
 ρῶντο δὲ

Cap. 15. 10. κερῶν ἔσται ἐνώπιον

17. λιμῶν [ὡσπῶ] δάπτουρα

22. αὐτῶν, [ταχίως] ἐξῆν ἡ κερῶν

Cap. 16. 6. ἐκαστὸν κερῶν ἐλαίον.

8. ἐποίησεν. [διὰ λίγων ὑμῶν,] ὅτι οἱ

18. 19. *μοιχαλίς* [εἶπε ὃ ἐπέραν *ᾠδολωύ.*] *ἄνθρωπος ἕως*
 Cap. 17. 1. *μαθητῶν* [αὐτῶ] *ἀνέν-*
 2. *αὐτῶ* ἐὶ *λίθου* *μουλικῶς* *ἀφείκται*
 7. *ὁς* *ἐλθόντι* ἐκ *ἔ* *ἀρχῆ*
 23. *ἐκῆ* [ὁ *Χριστός.*] *μῆ*
 35. 36. *ἀφιεθήσεται.* [*δύο ἴσονται ἐν τῷ ἀρχῆ, ὁ εἶς ᾠδολωφθήσεται, καὶ ὁ*
ἑπρῶ ἀφιεθήσεται,] *καὶ*
 Cap. 18. 7. 8. ἐπ' *αὐτοῖς*; [*καὶ*] *λί-*
 14. *αὐτῶ* ἢ *γὰρ* *ἐκείνου,* ἢ, *παρ' ἐκείνου.* ὅτι
 31. *ὡς* *ἔ* *ἔ* *ἄνθρωποι.*
 Cap. 19. 4. *καὶ* *προσδραμῶν* ἔμπεροδιε,
 ibid. ἐπὶ *συκωμυρίαν,* ἢ, *συκωμωρία,* ἢ, *συκωμωραία,*
 23. *εὐόν* *μη* *τοῖς* *τραπιξίταις,* ἐ *εἰρῶ*
 26. *δοθήσεται,* [*καὶ* *ἀφειοδοθήσεται.*] *λόγῳ* ὃ
 41. 41. *θου* *κράξουσι.* *καὶ* *ὡς*
 Cap. 20. 24. *τάερον* [οἱ ὃ ἰδὲξαν. *καὶ* *εἶπε,*] *πίνου* *ἔχει*
 41. *πῶς* *λίγυσι* [*πίεις*] *τὸν*
 Cap. 21. 4. *εὐασάμωσι* *αὐτῶν* ἔβαλον
 ibid. 5. *ἔβαλε.* [*ταῦτα* *λίγων,* *ἰφάνη,* ὁ *ἔχειν* *ἄτα* *ἀκέρ* *ἀκρίτω.*] *καὶ*
πῶν
 36. *ἴνα* *καμάχουση* *ἐκ-*
 Cap. 22. 34. *ἀλίκτωρ* ἕως *ἔ* *τρεις*
 42. ἐ *βύβη* *παρίειγχε* *τὸ* *ποτήερον*
 61. *φωηῶσι* [*σημερον,*] *ἀπαρηῶση*
 64. *ἀφεικαλύψουσι* [*αὐτῶ* *τὸ* *ἀφῶσωποι,* *ἰπρωῶτων*] *αὐ-*
 Cap. 23. 2. *ἔθνω* [*ἡμῶν*] *καὶ*
 3. *ἀνίπεμψι* *γὰρ* *αὐτῶν* *ὡς* *ἡμῶς,*
 20. *ἀφεισιφῶνη* [*αὐτοῖς,*] *θίλων*
 22. *ἔδῆν* *ἀξιος* *θινάτη*
 41. *ἔδῆν* *πονηρὸν* *ἰπρωῶσι*
 46. *χῆρας* *σε* *ᾠδολωφῆσται,* ἢ, *ᾠδολωφῆσται*
 Cap. 24. 17. *καὶ* *ἔσησιν* *σκυθῶποι.*
 18. *οἰκῆς* *ἰερουσαλήμ,*
 28. *αὐτὸς* *ἀφεισιποιήσεται* *πορρωτέρω*
 32. *ἡμῶν* *κακελυμμένη* *ἑ*

E K T O Y ' I Ω A N N O Y.

- Cap. 1. 3. 4. *ἔδῆν* *ὁ* *ἀρχισυνάγωγος* *ἐν* *αὐτοῖς.*
 14. *ὡλήρη* *καίε*
 27. 28. *ποδήμωσι* [*ἐκείνου* *ὡμῶς* *βρακίονος* *ἐν* *πυλῶματι* *ἀγία* *καὶ* *πυλῶ.*]
ταῦτα *ἐν* *βηθαβαρεθ* *ἰχθίω*
 42. *ἔ* *ἔ* *ἔ*

43. ὁ ἦὸς ἰωάνης σὺ
 51. πρὸς δὲ με-
- Cap. 2. 15. ποιήσας [ὡς] φραγγάλιον ἐκ χοιρίου, πάντας
 17. σὺ καὶ φάγγεται με
 21. τῷ τοῦ ἰλιζι· κὶ
 24. γινώσκον πάντας, &
- Cap. 3. 20. ἔργα αὐτοῦ, [ὅτι ποτηρὰ ἴσιν.] ὁ δὲ
 25. ἰωάνης κὶ ἰδαίον
- Cap. 5. 2. ὡς δὲ ἐν τοῖς ἱεροσολύμοις παρθενική κηλυμμένη θρα
 3. ξηρῶν, [ὡς φλυγικῶν,] ἐκδιχομήσαν
 4. ἀγγέλῳ γὰρ [κυρίῳ] κὶ
 ibid. κὶ ἐπερράσθη τὸ ὕδωρ.
- Cap. 6. 1. ἰσλάσσης τὴ Τιβεριάδῳ.
 11. εἰσήσας δίδωκε τοῖς ἀνακλήμοις, ὁμοίως
 24. ἀνίβησαν αὐτοὶ εἰς
 39. τῷ τοῦ γὰρ
 45. πῶς οὐκ ὁ ἀκύνον
 54. με ἀληθῆς ἐστὶ βρωσῆς,
 ibid. ἀληθῆς ἐστὶ πόσις.
 56. γὰρ ἐν αὐτῷ. [καθὼς ἐν ἰμοῖ ὁ πιτήρ. καὶ γὰρ ἐν τῷ πιτήρ. ἀμῶν ἀμῶν
 λίγῳ ὑμῖν, ἰαὺ μὴ λάβῃ τὸ σῶμα τῷ ἦν τῷ ἀνθρώπῳ, ὡς τὸ ἄρτον τῷ
 ζῶν, σὺ ἔχει ζῶν ἐν αὐτῷ.] καθὼς ἀπίστη με
 57. πιτήρ· κὶ ὁ λαμβάνων
 58. ὁ πρῶτον [με] τῷ τοῦ
 63. ἀ ἰγὼ λιλάληκος ὑμῖν,
- Cap. 7. 9. ταῦτα δὲ ἐπίπῳ, αὐτὸς ἔμφειν ἐν τῇ
 23. Μωσῆος, [πῶς] ἰμοῖ
 39. ἄχον [ἐπ' αὐτῶν,] ὅτι
 40. ἀκύνῳ τῷ λόγων [τύτων,] ἔλιγῳ,
- Cap. 8. 2. λιτ [βαθῆ] ἤλθει εἰς τὸ ἱερόν,
 ibid. ἤρχεθ, κὶ κηθίσας
 4. αὐτῷ [πρὸς ζῶντες,] διδάσκαλι, ταῦτῳ ἄρομῳ ἐπαυτοφῶρῳ μισχόλο-
 μῶν ἐν δὲ
 5. τῷ ἰομα [ἡμῶν] Μαυσῆος ἐστειλάθη
 ibid. ἔκ ληθίζην, ἢ, ληθίζιζα· οὐ οὐκ π ληθῆς [πρὸ αὐτῆς] τῷ τοῦ δὲ
 6. ἵνα ἔχῃσιν κατηρηθῆσαν κατ' αὐτῷ
 6. 7. γὰρ ὡς δὲ ἐπίμῳν ἱρατῶν τις αὐτῶν, ἀναβλίψας εἶπεν αὐτοῖς, ὁ
 7. παρῶν τῷ λίθον
 10. τὸ γυναικῶς, εἶδεν αὐτῶν, & εἶπε, γυνῶν, πῶ
 11. ἐγὼ σὶ καὶ κερατῶ. πορρῶν, κὶ [ἀπὸ τῷ ἴν] μεηκίπ ἀμωρ-
 14. ἔρχεσθ, ἢ πῶ
 25. γὰρ ὁ, ἴε κὶ λαλῶ

27. 28. πατέρα αὐτῶ λίγα [ἤ θρόν.] εἶπεν οὐκ
 38. ὑμεῖς οὐκ ἠκούσατε ὡς πατρὸς ὑμῶν,
 49. ἠκούσατέ με
 Cap. 9. 1. 2. ἐκ γλυκείης [καθήμενος.] κἢ ἡ-
 8. πρὸν ὅτι ὠρασαίτης ἴω,
 9. ἄλλοι [ἐλαρον, ἐχρ.] ἀλλ' ὅμοιοι αὐτῷ ἴσιν· ἐκείνη [δὲ]
 17. λίγασι [οὐκ] τῷ τυφλῷ
 27. ἦδη, κἢ ἠκούσατε
 Cap. 10. 8. ὅσοι ἦλθον, κλιπὶαί ἦσαν ἐ λησαί.
 11. αὐτῶ δίδωσιν ἰσὶε
 14. καὶ γνώσκουσὶ με τὰ ἑμέ· κατῶς
 21. δαιμόνιοι [ἔχον] δυνάταται
 32. ποῖον αὐτῶν ἔργον
 34. ὑμῶν, [ὅτι] ἰσὶε
 38. καὶ ἑμοὶ μὴ θέλητε πιστέψαι, τοῖς
 ibid. κατῶ ἐν τῷ πατρὶ. ἰσὶε
 Cap. 11. 19. ὡς πῶ μῆρ-
 31. αὐτῷ, δόξαίτης, ὅτι
 44. ἐξῆλθεν [δύς] ὁ πεθηκῶς,
 54. ἡ χύραυ [σαμφουρέμ], ἰσὶε ἰρήμα, ἰς Ἐφρέμ λιγυρόλο πόλις
 Cap. 12. 7. αὐτῶ [ἰσα] εἰς ἡμέρας ἔσῶφισμῶ με τηρήτη αὐτῷ.
 17. μετ' αὐτῶ ὅτι
 19. ἔδιν; ἰδὲ ὁ κόσμο [ὅλο] ὀπίσω
 28. δόξασάν με τὸ ὄνομα
 32. γῆς, πένθε ἐλκύσῃ
 35. φῶς ἐν ὑμῖν ἴσι
 47. κἢ μὴ φυλάξῃ, ἰσὶε
 Cap. 13. 2. 4. Πίτες [κἢ λίγα αὐτῷ], εἶπε πῶς ἴσι ὡς ἔλιγα;
 30. 31. ἴσῃ. ὅτι [οὐκ] ἰσὶε, λίγα ὁ
 Cap. 14. 1. τρεῖς. [Καὶ εἶπε τοῖς μεθηταῖς αὐτῶ], Μὴ παρεσιόσῃ ὑμῶν
 3. μετῶ ἴσιμασῃ ὑμῖν
 13. αἰτήσῃ [με] ἐν τῷ
 30. σμῶ [τῶν] ἀρχῶν, κἢ ἐν ἑμοὶ ἔχ ἀρῆσῃ ἔδιν. ἀλλ'
 Cap. 15. 1. ἀληθινή, [ὑμεῖς τὰ κλήμασῃ], κἢ ὁ πετήρ με
 7. ἴσῃσῃ, ἐ δόξῃσῃ ὑμῖν.
 8. καὶ γῶσῃ ἑμοὶ
 Cap. 16. 9. ὅτι σὺκ ἰπίσῃσῃ εἰς ἑμέ.
 16. καὶ σὺκίπῃ ἡρωῖτέ
 Cap. 17. 11. σ. ἀ δὲ δὲκῃς μοι
 12. τὸμασῃ σ, ὡ δὲ δὲκῃς μοι, ἐ ἰφύλαξῃ.
 Cap. 18. 20. ὅτι πάνθε, ἢ, ὅτι πάντες οἱ
 24. ἀπίσῃσῃ [οὐκ] αὐτῷ

29. ὡς αὐτὸς [ἴξω,] κ' εἶπε
 Cap. 19. 2. 3. αὐτὸν, [κ' ἤρξατο ὡς αὐτὸν] ἔειπεν
 6. σαύρωσον [αὐτὸν.] λίγη
 13. ἀκύσας τῶν τ' λόγων, ἤραξεν
 14. ὡς ἐπὶ τῆς κ' λίγη
 16. 17. τ' ἰησοῦν ἔραξεν [εἰς τὸ πρῶτον.] κ' βασιλεύων, ἢ, ἔραξεν αὐ-
 τὸν [εἰς τὸ σαύρωσαι.] κ' βασιλεύων
 27. ὁ μαθητὴς εἰς τὴν ἰδία. κ' τεύχεα ἰδὼν ὁ ἰησοῦς.
 28. ἤδη πτερίσται [ὡς αὐτῶν,] ἴνα
 36. στυπλοπόσηται [ἀπ'] αὐτῶν
 40. αὐτὸν [εἰς] ὁμοίους
 Cap. 20. 12. ἔπερ ἰησοῦς τὸ σῶμα
 29. πτερίσται;
 31. ζωὴν [αἰώνιον] ἔχητε
 Cap. 21. 15. Σίμων Ἰωαννᾶ, ἀγαπᾷς.
 24. τῶν, [ὁ] κ' ἰ

ΕΚ ΤΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

- Cap. 1. 2. ἀποστόλοις, ἀπὸ πνεύματος ἁγίου ἐξελίξατο,
 5. ἐβάπτισεν ὕδατι,
 11. ἔραξεν ἕνα ἰδία
 15. μίση τ' ἀδελφῶν εἶπε
 17. κ' ἰ
 23. δύο, ἰωσήφ τ' καλῶ-
 24. 25. ἀνάδειξεν ἐν ἐξελίξω ἐκ τῶν τ' δύο ἰά. ἢ, ἀνάδειξεν ἐκ τῶν τῶν
 δύο ὄν ἰά ἐξελίξω. ἢ, ἀνάδειξεν ὄν ἐξελίξω ἐκ τῶν τ' δύο, ἰά λαβῆν
 ibid. λαβῆν τ' τόπον τῆς
 26. κλήρας αὐτοῖς, κ'
 Cap. 2. 1. ἦσαν ἅπαντες [οἱ ἀπόστολοι] ὁμο-
 ibid. θυμαδὸν ἐπιτιναύοντες.
 24. ὡς ἰά τ' ἄδω
 31. ὁσφύον αὐτῶν κατέστη ἐπὶ τ' ἦρξεν αὐτῶν, τὸ κ' σάρα ἀνεστῆται τ' Χρι-
 στῶν, ὡς ἰδὼν ἰάλησε
 43. 44. ἰά τ' [εἰς Ἰερουσαλήμ. φόβον τε κ' μίση ἐπὶ πάντας αὐτῶν.]
 πάντας δι
 Cap. 3. 1. τῆ ἐκκλησίας ἐπὶ τὸ αὐτὸ. Πίστευον ἢ κ'
 20. ἀποστείλη τ' ὡς κ' ἐκφυγῆν ὑμῖν
 21. πάντων [ὡς] ἄν ἰάληται
 26. ἔραξεν [ὑμῶν] ἀπὸ τ' ποτηρίων αὐτῶν. λαλῶντων ἢ
 Cap. 4. 25. ὁ [πνεύματος ἁγίου] ἀπὸ [τ' πεντήκοντα ἡμῶν] Δαβίδ τ' παύσας (εἰ
 εἶπεν,

36. ἰωσήφ δὲ
 Cap. 5. 3. ψόσεισθαί σι [ἴς] τὸ πνεῦμα
 15. ὅτι [καὶ] ἴς ὡς πωλείας
 15. 16. αὐτῶν. [ἀπηπάδοσθε γὰρ ἀπὸ πίσις ἀδουσίας, ἡ ἔχει ἕως.]
 σωήρησθε
 21. μῆροι, [ἐ ἀνοίξασις ἔ φυλακῶν,] ἔχ ἄσρον
 23. φύλακας ἐστῶτες
 36. πὰ ἑαυτῶν, μίαν ᾧ ὡρο-
 ibid. ἐκλήθη δροιβῶς
 Cap. 6. 8. πλήρης χερίσθω κὶ δυνάμειος
 ibid. 9. λαῶ [ἀφ' ἑ ὀνόμασθω] ἔ κυρίε [ἰσῶ Χερίσθω.] αἰσησῶ δὲ
 10. 11. τῆ σοφία [τῆ ἔση ἐν αὐτῶν.] κὶ τῆ πνύμασθω [ἄξιῶ] ᾧ ἐλάλι, [ἀφ'
 τὸ ἐλίγχαται αὐτῶν ἰσῶ αὐτῶ μὴ πίσις παρήσιας. μὴ δυνάμειος
 οὐ ἀνὸφθαλμῶν τῆ ἀληθείας,] τότε ἰσῶβαλο
 Cap. 7. 1. ἀρχιερούς [τῶ σιφάνω,] ἐ ἄσρα
 5. Καὶ ἰσηήλασθω αὐτῶν δὲναι ἴς χερίσθω αὐτῶν, κὶ τῆ ἀσίμεσθω.
 6. ἐλάλισθω αὐτῶν ὁ Θεὸς, ὅτι ἔσθω τὸ ἀσίμεσθω σῶ πάρε-
 ibid. καὶ δαλώσθω αὐτῶν,
 8. κὶ ἔσθω ἐχῶνσθω τ' ἰσῶακ,
 18. ἐπρῶ [ἐπ' αἰγῶσθω,] ὅς σῶκ
 20. 21. τῶς. ἐκπῆσθω ἔ αὐτῶ [ἰσῶ τ' πῶσθω,] αἰήλισθω
 24. κῶμῶν [ἐκ ἑ γῶσθω,] ἡ μύνασθω
 ibid. 25. αἰγῶπῶν. [κὶ ἐκρυψῶ αὐτῶν ἐν τῆ ἄμμῶν.] ἐσῶ-
 35. δικασῶ [ἐφ' ἡμῶσθω,] τῶσθω ὁ Θεὸς
 ibid. 9. ἀπίσθω σὺ χερί
 38. λόγον ζῶσθω
 52. ἔ δικῶ [τῶσθω] ἔ
 Cap. 8. 10. ἔ Θεὸς ἡ [καλεμῶν] με-
 18. 19. χερίσθω, [ἰσῶσθω ἐ] λίγων,
 24. 25. εἰρήσθω [ὅς πολλα κλαίων ἔ διελίμπασις.] οἱ μὴ οὐ
 ibid. ἔ κυρίε, ἰσῶσθω εἰς
 ibid. ἀσηήλιζῶσθω
 36. ρόσθω [συζητήσις μετ' ἀλλήλων] κὶ πῶ
 39. ἐκ ἑ ὕδατῶ, πνεῦμα [ἄξιῶ ἰποσι ἰπὶ τ' ἀνῶσθω, ἀσῶσθω ἔ] κυρίε
 ἡρπῶσι τ'
 Cap. 9. 5. ὅν σὺ δινῶσθω ἀλλ' ἀτάσθω
 6. κακῶ λαληήσθω
 Cap. 10. 39. ὅν [καὶ] ἀτεῖλον κρε
 Cap. 11. 3. ἐσῶσθω ἐ σσιφῶσθω αὐτῶν,
 17. κωλύσθω τ' Θεὸς [ἔ μὴ δῶσθω αὐτῶν πνεῦμα ἄξιῶ,]
 21. μετ' αὐτῶν [ἔ ἰσῶσθω αὐτῶν.]
 Cap. 12. 6. ὡροσθω ὁ ἡρώ-

15. κινήσις

25. ἰσχυροψύων εἰς Γερουσαλήμ, πληρώσαντες, ἢ ἐπισχυροψύων ἐξ Γερουσαλήμ εἰς Λιπόχραν πληρώσαντες

Cap. 13. 19. 20. κατακληροδόμησεν αὐτοῖς ἔ γλυ αὐτῶν ὡς ἔπει τιτραχοῖσις πιτάχου· κὶ μὲ ταῦτα ἰδωκε κελῶς

23. 24. ἐπαγγελίαν ἤραγα τῷ Ἰσραὴλ σωτηρίαν, ὡρακηρύξασθ

31. οἴπρις [τωῦ] εἰσι μέσ-

41. θαυμάσιε [κὶ ἐπιβλίψαί] ε ἀφαιόθητε,

44. 45. σωήθη ἄκουσεν Παῦλος, πολὺν τε λόγον ποιησαμένων ὡρα ἔ Κυρίε, καὶ ἰδίτις οἱ ἰα-

Cap. 14. 7. 8. ἀναγελίζόμενοι. [κὶ ἐκινήθη ὄλον τὸ πληθὺ ἐπὶ τῇ διδασκῆ· ὁ ἰ Παῦλον ε Βαρνάβας διέτριβον ἐν Λύστροις.] κὶ

10. τῆ φωνῆ [σὺ λίγω, ἐν τῷ ὀνόματι ἔ Κυρίε ἰησὺ Χριστῷ] ἀνάση-

18. 19. αὐτοῖς. [ἀλλὰ προσέειπεν ἕως εἰς τὰ ἴδια. ἀφτριβόστων ἰ αὐτῶν κὶ διδασκόντων,] ἀπῆλθον ἀπὸ Λινοχίας

Ibid. τὸς ὄχλους, [ε ἀφλεξόμενων αὐτῶν περὶ ῥησίαι, ἀνέκλησαν τὸς ὄχλους ἀποστῆναι ἀπ' αὐτῶν, λίγους ὅτι ἔδεν ἀληθῆς λέγουσιν, ἀλλὰ πάντες ψάδονται.] ε λι-

25. λίγον ἰ ἔ Οἰῶ] κατίβησεν

Cap. 15. 1. ἰουδαίαις [ἔ κίπρις ἀκόντων ἀπὸ τ' αἰρίστωσ τ' φαρισαίων] ἰ διδασκον

ibid. ὡρα μετῆσθε [κὶ] τῷ ἰσραὴλ Μαυσίωσ [ὡρα πατήτε,] ἔ δωσαθε

2. καὶ ζήτησις

17. 18. 19. πάντες ἄ εἰσι γινωσκῶ ἀπ' αἰῶνι αὐτῶ. διὸ ἰζώ

20. αἰμαθῶ. [ε ὅσα αὐ μὴ θίλωσιν ἑαυτοῖς γίνεσθ, ἰτέροις μὴ ποιῆν.]

29. περιείας, [κὶ ὅσα μὴ θίλειτε ἑαυτοῖς γίνεσθ, ἰτέροις μὴ ποιῆν.] ἰε ὡν ἀφ-

ibid. πρέξατε, ἢ πρέξθητε.

30. κατῆλθον εἰς Λινοχίαν,

34. 35. αὐτῶ. [μὲν] ἰ ἰβδας ἰ πορῶθη.] Παῦλον

37. τάβας ἰ ἰβυλάσις συμπαρελαβῆν ἰωάννην ἰ ἰπικαλέμενον Μάρκον

Cap. 16. 7. ἰλθόντες [ἰ] κὶ τ' Μυσίω, ἰκίεραχοῖ εἰς τῶν

ibid. 8. κινῶμα [ἔ ἰησὺ.] περιλθόντες

17. ὑμῶν ἰδὸν σωτη-

35. ἡμέρας διὲ ἡγουμένης [συνῆλθον οἱ γρατηγῶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ εἰς τ' ἄραχοι. καὶ ἀναμνησθέντες τ' ὁσμῶν τ' μαρτύου, ἰφοβῶθησαν, κὶ] ἀπίστῶν τὸς ῥαβδῶχους,

ibid. 36. ἐκείνους [ἔς χθῆς περιλάβας.] ἰπήρησε

38. 39. 40. ἡσβλαν οἱ ῥαβδῶχοι ῥήμαθε ταῦτα τὰ ῥηθῆναι πρὸς τὸς γρατηγῶς.

αἰ ἰ, ἀκούσαντες ὅτι ῥαμσῶι εἰσιν, ἰφοβῶθησαν· κὶ ὡρα φησόμενοι μὲν φίλων πολλῶν εἰς τ' φυλακῶν, παρεκάλεισαν αὐτὸς ἐξελθεῖν, ἰποῖτες, ἰ-γνοῖσαμεν τὰ καθ' ὑμῶσ, ὅτι εἰσὶ ἄνδρες δίκαιοι. κὶ ἰεραζῶντες περιεκέ-

λεισαν αὐτὸς, λίγους, Ἐκ τ' πόλιωσ ταύτης ἐξελθῆτε, μή τι πάλιν συ-

σφαθῶσιν ὑμῶν, ἰπικαζῶντες καθ' ὑμῶν, ἐξελθόντες ἰ ἐκ τ' φυλακῶσ,

ἰλθον

ἦλθον ὡς ἡ Λυδία· καὶ ἰδοὺ τὸς ἀδελφούς, διηγήσασθε ὅσα ἐπέφησε
κύριος αὐτοῖς, ὡς ἔφακε λίαν αὐτοῖς. διδοῦσα δὲ ἔ-

Cap. 17. 4. 5. ὀλίγῃ· ὡς σλαβόμοι οἱ οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ἀπειθεῖς τῶν ἀ-
γγραμῶν

13. λαόντες [καὶ παρὰ σοῖς] τὸς ὄχλους.

15. πρὸς καὶ τὰ πάντα.

Cap. 18. 7. ὀνόματι [τῆς] Ἰησοῦ, φοβούμενος τὸ θεόν,

Cap. 19. 9. τὴν ὁδὸν [τῆς] ἐν ἡ-

ibid. 10. τυράννου πρὸς [ἀφ' ὧρας πίμπλητος ἕως δεκάτης.] τῆς τῆς

12. σκευάματα ἐ σημεῖα ἰσχυρὰ,

13. ὑμῶν [ἀφ'] τῆς Ἰησοῦ,

16. καὶ κυριεύσων ἀμφοτέρων ἰσχυρῶν

28. θυμῶν, [δραμῶν εἰς τὸ ἀμφοτέρων] ἰσχυ-

33. ὡς βασιλέων

Cap. 20. 1. θηῶν, [ὡς ἔφακε λίαν,] ὑποσάμμοις τε ἐξέλεγε

4. σὺν πάτρῃ [πύρρον] βεροιαῖον.

5. ἔτοι ὡς σιληθόντες ἰσχυρῶν

7. σωτηριῶν [ἡμῶν] τῆς μαθητῶν

18. ὡς αὐτὸν [ὁμοῖον οἰκτιρῶν αὐτῶν] ἢ, ὡς αὐτὸν [ὁμοῖον μαθητῶν] ἢ

23. ἀφ' ἐμαρτύρεται [μοι,] λίαν

ibid. 24. μύθους [ἐν ἱεροσολύμοις.] ἢ

ibid. ἀφ' ἐμαρτύρεται [Ἰουδαίοις καὶ Ἑλλήσοις,] τὸ.

26. 27. πάντων [ἡμῶν.] ἢ καὶ

ibid. 28. [κυριεύσων] θεῶν,

28. 29. ἀφ' ἐμαρτύρεται [ἰδὲν] ἰσχυ-

31. 32. ἔκατον [ὑμῶν.] καὶ

Cap. 21. 2. 3. ἀνήχησεν ἀναφάναις, ἢ, ἀναφάναις ἢ

8. θόντες ἡλθον εἰς καίσαρ-

15. πῶτας ὡς σκευάματα, ἢ, ἰσχυρῶν

16. καὶ [πρὸς] τῆς

21. 22. ἔτοι [τοῖς πυρρῶσι] πορρῶσαι. τί οὐκ ἐστὶ;

23. σὺν [ἐν] ἡμῶν ἀδελφῶν.

Cap. 22. 12. ἀνὴρ δὲ λαβῆς, καὶ τῆς τόμοι μαρτυρῶ-

20. ὡς ὡς μαρτυρῶς, ἢ, ὡς ὡς μαρτυρῶς (καὶ,

23. αὐτῶν [ἐπιπλήσων] καὶ ἰσχυρῶν.

25. ὡς ἢ ὡς σκευάματα

Cap. 23. 9. ἀναστάντες [πρὸς] τῆς γραμματέων τῆς μέρας

Cap. 24. 1. καὶ πρὸς πρὸς πρὸς πρὸς καὶ ῥήτορας

3. ὡς ὡς, πάντοτε ἐ πρὸς καὶ ἀ-

7. 8. ἡμῶν ἀφ' ἐμαρτύρεται. [ὡς ὡς σκευάματα,] καλῶς

ibid. παρ' ὧν δὲ ἰσχυρῶν

9. σκευάματα ἢ καὶ οἱ

13. ὡς ἡσθησὶ διωθήσονται [οἱ], φεῖ ὦ

14. Ἐ τοῖς [ἐν] τοῖς παροφθαίαις

16. τῶν [καὶ] αὐτὸς ἀσκά, ἀπρόσκοποι σωείδησι ἔχων φεῖς

18. ἐν αἰς ἄρὸν με

ibid. 19. ἰσθαῖοι, ὡς ἰδῖ

Cap. 25. 3. χεῖρὶν παρ' αὐτῶ

5. εἰ πῖν [ἀποποι] ἐν τῶ

6. ἡμίρας [ἐ] πλείους [ὀκτώ] ἢ δέκα

7. φεῖσισησθ [αὐτῶν] οἱ δ' ἀπὸ

14. διέτριβω ἐκεῖ,

15. 16. κατὰ δίκλιν' ὡς ὡς

ibid. χεῖρὶσι δ' αὖ πῖ ἀνθρώπων, πρὶν ἢ ὀ

18. 19. ἰγὼ [πονηρῶν], ζήτημα

24. θηρεῖτε τῶν, φεῖ τῶν ἅπαν τὸ πλῆθ'.

26. κυρίῳ [με] ὅσα ἔχω

Cap. 26. 3. ὅταν σὶ [εἰδῶς] ἢ, [ἐπιστάμην] παύλων

6. πατήρας [ἐ] μῶν ἐπαγγελίας

17. λαῶ [τῶ] ἰσθαῖων] κ' τῶν

Cap. 16. 18. σὶ ἐξαποστέλω ἀνοίξω

20. ἔθισιν ἀπήξιλλον, ἢ, κατήξιλλον με-

Cap. 27. 39. ἰβυλίου, ἐ

Cap. 28. 1. Καὶ ἀφασθῆντες οἱ φεῖ τῶ Παύλον ἐκ τῶ πλοῦς,] τότε

3. φρυγάνων [τῶ] πλῆθ'.

14. περικληθῆμεν [ἐ] μετρίως] παρ' αὐτοῖς

ΕΚ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ.

ΕΚ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ.

Cap. 1. 9. μέγας χεῖρ με ἐστίν

Cap. 2. 1. ἐν ὧ γ' [κρίματι] κρείνεις

5. ἀποκαλύψω κ' δικαιοκρασίας

17. εἰ ὅ σὺ ἰσθαῖ.

Cap. 4. 11. βε φεῖσμεν, σφραγίδια

Cap. 8. 11. ἀφ' ἐνοικῆσθ αὐτῶ πνύμθ.

26. φροδοξόματα

Cap. 9. 11. γλυθηθῆντες [αὐτῶν] κηδῶ

Cap. 11. 28. κ' μθ' [οὐ] τὸ δι-

Cap. 12. 3. μέτρον χεῖρ.

11. τῶ κυρίῳ δουλοῖσις.

Cap. 14. 18. ὁ γ' ἐν τῶν δα-

22. σὶ ἔχεις.

23. ἀμαρτία ἐστίν. [τῶ] ὅ δυνάμην ὡς σφραγίδια, κ' τῶ ἐξῆς.] Οφείλομεν ὅ ἢ,

- Cap. 15. 8. λίγω γδ
 9. ἔθνεσι, [κύριε] κὺ τῶ
 14. καὶ ἄλλοις ἰσχυροῖς
 16. εἰς [πάντα] τὰ ἔθνη,
 Cap. 16. 3. ἀσάσασαθε Πρίσκαυ κὺ
 5. τῆς Ἀσίας ἐν Χερσῶ.
 Cap. 20. 21. μεθ' ὑμῶν. [ἀμὲν.] ἀσάσασαθε

ΕΚ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α.

- Cap. 1. 13. [μὴ] μιμίραται ὁ Χερσός;
 15. ἰβαπῆθητε ἢ, ἰβαπῆθη ἰβαπῆσα δὲ
 29. ἐνώπιον Θεῶ
 Cap. 2. 2. τὸ μυστήριον τῶ Χερσῶ· ἢ γδ ἔκριντα εἰδῆται π' ἐν
 Cap. 5. 13. ὁ Θεὸς κρινεῖ. κὺ ἐξαίρειτε, ἢ, ἐξαίρειτε, ἢ, ἐξάρατι τ'
 Cap. 6. 5. ἕτως σὺκ ἔστι ἐν ὑμῖν
 6. ἀλλὰ [καὶ] ἀδελφὸς
 19. ὅτι τὰ σώματά ὑμῶν,
 Cap. 7. 29. ἀδελφοί [ὅτι] ὁ κερσὸς σιωπεταλμῶ· τὸ λοιπὸν ἔστι ἴσα
 33. 34. δοξίση γυναικί, καὶ μιμίραται. κὺ ἡ γυνὴ ἢ ἄραμ· ἢ ἢ πάρεθι
 μιραμῶ τὰ
 35. καὶ σύ πάρεθρον
 Cap. 9. 10. 11. κὺ ὁ ἀλοῶν, ἰπ' ἐλπίδι τῶ μιτήχῃ. ἢ ἡμέτε
 16. καὶ γὰρ κερ
 20. ὡς ὑπὸ νόμον, [μὴ ὦν αὐτὸς ὑπὸ νόμον,] ἴσα
 Cap. 10. 11. πάντα τυπικῶς σιωπῶσιν ἐκείνοις·
 Cap. 11. 17. ὡς γὰρ ἴσα σὺκ ἰκαυῶν, ὅτι
 27. ἀναξίως [τῶ κυρίε,] ἴσοι
 Cap. 12. 2. οἶδατε ὅτι ὅτι ἔθνη
 Cap. 14. 11. λῶν, ἴμοι βάρβαροι·
 33. 34. τῶ ἄγιον [διδάσκω.] αἱ γυναῖκες
 ibid. ἀλλ' ὑποτασσάτωσαν, καθὼς
 Cap. 15. 31. ἢ τὴν ὑμῖν ἴσαν,
 49. Φορίσωμῃ καὶ

ΕΚ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β.

- Cap. 1. 6. 7. πάρομοι· ἢ ἰλπίς ἡμῶν βιβαία ὑπὲρ ὑμῶν· εἴτε ὡς καὶ
 λῆμιθα, ὑπὲρ τῶ ὑμῶν ὡς καλήσεως κὺ σωτηρίας· εἰδῆτες
 20. καί, [διὸ] ἢ δι' αὐτῶ τὸ ἀμὲν,
 Cap. 2. 3. λύπη (ἐπὶ λύπη) ἔχω
 Cap. 4. 4. εἰς τὸ μὴ διαγῶσαι
 4. 5. Θεῶ [τῶ ἀοράτω.] ἢ γδ
 Cap. 5. 4. μῆμοι, ἰφ' ὧ ἢ ἡ ἰλομῃ

11. ἐπιζῶμεν δὲ καὶ

Cap. 7. 13. ὡς κληθήμεθα ἐπὶ τῇ ὡς κλησθήμεθα, ἀπεισοίῳ μῶλον

16. χαίρω [οὐ] ὁ-

Cap. 8. 19. ἡμῶν ἐν τῇ χαίρει

20. 21. ἡμῶν, ἀποστολῶν γὰρ χαλῶν

24. ἐσθίεσθε εἰς ἀπόστατον

Cap. 10. 12. ἢ σιωπῶσι

Cap. 11. 1. μικρόν [π] τ' ἀφροσύνης

Cap. 13. 1. πράξαν. [ιδὺ] τρίτον

4. καὶ γὰρ [καὶ] ἡμεῖς

ΕΚ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ*

Cap. 4. 15. Ἰησοῦν. πῦ οὐκ ὁ μω-

Cap. 5. 1. ἐλευθέρως τῇ ἐλευθείᾳ ἢ Σελῆς ἡμῶν ἐλευθέρωσι. Στήκατο
οὐκ, καὶ μὴ πάλιν

ΕΚ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ.

Cap. 1. 1. τοῖς ἀγίοις [πᾶσι] τοῖς

3. ἰσχυροῖς [ἐν] Χριστῷ

20. καὶ καρδίαν ἐν δε-

Cap. 3. 1. 2. ἰδιῶν' προσδοκῶν ἢ. [κεκαύχημα.] εἶγε

9. πῆ ἢ οἰκονομία

Cap. 5. 9. ὁ γὰρ καρπὸς τῆ φωνῆς ἐν

Cap. 6. 7. δαλδίοις [ὡς] τῆ κυρία

9. καὶ ὑμῶν [καὶ] αὐτῶν

ΕΚ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ.

Cap. 1. 14. τ' λόγον [τῆ] λαλεῖν.

23. πᾶσι [γὰρ] μῶλον

6. Χριστῷ, εἴ τις ὡς μύθον α-

ΕΚ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΒΙΣ.

Cap. 1. 1. ἐν Κολοσσαῖς ἀγίοις

6. καρποφόροι μῶνοι [ἐ] αὐξανόμενοι,] καρδίας

12. Εὐχαριστοῦντες τῷ [Θεῷ καὶ] πατρὶ

Cap. 2. 1. Λαοδικείᾳ [ἐ] τ' ἐν ἰεραπόλει] καὶ ὅσοι

ΕΚ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α.

CAp. 4. 13. Οὐ θήλομεν
 Cap. 5. 24. 25. ὅς ἐ ποιήσῃ [ἢ ἰλπιδε ὑμῶν βιβαίαν.] ἀδελφοί,

ΕΚ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β.

CAp. 1. 10. τοῖς πιδύσασιν, ὅτι
 Cap. 3. 6. ἡ περιλαβοῦ παρ' ἡμῶν.

ΕΚ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α.

CAp. 1. 1. κατ' ἐπιταγῆν Θεῦ [πατρὸς, κ.] σωτηροῦ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ
 [τῆ πατρὸς] ἡμῶν Θεῦ, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ,
 Cap. 2. 6. τὸ μυστήριον κειροῖς
 Cap. 4. 1. πιδόμασι πιδάνης κ.
 Cap. 5. 21. καὶ ἀσέκλῃσι, ἢ ἀσέκλῃσιν.
 Cap. 6. 4. 5. ἡμεῖς, ἀλλ' ἀπεφροσύνην

ΕΚ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β.

CAp. 1. 12. πῶς ἀφροσύνην
 Cap. 2. 19. 20. τὸ ὄνομα Κυρίου. σὺ

ΕΚ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ.

CAp. 2. 15. σὺ ἀφροσύνην.

ΕΚ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ.

CAp. 1. 10. καὶ, ἀδελφί, ἰγὼ σὺ ἀγαπᾷς ἐν Κυρίῳ.

ΕΚ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ.

CAp. 3. 6. αὐτῷ, ὃς οἶκος ἰσραὴ ἡμεῖς,
 9. 10. καὶ εἶδη τὰ ἔργα μου. πῶς ἀφροσύνην ἴτη ἀφροσύνην τῇ ἡμεῖς πιδ-
 τη, καὶ εἶποι,
 Cap. 4. 2. μὴ σὺ κειροῦς τῇ
 Cap. 8. 11. ἔκαστος πῶς πιδίτῃ αὐτῷ,
 Cap. 10. 10. ἰσραὴ ἀλλ' τῆς ἀφροσύνης
 34. ἔχει ἑαυτῶς, ἢ ἔχει ἑαυτοῖς
 Cap. 11. 11. σάρρα [σείρα ὄσα] διώσασιν
 Cap. 12. 24. κρείττοι λαλῶντι
 28. ἔχομεν χάριν, δι' ἧς λατρεύομεν

ΕΚ ΤΗΣ ΙΑΚΩΒΟΥ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ

Ἐπιστολῆς.

Cαρ. 3. 3. ἴδι πῶ

Cαρ. 4. 12. τῆς [κὲν κερτῆς] ὁ

13. σήμερον ἢ αὔριον προδυσόμεθα εἰς τὴν δὲ τὴν πόλιν, κὲν ποιήσομεν ἐκείνῃ
ἐν αὐτῶν ἴνα, κὲν ἔμποδισόμεθα, ἔκ κερδισόμεθ'

15. καὶ ζήσομεν, ἔκ ποιήσομεν τῆτο

Cαρ. 5. 3. ὑμῶν. ὡς πῦρ ἐρησασέμεν

9. ἴνα μὴ κερτῆτι.

11. τὴς ὑπομείναντες. τὴν

12. ἴνα μὴ ἐπὶ κερσι πίσητι.

19. διλλοί [μυ] ἴαν πς ἐν ὑμῶν πλανηθῆ λότ' ἰδῶ τῆς ἀληθείας,

ΕΚ ΤΗΣ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ Α.

Cαρ. 1. 12. ἰαυτοῖς, ὑμῶν ἢ διη-

Cαρ. 2. 2. 3. αὐξηθῆτι [εἰς σωτηρίαν] εἴπω ἰγώ-

6. πείρηξ ἢ ζροφῆ, ἰδῶ

10. κὲν κρολαζόμενοι ὑπομύετε; ἀλλ' εἰ

11. Χριστὸς ἀπίθωνι ὑπὲρ ὑμῶν,

Cαρ. 3. 7. ὡς κὲν συγκληροτόμοις χεράις [ποικίλης] ζώσης, εἰς τὸ μὴ ἰγώ-
πιδωμεν

8. πεπνιόφρονες, μὴ

13. ἀγαθὴ ζηλωταὶ γρόησθι, εἰ ἢ κὲν πάχοιτε.

18. ἀμαρτῶν [ἡμῶν] ἀπίθωνε, διχομ

19. φυλακῆ [κατακλυσμῶν] πιδόμενοι πο-

20. ὅτι ἀπίθωνε ἢ τῷ

ibid. εἰς ἡὸ ὀλίγοι, τυπῆσι

21. διατ' ὡ ἀνίτυπον νῦν κὲν ἡμῶς σίξ βάπη-

Cαρ. 4. 14. ξης [κὲν διωόμεως] ἔτι

Cαρ. 5. 6. 7. κερτῆ [ἰπισκοπῆς,] πῦσιν

8. 9. ζητῶν πτω κερτῆσιν ἢ ἀνίσητι

10. αὐτὸς κερτῆσιν ὑμῶν, σερτῆξ, σερτῆσιν, σερτῆσιν. αὐ-

11. εἰς ἡὸ σῆτι.

ΕΚ ΤΗΣ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ Β.

Cαρ. 1. 1. ΣΙΜΩΝ Πίτρω.

10. ἀδιλλοί, ἀνιδύσασθι [ἴνα ἀφ' ἑκαστῶν ἰερῶν] βεβαίαν ὑμῶν τὴν
κλήπιν κὲν ἐκλογὴν ποιῆσθι. ταῦτε γδ

Cαρ. 2. 2. ταῖς ἀπὸ γάμους, δι' ἑς ἢ δόξα τ' ἄλλη

16. 17. φήτε *ὡς* φροσύνῳ. ἔτι εἰσι πηγαὶ ἄνυδροι, καὶ ὁμίχλη *ὑπο*
λαίλακ^ο

18. ἀσπγγείας, τὺς ὀλίγην δάσφυγόντας, ἢ, ὀλίγως δάσφυγόντας, ἢ, τὺς ὀλίγως
δάσφυγόντας

Cap. 3. 7. νοὶ καὶ ἡ γῆ τῶ ἀυτῶ λόγῳ τῆσταιμερῶν εἰσὶν ἐν πυρὶ, τῆ-
ρῶν

EK TΗΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΘΟΔΙΚΗΣ Α.

Cap. 1. 5. ἡ ἀγγελία *ἡ*

Cap. 2. 23. 24. ἔχ^ο. [ὁ ὁμοιωθῶν τῷ υἱῷ, ἔτ πατίεσ^ο ἔχ^ο] ὑμεῖς αὐτῶ
27. ὑμεῖς, μῦθ^ο ἐν

Cap. 3. 1. κληθῶν, [καὶ ἰσθῶν.] *ἔχ^ο*

Cap. 5. 6. ὕδατ^ο [κ^ο πιδίμω^ο] ἐ αἰμω^ο.

EK TΗΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΘΟΔΙΚΗΣ Β.

VERs. 6. ἡ ἐνθλῆ, ἵνα κερθῶς ἡκίστα ἀπ' ὄρχῆς, ἐν αὐτῇ περικατῆπ^ο.

8. ἵνα μὴ δάσπλιση ἀ ἐργάσασθ^ο, ἀλλὰ μιδὸν πλήρη δάσπλιση. πᾶς ὁ

EK TΗΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΘΟΔΙΚΗΣ Γ.

VERs. 8. 9. γνώμεθα τῆς ἀληθείας. ἔραψά [π] τῆ ἐκκλησί^ο.

EK TΗΣ ΙΟΥΔΑ ΚΑΘΟΔΙΚΗΣ.

VERs. 1. πυρὶ ἡραπημῶν, καὶ

3. κρινῆς [ἡμῶν] σωτηρίας,

19. εἰζοπίς [ἑαυτῶς,] ψυχῆς,

24. λάξ^ο ὑμῶς ἀπαιύς, κ^ο [ἀαπίλ^ο] σῆσ^ο.

EK TΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΩΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

τῆ θεολόγ^ο.

Cap. 1. 2. 3. εἶδ^ο. [κ^ο ἀπνά εἰσι, ἐ ἀ κ^ο ἡ γνῶσ^ο μ^ο τῶν ταῦτα.] μακ^ο εἰ^ο

11. τῶς [ἰπ^ο] ἐκκλησί^ος

19. ψον [οἰῶ] ἀ εἶδες,

Cap. 2. 14. ὅς ἐδίδουξ^ο τ^ο Βαλὰκ βαλῆν

Cap. 3. 1. ἔχ^ον τῶ [ἰπ^ο] πιδίμω^ο

2. λοιπῶ ἀ ἡμελλες δάσπλιση ἢ γ^ο

3. 4. ἐπί σ^ο. [ἀλλ'] ἔχ^ος

Cap. 4. 11. ἀξ^ο εἰ ὁ Κύρ^ο [κ^ο ὁ ὁ ἐρῆμῶν ὁ ἀγ^ο] λαβῆν τ^ο

Cap. 5. 10. κ^ο ἐπίσῆσας αὐτῶς τῶ ὁ ἐρῆμῶν βασιλῆς ἐ ἰερῆς, κ^ο βασιλῶν τῶν

11. παρουσίῳ [καὶ ὡς ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, μυριάδης μυριάδων,] καὶ χιλιά-
δης χί-
Cap. 6. 11. ἕως ἢ πληρωθῶσι ἔοι
Cap. 7. 10. τῷ [Θεῷ ἡμῶν τῷ] καὶ ἡμῶν
14. καὶ ἰσχυάτων αὐτῶν
Cap. 8. 7. τρίτον [τῆς γῆς καὶ οὐρανόσ, ἔν τῷ τρίτῳ] ἔ
11. τρίτον [τῷ ὕδατι] ἕως
13. ἰὸς αὐτῶν πτωχῶν
Cap. 9. 1. να κακομῆτης, καὶ
17. 18. θεῶν δὲ τῷ τριῶν [πληθῶν] τῶ-
18. 19. αὐτῶν ἢ γὰρ ἕξαστα τῷ ἰσχυῶν ἐν τῷ σῶματι αὐτῶν ἔστι, καὶ ἐν ταῖς ἑραῖς
αὐτῶν. αἱ γὰρ
Cap. 10. 5. αὐτῶν [τῶν δεξιῶν] ἕως τὸν
Cap. 11. 1. ἡμῶν, [ἔ ἐστὶν ὁ ἀγγέλων,] λέγων,
Cap. 13. 2. τῶν ἕξων τῶ
3. 4. καὶ ἰσχυάτων ὅλη ἢ γῆ ὅπισθεν τῷ θηρίῳ, καὶ ὡσεὶ κινήσῃ τῶν δεξιῶν τῶ
διδουμένη ἕξαστα τῷ θηρίῳ, ἔ ὡσεὶ κινήσῃ τῶν θηρίων, λέγωντες,
5. ἕξαστα [πόλεμον] ποι-
13. γάλα, καὶ πῦρ ἵνα ἐκ τῶν ἑραῶν καὶ βασιλῆα ἐπὶ τῷ γλῶσσο.
14. ὁ εἶχεν τῷ πληθῶν, ἔ ἕξαστα δὲ τῆς μαχαίρας, καὶ ἰδὼν αὐτῶν
Cap. 14. 1. ὄνομα [αὐτῶν, καὶ τὸ ὄνομα] τῷ πνεύματι
4. ἔστι [ἕξαστα ἡσυχίας] ἡσυχίας
6. καὶ [ἐπὶ] πᾶσι
18. βοτρυάς [τῆς ἀμπέλου] τῆς γῆς
Cap. 16. 14. σημεῖα ἃ ἐκπορεύεται ἐπὶ
Cap. 17. 8. βλίπτες ὅτι ὡς τὸ θηρίον, καὶ ὅσα ἔστι, καὶ πνεύματι. ὡς
Cap. 18. 1. εἶδος [ἄλλοι] ἀγγέλων
11. τῆς γῆς κλαύσασθαι καὶ πνιθῆσθαι ἐπὶ
6. θῆς [ἡμῶν] ὁ
Cap. 20. 2. σαββαῖος [ὁ πληθῶν τῶν οὐρανῶν ὅλων] καὶ ἰδου
14. 15. θῆς [ἡ λίμνη τῶν πυρός,] ἔ εἶπες.

ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ

Εὐαγγελίᾳ τῆ κεφάλαια.

- α Περὶ τῶν νόμων.
 β Περὶ τῆ ἀνωριθίντων παιδῶν.
 γ Πρῶτον Ἰωάννης ἐκήρυξε βασιλείαν ἑραστῶν.
 δ Περὶ τῆ διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ.
 ε Περὶ τῆ μακαρισμῶν.
 ς Περὶ τοῦ λεπτῶν.
 ζ Περὶ τῆ ἰκατοῦ ἔρχου.
 η Περὶ τῆ πηλοῦ Πέτρου.
 θ Περὶ τῆ ἰκθίντων ἐπὶ ποικίλων τόπων.
 ι Περὶ τοῦ μὴ ἰππεριπορῶν ἀκροχθεῖν.
 ια Περὶ τῆ ἰπικμήσις τῶν ὑδάτων.
 ιβ Περὶ τῶν δύο δαιμονιοζορῶν.
 ιγ Περὶ τοῦ ὄψου λυκῶν.
 ιδ Περὶ τῆ Ματθαίου.
 ιε Περὶ τῆ θυγατρὸς τοῦ δόχιστωαγῶν.
 ις Περὶ τῆς αἰμορροῦσις.
 ιζ Περὶ τῶν δύο τοφλῶν.
 ιη Περὶ τοῦ δαιμονιοζορῶν κωφῶν.
 ιθ Περὶ τῆς τῆ ἀποστόλων ἀποστολῆς.
 κ Περὶ τῆ ἀποστολῆς τοῦ ὄψου Ἰωάννου.
 κα Περὶ τοῦ ἔρητον ἰκθίντων τῶν χείρων.
 κβ Περὶ τῆ δαιμονιοζορῶν τοφλῶν καὶ κωφῶν.
 κγ Περὶ τῆ αἰτίωντων σημεῖων.
 κδ Περὶ τῶν ὄψου βολῶν.
 κε Περὶ Ἰωάννου καὶ Ἡρώδου.
 κς Περὶ τῆ πίπι ἄρτων καὶ τῶν δύο ἰκθίντων.
 κζ Περὶ τῆ ἐν θαλάσῃ ἀπειπίτων.
 κη Περὶ τῆς ὄψου θάσως τῆ ἐν τολῆς τοῦ Θιῶ.
 κθ Περὶ τῆ Σαουαίας.
 λ Περὶ τῆ ἱεροκρίθίντων ὄχλων.
 λα Περὶ τῶν ἰπικῶν ἄρτων.
 λβ Περὶ τῆς ζύμης τοῦ φαρισαίων.
 λγ Περὶ τῆς ἐν Καισαρείᾳ ἰπρωήσις.
 λδ Περὶ τῆς μετμορφώσις τοῦ Χριστοῦ.
 λε Περὶ τοῦ σελωιαζορῶν.
 λς Περὶ τῆ αἰτίωντων τῆ δίδραχμα.
 λζ Περὶ τῶν λιγῶντων, τίς μείζων.

- λη Περί τῶν ἱερῶν ἐπισημοῦσιν ἐπισημοῦσιν.
 λθ. Περί τῶν ὀφείλων ἐπισημοῦσιν.
 μ. Περί τῶν ἐπισημοῦσιν, ἐπισημοῦσιν ἐπισημοῦσιν.
 μα Περί τῶν ἐπισημοῦσιν ἐπισημοῦσιν.
 μβ Περί τῶν ἐπισημοῦσιν ἐπισημοῦσιν.
 μγ Περί τῶν ἐπισημοῦσιν ἐπισημοῦσιν.
 μδ Περί τῶν ἐπισημοῦσιν ἐπισημοῦσιν.
 με Περί τῶν ἐπισημοῦσιν ἐπισημοῦσιν.
 μς Περί τῶν ἐπισημοῦσιν ἐπισημοῦσιν.
 μζ Περί τῶν ἐπισημοῦσιν ἐπισημοῦσιν.
 μη Περί τῶν ἐπισημοῦσιν ἐπισημοῦσιν.
 μθ Περί τῶν ἐπισημοῦσιν ἐπισημοῦσιν.
 ν. Περί τῶν ἐπισημοῦσιν ἐπισημοῦσιν.
 να Περί τῶν ἐπισημοῦσιν ἐπισημοῦσιν.
 νβ Περί τῶν ἐπισημοῦσιν ἐπισημοῦσιν.
 νγ Περί τῶν ἐπισημοῦσιν ἐπισημοῦσιν.
 νδ Περί τῶν ἐπισημοῦσιν ἐπισημοῦσιν.
 νε Περί τῶν ἐπισημοῦσιν ἐπισημοῦσιν.
 νς Περί τῶν ἐπισημοῦσιν ἐπισημοῦσιν.
 νζ Περί τῶν ἐπισημοῦσιν ἐπισημοῦσιν.
 νθ Περί τῶν ἐπισημοῦσιν ἐπισημοῦσιν.
 ξ. Περί τῶν ἐπισημοῦσιν ἐπισημοῦσιν.
 ξα Περί τῶν ἐπισημοῦσιν ἐπισημοῦσιν.
 ξβ Περί τῶν ἐπισημοῦσιν ἐπισημοῦσιν.
 ξγ Περί τῶν ἐπισημοῦσιν ἐπισημοῦσιν.
 ξδ Περί τῶν ἐπισημοῦσιν ἐπισημοῦσιν.
 ξε Περί τῶν ἐπισημοῦσιν ἐπισημοῦσιν.
 ξς Περί τῶν ἐπισημοῦσιν ἐπισημοῦσιν.
 ξζ Περί τῶν ἐπισημοῦσιν ἐπισημοῦσιν.
 ξη Περί τῶν ἐπισημοῦσιν ἐπισημοῦσιν.

ΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ΚΑΤΑ
Μάρκον Εὐαγγελίῳ.

- α Περὶ τῶν δαιμονιοζομιῶν.
 β Περὶ τῆς πίστεως τῆς Πίττει.
 γ Περὶ τῶν ἰαθίντων ἀπὸ ποικίλων νόσων.
 δ Περὶ τῆς λιπῆς.
 ε Περὶ τῆς ὡφελῆς.
 ς Περὶ τοῦ Λοῦ τῆς πλῆθους.
 ζ Περὶ τῆς ἐξουσίας ἐξουσίας τῆς χιῆρας.
 η Περὶ τῆς ἀποστόλων ἐκλογῆς.
 θ Περὶ τῆς ἀπορίας τῆς ἀποβολῆς.
 ι Περὶ τῆς ἐπιλήθους τῶν ὑδάτων.
 ια Περὶ τῆς λιγῶν.
 ιβ Περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχισυναγῆ.
 ιγ Περὶ τῆς αἰμορροῦσης.
 ιδ Περὶ τῆς ἀποστόλων ἀφ᾽ ἑαυτῆς.
 ιε Περὶ Ἰωάννου καὶ Ἡρώδου.
 ις Περὶ τῆς πίπτι ἀρτων καὶ τῶν δύο ἰχθύων.
 ιζ Περὶ τῆς ἐν θαλάσῃ ἀπειπίπτι.
 ιη Περὶ τῆς ὡφελῆς ἀπορίας τῆς ἐπιτολῆς τῆς Θιῆ.
 ιθ Περὶ τῆς Συροφοινίκου.
 κ Περὶ τῆς μετὰ τῆς ἀρτων.
 κα Περὶ τῆς ζύμης τῆς Φαρισαίων.
 κβ Περὶ τῆς τοφλῆς.
 κγ Περὶ τῆς ἐν Καισαρείᾳ ἐπιρῶσης.
 κδ Περὶ τῆς μετὰ τῆς ἀρτων τῆς ἰησοῦ.
 κε Περὶ τῆς ὡφελῆς ἀπορίας.
 κς Περὶ τῶν ἀφ᾽ ἑαυτῶν ἐπιρῶσης καὶ μετὰ τῶν.
 κζ Περὶ τῶν ἐπιρῶσης τῆς Κύρου ἐξίξις ἀπολύσις τῆς γυναικῆς.
 κθ Περὶ τῆς ἐπιρῶσης τῆς ἀπορίας τῆς ἰησοῦ.
 λ Περὶ τῶν ἰωάν Ζεβεδαίου.
 λα Περὶ τῆς Βαρθελομαίου.
 λβ Περὶ τῆς πῶλης.
 λγ Περὶ τῆς ξηραθείσης συκῆς.
 λδ Περὶ τῆς ἀμνηστίας.
 λε Περὶ τῶν ἐπιρῶσης τῆς Κύρου ἀρχιερίων καὶ πρεσβυτέρων.
 λς Περὶ τῆς ἀμπελῶν.
 λζ Περὶ τῆς ἐπιρῶσης τῆς Κύρου ἀφ᾽ τῶν κήπων.

- λη Περὶ τῆς Σαδδουμαίων.
 λθ Περὶ τῆς γραμματικῆς.
 μ Περὶ τῆς τῶν Κυρίων ἐπιρωλήσεως.
 μα Περὶ τῆς τὰ δύο λιπῶν βελύσεως.
 μβ Περὶ σωληθείας.
 μγ Περὶ τῆς ἡμίρας καὶ ὥρας.
 μδ Περὶ τῆς ἀλφύσεως τῆς Κυρίου μέρους.
 με Περὶ τῆς πάσης.
 μς Περὶ τῆς ὡροδοσίας ἀσφηθείας.
 μζ Περὶ δόξης Πίτρου.
 μη Περὶ τῆς αἰτήσεως τῆς σάκεως τῆς Κυρίου.

Τ Α Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Α Τ Ο Υ Κ Α Τ Α
 Λ Η Κ Α ῶ Ν Δ Ι Α Ψ Ε Λ Ι Ο Σ .

- α Περὶ τῆς ἀπογραφῆς.
 β Περὶ τῆς ἀρχαυλῆταις ποιμνῶν.
 γ Περὶ τῆς Συμῶν.
 δ Περὶ Ἀννης τῆς ἀσφηθείας.
 ε Περὶ τῆς ἡμιόμης ῥήματι ἀπὸς ἰωάννου.
 ς Περὶ τῆς ἐπιρωλήσεως τῆς ἰωάννου.
 ζ Περὶ τῆς πρὸς μετὰ τῆς Χρῆστος.
 η Περὶ τῆς ἔχου πνεύμα δαιμονίου.
 θ Περὶ τῆς πνεύματος τῆς Πίτρου.
 ι Περὶ τῶν ἰαθῶντων ἀπὸ ποικίλων νόσων.
 ια Περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν ἰχθύων.
 ιβ Περὶ τῆς λιπῶν.
 ιγ Περὶ τῆς ἀσφηθείας.
 ιδ Περὶ Λώϊ καὶ πλάτων.
 ιε Περὶ τῆς ἔχου ἔχου καὶ χεῖρας.
 ις Περὶ τῆς τῶν ἀπετέλων ἐκλογῆς.
 ιζ Περὶ τῆς μακαρισμῶν.
 ιη Περὶ τῆς ἰσχυροῦς.
 ιθ Περὶ τῆς ἔχου τῆς χεῖρας.
 κ Περὶ τῆς ἀποσταλείτων ἀπὸ ἰωάννου.
 κα Περὶ τῆς ἀλφύσεως τῆς Κυρίου μέρους.
 κβ Περὶ τῆς ἀσφηθείας τῆς ἀσφηθείας.
 κγ Περὶ τῆς ἐπιρμήσεως τῶν ὕδατων.
 κδ Περὶ τῆς λιπῶν.
 κε Περὶ τῆς θυγατρὸς τῆς ἔχου ἀσφηθείας.
 κς Περὶ τῆς ἀμφοτέρων.

- κζ Περὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν διδασκάλων.
 κθ Περὶ τῆς πίστεως ἀρετῶν καὶ τῶν δύο ἰχθύων.
 κθ Περὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐπιρροῆσεως.
 λ Περὶ τῆς μετὰ μετὰ φώσεως Ἐκκλησίας.
 λα Περὶ τῆς σιλλυαζομένης.
 λβ Περὶ τῶν ἀπολογιστικῶν ἐπιπέδων.
 λγ Περὶ τῆς μὴ ἐπιπέδου ἀποδοτικῆς.
 λδ Περὶ τῶν ἀναδιδόντων ἐπιπέδων.
 λε Περὶ τῆς ἐπιρροῆσεως ἐπιπέδων.
 λς Περὶ τῆς ἐπιπέδου ἐπιπέδων.
 λζ Περὶ Μάρτυρος καὶ Μαρτύρου.
 λη Περὶ ἀποδοτικῆς.
 λθ Περὶ τῆς ἐπιπέδου ἀποδοτικῆς.
 μ Περὶ τῆς ἐπιπέδου ἀποδοτικῆς.
 μα Περὶ τῆς ἀποδοτικῆς ἀποδοτικῆς.
 μβ Περὶ τῆς ἀποδοτικῆς ἀποδοτικῆς.
 μγ Περὶ τῆς ἀποδοτικῆς ἀποδοτικῆς.
 μδ Περὶ τῆς ἀποδοτικῆς ἀποδοτικῆς.
 με Περὶ τῆς ἀποδοτικῆς ἀποδοτικῆς.
 μς Περὶ τῆς ἀποδοτικῆς ἀποδοτικῆς.
 μζ Περὶ τῆς ἀποδοτικῆς ἀποδοτικῆς.
 μη Περὶ τῆς ἀποδοτικῆς ἀποδοτικῆς.
 μθ Περὶ τῶν ἀποδοτικῶν.
 ν Περὶ τῆς ἀποδοτικῆς ἀποδοτικῆς.
 να Περὶ τῆς ἀποδοτικῆς ἀποδοτικῆς.
 νβ Περὶ τῆς ἀποδοτικῆς ἀποδοτικῆς.
 νγ Περὶ τῆς ἀποδοτικῆς ἀποδοτικῆς.
 νδ Περὶ τῆς ἀποδοτικῆς ἀποδοτικῆς.
 νε Περὶ τῆς ἀποδοτικῆς ἀποδοτικῆς.
 νς Περὶ τῆς ἀποδοτικῆς ἀποδοτικῆς.
 νζ Περὶ τῆς ἀποδοτικῆς ἀποδοτικῆς.
 νη Περὶ τῆς ἀποδοτικῆς ἀποδοτικῆς.
 νθ Περὶ τῆς ἀποδοτικῆς ἀποδοτικῆς.
 ξ Περὶ τῆς ἀποδοτικῆς ἀποδοτικῆς.
 ξα Περὶ τῆς ἀποδοτικῆς ἀποδοτικῆς.
 ξβ Περὶ τῆς ἀποδοτικῆς ἀποδοτικῆς.
 ξγ Περὶ τῆς ἀποδοτικῆς ἀποδοτικῆς.
 ξδ Περὶ τῆς ἀποδοτικῆς ἀποδοτικῆς.
 ξε Περὶ τῆς ἀποδοτικῆς ἀποδοτικῆς.
 ξς Περὶ τῆς ἀποδοτικῆς ἀποδοτικῆς.
 ξζ Περὶ τῆς ἀποδοτικῆς ἀποδοτικῆς.
 ξη Περὶ τῆς ἀποδοτικῆς ἀποδοτικῆς.

- ξθ Περὶ τῶν ἱπρωσισησάντων τῶν Κύριον ἀρχιερέων καὶ γραμματέων.
 ο Περὶ τῶν ἀμπιλῶν ὡς ἐβόλη.
 οα Περὶ τῶν ἐκκαθάρσεων καὶ τῶν κλῶσον.
 οβ Περὶ τῶν Σαδδουκαίων.
 ογ Περὶ τῶν πῶς ἕως Δαβὶδ εἶσι οἱ Χελεσί.
 οδ Περὶ τῶν δύο λιπῶν βαλῶσης.
 εα Περὶ τῶν σωπελείας ἐρώτησις.
 εβ Περὶ τῶν πάχα.
 εγ Περὶ τῶν φιλοεικησάντων τίς μείζων.
 εδ Περὶ τῶν ἐξαιτήσεως τῶν σαλιανῶν, καὶ ἀρρήσεως Πίτρυ.
 εε Περὶ τῶν παρ' Ἡρώδα ἐξουσιώσεως.
 ες Περὶ τῶν κρησίων γυναικῶν.
 εζ Περὶ τῶν μετανοήσασιν ληστῶν.
 εη Περὶ τῶν αἰτήσεως τῶν σώματι τῶν Κυρίων.
 εθ Περὶ τῶν Κλιόπε.

ΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ΚΑΤΑ
 Ἰωάννου Βαγγελίου.

- α Περὶ τῶν ἐν Καισάρειαις γάμων.
 β Περὶ τῶν ἐκκλησιῶν ἐν τῷ ἱερῷ.
 γ Περὶ τῶν Νικηδόνων καὶ Ἰησῦ.
 δ Περὶ καθαρῶν ζήτησις.
 ε Περὶ τῶν Σαμαρειτῶν.
 ς Περὶ τῶν ἕως τῶν βασιλικῶν.
 ζ Περὶ τῶν τριάκοντα ἑκτῶν ἱτησιῶν ἐν τῇ ἀδιείκῃ.
 η Περὶ τῶν πίστε ἀρτων καὶ τῶν δύο ἰχθύων.
 θ Περὶ τῶν ἐν Ἰουδαίᾳ ἐπιπέτων.
 ι Περὶ τῶν ἐν Ἰουδαίᾳ τυφλῶν.
 ια Περὶ τῶν ἐξουσιῶν τῶν Λαζάρων.
 ιβ Περὶ τῶν ἀλψάσεως τῶν Κυρίων μύρων.
 ιγ Περὶ τῶν εἰς τὴν Ἰούδα.
 ιδ Περὶ τῶν ὄντων.
 ιε Περὶ τῶν ἐπισησάντων ἰκλῶντων, καὶ ἐρωτῶντων τὸν Φίλιππον.
 ις Περὶ τῶν νικησάντων.
 ιζ Περὶ τῶν ὡς ἐκλήθη.
 ιη Περὶ τῶν αἰτήσεως τῶν Κυρίων σώματι.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΤΩΝ

Πράξεων Ἀποστόλων.

Περὶ τῆς ἐξαιτίας τῆς διωμοκαλίας τῆς Χερσῦ, καὶ ὁμοίως πρὸς τὰς μαθητάς. καὶ περὶ ἰππηλίας τῆς τῆς ἀγίου πνύμενου δυνάμει, ἵασι π καὶ τῶν τῆς ἀναλήψεως τῆς Χερσῦ. καὶ περὶ τῆς ἐνδύσεως δαπέρας αὐτῆ παμνοσίας.

Πίτρυ ἀφλογῶ πρὸς τὰς μαθητὰς ἵασι, περὶ τὴν θανάτου ἐ δαπέρας ἵασι τοῦ πρὸς τῆς. ἐν ᾧ, περὶ αὐτοπαρῶν Μιατῆς, κληρωτῆσι χαρῆ ἀφ' αὐτοδύχης.

Περὶ θείας τῆς ἀγίου πνύμενου ἰπποκίτητος, ἐν ἡμίρα τῆς πιπτηκῆτος ἡμομῆς εἰς τὰς πνύμενας. ἐν ᾧ, Πίτρυ κληρῆτος περὶ τῆς, ἐν τῆ αὐτοφῆτι. περὶ πάθος καὶ ἀναπέπας καὶ ἀναλήψεως Χερσῦ, δυνάμει π τῆς ἀγίου πνύμενου. περὶ πίστεως τῆς παρῶν, καὶ τῆς ἀφ' τῆς βαπῆσιμου αὐτῶν σωτηρίας. περὶ ὁμοίως κρηωφῆτες, καὶ αὐτοδύχης τῶν πνύμενων.

Περὶ τῆς ἐν Χερσῦ ἡμομῆς τῆς ἐν κληρῆτος χαρῆ, Πίτρυ π κατηρῆτος ἡμομῆς, συμπαρῆτικῆς, καὶ συμκομῆτικῆς, πρὸς ἡμομῆτος αὐτῶν. ἐν ᾧ περὶ ἰππηλίας τῆς δυνάμει τῆς ἀγίου πνύμενου. Πίτρυ π ὁμομῆτος τῆς Χερσῦ δυνάμει π καὶ χαρῆσι. περὶ ἀπέπας τῆς δυνάμει, ὡς ἐ δὲ παρῶν ἀπέπας ἐπὶ τῆς ὁμομῆς τῆς Χερσῦ καὶ ἀπέπας τῆς ἀπέπας δυνάμει ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἡμομῆς τῆς ἀπέπας πρὸς κληρῆτος.

Περὶ ὁμομῆτος καὶ κληρῆτος κρηωφῆτος τῆς πνύμενων. ἐν ᾧ, περὶ ἡμομῆτος καὶ Σαπφῆρης, ἐ πρὸς αὐτῶν πνύμενων.

Ὅτι τὰς ἀπέπας ἡμομῆτος ἐν τῆς δυνάμει, ἀπέπας Κυρῆτος ἡμομῆτος ἡμομῆτος, ἰππηλίας ἀκωλύτως κρηωφῆτος τῆς ἡμομῆτος. ἐν ᾧ, ὅτι τῆς ἡμομῆτος οἱ δυνάμει πάλιν συκομῆτος, ἰππηλίας ἀπέπας, μαρῆτος ἀπέπας. Γαμαλιῆτος γνώμη πρὸς περὶ τῆς ἀπέπας, μὴ ὡφῆτος πρὸς πρὸς καὶ ἀπέπας.

Περὶ κληρῆτος τῆς ἰππηλίας.

Ἰουδαίους ἡμομῆτος καὶ συκομῆτος καὶ Στεφῆτος. αὐτῶ π δυνάμει περὶ τῆς πρὸς Ἀβραῆμ ἀπέπας τῆς ὁμομῆτος, καὶ περὶ τῆς δυνάμει πρὸς τῆς. ἐν ᾧ, περὶ τῆς ἡμομῆτος καὶ πρῶν, καὶ ἀναγωμῆτος τῆς ἡμομῆτος καὶ περὶ ἡμομῆτος Μαυσίως. καὶ περὶ τῆς πρὸς αὐτῶν ἡμομῆτος ἐν τῆς ὁμομῆτος. περὶ ἡμομῆτος καὶ κληρῆτος τῆς ἡμομῆτος, ἀπέπας κληρῆτος Σολομῶνι, καὶ τῆς τῆς τῆς κληρῆτος. ὁμομῆτος τῆς ἡμομῆτος δυνάμει ἡμομῆτος Χερσῦ δυνάμει αὐτῶν, ἰππηλίας ἡμομῆτος ἡμομῆτος ἡμομῆτος, ἀπέπας ἡμομῆτος.

Περὶ δυνάμει τῆς ἐκκλησίας, ἐ πρὸς Στεφῆτος. ἐν ᾧ, περὶ Φιλίππου τῆς ἀπέπας, πρὸς ἡμομῆτος ἐν τῆς Σαμαρῆτος.

Περὶ Σίμωνι τῆς ἀπέπας πνύμενου καὶ βαπῆσιμου, ὡς ἡμομῆτος πρὸς αὐτῶν ἀπέπας. καὶ ἰππηλίας τῆς ἀπέπας πνύμενου ἐπὶ τῆς βαπῆσιμου.

- ια Ὅπ ἢ δι' ἀγγέλους ἔδω ὑποκριτῆς, ἀλλ' ἀγίοις ἀφ' πίστεως ἢ μετοχήν ἔσ' ἀγίου πνύματι διδοται. ἐν ᾧ, πρὸς ὑποκρισίας, καὶ ἰπτοπλήξιος Σίμων.
- ιβ Ὅπ πῶς ἀγαθοῖς καὶ πιστοῖς δώδω ὁ Θεὸς τὴν σωτηρίαν, δῆλον ἐκ τῆς καὶ τ' Εὐεργετοῦ ὑποδείξιος.
- ιγ Πρὸς τῆς ἐρεωθεῖν θείας κλήσεως Παύλου, εἰς ἀποστολὴν Χερσον. ἐν ᾧ, πρὸς ἰάσεως καὶ βαπτίσματι Παύλου ἀφ' Ἀνανίας καὶ ἀποκαλύψι Θεοῦ παρρησίας πρὸς αὐτὸν καὶ σωτηρίας τῆς ἀφ' Βαριάβαν ὡς τὴν ἀποστόλου.
- ιδ Πρὸς Αἰνίαν ἀποκαλύψι ἰαθίτης ἐν Λύδῃ ἀφ' Πίτρου. ἐν ᾧ, πρὸς Ταοθίαν τῆς φιλεληθῆς, καὶ ἔργων ἐκ κεκρωῶν ὁ Πίτρος ἀφ' ἀποστολῆς ἐν ἰόπη.
- ιε Πρὸς Κορινθίους, ὅσα πρὸς αὐτὸν ὁ ἀγγελοῦ, ἔσ' ὅσα πάλιν ὡς Πίτρον ἐρεωθεῖν πρὸς κλήσεως ἰδιῶν ἐρήθη. ἐν ᾧ, ὅτι μεταστολῆς ὁ Πίτρος ἦλθε ὡς Κορινθίους ἰπτοπλήξιος ὡς ὁ ἀγγελοῦ ἰπτομαρτύρησι καὶ ὑφηγησάτω Κορινθίους. Πίτρος κληθῆσθαι εἰς Χερσον, τῶν ἀγίων πνύματι ἐπὶ τὴν ἐκείνους δωρεάν. καὶ ὅπως ἰδοπλήξιος τῶν οἱ ἐξ ἰδιῶν πιστοσύνης.
- ις Ὡς Πίτρος πρὸς κληθῆσθαι καὶ τὰ ἔργων τῶν γαιότων διηγῆται τοῖς ἀποστόλοις ἀφ' κληθῆσθαι ὡς αὐτὸν, πρὸς Βαριάβαν ἐκπῆψασι ὡς τὴν ἐν Ἀντιόχεια ἀδελφῶν.
- ιζ Πρὸς φησίαι Ἀγάθου πρὸς λιμὴν οἰκονομικῆς καὶ κερποφορίας, ὡς τὴν ἐν Ἀντιόχεια ἀδελφῶν.
- ιη Ἰακώβου τῶν ἀποστόλων κληθῆσθαι ἐν ᾧ, Πίτρος σὺν ἄλλοις ὡς Ἡρώδου. ὅπως πρὸς αὐτὸν ὁ ἀγγελοῦ θεία κληθῆσθαι ἐξ ἰδιῶν τῶν δισμῶν καὶ ὁ Πίτρος ἰμφορῆς γλυκοῦ ἐκπῆσθαι τοῖς ἀδελφοῖς, ὑποκαρτερῶν ἐν ᾧ, ὡς πρὸς φυλάκων κληθῆσθαι καὶ μετέπειτα ὡς τῶν ἰδιῶν Ἡρώδου πικρῶν τε καὶ ὀλεθρῶν κληθῆσθαι.
- ιθ Ἀπελθῆ Βαριάβαν καὶ Παύλου ὡς τῶν θείων πνύματι εἰς Κύπρον, ὅσα πρὸς ἐργασάτω ἐν ἰδιῶν Χερσον εἰς Ἐλύμαν τ' ἄλλων.
- κ Παύλου δόξατος διδασκαλία εἰς Χερσον, ἐκπῆσθαι ἔσ' ἰόμην καὶ κληθῆσθαι τῶν ἐρεωθεῖν ἰσραηλὴ καὶ σύμφηλικῆ ἐν ᾧ, ὅτι ἐκ ἐλεγκτικῆ καὶ συλλογιστικῆ. ὡς μεταστολῆς τῶν κληθῆσθαι εἰς τὰ ἰδιῶν. διωγμῶν τε αὐτῶν ἐκείνην, καὶ ἀφίξιος εἰς ἰδιῶν.
- κα Ὅπως ἐν ἰδιῶν κληθῆσθαι τὸν Χερσον, πολλῶν τε πιστοσύνης, ἰδιῶν ἰσραηλῶν οἱ ἀπίστοι.
- κβ Πρὸς τῶν ἐν Λύδῃς ἐκ γλυκοῦ ἰαθίτη ἀφ' τῶν ἀποστόλων. διότι ἐστι πρὸς ἰδιῶν Θεοῦ καὶ πρὸς τῶν ἰσραηλῶν. ἔσ' ἰδιῶν καὶ μετέπειτα ἰδιῶν ὁ Παῦλος ἀφ' τῶν ἰδιῶν τῶν ἀσυνήτων.
- κγ Ὅπ ἢ δι' ἀφ' ἐκπῆσθαι τὴν ἐξ ἰδιῶν πιστοσύνης δόξατος καὶ κληθῆσθαι τῶν ἀποστόλων. ἐν ᾧ, ἰπτοπλήξιος αὐτῶν ὡς τὴν ἐξ ἰδιῶν, ὡς τῶν φυλακίων. ἀπὸ τῶν Παύλου ὡς Βαριάβαν, ὡς Μάρκον.
- κδ Πρὸς τῶν κληθῆσθαι Τιμοθέου, καὶ τῆς καὶ ἀποκαλύψι ἀφίξιος Παύλου εἰς Μακεδονίαν. ἐν ᾧ, ὡς πρὸς πίστεως καὶ σωτηρίας ἰδιῶν γυναικῶν Λυδίας. καὶ ὡς ἰάσεως τῆς πνύμα πνύματι ἐκπῆσθαι πρὸς τῶν, δι' ἰδιῶν τῶν Παῦλον κληθῆσθαι οἱ ἀπίστοι. ὡς τῶν συμφορῶν ἐκπῆσθαι σφοδρῶν καὶ πνύματι, καὶ ὅπως πρὸς

- ς άσπας ο ήραβφύλαξ, ες αυτη τη νυκτ ήσπαλίδη παύισθ. επ ωδρακλη-
 ριςτες εξήλθον τετε εν τ διασωληρεις οι άπιστολοι.
- κι Περι τώστας γμορμής εν Θεσσαλονίκη, τ κηρύμωθ ενικει φυγής τε
 Παύλ εν Βίροιασ, κακείθην εν Αθώας.
- κτ Περι τ εν Αθώας επιδωμεις ρεφής, φιλοσοφω τε κηρύμωθ, κν δι-
 σθείας τ Παύλ.
- κζ Περι Ακύλα κν Πελοκίλλης, κν τ Κορινθίωσ απθείας, τής τε κτ ασγμωσιν
 επ αυτοίς δόδκίας τ Οίω άποκλυθθείσας τω Παύλω. εν ω. ωβί Κρίστω
 δόρσωαζώγυ. πιδόσωθ σω επίροισ πσι, κν βαπτισθίθ. επ τώστας
 κισθθείσας εν Κορίθω, ο Παύλ ωτεχρήσθη ιλθω τε εν Εφισσι κν λφ-
 λειχθείς, εξήλθη. περι Αποκλω άιδρόσ λογίω τε κν πιδ.
- κη Περι βαπίτμωθ, κν τ άρχι πιδόμωθ δουριάσ, λθθείσας λφ σωστ-
 δής Παύλ τοίς εν Εφισω πιδόσωσι. κν ωεί άστωσ τ λαε. εν ω, ωβί
 τ ων Σκωά: επωσ ε δει ενχειρησ άπίστωσ κν άναξίωισ τής πίστωσ γμο-
 μίοισ, κν ωβί εξομολογήστωσ τών πιδόστων. ωβί τής εν Εφισω κισθθεί-
 σασ τώστωσ επί Δημητρίω τ δόρμωσάπω κν τω άποσάλω.
- κθ Περιόδω Παύλ, εν η ωβί τανάτω κν άνακλήστωσ Εύτύχω λφ σωσά-
 χής εν Γρωάδι. ωδραρίστωσ τε αυτω ποιμωσ: άκω ωεσ τ εν Εφισω πιδόστω-
 ρωσ. εν ω, ωδραρίστωσ Παύλ άπ Εφισω άζω Κανταρείωσ τ Παλαμείωσ.
- λ Άζωσ σωσφηεία ωβί τ σωμωσάμωσ τω Παύλω εν Ιερουσαλήμ.
- λα Παραίνοισ Ιακώβω ωεσ Πκυλοισ, ωεί τ μη δακείω κωλύει Εόραιοσ ωεί-
 τίμωσάμ.
- λβ Περι τ εν Ιερουσαλήμ κν Παύλ κισθθείσασ άπεξίασ: όπωσ τε αυτωσ ο ρι-
 λιαρχω τ πλθθωσ εξαιρήτωσ. εν ω, Παύλ κωσάτωσ ωεί Ιωυδ, κν τής
 εν άπιστολοι αυτω κλίστωσ. ωεί ων ο Ανανίασ ωεσ τ Παύλοισ εν Δικω-
 ακω είπω, όπωσάτωσ τε Εφωής Θεωδ γμορμής πωπ ωεσ αυτωσ εν τω Ιερω.
 επ μίλωσ επί τυτωίς ο Παύλ τνπείαχ, επωσ επ Γωμωόσ ενω, ενήθη.
- λγ Όσα Παύλω κωσάτωσ εν τω σωιδρίω, επωσ τε εείπω, κν δόρμωσάτωσ
 επρωξί.
- λδ Περι ιπωσάλης μελιτωμής επί Ιυδαίωσ κν Παύλ, κν μίλωσάτωσ αυ-
 τής ωεσ Λυσίοσ. εν ω, επ περιπέμωθη ο Παύλω: τω ήζωμοσ εν τ Κω-
 σάρωσ κν τρακωτωσ κν ρακμωσάτωσ.
- λε Τερύτωσ ωβί Παύλ κωτηρωία, κν αυτω άπολογία επί τ ήζωμοσ.
- λς Περι τής Φήλιωσ λφδωχής, κν τ Φήσω σωσάμωσ: τής τε επ αυτω
 άνακρίτωσ Παύλ ε ήφιστωσ.
- λζ Άρχίπωσ εν Βερνίκωσ παρωσά κν πύπωσ τ κν Παύλοισ. εν ω, άπολογία
 Παύλ επ αυτων, ωβί τής εν Ιωμω ηρωσείασ αυτω, ε κλήστωσ εν τω άπείγ-
 λιοσ. ωσ εδεν άδίκησ Ιυδαίωσ ο Παύλω, Άρχίπωσ ήφη τω Φήσω.
- λη Πλωσ Παύλ επί Γώμω, κισθώων τε πλθθωσ κν μερίτωσ πώμωσάτωσ. εν
 ω, πωραίνοισ Παύλ ωεσ τωσ σω αυτω, ωεί ιλπιδω σωτηρίασ. σωμω-
 μοσ Παύλ, όπωσ τε διασίθητωσ εν Μελιτίω ενωσ: κν επω εν αυτωσ ο Παύ-
 λω ήζωμωσάτωσ.

λθ Ὅπως ἀπὸ Μελίτης εἰς Γόμωμ κενώωσιν ὁ Παῦλος.
μ Περὶ διαλίξεως Παύλου, τ' ὡς τὸς ἐν Γόμωμ ἰουδαίους.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ Ἰη: σολῆς, ἔχοντάς τινας μερικὰς ὑποδιαιρέσεις.

Εὐαγγελικὴ διδασκαλία, περὶ τῆ ἔξω χάριτος Χριστοῦ καὶ τῆ ἐν χάριτι καὶ
ἀεὶ ἐλπίδος, ἐ πολιτείας πνώμην.

α Πρῶτον μὲν τὸ εὐαγγέλιον, ἀεὶ κρείστως τ' κτ' ἰθαῶν τῶν ἐ φυλασσόντων τὰ
φυσικά.

β Περὶ κρείστως τ' κτ' Ἰσραὴλ ἔ μὴ φυλάσσοντο τὰ νομικά.

γ Περὶ ὑπεροχῆς Ἰσραὴλ ἔ τυχεύοντο τῆς ἐπαγγελίας.

δ Περὶ χάριτος δι' ἧς μέγιστοι ἀνθρώποι δικαίονται, ἐ κτ' ἡμῶν ἀδικησάντων
ἀλλά κτ' οὐκ ἴσχυον ἰσότητως, κτ' τ' Ἀβραάμ τύπον.

ε Περὶ τ' ἀδικημάτων ἐλπίδος.

ς Περὶ ἐπισημῆς ἔ ὡς σωτηρίαν ἡμῶν ἀνθρώπων Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ τῆ πίστεως
τῆ ἰσχυρῆς γνησῆς Ἀδάμ.

ζ Περὶ τ' ἐπισημῆς ἐπὶ τῆ πίστεως ἀγαθῆς.

η Ἐπισημῆς ἀεὶ τῆς ἐν χάριτι ζωῆς.

θ Περὶ τ' ὑπεροχῆς καὶ κρείστως ἀπὸ τῆ ἀμαρτίας.

ι Περὶ τῶν ἐν ἀνθρώπῳ φύσει πατῶν, ἀδύνατον ποιούντων πλεὶ ὡς τὸ νόμον
συμφωνίαν.

ια Περὶ τ' ἀποδοσῆς τῶν φυσικῶν παθημάτων ἀπὸ τῆς ὡς τὸ πνεῦμα
συμφωνίας.

ιβ Ἐπισημῆς ἀεὶ τ' ἀποδοσῆς τοῖς ἀγίοις δόξης.

ιγ Περὶ τ' ἐπισημῆς ἀγαθῆς Χριστοῦ.

ιδ Περὶ ἐκπλήσεως Ἰσραὴλ ἔ ἀποβλήσονται, καὶ κλήσεως ἔ ἀληθῆς ἔ ἐκπλή-
σονται μὲν τῆ ἰθαῶν.

ιε Ὅτι κτ' ἀπίστω ἢ ἐκπίστω ἀπὸ τῆ εἰς ἀγνοίαν ἐγκαταλείψεως, καὶ ἔ μὴ ἀρ-
μολογήσονται αὐτοῖς κηρύγματι.

ις Περὶ τῆ σκοπῆς καθ' ἃν ἐξελήθησαν, ὡς δούτερον ἐπισημῆς ἐν, ζήλων τῆ ἀπο-
σημῆς τῶν ἰθαῶν ἀποβλήσονται τὰ πνεῦμα Ἰσραὴλ.

ιθ Παραίσεις ἀεὶ ἀπὸ τῆς ὡς τὸν Θεὸν καὶ ἀνθρώπων· ἐν ᾧ, ἀεὶ τ' εἰς ἀλλή-
λους ὁμοφροσύνης. ἀεὶ τ' ὡς τὸν Θεὸν λατρείας. ἀεὶ τῆς ὡς τὸν ἀντικείμενον ἀνεξι-
κακίας. ἀεὶ τῆς ὡς τὸν ἀρχόντων ὑποταγῆς. ἀεὶ τῆς σωφροσύνης καὶ περὶ τῆς
ἀεὶ τῆς ἐν βρώμασι ἐ ἡμέραις ἀμαρτίας ἀδικησάντων.

ια Περὶ μισησῆς τῆς Χριστοῦ ἀνεξικακίας.

ιβ Περὶ τῆ ἀφύπνισης αὐτῆς τῆς ἐν ἀναβολῇ καὶ δούσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ
 πρώτης Ἐπιστολῆς, ἔχοντα πινὰς ὑποδιαίρεσες.

- Περὶ τελειῶν καὶ ἀφάρων ἡ ἐπιστολὴ διόρθωσιν ἔχει τῶν Κορινθίους ἡμαρτημάτων.
- α Μετὰ τὸ παρομοίον, ὡς ἔμηνον διχοῦντες ἀλλήλους ἐκ φιλοδοξίας τῆς ἐπι σοφίας ἀνθρωπίνης. ἐν ᾧ, ὡς ἔμηνον θείας σοφίας. ὡς ἔμηνον ληθεργῶν. ὡς τῶ μὴ κρίνει διδασκάλους. ὡς ἔμηνον ἰσχυροῦς.
- β Κατὰ πόνων καὶ πορείας, καὶ τῶν τούτοις κρινομένων.
- γ Περὶ ἔμηνον δὲ δικῶν, καὶ ταῦτα ἐπι ἀπίστων, ἐν ᾧ, ὡς ἔμηνον ποιοῦντες.
- δ Περὶ γὰρ καὶ χηρείας καὶ ἀγαθίας. ἐν ᾧ, ὡς ἔμηνον καὶ χηρὰς αὐτοῦ τῶ γυναικῶν, μηδὲ εἰ ἀπίστοι εἴη οἱ ἴπποιοι. ὡς ἔμηνον ἀγνείας καὶ διαγαθίας.
- ε Περὶ ἀφάρων ἰδῶν καὶ ἐπι τῶν δαιμονικῶν συμβάσεων. ἐν ᾧ, ὡς ἔμηνον τῆς ἰαυτῶ πολυπολοῦν συμβεβηκότων. ὡς ἔμηνον καὶ κρινομένων δαίμων. ὡς τῶ ἀδιαφοροῦν ἐν δειπνοῖς καὶ κληροῖς.
- ς Περὶ ἀγαθίας ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἐν ἀγαθῶν καὶ ἀγαθῶν.
- ζ Περὶ κρινομένων θεοσεβῶν, ἢ ἀγαθῶν.
- η Περὶ ἀφάρων καὶ ἀγαθῶν ἐν οἰκονομίας αὐτῶν. ἐν ᾧ, ὡς ἔμηνον ἀγαθῶν ὡς μίσητος καὶ ἀγαθῶν. ὡς ἔμηνον ἀγαθῶν γλώσσας.
- θ Περὶ ἀγαθῶν καὶ ἀγαθῶν καὶ ἀγαθῶν. ἐν ᾧ, ὡς ἔμηνον τῆς ἐν Χριστῷ διορθῶσιν καὶ ἀγαθῶν καὶ ἀγαθῶν. ὡς ἔμηνον τῶ ἀγαθῶν καὶ ἀγαθῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ
 δευτέρας Ἐπιστολῆς, ἔχοντα ἑπτα πινὰς ὑποδιαίρεσες.

- α Ἐπι τῶν ἀγαθῶν καὶ ἀγαθῶν, ἢ ἀγαθῶν καὶ ἀγαθῶν.
- β Περὶ τῶ ἀγαθῶν καὶ ἀγαθῶν, καὶ ἀγαθῶν ἐν τῶ ἀγαθῶν, ἐν ᾧ ἀγαθῶν ἀγαθῶν, ὡς ἐπι τῶ ἀγαθῶν καὶ ἀγαθῶν καὶ ἀγαθῶν.
- γ Περὶ τῆς δι' αὐτῶ θείας ἀγαθῶν τοῖς ἐπι τῶ ἀγαθῶν, δι' ἧς καὶ ἀγαθῶν ἀγαθῶν.
- δ Περὶ τῆς καὶ ἀγαθῶν ἀγαθῶν, καὶ ἀγαθῶν ἀγαθῶν τῆς καὶ τῶ ἀγαθῶν.
- ε Περὶ τῆς θείας ἀγαθῶν, καὶ ἀγαθῶν ἀγαθῶν βίβ, ὅτι τοῖς ἀγαθῶν ἀγαθῶν.
- ς Περὶ τῆς καὶ ἀγαθῶν ἀγαθῶν, καὶ τῆς ἀγαθῶν ἀγαθῶν καὶ ἀγαθῶν ἀγαθῶν.
- ζ Περὶ τῆς ἰαυτῶ ἀγαθῶν καὶ ἀγαθῶν ἀγαθῶν τῆς καὶ ἀγαθῶν.
- η Ἀποδοχὴ τῆς Κορινθίων ἀγαθῶν καὶ ἀγαθῶν ἀγαθῶν αὐτῶν.
- θ Προτροπὴ καὶ ἀγαθῶν ἀγαθῶν τοῖς ἀγαθῶν, καὶ ἀγαθῶν ἀγαθῶν ἀγαθῶν. ὡς τῆς ἀγαθῶν ἀγαθῶν ἀγαθῶν.

α Διήγησις τῶν ἰδίων πόνων, καὶ ἀσθενείας, καὶ τῆς ἐκ' αὐτῶν χαίρειν, ὡς τὸ μὴ ποιεῖν ἐπιπλάσεις ἀποσπῆσθαι Κορινθίους. ἐν δὲ, ἀντιθέσεις ἑαυτῷ ὡς ἐπέινε. ἰλιγγῶν ἐκείνων.

β Περὶ ἑαυτῷ, τὸ ἐπιπόνον, τὸ ὡς Θεὸς πῆμιον, τὸ ὠφελίμως αὐτότροφον. ὡς σκεδὴ ὡς ἔμειψασα ἑαυτῷ παρσίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣ Γαλάτας Ἐπιστολῆς.

α Μετὰ τὴν ἀσθεσίαν, διήγησις τῆς ἑαυτῷ μετὰ κρίσεως ἀπὸ Ἰουδαϊσμοῦ καὶ ἀποκάλυψιν.

β Περὶ τῆς τῶν ἀπιστῶν ἐπιμαρτυρήσεως εἰς ἔν τὴν πίστιν ζωῆν.

γ Περὶ τῆς ὡς Κεφᾶν ἀνιέρρησας, ὑπὲρ τῆς ἐν πίστιν ἔσται ἐν νόμῳ σωτηρίας.

δ Ὅτι ἀπὸ πίστεως ὁ ἀγιασμός, ἢ ἀπὸ νόμου.

ε Ὅτι καὶ ὁ Ἀβραάμ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθη εἰς τύπον ἡμῶν.

ς Ὅτι ὁ νόμος ἢ δικαιοσύνη, ἀλλ' ἰλιγγῶν. ἔκαστος ἐπιπένησεν, ὡς ἡλύθη ὁ Χριστός.

ζ Ὅτι ὅσοι ἐκ νόμου ἀλλ' ἐκ πίστεως τὰ ἀγαθὰ ὁ νόμος ὡς σκεδὴ ἀσθενείας δι' ἰλιγγῶν.

η Ὅτι ὑπὸ κρίσιν ἦσαν οἱ ἐν νόμῳ.

θ Ὅτι ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ ἡμαῖν καὶ τῷ γνησίῳ πατρὶ ὑποδουλωθήσονται, ἢ ἔκαστος ἐλευθερώσεται νόμῳ.

ι Ὅτι ἡ κλησίς ἡμῶν ἔκαστος ἐλευθερῶν καὶ νόμῳ, ἀλλὰ τὸ Χριστῷ παύσεται.

ια Ὑπογραφή τῆς καὶ πνιύμεν ἐλευθερίας.

ιβ Ἀπελευθερωθῶν ἀπὸ τῶν ἐλεγχόντων ἐπὶ τῷ πνεύματι, καὶ ἀποτροπὴ πρὸς τὴν ζωὴν τῶν ἐν πνεύματι.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣ Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς.

α Περὶ τῆς ἐν Χριστῷ ἐκλογῆς ἡμῶν καὶ ἐσωτηριῆς, ἔκαστος πλεονεξίας.

β Εὐχὴ πρὸς γνώσεως, τῶν ἐν Χριστῷ ἐσωτηριῶν ἀγαθῶν εἰς ἡμᾶς.

γ Περὶ τῆς ἰδίων καὶ Ἰουδαίων οἰκείας πρὸς Θεὸν ἀπὸ Χριστῷ ἐκ' ἰληθῶν καὶ χαίρειν.

δ Περὶ τῆς ἀσθενείας αὐτῷ Θεῷ σοφίας, εἰς φανισμόν ἐθῶν, καὶ ἰλιγγῶν δαιμονίων.

ε Εὐχὴ ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας εἰς δυνάμειν καὶ ἀγάπην Θεοῦ.

ς Παράκλησις πρὸς ἀγάπης ἐνωτικῆς, ἢ καὶ τὰ χαρισμῶν διήρηται πρὸς ὠφελῶν κινήσων.

ζ Περὶ σωφροσύνης καὶ δικαιοσύνης ποιήσεως ἡμᾶς Ἰσοφείας.

η Περὶ τῆς ζωῆς ἐπιπένης ἔκαστος ἔργων τῶν κακίων ἐλιγγῶν, μὴ λόγους πνεύματι καὶ πληρωθῶν ἀπὸ ψαλμῶν, μὴ οἶνον.

- θ· Διάπειξι οικηλικῶν κηρηγότων δέξμενοις κῆ ἀρχασι κῆ Χριστῶν.
 ε· Ἐν χάριτι ὁλοσίως φεῖ τῆ κῆ Χριστῶν δωάμεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣ
 ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΣ ἸΠΣΟΛΗΣ.

- α· ἘΥχαριστία ὑπὲρ τῆ Φιλιππησίων δόξης, κῆ δόχῃ τελώσεως.
 β· Διήγησις τῆ ἐαυτῆ ἀφραγῆς ἀγωνιστικῆς, καὶ τῆς σωτηρίας.
 γ· Παραίνεσις τῆ κῆ Θεῶν ὁμοιοῦσι, κῆ τῆ ἐν Θεῷ ζωῆς.
 δ· Περὶ Τιμῆτις καὶ Ἐπιφροδίτη, ὡς ἀπίστῃι παρὸς αὐτῆς.
 ε· Περὶ τῆ πνδμεικῆ βίῃ τῆ μὴ ἐν σαρκί, ὅς ἐστι μίμησις τῆ ζωῆτις πνδ
 Χριστῆ.
 ς· Παραίνεσις ἰδίαι πῶν, καὶ κηρηγῶν πάντων.
 ζ· Ἀποδοχῆ τῆ ἀπεσταλείσης αὐτῶ ἀφραγῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣ
 ΚΟΛΟΣΑΕΪΣ ἸΠΣΟΛΗΣ.

- α· ἘΥχαριστία ὑπὲρ Κολοσαίων οἰκωθέντων πνδ Θεῷ ἐκ' ἰλπίδι.
 β· Εὐχῆ φεῖ αὐτῶν εἰς σοφίαν πρακτικῶν, εἰς δωάμενι ὑπομογῆς, πνδ ἀγα-
 ριστία τῆ οἰκωόσεως τῆ ἐν κηρηγῶν.
 γ· Περὶ τῆ ἐν Χριστῶ κηρηγῶς κῆ ἀνακλῶσεως τῆ κῆ σωάφρασι Θεῶν.
 δ· Περὶ ἰθῶν σωπαγωγῆς τῆς ἐν σώματι Χριστῆ κῆ πῶν ἀφραγῆς πίστεως.
 ε· Περὶ τῆ ἀφραγῆ τῆ πῶν αὐτῆ διδουχῆς ἀσελικῆς εἰς ὠδρασι Θεῶν.
 ς· Περὶ τῆ μὴ ὑπάραδιαι τῆ ἀνηρωπῆ φιλοσοφία ἀπατηλῆ τῆς ἐν Χριστῶ τῆ
 σεφίων ἔχουσι.
 ζ· Ὅπ ἡ παρὸς Θεῶν σωάφρα καὶ πνδ τῆ νόμου φεῖχῃ πνδμεικῆς, εἰς τὸ συ-
 ζῶν Χριστῶ.
 η· Ὅπ οἱ τῆ σαρκικῆ νόμου τύποι. τοῖς σαρκικῶν ἡρήσιμῶν, κῆ ἡ πνδμεικῶν
 τοῖς ἐν δωάμενι Θεῶν ζῶσι.
 θ· Παραίνεσις φεῖ κηρηγῶν, ἀγασμιῶ, φιλανθρωπίας, φιλοπότησι, φη-
 λομαθείας, ψαλμωδίας, ἀφῆμις εἰς Θεῶν ἀφραγῆς, ἀφραγῆς.
 ι· Τὰ παρὸς τῆς οἰκῆς ὁμοιοηλικῶς. ἐν ᾧ, πνδ παρὸς τῆς ἀποστῆς ἀφραγῆς
 οἰχονομικῶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣ
 ΘΕΣΑΛΟΝΙΚΕΪΣ ΠΡΩΤΗΣ ἸΠΣΟΛΗΣ.

- α· ἘΠαιθεσι τῆ Θεσσαλονικῶν ἐπὶ τοῖς ἀέλοισι τῆ ἀποστῆς ἀγῶσι.
 β· Πόνθεσι αὐτῶν, ἔχαρῃ ἐκ' αὐτοῖς, κῆ μίσηματα ἔως αὐτῶν τελωθῶσι.

- γ Εὐχὴ πρὸς Θεὸν περὶ τῆ ἀφίξεως αὐτῶν, καὶ περὶ αὐξήσεως καὶ βεβαιώσεως Θεσσαλονικίων, ἕως τῆ Χριστοῦ παρουσίας.
- δ Παραίνουσι σωφροσύνης καὶ δικαιοσύνης ὡς ἐπὶ κρείσσῃ φιλαδελφίας, ἰερασίας ἰδίου πνεύματος.
- ε Διδακκαλία περὶ τῆ ἁγαπῆς καὶ ἀλύσεως ἐπὶ ζώντων καὶ νεκρῶν, ἐν ἰπιφανείᾳ Χριστοῦ.
- ς Περὶ τῆ ἀφιχιῶν ἡμεῶν Χριστοῦ, ὡς δεῖν ἀπεπιζητοῦμεν ἀπεδοῦν, πίστιν, ἐλπίδα, ἀγάπην, πνεῦμα, ἐνδύμεθα, φιλομαθίαν.
- ζ Εὐχὴ περὶ ἀγιασμοῦ πνεύματος, καὶ ψυχῆς, καὶ σώματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕῖΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗΣ.

- α Ἐὐχαριστία ὑπὲρ τῆς τῆ Θεσσαλονικίων πίστεως, καὶ ἀγάπης, καὶ ὑπομονῆς, ἐπὶ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλάσῃ τῆ θλιβότων. καὶ διχὴ ὑπὲρ τελειώσεως αὐτῶν ἐν δόξῃ Χριστοῦ.
- β Περὶ πίστεως, ὅτι καὶ ἀνέχονται τὸ πνεῦμα ἐπὶ ἰλιγγῶν Ἰουδαίων τῆ ἀπιστησάντων Χριστοῦ.
- γ Εὐχαριστία ὑπὲρ τῆ κλήσεως, ἀποστολῆς ἰπιφανῆς διχῆς πρὸς Χριστοῦ τῆ Θεοῦ ἐπὶ σπουδαίᾳ αὐτῶν.
- δ Παράκλησις διχῆς ὑπὲρ αὐτῶν καὶ τῆ ἔργων. διχὴ ὑπὲρ αὐτῶν εἰς ἀγάπην Θεοῦ.
- ε Προτροπὴ ἰερασίας καὶ πυραϊσέως τῶν δούλων ἐν ἀειρέμων.
- ς Εὐχὴ ὑπὲρ ἐνδύσεως τῶν ἁγίων Θεοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ΠΡΩΤΗΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗΣ.

- α Περὶ τῆ εἰς ἀγάπην Θεοῦ ὁδηγίας, τῆ ἀπροσδοκίᾳ νομικῆς ἀνάγκης.
- β Περὶ τῆ ἑαυτῶν ἐκλογῆς εἰς διακονίαν ἐκ δούλων, καὶ χάριτος Θεοῦ.
- γ Περιχαίρεται περὶ πίστεως καὶ ἀσπιδοῦς διακονίας, ἧς ἀνδρὶ κινδύω.
- δ Περὶ διχῆς, ὅτι ὑπὲρ πάντων πνεύματος ἀκακίας, ἀπερρώχως, σμηνῶν.
- ε Περὶ διδασκαλίας, ὅτι ἀνδρὶ καὶ ἡ γυναικας εἶται, δια τῆ φύσιν καὶ τὸ πάθος τὸ εἰς ἀπάτης, ὁ λύτῃ ἡμῶν καὶ τῆ Χριστοῦ, καὶ πίστεως αὐτῶν καὶ βίβλου.
- ς Περὶ τῆ δόξης ἰπιστοῦ. ἐν τῇ, περὶ διακονίᾳ ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν.
- ζ Περὶ θείας σερακίας. ἐν τῇ, περὶ τῆ ἰσορροπίας αἰρέσειν δαιμονικῶν.
- η Περὶ ἀγῶν ἀσβεβίας ἐκ ἐλπίδου.
- θ Περὶ ἰπιμελείας αὐτῶν καὶ τῆ ἐκκλησίας.
- ι Περὶ τῆ ἀρετῆς ἰερασίας πρὸς φέρειν.
- ια Περὶ χρῶν ἡλικίας, καὶ τρέφει, καὶ διοικήσεως αὐτῶν.
- ιβ Περὶ πρὸς βυτίαν πνεῦμα.

- 17 Περὶ χρηστῆς ἀσφαλῆς.
 18 Ὅτι ἔστιν ἕρως λαοφιλῆ.
 19 Περὶ δούλων ὑποακῆς.
 20 Κατὰ φιλοκρεδῶν, καὶ ψευδοδιδασκάλων.
 21 Παραχρησία φοβερῶν καὶ κτηνῶν ὑποακῆς ἄλλοις τίμας.
 22 Πλευσίαν ὁδηγία ἐπὶ τῶν ὄντων ζώων.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣ

Τιμόθεον δευτέρας Ἐπιστολῆς.

- α Ἐπιπαιῶν τὴν Τιμόθεον πίστις, καὶ σωτηρικὴ ὑπομονὴς καὶ τὸ στέργειν τῇ
 χάριτι, ἐν ἧ καὶ αὐτὸς, φησὶ, ἀκαταρτεῖ πύχων.
 β Περὶ τῆς ἀρετῆς καὶ μετάνοιας τῆς θείας δογματικῆς.
 γ Περὶ τῆς ἀφροσύνης ἐν τῶν βίῳ πολιτείας ἐπὶ ταῖς ἀποστολῶν τροφαῖς.
 δ Περὶ τῆς ἀνὸς Χριστοῦ πίστεως ἐν ὑπομονῆς ἐπὶ ἐλπίδι ζωῆς.
 ε Περὶ ὁρθῆς διδασκαλίας καὶ βίῃς κτηνῶν, ἐν ἡμεῖς, καὶ τῆς ὁρατικῆς.
 ς Προφῆταις καὶ κηρῶν ἀνηρώτων πλεοναζήσεως, ἀπατηλῆς ἐπιχρηστικῆς.
 ζ Προφῆταις καὶ ἐαυτῶν μετάνοιας ἐξιστορίας τῶν φασμάτων ἐν ὑποακῆ ὁμοίᾳ.
 η Περὶ τῆς κηροποιτικῆς, οἷς ἀπὸ τῆς τῆς Τιμόθεον.
 θ Περὶ τῆς ἐαυτῶν μετάνοιας ἀναλύσεως, ἐπὶ δόξῃ αἰωνίᾳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣ

Τίτου Ἐπιστολῆς.

- α Περὶ διδασκάλων ἐπιτηδεύοντων ἐν ἀρετῇ, καὶ ἐπιχρηστικῆς ἀπῆλτι.
 β Κατὰ τῆς σωτηρικῆς κτηνῶν προσδοκῶντων, ἐν ὑποακῆς ἀποστολῆς δόξης.
 γ Παραμύσεις, αἷς δεῖ τῶν κτηνῶν καὶ ἡλικίαν ἐκείνων.
 δ Περὶ δούλων, ὡς αὐτὸς καὶ αὐτοὶ τῆς Χριστοῦ χάριτος ἀξίως δουλεύουσιν.
 ε Περὶ δόξης ὑποακῆς ἀπῆλτι τῆς ἐπιχρηστικῆς τῆς Χριστοῦ.
 ς Παραμύσεις, καὶ τῆς ἐκκλησίας τῶν ἱερειῶν κτηνῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣ

Φιλήμονα Ἐπιστολῆς.

- α Ἐπιπαιῶν Φιλήμονα, καὶ ἀρετῆς ὑποακῆς.
 β Σύστασις Ουλοῦ φυλακῆς οἰκίτου, καὶ τῆς ἀρετῆς ὑποακῆς οἰκίτου ἀπῆλτι ἀπῆλτι.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΙΑΚΟΒΟΥ

Ἐπιστολῆς, ἔχοντα πινὰς καὶ μερικὰς ὑποδιαίρεσας.

- α Περὶ ὑπομοχθῆς καὶ πίστεως ἀδιακρίτου, καὶ περὶ ταπεινοφροσύνης πρὸς τοὺς πτωχοὺς. ἐν ᾧ, περὶ τῆς ἐν ἡμῖν πορώσεως, καὶ τῆ ἐξ αὐτῆς παθῶν. ὅτι ὁ ὤφειλε τὸ αἶψον εἰπεῖν ἀγαθὸν ἡμῖν, περὶ αὐτῶν.
- β Περὶ προσηλίτου καὶ ἀγνείας, καὶ πράξεως ἀγαθῆς μετὰ δικῆς ἐπὶ μακρορυσμῶν. καὶ περὶ ἐπιστήμης καὶ συμμετρίας λόγου.
- γ Περὶ τῆς πρὸς ἕκαστον ἀγαθῆς ἀπροσωπολήπιου, καὶ τῆς ἐνέμου.
- δ Ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως μόνου, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἔργων, καὶ οὐκ ἐκ θαύματος ἰδικῶς, ἀλλ' ἐξ ἁμφοῖν ἅμα δικαῖται ὁ ἀνθρώπου.
- ε Ὅτι ἡ σωτηρία καὶ ἀπαλλαγὴ γλώσσα θησαυροῦ τῆς κληρονομίας, ἧς κρατεῖται ἀνάγκη εἰς ἀφήμιον καὶ δόξαν τοῦ Θεοῦ. ἐν ᾧ, περὶ ἀναστροφῆς ἀγαθῆς καὶ ἀμαχῶς πρὸς ἀδελφούς καὶ φιλοδοξίας τῆς ἐπὶ σοφία ἀφροσύνη. ἐν ᾧ, περὶ θείας σοφίας. ὅτι ἐκ βαθυμίας καὶ φιληδονίας ἔρχεται ἡ ἀκαταστασία, καὶ ἡ πρὸς Θεοῦ ἐχθρὰ γίνεται. περὶ μετάνοίας πρὸς σωτηρίαν. καὶ περὶ τῆς μὴ κρίνειν τὸν πλησίον.
- ς Ὅτι οὐκ ἐν ἀνθρώπων ἀλλ' ἐν τῷ Θεῷ τὸ ἀγαθὸν ἀνδρὸς κριθῆναι. ἐν ᾧ, περὶ πλοσιότητος πτωχῶν, καὶ τῆ ἐν χάρισμῳ τρυφῆς αὐτῶν, καὶ περὶ δικαιοκρασίας Θεοῦ, περὶ μακροθυμίας, καὶ ὑπομοχθῆς παθημάτων, καὶ περὶ ἀληθείας. περὶ ἐπιπέδου ἰδικῶς ἀποστολικῶν μετὰ πίστεως. ὅτι ἀγαθὸν τῆ ἐν τῷ πλησίον σωτηρία.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ

πρώτης Ἐπιστολῆς, ἔχοντα ὑποδιαίρεσας.

- α Περὶ τῆς ἐν Χριστῷ ἀναζητήσεως καὶ περὶ ὑπομοχθῆς πρὸς τοὺς ἐπισημοῦς καὶ περὶ σωτηρίας πίστεως πρὸς ἀντιθέτους ἀποστόλους ὑπὸ τῆς σωφροσύνης.
- β Περὶ ἰλιπίτου καὶ ἀγασμῶν τῆς ἐν ἀφίλομῆς ἐπὶ τῆ ὑποστασίας ἀσφαλῶς ἀναστροφῆς.
- γ Περὶ τῆς ἐπιπέδου τῆς ὑποστασίας ἑλπίου ἐν Χριστῷ, πρὸς ἀφίλομῆς καὶ τῆ ἐξέλιξη, εἰς δόξαν Θεοῦ.
- δ Περὶ τῆς πρὸς ἀρχαίους ὑπομοχθῆς καὶ φιλαδελφίας καὶ ὑποστασίας. ἐν ᾧ, περὶ δόλων ὑποπαθῆς, καὶ ἀντικειμένων ὑπομοχθῆς ἀφ' ἑαυτῶν περὶ ὑπομοχθῆς γυναικῶν, καὶ ὁμοιοῦς τῆς πρὸς τοὺς ἀδελφούς, καὶ σωτηρίας τῆς ἐν πνομῶν εἰς τύπον Σάρρα. περὶ τῆ ἀνδρῶν πρὸς γυναικῶν συμπεριφορῆς. περὶ τῆς πρὸς ἀπάντων ἐπιπέδου ἀντικειμένων, ἧς τύπου ἡ ἐπὶ Νῶε Θεοῦ φιλαδελφία, ἡ ἐπὶ ἡμῶν ἡ ἐπὶ ἀφ' ἑ βαπτισμαῖοι Θεοῦ Χριστοῦ συμπίθητα.
- ε Περὶ ἀποστασίας φαύλων πρᾶξεων, καὶ ἐπιταλήψεως τῆ ἐν πνομῶν κατὰ πῶν, καὶ τῶν ἀφ' ἑ τῆς χαρισμάτων.

- ς Ὁπ κρινωία τῆ ὡρῆς τ̄ Χριστοῖ, κρατεῖν χρη̄ τ̄ φυσικῶν παθῶν· ἐλπίδι τε τῆ
 ἰς αὐτὸν, φέρειν ὡς παρ' ἑτέρων παθῶν.
 ζ Παραίτησις περισσοτέρων ὡρῶν ἐπισκοπῆς ἔ ποιμνίῃ. ἐν ᾧ, περὶ κρινῆς πέντε
 ὡρῶν ἐκαστοῦ ταπεινοφροσύνης ἰς νίκην τ̄ κτ̄ ἔ ἀφ' ὅλων.
 η Εὐχὴ ὑπὲρ πλεόντων τ̄ πτωχόντων.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ, ἔχοντα ὑποδιαίρεσιν.

- α Περὶ κλησῶς τῆς ἐν πίστῃ ἔργου βεβαιωμένης τοῖς τῆς δεξιῆς, κὶ ἐλπίδι τ̄
 μελλόντων ἀγαθῶν.
 β Παραχρησία ἰς ὑπόμνησιν τῆς διδασκαλίας μτ̄ ἀνάλυσιν αὐτῶ· κὶ ὅπως ἐν
 ὄρῃ Ὁ αὐτῆς τῆς Ἑ ὁ εὐ ὡρῶν ἔ ἡ ὑ ἰπήκουσε φωνῆς.
 γ Περὶ ῥησῆς ἀπαληθῆς ἰπαναστάσεως αἰρικῶν, ἀσθεῖας τε αὐτῶν, κὶ μελλούσης
 κλάσεως.
 δ Ἐπανάληψις ὡρῶν κακίας ἀνθρώπων αἰρικῶν. ἐν ᾧ, ὅτι αἰφροδίας ἤξει ὁ Χρι-
 στός ἐπί σωτηρίᾳ ἑσθὲ τῶ αἰῶν. ὡς δὲν ἀίτρεπίζουσα πάση δεξιῇ.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ, ἔχοντα ἑνὴς ὑποδιαίρεσιν.

- α Ἐγαθὴ κλησῶς τῆς ἐν πίστῃ ἔργου βεβαιωμένης τοῖς τῆς δεξιῆς, κὶ ἐλπίδι τ̄
 μελλόντων ἀγαθῶν.
 β Περὶ ἀγάπης τῆς ἀπὸ ἀσθεῖας. ἐν ᾧ, παραίτησις ὡρῶν χαλεπῶν ἐκαστοῦ καθ' ἡλί-
 κιασ. καὶ περὶ ἀποτροφῆς τ̄ ὡρῶν τ̄ κόσμου ἀγάπης.
 γ Περὶ ψεύδαδὶ ἄλλων ὑποσηφῶν, κὶ ὅτι ἡ ἰς Χριστοῖ ἀσθεῖα πατρὸς ὁμολο-
 γία. ἡ ῥ̄ ἔ πατρὸς δόξολογία, τῆ ἡ ἰσι θεολογία. ἐν ᾧ, ὡρῶν θείῃς ἔ πνευ-
 ματικῶν χαλεπῶν ἐν ἀγαπῆ, ἐπ' ἐλπίδι ἰς γνῶσιν Ὁ εὐ. ὅτι πᾶς ὁ ἐν
 Χριστῶ, ἐκτὸς ἀμαρτίας· ὁ ἔ ἀμαρτῶν, ἰσὶν ἐν ἔ ἀφ' ὅλων.
 δ Περὶ ἀγάπης τ̄ ἰς τ̄ πλεόντων κὶ ἀφ' ἑαυτοῦ μετὰ ἀδελφῶν. ἐν ᾧ, ὡρῶν σωτη-
 ρίᾳ ἀγάπης τ̄ ἐν πίστῃ ἰσοῦ Χριστοῦ. ὡρῶν ἀφ' ἑαυτοῦ πνευματικῶν, ἐφ' ὁμο-
 λογία τῆς ἔ Χριστοῦ ἐκαστοῦ ὑποσηφῶν.
 ε Περὶ φιλαδελφίας ἰς ἑαυτοῦ.
 ς Περὶ θεολογίας ἡ ἐν δόξῃ πατρὸς· καὶ ὡρῶν νίκης τ̄ κτ̄ τῶ πονηρῶ ἀφ' πί-
 στως ἰσοῦ Χριστοῦ ἰς ζωὴν.
 ζ Περὶ ἀπλήθους ἔ ἀμαρτῶν ἀδελφῶ ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ ὡρῶν μὴ
 ἀμαρτῶν. ἐν ᾧ, ὡρῶν ἀπλήθους· δαιμονικῶν οὐκ ἀσθεῖα.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΙΩΑΝΝΟΥ
καθολικῆς δευτέρας Ἐπιστολῆς.

Μετὰ τὸ σωθῆναι ἀπὸ ὁρθῆ βίᾳ ἐν ἀγάπῃ Θεοῦ, ἀλλὰ πίστεως ἀπεθῆς, ἀμειψήτε. ἐν ᾧ, ὅπ ἔδει αἰρετικὸν ἐισοικίζῃ ἢ χαιρετίζῃ ἰφ' ἀμερῆα· ἰπαυγιλία παρσίας αὐτῷ ἰπ' ἰλπιδι σὺς ὠφιλῆω.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΙΩΑΝΝΟΥ
καθολικῆς τρίτης Ἐπιστολῆς.

Εὐχὴ ἰσῆρ πλῆσως καὶ ἀχαρείας ἰφ' ὁμολογία φιλοξινίας τ' ἀδελφῶν ἀλλὰ χρεῖν. ἐν ᾧ, ἀπὸ τῆς Διοτριφῆς φαυλότητος καὶ μισοδιλφίας. ἀπὸ Δημητρῆς, ὃ μαρτυρεῖται τὰ κρῆματα. ἀπὸ ἀφῆσις αὐτῷ σὺς αὐτῶς ἰπ' ὠφιλῆα ἐν ἑσῆ.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΙΟΥΔΑ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ
Ἐπιστολῆς, ἔχοντα ἰσῆρδιαιρεσιν.

- α Περὶ σωστῆς τῆς Χρεῖν πίστεως ἀλλὰ τ' ἰπανῆσιν τ' ἀσθῶν ἔαστλῶν ἀπρῶν. ἐν ᾧ, ἀπὸ μιλλῶσης αὐτῶν κηλάσως καθ' ὁμῶσιν τ' πῆλαμ ἀμερτυλῶν τι ἔ ποιῶν.
- β Ταλασισμός αὐτῶν ἰπὶ τῆ πλάτη ἔ δυοσιβεία καὶ ἀσπλῆα, ἔ βλασφημία καὶ ἰπὶ πλάσῃ ἰσπερὶσῆ τῆς εἰς ἀπατῆν δυροδοκίας.
- γ Περὶ ἀτφαιλίας αὐτῶν ἰπὶ τῆ πῆσῃ, συμπαθείας τι καὶ φῆδῶς εἰς τ' πηλοσῆ ἰπὶ σωτηρία ἔ ἀγασμῶ.
- δ Εὐχὴ ἰσῆρ αὐτῶν εἰς ἀγασμῶν καὶ παρῆσις αὐτῶν σὺ δόξολογία Θεοῦ.

JOSEPHI SCALIGERI

NOTÆ,

In Novum Testamentum.

PRÆBEMUS tibi, Lector, in locos aliquot difficilioreſ Novi Testamenti pauculaſ haſce magni illius Scaligeri τῶ μακαρίτηſ Notas, quæ cum nobis forte in manus incidiffent; nolimus tanto theſauro rempublicam literariam privare, & una eademque opera obteſtamur viros doctos, qui & haſ & aliaſ illius Notas in Bibliothecis ſuis reſervant, nolint diutius lucem illis invidere, utque utilitati publicæ quæcunq; obſtare poſſent poſtponant.

Matth. 17. vers. 11. Ecclesia tam vetus Hierosolymitana credit ante diem iudicii *αἰθρομοῖν* venturum Eliam, quàm Christiana ut ex Tertulliano constat l. de resurrect. c. 22. in fine, ut Johannes fuit *αἰθρομοῖν* prioris aduentus Christi, sic Elias erit posterioris. Inepti Judæi fabulantur animam restitutum iri in corpus Eliæ. Atqui opus non est, vnà enim cum corpore receptus fuit in cælum. Ideo elegantissimè Tertullianus de anima c. 35. Eliam venturum dicit non ex decessione vitæ, sed ex translatione, nec corpori restituendum de quo non est exemptus, sed mundo reddendum, de quo est translatus. Quod ut verè, ita diuinitus dictum.

Matth. 27. 65. *Custodiam.* Erant milites Romani, quorum præsidium erat constitutum in turri Antonia, autore Josepho. Iis præerat *πρατηρὸς Ἰσαῦ*, cuius non semel in actis mentio. Ipsi custodierunt sepulchrum Christi Sabâtho, quod Judæi non ausi fuissent propter religionem tam diæi, quam magni solennis Paschatis.

Luc. 12. 49. *Ignem veni.* ἢ *ἦλω* est, quid mea?

Luc. 22. 16. *Donec compleatur in regno Dei,* scilicet post resurrectionem.

Ibid. v. 20. *τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχωρήσει* mera est ἀπίπισις, nam accusatiuus pro datiuo *τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχωρήσει*. Beza recte exponit. Et ait duplicem esse metonymiam.

Ibid. v. 52. *πρατηρὸν Ἰσαῦ.* Josephus meminit. In solemnibus ipse *πρατηρὸς* disponebat præsidium & excubias circa templum, ne tumultus vllus à seditiosissima illa gente oriretur.

Joh. 1. 16. *χαρὶς ἀπὸ χαρίων*, veris sequenti explicatur. *χαρὶς* prior est ἡ παλαιὰ *ἀγάθηκη*. *χαρὶς* posterior ἡ *καρὴ ἀγάθηκη*. ἡ παλαιὰ *ἀγάθωσιως*. ἡ *καρὴ ἀγάθω Χριστῷ*.

Joh. 5. 5. Intelligit per aquam signum visibile, per spiritum gratiam inuisibilem *ὃ πλὴν οὐ Χριστῷ παλιψησιασίου*.

Ibid. v. 25. *αἰεὶ καθαρισμῶν*, Intelligit Judaicam purificationem quotidianam de qua c. 11. 16.

Joh. 8. 25. *πλὴν ὄρχλῳ* est aduerbium, id est, primo, in primis, principio. Deinde ὅπ non ὄ, *ἦ*, Principio mihi multa dicenda sunt, multa sunt præfanda de vestra contumacia & incredulitate, priusquam vobis respondeam quis ego sum. Quod & melius exponitur c. 10. v. 25. Sciscitantibus enim *πὺς εἶ*, respondit, *εἶποι ὑμῖν, καὶ ἔπις διπτι*.

Joh. 12. 15. *Jesus sedit alternis tam super asina, quam super pulchro.* Matth. 21. *ὃ ἐπιγάθισαν ἐπάνω αὐτῶν*. Et quidem ita postulat Zac. locus ix. 9.

Act. 6. 2. *Ministrare mensis*, id est cœnis quas ἀγάπαι vocabant, quarum nomine Diaconi instituti, ne Apostoli, si ministeriis τῆ ἀγαπῆς danda illis esset opera, à ministerio verbi Dei auocarentur.

Act. 8. 27. Gentiles non solum in atrio templi adorabant, sed etiam victimas immolabant. Exempla non semel apud Josephum.

Rom. 1. 17. ἐκ πίστεως εἰς πίσιν, id est, progressu & incremento fidei, ut, ἐκ ἡμεῶν εἰς ἡμέραν, id est, progressu temporis.

1 Cor. 5. vers. 3. 4. 5. ὡς ἔδωκα τῷ Σαββᾶ. Extrema excommunicatio, qua etiam hodieque Judæi vtuntur vt castigatione carnis domitus salutem animæ assequatur, quod tempus illi ad resipiscentiam datum est.

Ibid. c. 15. v. 32. Ἰηρομάχοισι, feros & præfracti ingenij viros, quibuscum illi negotium & contentio fuit, vocat θηρία. Legendum verò, κατ' ἀνθρώπων.

Ephes. 5. 26. ἐν ῥήματι, In verbo Dei, quod implicitam in se gratiz promissionem habet. Ita sine articulo ῥῆμα pro verbo Dei, Rom. 10. 17. & 6. 17.

Heb. 5. 7. ἵνα τὸ δὴλασθῆαι, à metu quum oraret, Pater si fieri potest ut hic calix transeat. Nam in illa obtestatione duo sunt, ἡ δὴλασθῆαι καὶ ἡ ὡς ἔστι τῆς, metus & deprecatio mortis. A metu acceptus fuit Deo: à deprecatione mortis non fuit auditus.

Heb. 11. 4. λαλήτην prædicatur, in ore omnium est. Nam vetus translatio ineptè, loquuntur.

Ibid. c. 11. 19. ἐν ὡς βολῆ. In Imagine quadam resurrectionis, quia qui immolationi addictus erat, & postea liberatus, videtur tanquam resurrexisse. Hæc est Caluini expositio longè omnium optima.

Ibid. v. 21. ἀπεσεκωνήσεν ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆ ῥάβδου. Sequutus est author hujus epistolæ lxx. interpretum editionem, vertendum erat ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆ κροβατῆς, in capite grabbati. Grabbatum & virga Hebraice iisdem literis, sed diuersis apicibus notatur. non lectus ησθ ῥάβδου.

1 Pet. 3. 19. τοῖς ἐν φυλακῇ, eis, qui nunc in carcere inferorum, tunc autem viuabant.

1 Pet. 4. 6. Μορτίσις præδικασηται, id est, τοῖς ἐν φυλακῇ, ut cap. 3. loquebatur, qui nunc mortui & apud inferos sunt, tunc autem in viuis erant.

1 Cor. 3. 1. Si cuius opus arserit &c. Quia hic mentio ignis, ex eo ignis purgatorii veterem fabulam probant stupore plane asinino. Nam Paulus ait diem iudicii fore in igne, 2 Thessal. 1. Et tunc Deum examinaturam & probaturam opera singulorum igne.

igne. Quod si ignis ille est ignis purgatorius; ergo nondum est ignis purgatorius. Nondum enim cessit ille dies *ὅς ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται*. Viden' manifestam ἀποκάλυψιν. Atqui *ὡς ἐν πυρὶ ὁππίος ἐστὶ τὸ πῦρ δακρυώσῃ*. Ergo. Quid ergo? Ergo est ignis quidam qui purgat, antequam eò perueniamus quo beati debet tendere. Jam dixi apostolum de illo die formidoloso extremi iudicii agere. Quare si Paulus de igne purgatorio sophisticarum intelligit, non est metuendus ille ignis, nisi in die iudicii. Quoties legitur in divinis libris Deum in igne venturum & iudicaturum igne, Exod. 24. Deuter. 4. & 33. Psal. 17. & 20. & 50. Nimirum idem omnes quod Paulus. Et loci notissimi sunt Es. 66. Deus veniet in igne, & igne castigationem facturus est siue increpationem. De quo igitur examine sentit Paulus, de eo Mal. 3. 2. & 3. Hier. 23. 29. Ad verbum ergo Latinè & Romànè, si cuius opus cremabitur, eo quidem multabitur, ipse autem euadet, ut quasi ex incendio. Proverbum est apud omnes omnium sermone tritum. Quì causam capitalem dicit, & vix est ut non capite plectatur, si honorum amissione, aut multa pecuniaria, eo periculo defangatur, is euasisse dicitur. sed tanquam ex incendio. Et ut dicebat imperator Claudius, Absolutus est, sed tamen litura manet. Cicero in consolatione, non nasci longè optimum, nec in hos scopulos incidere vitæ: proximum autem si natus sis, quamprimum tanquam ex incendio effugere fortunæ. Quod Paulus planè dixisset *ἐπιπέθετέ μοι ὡς ἀπὸ πυρὸς σιζιδεύ*. Nam quod turbat sophisticas, est verbum *σιζιδεύ* quod in vulgari significato usurparum sit tanquam sit quidam ignis qui saluet. At *σιζιδεύ* idiomate suo dixit Paulus pro euadere. Hebræi enim non habent aliud verbum in notione euadendi quam verba, Himmaler, Hinnarzel quod verè significat *σιζιδεύ*, sed quum apud ipsos legitur interpretandum euadere. Act. 2. *σώθητι ἀπὸ τῆς ἑσχέρης; σκολιάς πάντες*, eripite vos fuga ex hac generatione, euitate, effugite, declinate. Hoc ergo suo idiomate dixit: qui enim periculum magnum euasis, dicitur *ὡς ἐν πυρὶ* Ad verbum, *δαλὸς σωθῆναι ἐκ πυρὸς*. Torris ex igne ereptus. Zach. 3. Amos 4. Alludit ergo ad proverbum. In magno igitur die iudicii si quis opus inutile fundamento superstraxerit, ille omnino eo opere multabitur. Comburetur enim opus quia superfluum erit & inutile. Ipse verò euadet incendium quia permanserit in fide: ita tamen euadet ut præclare secum agi putet quod non vna cum opere suo concrematus sit, sed ejus amissione periculo æternæ mortis defunctus sit; *ζημιωθήσεται* est verbum juris, multabitur opere suo. amissionem operis sui patietur, non autem vitæ æternæ. Præclare autem totum hunc locum Pauli explicat Psalter Psal. 49. seu 50.

In eo dicitur primum Deus venturus in igne, vt hic apud Paulum deinde examinaturus opera, hoc est correpturus ea quæ etiam perperam electi sui faciunt, nimirum superflua sacrificia, in quibus solis salutem positam existimabant. At eam confidentiam quæ nihil aliud est quam καλῶς & λόγῳ & denique opus inutile quod fundamento superstructum est, Eam, inquam, confidentiam κατὰκαυσὶ ὁ Θεὸς ἐν πυρὶ, Ipse autem populus electus nihilominus euadet formidolosam illam & horrendam sententiam iudicii, ita tamen vt gratiâ Dei & misericordiâ summum periculum euaserit. Lege Psalmum, non alium interpretem desiderabis. Igitur ille ζημιωθήσεται τὸ ἔργον, iacturam faciet operis sui quia opus illud concremabitur: Ille autem ex incendio effugiet Dei gratia, absque qua etiam ipse vna cum opere suo confuisset. Ignis autem ille vox est, vt & nemo nescit, spiritus Dei, verbum Dei. Memineris ergo quid sit ζημιωθῆσαι τὴν ὑσίαν multari bonis, vt Matth. 16. 26. Ἔργον autem sunt opera meritoria & alix nugæ, quas homines superstruunt fundamento ipsi & veræ doctrinæ.

Matth. 6. 11. τὸν ἄρτον ἡμῶν ἵπιψίτοι. Rectè vertit vetus interpres quotidianum, id est, *du jour au lendemain*, Gallicè, *ordinaire*. ἵπιψίτοι non δὲ τὴν ὑσίαν componitur, dicendum enim fuisset, ἐκύστων. Sed ab ἵπι & ἰόν, ἰόντοι, ἰῶσα, ἰῶσης, ἰῶ vnde ἵπιμι sequor. Postea ἵπιψα supple ἡμῶς, *le jour de demain*, ῥιμη ἡρα Hebræi, id est, *le pain du jour*, dicunt. Panem demensi nostri καθημέριον panem sufficientiæ, quasi demensi, Syrus paraphrastes & Arabicus rectè dixerunt.

Marci 9. 49. πᾶς γὰρ πρὸς ἀλιθίησται. Legendum πᾶσαι πρὸς ἀλιθίησται, id est, omne sacrificium salietur & holocaustum salietur vt Leuit. 2. 13. Et rursus πᾶσαι θυσία ἀλλὶ ἀλιθίησται, omnis oblatio sale salietur, vt ibidem etiam legitur. Quid verò hoc sibi vult? Nempe voluit ostendere Christus quo spectaret istud sal in sacrificiis, dixerat igitur Matth. 5. ὑμεῖς ἴστε τὸ ἄλας & c. Et Luc. 14. καὶ τὸ ἄλας. ἰάνη & c. Vides hos duos Euangelistas postremam hanc sententiam Mar. καλὸν τὸ ἄλας. ἰάνη τὸ ἄλας & c. ex Christo citare, sed non addere Moysis verba ex Leuitico, quod Marcus fecit. At ergo Christus bonum est sal, sed si infatuatum fuerit & insipidum, ut vt vetus interpres, si euauerit & insulsum & euandidum fiat, quo salietur? Id est, si sapientia à vobis, qui sal mundi esse debetis, absit, quo salietur? quasi dicat, vbi ea querenda?

Joh. 18. 31. ἡμῖν οὐκ ἔστιν δοκιμασιὰ εἰδέναι. Quia Judæa per rationalem Cæsaris administrabatur. penes eum erat jus gladii. Itaque quod dicit Pilatus καὶ τὸ νόμον ὑμῶν κρηναπὶ αὐτὸν, insultabundus & περιτωκῶς dixit. Neque segniter illapsum est auribus eorum, sed mordaci

mordaci dicto tacti respondent; Tu scis nobis ademptum esse jus gladii; tuum igitur est non nostrum qui habes, in eum animadu-
uertere. Non opus est alia interpretatione quam ea quæ statim
excipit, *ὅτι ὁ λόγος ἦν* &c. Quinam est ille λόγος, quem à Domi-
no dictum sensit Evangelista? Proferunt ex Matth. 20. *ὡς ἡ δόξα
αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν*. Fateor equidem, quia synedrio adempta erant
judicia capitalia, necessariò Christum à Romanis Judæorum do-
minis damnandum fuisse. Sed hæc sola interpretatio negotium
non conficit. Quid enim fiet illo quod sequitur, *σημαίνει τοῖς θανάτοις*. Aliud enim est à quibus hominibus, aliud quo genere mor-
tis interficiatur. Intelligit locum illum Job. 12. *καὶ ὡς ἐστὶν ὑψωθῆναι
ἐν τῷ γῆρας, πάντες*; &c. *σημαίνει* &c. Non poterat ergo melior interpretis
alteri loco afferri quam iste. Sed quid est *ὑψωθῆναι ἐν τῷ γῆρας*; Ipse
docet Joh. 3. 14. *καθὼς Μωσῆς ὑψώσεται*, &c. Ergo *τὸ θάνατον* intelli-
git, quod genus animaduersionis vnius populi Romani proprium
erat. Cùm igitur constaret ex Esa. 53. Dan. 9. 26. Christum occi-
sum iri. tria hîc ejus morti necessaria proponuntur, primum, quòd
sententiâ judicis animaduertendus esset. Hoc enim dicit, *πάντες
ἐλκύσονται ὡς ἐμαυτὸν*: qui enim ad supplicium abducuntur, omnes
ad spectaculum illud trahunt, quanquam scio *ἀκηροῦσιν* hæc ex-
poni, sed primus & verus sensus is est & consentaneus loco Isaïæ
53. 8. Ex clausura siue carcere & condemnatione assumptus est,
id est, Animaduersum est in eum sententiâ judicis, vnde notoria
siue elogium cruci appositum, vt sententiâ judicis factum appa-
reret: secundum, vt cruci affigeretur, Psal. 22. vt typus serpentis
à Mose erecti id designabat, Numer. 21. Tertium, quia *θάνατος*
solis Romanis in vsu erat, qui eo supplicii genere in homines ob-
scuros & despicibiles, & in mancipia animaduerteabant, conse-
quens erat vt à Romanis damnaretur. Et sanè Rabini ipsi negant
majoribus suis in vsu fuisse, vt noxios cruci affigerent. Crux igitur
non Judæorum, sed Romanorum fuit. Ex quo intelligimus,
quid sit *σημαίνει τοῖς θανάτοις*. Nam quia à Romanis damnandus e-
rat, quo alio genere mortis, homo non Romanus, & vt ipsis vide-
batur, vile caput, affici potuit, quàm crucis? vt Canonistis om-
nibus per nos silere liceat. Vereres Christiani, quibus à sine Acto-
rum Apostolicorum ad tempora Trajanî nihil certi extare in hi-
storia Christiana dolebat, vt illum hiatus temporum explerent,
multa licenter & inèpre de Petri Romam aduentu, deque ejus
prima sede fabulati sunt. Quòd verò de Petri morte scriptum re-
liquorunt, & posteris persuaserunt, crucis supplicio affectum,
quanquam id verum est, non tamen ex historia certa deprom-
pserunt, sed conjecturis rimati sunt ex Joh. 13. 36. *ὕστερον ὃ ἀκούσῃς*

Ἰησὺς μισ. Item Exod. 21. 18. Deinde vsus quotidianus illorum
 temporum potuit docere eos, Petrum peregrinæ conditionis ho-
 minem & despicabilem personam, non alio genere mortis à Ro-
 manis, quàm crucis affici potuisse, vt contrà, Paulum ciuem Ro-
 manum gladio animaduersum fuisse. De Petro rectè iudicarunt,
 de Paulo potest dubitari: non enim quia ciuis Romanus, statim
 gladio animaduertendus: Nam & imperator fraticida videtur
 præfectum ignorantix accusare, qui nesciuerit verum cædes Pa-
 piniani gladio an securi exsequenda fuerit. Proinde Paulus po-
 tuit & securi feriri. sed tam facile & procliue fuit veteribus Chri-
 stianis hæc confingere, quàm epistolas Senecæ ad Paulum, &
 hujus ad eum supponere: & bono Hieronymo hanc mercem ob-
 trudere, qui ob eam rem Senecam scriptoribus Ecclesiasticis co-
 optauit. Quidam recentiores docti & pii negant interesse no-
 strâ, quo genere mortis functus sit Petrus; neque putant ex eo
 loco Johannis colligi posse, Petrum in cruce actum esse. Vt
 illud alterum concedamus, alterum pernegamus, non posse colli-
 gi, Petrum cruci affixum ex illis verbis, *ἐκτενῆς ἐπὶ χεῖρας σου, καὶ ἀλ-
 λου τοῦ σῶστος ἐοῖστος*, &c. Romæ crucis candidati, vt verbum Apuleia-
 num vsurpem, collo furcæ inserto, manibus dispressis, & ad furcæ
 cornu deligatis per urbem circumferebantur, & ex diuina tra-
 ductione illa tandem extra portam Metiam vni ex crucibus cui-
 liber, quæ multæ in eo loco distributæ erant, affigebantur. Fur-
 ca illa dicebatur etiam patibulum, à patendo, & diuarcatione sic-
 uti patulis bos cornibus nimium diductis ad speciem literæ Y.
 Plautus Carbonaria, *Patibulum feram per urbem, deinde affigat cruci.*
 Licinius Macer in historiis, *Deligati ad patibulos circumferuntur, &
 cruci defiguntur.* Qui igitur ita districtis ad patibulum manibus
 circumferebantur, dicebantur *patibulari & furciferi.* Et quanquam
 serui patibulati & furciferi non semper agebantur in crucem, ta-
 men ea conditione erant, vt nunquam justam libertatem villo
 modo consequi possent, vt ii quibus vestigia cuti iniusta fuerunt.
 Aliquando etiam patibulum pro ipsa cruce ponitur. Græci rectè
 distinguunt, nam τὸ σαυρὸν vocant διδύμου ἔυλον, furcam παλόπτι:
 Alterum quod duobus tignis arrectario & transuersario constet:
 παλόψ autem est μονόευλον, quod Latine etiam ceruus dicitur
 Cæsari & Varroni: scapus scilicet arboris omnibus ramis vndi-
 que recisis, præter duos firmissimos qui ad summum scapum an-
 gulum faciunt. Crucem etiam Christi Ecclesiasticorum scripto-
 rum vetustissimus Tertullianus patibulum vocat, quemadmodum
 Appuleius, manum clauo patibulatam, pro, affixam, dixit. Et Græ-
 ci ἀποκολοπιόδομα ἀπὸ τῆς σαυρῶστος. Postea crucis pœna edicto
 Constan-

Constantini sublata, suspendium in ejus locum successit, & vbi-
 cunque Jurisconsulti meminerunt crucis, furcam supposuit Tri-
 bonianus, vnde sequens Græcorum *ἡ ἀναφύξις αὐτῆς* dixit.
 Quia igitur extra portam Metiam semper cruces destitutæ erant,
 neque opus erat nouo cruciario nouam crucem statuere, propter-
 ea furcæ tantum deligati per urbem circumferebantur, & diu ita
 traducti extra portam cuilibet cruci affigebantur, vti in historia
 apud Liuium, Valerium Max. Macrobiū, Lactantium, & alios.
 Antonius Maximus quidam diuerberatum seruum sub furca,
 medio Circo ad supplicium duxerat: hoc est, patibularum ser-
 uum dispeffis manibus toto Circo circumlatum, extra portam
 Metiam in crucem sustulit, qui locus erat crucibus consitus.
 Plaurus Milite, *Credo ergo istoc exemplo tibi esse eundem actutum
 extra portam dispeffis manibus patibulum cum habebis.* In prouin-
 ciis vbi cruces destitutæ non erant, singulis cruciariis suæ cru-
 ces imponebantur, vt scribit Artemidorus, summo tigno ar-
 restario humerum premente, manibus verd dispeffis ad transversa-
 rium deligatis, reliqua tigni arrestarii, siue, Vipitis parte terram
 pone sulcante, vt in furca solebat. Et ita traductus tandem ex-
 tra urbem ei ipsi cruci, quam patibularum bajulauerat, in solo de-
 stitutæ defigebatur, binis ad manus clauis, totidem ad pedes
 trajectis, vt ex Plauto discimus, quanquam pictores pingunt
 cruciarios, ternis tantum clauis patibularos, ne anili fabulæ
 Eusebianæ de tribus clauis ab Helena Constantiæ matre re-
 pertis oppedere videantur. Neque minus inscite Christum *σω-
 ροφόρον* pingunt, quum brachia ad ipsum trauersum tignum
 deligata & amplexabunda non pingunt. Quod igitur Magi-
 ster dicit discipulo, *ἐπιπέσεις ὑπὸ χεῖρας* (u), manifestum dicere,
 dispeffis manibus patibulum siue crucem quam gestabit ample-
 xaturum. Plautus Persa. *Manus vobis dono.* Et post, *Dabis sub fur-
 cis*, id est, *ἐπιπέσεις*. Sequitur, *καὶ οἰσὶ ὄπυ ἡγήλας*, circumlationem,
 & traductionem intelligit, vt apud Marcum *καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ
 ἄλλο ἄλλο τόπον*. Ergo illis verbis *πίνα θανάτου* quis dubitauerit sup-
 plicium quo Petrus damnatus est, in quo manus extenduntur,
 esse crucem? Non ergo *ἔσειργον* est ita iudicare, nisi *ἔσειργον*
 fortasse fuerit Euangelista qui digito supplicium crucis designa-
 uit. Quum igitur veteres Christiani de cruce Petri, ex eo loco
 Johannis recte coniecerint, quod Romæ passum somniant, nescio
 vnde expiscati sint, nam à Christi in cælum receptu ad IV. an-
 num Neronis certo certius est. Petrum Romam non venisse.
 Quia vero legerant apud C. Tacitum & Suetonium, supplicium
 de Christianis sub Nerone sumptum anno VII. circiter imperii

ejus, ariolati sunt Petrum & Paulum diuersis tamen temporibus supplicio affectos, in quo sane frustra sunt, nam semel tantum in Christianos scœuitum fuisse innuit Cornelius & Suetonius, & non cruce in eos animaduersum, sed tæda, quod destituti ad palum vnco in mentum, aut guttur impacto, & pice desuper stillante, vsu luminum nocturnorum præstitent, quod genus crudelitatis tangit Iuuenalis.

*Pone Tigillinum tædâ lucebis in illa,
Quâ stantes ardent qui fixo gutturo fumant,
Et latus mediam sulcus diducit arenam.*

Tertius versus vulgo male legitur. Si igitur tunc damnati sunt Petrus & Paulus, Neque iste gladio, neque ille cruce perierunt; sed tædaluxerunt in illa: sed neque Romæ potuit, quum Romæ nunquam fuerit. Sed videtur in provinciali magistratu animaduersus puta quum prædicaret τῇ Ἀγαθοῦ Ἀσίας, cujus metropolis erat Babylon, ex qua scribit epistolam suam. Sciendum Judæis vnâ religionis ἢ θεολογίας metropolim fuisse Hierosolyma. Tres autem πολιτείας metropoles fuisse Hierosolyma, Babylonem, Alexandriam. Duæ erant Ἀγαθοῦ, Asiatica ad quam scribit Petrus. Europæa cujus mentio Johannis 7. 35. Ita vno nomine vocabantur Judæi inquilini inter paganos & gentes, quod nomen inuenitur in Talmud ita scriptum Sed Judæi, Græcè & Latine ignari quid id verbi sit nesciunt. Asiaticæ Ἀγαθοῦ caput erat Babylon, iique Judæi utebantur, vtunturque adhuc in synagogis paraphrasi Chaldaica Onkelos. Ad eos scribit Petrus ex ipsa metropoli Babylone. Ἀγαθοῦ Europæa metropolis erat Alexandria. Si Judæi habebant templum quasi quantum Hierosolymitani, & Græcâ paraphrasi LXX. interpretum utebantur. Ob id dicti ἑλλωισται Act. 6. 1. & 11. 20. quod parum ab omnibus interpretibus animaduersum; nam ἑλλωισται, non est habitare in Græciâ, vt doctissimo omnium visum est, sed, Græca lingua vti. Tertium genus πολιτείας, erant Judæi attributi metropoli Hierosolymitanæ, vt eodem cap. 6. ἑβραῖοι distinguuntur ab iis qui ἑλλωισται, ii paraphrasi Hierosolymitanâ quæ hodie existit, utebantur. Quum igitur Petrus ad Ὠρεπομῶ missus esset, videtur in Ἀγαθοῦ Asiatica periisse, si conjecturæ locus est. Nam de ejus Romam adventu, sede 25. annorum, & supremo capitis supplicio, ibidem, nemo qui paulo humanior fuerit credere posset.

Queritur quid sit apud Apostolum priore ad Corinthios c. 15. 2. ἰπὲρ τὴν ποιῆσαι τοὺς βαπτίζοντες ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, &c. ἢ τὴν βαπτίζοντα ὑπὲρ τῶν νεκρῶν; non frustra, idem Apostolus, secundâ ad Thessalonicenses ait, ἡδὴ μυστήριον τῆς ἀποκατάστασης ἰσχυροῦς ἐστιν. Tunc enim exitiabiles ritus; &

errores incipiebant primulum, quorum partem verbis castigauit, quia docebant exemplo trahenti perniciem veniens in xuum, partem quia tollere non poterat, insuper habuit. Ex priore genere erant delicta quæ etiam legibus vindicabantur, qualis fuit incestus priuigni cum nouerca, ex posteriore genere sunt errores & delicta quæ altissimas radices egerant, magna Christiani nominis infamiâ, ejusmodi erat bigamia Judæorum qui quum Christo nomen dedissent, negabant se alterutram vxorum suarum sine summo scelere posse dimittere, quia quum haberent duas, aut tres, id se facere exemplo Dauidis, & majorum testabantur. Contrâ, pastores Ecclesiæ, vnus tantum mulieris maritum esse debere hominem Christianum, arguebant. Ergo Apostolus Tito scribens, qualem esse velit pastorem Ecclesiæ ab eo petit, vt eorum vitiorum purum eum eligat, quibus vitiis maiorem partem Ecclesiæ laborare queritur post, sed præsertim præcipit c. i. v. 61 esse *μῖς ἡσικῆς ἀνδρα* quare? vt, inquit, *ἰπισμίζωμι τὴς ἐκ ἀσεβείας*, qui eo tempore, vt ex Josepho discimus, aut plures vxores ducebant, aut vni concubinas superinducebant, vt hodie ii idem Judæi sub Turcico imperio viuentes. Paganos verò concubinas vxori superinduxisse si coner probare, abutar otio meo. Eas etiam postquam Christo nomen dederant, non dimittebant. Adeo vt verustissimi Canones Græci à Tilio editi, non admittant Christianum hominem ad Diaconatum, qui concubinam domi aleret. Paulus ergo rejicit hominem à munere Ecclesiastico, qui aut duas vxores haberet, vt Judæi neophyti, aut qui vxorem & concubinam ex paganismo Christum profiterentes. At ii, qui proximè abfuerunt ab ætate Pauli, quomodo interpretati sunt illa verba *μῖς ἡσικῆς ἀνδρα*, id est, *ἄπαις γραμμάτου*: quis Grammaticus, aut IC. aut Philosophus hanc interpretationem sine risu audierit? Grammaticus nunquam concedet dici *μῖς ἡσικῆς ἀνδρα*, nisi quandiu habet vnâ tantum, tametsi mille alias habuerit. Jurisconsultus negat mortuorum liberorum memoriam prodesse patri ad jus trium liberorum adipiscendum, censens patrem trium liberorum esse eum, qui tres superstites habuerit, quamuis viginti antea habuerit. Philosophus ait, *ἢ αἰς π* sublato altero, alterum tolli. Patri vnicus filius è viuis excessit: Non est amplius pater. Helena à Lycophrone dicitur *τηράτωρ*, quod Theseo, Menelao & Paridi nupsisset. Quid *τηράτωρ ἀνδρῶν γυνή* diceretur? Minime. Theseus enim jam mortem obiuerat, sed Menelao & Paride superstilibus rectè dicitur *διὸ ἀνδρῶν γυνή*, sublato Paride in patriam reuersa, *ἰδὸς γυνή ἀνδρῶν & τηράτωρ*. Quare Episcopum aut presbyterum nego *μῖς ἡσικῆς ἀνδρα* dici, nisi quandiu ei vna nupta est. Ea de medio sublata non modò non *μῖς ἡσικῆς ἀνδρῶν*, sed ne *ἡσικῆς*

quidem ἀπὸ, diceretur, sublatum enim est alterum τῷ πῶς π. Qua parte conscientia suæ Tertullianus & alii veteres hunc locum interpretati sunt, non dicam contra Apostoli, sed contra animi sui sententiam? Eam igitur & ejusmodi alias pravas consuetudines euellere non potuit, ne ut ait parabola in Evangelio, inutiles herbas simul cum frugibus eradicaret: sed ille error de quo nunc agimus, quanquam minus sceleris habet, superstitionis tamen plus habuit. Primum verba Apostoli parum aduerterunt hactenus etiam acutissimi interpretes; Aliud est *ὑπὲρ νεκρῶν βαπτίζονται*, si ita diceretur, aliud *ὑπὲρ τῶν νεκρῶν*. ut aliud *ἀνάστασις τῶν νεκρῶν*, aliud *ἀνάστασις νεκρῶν*, quomodo in articulis fidei pronuntiamus; nam in canone fidei dicimus *πιστεύω τῶν νεκρῶν ἀνάστασιν*, quia credimus omnes resurrecturos: sed qui loquitur de resurrectione patris, matris & sororis, ille dicit *πιστεύω τῶν νεκρῶν ἀνάστασιν, καὶ τὸς νεκρὸς ἀναστήσειν*, nimirum intelligit eos de quibus tunc tantum sentit, patre, matre, sorore. Adjectio articuli (τῶν) ἐμφατικὴ est καὶ ὀρατικὴ. absentia articuli est ἀόριστος; Et sine articulo omnes νεκροὶ comprehenduntur, cum articulo illi & illi tantum, οἱ δὲνα καὶ οἱ δὲνα, Ergo οἱ βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, hoc, οἱ βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν δὲνα νεκρῶν. Multum interest hanc distinctionem considerasse, quam qui non aduerterunt, parum vident in Hellenismo; sed qui Hellenismum planè tenent, recurrent ad causam illius comprehendendam, & propius ipsius Apostoli verba putabunt, *ὑπὲρ τῶν νεκρῶν*, super quibusdam mortuis; deinde τί ποιήσονται οἱ βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, Non dixit, τί ποιήσονται ἡμεῖς οἱ βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν νεκρῶν. Non ergo Paulus, neque omnes, sed quidam pro quibusdam mortuis baptizabantur. Si non Paulus, neque omnes, et non bene qui hoc faciebant. solos igitur qui hoc faciebant non & de illis paulo post dixit v. 34. ἀγνοοῦσιν οὕτως εἶχοντες. Et ne alibi querendi essent quam in ipsa Corinthiorum Ecclesia, πῶς εὐπροσώπῳ, inquit, ὑμῖν λέγω. Cujusmodi igitur fuerit & vnde consuetudo ista, videamus. Omnes veteres Christiani etiam infra ætatem Augustini (pudet me ignorantia) putabant animas tam piorum quam impiorum in centro terræ tanquam in quodam conceptaculo expectare diem iudicii, quod Tertullianus eleganter dixit, in candida expectare diem iudicii, ut, candidati magistratum ambientes expectabant suffragia tribuum aut centuriarum. Tertullianus quater proficitur eam opinionem in libris suis, nimirum eam quæ tunc omnium fuit super eare: Augustinus verò amplissimè in Enchiridio; Tempus quod inter hominis mortem & ultimam resurrectionem interpositum est, animas abditis receptaculis continet, sicut quæque digna est vel requie vel ærumna, pro eo quod sortita est in carne dum viueret, Neque aliter Lactantius & alii omnes;

omnes, prerogatiuam tamen dant martyribus, quos vno saltu re-
 cta in paradifum deferri volunt: Et hoc beneficio vsum latronem
 illum, cui dominus eo die condixit. Quid alias ineptias patrum
 maiorum gentium dicam, quæ non doctorum Ecclefiæ, fed ne cu-
 juspiam de vulgo Christianis, elle deberent? Ex eo errore serò ran-
 dem propagata est Christi *καταβάσις eis ἄδης*. Et quicquid incirtia bo-
 narum literarum solet *περὸ βίβου* in Christianismo. Quum igitur
 ita animati essent de carcere animarum piarum, impiarum, magna
 incessabat eos homines sollicitudo carorum suorum, qui jam defun-
 cti in ea loca penetrauerant, super suspirijs & anxio desiderio quo
 putabant eos consistari, expectantes in candida diem iudicii, vt
 cum Tertulliano loquar. Ita vnusquisque satagebat pro fratre, pa-
 tre, sorore, defunctis, & annuâ die afferebat pro illis, & vt ait Ter-
 tullianus, adpostulabat aliquod refrigerium in die resurrectionis,
 quod refrigerium quale sit, ne ipsis quidem, puto, constabat: ira
 bonis in eo carcere male esse, ne ipsi quidem putabant, vt etiam
 restatur Tertullianus; pro malis autem orare, ne animum quidem
 induxissent, pro caris enim afferebant. Quare aut quinquies illius
 vesaniæ meminit Tertullianus; Eôsque locos ineptissimi homines
 non verentur hodie obicere, cum oblationem pro mortuis & fa-
 bulam *πνευματικῆς* defendunt. Neque enim aduertunt non posse
 se locos illos probare, quin statim & carcerem animarum piarum
 & impiarum probent. Præterea illis omnibus locis Tertulliani,
 Cypriani, Augustini, probatur eam oblationem *ἀχαριστικὴν*, non
ιδαντικὴν fuisse. Et, vt ait Augustinus, non erat præsidium salutis,
 sed humanitatis officium, quo nemo vnquam carnem suam odio
 habuit. Et tamen quum ita scripserit, alibi aliter dicit, oblitus sui
 scilicet in re nugatoria, quam consuetudine, non autoritate Scri-
 pturæ poterat defendere. Pro valdè bonis, inquit, gratiarum actio-
 nes sunt, pro non valdè malis propitiationses sunt; pro valdè malis,
 etsi nulla sunt adiumenta mortuorum, tamen viuorum consolatio-
 nes sunt; Hæc valdè nugatoria sunt. Igitur veteres putabant an-
 nuâ die orandum aliquod refrigerium suis, quamdiu expectabant
 diem iudicii in illis specubus terræ abditissimis; sed antiquius, pu-
 ta propius tempora Apostolorum, nescio an par dementia fuerit:
 offerre pro refrigerio carorum; scilicet idem erat, quum pro eod-
 em eorundem refrigerio baptizabantur, idque annuâ die. Calend.
 sc. Februarii. Tertullianus in Marcionem 4. Quid facient qui pro
 mortuis baptizantur, si mortui non resurgunt? Post verba Pauli
 adjicit sua, videtur institutio ista Calendæ si fortè Februariæ re-
 spondebunt illi, pro mortuis petere. Calendis igitur Februarijs &
 baptizari solitos in spem resurrectionis, & munuscula pro caris:

peti solita dicit, Apostolum verò illius insanix authorem, aut ad-
 stipulatorem negat. Noli ergo, inquit, nouum statim authorem,
 aut confirmatorem denotare; vt tanto magis sisteret carnis resur-
 rectionem, quanto illi qui vanè, qui pro mortuis baptizarentur, fide
 resurrectionis hoc facerent, Planè interpretatur verba Apostoli.
 Apostolus, inquit, non dixit, quid faciemus nos, qui baptizamur
 pro mortuis, sed potius, quid faciunt illi qui baptizantur pro mor-
 tuis? Nam quamuis mos ille improbandus est, tamen si baptizan-
 tur pro mortuis vt refrigerium habeant in die resurrectionis, quo-
 modo ergo sui oblitì à se dissentiunt, & resurrectionem negant? Ita
 quamvis morem non laudat, tamen eos suo sibi gladio jugulat.
 Sed quare Kalendis Februariis potius quàm alia die? Verustissimi
 Christiani diem *ἡμερας τῆς βαπτισματικῆς κυριακῆς* quem planè ignora-
 bant, conjecturis indagare conati sunt; atque catenus inter se di-
 gladiati sunt; vt de die baptismi diuersa sentirent, quemadmodum
 testatur Clemens Alexandrinus. Tandem vetustiorum consensus
 in id conspirauit, vt censerent 7. Mechir, hoc est, Kalendis Februa-
 rià Joanne baptizatum; ergo morem baptizandi iure in eum
 contulerunt, quo Dominum ipsum baptizatum putabant, sed
 licet opinio eorum, qui baptismum Christi in vi. Januarii
 rejecerunt, & morem igitur in eum diem transtulerunt, quemad-
 huc Æthiopum vetustissima Ecclesia. obseruat, non tantum deli-
 bans de eo, imò peuitus indelibatam obsecrans. nam adhuc xi. vi.
 mensis qui conuenit in vi. Januarii ex illa veteri consuetudine
 quotannis baptismum instaurant, quanquam dicant se in honorem
 Christi facere. Sed & illi quandiu pro mortuis baptizabantur, non
 Kal. Februarias quo die Christum baptizatum putabant elegissent,
 nisi Christo honorem se habere credidissent. Porro sciunt omnes
 diem *ἡμερας τῆς φωτίζουσης* dictum, quia nimirum τὸ φωτίζουσα
 erat *βαπτισματικῆς* & *φωτιστικῆς* τὸ βαπτισματικόν in c. vi. ad Hebr. τὸς ἀπὸ
φωτίζουσης paraphrastæ Cyrus, Arabs, Æthiops, baptizatos. Item
 c. x. *ἐν αἷσι φωτίζουσης* paraphrastæ iidem, baptizati. Paulinus de ba-
 ptisterio paschali, *pleno flumine lumen agit*: mentio igitur hujus fa-
 cta in epistola ad Hebræos. Ejus rei vetustatem ad ipsos Apосто-
 los qui Judæi erant, referendam esse docet. Vetustissimis enim Ju-
 dæis & Samaritanis, circumcisio, in cuius locum successit baptis-
 mus, cordis & animæ illuminatio dicitur. sed quod Græci *φωτι-
 σματικῆς*, ipsi lingua Hierosolymitana *αἰοξιν* vocant, ἡμερας τῆς
φωτίζουσης, sed purus Hellenismus dixisset *φωτιστικῆς*, & propterea reti-
 nuerunt verbum *φωτίζουσης* in baptismo, hoc est, *φωτίζουσης*, Illuminen-
 tur tibi oculi. ejus verbi vim vt restarentur, non solum diem ba-
 ptismi, *φωτίζουσης ἡμερας* vocabant, sed etiam cereos aut lucernas in
 baptismo

baptismo accendebant, quod quum facerent Kalendis Februariis. quamvis consuetudo in vi. Januarii translata est, hæc tamen φωβονηία Kalendis Febr. remansit, quæ propter solemne purificationis in perendium translata, hodiè que durat in Ecclesiis, quæ errores patrum doctrinæ Christi præferre solent. Tantum de loco Apostoli ex priore ad Corinthios, sed & alios vetustissimos Christianos errores qui volet scire, adeat Tertullianum de idololatria, Item de oratione, & Corybantismos, & alios errores Latinæ & Græcæ Ecclesiæ ab illis maximam partem manasse fatebitur.

Apoc. 17. 5. *Feu Monsieur de Montmorency estant à Rome du temps qu'on parloit librement & du S. Pere & du S. Siege, apprit d'un homme digne de foy, qui à la verité le tiare pontifical avoit escrit au frontal en lettres d'or, Mysterium : Et que depuis le tiare ayant esté refais par Jules, au lieu de Mysterium il y avoit mis son nom en lettres de diamants, Iulius Pontifex Maximus. L'Apostre dit qu'il n'y avoit rien engravé que ὄνομα, comme il dit μυστήριον, le reste Βαβυλων ἡ μεγάλη, &c. est la vraie interpretation adjoustée par l'Apostre comme s'il vouloit dire, quæritis quid sit hoc mysterium? Babylon illa magna mater caramitorum, &c. Similis locus apud Tertullianum in Valentino. Illa Mysteria Attica posteaquam ἐπόπεις & κατηχήμενοι diu torserunt expectatione sui, quum putant aliquam speciem diuinam sibi objectum iri, ecce φαλλὸς phallus in pompa gestatur, &c. & ce passage de l'Apocalypse doit estre ainsi entendu comme estant tres-elegant en ce sens; car aussi bien Babylon, aut Roma vult se dici matrem caramitorum, sed specie sanctitatis est mater caramitorum. l'ai tourné caramitorum, lisant πόρνοι, & non point πορνῶν, non que l'autre ne soit bon, mais d'autant que ce liure est par Hebreu, & il entend πόρνοι, ceux que l'Esriture nomme εἰσώρη quasi dicas turpi sceleri consecratos. Ἐπόπις ἢ μυστήριον erant, qui apud Christianos κατηχήμενοι. Et propterea duplicia erant μυστήρια τὰ μικρὰ dicata κατηχίη ἐποπῶν, τὰ μεγάλα τῆ πλιτῆ, propterea elegantissime Poëta vetus dixit, Ὑπὸ τοῖς μικροῖς ἔθαύτα μυστήρια. De neuf nations Chrestiennes de diverses langues qui sont en nature aujourd'hui, il n'y en a pas une qui n'appelle la liturgie mysterium, comme tous ayans pesché du Grec μυστήριον, laquelle langue est mere & de la chose & du nom. πάντα τὰ ἐπὶ πάντων περιδουμένα. Bref souses les langues appellent la Messe, Myster, Mystir, Mystiri, μυστήριον, mesmes les Latins. Car le mot de Messe on l'entend & ne l'entend-on point.*

N. V. Lectori S.

Hunc Indicem adjecimus, quod speremus, non ingratum fore iis qui in Lectione Scripturae Novi Testamenti cum fructu versari cupiunt, moneri primo intuitu hujus Syllabi, ubi pes figendus & accuratiori considerationi animus applicandus sit. Partium earumque (proh dolor) in Religionis Christianae capitibus & momentis dissident, nullam asperiore aut odiosiore nomine onerare visum est in hoc Indice. Quae ipse sibi tribuunt nomina aut quibus communiter designantur ea usurpauimus. Anabaptistis saltem & Samosatensianis (quos ἐπιποδοξίας jam dudum reliquarum partium consensus damnauit) Orthodoxos opponimus, quod nomen hic iis omnibus tribuimus, quibus in articulo aliquo ab Anabaptistis aut Samosatensianis labefactato τὸ ὀρθὸν δοκεῖ. Litera R. & P. Romanae Ecclesiae & Protestantium dissidentes alicubi sententias notant. P. ipsorum Protestantium diuersas mentes designat. A. & S. Anabaptistarum & Samosatensianorum errores ac αἰρέσεις indicans, qui ab Orthodoxa sententia assertoribus, litera O designatis, confutantur. Haec monere visum fuit. Vale.

